

**T.C.
NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ**

**FARKLI SOSYO KÜLTÜREL ORTAMLARDA
ÇALIŞMAKTA OLAN ÖĞRETMENLERİN TUTUM VE
DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Nehir ÖZCAN

**Enstitü Anabilim Dalı : Psikoloji
Enstitü Bilim Dalı : Psikoloji**

Tez Danışmanı: Dr. Öğr. Üyesi Eyyüb Ensari CİCERALİ

TEMMUZ – 2022

T.C.
NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

**FARKLI SOSYO KÜLTÜREL ORTAMLARDA
ÇALIŞMAKTA OLAN ÖĞRETMENLERİN TUTUM VE
DAVRANIŞLARIN İNCELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Nehir ÖZCAN

ORCID ID: 0000-0002-9767-9616

**Enstitü Anabilim Dalı : Psikoloji
Enstitü Bilim Dalı : Psikoloji**

“Bu tez /07/2022 tarihinde aşağıdaki jüri tarafından Oybirliği / Oyçokluğu ile kabul edilmiştir.”

JÜRİ ÜYESİ	KANAATI	İMZA
Dr. Öğr. Üyesi Eyyüb Ensari CİCERALİ	Başarılı	
Dr.Öğr.Üyesi Lutfiye Kaya CİCERALİ	Başarılı	
Dr.Öğr.Üyesi Nesrin DUMAN	Başarılı	

**Enstitü Müdürü
Onay**

BEYAN

Bu tezin yazılmasında bilimsel ahlak kurallarına uyulduğunu, başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunulduğunu, kullanılan verilerde herhangi bir tahrifat yapılmadığını, tezin herhangi bir kısmının bu üniversite veya başka bir üniversitedeki başka bir tez çalışması olarak sunulmadığını beyan ederim.

Nehir ÖZCAN

22.07.2022

ÖNSÖZ

Bu tezin yazılması aşamasında, her türlü desteği ve fikirsel paylaşımlarıyla aydınlatan danışmanım Dr. Öğr. Üyesi Eyyüb Ensari CİCERALİ'ye değerli katkı ve emekleri için içten teşekkürlerimi ve saygılarımı sunarım. Araştırmalarımın başından itibaren benimle olan oğlum Demir Alp'e ve manevi desteğini esirgemeyen sevgili eşim Alper ÖZCAN'a, her an her yerde benimle olan huzur içinde uyusun anneannem Fatma GÜNGÖR'e bana tattırdığı sonsuz sevgisi ve şefkati için çok teşekkür ederim. Güçlü arkadaşlık bağı ile çalışmam boyunca desteklerini esirgemeyen Gökçe DİRİCE'ye ve Mesut ÇIRAK'a da teşekkür ederim. Ayrıca görüş ve önerileriyle hazırlamış olduğum tezimi kabul eden değerli jüri üyelerine teşekkür ederim. Bu çalışmanın varolabilmesinde emeği olan ve samimiyetle değerli fikirlerini, sınıflarının kapısını açan öğretmenlere de teşekkür ederim.

Nehir ÖZCAN

22.07.2022

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER	i
TABLO LİSTESİ	iii
ÖZET.....	iv
ABSTRACT	v
GİRİŞ	1

BÖLÜM 1: KAVRAMSAL VE KURAMSAL ÇERÇEVE..... 12

1.1. Güç	12
1.2. Otorite.....	15
1.3. Disiplin	19
1.4. Öğretmenlerin Çocuk Algısı	24
1.4.1.Sosyo-Kültürel Bir İnşa Alanı Olarak Çocuk	24
1.4. Sosyal Bir Politika: Çocuk	26
1.5. Öğretmen Öğrenci Etkileşimi.....	27
1.5.Kişilik Etkisi.....	30
1.5.2.Kendini Kayıran Yanlılık ve Önyargı Kalıpları	33
1.5.3.Dil Haritası	35
1.6. Grup Etkileşimi	38
1.6.1.Normlar	39
1.6.2.Grup Kutuplaşması.....	43
1.7. Duygu Teorileri	45
1.8. Transdiyagnostik Model.....	51

BÖLÜM 2 : YÖNTEM

2.1. Alana Giriş	54
2.1.1.Okul	55
2.1.2.Öğretmenler.....	56
2.2. Araştırmacının Rolü	57

BÖLÜM 3 : ANALİZ.....

3.1. Veriler arası Bağlantılar	59
3.2. Verilerin Kategorisi.....	60

BÖLÜM 4 : BULGULAR.....

4.1. Çocuk İmajı	61
4.1.1.İçindeki Öteki	61
4.1.2.Tablodaki Çocuk	63
4.2. Ad Hoc	65
4.2.1.Var mısın, Yok musun?.....	65
4.2.2.Delege ve Dikte	67
4.3. İletişim Kanalı	71
4.3.1.Tehditkarlıkla Cüretkarlık	71
4.3.2.Puzzledaki Eksik Parçalar	73

4.3.3.	Renk Skalası.....	74
4.4.	Öğretmen Algısı	76
4.4.1.	Hücresel Pedagoji.....	77
4.4.2.	Kabul Töreni	80
4.4.3.	Eksendeki Ayna.....	81
4.4.4.	Azap Kulesi	82
4.5.	Eğitim Algısı	84
4.5.1.	Direksiyon kimde	84
4.5.2.	Vitamin Değerleri.....	86
4.5.3.	Ötekiler.....	88
4.6.	Veli Algısı	91
4.6.1.	Kaotik	91
4.6.2.	Veli Nimet	94
4.7.	Okul Algısı	96
4.7.1.	Anahtar Kimde	96
4.7.2.	İlişkisel İktidar.....	97
4.7.3.	Mahkumiyetteki Görkem	100
4.8.	Benlik Ayrışmaları	102
4.8.1.	Çanlar Kimin İçin Çalışıyor?	102
4.8.2.	İtaatkar Bedenler	104
4.8.3.	Mimarinin İnşası.....	107
BÖLÜM 5: TARTIŞMA.....		110
SONUÇ VE ÖNERİLER.....		120
KAYNAKÇA		122
EKLER.....		140

TABLO LİSTESİ

Tablo 1 : Betimsel Cinsiyet Özellikleri	57
Tablo 2 : Betimsel Yaş Aralıkları.....	57
Tablo 3 : Çocuk Temalı Frekans Tablosu	64
Tablo 4 : Ad Hoc Frekans Tablosu.....	70
Tablo 5 : İletişim Frekans Tablosu.....	76
Tablo 6 : Öğretmen Frekans Tablosu	83
Tablo 7 : Eğitim Frekans Tablosu	90
Tablo 8 : Veli Frekans Tablosu	95
Tablo 9 : Okul Frekans Tablosu	102
Tablo 10 : Benlik Frekans Tablosu	108

Tezin Başlığı: Farklı Sosyo Kültürel Ortamlarda Çalışmakta Olan Öğretmenlerin Tutum ve Davranışlarının İncelenmesi

Tezin Yazarı: Nehir ÖZCAN **Danışman:** Dr. Öğr. Üyesi Eyyüb Ensari CİCERALİ

Kabul Tarihi: 22.07.2022 **Sayfa Sayısı:** v (önkısım)+139(tez)+225(ek)

Anabilimdalı: Psikoloji **Bilimdalı:** Psikoloji

Bu çalışmanın amacı, iki farklı sosyo kültürel bölgede yer alan devlet okullarında görev yapmakta olan öğretmenlerin öğrencilere karşı tutum ve davranışlarını incelemek ve analiz etmektir. Bu nedenle çalışmada öğretmenlerin öğrenci, öğretmen, okul, mesleki değerler, eğitim, veli profili, çocuk, disiplin, otorite kavramları ve bireysel bazda tercih noktaları incelenmiştir. Çalışma örneklemini İstanbul'dan seçilmiştir, iki farklı bölgede yer alan devlet okullarından toplam otuz öğretmen ile oluşturulmuştur. Sınıf içi, sınıf dışı gözlemler ve yapılan birebir görüşmelerde katılımcılara yöneltilen sorularda, öğretmenlerin fikrîsel açıdan oldukça farklı tutum ve davranışlar sergiledikleri, seçmiş oldukları bölgeler ile onlara yöneltilen sorularda incelenen kavramsal algılarının arasında bir etkileşim olduğu ortaya çıkmaktadır. Çalışmada elde edilen bulgular ve oluşturan frekans tabloları doğrultusunda her bir kavrama dair kategoriler ve alt kategorilerde iki bölge arasında zıt tutumlar elde edilmiştir. Sonuçlar arasında öğretmenlerin öğrenci, veli ve okul idaresine karşı tutum ve davranışlarının arasında farklılıklar ortaya çıkarken, bölgesel bazda öğretmenlerin kendi gruplarıyla fikrîsel ve davranışsal açıdan benzer tutumda olduğu gözlemlenmiştir. Sınıf içi gözlemlerde katılımcıların uyguladıkları sınıf yönetimi ve çalışma metotları arasında da farklılıklar görülmektedir. Bu farklılıklar doğrultusunda ezilmişlik duygusu ile geliştirilen nevrotik tutum ve davranışların alt sosyo kültürel yapıda çalışan öğretmenlerde görülmesi çıkan sonuçlar arasındadır. Bu çalışmanın sonuçları, sosyo kültürel ağıın merkezinde yer alan yapılardan biri olan okullardaki öğretmenlerin algı, kişisel değer ve motivasyon kaynaklarını anlamının sağlıklı benliklerin gelişmesine ve sağlıklı eğitim ortamı oluşmasına faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Öğretmen, Algı, Sağlıklı Eğitim Ortamı

Title of the Thesis: A study of research for determining the level of ability for coping with stress and psychological resilience of seafarers, long distance truckdrivers and their spouses

Author: Nehir ÖZCAN

Supervisor: Dr. Öğr. Üyesi Eyyüb Ensari CİCERALI

Date: 22.07.2022

Nu. of pages: v(pre text)+139(main body) +225(app.)

Department: Psychology

Subfield: Psychology

The aim of this study is to examine and analyze the attitudes and behaviors of teachers working in public schools located in two different socio-cultural regions towards students. Therefore, in the study, the preference points of teachers on the basis of student, teacher, school, professional values, education, parent profile, child, discipline, authority concepts and individual were examined. The study sample was selected from Istanbul and was composed of a total of thirty teachers from public schools located in two different regions. In the classroom, outside the classroom participants one-to-one interviews and observations in question, the intellectual level of the teachers in terms of attitudes and behaviors quite different perceptions of their choosing with them in the regions investigated, it appears that there is no interaction between conceptual questions. In accordance with the findings obtained in the study and the frequency tables that make up it, opposite attitudes were obtained between the two regions in the categories and Decategories related to each concept. Among the results, differences were found between the attitudes and Deci-Decencies of teachers towards students, parents and the school administration, while it was observed that teachers on a regional basis had an ideologically and behaviorally similar attitude to their own groups. There are also differences between the classroom management and the study methods applied by the participants in the classroom observations. Dec. According to these differences, neurotic attitudes and behaviors developed with a sense of Decadence are among the results that can be seen in teachers working in a lower socio-cultural structure. The results of this study will be useful for developing healthy selves and creating a healthy educational environment by understanding the sources of perception, personal values and motivation of teachers in schools, which are one of the structures at the center of the socio-cultural network.

Keywords: Teacher, Perception, Healthy Educational Environment

GİRİŞ

“Güç, bireylerin en ince zerresine ulaşır, vücutlarına dokunur ve eylemlerine, tutumlarına, söylemlerine, öğrenme süreçlerine ve günlük yaşamlarına kendini ekler.”

(Foucault, 1980: 39)

Eğitimde elmasa dönüşecek olan tek bir yan yoktur, öyle gibi görülür, algılanır belki ama bu yapıda yalnızca öğrenen adı verilen öğrenci kısmı değil aynı zamanda eğitmen kısmı da son derece değerlidir çünkü etki alanına hakim olan ve bunu sürdürecektir olan taraf da en az etkilenen yan kadar değerli görülmektedir. Yazarın gerek çocukluk sürecinde aldığı eğitimler ve öğretmen gözlemleri, gerek ise öğretmenlik mesleğinde edindiği deneyim ve bir öğretmen olarak gözlemleri; bu çalışmanın çıkış noktası olan öğretmenlerin öğrencilere karşı belirlemiş oldukları farklı tutum ve davranışların nedenlerini araştırmaya itmektedir. Öyle ki; yazarın öğrenci kimliği ve o döneme ait anıları, karşısındaki farklı öğretmen tutumlarının niteliklerini, sözel tanımlamalarını, ona ve sınıf arkadaşlarına yaklaşımlarını hatırlatırken, öğretmen kimliği ise sınıf ortamındaki konumsal ve işlevsel yer değişikliğinin sürece hem öğretmen hem öğrenci gözüyle nasıl yansyabileceği hakkında ip uçları, deneyimler ve öğretiler kazandırmaktadır. Araştırmanın temel öğelerini; sosyo-kültürel yapı ve değişiklikleri, öğretmenlerin demografik bilgileri, motivasyon stilleri, eğitime bakış açıları, kimlik ve meslek tanımlamaları, mesleki- öz duygu bileşenleri ve iletişimsel söylem biçimleri oluşturmaktadır.

Eğitimin içeriğinde yer alan bilgiye ulaşma ve onu kullanma arzusu insanlara fırsat eşitliğinin en temel bileşenini sunmaktadır. Öyle ki, bu bileşen kim tarafından nereden öğrenciye taşınırsa taşınsın, asıl olan, bireyin zihinsel, fikirsel gelişiminde farkındalığını artırıcı ölçüde olabilmesi olduğu düşünülmektedir. Bu süreçte ise, eğitmenin içerisinde bulunduğu ve öğrencilerini beslediği perspektifleri, yaşantıları, hisleri, deneyimleri, zihinsel kodları doğrultusunda ve etkisinde oluşturduğu eğitim felsefesi çatısı oldukça önem arz etmektedir. Bir öğretmenin eğitim felsefesini, eğitime bakış açısını oluşturan etmenler nedir ve nelerden etkilenir? Öğretmen kimliği dediğimiz, onun okul atmosferi dışında da yaşattığı bir kimlik midir? Ya da ne gibi alanlara yansır bu kimlik ve etkileşim alanları nelerdir? Bu soruların yanıtları, öğrencilere sirayet eden farklı tutum ve davranışlar gösteren öğretmen niteliklerini anlamaya yardımcı olacağı düşünülmektedir.

Etkileşim; oldukça önem içeren, güçlü, özverili, kapsayıcı bir kelimedir. Önemli bir kelime çünkü, etki alanının içerisindeki her öğeye farklı şekilde yansımaktadır, tıpkı okul ortamındaki sınıflarda eğitim alan öğrencilere etki eden bir öğretmen olmasına rağmen, o öğretmenin etkisinin her bir çocukta farklı olabilmesi gibi. Güçlü bir kelimedir çünkü, etki eden taraf ve etkilenen tarafa bir boyut katabilmekte ve bu boyut ile etkilenen taraf kendi yorumu ve süreci içerisinde farklı amaç ve kazanımlar da elde edebilmektedir. Özverili bir kelime çünkü, etkileşim içinde olan bireyler zamanı, devamlılığı ve belki de en kıymetli olan aynı istek içerisinde birbirlerini geliştirir, büyütürler; öğretici taraf değil öğrenci tarafı kalır sadece mekanı paylaşan, böylelikle öğrenen ve kazanan her iki tarafta güçlü hissetmektedir. Etkileşim kapsayıcıdır çünkü, alanını genişlettikçe, etkisini her bir bireyde ayrı ayrı hissettirirdikçe çoğalmaktadır. Bazı durumlarda ise etki alanı benimsenir ve o bölgede kalmak, kapsama alanınızı o bölgeyle sınırlı tutmak ve risk almadan devam etmeye uygun bulunmaktadır. Yeni ve değişik ortamlarda iletişim kurulamayacağı düşünülmekte hatta belirli bir grup içerisinde devamlılık sağlama çabası içinde olunmaktadır.

Eğitimde etkileşim konusu eğitmen davranışlarını ve bu davranışlardaki devamlılık-tutarlılık ilkelerine yansımaktadır. Etkileşimde iletişimin şekli, yapısı, gücü, bireyselliği, özneliği hatta çağrışımsallığı oldukça önemli yer tutmaktadır. Öğretmenlerin eğitim ortamında belirledikleri sabit etkileşim kodları var mıdır? Eğer var ise bu kodlar nasıl ve ne şekilde oluşturuluyor? Etkileşimde eğitim ortamında iletişim şeklinin ve kanallarının neler olduğu kısmı araştırma için çok önemlidir çünkü öğretmen tutumlarının ve davranış değişikliklerinin farklılaşmasında sözlü ve sözsüz iletişim yapılarını incelemek, bu yapıların hangi noktalardan beslendiğini araştırmak oldukça önemli bir yer tutmaktadır. Eğitmenlerin öğrenciler ile kurdukları iletişim şeklini belirleme ölçütleri var mıdır? Öğrenme ortamındaki öğrenci öğretmen eksenine baktığımızda, sağlıklı iletişim ve etkileşim için her iki tarafında süreçten ve oluşum demetlerinden haberdar olması önemli görülmektedir. Ancak o zaman, eğitim ortamından, eğitimde öğretmen davranışlarının bileşenlerinden, yapısal ve tutumsal öğelerinden bahsedebilmektedir. Otorite figürü tarafından gerek dil gerek davranış gerek ise beden diliyle kullanılan güç, bireyi ve birey olma yolundaki öğrencileri şekillendirirken, şekillenmiş bir yapı olan ve sistemde var olan eğitimcileri de sistemde tutma ve devamlılığını sağlama çabası gütmektedir. Gücün tanımını kendi içinde bazı kaygıları barındırır ve henüz net bir anlamı yoktur (Adams ve

Fogelson, 1977). Hem okullar hem de hiyerarşinin etki alanında diğer kurumlar aracı oldukları iktidar tarafından şekillendirilirken, statükonun devamlılığını sağlaması beklenen eğitimcilerin de gücü ve güç dengelerini öğretici sınıfından öğrenen sınıfa aktarması beklenilmektedir. Bu aktarımda sadece güç hiyerarşisi değil bu tanımın içindeki kaygılar ve sorgulanmamış noktalar da benzer şekilde aktarılırken, her iki bireyin de (öğretmen ve öğrenci) kişilik, benlik ve psikolojik açıdan nasıl ve ne şekilde etkilendiğini incelemek gerekmektedir. Foucault (1977), “Birinin diğerinden daha fazla veya daha az gücü yoktur, ancak her biri diğerini eşit şekilde şekillendirir” diye düşüncesini ifade etmektedir (Foucault, 1977: 138). Bu açıyı etkileşime ve dile bağladığımızda aslında kollektif ve interaktif bilinç düzeyinde eğitim ve öğrenme çift yönlü olduğundan eğitime bir noktadan değil her iki noktadan da öğrenci sürece dahil olurken, motivasyonel yönü zengin bir ortama dönüşen sınıf ekosistemi, sağlıklı bir öğrenme ortamı sunabilmektedir.

Öğretmen eğitimi, öğretmenlik mesleğine etki eden sosyal-kültürel yaklaşımlar, birey ile mikro-makro toplum arasındaki etkileşim, öğretmenin mesleki duygu bileşenleri, otorite, güç, disiplin tanımlamaları, dil kullanımı araştırmada önemli doneleri oluşturmaktadır. Farklı sosyo-kültürel yapılarda çalışan öğretmenlerin öğrencilere karşı farklı tutum ve davranışlarda bulunma nedenlerini araştırmak, bir önceki cümlede belirtilen başlıklar altında ele alındığında konuyu derinlemesine anlamaya yardımcı olacağını düşünülen kısımlardır. Öğretmen eğitimi, bireyin öğretmen mesleğini, ideolojisini, felsefesini, tanımlama, yordama, yorumlama, algılama seyrine etki edecek olan önemli gördüğüm bölümlerden birisi olarak yer almaktadır. Bu seyrin devamı, elbette mesleki deneyimleriyle kimi zaman kemikleşirken kimi zaman da değişime açık yanlar bırakmaktadır. Bu noktada bireysel, kişisel farklılıkları gözardı etmemek gerekmektedir. Öğretmenlik bir meslekten öte kişisel deneyimlerle örülen bir ağıdır, öyle ki; bireyin hayatına yansır, çok yönlü etkileşim alanı açmaktadır. Eğitim fakültelerindeki staj dönemleri, öğretmen adaylarının mesleki deneyim kazanma, gözlem, farkındalık süreçleri birbirinden farklı olsa bile, eğitim ve eğitime, çocuğa bakış açısı kazandırmayı amaçlayan dersler, adayların zihninde bir eğitim-eğitmen-öğrenci-okul-sınıf-öğrenme şablonları oluşturmayı içermektedir. Eğitmen eğitimi, bireyin öğretmen olmadan önceki algılarıyla, şablonlarıyla, anlamlandırdığı, etki alanında kaldığı ideolojik, sosyolojik, psikolojik, kültürel yapıların varlığıyla ele alındığında aslında, öğretmenlerin ne süreç

öncesinde ne de süreç içerisinde ne de sonrasında tam anlamıyla özgür seçimlerle ve bilinçli açılarla yol almadıklarına vurgu yapmaktadır. Bu noktadan hareketle, öğretmen eğitimi noktası derinlemesine ele alındığında, bireye ve meslek yapılarını oluşturmalarına neden olan katmanlardan birisinin ve en güçlü görülen kısmın mesleğe etki eden sosyo-kültürel yapı olduğu düşünülmektedir. Birey oluşumunu toplumsal formlardan, normlardan, kültür etkisinde oluşturulan algısallık ve boyutsallık mekanizmalarından, kişisel ihtiyaçlardan, değer yargılarından, kabuller ve önyargılardan ayırmanın mümkün olmadığı düşünülmektedir. Eğitim ve eğitsel yapıların merkezsiz ve tek öznel olmayan bir sistemin parçası olduğu kabul gördüğünde, aracı kollardan birisi olan eğitim, alt yapıda ona hizmet eden eğitmenlerin de bu sistemde birer yardımcı parça görevi gördüklerini açıkça ifade etmektedir. Sürengen bir şekilde devam eden eğitmen eğitiminde bir kırılma noktası olmadıkça; bir eğitimci, eğitim anlayışını ve algısını yalnızca okuyarak edinmez, deneyimleriyle, çocukluk anıları, tanımlamaları, çerçevelediği okul-öğretmen-öğrenci şablonlarıyla da kazanmaktadır. Öğrenciyken içerisinde bulunduğu okul ortamı, kültürü, öğretmen-öğrenci iletişimi ona bir şablondan fazlasını verirken, öznel bir alt yapı da oluşturmaya imkan sunmaktadır. Eğitimci, gözlem, deneyim, eğitim ki; eğitim de aslında var olan sistemin ve kazanımların devamlılığını öngörmektedir, kişisel tercihler ve özellikler, aile geçmişi, motivasyon kaynakları açılarından bakarak zaman içerisinde geliştirdiği bir eğitsel görüşe sahip olmaktadır. Eğitmen eğitimi aslında kaderini birey var olduğu ve etki altında kaldıkça oluşturduğu algısal, sosyal, davranışsal çağrışımsal öğrenme çatıları altında belirlemektedir. Bu bakış açısından hareketle, öğretmenlik mesleği bir kişisel çerçevede, bireysellik şablonlarıyla ele alınması ve anlaşılabilirliği olan bir konu olmaktadır. Ona etki eden ve onun da etki ettiği donelerin sürekliliği, onun yapısını güçlü kılarken, öte yandan ise etki gücünü düşürür, böylelikle de birey kişisel ihtiyaçları doğrultusunda o gücü ve etkiyi arttırma adına farklı bireysel yollar deneyerek ve ekleyerek bu yapının ona ve çevresine olan etkisini tekrar güçlendirme yoluna gidebilmektedir.

Birey ile geçmişi arasındaki bağ ve ilişki onun bugüne ve kişilik yapısıyla ördüğü, tanımladığı, algıladığı olaylara, durumlara ve hatta kişilere yansımaktadır, öyle ki; bu yansıma benzer tanımlamalar içinde kurduğu ilişkilerin de içeriği hakkında bugün kendini göstermektedir. Sosyal duygusal ve biyolojik bir varlık olan insan, bir mesleğe bürünmeden önce hangi şartlarda ve hangi algı düzeyinde eğitim aldıysa ve geliştirse,

günün sonunda o etki alanında tavır alabilmekte ve o tavrı benimseyebilmektedir. Hatta bu tavır çerçevesinde bir ortamda yaşamak, bu ortama hakim olmak ya da bu ortamdan beslendiğini düşünmek zihinsel olarak ona daha yakın seçenekler olarak gelebilmektedir. Bu etkileşimsel çatı altından bakıldığında, Bronfenbrenners' ın Ekolojik Sistemler Modeline de yer verilecek bu tezde, bireyin çocukluk evresi itibariyle iletişimde olduğu, dolaylı ve doğrudan çevresel ağının içinde yer alan her bir elementin aslında onun bugünün zaman dilimindeki yerini netleştirdiği fikrine daha da yaklaşılabileceği açık olarak görülmektedir. Eğitim sisteminin içerisinde yer alan her bir üye, kendi etki sistemi içinde başka bir bireyle kesişim ve etkileşim halinde olmaktadır. Öğretmenlerin, öğretmen adaylarının bu model ışığı altında düşünüldüğünde, bu ekolojik kuramda önemli bir değerlendirme şekline vurgu yapabileceği öngörülmektedir. Bireylerin çocukluk süreçlerinde, geçmişlerinde gelişmiş olan bir oluşumla, bugünü ve bugün ki tanımlamalarını meydana getiren oldukça güçlü kanallara sahip oldukları düşünülmektedir (Bronfenbrenner & Evans, 2000; Bronfenbrenner & Morris, 1998). Çocukluk oluşumunu tamamlama evresini, bireyin kişiliğinin yapı taşlarını oluşturduğu paralellikte sağlar, bu bazda eğitimcilerin eğitim almaya başladıkları evrede algı düzeylerinde ve zihinsel, deneyimsel yolculuklarında çocuk-öğretmen, veli-öğretmen, öğretmen-idareci (müdür), çocuk-müdür ilişkilerine dair parçalar oluşmaya başlamış demektir. Bu ikili ve kesişimli etkileşim süreci aslında eğitimcilerin çevresel yaklaşımlarının da temelini atmakta denilebilmektedir. Farklı sosyo-kültürel ortamlarda eğitim almakta olan iki ilköğretim düzeyinde öğrenci ele alındığında; sosyo-kültürel seviyesi yüksek olan bir okulda eğitim gören çocuk ile, sosyo-kültürel seviyesi düşük olan bir okulda eğitim almakta olan çocuğun eğitim, çocuk, öğretmen, müdür, arkadaşlık tanımlamalarının, algı düzeylerinin, ilişki ağlarının benzer olabileceği düşünülebilir mi? Ya da benzer şekilde, bu farklı sosyo-kültürel ortamlardaki okullardan mezun olan iki bireyin öğretmenlik mesleğini seçme durumunda, bu mesleğe yaklaşımlarının, bakış açılarının ve mesleki duygu durumlarının aynı olabileceği öngörülebilebilir mi? Alt etki alanlarından ziyade paralel etki alanları olarak görülen kültür, ekonomi, sosyal sınıflar varlığını sürdürürken, eğitim evrensel bir yaklaşımla vücut oluşturabilir mi ?

Araştırmanın Amacı

Eğitimcilerin çalışmakta oldukları okulların bulundukları kültür ve sosyo-ekonomik alt yapı farklılıkları sadece okul kültürünü değil aynı zamanda o bölgede çalışan

eğitmenlerin çevrelerini ve o çevreye olan aidiyet ihtiyaçlarını da göz önünde bulundurulması gerektiğini vurgulamaktadır. Öğretmenler de bireysel gereksinim olarak elbette içinde bulundukları çevreye alışma ve o bölgenin kurallarını, kültürel öğelerini taşıma, yaşatma güdüleriyle hareket etmektedirler. Alanların analizine bakıldığında, kültürel üretim alanına ve sosyal sınıflar alanına, yapılar ve süreçler aracılık etmektedir (Swartz, 1997). Eğitim alanları ise yalnızca eğitim odaklı değil aslında var olan bölgesel kültürel yapıyı da devam ettirme amacıyla da varlığını sürdürmektedir. Bu perspektifle, farklı iki sosyal-kültürel-ekonomik bölgede yer alan okul kültürlerinin farklı iki okul kültürü ve bu kültürle yoğrulan farklı öğretmen davranışları sunması oldukça olası olacaktır. Eğitimcilerin tavır ve tutum geliştirme süreçlerinde ne gibi etmenler rol oynamış olabilir sorusuna da yer verilecek olan çalışmada, onların öğrenciyken öğretmenleri tarafından maruz kaldıkları ya da kalmış olabilecekleri farklı davranışları da sorarak, bu oluşumun en başına gitmek hedeflenmektedir. Okul çatısı altında edinilen bilgiler ve öğrenilen her bir tavır elbette öğretmenler tarafından olmayabilir ancak, bir eğitmen bir zamanlar çocuk olarak oturduğu sıralarda biriktirdiği yaşantısal alana değil de; yeri sıraların karşısında yer alan bir öğretmenin gözüyle mesleğine ve davranışlarına bakıyor ise, burada bir güç hiyerarşisi, bir gözlem ve bir sosyal ve çağrışımsal öğrenme vardır. Hatta bir öğretmenin öznel dünyasına dair ilişki kurduğu pek çok kavram ya da öge, çocukluk ve öğrencilik yıllarındaki öğretmen-öğrenci ilişkisinde tohumlarını atmış olabilmektedir. Maruz kaldığı kültür ve o kültürün ışığıyla yeşeren her bir öge aslında öğrenciler tarafından solunarak ve nüfuz edilerek yaşanır ve yaşatılabilir hale gelebildiği düşünülmektedir. Nesnelerin, durumların hatta bilginin ki okul kültürü içerisinde en değerli güç olarak görülen bir yapıdır, öğrenciler tarafından sorgulanmadan ve eleştirilmeden kabul gördüğü bir sistemde, ontolojik olarak bu dogmalar dinleyen cisimleşmiş ve kemikleşmiş parçaları haline gelebilmektedir. Bu durum ise öğretmenlerin farklı sosyo-kültürel yapılar içerisine hangi algı seviyeleriyle ve öğrenilmişliklerle donanıp geldiklerine vurgu yapabilmektedir böylece onları, tutumlarını ve davranış farklılıklarını anlamaya yardımcı olacaktır. Çalışma da yer alan iki farklı sosyo-kültürel yapıda yer alan okullarda çalışmakta olan öğretmenlerin bireysel bazda ve grup bazında davranışlarına bakarken üzerinde durmak istenilen bir başka detay da yargıları ve ön kabulleri hatta kabul aralıkları olacaktır. Bireysel tutum değişiklikleri gerek çevre kültürü etkisiyle gerek öğrenme geçmişleriyle gerek ise deneyimsel farklılıkları ve bu

farklılıklara olan algısal kazanç seyirleriyle ilgili olabilmektedir. Önyargının, ön kabullerin ve bu algıların neticesinde tutum ya da tavır olarak ortaya çıkacak olan durumların aslında bu yapıların nasıl ve ne şekilde hangi nedenselliklerle gerçekleştiğine ciddi şekilde bağlı olduğunu düşünülmektedir. Bu nedenle, eğitimcilerin yargısallık ve kabul sınırlarını anlamaya çalışmanın aslında zihin yapılarını ve bu yapılar etrafındaki anı ve deneyim zincirleriyle de oldukça ilintili olduğu düşünülmektedir. Öğretmenlerin benlik, tutum ve davranışsal şemalarını incelemek ve analiz etmek, daha derinlerde yer alan dil ve dilin kullanımına da vurgu yapılması gerektiğini ortaya koymaktadır. Eylemlerin öncesinde ve sonrasında etkin olarak beliren dil aslında kavramların, stratejinin, normların, düşünme biçimlerinin ve tüm bunları da altına yatan amaçları verebilmektedir. O nedenledir ki; dil ve dilin nasıl-ne şekilde kullanılır olduğu tezin içerisinde önemli bir yere sahiptir. Bedensel hareketleri, tutumları düşünme sistemlerini ve seyrini algılar şekillendirir ve ortaya benzer duruma, kişiye yönelik birbirinden oldukça farklı sayıda ve biçimde davranış ve söylem çıkabilmektedir. Söylemler ise kişiyi, duygu durumunu, düşünce şeklini ortaya çıkarmaktadır Goldman’ a göre (Goldman, 1970) “Bir beden devinimi bir eylemin unsurudur, ama eylem değildir”. Peki nedir ya da nelerden kaynaklanabilmektedir? Öğretmenlerin öğrencilere yönelik tavırları, düşünceleri ve duygularıyla birleşen bir yapıya dönüşen sözcükler, kavramlar kısacası kullandıkları dil ve onun sistemselliği, aralarındaki ilişkiyi ve bu ilişkinin taraflı mı yoksa tarafsız mı ya da normatif mi yoksa rasyonel mi olduğu hakkında bilgi sunabilmektedir. Arka planda ise elbette öğretmenlerin motivasyonel kaynakları ve duygu durumları yer almaktadır. Mesleğe bakış açısı ve bu açıyla hangi duyguların hissedildiği arasındaki ilişki oldukça doğrusal aynı zamanda bütüncül olmaktadır. Bir eğitimcinin rutin akışında öğrencileriyle düzenli ve verimli çalışma isteği var ise, bu istek eş zamanlı olarak mesleki ve kişisel tatmin ve de motivasyon kaynaklarının pozitif dönüşümüyle sağlanmaktadır. Çalışmada öğretmenlerin mesleki düşünceleri ve kendilerine yönelik mesleki tutumlarını inceleme nedeni aslında hem duygu durumlarını hem de duygu bileşenlerini oluşturan etmenleri anlayabilmektir. Duygu, bireyin hem fizyolojik ve psikolojik dengesini etkileyen hem de bu dengeyi kurmasını sağlayan parçaları bünyesinde taşıyan oldukça mühim bir ruh hali olmaktadır. Bu ruh halini ya yansıdığı ya da dönüştüğü kısımları anlayabilmek, analizini yapabilmek araştırmanın en önemli sorusu olan farklı tutum ve davranışların nedenlerine vurgu yapabilmektedir. Duyguların ve oluşumlarının teorileri

üzerinde de durulacak olan araştırmada, farklı bakış açıları ve yaklaşımlarla eğitimcilerin temelde hangi hislerle ve değerlerle iletişim kanallarını ve söylemlerini belirlediklerini de anlamak da bir başka hedef olarak yer almaktadır. Bandura (1978), duygu teorisini belirlenmişlik ve kurallar çerçevesinde ele alırken, nedensellik üzerine duyguların oluştuğunu ifade etmektedir. Araştırmada bahsedilecek olan farklı duygu teorileri, bilinçli deneyimler, bilişsel yorumlamalar, uyarıcı- uyaran ilişkisi gibi farklı perspektiflere dayanmaktadır. Motivasyon ise, kişideki davranış ve tutumların devamlılığına neden olan, ona süregelen bir hal katan enerjidir (Coon ve Mitterer, 2013: 332). Duygu-motivasyon ilişkisi sözcüklere, beden diline, tutum ve davranış farklılıklarını anlamaya oldukça yakın bir köprü olmaktadır, çünkü bireyler duygu cephesini ve onun elementlerini bahsi geçen ve de öğretmenlerin arasındaki ayrılıklara yol açan parçalara yansıtmaktadır. Her bir motivasyon aracı ya da şekli değişkenlik göstermektedir, peki bu bireysel farklılıklar nereden kaynaklanmaktadır? Motivasyon için elbette başka bir faktör daha gerekmektedir, o da bireylerin ihtiyaçlarıdır. Motivasyon, kişilerin ihtiyaçlarının giderilmesi için harcadıkları enerji bütünüdür (Pritchard ve Ashwood, 2008: 6-7). Bu açıyla bakıldığında, eğitimcilerin gereksinimleri farklı ve haliyle bu gereksinimleri giderme stilleri de farklılık gösterecektir. Öğretmenlerin motivasyon stilleri üzerinde sosyo- kültürel çevrenin, eğitim ideolojilerinin, mesleki yaklaşımlarının ve de kişisel algı seyirlerinin etkisi var mıdır, var ise bu etki ne şekilde ne boyutta olacaktır?

Araştırmanın Önemi

Öğretmenlerin tutum, davranış ve oluşum yapılarını anlayabilmek, toplumsal bir insanın temeline dair fikir sahibi olmamızı sağlıyor. Sosyal, kültürel ve biyolojik bir varlık olan çocuğun algısı, tanımlanması farklı sosyo-kültürel çevrelerde değişiyor ve dönüşüyorsa bunu analiz edebilmek, motivasyonu yüksek, anlaşılabilir ve meraklı çocuklar görebilmeyle eş değerdir. Okul kimyasını belirleyen etmenlerin arasında yer alan öğretmen tutumlarının hangi etkenlerle şekillendiğini çözümleyebilmek ve bunu sorgulayabilmek gerek birey psikolojisi gerek ise toplum psikolojisi açısından oldukça önemlidir. Bu açıdan hareketle ilişkiler ve etkileşim öğretmen öğrenci bağı açısından da büyük önem taşır. Kişinin yaptığı her ilişki kendini ifşa etme sürecidir (Mosak ve Kopp, 1973). Adler' in bakış açısından hareketle insan ne yaparsa yapsın kendisini yansıtır. Öte

yandan benlik gelişimi kişiliğin gelişimsel süreci için çok önemlidir ve özgüven eksikliği bazı kişilik sorunlarına yol açabilir bu nedenle benliğin ihtiyaçlarını anlamaya yönelik bir eğitim sistemi kişiliğin gelişmesi, bireyin gelişmesi makro düzeyde ise toplumun sağlıklı gelişmesi için önemlidir. Okul ailenin uzun süreli kolu gibi algılanır ve çerçevede pek çok sosyal yapıda “eti senin kemiği benim” sözü geçerli kılınır. Adler’e göre (1962), anne babalar çocuklarının eğitimi üstlenebilseler ve hayatın problemlerini çözmeye yeteri kadar uyum sağlasalardı, okul eğitimine gerek kalmazdı. Çocukları okullarda eğitmek adına yapılan iyileştirmelerin derin analizlerinin öğretmen ve tutumlarını analiz etmek üzerinden geçtiğini düşünüyorum ve elbette kültürel etkide ne ölçüde kendileri olabildiklerini de . Kültürü ve eğitimi birbirinden ayırmak zor bir durum, nasıl şekillendiğini anlamak ise çözümçül bir kısım olabilir. Adler’ in eğitim sisteminde öğretmenlerin yaklaşımları ve teknikleri oldukça önemli çünkü onlara sadece maddi odaklı değil hümanist bir faydaya ulaşma amacı da kazandırmaya çalışıyor sistem. Viyana’ daki Adlerian okullarında bulunan psikiyatristler çocukları haftada bir veya iki kez görür ve öğretmene çocuğun nasıl daha sağlıklı bir süreçte gelişebileceği yönünde notlar yazar, ancak öğretmen karakteri anlamadan bir şey yapamaz. Buradan hareketle, öğretmeni, davranışlarını, tutumlarını anlamak çocuğu, toplumu, büyük resmi anlamak demektir. Adler teorisi, bazı öncülleri içeren insan işleyişine odaklanır insanlar ayrılmayacakları bir sosyal bağlamda gömülüdür, insanlar öznel gerçeklik temelinde çalışırlar, bireyler bütünsel olarak işlev görürler ve insanlar kendi kaderlerini kontrol edebilecek yaratıcı güce sahiptirler (Brown, Pryzwansky, Schulte, 2001). Bu hedefler erken yaşamda belirlenir ve Adler, yaşam tarzını tanımladığı kişiliğin, çocuğun varlığının ilk beş ile altı yılında geliştiğine inanır. Çocukların kendilerini seven ya da tehdit eden insanlar hakkında keskin algıları vardır. Eğer bir öğretmen çocuğun ilgisini çekecekse, çocuğun ilgisinin daha önce ne olduğunu anlayacak ve onu bu ilgide ve diğerlerinde başarılı olabileceğine ikna edecektir (Adler,1962). Tüm bu çerçeveden bakacak olursak, öğretmen tutumlarının altında yatan durum veya olası durumların anlaşılabilmesi ve de öğretmenin de kendisinin anlaşıldığı bir süreçten geliyor olması kişisel gelişim seyrini oldukça sağlıklı hale getirebilir ve bu da sağlıklı bir toplumsal yapıya işaret eder. Sağlıklı benlik, kişilik gelişimi olan, işbirliği ile çalışan öğretmenlerin olduğu, ihtiyacını gören ve görebilen eğitimcilerin ve bireylerin yer aldığı sistemin ışıktığı çocukların geliştiği bir topluma bizi götürecektir.

Araştırmanın Problemi

Araştırmada ele alınan problem farklı sosyo-kültürel ortamlarda çalışan ilkokul öğretmenlerinin öğrenci tutum ve davranışlarının farklılıklarıdır.

Araştırmanın Hipotezleri

1. Katılımcıların farklı sosyo-kültürel çevrelerde çalışmasının tutum ve davranışları üzerinde bir etkisi var mıdır?
2. Katılımcıların ilkokul öğretmenleri ile kurdukları iletişim ve bağın öğrenci tutum ve davranışlarına bir etkisi var mıdır?
3. Katılımcıların çocuk algısı ve tanımının tutum ve davranışları üzerinde bir etkisi var mıdır?
4. Katılımcıların güç, otorite, disiplin tanımlarının öğrencilere tutum ve davranışlarına bir etkisi var mıdır?
9. Katılımcıların çalıştıkları kurumdaki grup davranışlarının onların öğrenci tutum ve davranışlarını oluşturmada bir etkisi var mıdır?
10. Katılımcıların mesleki duygu ve motivasyon durumlarının öğrenci tutum ve davranışlarına etkisi var mıdır?
12. Katılımcıların çalıştıkları kurum ile olan ilişkileri ve oraya olan algı ve duygularının öğrenci tutum ve davranışlarına bir etkisi var mıdır?
13. Önyargı, yanılmanın ve deneyime açıklığın tutum ve davranışlar üzerinde bir etkisi var mıdır?
14. Uyumluluğun öğrenci tutum ve davranışları üzerinde bir etkisi var mıdır?
15. Sosyo-kültürel çevrenin dil kullanımı üzerinde bir etkisi var mıdır?

Araştırmanın Yöntemi

Bu tez çalışmasında etnografik yöntem kullanılmıştır. Sosyo-kültürel açıdan farklı iki bölgede yer alan iki farklı ilkokulda çalışmakta olan öğretmenlerin öğrenci tutumları

incelenmiştir. Literatür taraması ile öğretmenlerin otorite, güç, disiplin, çocuk algıları ele alınmış, öğrenci ve grup etkileşimleri araştırılmış ve de duygu- motivasyon durumları gözlemlenmiştir. Araştırmanın evreninde iki devlet okulunda çalışmakta olan otuz öğretmenle yarı yapılandırılmış birebir görüşmeler ve ders gözlemleri yapılmıştır. Görüşmeler haftada bir öğretmen ile yapılmış ve ders gözlemleri haftada iki kez farklı iki okulun iki şubesi gözlemlenerek gerçekleştirilmiştir. Bu görüşmeler gizli kayıtlar altında takma isimlerle analiz edilmiş ve çözümleme yapılmıştır.

Araştırmanın Sayıtları

Araştırmada yer alan katılımcıların, birebir görüşmelerde doğru ve samimi cevaplar verdiği varsayılmıştır. Bunun yanı sıra, okul ve sınıf gözlemlerinin de çalışma analizi için verimli olduğu öngörülmüştür.

Araştırmanın Sınırlılıkları

Araştırma esnasında bazı gözlemleri Pandemi nedeniyle sınıf dışında katılımcıların talebiyle bahçede yapmak durumunda kalınmıştır. Buna ek olarak, okullardan birisinde çalışmakta olan beş katılımcı tez çalışmasına katılım göstermek istememiştir. Bu nedenle katılımcı sayısı otuz kişi ile sınırlıdır.

BÖLÜM 1: KAVRAMSAL VE KURAMSAL ÇERÇEVE

Öğrenci ve öğretmen ilişkisi incelendiğinde, bu ilişkisel yapıda altı çizilmesi gereken başlıklar daha çok öğretmen odaklı ilerlemektedir. İletişim kanallarının ne gibi mekanizmalarının üstüne kurulduğu düşünüldüğünde bazı temel bölümler belirlemektedir. Bu bölümler sadece öğretmen odaklı değil aynı zamanda sosyo-kültürel yapı, çevre ve grup dinamikleriyle de ilgili olmaktadır. Eğitmenin öğrenciye yaklaşımını etkileyen faktörleri ele almak aslında başta öğretmen-öğrenci ilişkisini analiz etmeye yardımcı olsa da makro seviyede bakıldığında okul kültürünü ve algı seyrini de derinlemesine anlamaya yardımcı olacaktır. Öğretmen tutumlarını analiz etme noktasında sorulması gereken en temel soru; Neden öğrenmede öğretmen farkı çevresel / bölgesel değişimlerde öğrenciler ve onların okula, eğitime karşı duyguları noktasında farklılıklar yarattığı olmaktadır. Bu sorunun yanı sıra öğrenme ortamlarında gücün varlığını ve etkisi de sorgulanması gereken bir başka konudur. Okullaşmanın kontrol mekanizmaları, algıları ve rollerinin sorgulanmasında öğrenme ortamlarındaki güç dinamiklerini tanımladığı öngörülmektedir. Gücün, otorite ve disiplin gibi kendi biçimleri vardır; bu nedenle, öğretmen gözünden farklı sosyo-kültürel yapılarda bu alt kavramların da nasıl işlendiğine bakılması gerekmektedir. Güç, otorite, disiplin, okuldaki öğretmenlerin çocuk ve güç algıları arasındaki ilişkiye odaklanması, bu kısma da vurgu yapılması önemli olmaktadır. Bu başlıklar öğretmen tutumundaki değişimi derinlemesine anlama noktasında yardımcı olacaktır. Öğretmeni ve onun öğrenciye tutum farklılıklarını hem bireysel hem çevresel açıdan anlama, analiz etme noktasında çalışmaya katkı sağlayacaktır. Başlıklar belirlenirken, bireysel ve grup farklılıkları olarak iki bölüm ve alt başlıklar oluşturulmuştur. Öğretmenleri hem kendi sosyo-kültürel yapıları içerisinde hem de bireysel olarak analiz için iki farklı yapıda ele almak gerektiği düşünülmüştür. Tutum farklılıklarının hem bireysel hem de grup bazında davranışlar üzerine etkisini de ele alınan bir diğer konudur.

1.1. Güç

Güç, genellikle bir bireyin veya grubun bir diğeri üzerindeki etkisi ya da diğerlerinin niyetlerini etkileme yeteneği olarak anlaşılmaktadır. Amaçlanan ve istenmeyen etkiler vardır, güç amaçlanandır (Wrong, 2004). Thomas Hobbes'a göre güç, bir insanın

gelecekteki herhangi bir görünür iyiliği için mevcut aracıdır (Wrong, 2004). Bertrand Russell, gücü amaçlanan etkilerin üretimi olarak tanımlamıştır ve bir nüfustaki sosyal eğilimleri ve sorunları anlamak için öncelikle incelenen çevrenin güç dinamiklerini analiz etmek gerektiğini ifade etmiştir (Russell, 1938: 102). Antonio Gramsci (1971), toplumda güç mücadelesinin var olduğunu ve özellikle eğitim başta olmak üzere insan doğasının her yerini etkilediğini ileri sürmüştür. Amerikalı yazar Alvin Toffler (1990), toplumlarda bulunan üç ana güç yapısını tanımlamıştır: şiddet, zenginlik ve bilgi. Toffler'a göre şiddet olumsuz bir şekilde kullanılabilir, ancak zenginlik hem olumsuz hem de olumlu şekilde kullanılabilir. Bilgi, olumlu ve olumsuz her iki şekilde de kullanılabilir. Bu teori, bilginin güç olduğu fikrine katkıda bulunurken, tarihi araştırmalarda ise bilginin durumuyla ilgili bir çelişki oluşturmuştur. Habermas'a göre ise tüm bilgiler taraflı ve eksik olduğundan, bilgi ideolojilerden bağımsız olamaz (Habermas, 1996). Bu bilgiler ışığında bakıldığında, öğretmenler okullarda bilgi merkezi olarak görülmektedir ve bu ellerinde bir güç tuttıkları noktasına vurgu yapabilmektedir. Hatta öğrencilerin bilgi düzeyleri aracılığıyla güç hiyerarşisini sürdürülebilir kılmak için daha bilgili, az bilgili olanları belirlemektedir. Toplumda iktidarda olan kişileri ele aldığımızda, bu kişiler doğrunun, disiplinin ne olması gerektiğini belirlemekte ve buna göre bilgi / hakikat gibi kavramlar ortaya çıkmaktadır, elbette bazıları bu doğruları hayatında içselleştirirken bazıları bunu yapmamaktadır. Sınıf ve öğrenme ortamında da güç merkezi olan öğretmene ve onun doğrularına, kurallarına uyum gösteren ve göstermeyen öğrenciler olacaktır. İşte bu noktada güç ve onun kullanımı öğretmen tutumunu ve bununla birlikte pek çok alt başlığı ortaya koymaktadır. Hooks (2003), özellikle ırk, cinsiyet, kültür ve sınıfla ilgili güç ve otorite sorunlarının öğrenme ortamına nüfuz ettiğini ve çocukların algılarını ve katılımlarını derinlemesine şekillendirdiğini gözlemlemiştir. Hooks (2003) eğitim ilişkilerinin öğrenci öğretmen arasında öğrenmeyi geliştirdiğini; kimsenin sınıfı bir baskı alanı olarak kullanma gücü olmadığını ifade etmiştir. Güç ve etkisi bireyler üzerinde sosyal bir yanı ve dönüşümü olduğu gerek eğitim ortamlarında gerek ise araştırmalarda karşımıza çıkmaktadır. French ve Raven (1959), sosyal gücün altı temel ögesi olduğunu ifade etmiştir: ödüllendirme, cezalandırma, bilgi, uzmanlık ve kıyaslama. Öğretmenlerin sınıf ortamlarında bu yapıları kullanma biçimleri ve kullanma sıklıkları içinde bulundukları sosyo-kültürel yapı ve o yapının grup içi dinamiğiyle oldukça ilintili olmaktadır. Güç, hem etkileyen hem de etkisi altında kalınan bir yapıdır. Moscovici

(1976), gücü ele alırken etkisinin değerine bakar ve bu değerlerin farklı süreçler yarattığına inanmıştır. Bu sürecin yanı sıra, gücü elinde tutan yani o etkiye sahip bir birey, onu bir başka bireyi ya da grubu kontrol altına almak amacıyla kullanmaz çünkü zaten o güce erişmiştir (Hogg, M. A., Vaughan, G. M., 2007). Bu noktada çalışmanın içerisinde de sıklıkla sorulan bir soru olan, sınıfında gücü ve gücün alt kanatlarını kullandığı gözlemlenen öğretmenlerin bu tutumlarının altında aslında güce erişimleri olmadığı için mi bu denli gücü ve onun mekanizmalarını kullandıkları oldukça önemli bir yere sahip olmaktadır. Öğretmen-öğrenci, öğrenci-öğrenci ve öğretmen-öğretmen ilişkileri genellikle otorite, teknoloji, dil, ideoloji, baskın kültür, ırk, cinsiyet ve sınıfla ilgili dinamikleri sıkıştırır ve bunların tümü öğrencilerin akademik kariyerleri ve yetişkin yaşamları boyunca onları etkileyebilmektedir (Crowther, Joris, Otten, Tekkens, & Wächter, 2000; Harris, 1998; Sears, 2011).

Foucault (1977), Disiplin ve Ceza kitabında, gücü geleneksel bir şekilde düşünmenin, onu özgür bir nesneye sahip olmak olarak düşünmek olduğunun altını çizmiştir. Okulun kuralları ya da öğretmenler tarafından sınıf bazından belirlenen cezalar, iktidarın oyuncaklarıdır; özne olabilmek ya da özne kalabilmek için gücü ve gücün alt elementlerini kullanmak, öğretmenlerin etkin bir güçte ve özne olduğunu hissetme ihtiyacını karşılıyor olabilmektedir. Öğretmenlerin hangi sosyal sınıfta çalıştığına bakmazsınız, güç hiyerarşisini bilgisiz kişiden bilgiliye kaydırды ve bunu yaparken de bu hiyerarşik düzeni oluşturabilme yetkisinin yalnızca onlarda olduğunu ifade ettikleri analiz edilmiştir. Bilginin bir güç olduğu varsayımıyla bakıldığında; Bochner ve Insko (1966), bu açıya güzel bir çalışma eklemişlerdir: araştırmalarındaki katılımcılara, insanların sekiz saatin altında bir uykuya ihtiyaç duyduklarını Nobel ödüllü bir fizyolog açıklamasıyla duyurduklarında, insanların bunu kolayca benimsendiğini gözlemlemişlerdir.

İlkokul, bu özgür iradenin kurulduğu önemli bir yeri oluşturmaktadır. Bu anlamda, öğretmenin konumunu “sorumluluk ve özgürlüğe teşvik” olarak anlamaya başlayabiliriz. Teşvik etmesi gereken özgürlük, bence burjuva bireyselliği kavramıdır...Öğretmen o zaman özgürlükten sorumludur. (Foucault, 1980: 61)

Foucault (1977), özgürlüğün sorumluluğunu, hapishanenin biçimlerine benzettiği okul yapısının çok dışında ve zıttı bir bağlamda durduğunu ifade etmiştir. Okul sistemi kendi içinde bazı komuta yapılarının da oluşumuna izin vermektedir örneğin; zillerin molayı

temsil etmesi, öğrencilerin dinlenme aralarında yanlarında nöbetçi bir öğretmenin olması, öğretmen mimiklerine karşı ne yapacağını bilen itaatkar öğrencilerin olması gibi. Gücün egzersiz alanlarını koruyan ve yetki sahibi olan öğretmenlerin tutumları yine de bazı açılardan değişkenlik gösterebiliyor mesela gücü sunma şekilleri olarak ancak ortak paydada her iki farklı sosyo-kültürel yapıda da öğrenciler elinde gücü bulundurma yetkisinde olan öğretmenleri görmektedir. Her iki tarafta ise, ilişkide uyum adına yapılan güçleri birleştirme politikasının var olduğudur.

1.2. Otorite

Otorite, öğretmenler için merkezi kontrol etme ve yönetme mekanizmalarından birisi olarak yer almaktadır. Pace ve Hemmings' in (2007: 6) belirtmiş olduğu gibi otorite, toplumda bulunan tüm aktörler ve alanlarla bağlantılıdır: “Bazı insanlara liderlik etme meşrutiyetinin evrildiği ve diğerlerinin takip etmeyi kabul ettiği bir sosyal ilişkidir”. Öğretmenler ve öğrenciler arasında sosyal çerçevenin ve kültürel bağların etkisi dışında okul yapısı üzerinden farklı bir ilişki ağı daha kurulmaktadır. Öğrenciler öğretmenleri, arkadaşları ve aile üyeleri ile olan ilişkilerinde bir otorite bağına bağlıdır (Amit ve Fried, 2005). Pace ve Hemmings' e (2007) göre otorite bireylerle bağlantılı olmuştur, özellikle okullaşma bağlamında araç ve sanatların otoritelerle müdahil olabileceği düşünülmektedir. Bir diğer otorite konusu da öğretmenin sınıf içinde ve öğrencilerin karşısında kendini konumlandığı açıdır, çünkü Russell (1983: 30) “öğretmenler yetkide (içeriğin) bir otoritesidir” (pozisyonundan dolayı)” üzerine odaklanmaktadır. Otorite kavramını şekillendiren yapılar sadece öğretmenin otorite algısı değil aynı zamanda öğretmenin çalıştığı kurumun beklentisi, tutumu ve sosyal çevrenin etkisinde ne ölçüde kaldığıdır. Aynı zamanda ise, o kurumun hangi sosyo-kültürel yapıya hizmet amaçlı varolduğu da elbette öğretmenin eğitimde otoritesini belirleme tutumunu vurgulamaktadır çünkü eğitimin ayrıcalık ve güç konumları olduğu düşünülmektedir. Bourdieu, modern toplumlarda toplumsal eşitsizlik yapısından en sorumlu olan yapının ne aile ne kilise ne de şirketler olduğunu aksine bu yapının eğitim sistemi olduğunu söylemiştir (Swartz, 1997).

Skemp (1979), dayatılan başka bir otorite otorite ürettiğinde, bu bireyler arasında yeni ilişki bir arena olabileceğini belirtmiştir. Örneğin, sınıf içi kuralları belirleyen yalnızca öğretmen ise, bu durum öğrenciler tarafından bir komut ya da zorunluluk olarak algılanır

ve bu algı doğrultusunda sınıfı davranışları şekillenmektedir. Okul yetkilerin ve hiyerarşik yapının var olduğu bir güç aracı olarak ele alındığında, öğretmenler de bu aracı kolun çalışanları olmaktadır. Hem idari çalışanlar hem de öğretmenler interaktif ve kollektif çalışarak yeni ve daha güçlü bir emir-komuta zinciri oluştururlar ve bu zincirin etki alanında, öğrenciler ve veliler yer almaktadır. Bu etki her iki tarafında ilişkisini etkilemektedir ve kalıcı şekilde öğrencilerin okul, öğretmen ve eğitim algılarını şekillendirmektedir.

Öğrenci ve öğretmen arasındaki ilişkinin yapısı ve içeriği aslında öğretmenin beklentisini, tutumunu ve zorunluluk olarak gördüğü açılırları da ifade edebilmektedir. Öte yandan bir kurala ya da emre boyun eğmek, öğrencilerin öğretmene bakış açısını ve onu anlamaya çalışmasını zorlaştırabilmektedir. Bu zorluk derecesinin ise etkileşimi ve de öğretmen-öğrenci arasındaki duygu bağını zedeleme ihtimalini ortaya çıkaracağı düşünülmektedir. Hakimiyet kurma çabası içinde olan bir öğretmenin öğrencilerine üstünlük kurma isteğinin altında yatan nedenlerin analiz edilmesinin, onun tutum ve davranışlarını anlama ile paralellik göstereceği düşünülmektedir. İtaat ise, Max Weber' in (1978: 946) tanımıyla otoritedir ve hakimiyeti ele alırken otorite kavramı altında ele alınmıştır;

Daha spesifik olmak gerekirse, hakimiyet, hükümdarın veya yöneticilerin tezahür eden iradesinin (emrinin) bir veya daha fazla başkalarının (hüküm eden kişinin) davranışını etkilemesi anlamına geldiği ve aslında onu, toplumsal olarak ilgili bir dereceye kadar davranışlarının maksimumu haline getirmiş gibi ortaya çıkacak şekilde etkilediği durum anlamına gelecektir. Diğer taraftan bakıldığında, bu duruma itaat denecek.

Emir ve itaat birbirine oldukça yakın olup otorite şemsiyesi altında birleşebilen kavramlar olmaktadır. Sadece öğretmen odaklı ya da bunları uygulayan bireyin kişisel çıkarları amaçlı düşünülmediğinde, asıl noktanın güç ve sosyal dengenin ya da istenen kültürel yapının yayılımını ve devamlılığını sağlamaya çalıştığı da ifade edilebilmektedir. Örneğin, iki farklı devlet okulunda farklı kurallar benimsenmiş olup, öğrencilerin okula ve öğretmene karşı geliştirdikleri çok farklı duygu, kaygı ya da tanımlamaları olabilmektedir. Bunun nedeni ya da nedenlerinin başında okul kültürünü oluşturan ve bu kültürel yapının devamlılığını öğrenciler üzerinden bulunduğu çevrede korumaya çalışan öğretmenlerin ve idarecilerin var olduğu gerçeği olabilmektedir. Arendt (1961: 93), komuta ve itaat arasındaki ilişkiye değinirken otoriteyi de tanımlamıştır;

Emir verenle itaat eden arasındaki otoriter ilişki, ne ortak akla ne de emir verenin gücüne dayanır: ortak noktaları, hiyerarşinin kendisidir; haklılığı ve meşrutiyeti hem tanır hem de ikisinin de önceden belirlenmiş istikrarlı bir yeri vardır.

Robert Bierstedt' e (1974: 257) göre otoritenin normalleşmesi mümkün olan bir durum değildir;

kabul edilemeyen veya kabul edilmeyen yetki, terimin olağan çağrışımına uygun olarak yetki olarak nitelendirilemez. Otoritenin kabulü konusunda sadece keyfi değil, zorunlu bir şey vardır ve hiçbir analiz bu zorunlu unsuru tamamen rasyonalize edemez ve olgunun tüm önemini koruyamaz.

Bu ifadenin ışığı altında, otoritenin kabulü konusuna öğrenci açısından bakıldığında, bireylerin durumu ya da kuralları sorgulama yetkisinin olmayacağını, olması durumunda ise sınıf (sistem) dışına çıkma/ çıkarılma kaygısı yaşayabilecekleri olasılığı düşünülebilmektedir. Çalışmada ilkökul seviyesinde öğrencilerin öğretmenleriyle iletişimi de yer aldığından, bulundukları durum ya da durumların ne gibi olası sonuçlarının ortaya çıkacağı da bir diğer önemli unsur olarak yer almaktadır. Kendilerini kontrol altında tutan öğretmenlerin var olduğu ortamda bireyler öznenen çok nesne konumunda oldukları için, bu yaygunlukta otoritelerin gözlemlendiği eğitim kurumlarında öğrencilerin hangi kültüre tabi olduğu ve hangi yaygınlaştırılması istenen araçlarla zaman geçirdikleri onların ve öğretmenlerin tutumlarını anlamaya yardımcı olacaktır.

Bir diğer otorite açısı ise Blau 'nun (1964: 209) tanımıdır;

Otorite, zorlamanın aksine gönüllü uyumu gerektirir, çünkü üst düzeyin astlar üzerindeki etkisi kendi sosyal normlarına dayanır. Bununla birlikte, otorite, ikna ve kişisel etkinin aksine zorunlu kontrolü gerektirir, çünkü sosyal normlar ve grup yaptırımları, bireysel astlar üzerinde amir'in direktiflerini takip etmeleri için zorlayıcı baskılar uygular. Uyum, astların kolektivitesi açısından gönüllüdür, Ancak bireysel üyeleri açısından zorunludur.

Öğretmenler ve öğrenciler için ayrı ayrı konumlanmış tutumların, beklentilerin ve düzenlenmiş bir hiyerarşinin olduğu yapı eğitim çatısı hakkında bilgi sunmaktadır. Okul ve sınıf ortamında önceden belirlenmiş olan komutların ve bu komutların devamlılığının ve biçiminin, çocuklara olan bakış açısının, amaçlanan ve devamlılığı istenen kültürel

yapının birer parçası olduğunu düşünülmektedir. Öte yandan, eğitim başlığı altında ele alınan bir diğer kavram da danışmanlıktır. Öğretmenin rolü olarak da beliren bu kavram, Hobbes’ un komuta ve danışman arasındaki ilişkiye bakış açısıyla, otoriteye ve ikna kavramlarına farklı bir yönle bakmaya yardımcı olacaktır:

Emir, bir insanın bunu yap ya da yapma demesidir, bunu söyleyenin iradesi dışında başka bir sebep beklemeden...Danışman, bir insanın şunu yap ya da yapma demesi ve bunun getirdiği faydadan nedenlerini çıkarsamasıdır (Hobbes, 1958: 203)

Okulun kültürel yapısı içinde otorite ve komuta kavramlarının varlığının güç hiyerarşisini koruduğu düşünülmektedir. Bu terimler aslında oldukça hissedilir ölçüde olup, özellikle öğrencilerin buna okul ortamında sıklıkla maruz kaldığı yazar tarafından gözlemlenmiştir. Sınıf ortamında komuta merkezinde öğretmen var ise bu net bir şekilde öğrenciler tarafından bilinir ve özellikle de öğretmenin kendisi tarafından hissettirilir. Öte yandan, ikna Kavramına bakıldığında, iknada biri diğerinin iletişimini tututmlarının temel eylemi olarak benimser ve de bağımsız bir davranış seçebilme yetisi kişide olur, buna karşılık otorite de gözle görülür şekilde yasaklı konular yer almaktadır (Wrong, 2004). Herbel- Eisenmann (2010) matematik derslerindeki söylemler üzerinden otorite konusuna çalışmışlardır. Bulgulara göre ise, otorite yapılarının sosyal konumlar / konumlandırmalar üzerinde kodlandığı sonucuna varılmıştır. Öğretmenlerin öğrencilere en çok kullandıkları ifadenin “Senden bunu yapmanı istiyorum...” olduğu bu araştırmadan çıkan önemli bir bulgu olmuştur. Bu bulgu, öğretmenlerin öğrencileri yönlendirmek ya da onlara seçenek sunmak yerine yetkilerini kullanmayı tercih ettiklerini gösterirken aynı zamanda da otoriter bir açı sergiledikleri ortaya çıkmıştır. Otorite kavramı öğretmenler tarafından uygulanan yasal bir güç timsalidir ve bu yöntem öğrencilerin sorgulayamaz olduğu farklı stratejilerle onlara sunulan komuta zincirlerine maruz kaldıkları bir yapıya dönüşmektedir. Öğrencilerin öğretmenler tarafından kendilerine yöneltile ototiter yapıyı içselleştirmeleri bize onların içsel süreçleri hakkında düşündürücü yanlar vermektedir. Sınıftaki her bir materyal aslında bu otoriter yapının bir parçası olmaktadır. Örneğin, sınıf tahtasının öğrenciler tarafından “öğretmen tahtası” olarak nitelendirildiği bir ortamda öğrencilerin otoriteyi ifade biçimleri de nesnel her türlü boyutta var olduğunu açıkça vurgulamaktadır. Sınıflardaki otorite üzerine yapılan araştırmaların çoğu, ders kitabının sınıfta otorite ilişkilerinin bir uygulaması olabileceği öğretmen otoritesine odaklanmıştır

(Amit & Fried, 2005; Haggarty & Pepin, 2002). Herbel-Eisenmann ve Wagner'in (2013) çalışması, matematik öğretmenlerinin sınıflarındaki otoriteyi nasıl algıladıklarını, yorumladıklarını analiz etmektedir. Araştırmanın sonucu olarak, öğretmenlerin otorite kavramını, bağlantısal ilişkilerini açıkça yapamadığını gösterirken, gerçeğin ve kanıtın matematikte otorite ile ilgili çok önemli noktalar olduğunu göstermektedir. Aynı zamanda öğretmenler sınıf içi komutlarıyla ve gerekçeleriyle ilgili olarak da nedensel bir örüntü verememişlerdir. Sınıf içi etkileşimde otorite, güç ve bunların nasıl kullanıldığı elbette özne ile öznel gerçeklik arasındaki bağı etkilemektedir. Öznenin kendi gerçeğine ulaşmasına bir nevi ket vuran otorite kavramı, öğrencilerin ifade alanını kısıtlarken özne olarak kimliklerini sorgulama, anlamlandırma süreçlerini de etkileyecektir.

Benim sorunlarım her zaman...özne ve gerçek arasındaki ilişki sorunu olmuştur. Özne belli bir hakikat oyununa nasıl girer? Bu yüzden, benim için temel sorun olmayan güç-bilgi problemini ortaya koymaya yönlendirildim, ama bana göre en kesin gibi görünen bir şekilde, dünyanın probleminin analizine izin veren bir araç özne ve hakikat oyunları arasındaki ilişkilerdir. (Foucault, 1988: 18)

1.3. Disiplin

Disiplin öğretmen ve okul çerçevesinde bakıldığında gerek öğretmenler gerek öğrenciler için önemli bir yapı taşı olarak görülmektedir. Pek çok tanımlama disiplini bir eğitim aracı olarak görürken, gözlemlerim onun, bireyi ve birey odaklı tüm yapıları ele alırken tanıtmaya, tanımlama, yer belirleme şekillerinde de kendini gösterme amaçlı kullanıldığına vurgu yapmak da yerinde olacaktır. Özneyi nasıl algılandığı ya da konumlandırıldığı disiplin tanımını kültürel yapının da etkisiyle şekillendirmektedir. Ya da bireyin bunu nasıl bir algıyla karşıladığı ileride onun disiplin algısı olabilmektedir. Klasik çağ, bedeni güç mekanizmasının amacı olan bir nesne olarak ifade etmiş, yine bu dönemde bedenin yeniden şekillendiğini, inşa edildiğini ve eğitildiğini gösteren de pek çok iz bulunmaktadır (Foucault, 1977). Öte yandan, İnsan-Makine kitabı bedeni tanımlamaya yardımcı olan yapıların içinde orduyu, okulu ve hastahane düzenlemelerini vurgulamıştır. Bu kitap aynı zamanda Foucault'nun dönüştürülebilir ve de yeniden yapılanabilen "uysal beden" tanımını, toplumsal düzenlemelerdeki yasak ve kısıtlamaların etkisini-şekli-yapısını düzenleyen gücün etkisindeki alt güçleri de vermiştir (Foucault, 1977). Öğretmen bir nesneyi bir özne olarak algıladığında ne olur? Bu o ilişkiyi nasıl şekillendirir, o ilişkide

taraf lar neler hisse der, ast-üst yapı lar ı yer alır mı, ya da bah si ge çen özne, bir nesne olarak algılanarak aslında neyi ö ğ renir ve iç se lle ş tirir? Bö yle bir yapı da ö zneyi disipline etmek, kontrol etmek, yö nlen dir mek ya da dö nü ş tür mek daha ola sı gö rü lmek te dir. Bu okul yapı lar ın da ki disiplin, dü ze ni ve as lar ı güç len dir me de et ki li bir a jan dır (Hirschfield, 2008; Kupchik ve Monahan, 2006).

17. ve 18. Yü zyıl lar ın to plum sal ça ğ ın da, disiplin ler ken di le ri ni “bilgi olu ş u mu nu nu ve güç ü n art ma sı nın da ir se sel bir sü re ç iç in de dü ze nli ola rak bir bi ri ni güç len di ri di ğ i bir dü ze ye yük se lt mi ş tir (Foucault, 1986: 224) ve de “ge nel ola rak disiplin to plum u ola rak ad lan dı rı la bi le cek ş ey i” ş e killen di re mek iç in so syal be den ara cı lı ğ ı yla yay ıl mı ş tır (Foucault, 1986: 209- 215; Foucault, 1979: 64). Her bir ö ğ ren ci be den i as lın da so syal yapı nın iç in de fa bri ka la ş an bir nes ne ye dö nü ş tür ü lür ken, bu de ğ i ş im ve ye ni den yapı lan ma da ö ğ ret men in iç in de bu lun du ğ u so syo- kü ltü rel yapı nın ona sa ğ la dı ğ ı im kan lar ve fı rsa tlar do ğ ru ltusun da, dis ipli ni e ğ i tim alg ı sı yla yo ğ u ru p ö ğ ren ci ye sun mak ta dır. Ö ğ ret ci ni n sınıf iç in de kur ma ya ç a lı ş tı ğ ı e ge men lik, bi rey ve onun ki ş i li ğ i, alg ı sı ve ruh ha li ü ze rin de ne gi bi de ğ i ş im ler ya pa bi lir? Her iki ta rafta ö n ce den bel ir le nen ku ra llar çer ç ve se sin de ken di al an ın da be den sel al an ı dol du ru p, bu al an da var ol ma ya mı ç a lı ş ı yor? B ü y ü k re si m de ise “si ya si e ge men lik, ken di si ni to plum sal yapı nın en tem el dü ze yi ne yer le ş ti ri r” ve “o yu nu na sıl o yna ya ca ğ ı nı bi len le re” e ri ş i le bi lir hale ge lir; ye ni ara ç lar, sila h lar gi bi ge len ek sel ola n lar ın ar dın da bı ra kıl an o to ri te ve ita at tır (Foucault, 1979: 85).

Dis ipli n ile il gi li yapı lan ve yapı lan dı rı lan tek al an as lın da okul çat ı sı de ğ i lidir. Ari è s'in (1962) ba h se tti ğ i gi bi, 18. yü zy ı la ka dar ev ta nı mı nın iç in de bi rey in uy ku, ye mek ih ti ya ç lar ı kar ş ı lan ır ken ya da zi ya re tçi al a bi le ce ğ i o da lar bu lun ur ken, bir sü re den son ra ev in iç yapı sı fark lı al an ve ih ti ya ç lar a gö re ş e killen di ri le rek, ye mek o da sı, ya tak o da sı ve oturma o da sı na dö nü ş tür ü l m ü ş t ü r (Foucault, 1980); Ben zer ş e kil de bir za man son ra okul yapı sı da sını r lar ı tek ve sını r lı bir al an dan bi rey sel sını f lar ş e k line ev ri l mi ş tir (Hunter, 1988; Jones ve Williamson, 1979). Me kan alg ı sı ve yapı lan dı rı l ma sı da ö ğ ret men in ko num lan dı ğ ı yer it ba ri ye le ö ğ ren ci ye ola n tu tum u na et ken ol a bi le mek te dir. Bu et ki de dis ipli ni, o to ri te yi ve güç ü me kan iç in de ö ğ ren ci ye his se ti re me nok ta sı na sınıf or ta mı nı bu a ma ca uy gun ş e killen di re me ye se be bi yet ve re bi le mek te dir. Me kan ın bu “hü cre se lle ş me si” (Foucault, 1986: 149) za ma nı da ha ko m ple ks bir yapı ya sü r ü klü yor ve onu or ga ni ze e di yor (Giddens, 1985; Foucault, 1986). Me kan ve so syo- kü ltü rel yapı ve

de bu yapıların inşası farklılaşmayı ve bireyselleşmenin-bireyleşmenin ortadan kalkmasını amaçlarken, tek tip olmanın daha kolay yönetilebilir, kontrol altında tutulabilir olduğu düşüncesiyle gerek sınıflar gerek okul alanları gerek ise binanın dış yapısı şekillenmektedir. Her bir sosyo-kültürel yapı kendi kuralları koyarken özde birleşen nokta disiplin ve otorite kazandırma gerçeğidir. Öğrenci üzerinde oluşturulan disiplin kuralları bir güce hizmet ederken, öğrencinin de o güce hizmet etmesi beklenmektedir. Gerçekten de disiplin çağı, bireylerin fabrikasyon çağıdır; “[d]isiplin”, “bireyleri” oluşturur; bireyleri hem nesne hem de tatbikat aracı olarak gören bir iktidarın özgül tekniğidir” (Foucault, 1986: 170).

Disiplin ile güç arasında temelleri iktidara ve kontrol etmeye dayalı bir ilişki vardır. Foucault disiplini ne bir kurumla ne de mekanik bir yapıyla anlatmıştır. Ona göre “disiplin, bir dizi alt yapıyla birlikte çalışan, hedeften oluşan bir iktidar türüdür, hatta onun uygulanması için oluşturulan bir modalitedir; o fizik ya da bir iktidar anatomisidir, farklı kurumlar ya da alt yapılar tarafından da devralınabilen ya da kullanılabilen bir teknolojidir” (Foucault, 1986, s. 215). Yazarın gözlemleri ve araştırmaları neticesinde disiplinin bireysel yapılanmayı değil toplumsal yapıyı daha yönetilebilir ve düzen devamlılığı için tercih ettiğini göstermektedir. Foucault’ a göre disiplin rejiminde bireyselleşme “azalıyor” (Foucault, 1986: 193): çocuk yetişkinden daha fazla bireyseldir, hasta sağlıklı adamdan daha fazla, deli ve suçlu normalden daha fazla bireyselleşmiştir ve suçludur (Foucault, 1986: 193). Öğretmen tutumlarında çocuğun-öğrenciyi kontrol etme ve baskılama davranışlarını görmek akla şu soruyu getiriyor; birey olmaması adına yapılan bu disipline sistemde çocuk nasıl kendisi gibi davranmaya ve isteklerini ifade etmeye başlayabilir ve nasıl kaygısız, huzurlu ve meraklı bir gelişim gösterebilir?

Disiplin, birey kontrolünü yer ve mekanla ilişkilendirdiğinde onu daha yönlendirilebilir hale getirir ve statükocu düzen bu şekilde işleyişe devam etmektedir. Foucault'ya göre ‘Disiplin’, ‘ideal bir tipin’ (‘disiplinli insanın’) ifadesi değildir; gelenekleşen ve yerel gereksinimlere yanıt olarak oluşturulmuş farklı tekniklerin genelleştirilmesi ve birbirine bağlanması olmuştur (okullaşma; tüfekleri idare edecek birliklerin eğitimi) (Foucault, 1981: 9).

Eğitim kelimesi aslında bünyesinde farklı sayıda kavramı ve oluşumu da içine almaktadır. Terimler ve bunlar arasındaki ilişkilendirmeler ise eğitimcilerin algı düzeyiyle sınırlı

kalmaz, okumuş olduğu çevreyle birlikte deneyimlediği doneler ve bunların çalışma ortamı ve bu ortamın kültürel değerleriyle birleşmesiyle beraber davranışa dönüşen halleri ile karşımıza çıkmaktadır. Cabaroğlu (2012) araştırması hizmet öncesi ğretmenlerinin yaramazlık, sınıf yönetimi ve ğretim konusundaki becerileri oluşturma ve kavramaları üzerine olmuştur. Bu alışma sonucu bize, eğitimcilerin sınıf yönetimi, yanlış davranışlar ve bunlarla nasıl başa çıkılacağı ile ilgili ilk bilgi ve deneyimlerini içeren bir depoya sahip olduklarını göstermektedir. Bu araştırmanın sonucunda göre en sık görülen yanlış davranışlar motivasyon eksikliği, gürültü yapmak ve dersle ilgilenmeyen pasif halde kalan öğrencilerdir. Araştırmada belirtilen öğretmenler tarafından bulunan yanlış davranışları azaltmaya yönelik çözümler ise szszdr ve sözlü uyarılarda ise öğrenciler görmezden gelinmiştir. Ayrıca, sonuçlar sınıflarda eğitimcilerin ideolojilerinin, değerlerinin ve önyargılarının / nkabullerinin yaptıkları ve ifade ettikleri şeylerle öğrencileri bilgilendirdiği ve etkilediği karmaşık organizasyonlar olduğunu göstermiştir (Brown & Cooney, 1982, Clark & Peterson, 1986; Clark & Yinger, 1987; Munby, 1982).

Disiplin terimi de tıpkı eğitim gibi bünyesinde farklı ve ilişkide olduğu diğer terimleri barındırmaktadır; otorite, g, manipüle gibi... Hatta disiplin kelimesi iktidara ve güce yakın olmak anlamlarını taşıdığından, okul bünyesinde belirlenen kurallar ve bu kurallar çerçevesinde gösterilen davranışların yönetime, idareye, öğretmene yakın olma amacı da gdebileceğini düşünülmektedir. Dağlı ve Baysal (2011) araştırması, ilkokul ğretmenlerinin sınıflarındaki davranış problemlerini nasıl tanımladıkları ve bunları çözmek için kullandıkları disiplin stratejileri ile ilgili olmuştur. Bu araştırmanın sonuçları, öğretmenlerin sorunlu vakaları çoğunlukla  bölümde tanımladığını göstermiştir; herhangi bir rızası olmadan konuşmak, sınıfın içinde dolaşmak ve konu dışında konuşmak. Öğretmenler bu çalışma sonucuna göre sınıflarında bu sorunları azaltmak ve bunlarla başa çıkmak için üç ortak strateji belirlemişlerdir: o an ki ilgisini uzaklaştırıp derse çekmeye çalışmak, beden dilini kullanarak çocukları uyarmak ve dersten sonra öğrencilerle konuşmak.

Akkök'n (1995) alışmasında, ilkokul ğretmenlerinin sınıf içi ve dışı disiplin sorunlarına verdikleri tepkileri incelemiştir. Araştırma sonucunda göre öğretmenlerin en sık algıladıkları istenmeyen davranışların yüksek sesle konuşmak ve arkadaşlarından

şikayet etmek olduklarını bildirmişlerdir. Sadık (2000) da sınıflarında ilkokul öğretmenleriyle ilgili istenmeyen davranışları incelemiştir. Araştırma sonuçları, en sık karşılaşılan sorunların ders sırasında hiçbir şey yapmamak, Sınıfta yemek yemek veya öğretmenler tarafından verilen konularla ilgilenmemek olduğunu göstermektedir. Ayrıca bu çalışma, öğretmenlerin sorunlarıyla başa çıkacak zamanı olmadığı ve aynı şekilde durmadan konuşan, gürültü yapan (Akkök, Askar & Sucuoğlu, 1995; Altınel, 2006), hiçbir şey yapmayan öğrencilere dair (Altınel, 2006; Altınel & Cabaroğlu, 2010) Türkçe derslerinde sıkça görülen yaramazlıklar olarak rapor edilmiştir.

Foucault' nun güç analizinde vurguladığı gibi, güç ve bilgi ilişkisi okul müfredatının ve kültürünün önemli bir parçası olmuştur, böylece eğitim sistemi bu ilişkiyi çocuklara, öğretmenlere, okul müdürüne taşımaktadır (Ball, 1990). Özne / nesne ilişkilerinin okuldaki güç hiyerarşisine dağılımı analiz edilirken, disiplin gibi gücün alt egzersiz alanlarının okulun kültürel yapısına ne denli uyum sağladığını da anlamak mümkün olmaktadır. Öte yandan, güç ve onun aracı kolları bireylerin özne / nesne ikileminde nasıl var olmaya çalıştıklarını da gerek öğrenci davranışlarında gerek ise kuralların dağılımında kendisini göstermektedir. Öğretmenlerin disipliner tutumları okul kültürünü ve ne şekilde yaşatılması gerektiğini bireyler üzerinden göstermektedir. Öğrenciler hangi sosyo-kültürel yapıdaki okul çatısı altında olurlarsa olsunlar normalleştirilmeye, benzer yanların vurgulanmasına ve boyun eğdirilmeye maruz kalmaktadır. Gücün ve alt kollarının etkisinde olan okul gibi iktidarın alt kurumu olan yapıda da gücün öğretmenler ve idareciler üzerinden meşrulaştırılıp belirli bir devamlılık çizgisinde yürütülmek istenen bireyleri sisteme katmak ve orada tutmak amacı güdülmektedir. Bu amaç doğrultusunda öğretmenlerin tutumu ne ölçüde içselleştiriliyor ve bu tutum hangi aşamalardan geçerek çocuklara ulaşıyor? Diğer bir açıdan ise gücün ekonomik olarak da varlığını eğitim alanlarına yansıttığı vurgulanmaktadır. Bourdieu' nun temel iddiası eğitim ve kimlik bilgileri gibi kültürel kaynakların aslında bir tür sermaye görevi görüp, modern toplum yapısında yenileşmeye, farklılaşmaya gidilen bir toplumsal hiyerarşi ilkesinin oluşturulmaya çalışılmasıdır çünkü ona göre güç hiyerarşisinde ki ekonomik egemenlik kültürel yapılanmayı da elinde bulunduruyor (Swartz, 1997). Bu fikirsel açıyla bakıldığında, farklı sosyo-kültürel yapıların içinde yer alan okullaşmanın ve bünyesinde barındırdığı ekonomik yapılanmanın öğretmen tutumunu belirleyici bir yan olabileceği düşünülmektedir.

1.4. Öğretmenlerin Çocuk Algısı

1.4.1. Sosyo-Kültürel Bir İnşa Alanı Olarak Çocuk

Çocuğun sosyal yapıda kültürel bir inşaya dönüştürülmesi bilgi ve onun haznesindeki pek çok alt kavramlar mümkün olabilmektedir, disiplin, manipülasyon, algı, sosyal konumlandırmalar gibi. Yetişkinler, çocukların sosyal konumlarına ilişkin anlayışları hakkında yeterli bilgiye sahip değil gibi görünmektedir (Oakley, 1994; Thorne, 1993). Öğretmen tutumlarındaki en önemli belirleyicilerden birisi de çocuk tanımlamaları ve algılarıdır. Farklı söylem türleri öğrencilerin üzerinde oldukça farklı etkilere sahipken, psikolojik söylemler de çocukları kalıplandırır ve bu şemalar içinde yapabilirlikleri belirlenen çocukların, güçlü / güçsüz konumlarını öğretmen tutumları ve davranışlarıyla okul kültürü ile birlikte meşrulaştırmaktadır. Çocuk tanımlamaları bireyin nasıl bir tanımlamaya maruz kaldığı ile de alakalı olabilirken, öğretmen tutumları da benzer şekilde çocuğa dair şekillenmiş olabilmektedir. Öğretmenlere soruların arasında ilkökul öğretmenlerini ve onunla olan ilişkilerini tanımlamalarının istenildiği bir bölüm yer almaktadır, buradan hareketle tanımlamaların, bireyin kendisini nasıl tanımladığının kimi zaman statüsü yüksek, saygın olarak nitelendirilen birisi tarafından yapıldığında da oluşturulabileceği düşünülmektedir. Mayall'ın da (2000) belirtmiş olduğu gibi “Çocukların yaşamları, onlar için çocukluktan yetişkinlerin çocukluk anlayışları ve çocukların ne olduğu ve ne olması gerektiği ile yaşanır” Öte yandan çocukları belirli bir tanım çatısı altında ele almak, evrensel bir çocuk davranış tablosu elde etmek mümkün değilken, eğitim kurumlarında benzer davranışlar farklı çocuklardan beklenmektedir. Bunu bekleyen ve elde etme çabası güden öğretmenlerin tutumları arasında kendi öğrencilik süreçleri ile çocuğa bakma ve onu tablolaştırma yer almaktadır. Çocukların ve yetişkinlerin bilişsel yetenekleri, bilgileri ve ahlaki düşünceleri arasındaki karşılaştırmalar nedeniyle (Bradley, 1989; Burman, 1994), çocuklara ilişkin potansiyel kavram yanılgıları devam etmiştir.

Okul çatısı altında öğretmenlerin ilgi odağında olması gereken çocuktur. Okul kültürünün en temel parçası ve yapısı olan çocuk hizmet edilen değil eden tarafta olmaktadır. Eğitim ortamı idarecilerin, merkezsiz bir güç yapısının çatısı altında düzeni sağlama adı altında kurallar koyarken, çocuk bu devamlılığı sağlama adına eğitimciler tarafından yönlendirilmektedir. Bilgi, statü ve “öğretmen” kimliğiyle öğrencinin karşısında yer alan

öğretmenlerin okullaşma adı altında başka bir inşayı başlattığını düşünülmektedir. Bu inşayı anlama ve analiz etme nedeni ise öğretmen tutumlarını incelemekten geçmektedir. Beklentilerin, kişiye ve okulun kültürel yapısına uygun olan hedeflerin eğitimde belirlenen ana hedef şemasından farklı olduğunu düşünülmektedir. Tek bir eğitim amaç ve hedef tablosundan bireysel bazda oldukça farklı tutum, davranış ve öğrenci – öğretmen ilişkisi çıkmaktadır. Araştırma da buna okulun sosyo kültürel atmosferini de eklemek oldukça önemli etkenlere sahip olmaktadır. Bedensel cezaların hala günümüzde eğitim ortamlarında kullanılıyor olması durumu her okulda gözlemlenmiyor ve de her okulda bu duruma tepkilerin oldukça farklı olduğu düşünülmektedir. Caroline Bledsoe (1990), çalışmasında fiziksel cezanın çocuklara sosyal bir düzende itaat etmeyi öğretmenin bir yolu olduğunu bulmuştur. Algı çerçevesinde itaat kavramının da sorgulanması gerektiğinin altının çizildiği çalışma da, öğretmen tutumlarının bireysel yaşantılarıyla ve kültürle harmanladıkları önemli bir parça olduğunu vurgulanmak istenmiştir.

Kapıcıoğlu, Kuyucu ve Şahin'in (2013) çalışması, okul öncesi öğretmenlerinin zihinlerinde yer alan çocukla ilgili izlenimlerini içermektedir. Öğretmenlerin çocuk algıları hakkındaki metaforları şu şekilde olmuştur; melek, yıldız, sünger, yıldız, hücre, servet, parlayan bir şey, hamur. Öğretmenlerin en çok kullandıkları metafor ise, şekillendirilecek hammadde olarak çocuk olmuştur. Peki neden çocuğun anlamak ya da onu tanımlamak için önceden bilinen, bilinmekte olan öğeler seçiliyor? Çocuğun sosyal ve kültürel yanını alarak onu nesneleştiren öğretmenlerin tutumlarının ele alındığı çalışmada onlara çocuk nedir sorusu ile aslında hem onların kültürel algıdan ne denli etkilendiklerini öğrenmek hem de tanımlamanın altında ki bakış açısının tutumla ne ölçüde benzeşim gösterdiği anlaşılmak istenmiştir. Öğretmenlerin, çocuğun şekillendirilecek bir hamur olarak ele alması aslında, onun masumiyetine, hassasiyetine ve kırılganlığına bir işaret olabilmektedir. Bu duruma ek olan bir başka bakış açısı da çocuklardan beklentilerin şekliyle alakalı çünkü bu sürecini de kültürel ve sosyal yanı olduğunu düşünülmektedir. Çocuklar okullarda sanki sadece yetişkin bir forma ulaşmak için eğitim alan, güçsüz yanları olan ve bu yanların öğretmen tutumları, davranışlarıyla şekillendirilebileceği varsayılarak bir algı oluşturulmaya çalışıyor gibi. Bu durum güç ve disiplin bölümünde de ele alınmış olduğu gibi öğretmeni güçlü / öğrenciyi güçsüz durumda stabil kılabilir ki; sistemsel döngünün devamlılığı sağlansın.

1.4.2. Sosyal Bir Politika: Çocuk

Öğretmen tutumu içerisinde algıyı, hisleri, öz geçmişi, benliği oluşturan parçaları, kişiliği, sosyal-kültürel çevre etkisini barındırmaktadır. Çocukları sosyal yapıdan ve onun etkisinden uzakta düşünmek elbette zor olmaktadır. Çocukların sosyal yapıları, onların kontrol altında tutmaya zorlayan kültürel ortamlarda yeniden şekillenmektedir (Bourdieu, 1984). Okul bu misyonu normalleştirme ve öğretmeni dinleme adı altında yaparken, öte yandan öğretmenin de davranışsal bir şemasını çıkarmaktadır. Çalışmada bu şemanın sosyal ve kültürel farklılıkları olan bölgelerde ne denli değişim gösterdiğine bakılmak istenmiştir. Çocukların sosyal varlıklar oluşları acaba onların kalıba koymak ya da normalleştirmek anlamını mı taşımaktadır? Alanen (1996) determinizmi, yetişkin merkezli alanları ve bireyciliğin de toplumsallaşmayı oluşturduğunu ifade etmiştir. Okulun bir başka işlevi de öğrencilerin sosyal olması ve topluma faydalı bireyler olarak kazandırılmasını amaçlıyor ise; bu hedefe bir de sosyalleşmenin ifade edilen penceresiyle bakıldığında, nasıl görünmektedir? Çocukları bu sosyal, kültürel yönlerin bağları gibi düşünmek oldukça önemli bir politikayı sunmaktadır. Bu sosyal ve kitlesel politika gerçekte neyi amaçlıyor ve öğretmen tutumlarını bu stratejinin ve yönelimin dışında tutmak mümkün müdür? Temel bir sosyal politika, çocukları korumak ve onları yetişkinlerin çevrelerinden marjinalleştirmektir (Engelbert, 1994). Öğretmenlerin sınıf düzenleri içinde öğrencilerin belirli bir disiplin kanalı içinde kontrol altında tutulmasını istemesi aslında toplumsal açıdan çocuğun nasıl gözüktüğünü ve tanımlandığını da ifade etmektedir. O halde eğitimde bireysel farklılıklardan bahsetmek mümkün müdür? Bir çocuğu kontrol etmek, toplumdaki gücün sosyal ve kültürel boyutlarını yansıtmaktır.

Foucault'ya (1979) göre iktidar, insanların günlük rutinlerinde yarattıkları tutumlarını oluşturan kurumsallaşmış disiplinler bir öğedir. Disiplin yapıları ve oluşumları aslında eylem ve davranış şekillendirmeye yarayan, amacı ise “uysal bedenler” yaratmak olan mekanizmalardır. Öte yandan sosyal bir varlık olan çocukların topluma kazandırılması amaçlanırken, yasallaşan ve beklendiği tavırlarla bezelenmiş yurttaşların ilk adımları da okullarda atılmaktadır. Aile dışındaki birincil sosyalleşme ajanlarından biri olan okullar, ahlaki ve sivil normları öğretmek ve sosyal yapıyı güçlendirmek için en önemli yerlerdir (Bowles & Gintis, 1976). James (1993), çocukların toplumsal değerlerin en önemli meselesini öğrendiklerini anlatırken, benlikleri evde ilk adımda, daha sonra okulda

yetişkinlerle olan ilişkileriyle çocuk olarak inşa edilmektedir. Okul sistemi içinde var olmaya çalışan çocukların benliklerinin devamlılığını öğretmen tutumlarının şekillendirdiğini düşüldüğünde, bu benlik yapıları ne gibi başka benlik yapıları ile çarpışmaktadır? Sınıf yapısının kurallarını öğretmenlerin ve okul idaresinin oluşturduğu bir yapıda egemenlik yetişkinlerde iken, sağlıklı benlik gelişiminden bahsetmek mümkün müdür? Bir diğer noktada ise okulun kültürel formundan çıkarsa dışlanma durumu ile karşı karşıya kalan çocukların nasıl bir yaklaşım ve tutum içinde olacağı da bu kültürel ortamın nasıl bir tutumla ilerlediğine ve nasıl bir davranışsal stil üzerine inşa edildiğine bağlıdır. Çocuklar sosyalleşme projeleri gibidir; o dönemde öğretmenin görevi olgunlaşmamış çocuklarla çalışmaktır (Mayall, 2000). Bu noktadan hareketle, sağlıklı bir tutum ve davranışla karşılaşan ve karşılaşmayan bireylerin arasındaki farkla sosyal ağ oluşuyorsa, bu nasıl bir yapıya ve kültürel mirasa dönüşmektedir? Okullaşma ve okul ekseninde yer alan öğretmenlerin tutumları ve davranışları aslında benzer şekilde okul bağlamı tarafından belirlenmekte ve şekillenmektedir adeta veraset korunumu gibi bir diğer jenerasyona aktarılmaktadır.

1.5. Öğretmen Öğrenci Etkileşimi

Okul, sosyal-kültürel alanlar tarafından şekillendirilen, dönüştürülen bir yapıdır. Eğitimin incelenmesi, kontrolü ve sınıflandırılması gibi konular, eğitim türlerinin bölünmesine ve öğretmen-öğrenci ilişkileri, kimlikler ve özne-nesne uygulamalarının biçimlerinin ayrılmasına neden olmaktadır (Ball, 1990). Bu ayrışma da aslında farklı öğretmen tutumlarını ortaya çıkarmaktadır, tek bir eğitim şeklinin oluşmasına neden olmaktadır ve algısal, boyutsal, mekansal değişikliklere yol açmaktadır.

Eğitim odaklı bir mekanda göze çarpan öğelerin başında ne gibi bileşenlerin benimsediği oldukça önemli bir nokta olmaktadır. İçerisindeki bireyleri etkileyen parçalar nelerdir ve iletişimsel kanallarını neler doldurmaktadır soruları tutumları ve farklılıkları anlamayı kolaylaştırmaktadır. Alanlar, direniş ve tahakkümün birbirini etkilediği yerlerdir ve nadiren toplumsal yeniden üretim sorunları haline gelirler (Swartz, 1997). Bu bağlamda, mekanlar öğretmenleri ve onların davranışlarının temellerini öğretmen-çocuk ilişkisinin ortak anlayışından, benimsenen mekanik bir montaj veya gerçekleştirilen bir program olarak üretirler (Bourdieu, 1984). Öğretmenlerin tutumları okul ekosisteminde nasıl gelişmekte, dönüşmekte veya yaygınlaşmaktadır? Bireysel farklılıklarla okula gelen

eğitimcilerin tutumlarındaki uyum ya da davranış şekillerinde ki benzeşmeleri nasıl açıklamak mümkündür? Weber'e göre alışılmış eylemler gelenekçilikle ilişkilidir (Weber, 1978).

Bilginin önemli bir güç aracı olduğu çalışmanın bir bölümünde yer almıştır. Öğretmenler arasında bilgi farklılıkları olan bireylerin tutumları da güçleriyle paralellik mi göstermektedir? Örneğin Buaraphan (2011), Guerra ve Vilamil (2002) ve Koçbeker ve Şaban (2006) öğretmenlerin öğretmen olarak tanımlanmasının bilgi kaynağı olduğunu belirtirken, Nikitina ve Furuoka (2008) öğretmen olmanın metaforunun kutsal bir mesleğe sahip öğretmen olduğunu ifade etmişlerdir. Eğitimcilerin tutumu ve davranışsal ağı ne üzerine kurduğu oldukça önemli olmaktadır. Öğretmenler pratik stratejilerini kişisel biyografileri /geçmiş deneyimleriyle sınıf bağlamlarına ilişkin yorumları üzerinden oluşturmaktadırlar (Clandinin & Connelly, 1986).

Bilgi ve bilginin yayılımı davranışsal bazd çok farklı doneler elde etmeye de sağlayabilmektedir. Bireylerin konumunu anlamak ve analiz etmek için çalışmada yararlanılan bir diğer bakış açısı da Hegel'in efendi-köle diyalektiği olmuştur. Hegel, efendi ve kölenin konumlarını farklı bir şekilde açıklamıştır. Bilgi bazında ele alındığında, kölenin efendiden daha fazla bilgisi vardır ancak efendi de daha fazla güce sahip olmaktadır çünkü köle, efendinin neyi sevdiğini veya neyi sevmediğini bilir ve bu bilgiye karşı tutumunu belirlemektedir (Bauer, 2001). Öğretmen öğrenci ilişkisinden bakıldığında, bilgi yönünde öğretmenler yer almaktadır. Çocukların açısı ise Hegel penceresinden incelendiğinde, öğretmenin isteklerini, beklentilerini bilen ve ona göre tutum belirleyen kısımda yer alan köle metaforu olarak düşünülmektedir. O halde burada ki soru şu olacaktır; çocuklar daha çok bilgiye sahipse, yani daha çok güce sahipse neden öğretmen tutumları karşısında daha pasif ve savunmasız gözüken noktada değerlendirilmektedirler? Öte yandan çocuklar gerek kültürel, gerek sosya açıdan öğretmenlerin maruz kaldıkları yapıya o denli uzun süre maruz kalmadıkları için hatta tam anlamıyla dönüştürülmedikleri için öğretmenlerden daha özgür ve esnek bir yapıda değerlendirilebilmektedir.

Foucault'ya göre bilgi bir güç uygulamasız olmuştur (1977). Bu ifadeden ve Hegel perspektifinden bakıldığında öğretmenin daha çok bilgiye sahip olduğu bir sistemde çocuk da bilgi kotasında dolu gözükmektedir. Öyle ise, çocuk tutum ve tavır değişimini

bilgi bazında gerçekleştirebiliyorsa, bilgisi öğretmenden daha fazla bir noktada ele alındığında hem güç hem de özgürlük sahibi olarak ele alınmaktadır peki aynı bilgi neden öğretmene özgürlük bahsetmemektedir?

Hegel'in diyalektiği Foucauldian analizi ile çelişmektedir. İtaat, güç ve bilgi aynı kanaldan beslenmektedir. Hatta, güç bilgiyi ve onun yaptırımlarını oluşturmaktadır. Eğitimcilerin sistem içinde uyması gereken kurallar ve kuralların devamlılığını sağlamak durumunda oldukları bir başka alt sistem de yer almaktadır. Bu nedendir ki, çocuklardan daha fazla bilgiye sahip olurken, duygusal düzeylerini, kurallarını ve kararlarını belirlemede özgür olmadıkları düşünülmektedir. Sınıf içinde güç dengesizliğinin, iletişimsel sorunların analiz edildiği noktalarda, öğretmenlerin duygusal baskılaması altında kalarak, yapılması ve uyulması gereken kuralları öncelik yaptığı düşünülmektedir. Özne oluşumu ve özneyi stabil halde okul sisteminde tutmayı hedefleyen yapıda özgürlük bilgiyi kullanan bireye verilmemektedir.

Duygusal yakınlık kurmakta sorun yaşayan eğitimcilerin olduğu sınıflarda, çocukların üzerinde yapılan araştırmalar bulunmaktadır. Öğretmenlerin duygusal desteği çocukların üzerindeki sosyal duygusal gelişimi (Brock, Curby & Hamre, 2013) ve öğretmen-çocuk ilişkisi niteliklerini etkilemektedir (Hipson & Se guin, 2015). Duygusal destek bir nevi duygusal yakınlıkla ilişkilendirilirken, bu çalışmalardan elde edilen bulgular, öğretmen-öğrenci ilişkisinin ya bu ilişkinin nedeni ya da sonucu olduğunu göstermektedir. Her iki durumda da ilişkideki rasyonel yapı düşünüldüğünde, öğretmenlerin iletişimde özgür olmadıkları düşünülmektedir. Bununla birlikte, sonuçlar eğitimcilerin çocuk algılarına ve bu algıyla oluşturdukları iletişim kanallarına ve duygu durumlarına nasıl yansıdığına bağlı görülmektedir.

Etkileşim için sağlıklı bir iletişim gerekmektedir. Çocuk ve öğretmen arasında sıcak ve açık bir iletişim (Birch & Ladd, 1997; Burchinal, Peisner-Feinberg, Pianta, & Howes, 2002; Hamre & Pianta, 2001; Pianta & Stuhlman, 2004) çocuklar için olumlu okul başarısının karışımı ile ilgili olan yakın bir öğretmen-çocuk ilişkisi anlamına gelir. Başarıyı da getiren sağlıklı iletişimde her iki tarafında özgür olması gerekmektedir ki, bilgiye erişim adil ve sağlıklı olabilsin aksi takdirde iletişim ve seyir tek yönlü bir güç ağına dönüşmektedir.

1.5.1. Kişilik Etkisi

Kişilik konusu oldukça dikkat çeken ve ilgi uyandıran bir konu olarak psikoloji bölümünde önemli bir yere sahip olmuştur. Tanımlanması, açıklanması, detaylandırılması, ilişkilendirilmesi en geniş konulardan biri olarak düşünülen kişilik, farklı tanımlamalara da bünyesinde yer açmaktadır. Araştırmalara bu denli açık olması birbirlerine bireylerin özelliklerini ve farklılık seviyelerini analiz edebilmektir (Bilgin, 2011: 43- 44).

Kişilik, bireyin hareketleriyle, kendine ait olan özellikleri ve yetenekleriyle, konuşma şekliyle, dış görünüşü ve de dış etmenlere ne ölçüde uyduğu konusuyula ele alınan bir bütüncül tanımlama olarak karşımıza çıkabilmektedir (Yıldız ve Dilmaç, 2012: 123). Bir başka düşünce biçimiyle ise, kişilik; alışkanlıklar, hisler, kabiliyet ve düşünce şekliyle ilintili bulunmuş, bunların da bireyin rutinlerini etkilediğine, terchi noktalarında devreye girdiğine karar verilmiştir (Günel, 2010: 44). Bir diğer bakış açısı ile de kişilik daha çok sözel açılımlara ve dil kullanımına yönelirken, kişiliği bireyin iç ve dış çevresiyle kurduğu uyumsal yapı ve kendine has geliştirdiği söylemler olarak ifade edilir (Girgin, 2007: 43). Dilin etkileşim üzerine etkisinden de bahsedilecek olan bu çalışmada, kişilik tanımlamalarında da dilin önemine ve bireysel bir farklılık alanı yarattığı düşünülməsi aslında pek çok kavram ile arasında yakın bir bağ olduğunu göstermektedir. Bireyin, toplumun kalanından farklı olarak geliştirdiği söyleşimler de kişilik olarak tanımlanmıştır (Aytaç, 2007: 96).

Kişiliği besleyen ve ortaya çıkaran pek çok etmen bulunmaktadır. Psikolojik, kültürel, sosyal, ekonomik, coğrafi yapı gibi. Dil oluşumu da kültür etkisinden bağımsız düşünülemeyen bir konu olarak ortaya çıkarak aslında disiplinlerarası bir oluşuma işaret etmektedir. Bu tür yaklaşımlar, bireysel farklılıkların belirli bir kültürel bağlam dışında gelişmediğini hatırlatır; kültür her zaman önemlidir (Kagan & Madsen, 1972; Aronson, 1978). Kişiler iletişim yapılarını kültür öğeleriyle birlikte öğrenirler ve de öğrendikleri bu özellikler ile hem davranışları hem de kişilikleri değişir (Güney, 2000: 260).

Sigmund Freud, kişiliği oluşturan etmenler arasında bazı davranışların bilinçdışı güçler tarafından oluşturulduğunu düşünürken (Güneş, 2016: 9), Carl Jung ise, kolektif bilinç kavramını ele alıyor ve bireylerin ortak paydada buluştukları kişilerle ortak bir bilinç

yaratarak aynı his ve istekleri besleyebileceğini bunun da kişilik oluşumu üzerinde etkisi olacağını ifade ediyor (Cüceloğlu, 2010: 415). Öte yandan Adler'e göre ise kişinin geçmiş yaşantısı bugün ki algısını ve kişiliğini şekillendirebiliyor (Topses, 2003: 100). Erich Fromm da kişiliği oluşturan elementlerin içerisinde ekonomiyi, tarihi, sosyolojiyi ve antropolojiyi ekliyor. Bir bütünsel yaklaşımla bakıldığında elbette tarihsel ve coğrafi konumlar ve olaylar bireyin özelliklerine yansımaktadır. Tabiat, iklim ve yaşanan yerin fiziki şartları bireylerin kişilik özelliklerini etkilemektedir (Zel, 2001: 25).

McCrae ve Costa'ya (1990) göre kişilik; bireysel farklılıkların yansıdığı duygu, düşünce ve davranışlardan oluşan net ve keskin bir yapıdır. Kişiliğin belirlenmesinde McCrae Robert R. ve Costa Paul T. 1985 yılında beş faktör kişilik envanterini geliştirmişlerdir. Beş boyuttan oluşan bu envanter dışadönüklük, yumuşak başlılık, öz-denetim, duygusal denge (nörotizm) ve deneyime açıklık başlıklarından oluşurken aynı zamanda kişiliği en kapsamlı şekilde ele alan bir değerlendirme modeli olmaktadır (Goldberg, 1990; McCrae ve Costa, 2008).

Dışadönüklük, kişilerin sosyallik ve cana yakınlık düzeylerini anlamaya yönelik bir faktördür. Dışadönüklüğün temel özellikleri bireylerin aktif, iddialı, girişken, heyecanlı, sıcakkanlı ve optimistik olmalarıdır (Costa ve diğ., 1991: 890-293). Bir başka ifadeyle ise, soğuk olma halinin, çekinikliğin ve ağırbaşlı olmanın dışa dönüklüğün düşük olduğu bireylerde görüldüğü ifade edilmektedir (Dede, 2009: 60).

Takdir edilme ve üstünlük kurma isteği dışadönük kişilerde görülen motivasyon faktörleri arasında yer almaktadır. Aynı zamanda dışadönükler bireyler, stresli hissettiklerinde yapıcı çözümler sunabiliyorken dışa dönük olmayan bireyler bunu yapamazlar. Dışadönük kişilerde görülen başka bir nokta ise ceza gibi yaptırım dolu bir atmosferde işten ayrılma eğilimlerinin ortaya çıkmasıdır (Girgin, 2007: 80).

Bir diğer faktör olan nörotizm ise kızgın, sinirli, endişeli, güvensiz, öfkeli, korkak, dengesiz gibi kişilik özelliklerinden oluşmaktadır (Koçoğlu, 2014: 111). Nörotizm, altı temel sıfatla açıklanmaktadır; düşüncesiz, depresif, kırılğan, düşmanca duygular besleyen, endişeli olarak ifade edilmektedir (Costa ve diğ, 1991: 893). İlişkilerde bireysel bir özellik olan duygusal denge oldukça önemli bir faktördür (Yıldırım, 2014: 30). Endişeli ve gergin olabilen nevroitikler, endişelerini kendilerini zorlayarak ve başarıya

yönlendirerek ya da endişelerinin onları pervasızlığa sürüklemesine izin vererek iki ana yönden birinde hareket edebilmektedirler (Friedman ve Schustack, 1999). Duygusal denge sorunu yaşayan bireylerde uzun süreçlere yayılan negatif duygu durumları gözlemlenmektedir; kaygı, takıntı ya da farklı bunaltılar gibi, bu durumda onların farklı davranış bozukluklarına yol açmaktadır (Cooper ve diğ., 2013: 69). Bir diğer açıyla da bu kişilerde işlerini aksatmaya yatkınlık görülürken işten ayrılma niyetlerinin de düşük olduğu ifade edilmiştir (Bitlisli, 2013: 463; Girgin, 2007: 84). Ödüllendirilme ise bu kişiliklerde oldukça önemli bir davranışsal ayrıma neden olmaktadır, nedeni ise nörotik bireylerin ödüllendirilmeyeceğini düşündüğü noktada iş doyumsuzluğu yaşayacağı yönündedir (Girgin, 2007: 83). Yumuşak başlılık kişilik özelliğine sahip olan bireylerde ise ilişkilerinde samimiyet, hırslı olmayan, kibar, samimi, arkadaşlıklara açık olma, birlikte hareket etmeyi sevme özellikleri dikkat çekmektedir (Develioğlu, 2013: 18). Bu faktörü tanımlayan sıfatlar ise; uyum, alçakgönüllülük, güven, merhamet olarak verilmektedir (Costa ve diğ., 1991: 893). Uyumsuz bireylerde gözlenen davranışlar ise pesimistik olma, sinirli, merhametsiz, çıkarıcı, hiçbir şekilde uzlaşmaya varmayan şeklindedir (Sevi, 2009: 27).

Özdenetim dördüncü diğer faktördür. Özdenetimi yüksek bireylerin, iş motivasyonlarının ve iş yerindeki tatmin derecelerinin yüksek olduğu ifade edilmiştir (Somer, 1998: 42). Bu faktöre ait sıfatlar; başarıma dürtüsünün yüksekliği, titiz, azimli, planlı olarak bilinmektedir (Costa ve diğ., 1991: 893). Bu özelliklerin aksine özdenetimli olmayan bireylerde dürtüsel ve anlık davranışlarda bulunma, iş erteleme ve dağınıklık gözlenmiştir (John, Naumann ve Soto, 2008; Akt; Glass ve diğerleri, 2013). Benzer şekilde bu bireylerde, başarısızlık hissi durumunda işten ya da görevden erken geri çekilmeye eğilimin yüksek olduğu da ifade edilmiştir (Sevi, 2009: 42).

Deneyime açıklık beş faktör envanterinin son elementidir. Bu özelliğe sahip bireylerdeki özellikler; bağımsız, meraklı, özgün, hayal gücü yüksek, değişikliklere açık olma, liberal, ilgi alanları geniş, şeklinde ifade edilmektedir (Costa ve diğ., 1991: 893). Aynı zamanda gelişime açık bireylerin düşünce şekillerinin sınırları olmadığı, aldıkları görevlerde başarılı oldukları, yaratıcılık özelliklerinin de dikkat çekici olduğu belirtilmektedir (Zel, 2001).

1.5.2. Kendini Kayıran Yanlılık ve Önyargı Kalıpları

Bireyler kendini değerlendirme süreçlerinde farklı yollar açablmektedirler. Altını çizdikleri hususlar kimi zaman içsel kimi zaman dışsal nedenlerden kaynaklanabilmektedir. Bu kimi zaman bireysel başarılarından kendine pay çıkarma kimi zaman ise başarısızlık durumlarında sorumluluk almama ya da kendini kayırma eğilimleri olarak karşımıza çıkabilmektedir (Hogg, M. A., Vaughan, G. M., 2007). Bu eğilim bireyler arasında bir çok kültürde karşımıza çıkabilmektedir (Fletcher & Ward, 1988). Elbette burada başarı ve başarısızlık durumlarına da bakmak gerekmektedir. Kişilerin başarı ve başarısızlık tanımlarının ne olduğu da oldukça belirleyici bir tutum olabilmektedir. Sık gözlemlenen bir durum olan başarısızlıkların durumsal / dışsal faktörlere bağlanmasıdır (Burger, 1986). Miller ve Ross (1975)' da çalışmalarında bu durumun yaygınlığından bahsetmektedir. Bireyin sorumluluk kabul etmeme hali, başarısızlık durumunu bertaraf etme isteği onun kişisel özellikleriyle ilgili olup, öz saygısı düşük bireylerde kendilerini koruma altına alma amacıyla da yapılabilmektedir (Campbell & Fairey, 1985). Başarı hikayelerinde sıklıkla bireyin dış etmenlere değil de kendi çabasına vurgu yaptığı gözlemlenebilmektedir hatta başarılı olma hedefi ve umudu taşıma, onu kişisel yapısı ile içselleştirme durumu da varolabilmektedir. Örneğin, eğitmenin öğrenci başarısını ölçtüğü yazılı kağıdında düşük not görmesi durumunda bu sonucun tüm sorumluluğunu sadece aileye ve çocuğa yüklemesi gibi. Berglas (1987)' a göre, bir birey başarısızlığı öngörüyor ise öncesinde dışsal yüklemeleri belirler ve bunu belirli bir istekle ve amaçla yapabilmektedir, bu duruma Berglas kendini sabotaj demektedir. Kendini sabote etme hali aslında, eğitimcilerin de çocuklarla ve onların akademik başarıları, davranışsal tutumları hakkındaki öngörülerini de içermektedir ve bu doğrultuda belirledikleri stratejik konumlanmaları da olabilmektedir. Örneğin; sınav sonucunu sınıf içi davranışlarından, defter ya da ödev kontrollerinden öngöen bir öğretmenin duurma ile ilgili hazırlamış olduğu dışsal faktörlerinin henüz olay olmadan da zihninde mevcut olması gibi. Öte yandan başarısızlık öykülerine sorumluluk yükleme durumuna farklı bir açıyla bakıldığında, daha büyük olumsuz sonuçları doğuran bir duruma bireylerin daha küçük sonuçları doğuran olayın başrol oyuncusundan daha çok sorumluluk yükleme eğiliminde olduğu düşünülmektedir (Burger, 1981; Walster, 1966). Örneğin, sınıfında kopya çeken bir öğrenciye, arkadaşının defterine bakan bir öğrenciye kıyasla öğretmenin daha çok tepki göstermesi gibi.

Öte yandan kendine hizmet eden yanlılıklar ve yüklemeler başka bir paradoks ile de ilintilidir. Pek çok toplumda istenmeyen ancak kendini göstermekte olan önyargılar bireylerin tutumlarına, davranışlarına, hislerine yansımaktadır. Sosyal psikoloji sosyal yapıyı anlamak, tutum değişimlerini ve grup dinamiklerini anlamlandırabilmek adına önyargı ve ayrımcı davranışlar üzerinde pek çok çalışma yapmıştır. Sosyal etki ve yapıyı anlamak, bireyi de anlamak demektir. Önyargı öncesinde tutum ve işlevsel açıdan tutumun ne ile paralellik kurduğuna bakmak gerekmektedir. Katz (1960) tutumu dört başlık altında ele almaktadır; bilgi, hedefe götüren araç, egoyu savunma şekli ve son olarak da bireyin kendisini özgün şekilde ifade edip edemediği durumu. Aslında tutum bireyin kendine dönük fayda sağlamasını amaçlamaktadır. Öğretmen tutumlarının ele alınacağı bu çalışmada, tutumun bireyin fayda sağlayamayan kısımlarını da göstereceği noktasında altı çizilebilir yanlar görülebilir. Devine (1989), geleneksel tutum bakış açısına zıt giderek tutumların bilinçdışı ve otomatik yanları olduğunu belirtirken, bunlara konstrualler demektedir. Bu çalışmada üzerinde durulacak olan kısımlardan birisi de bireyin tutumların içinde bulunduğu grup ile uyum sürecinden ne ölçüde bağımsız ya da ilişki de olduğudur. Araştırmacılar her zaman tutum ile davranış arasında yordanabilir bir ilişki olduğu konusunda hem fikir değillerdir. Bu konu hakkında LaPiere (1934)' in yapmış olduğu çalışma bireylerin davranışları ve söylemleri arasında bir tutarsızlık olduğunu ortaya koymuştur. Hamilton ve Gifford (1976)' un sahte korelasyon çalışmasında sosyal etkinin bireylerin rutin yaşantı alanlarına nasıl etki ettiğine işaret etmektedir. Sahte korelasyon etkisinin önyargı ve tutum değişimi de oluşturabileceği olasılığına yer vermektedir.

Allport (1954) önyargıyı açıklamak için üç bileşene yer vermektedir; bilişsel, duygusal, konatif. Bilişsel kısım bireyin tutum gösterdiği nesne ya da durum, kişi hakkındaki inançları kapsamaktadır, duygusal kısım ise, daha çok o nesneye ya da kişiye ait olumsuz duyguları barındırmaktadır, konatif bileşen ise, kişinin davranış biçimi hakkındaki niyetini içermektedir. Brown (1995) önyargıyı tanımlarken, grup üyelerini baz almış ve sadece o grubun üyesi olmaktan ötürü bireylere olumsuz duygulanımlarla ve bilişsel inançlarla yaklaşmanın bir önyargı olduğunu ifade etmiştir. Bireyin inanç sistemi de elbette önyargıyı ve tutumu şekillendiren başka bir elementtir ve bu inanç durumlar üzerinde bir gerçeklik yaratabilmektedir bu duruma ise kendini gerçekleştiren kehanet olarak tanımlanır (Jussim & Fleming, 1996; Jussim, Eccles & Madon, 1996). Rosenthal

ve Jacobson (1968) çalışmasının sonucu, öğretmenlerin yalnızca ümit vaat eden öğrencilerle çalışması ve inandıkları öğrencilerin öğretmenlerin inancı doğrultusunda bir gerçekliğe ulaşması durumunu göstermektedir. Eğitim ortamlarının da bir grup öğretmenden ve idareciden oluştuğu ele alındığında ön kabullerin ve ön yargı oluşumlarının bu çalışmadaki yeri oldukça önemli olmaktadır. Gadamer' e göre, yanıltıcı önyargılardan uzaklaşıldığında sorgulama ve eleştirel düşünce süreci başlayabilir, bu yolun sonunda elde edilen bilgiler aracılığıyla bir tarihsel bir bilinç elde edilir (Habermas, 1996). Bu bakış açısıyla, bilinç aktarımında hem geçmişten gelen ve hem de mevcut zamanda değiştirilmeye, yenilenmeye açık şekilde yarına aktarılan bir bilinç var. Öğretmenlerin ve onların öğretmenlerinin önyargılarının ya da zihinsel kodlarının tarihsel seyri öğrenci davranışına, benliğine, motivasyonuna, kişiliğine etki edebilen güçte bir yapıdır. Açıklık ve eleştirel düşünce ise önyargıyı kırabilen, yeni bir bakış açısına geçiş yapabilecek esnekliğin önünü açabilen bir inşadır.

1.5.3. Dil Haritası

Tüm bireyler aynı sosyal çerçevede yaşamaktadır ancak etkileşimleri dil kullanımına ve onun bireysel etki alanlarından oluşmaktadır. Kültür ve normlar sözlü sözsüz iletişimin önemli belirleyicilerinden biridir. Eylemler normlara göre şekillenir ve kişiler arası ilişkileri düzenlemeye yardımcı olurlar ve ancak bu normlar kabul gördüğünde sosyal geçerlilik statüsüne geçiş yaparlar (Habermas, 1996). Bir toplulukta kabul görülen normlar aslında o topluluktaki bireylerin ortak ilgi alanları, fikirleri ve de eylemleri olduğunu anlamını taşıyabilir. Dil kullanımı bireyi gerek toplumsal gerek yapısal gerek ise kültürel bazda anlamaya ve anlamlandırmaya yardımcı bir kavramdır. Öyle ki; toplumun ve içinde yaşayan bireylerin zihinsel, kavramsal, düşünsel haritalarını çıkarmaya yarayan, coğrafi ve sosyal belirleyicilerini anlamaya yardımcı bir kol görevini üstlenebilirler (Habermas, 1996).

Kendini anlatma, diğer insanları anlama ihtiyacı iletişimi doğurmuştur (Cüceloğlu, 2000). İletişim bir ihtiyacın sonucudur elbette nasıl kullanıldığı ve kullanılmadığına göre değişkenlik gösterebilir. Bu ihtiyacın kendini bireyin sözlü ve sözsüz eylemlerinde göstermesi bireysel farklılıklar ışığında şekillenir. Goldman (1970)'a göre, bedensel hareketler eylem değil yalnızca eylemsel bir yapının oluşum basamağıdır. Birey, düşünme şeklini ve kişilik yapısının, psikolojisini, aile geçmişini, hangi kültürel ve sosyal

yapıdan etkilendiğini, tercihlerini bu eylem ve eylemin öncesindeki dil yapısıyla ifade edebilir, yorumlanabilir ve kaydedilebilir. İletişimde olan bireyin zihinsel yapısı, geçmiş yaşantıları, psikolojik durumu, iletişim becerisi, ilgileri, ihtiyaçları, tutum ve değerleri, aldığı eğitim iletişimindeki kodlama işlemini etkiler (Demirel, 2002). İletişimsel farklılıklar da yorumlama ve kodlama süreçlerinin ve neticelerinin farklılıklarıyla ortaya çıkabilmektedir. Bu nedenle eğitim alanında öğretmen ve öğrenci arasındaki ilişkiye bakıldığında, dil kullanımının ve bunun da arkasında yatan pek çok etkenin bu ilişkiyi ne ölçüde etkisi altına alabileceği görülebilmektedir. Hatasız bir bilgi alışverişi iletişim becerisini ortaya koymaktadır (Cüceloğlu, 1995; Korkut, 1996).

Vygotsky (1978) sözlü anlatımın farkındalık yaratmada kilit bir rolü olduğunu öne sürer. Bu noktada eğitim ortamlarında öğretmenin sözcük kullanımının dışında pek çok eylem ve eylem öncesi davranışına da bakılmalıdır. Sözel iletişimin yalnızca kullanılan sözcüklerden ve onların anlamından oluşmamaktadır aynı zamanda bu anlatımda öğretmenin sesi, mimikleri, tonlaması, vurguladığı sözcükleri de oldukça önemli değişkenlerdir (Moore, 1979). Eğitim ortamında öğretmen tarafından kullanılan ve sınıfta bir dil kültürü başlatan yapılanma aslında bir dil haritası inşasıdır ve sadece öğretmen öğrenci iletişimine değil, öğretmen- veli, öğretmen – öğretmen, veli - okul idaresi, okul idaresi – öğrenci arasındaki diyalogların da belirleyicisi olabilir. Eğer öğretmenin çalışmakta olduğu bölgede geleneksel bir öğretmen anlayışı hakimse bu hem öğrenciye hem de öğrencinin iletişim şekline ve sıklığına yansıyabilmektedir. Gordon (1996), sınıf içi iletişim konusuna değinirken, yerleşik inançların öğretmenin sınıftaki rolünü ve iletişim yapısını belirleyebileceğini belirtmektedir. Öğrencilerin öğretmeni dinleme ve sınıf içi etkinliklere katılım göstermekteki isteklerinin de öğretmenin kurmuş olduğu iletişim ağıyla ilgisi olabilmektedir. Sınıftaki iletişim şekli ve sınıfın öğretmen tarafından belirli bir inşâ üzerinde devamlılık göstermesi de iletişim kanallarının ve sözlü, sözsüz dilin nasıl kullanıldığına dair bilgi verebilir. Bu noktada, Brophy ve Good (1994) etkili sınıf yönetiminden bahsederken, olumlu şartlar altında öğrencilerin sınıf içi katılımının yüksek olduğunu, olumsuz davranışlarının azaldığını, öğrenme sürelerinin ve başarılarının arasında sağlıklı bir grafik olduğunu ifade etmektedir. Benzer şekilde, iletişimin ve dilin sağlıklı olması durumunda, birbirini dinlemekte olan sınıf içi gruplar görülebilir. Gordon (1996)’a göre etkin dinleme faaliyeti gösteren bir birey, karşıdaki kişinin öncelikli olarak duygularını anlamaya çalışır ve ardından ona iletmeke istediği

mesajı anlama adına adım atabilir. Sınıfların nasıl bir düzende olduğu da iletişimde bir diğer önemli konudur. Öğretmenin nasıl bir ilişki ve dil kullanmak istediğini anlamanın bir yolu olabilir. Çünkü sınıflar, öğretmenin en iyi şekilde yapılabilmesi için özel olarak tasarlanmış ve düzenlenmiş alanlar olmalıdır (Baloğlu, 2001; Vural, 2000). Aksi takdirde iletişimin var olmadığı bir yerde öğretme kavramından ya da öğrenmeden bahsetmek mümkün olmaz (Altıntaş, 2001). Sağlıklı bir dil kullanımı, ben dili ile hitap etmek, suçlayıcı olmamak, yüksek ses ile öğrencilerin sesini ve iletişim kanalına zarar vermemek kişilerin kendilerini ifade edebilmelerine, anlayabilme ve anlaşılabilmelerine de fırsat verir. İletişim kanallarının öğrenci cephesinde sağlıklı ve açık olduğu sınıf ortamlarında, bireyler daha yaratıcı, analitik düşünebilen, sorumluluk alan ve de içinde bulundukları topluma ve o toplumdaki bireylere karşı duyarlı olabiliyor, kolektif çalışma prensibini üstlenebiliyorlar (Tomul, 2007). Öğretmen sınıfta oluşturmak istediği ortamın yapısının kullandığı dil ve hitap şekilleriyle oluşturmaktadır. Öğretmen kaynak ve öğrenci de mesajı alan kişi olarak düşünüldüğünde, öğretmenin kullandığı dil haritasında alıcılarına hangi duygu, düşünce ve mesajı hangi yöntemle gönderdiği, öğrencilerin de tepkileriyle nasıl bir dönüt verdiği anlaşılabilir (Ergin ve Birol, 2000).

Gordon (1996)' a göre iletişimde engel teşkil eden unsurlar vardır bunlar; emir vermek, yönlendirmek, nutuk çekmek, mantıklı düşünceler önermek , yargılamak, eleştirmek, suçlamak, aynı düşüncede olmamak, duygularını paylaşmak, soru sormak, sınamak, çapraz sorgulamak, karşılaştırma yapmak, uyarmak, gözdağı vermek, ahlak dersi vermek, öğüt vermek, çözüm ve öneri getirme, öğretmek, övmek, aynı düşüncede olmak, olumlu değerlendirmeler yapmak, ad takmak, alay etmek, yorumlamak, analiz etmek, tanı koymak, güven vermek, desteklemek, avutmak. Bu oluşumlardan biri ya da birkaçı sınıf ortamında düşünüldüğünde öğrenci benliği, duyguları, kişiliği, merakı ve öğrenmeye olan tutumu üzerinde olumsuz etkiler bırakacaktır. Öyle ki; bireyin direnç göstermesine, öfkelenmesine, hatta iletişime kapalı hale gelmesine neden olabilir. kızmasına ve dolayısıyla söz dinlememesine neden olur. Hatta bu tepkisel iletişim kanalında aksi yönde ilerleyebilir. Bireyin savunma mekanizmaları oluşturmaya neden olur (Kuzgun, 2004).

Jones (1995), araştırmasında iletişim becerilerinin cinsiyetten, sosyo-kültürel yapıdan hatta doğum sırasından etkilendiğini ve buna göre değişkenlik gösterdiğini ifade etmiştir. Yapmış olduğu araştırmaya göre, düşük ve orta sosyo kültürel yapıdan gelen bireylerin

yüksek sosyo-ekonomik düzeyde olanlara göre iletişim becerilerinin daha düşük olduğu tespit edilmiştir. Bir diğer çalışmada İlaslan (2001), öğrencilerin ailenin maddi yeterliliklerinin, babanın eğitim durumunun ve mesleğinin, cinsiyetin bireylerin iletişim beceri seviyelerini etkilediğini ortaya çıkarmıştır. Ersoy (2006) ise ilköğretim okullarında görev yapmakta olan yönetici ve öğretmenlerin iletişim sorunlarına değinmiştir. Buna göre katılımcıların, empati kurma yeteneklerinin, bilgi paylaşma istekleri ve işbirliği taleplerinin problemli olduğu, eleştirel düşünmeye ise kapalı oldukları sonucu ortaya çıkmıştır.

Dil, anlamlandırma ve anlama aracı olarak görüldüğünde bunu kullanabilmek için gerekli iletişim ortamı ve mesajların iletilicileri ve onları yorulmayan grup da elbette önemli parçalardır. İletişimdeki amaç ve gereksinim oldukça önemli, iletilmek istenen mesaj kanaldan mühim bir parça da sunmaktadır. Dil ile eyleme dönüşen niyet iletişimde kendisini her noktada görülen teleolojik yapının da bir inşası olarak göz önüne sermektedir (Bubner, 1976). Teleolojik yapıdaki en çarpıcı soru ‘Niçin?’ olduğundan, eylemi ve dili ortaya koyan bireyin neden ‘yapmalısın’ kelimesini kullandığını sorgulamak ve anlamaya çalışmak oldukça önemli bir noktadır. Dilin kullanımı bireye bir amaç ve nedensellik kazandırır, bu açıyla bakıldığında öğretmenlerin dil kullanımını incelemek çalışma için önemli veriler sunabilir. Gadamer’ a göre anlamak tarihsel olarak insan doğasının en temel özelliğidir ve bireyler bunun için farklı kültürel yapılarda diyaloglar kullanırlar (Habermas, 1996). Ona göre, anlama ulaşmak farklı bir geçmişle gelen ve onu bugüne taşıyan bireyi ona ve kendine özgü diyalogla karakterize etmek gibidir. Anlamanın tarihselliğinde aslında dil ve onun teleolojik yapıyla olan iç içe geçmiş hali vardır. Eğitimcilerin okul kültüründe konuşmaları ve dil yapıları ile o sınıfa özgü oluşturdukları sosyo-kültürel yaşam alanı bir niyete hizmet etmektedir. Kullanılan dilin temelinde anlama amacı yok ise orada bir iletişmden bahsedemeyiz, iletişim yok ise sağlıklı öğrenme ortamı ve ihtiyaçlarını tanımlayan ve giderebilen bireyler de olmayacaktır.

1.6. Grup Etkileşimi

Gruplar, sosyal yaşamın içinde gözlenebilen, bireylerin sosyalleşme, kendini ifade etme aracı olarak da kullandığı yapılardır. Gruplar kendi içinde farklı özelliklere göre ayrışırlar (Deaux, Reid, Mizrahi & Ethier, 1995). Daha organize olan gruplar (ordu vs) kısa ömürlü

olan gruplar (arkadaş grubu vs), dağınık gruplar (akademisyenler vs), az üyeli gruplar (aile vs), otoriter (polis vs) ya da demokratik gruplar (üniversitede bir bölüm vs) gibi. Grupları farklı kılan, onun sınırlarını belirleyen, çerçevesini oluşturan yapıya entitativite denmektedir (Campbell, 1958). Elbette gruplarda farklılık gösteren bu yapı, o grubun tutarlılık, yapılanma şekli ve netliğini ortaya koymaktadır (Hamilton & Sherman, 1996; Lickel, Hamilton, Wiczorkowska, Lewis & Sherman, 2000). İnsanların bir arada olduğu her topluluk grup psikolojik olarak grup olarak adlandırılmıyor. Sosyal psikologların da araştırmış olduğu bir konu olan sosyal yığın ve grup arasındaki farklar nedir sorusudur. Farklı görüşler olsa da, araştırmacı kişinin bireyci ya da kolektivist bakış açılarından hangisine yakın olduğuyla alakalı olduğuna bağlı olarak değişeceği ortaya konmuştur (Abrams & Hogg, 2004). Öte yandan bireyciler, tekil ilken nasıl davranıyorlarsa grup içinde de benzer şekilde davranan kişiler olmaktadır (Allport, 1924). Kolektivistler ise, grup dinamiğinin, yapısının ve şeklinin bireyi bilişsel ve davranışsal bazda etkilediğine inanırlar (McDougall, 1920; Sherif, 1936; Tajfel & Turner, 1979). Johnson ve Johnson (1987) grubu tanımlarken, bireyler arası etkileşimden, kendisini gruba ait gören en az iki kişiden, amacı olan bireylerden, ihtiyacı giderme amacından, normların olmasından ve de birbirini etkileyen bireylerden bahsetmektedir. Bu bakış açısıyla eğitim ortamlarındaki öğretmenlerin bir gruba ait hissetmeleri ya da hissetmemeleri, kolektivist ya da bireyci perspektife sahip olmaları düşündürücü, anlamayı ve sorgulamayı önemli kılan bir nokta olmaktadır. Birbirini, çalışmalarını, davranışsal süzgeçlerini etkisi altına alan bir öğretmen grubu ile, birbirini etkisi altına almayan, normları olmayan bir öğretmen topluluğu arasında ne gibi farklar gözlenebilir, neden bu farklar oluşur soruları çalışma için değerlidir.

1.6.1. Normlar

Normlar, grubu ve grup üyelerini etkileyen, onların nasıl davranması gerektiğini belirleyen ortak inançlardır (Hogg & Vaughan, 2010). Grubu ve o gruptaki bireyleri bir tutum, inanç, davranış şekli çerçevesinde sabitleyen, devamlılığı olan bir yapı olan normlar, amaç olarak grubu üyelerin davranışları üzerinden tanımlamaktır. Sosyal kimlik kuramcıları normların boyutlarına dair fikirler öne sürmektedir (Hogg, 2010; Turner, 1991). Örneğin, üniversitelerde dekanın ve öğrencilerin davranışları açısından farklılık göstermeleri, onlara ve tutumlara hükmeden normlar nedeniyle mümkündür. Benzer

şekilde bir başka eğitim kurumu olan ilkokullarda, müdür ve öğretmen tutumları ya da öğrenci ve öğretmen davranışları arasında gözlenen farklılıklar o okulda belirlenmiş normların etkisi ve emriyle gerçekleşir. Burada sorgulanması gereken kritik bir nokta da şudur; öğretmene ve öğrenciye farklı davranmasını söyleyen normlar, beklentileri de belirlerken, öğrencide ya da öğretmende bir çatışma yaratır mı? Benlik ve kimlik oluşumu sürecinde olan ilkokul öğrencileri düşünüldüğünde, normlara göre davranması beklenen bireyleri norm dışı davrandıklarında nasıl hissederler? Diğer bir açıdan öğretmenler, onlardan beklenen davranış stillerini biliyorken farklı davranabilirler mi? Farklı bir tutum için farklı bir norm yapısıyla örtülü bir okul mu seçmeliler? Newcomb (1965), normlar üzerine Amerika’ da yaptığı çalışmada, liberal norm yapısıyla şekillenmiş bir kolejdeki, muhafazakar, üst ve orta sınıf ailelerden gelmekte olan öğrenciler üzerinde bir araştırma yaptı. Okulda bir seçim düzenlemesi yapıldı ve öğrencilerden liberal yapıya ve onun etkisine daha çok matuz kalan son sınıf öğrencilerinin siyasi tercihlerinin de liberaliteden yana olduğu sonucu ortaya çıktı. Normlar güçlü bir yapıda olmakta kalmayıp, etkisini süreyle paralel olarak ortaya koymaktadır. Bu noktadan hareketle, otoriter ve disiplinli bir okul atmosferinde çalışmakta olan öğretmenlerin de benzer şekilde o norm yapısıyla davranmaya başlaması, hatta uzun bir süre çalışma hayatı sonrası bu otoriter fikri savunması beklenebilir mi?

Sherif (1936), normların referans noktasından bahsetmektedir, ona göre birey grup dışındayken kendi belirlemiş olduğu algısal tutumlara bağlıyken, grup içerisinde grubun normları ve yargılarıyla hareket etmektedir. Bu durum bireyde ise kişilik ve benlik çatışmasına yol açabilir. Turner (1991), ise norm etkisinin grup dışında da bireyi etkileyebileceğini ifade etmiştir. Zihinsel bir taşıma ile normları yaşatan bireylerin de benzer şekilde, etki altında kalması kendine özgü bir yapıdan uzaklaşması anlamını taşır mı? Bireyi ve tutumunu belirleyen normlar, değişime açık bir yapı mıdır, yoksa kalıcılık ve önceden tahmin edilebilirlik ve belirsizliği ortadan kaldırma amacı mı vardır? Belirli koşullar oluşturulduktan sonra normlar kalıplaşır ve sonrasında koşullar değişime uğradıkça normlar da değişime yakın olurlar. Elbette bazı normlar değişime daha açıkken bazıları daha sınırlı olabilir ama genel bir direnç halinde Oldukları söylenebilir. Örneğin, askeri yapılardaki kıyafet seçimleri dar iken, okullarda çalışmakta olan öğretmenlerin giysi kodları esnek ve değişebilir bir norm yapısıdır.

Diğer bir açıdan sorulması gereken, bireylerin neden bir gruba katılım gösterdiği ve o grubun ya da normun etkisinde davranmayı tercih ettiğidir. Tyler ve Sears (1977), benzer bir mekanda olan bireylerin birbirine tahammül etme ve hoşlanma eğrilerinin yüksek olduğunu belirtmiştir. Bu yapıda grup oluşumunu birey açısından ifadeyi kolaylaştırıyor. Sherif (1966), gerçek çatışmalar kuramında, belirli bir hedef doğrultusunda bireylerin gruba katılımlarının da kolay olduğunu belirtmiştir. Örneğin, mesleki ve politik kaygı taşıyan öğretmenlerin sendikalara üye olması gibi. Bireyler kendi başlarına aksiyon alamayacaklarına inandıkları noktalarda da grup ihtiyacı içinde olabiliyor. Benzer bir diğer bir görüşle ise, kişiler korunma, güvenlik gibi ihtiyaçları için de grup arayışına girerler (Ahlstrom & Havighurst, 1971). Örneğin, gençlerin çete ya da dini örgütlere katılımı ya da dağcıların grup halinde tırmanmaları gibi. Sosyal kimlik kazanmak da birey için önemli bir ihtiyaç olabilmektedir. Gruba katılmakta bu faktör de önemli bir etken olabilir (Hogg, 2006; Hogg & Abrams, 1988; Tajfel & Turner, 1979). Grup etkisinde ve bünyesinde hareket eden bir birey için netlike kazanımı da söz konusu olurken öte yandan belirsizlik ve sınırların net olmayışı gibi bir durum ile de karşılaşma ortama aza inmiş olur. Hogg (2012) belirsizlik kuramında, kişilerin bir grup içinde var olmayı tercih ederken, bunu korku temelli ya da korunma ihtiyaçları nedeniyle değil de, kendi varoluş çizgilerinde ve yapılarında netlik olmayışına, belirsiz bir varoluşsal süreçte olmalarına bağlamıştır. Kendini aramak, anlamak ya da bulmak yolunda olan bireylerin gruba grime ya da onunla ve normlar çatısıyla anlamlandırılma ihtiyacının olmaması da bu kuramı desteklemektedir.

Sosyal dışlanma kaygısı da elbette bir diğer gruba ait olma ya da katılım gösterme isteğini arttırıcı bir nokta olabilir. Nasıl davranması gerektiği konusunda çekinceler yaşayan bireylerin, kim olduğuyla ya da olmak istediğiyle ilgili karmaşalar ve çatışmalar içinde olan bireylerin bu duygu hallerinden uzaklaşmak adına, sosyal kimlik kazanma ihtiyacıyla gruplara grime eğilimi gösterdiği varsayılmaktadır. Dışlanmak, bireyin kendini sorgulamasına yol açabilen, duygularını inciten bir durum olabilir. Hatta, bireyleri saldırganlığa itebilir (Wesselmann, Butler, Williams & Pickett, 2010; Williams & Warburton, 2003). Okullarda gerek çocuklar gerek ise öğretmenler arasında gözlemlenen gruplaşmalarda, benzer şekilde fikirsel ve davranışsal bazda gruplarası arası olumsuz duygulanımlar görülebilmektedir. Sınıf içi ve dışı faaliyetlere, toplantılara yansımaktadır.

Başka bir şemsiye altında ise neden gruba katılım gösterilmediği konusu ele alınmaktadır. Aşırı stres, kaygı ya da yoksunluk çeken bireylerin grup yerine bireysel tercihlere yöneldiği düşünülmektedir (Middlebrook, 1980). Yakınlaşma etkisinin stresi çözümleyeme ya da onunla başa çıkmaya etkisi yoksa bireylerin bunu tercih etmeyeceği ifade edilmiştir. Thomas Keneally (1982) de Schindler' in Gemisi kitabında Nazilerin zulmüne maruz kalan bireylerin arasındaki yakınlaşma isteğinin azlığından bahseder.

Önyargı bir probleme neden yol açar sorusu sorulması gereken önemli bir noktadır özellikle de kişileri anlamak ve ilişkilerin dinamiklerini analiz edebilmek adına. Kahneman & Sunstein (2021) Noise kitabında bireylere ya da ilişkilere ait toplanan parçaların yanlış anlaşılmasına sebebiyet veren yer değişimi önyargılarının (substitution biases), eldeki verileri gözardı etmeye ya da yanlı olarak değerlendirmeye yol açan sonuç önyargılarının (conclusion biases) bir de ilk izlenime bağlı olarak ortaya çıkan etkilerin ve kişiye ya da duruma, ilişkiye dair çelişkiye düşme ihtimalini azaltan aşırı tutarlılıkların (excessive coherence) gürültüye yol açtığını ifade eder. Önyargı içeriği ve anlamı itibarıyla aslında bir yargılama süreci başlatır ve bu süreç çok farklı bileşenlerden oluşabilir. Bireyler bir sonuç eldesi amacıyla da önyargı geliştirebilirler ancak duygusal temelli etkenler de sürece dahil olabilmektedir ve de yargılamanın geliştiği her atmosferde gürültü de var olur. Önyargı ile gürültü arasında net bir farklılık vardır, önyargı da bir istem dışılık olabilir, gürültü ise farkına varılmayan yanlardan ve durumlardan oluşmaktadır. Psikoloji testlerinde ön planda yer alan şekil metaforlu figürlerde olduğu gibi, kişiler eğer şekil odaklı düşünürse arka plana dikkat etmezler tıpkı alınan bir kararın içinde yer alan detayların farkında olmadan bir planlama yapmak gibi (Kahneman & Sunstein, 2021). Noise kitabında gürültü seviye gürültüsü (level noise) ve kalıp gürültüsü (pattern noise) olarak karşımıza çıkıyor. Seviye gürültüsü, bireylerin farklı şiddet seviyeleri göstermesi olarak ifade edilirken, kalıp gürültüsünü ise şiddete maruz kalan kişilerin görmüş oldukları farklı muameleler konusunda anlaşmazlık yaşadığında ortaya çıkan bir gürültü olarak belirtilmektedir. Öte yandan, şiddeti elinde tutan kişilerin kendi arasında benzer fikirlerde olmaları da durum gürültüsüne bir örnek olabilir. Bu bakış açısıyla bakıldığında, detaylı bakılmayan, düşünülmeyen durumlarda gürültü belirmektedir ancak, benzer fikirlerde kendisini daha çok gösteren gürültü gruplarda da etkisini derinleştirebilmektedir (Kahneman & Sunstein, 2021). Çünkü gruplar ve dinamikleri, belirlenen normlar açısından ele alındığında farklılıklar

benzerliklere dönüştürülür. Grubun ve grup normlarının amacı da devamlılık ve grup içi sürekliliktir.

1.6.2. Grup Kutuplaşması

Bireylerin ve grup içindeki kişilerin karar mekanizmaları ya da yaklaşımları farklı olabilmektedir. Sosyal etki süreçlerinin birey davranışları üzerinde bireysel ve grup normları belirlemede farklı etkileri olmaktadır. Sherif' in (1936) da yapmış olduğu otokinetik çalışmalarında birey ve grup normlarının değişimi çarpıcı şekilde göz önüne serilmiştir. Yapılan deneylerde, bireylerin grup dışında verdikleri kararın grup içi norm belirlemede değişime uğradığı gözlemlenmiş ve daha da ilginç olan bu grup etkisinin farkında olanlar kadar etkinin farkında olmayanların da olduğu sonucudur. Normların grup içinde daha devamlılığı olan ve kalıcı halde sürekliliğini yaşatmasının ardında grup fikrine sadık kalma ve gruba uyma eğiliminin bireylerde daha yaygın olabileceğidir. Stoner (1961), yayınlamış olduğu tez çalışmasında grupların bireye kıyasla risk alma eğiliminin daha yüksek olduğunu öne sürmüştür. Wallach, Kogan ve Bem (1962) tarafından da bu fikir desteklenmektedir. Riske yönelme adını alan bu durum sonra araştırmalarla kendisini grup kutuplaşmasına bırakmıştır (Moscovici & Zavalloni, 1969). Bu kutuplaşma, gruptaki bireylerin başlangıç fikirlerinin ortalamasından daha ileri noktada ve uç düşüncelere yakın riskli düşüncelere eğilimlerinin olduğunu göstermektedir (Isenberg, 1986; Myers & Lamn, 1976; Wetherell, 1987). Örneğin, öncesinde bireysel bazda eğitimde cezayı hafif şekilde destekleyen kişilerin grup normu olarak ortaya cezayı şiddetle savunma halinin çıkması gibi.

Grup kutuplaşmasını açıklamak için belli başlı nedenler öne sürülmüştür. Bunlardan ilki ikna edici argümanlardır (Burnstein & Vinokur, 1977; Vinokur & Burnstein, 1974). Bireylerin kendi düşüncelerini destekleyen ya da onaylayan fikirlerin olduğu ortamlarda ve gruplarda fikirleri daha da keskinleşir ve grubun fikri kutuplaşmış hale gelir (Gigone & Hastie, 1993; Larson, Foster-Fishman & Keys, 1994). Benzer şekilde bireylerin bir konu hakkındaki düşüncelerinin tekrar edildikçe ya da benzer fikirler altında sürekli hale geldikçe kanıksandığı düşünülmektedir (Brauer, Judd & Gliner, 1995). Eğitim ortamlarında öğretmenlerin gündeme ve gündem maddelerinde yer alan eğitim, çocuk ya da disipline dair fikirlerini tartıştıkları zümre toplantılarında, farklı düşüncelerin de yer aldığı bir ortam olmaktadır. Toplantı sonunda ortak bir kağıda ortak bir fikir

yazılmaktadır, kimi eğitim kurumlarında bu ortak fikir kısa bir sürede çıkarken kimi okullarda daha uzun sürede bile ortak bir düşünce çıkmayabilir. Grubun fikirsel bazda düşünme şekli, etki alanı aynı zamanda sosyal karşılaştırma ya da kültürel değerler kuramı olarak da bilinen başka bir nedensellikten de kaynaklanabilir. Bu görüş doğrultusunda bakılırsa, bireyler sosyal onay adına ya da sosyal etiketlemelerden kaçınma davranışıyla toplumca beğenilen fikir ya da davranışları ortaya çıkarma eğiliminde olabilmektedir (Jellison & Arkin, 1977; Sanders & Baron, 1977). Bu bakış açısında, iki yön bulunmaktadır, ilki bireylerin en savunulan fikre katılma eğiliminde olmasıdır (Codol, 1975). Diğer bir değişken ise, çoğulcu cehalettir (Miller & McFarland, 1987; Prentice & Miller, 1993). Bu düşünce insanların gerçekteki düşüncelerini yansıtmamaları üzerine, bireylerin bilgisizliğini, baz alır. Grup tartışmalarında amaç bu cehaleti ortadan kaldırmaktır çünkü bireyler gerçek düşüncelerin üzerine tutum geliştirebilmekte ya da bilmemenin getirdiği direk olarak içsel düşünce konuşması yapabilmektedir. Turner ve meslektaşları tarafından sunulan bir diğer grup kutuplaşma nedeni ise kendini kategorilendirmedi (Turner, 1985; Turner, Hogg, Oakes, Reicher & Wetherell, 1987). Bu düşünceye göre, gruptaki bireyler bir kişiyi grup normunun temsilcisi olarak seçerler ve bu durum grupla özdeşim kurmayı, iç grup normunu içselleştirmeyi kolaylaştırır. Gruplarda ortalama görüşe yakın olma çabası da bu nedensellikte ortaya çıkabilmektedir.

Öte yandan Gustave Le Bon Kitleler Psikolojisi kitabında rastgele bireyler topluluğunu kitle olarak ele alır ve bilinçli kişiliklerin silinmesinden tek bir duygu tek bir düşünce yolu olduğundan kollektif bir bilinçten ve ruhtan bahseder hatta bireyleri bir araya getiren amacın onların tutumlarına hareketlerine yansıdığını ifade ederken, bu bireylerin özelliklerini bilinçli şekilde kaydebilen kişilikle, bilinçaltı ile hareket edilmesiyle, aynı yöne giden düşünce eğrisiyle ve bir an evvel uygulama alanı yaratma istekleriyle ele alır (Bon, 1997). Kitle oluşumunda bahsi geçen bu özelliklerle kişinin bireysel değil grup bazında sayıca çoğunluk noktasından tekilliğe indirgenmesi ve öznelerin varlığını tek bir bilinçle göstermesi söz konusudur. Bu durum bireyler hangi düşünce sistemiyle o noktaya gelmiş olurlarsa olsunlar bir kitle varlığı oluşmuşsa artık o noktada birey değil grup ve o grubun çıkarları ve niyeti görünmektedir.

1.7. Duygu Teorileri

Duygu her işin ve sürecin temelindeki edimleri, motivasyonu anlamaya yardımcı olan unsurdur. Duyguların ve temellendirildikleri, kategorize edilip analiz edildikleri pek çok araştırma ve teori vardır. Bunlardan ilki psikolog William James ve fizyolog Carl Lange' in teorisidir. Bu teoriye göre, uyarıcı etkenler olmadan duygular ve duygusal tepkiler var olmuyor. Bireyde öncelikle fizyolojik tepkiler oluşuyor ve sonrasında çevresel uyaranlara karşı tepki ortaya çıkıyor, bu teoriye göre ise bu tepkilerin yorumları duygusal deneyim olarak sonuç veriyor (Cannon, 1927).

Kişi, fizyolojik açıdan göstermiş olduğu tepkileri nasıl yorumladığına göre duygularını belirliyor (Barret, 2012). Bu teori, fiziksel tepkilerin önemini ve gerekliliğini duygu oluşumu ve deneyimi açısından gerekli kılar (Lindquist, Wager, Kober, Bliss-Moreau & Barrett, 2012). Örneğin; elleri buz gibi olan birey korktuğu sonucunda varıyor çünkü bu teoriye göre elleri buz gibi olduğu için korkuyor. Kişi fizyolojik tepkilerini yorumluyor ve bir sonuca varıyor. Bir diğer duygu teorisi ise Walter Cannon ve Philip Bard tarafından ortaya atılmıştır. Cannon-Bard teorisi, James-Lange duygu teorisine bir tepki olarak doğmuştur. Bu teoriye göre, duygular vücudun fizyolojik bir reaksiyon göstermesine gerek olmadan da ortaya çıkabilir (Cannon, 1927). Hatta benzer fizyolojik belirtilerin farklı duygulara hizmet edebileceğini de ifade etmişlerdir (Cannon, 1916). Örneğin; birey kalp atışını ya da heyecanı çok farklı nedenlerden, durumlardan ötürü hissedebilir. James – Lange teorisinin aksine Cannon ve Bard duygu deneyiminin vücudun fizyolojik reaksiyonlarının yorumuna bağlı olmadığını belirtmektedir. Bu teori, eş zamanlı olarak hem duygu hem de fizyolojik tepkilerin gerçekleşebileceğini ve de nedensellik olmayabileceğini ifade ediyor. Bu teori kapsamında hareketle, bireyler yaşadıkları durum ile duygusal deneyim arasında bir nedensellik ya da ilişkilendirme yaparlarsa, bit süre sonra bu duygusal deneyimin oluşmasına neden olan her olası durumdan kaçınma eğilimi gösterebilirler. Örneğin; okulda sürekli hasta olan bir öğretmenin buna bağlı olarak hissettiği endişe ve korku duygularının arasında bağlantı kurup, okula gitme ile ilgili yaşadığı isteksizlik ve motivasyon düşüklüğü gibi.

Bir diğer duygu teorisi ise Stanley Schachter ve Jerome E. Singer' ın birlikte ortaya çıkardıkları duyguların iki faktör teorisidir. Schacter-Singer teorisi, hem James-Lange teorisinin hem de Cannon-Bard teorisinin temel noktalarına vurgu yaparak, duygunun iki

bileşenden oluştuğunu ifade eder; fizyolojik uyarılma ve durum hakkında bilişsel adlandırma. Öncelikle fiziksel uyarılma meydana gelirken, birey bu duruma bir açıklama arar, bireyin bu arayışı onda öncesinde var olan duygusal bir kaynakla biraraya gelerek bir duygusal deneyime dönüşür (Schachter & Singer, 1962). Teoriye göre bireyin duyguyu yorumu, durumunu nasıl kodladığı bu noktada oldukça önem kazanmaktadır.

Schachter'e göre, duygunun yaşanması süreci kişinin analizine, durumu yorumuna bağlıdır ve duygunun yaşanması için belirttiği iki faktör tek başına yeterli değildir ancak duygunun hissedilmesi için gereklidir. Schachter duygu oluşumunda iki yoldan bahseder; bireylerin rutinlerindeki durumları ya da olayları duygusallıkla karşıladığını belirtir ve ekler, bu durum fizyolojik uyarılmaya neden olur sonrasında ise uyarılma koşula-duruma-ortama nedenselliklerle bağlanır. Diğer bir yol ise kişinin uyarılmasını açıklayamama halidir, bu noktada birey, neden arar ve duygusal bir neden bulursa duyguyu yaşayabilir (Reisenzein, 1983).

Schachter'in teorisinin merkezi yapılarının -duygu, biliş, uyarılma- analizi, teorisinin öncelikle duygusal deneyimle ilgilendiği, bilişin bir durumun veya bir olayın duygusal bir değerlendirmesini ifade ettiği ve uyarılmanın öncelikli olarak ifade ettiği sonuca götürür. Çevreden içe dönük olarak algılanan geri bildirim (Reisenzein, 1983). Açıklanamayan uyarılma durumunda Schachter, bu durumun "değer biçici ihtiyaçların uyarılmasına" yol açacağından bahseder, bunu da şu şekilde açıklar; birey fizyolojik tepkilerini anlamak ve onları isimlendirmek için baskı hissedebilir (Schachter & Singer, 1962). Baskı bireyde pek çok şekilde ortaya çıkabilmektedir.

Ayrıca bu teori, yeme ve obezite gibi duygu dışındaki araştırma alanlarında da etkili olmuştur (Rodin, 1981; Schachter, 1967), psikopati (Schachter & Latane, 1964), uyumsuzluk (Cooper, Zanna, Taves, 1978; Zanna & Cooper, 1976), tutum değişikliği (Cantor, Mody ve Zillmann, 1974; Mintz & Mills, 1971), ilaçlar, (Nesbitt, 1974; Pliner & Cappell, 1974; Rossi, Kuehnle, & Mendelson, 1978) ve diğer çeşitli alanlar (London & Monello, 1974; Maher, 1974; O'Neal, 1971). Biliş, bu teoride oldukça önemli bir kısmı oluşturmaktadır, ihtiyaca göre isimlendirme ya da duygu, durum, yaşantı kodlarını analiz etme ve yorumlama kısımları ile duygunun yaşanır olma durumunu oluşturmaktadır. Eğer biliş varsa hangi duygunun yaşanacağını o belirler (Reisenzein, 1983). Korku duygusunun kişi tarafından deneyime dönüşmesi için, bireyin tehlike

hissettiği anda uyarılması tek başına duygunun deneyimi için yeterli değildir. Hem uyarılma hem de bilişsel açıdan uyarılmaya korkuyu bağlamadıkça korku hissi gerçekleşmez (Gordon, 1978). Yükleme kuramcıları uyarılmanın adlandırılmasını (London & Nisbett, 1974; Ross ve diğerleri, 1969) sonrasında nedensellikte açıklamaya çalıştılar.

Bir diğer duygu teorisi Richard Lazarus' un bilişsel değerlendirme teorisidir. Bu teori, fizyolojik bir uyarı içerirken, öncesinde düşünmenin vurgulanması gerektiğini ifade eder (Lazarus, 1991a). Bandura'ya göre duygu birçok neden ve sonuç ilişkisine bağlı olarak gelişen değişkene ve bu değişkenlikle gelen süreçleri kapsayan determinizmin akışkanlığını izleyen bir sistemsellik teorisi olmalıdır (Bandura, 1978). Bu teori hem ilişkisel hem de bilişseldir. İlişkisel boyutu olumsuz duygular için zarar durumunu, olumlu duygular için ise kar durumunu düşünmesidir. Ancak olumlu duygulanımlarda birey fayda göreceğinden, değişim arayışı olmaz ve harekete geçmez (Lazarus, 1991a). Öte yandan ise psikolojik stres ve buna bağlı olarak gelişen duygular zaman ve duruma bağlı olarak birey ve bireyin çevre ile olan ilişkisi tarafından ortaya çıkarılır (Lazarus, 1966; Lazarus & Lazarus & Folkman, 1984, 1987). Bu teori ışığında, çevrenin ve kişinin çevreyle olan bağının içeriği ve şekli de bilişsel boyutun duygu deneyimine yön vermesiyle oldukça makro bir bakış açısı kazanmayı sağlıyor. Çevresel, ilişkisel bağlar kişinin durumu, koşulları analizine ve düşünsel bazın da ilerisinde ne hissedeceğine kendisinin karar vermesine neden olabilmektedir. Lazarus'a göre (Lazarus, 1991a) duygu her zaman bir başka durumu anlamaya yardımcıdır ve sonraki süreci, düşünceleri, duyguları etkiler.

Son duygu teorisi ise yüzsiz geri bildirim teorisi olarak isimlendirilmektedir. Yüz hep duygularla ilişkilendirilmiş ve üzerine çalışmalar yapılmıştır. Bu teori içeriğini ve kaynağını Charles Darwin ve William James den almaktadır. Darwin (1859), bir duyguya dair ifadenin çoğalmasında ya da azalmasında o duyguya dair yoğunluğun önemi olduğunu belirtmiştir. Buna ek olarak, duygusal ifadelerin sosyal kanalları ve bu kanalları oluşturan iletişimi de beslediğini ifade eder (McIntosh, 1996). Yüz geri bildirimi ile ilgili dört ortak genel fikir mevcuttur, bunlardan üç tanesi Adelman ve Zajonc'un (1989) incelemesinde kullanılan şemaya göre ortaya atılmıştır. Öncelikle bu şemada nedensellik ilkesi güdülmemiştir. Bu doğrultuda, yüz konfigürasyonu duygulara paralellik gösteriyor

mu sorusu sorulmaktadır. Diğer iki noktada ise yüz hareketlerini duygular üzerine etkisine bakılmaktadır; yüz hareketi, diğer duygusal uyaranların varlığında duyguları değiştirir mi ve yüz hareketi ortamda uyarıcı olmadığında da duyguların varlık göstermesine neden olabilir mi soruları önem kazanmıştır. Son soru Tourangeau ve Ellsworth'u (1979) tarafından ortaya atılmıştır; duyguların varlığı için yüz eylemi ya da hareketleri gerekli midir sorusu ile dört öneri tamamlanmaktadır. Bu sorular ışığında bakıldığında, yüze ya da yüz hareketlerine duygu oluşumu bazında nedensel bir anlam yüklenmemiştir. Yüz, yalnızca olumlu ya da olumsuz durumların bir sonucu olarak mı belirginleşir yoksa belirli duygularla bir bağlantısı var mı örneğin, üzüntü yerine öfke gibi? (McIntosh, 1996). Duyguların oluşum süreçlerini anlamak için duygu üzerindeki yüz etkileri de önemlidir ve elbette kişinin buna ne anlam yüklediği bilişsel boyut da düşünülmelidir. Matsumoto (1987) yapmış olduğu çalışmalarda küçük ila orta düzeyde bir etki büyüklüğünden bahseder. Çalışmalarından elde edilen verilere göre ise, yüz deseninin sonuçlarının, uyaranların etkisinden çok daha küçük olduğu ortaya çıkmıştır (Kraut, 1982; Laird, 1974; Lanzetta ve diğerleri, 1976; Tourangeau & Ellsworth, 1979). Örneğin, kızgın bir ifade ile bakmak kişiyi iyi hissettirmez ancak işten kovulduğunu öğrenen bir kişinin bakışı ile aynı his ile karşılaştırmak olası değildir. Yüz ifadelerinde bir diğer üzerinde düşünülen konu ise koşullanmadır. Belirli yüz ifadeleri gerek kültürel gerek ise sosyal bazda bazı öznel veya fizyolojik durumlara koşullanabilir. Örneğin, bir kişinin mutlu olduğunu gülümseme ile göstermesi klasik olarak koşullandırılmış bir mutluluk uyarıcısı olarak gülümsemeyi ortaya çıkarıyor. Öte yandan Buck'a (1980) göre ise kişinin vereceği istemsiz yüz ifadesinde duygusal tepkiler daha güçlü ve yoğun olurken, gönüllü verilen tepkiler daha çok sosyal ve koşullu olacağından içeriğinde abartı ya da bastırılmışlık olabilir (Buck, 1980). Örneğin, öğretmenini sevmeyen bir öğrencinin koridorda onu görüp gülmesi ile öğretmenine karşı sevgi besleyen bir öğrencinin öğretmenine gülümsemesinin altında farklı durumlar ve nedenler yatabilir. Öğretmeninden hoşlanmayan bir öğrencinin bastırıldığı korku ya da dışlanma korkusu bu gülümsemeye neden olabilirken, içtenlikle gülen öğrencideki durum yalnızca duygusal yoğunluğunun ifadesidir. James'in (1884) zamanından beri, psikologlar duygu kavramının anlamı, süreci ve analizi ile ilgili hakkındaki karışıklıklara vurgu yapmışlardır (Leeper, 1965; Leventhal, 1974; Mandler, 1975; Strongman, 1973). Genel ve evrensel kabul gören bir duygu tanımı olmasa da dört bileşenle ifade edilmeye çalışılan bir duygu

tanımı vardır (Dienstbier,1979b): fizyolojik uyarılma, dışavurumcu tepkiler, duygusal deneyim ve duyguyla ilgili araçsal eylemlerin varlığı.Bu bakış açısı ve bileşenlerle farklı ve daha geniş tanımlamalara gitmek isteyen teorisyenler, duyguların en iyi şekilde birden fazla boyutu olan tepkisel sendromlar olduklarını ileri sürdüler (Averill, 1968, 1980; Lazarus, 1968; Lazarus, Averill, & Opton, 1970; Spiro, 1979). Duyguların birden fazla bileşenle meydana gelmesi, salt nedensellik ile açıklanmaması gerektiğine, bireysel farklılıklara, kültüre, geçmiş deneyimlere ve bilişsel kodlara da açıklama getirebilir.

Etkileşim ve iletişim bireylerin çevre edinimine fayda sağlarken aynı zamanda karşılıklı ilişki ile süreklilik gösteren bir ekosisteme dönüşür. Bireyi ve bütünü anlamak adına bireyden ve onun özelliklerinden, taşıdıklarından yola çıkarak ekoloji adı verilen bilim dalını gözlemlediğimiz bir yaklaşım oluşmaktadır.

Bronfenbrenner, oluşturmuş olduğu ekolojik sistemle ailedeki anne-baba ve çocuk etkileşimi dışında bu yapıya etki etmekte olan başka sistemler de olabileceğini ifade etmektedir (Bronfenbrenner, 1979). Bronfenbrenner (1979), dört alt sistemde anlattığı ekolojik sistemi bireyin toplumun parçası olma yolculuğundaki sürecine odaklanarak anlatmaktadır, bu süreçleri mikrosistem, mezosistem, ekzosistem ve makrosistem olarak ifade eder. Mikrosistem, günlük yaşamın iletişimini ve etkileşimini ele alır ve içerisinde, aile, arkadaşlar ve öğretmen-öğrenci-veli ilişkisi yer alırken, Mezosistem ise ilişkide olan iki ya da daha fazla mikrosistem ilişkisine karşımıza çıkarır (Bronfenbrenner, 1989). İkinci sırada etki eden yapı olan mezosisteme Seaver (1973)'e ait olan bir çalışma örnek olmaktadır. Bu araştırmada aynı öğretmenler tarafından daha önce üstün başarı gösteren ya da başarısızlık hikayeleri olan öğrencilerin kardeşlerinin akademik başarı durumları incelenmiştir, kontrol grubunu ise farklı öğretmenler tarafından okutulan benzer durumdaki öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırma sonuçlarına göre, öğretmen beklentilerinin etkileri ortaya çıkmıştır ancak bu etkiye kaynak sunmak zor olmuştur. Bu noktada öğretmen beklentilerine etki eden bir mezosistemden bahsetmek mümkün olabilir. Öğretmenlerin tutumunu ve beklenti eşliğini önceki kardeşlerin başarı durumumu mu yoksa aile öğretmen ilişkisinin geçmişinin olması da bir iletişim ayağı olarak etki etmiş olabilir mi? Her iki durumda da ekolojik sistem modelindeki sistemler arasındaki etkileşim dikkat çekmektedir. Ekzosistem, gelişime dolaylı açıdan etki eden bir katman olarak belirlenmiştir ve bünyesinde yerel yönetim tarzları, aile, iş ilişkileri ve

etkileşimleri bulunuyorken, son sistem olan makrosistem, kültürü, inancı, yaşam tarsi ve ekonomik-sosyal etkileri içerisine alır (Bronfenbrenner, 1979).

Çocuğu çevrelediği düşünölen bu ekolojik yapı aslında kendi içinde de yer alan alt basamakları arasında etkileşimini sürdürürken bir denge ve norm kanalı açar. Birey, çocukluğundan itibaren sistemler arasındaki geçişlerde bir adaptasyon ve süreç yaşar. Thurman'a (1977) göre, eğer sistemler ve çocuk arasında uyum yok ise, çocuğun davranışları sosyal normlara uyum gösteremez ve çatışma noktaları belirebilir. Ne kadar çok çatışma var ise o denli uyumsuzluk gözlemlenebilir, birey ve ekosistem çatışması yaşanır. Ekolojistler bu tür çatışma noktaları ve uyumsuzlukların duygusal bozukluklara da yol açabileceğini ifade ediyor. Öte yandan öğretmen ve öğretmen adaylarının tutumlarının incelendiğini bu çalışmada, unutulmaması gereken nokta, öğretmenlerin de çocukluk evrelerinin olduğu ve bu evrelerin etkilerinin günümüz sistemine nasıl bir ekolojik uyum ya da uyumsuzluktan geldiğinin önemidir. Uyumsuzluk yaşanması durumunda çocukların düşünme, analiz edebilme, problem çözebilme, sorgulama becerilerinin de zarar görmesi durumu yaşanabilir. Vygotsky' a göre, eleştirel düşünme erken çocuklukta gelişmemiştir ve bu fırsat sunulmadığı takdirde ise erişkin hale geldiklerinde de bu bireyler benzer şekilde eleştireye açık olamazlar (Davis-Seaver, 1994). Eleştirel düşünmenin erken çocuklukta göröldüğünü savunan araştırmacılarından (Davis-Seaver vd., 2003; MacCall, 2017), MacCall (2017) beş yaşındaki çocuklarla yaptığı felsefi çalışmada, çocukların doksan dakikalık diyalog sürecine rahatlıkla katılıp, fikirlerini sunup, sorgulama sürecine katılabildiklerini göstermiştir. Benzer noktadan bakıldığında, ortamın ve çocuğun sistemin içinde nasıl var olduğunun o sistemde yer almış kişi ya da kişilerin sisteme uyum ve uyumsuzluklarıyla ne denli ilintili olduğunu göstermektedir. Okulların ve yapılarında yer alan öğretmenlerin bu yapılarda daha önce nasıl bir ahenkle nefes aldığını düşünmek, şimdiki zamanda o öğretmenlerin karşısında yer alan çocukların köklü bir geçmişle ve etkileşim ağıyla örölü bir bireyin karşısında olduğu anlamını taşımaktadır. Okulların eleştirel düşünmeyi desteklemesi ve çocuğun uyumunu sağlaması gereken yerler olması toplumsal yapıya ait tüm sistemlerin de uyum içinde olmasına katkı sağlamaktadır ancak Davis-Seaver (1994)'e göre okullar bunun aksine çocukların genellikle hevesinin kırıldığı yapılardır.

1.8. Transdiagnostik Model

Araştırmacıların, klinisyenlerin ve psikiyatristlerin benzer yapıda bir dil kullanması, psikolojik hastalıkların kategorize edilip sınıflandırılması ve tanılara özgül şekilde tedavi önerilmesi son on yılda eleştiriye tutulmaktadır (Brown ve Barlow, 2009; Rosellini AJ ve ark., 2015; Barlow ve Farchione, 2018; McManus ve ark., 2010). Bu rahatsızlıklara tanı kategorilerinden bağımsız şekilde, hastalığa dair semptom ve bulgulara neden olan ortak süreçlerin tespit edilmesi ve özellikle tedaviye dair süreçlerde bu noktanın amaç edinilmesini savunan bir yaklaşım olan transdiagnostik (tanıötesi, ötetanısıl) yaklaşımda psikopatolojik bozuklukların hangi noktalarda birbirleriyle örtüştükleri veya farklılaştıkları tespit edilebilir. Bu yöntem, bu açılardan bakarak ruhsal bozukluklara tedavi seçenekleri sunar (Batmaz, 2018). Transdiagnostik yöntem, bilişsel davranışçı terapilerin işleniş ve tedavi sürecine dahil edilebilecek esnek ve modüler bir yapıya sahiptir (Barlow ve Farchione, 2018; Mansell ve ark., 2012).

Transdiagnostik yöntemi yaklaşımları ve tedavi süreçleriyle ele alan öncü isimler Harvey ve ark.'dır (Harvey ve ark., 2004; Mansell ve ark., 2008). 'Süreç' terimini, psikopatolojik yaklaşımda hastalığın tedavisi amacıyla bir biliş ya da davranışa yönelterek katkıda bulunmayı amaçlar (Harvey, A. G., Watkins, E., & Mansell, W., 2004). Bu yöntemin özellikle psikopatolojik süreçlere adres etmesi, hastalıkların nasıl ortaya çıktığına ve sürdüğüne de dikkat çekmesi aslında süreci son yıllarda bir tedavi amacı olarak görülmeye de itmektedir. Bu süreçler arasında olumlu olumsuz bilişsel inançlar, duygusal çıkarımlar, tekrarlı anılar, yorumlama ve beklentideki yanlışlıklar, kaçınma davranışları bilişsel ve davranışçı süreçlere örnektir (Harvey ve ark., 2004; Oğuz ve Batmaz, 2020). Ayrıca bu yöntem içinde ele alınabilecek psikolojik süreçlere mükemmeliyetçiliği, nörotisizm, duygu düzenleme stratejilerini, benlik saygısını, düşünce ve eylem ilişkisini, utancı, belirsiz durumlara karşı tahammülsüzlüğü, obsesif tutumları, uzun hedefsellikte ödül sayılabilecek anlık haz ertelemelerini, anhedoni, utancı, aleksitimi, anksiyeteyi, sorun çözme becerilerini, kendini eleştirme halini, düşünce baskılamayı ekleyebiliriz (Mansell ve ark., 2008; Oğuz ve Batmaz, 2020).

Bu yöntemin altı çizilebilecek nitelikteki avantajları arasında, eşhastalık durumlarındaki tedavi önceliği konusunu çözebilmesi, eşik altındaki belirtileri içeren tanılara tedavi sunabilmesi, farklı psikopatolojik hastalıkların nedenleri ve sürdürülmesine dair süreçlere

odaklanabilmesi, süreç içinde değişim gösteren tanı kategorilerine girmiyor olmasıdır (Batmaz, 2018; Mansell ve ark., 2008; Johnson ve ark., 2013; McEvoy ve Mahoney, 2012; Garcia-Escalera ve ark., 2016; Aldao, 2012; Egan ve ark., 2012; Field ve Cartwright-Hatton, 2008; Aldao ve Nolen-Hoeksema, 2010; Sun ve ark., 2017; Zelkowitz ve Cole, 2019; Amlung ve ark., 2019). Avantajları arasında klinik uygulamalarda yüksek komorbidite oranlarına açıklık getirebiliyor olması ve bozukluklar arasında teorik ve tedavi ilerlemelerinin daha fazla aktarılmasını teşvik etmesidir (Harvey, A. G., Watkins, E., & Mansell, W., 2004). Bunlara ilaveten bu yaklaşımda, çok çeşitli psikopatolojik bozukluklarda da etkili olan tedavileri ya da bileşenlerini oluşturabilmesidir ve bireye ve duruma özgü tedaviye imkan verebilmesidir. Bu yaklaşımın gerek eşhastalık hızlarındaki yükseklik gerekse karma belirti oluşumları nedeniyle ne derece etkin olduğuna dair pek çok makale yayınlanmıştır (Dalglish ve ark., 2020).

BÖLÜM 2 : YÖNTEM

Bu çalışmada kullanılan yöntem belirli başlıklar altında ele alınmıştır; alana giriş, okul, öğretmenler ve araştırmacının rolü. Bu başlıklar altında kullanılan yöntem aşama aşama ele alınmıştır.

Etnografya, sosyal bir gruba bağlı olan bireylerin doğrudan gözlemi ve de eylemlerinin değerlendirmelerinin yapıldığı bir araştırma yöntemi olarak ifade edilirken, antropologlar ve sosyologlar (Abercrombie, Hill ve Turner, 2000) etnografyayı bu anlamda kullanabilirler. Bu yöntem, araştırmacı açısından konusundaki detayları kendi gözleriyle görüp ifade etmesini sağlarken, öte yandan da gerçekleri üzerinde herhangi bir değişiklik yapmadan aktarmasına yardımcı olur. Willis (2007)' e göre ise, etnografya da birey kendisini araştırma alanında konumlandırır ve yapmış olduğu röportajlarla, gözlemlerle vaka bilgilerini otantik şekilde elde edebilir. Etnografyayı araştırma yöntemi olarak ele almak, farklı iki sosyo-kültürel ve ekonomik alanda yer alan okulların işleyişini, yapısını, İlişki ağlarını ve bunların arasındaki bağlantıları anlamlandırabilmektir. Bu yöntem, disiplinlerarası olguları medeniyet, kültür, sınıf, ırk, cinsiyet bazında detaylandırabilirken aynı zamanda da etkilerinin kodsall ve analizsel açıdan betimlemeye yardımcı olabilir. Hooks (1990), etnografyayı yeniden tanımlarken Clifford ve Marcus'un (1986) çalışmalarından faydalanmıştır. Hooks etnografyayı, kültürel yapının alanlar arasında ve içinde nasıl inşa edildiğini etkilemekte olduğunu ifade etmektedir (Hooks, 1990). Britzman (2003) ise etnografyayı okuyucu açısından ele alırken, bireylerin belirli bir zaman, çevre ve kültürel alanda, öznel ve geleneksel yanlarının nasıl yansıdığını ve onların gerçek düzlemde nasıl görülebileceğini ifade ettiğini anlatır.

Bu araştırma İstanbul'da sosyoekonomik, coğrafi ve etnik kökenleri farklı olan iki devlet okulunda yapılmıştır. Bu okullar ilçe olarak farklı yerlerde konumlanırken, aynı zamanda da ilçe bazında da bulundukları bölgenin en çok tercih edilen okulları arasından seçilmiştir. Her iki okula da araştırma talebiyle gidildiğinde araştırmacıya farklı yaklaşımlarda bulunulması dikkat çekmiştir. Beşiktaş bölgesinde yer alan okulda okul müdürü araştırmanın içeriğini ve nedenini sorgularken, Sarıyer bölgesinde yer alan okulda araştırma değil araştırmacı kişi müdür tarafından sorgulanmıştır. Bu farklılık araştırmanın seyri açısından önemli bir veri olarak görülmüş ve bu nedenle bu okullar ile

çalışmaya karar verilmiştir. Çalışma her iki okulda da eş zamanlı yürütölmek üzere planlanmış olup, öğretmenlerle ve idarecilerle bu yönde bir planlama yapılmıştır.

2.1. Alana Giriş

Araştırma için gidilen ilk okul Beşiktaş bölgesinde yer alan devlet okuludur. Bebekte bulunan ilkokulda ilk dikkatimi çeken bahçesinde yer alan öğretmenlere ait araçlar oldu. Bahçede oyun alanının kısıtlı olması ve kapıdaki güvenlik elemanının sorularıyla bekletilerek yaklaşık on dakika sonra okul binasına giriş yapılabilen insanlar da oldukça ilgi çekiciydi. Öğrenciler üniformalı şekilde ve maskeli olarak bahçe alanına geçiş yapıyorlar. Okul öğrenci sayısı ve öğretmen kadrosu açısından çok kalabalık değil. Okuldaki öğretmen sayısı on altı ve öğrenci sayısı da üç yüz yirmi kişiden oluşmaktadır. Araştırmaya başlama amacıyla müdür ile görüşme yapılmak üzere ikinci katta yer alan müdür odasına gidilerek, öğretmen görüşmelerine ve sınıf içi gözlemlere başlanmıştır. Konuşma esnasında müdürün yaklaşımı oldukça resmi olmuştur. Ek olarak araştırmacıya öğretmenler ile yapılacak görüşmelerin öğlen arasında ya da öğretmenlerin boş dersleri dışında olmaması gerektiği hatırlatılmıştır. Sorulacak sorular da müdür tarafından görölmek istenmiştir.

İkinci araştırma yapılan okul Sarıyer bölgesinde yer alan bir devlet okuludur. Bu okulun bahçesi daha büyük ve hem ilkokul hem ortaokul olması nedeniyle daha büyük bir okuldur. Bahçesinde geniş bir alana yapılan basketbol sahası ilk dikkat çekici nokta olmuştur. Girişte güvenliği olmayan bu okulda sadece giriş katında sağ tarafta bir nöbetçi öğrenci masası ve iki öğrenci gözlemlenmiştir. İçeri girerken isimleri yazdıkları deftere araştırmamcının da adı yazılarak müdür odasına geçiş yapılmıştır. Müdürün odası en üst katta yer almaktadır, müdür ile görüşölerek tez çalışması için öğretmen görüşmeleri ve sınıf gözlemleri için başlanmıştır. Bu görüşme genel olarak samimi geçmiş, müdür tarafından araştırmacının demografik kimliğine dair sorular sorulmuştur. Müdürün araştırmacıya içecek ikramı olmuş ve ardından alan gezildikten sonra gözlem ve görüşmeler başlamıştır.

Çalışma ile ilgili etik komite onayı da alınmıştır.

2.1.1. Okul

Beşiktaşıta yer alan okul konum itibariyle Bebek sahilinin tam üst sokağında yer aldığı için trafiğin çok işlek olduğu ve servis araçlarının, veli arabalarının okula giriş yolu olan sokağı kitlediğı gözlemlenmiştir. Okulun hemen altında yer alan bir taksi durağı ve iki otopark da benzer şekilde okul önünde yer alan trafiğin nedenleri arasındadır. Özel araçlarla ve şoförlerle okula giriş yapmak isteyen ve bu sebeple de bir karmaşaya neden olunan durumlarla karşılaşmıştır. Binanın girişinde, B ve C blokta birer içecek makinası yer alırken yemekhane A blokta giriş kısmında yer almaktadır. Okulun en üst bölümünde kapalı bir spor salonu yer alırken, B blokta da bir kütüphane bulunmaktadır. Öğretmenler odası ise A ile B blok arasında yer alan rehberlik servisinin hemen yanında yer alıyor. Sadece idare çalışanlarına çay ve içecek servisinin yapıldığı küçük bir odanın olduğu avlu kısmı ise A bloktan B bloğa geçiş alanında yer alıyor.

Sarıyer bölgesinde yer alan okul yirmi dokuz derslikle sonrasında otuz iki dersliğe çıkarılmıştır. Okul, otobüslerinin ve minibüslerinin son durağında tepede yer almaktadır. Öğrenciler çoğunlukla velileri tarafından kendi araçlarıyla okula bırakılmaktadır. Okul önündeki yoğunluğun ve trafik oldukça fazladır.

Okul bahçesi geniş bir alana sahiptir. Okulun öğrenci mevcuduna çok da yeterli olmayan küçük bir kantini bulunmaktadır. Okul binasına giriş için uzun bir merdiven bulunmaktadır. Ana giriş dışında kantin bölümü için zemin katta da bir giriş kağısı bulunmaktadır. Zemin kattaki giriş kapısının çaprazında Özel eğitim sınıfı ve anasınıfları yer almaktadır. Binanın ana girişinde Atatürk büstü, vakıf bayrağı, Türk bayrağı ve okulun yapımında desteğı olan kişilerin isimlerinin yazılı olduğu plakalar yer almaktadır. Giriş katta beş sınıf, bir öğretmenler odası, bir müdür yardımcısı odası, bir kütüphane, bir bilişim odası, bir rehberlik servisi ve bir personel odası bulunmaktadır. Okulda toplam kırk yedi öğretmen, bir memur, iki idareci ve dört personelin çalıştığı 817 öğrenci yer almaktadır. Zemin katta beş sınıf ve bir konferans salonu ve okul memurunun ailesiyle ikamet ettiği bir müştemilat bulunmaktadır. İkinci katta dokuz sınıf, bir memur odası, bir müdür odası ve mescit vardır. Üçüncü katta dokuz sınıf, bir görsel sanatlar atölyesi ve okul aile birliği odası mevcuttur.

2.1.2. Öğretmenler

Beşiktaşta yer alan okulda on yedi öğretmen yer almaktadır, öğretmenlerin yaş aralığı ise otuz altı ile elli beşdir. Okul müdürü erkek ve branşı sınıf öğretmenliği iken, müdür yardımcısı kadın ve branşı da sınıf öğretmenliğidir. Okul müdürü meslekte yirmi sekizinci yılını çalışırken, müdür yardımcısı meslekte otuz altıncı yılını çalışmaktadır. Bir müdür ve müdür yardımcısı ve de bir memuru olan bu okulda öğretmenlerin dokuzu kadın yedisi erkektir. Öğretmenlerden yalnızca bir tanesi okulda ikinci yılını çalışırken diğer öğretmenler için bu süre daha uzundur. Bu okula ilk ataması olan ve halen burada çalışmakta olan öğretmenler vardır. Branş öğretmenlerinden birer tane olmaktadır. Bir rehberlik danışmanı olan okulda bir din kültürü öğretmeni, bir anasınıfı öğretmeni ve bir ingilizce öğretmeni yer almaktadır. Beden eğitimi, satranç ve dans eğitimcileri okula dışarıdan gelmektedir. Öğretmenlerin zaman geçirdiği bir öğretmenler odası ile açık bir avlu yer almaktadır. Teneffüs saatlerini genellikle avluda çay, kahve içerek geçiren öğretmenler gözlemlenmiştir. Öğretmenler çay ve kahve servislerini kendileri bu alandan yapabiliyor ayrıca öğretmenler odasında da çay ve kahve makinaları bulunmaktadır. Öğlen arası bir saat olmakta ve hem öğretmenler hem öğrenciler yemekhane de yemek yiyebiliyor, nöbeti olmayan öğretmenler izin alarak okul dışına da çıkabiliyorlar. Öğretmenler genellikle bir arada oturmaktadır, nöbeti olan öğretmenler ise bahçe ve ara katlarda görevlerini yapmaktadır. Nöbet konusunda çok disiplinli ve denetimli bir okul uygulaması gözlemlenmiştir. Müdür ve müdür yardımcısı tarafından öğretmenlere bir gün öncesinden görev yerleri bildirilirken aynı günün sabahında bahçede de hatırlatmalar yapılmaktadır. Öğretmenler kişisel durumları nedeniyle bazı zamanlarda nöbet değişimine giderken, okul idaresine de bu durum önceden bildirmektedir. Öğretmenler için her blokta ayrı lavabolar bulunmaktadır. Bazı teneffüs aralarında müdür tarafından kısa toplantılar yapılırken, nöbeti olan öğretmenler için duyurular idareciler tarafından ayrıca yapılmaktadır. Ders programı konusunda oldukça sıkı olan idare, öğretmenlere bu konuda değişikliğe gidilmeyeceğini sene başında bildirmektedir.

Sarıyer bölgesinde yer alan okul konum olarak ters bir yerde olduğu için öğretmenlerin birçoğunun da yakın mahallelerde ikamet etmekte oldukları gözlemlenmiştir. Okulun en üst katı en hareketli kat olarak değerlendirilmiş olup bahçede olduğu gibi bu katta da iki nöbetçi öğretmen planlaması yapılmıştır. Nöbetçi öğretmenlerin planlaması haftalık

olarak idare tarafından paylaşılmaktadır. Raporlu ve izinli öğretmenler olduğunda, idareye önceden bildirerek, öğretmenler kendi aralarında değişikliklere gidebilmektedir. Okulda öğlen arası 30 dk olarak uygulanmaktadır. Bu süre zarfında öğrencilerin bir kısmı evlerine giderek, bir kısmı da kantinden yemek yemektedir. Benzer durumun öğretmenler içinde geçerli olduğu gözlemlenmiştir. Öğretmenlerin yarısından çoğu kadın olup, okul müdürü kadın, iki müdür yardımcısından birisi erkek birisi kadın olmaktadır. Yaş aralığı yirmi altı ile elli beş arasında olmaktadır. Okul müdürü ve müdür yardımcısının branşı okul öncesi öğretmeni iken, ikinci müdür yardımcısının branşı ise sınıf öğretmenidir. Okul müdürü meslekte sekizinci yılını çalışmaktadır, kadın olan müdür yardımcısı on ikinci yılını diğer müdür yardımcısı ise on dördüncü yılını çalışmaktadır. Tablo 1 ve Tablo 2 de katılımcı özellikleri yer almaktadır.

Öğretmenlere çalışma ile ilgili izin kağıdı da imzalatılmıştır. (Ek A)

Tablo 1
Betimsel Cinsiyet Özellikleri

Cinsiyet	Ayazağa Bölgesi	Bebek Bölgesi
Kadın	7	10
Erkek	6	7
Toplam	13	17

Tablo 2
Betimsel Yaş Aralıkları

Yaş	Ayazağa Bölgesi	Bebek Bölgesi
26-35 arası	3	-
36-45 arası	6	9
46-55 arası	4	8
Toplam	13	17

2.1.3. Araştırmacının Rolü

Her iki okulda da sınıfların derslerine girildi ve öğretmenlerin sınıf yönetimi, öğrenci-öğretmen diyalogları, tenefüslerde öğretmenlerin öğrencilere ve velilere karşı tutumları gözlemlendi. Öğretmenlerin öğrencilerle, idare ile, velilerle ve kendi aralarındaki iletişimleri gözlemlendi. Bu gözlemler not alındı ardından öğretmenlerle yaklaşık bir saat süren açık uçlu soruların yönetildiği yarı yapılandırılmış görüşmeler yapıldı. Bazı

teneffüslerde okuldaki öğretmenler odasına ya da avluya gidilerek, öğretmenlerin gündemindeki konuları dinlenildi, öğrenciler, öğretmenler, okul müdürü veya yöneticiler hakkında neler hissettikleri, ne gibi konuların onları kızdırdığı veya mutlu ettiği analiz edilmeye çalışıldı. Birbirlerine, idareye, velilerine ve öğrencilere karşı tutumları, duygularını ve okula bakış açıları gözlemlendi. Molalardan sonra, öğretmenler olmadan öğrencilerin davranışları Sınıfta gözlemlenmek üzere öğretmen zili çalmadan önce sınıflarda gözlemler yapıldı. Haftada bir kez sınıf gözlemleri yapıldı, gözlemler sırasında sınıf rutini ve öğretmen/çocuk diyalogları not edildi. Her sınıf gözleminde sınıfın en arkasında bulunuldu, gün boyunca her ders gözlemlendi ve notlar alındı. Birebir görüşmelerdeki sorular çalışmanın başında yapılan sınıf gözlemleri sonrası yapılmış ve ardından tekrar sınıf ve okul gözlemi yapılarak veri toplanması hedeflenmiştir.

Görüşmelerdeki sorular çocuk, otorite ve disiplin, çocukla güç ilişkileri, okul yönetimi, eğitim, okul ve sınıf içi iletişim, motivasyon, aile katılımı ile ilgili konuları baz almaktadır. (Ek B) Görüşmelerin tamamı ses kaydına alınmış ve daha sonra yazıya dökülmüştür. Gerçek isimlerin yerine takma isimler kullanılmış ve isim listesi farklı bir dosyada tutulmuştur. Her bir görüşme sonrası kodlama için ortaya çıkan temalar ve farklılıklar belirlenmiş kategoriler ve alt kategoriler oluşturulmuştur.

Öğretmenlerin tutumları ve sosyo-kültürel yapı farklılıkları olan bölgelerde yer alan okul kültürleri analiz edilirken, Theobald ve Prentice ‘Geçmişin okullarına kendi algılarıyla girenlerin dikkatli davranmaları gerektiği, çünkü böyle bir eğitimin bireysel sonuçlarının büyük ölçüde değiştiği’ (1991: 82-83) yaklaşımını dikkate almıştır. Bu bakış açısıyla da araştırmacının okul geçmişini, öğretmen-öğrenci ve okul algısını araştırmadaki birebir gözlemlerden ve birebir görüşmelerden uzak tutması gerektiği noktasına ulaşılabilir. Bu kısma dikkat eden araştırmacı çalışmasını bu titizlikle yürütmeye önem vermiştir.

BÖLÜM 3 : ANALİZ

Çalışmanın analiz kısmında kullanılan başlıklar veriler arası bağlantılar ve verilerin kategorisidir. Bu alt başlıklarda elde edilen verilerin nasıl toplandığı, nasıl kategorize edildiği anlatılmaktadır. Araştırmanın amacı öğretmenlerin sosyo-kültürel ve ekonomik farklılıkları olan farklı bölgelerde çalışırken tutumlarında ne gibi değişimler ortaya çıkıyor sorusu etnografik bir yöntemle metinler hermeneutik analiz ve söylem analizi doğrultusunda analiz edildi. Araştırma soruları teorik okumalar, gözlemler ve birebir görüşmelerin yanıtlarıyla şekillenirken, konu başlıklarına verilen yanıtların arasında farklılıklar ortaya çıkmaktadır. Araştırmada elde edilen veriler, öğretmenlerin fikirlerini anlamak, analiz edebilmek amacıyla hem beden dillerini hem de kelime yapılarını hatta söylem yapılarını içermektedir. Her iki okulda da tam katılım sağlanması ile birebir görüşmelerde öğretmenlerin kimi zaman yanıtsız kaldığı, kimi zaman bazı soruları sona bırakmak istemesi, kimi zaman ise soruya karşılık soru ile dönüt verdikleri durumlar yaşanmıştır. Bu zamanların haricinde alınan veriler doğrudan ve açık olurken nadiren örtük veriler görüldü. Çalışmanın bu örtük kısımlarında ise gözlemler oldukça yararlı olmuştur.

3.1. Veriler arası Bağlantılar

Çalışmada verileri analiz etmek için farklı sosyal kültürel ve ekonomik alanlarda yer alan devlet okullarındaki öğretmenlerin okul, eğitim, çocuk, veli, iletişim, eğitim, güç-otorite-disiplin algılarına ve demografik soruların yanıtlarına bakılmıştır. Öğretmenlerin çalışmakta oldukları okul kültüründe yukarıda yer alan başlıklardaki algı biçimleri, çocukluk öyküleri, sınıf gözlemleri ve sosyo-kültürel- ekonomik çerçevede ele alınan eğitim ortamları arasında bir ilişki olup olmadığı incelenmiştir. Verilerin analizi yapılırken, algıları ve tanımlamaları ile verdikleri yanıtlar arasındaki farklılıklara ve benzer yanlar olup olmadığına bakılmıştır. Katılımcıların en çok kullandıkları kelimeler, sıklıkla yer verdikleri düşünceler, iletişimde kullandıkları kelimeler araştırmada kategorilerin oluşmasına yardımcı olmuştur. Birebir görüşmelerde yanıtlamakta zorlanılan, cevapsız bırakılan ya da bırakılmak istenen sorular da olmuştur ve çalışmada bunlara da yer verilmiştir. Çocuk, eğitim, okul, disiplin-otorite-güç, veli, iletişim, demografik sorularla detaylandırılan kişilik kategorileri, sorulan soru çeşitliliklerine

alınan yanıtlarla alt kategorileri oluşturarak ortaya çıkan farklı görüş ve düşünceleri ortaya koymaktadır. Kategorilerin isimlendirilmesi odak noktası olan konular iken, alt kategoriler katılımcıların en çok kullandıkları kelimeler, anlamlar ya da düşünceler doğrultusunda oluşturulan kodlar ile belirlenmiştir.

3.2. Verilerin Kategorisi

Çalışmada farklı sosyo-kültürel ortamlarda çalışmakta olan öğretmenlerin çocuğa ve ona bağlı olarak şekillenen eğitim ve eğitim ortamında yer alan diğer aracı kollara bakış açısını ve algısını ortaya koyarken, aynı zamanda öğretmenlerin bu konularla ilgili ortak ya da farklı odak noktalarını da anlayabilmektir. Tepkilerini, duygusal süreçlerini, motivasyon kaynaklarını, çocukluk süreçlerini, ilkokul anılarını zihinsel süreçte nasıl depoladıklarını incelemektir. Marshall ve Rossman'a göre (1999:50) veri kategorizasyonu 'toplanan verilerin kütesine düzen, yapı ve yorum getirme süreci'dir. Araştırmada okulda toplanan veriler, öğretmenlerle yapılan birebir görüşmeler ve sınıf gözlemlerinde oluşturulan yedi kategoride de tanımlamalar, kullanılan semboller, ilişkilendirme biçimleri, algıları ve sorulara tepkilerinde farklılıklar bulunmaktadır. Araştırmada belirlenen yedi kategoride yer alan konu başlıkları ve yanıtlarla oluşturulan kodlara bağlı alt kategoriler katılımcıların çalışmakta olduğu sosyo-kültürel yapıya ve merkezde eğitim ve çocuğa dayalı sorulara yaklaşımlarına, gün içinde kullandıkları kelimelere, geliştirdikleri davranış ve tutumlara göre analiz edilmiştir. Bu analiz söylemlerdeki çocuk, veli, okul, eğitim, güç, disiplin, otorite, iletişim, benlik kavramlarına verilen yanıtlar doğrultusunda yapılmıştır. Her bir kavrama verilen yanıtlardan sıklıkla ortaya çıkan kelimelerle alt kategoriler oluşturulmuştur. Çalışmadaki odak noktası açıkça öğretmenlerin güç ve çocuk algıları ve tanımlarının yanı sıra okul kültüründeki ilişkileri üzerinedir. Güç kültürü öğretmenin rolünü yansıtır ve çocuğun altyapısı öğretmenlerin zihninde oluşturulur.

BÖLÜM 4 : BULGULAR

4.1. Çocuk İmaji

Öğretmenlere birebir görüşmelerde “Çocuk nedir?” ve “Çocukluğu hangi sıfatlara benzetirsiniz?” soruları soruldu ve alınan yanıtlarda iki farklı bölgede çalışmakta olan öğretmenlerin farklı bakış açılarıyla oluşan iki farklı türde perspektif ortaya çıktı. Çocuk nedir sorusuna alınan yanıtlar bir alt kategoride değerlendirilirken, bu başlık altında ele alınan ikinci soru ise ikinci alt kategori olmuştur.

4.1.1. İçindeki Öteki

Ayazağa bölgesinde çalışmakta olan öğretmenlere çocuk tanımları sorulduğunda kendi kimliklerinden farklı ve ayrı bir yerde tutarak, yatırım amaçlı değerlendirmeler ya da yetişkine bağımlı bir birey olduğu dile getirilmiş ya da şekillendirilebilir hamur olarak tanımlanmışken, Beşiktaş bölgesindeki öğretmenler tanımlamalarında, saygıdan, keşiften, yaşanmışlıkları olan ya da iç dünyası olan birey olarak ifade ederken, bireysel farklılıklara da değinmişlerdir. Ayazağa bölgesinde çalışan öğretmenlerin yanıtları şu şekilde olmuştur:

“Çocuğu nasıl tanımlarım? Yani şimdi zor sorular. Çocuk bence nasıl diyeyim? Bizim şekillendirme bildiğimiz bizim tarafımızdan bilgiye aç. Biz neyi verirse onu alan bir birey olarak tanımlayabilirim. Yani biz iyi öğretirse iyi olur, kötü öğretirse kötü olur. Aslında tamamen bizim odaklı. Yani biz ne yaparsak oyuz gibi düşünebiliriz.” (Berna)

“Çocuğu... biraz zor bir soru oldu. Çocuk benim için bir tohum gibi düşünüyorum çocuğu yani. Ne açıdan soruyorsunuz? Tam olarak bilmiyorum ama gelişim ve gelecek açısından soruyorsanız, yani bizim mesleği ilgilendiren kısım bu sanırım. Bu açıdan soruyorsanız, ben tohum gibi görüyorum. Yani onu her gün bakmanız sulamanın yani. Bitkilerle konuşuyorlar. Biliyorsun böyle şeyler var. Yani ne kadar iyi gösterirseniz güneş gösterirseniz toprağının bakımını yaparsanız. O kadar iyi yetişir, o kadar iyi olgunlaşır, o kadar da verimli olur. Hem kendisini hem ailesini hem de topluma. O yüzden kısaca bu şekilde görüyorum.” (Çetin)

“Çocuk bir hamur gibi diyeceğim yani. Branş olarak... şimdi kendi çocuğuma baktığım da emek diyeceğim. Sevgi diyeceğim ama bir başkasının çocuğun da ne diyebilirim? Yine aynı şeyler aslında benim için öyle evet bitmez tükenmez bir emek yani çocuk.” (Esin)

“Yani kendimi kendi fikrimce gelecek diyebiliriz.” (Burak)

“Belki hani yaşadığım çocukluk üzerinden anlatacak olursam çok da iç açıcı bir şey gibi gelmiyor ama dediğim gibi işte benim şuan kedilerim ile ilgili bir şey yaptım.” (Beril)

“Çocuk zor, yani sana muhtaç, bağımlı, anlatsan da emek versen de alacak mısın belli değil. Şekli şemali sana kalan sorumluluk isteyen zor bir şey diyebilirim.” (Yücel)

Bebek bölgesinde çocuk nedir sorusuna alınan yanıtlarda ise, birey olarak ve kendine has yapısı ile değerlendirilen çocuk kavramı vurgulanmıştır.

“İlginç bir soru. bir çok tanım yapılabilir. Bana göre çocuk bireydir ilk etapta kendine ait bir dünyası olan kendine ait duyguları, düşünceleri, yaşam biçimi tarzı olan bir bireydir bana göre ben öncelikle böyle tanımlarım onu ardından kendi yaşamışlıkları olan ve deneyimleri olan bir bireydir. Dolayısıyla eğitim öğretim faaliyetleri şimdi öğretmenlik penceresinden baktığınızda eğitim öğretim faaliyetleri yürütülürken, çocuğa da bu pencereden yaklaşılmasını doğru bulurum. Onun bir yaşamışlığı var. O yaşamışlığı yok sayarak değil, onun üzerine koyarak faaliyet yürütülmesi gereken bağımsız kendine has biri olarak tanımlayabilirim çocuğa.” (Barış)

“Benim için çocuk her biri farklı bir dünyadır. Birbirine benzemeyen, tamamen kendi özellikleri olan, kendi iç dünyası olan, kendi renkleri olan kendi tercihleri, kendi içinde yaşantıları olan tamamen farklı bir dünyadır. Her biri ayrı ayrı.” (Nergis)

“Bu dünyayı iyi bir şekilde kavramaya, tanımaya, yaşamaya ve o sosyal yapı içerisinde. Daha böyle şey bütünleştirici, birleştirici, belki de tırnak içinde faydalı. Çünkü faydalı kelimesi çok uçlara savruluyor. İnsan odaklı bireyler olabilirler.” (Ahmet)

“Çocuk, kendine has yapısı ve dünyasıyla harika bir deneyimdir diyebilirim, ailesi için, bizim için, çevresi ve kendisi için deneyimler bütünüdür.” (Neriman)

4.1.2. Tablodaki Çocuk

Öğretmenlere çocukluğu tanımlayan sıfatlar sorulduğunda alınan yanıtlar ve bakış açıları arasındaki farklılıklar dikkat çekmiştir. Ayazağa bölgesi yanıtlarında daha pessimistic açılar varken, Beşiktaş bölgesinden alınan yanıtlarda çocuk daha optimistic bir açıyla ele alınmış ve bu doğrultuda da benzetmeler yapılmıştır. Ayazağa bölgesi yanıtları şu şekilde olmuştur:

“Yani bazıları bir uzaydan gelmiş bir robot olur ya böyle garip. Garip garip şeyler yaparlar böyle kimisi öyle. Kimisi çok durgun yani. Normal sıradan bir insana benziyor işte kimi çok saldırıdan canavar gibi liderlere canavar gibi. Falan kimisi çok zeki olur, işte zehir gibi deriz, ona zehir gibi kafa var deriz. Hepsi farklı farklı yani hepsini tek bir şeye benzetemiyorum.” (Çetin)

“Çocuklar bu pandemide iyice canavarlaştı açıkcası (gülüyor). Hiç düşünmedim aslında... Çocuk kimi zaman dediğim gibi canavar kimi zaman oyuncu kimi zaman tabiri caizse şımarık yani bana mı öyle denk geldi bilmiyorum da ne yapacağı belli olmayan bir şey aslında (gülüyor). (Gökçen)

“Çocuk için kısıtlayıcı diyebiliriz aslında. Bakış açın, yaptıkların her açıdan kısıtlanıyor istediğin performansta yapamıyorsun işlerini. İyice düşünüp karar vermek lazım yapmaya. Öğretmenlik açısından mı soruyorsunuz bilmiyorum ama ben genel mi cevapladım.” (Ali)

“Çocuk için sıfat... Düşüneyim biraz, zor soru bu. Neye benzer, vallahi hiçbirşeye benzemiyor, küçükken sevimliler de ilkokul döneminden itibaren tutulmayan, yeri yurdu belli olmayan bir şeyler aslında. Kontrol edilemeyen, dinlemeyen, başına buyruklarla çok çalıştım da şimdi neye benzetsem bilemedim (gülüyor). (Kamil)

Beşiktaş bölgesinde çalışan öğretmenlerin kullandıkları sıfatlar, çocuğa bakış açıları pozitif bir yaklaşımla şekillenmiştir.

“Bir defa kesinlikle boş olan herhangi bir şeye benzetme bu kesin kendine göre bir dünyası olan neye benzer bir cevherdir. Bana göre bir cevherdir fakat kapalı bir cevher değildir. Açık görülebilir. Baktığınızda bakış açınıza göre baktığınız yere göre bakış

niyetinize göre görebileceğiniz bir çevre olarak çocuğu metafor olarak kullanabilirsek böyle bir metafora metaforlar karşılaya karşılaya böyle bir metafor çocuğu karşılayabilir. Dolayısıyla benim için bir değerdir. Çok önemli bir değerdir. Toplumsal bir değerdir aynısı ama aynı zamanda toplumun geleceği ile ilgili önemli bir değerdir. Yani böyle bir kavramlarla açıklanabilir diye düşünüyorum çocuk.” (Barış)

“Eğlenceli. Meraklı. Yani dünyaya dair bilgilere boş, ama bence çok dolu. Başka bir yönden çok dolu diye tanımlayabilirim. Ben kendimi de kullanabilirim.” (Elif)

“Mutluluk, huzur, yaşama sevinci diyebilirim.” (Derya)

“Özgürlük Doğallık. Kendi gibi davranmak. Bunlar aklıma geliyor ilk etapta.” (Mustafa)

Tablo 3
Çocuk Temalı Frekans Tablosu

Tema Adı- Çocuk	Ayazağa Bölgesi	Bebek Bölgesi
Zor soru	4	-
Hamur	2	1
Düşünmedim	2	-
Muhtaç	2	-
Canavar gibi	2	-
Robot	1	-
1-18 yaş arası	1	-
Birey	-	4
Hayatın anlamı	-	2
Gelecek	1	5
Deneyim	-	1
Huzur	-	1
Cevher	-	1
Yaşam sevinci	-	1
Gülmek	-	1
Işık	-	1
Birleştirici	-	1
Bütünleştirici	-	1
Heyecan	-	2
Doğal	-	2
Farklı dünya	-	1

4.2. Ad Hoc

Bu kategoride iki alt kategori yer almaktadır. Alt kategorilerden ilki öğretmenlere sınıf yönetimleri ve kurallarının sorulduğu bölüm olurken, diğer bir alt kategoride ise güç-otorite-disiplin tanımlamaları, bakış açıları sorulmuştur. Bu iki alt kategorinin aynı kategori altında bulunma nedeni, sınıf yönetimi ile öğretmenin disiplin, güç ve otoriteye bakış açısının paralellik gösteriyor olmasıdır. Benzer açılardan beslenen bu yapılar arasındaki ilişki öğretmen tutumunu analiz etmeye kolaylaştıracığı düşünülen bir yandır. Her iki alt kategoride de bölgesel farklılıklar bakış açılarına, konuya yaklaşım biçimlerine yansımıştır.

4.2.1. Var mısın, Yok musun?

Bu alt kategoride öğretmenlere sınıfta kullandıkları kurallar ve sınıf yönetme biçimleri hakkında sorular yöneltilmiştir. Her iki okulda da öğretmenler sınıf kurallarının varlığından bahsederken, kuralları uygulama biçimlerinden ve sınıfta kullandıkları sınıfı yönetme ya da sınıf içinde eğitim ve öğretimde kullanılan metodlar kısmında ayrışma görülmüştür. Ayazağa bölgesi Öğretmenlerinin yanıtları şu şekildedir:

“Aslında ilk başta sert girdiğim için sınıfların hani bana karşı daha çekingen olurlar yani ders anlamında değil. ben bence böyle olmalı çünkü ama atıyorum sınıfta kavga edersiniz, dersimi bölmeye çalışırsanız o zaman bağırırım. Hani benim sert yapımla o zaman karşılaşsınız diyorum ki genelde okulda girdiğim girmedğim bütün sınıflar o yüzden benden çekinirler ama girdiğim sınıflar özellikle benim nasıl sevgi gösterdiğimde bildikleri için beni çok severler yani öyle diyeyim. O yüzden bu şekilde tatlı sert.” (Berna)

“Hiç kullanmadım şiddet. Ve argosuz yani küfür zaten edilmez. Yani küfürü geçtim. Hani böyle argo sözleri de hani? Çok. Çok, yani çok hiç tasvip etmiyorum argo sözleri de. Argo sözleri de bazen insanların hani ağzından kaçabilir. Bu sözler olur ya mesela hiçbir şey kullanmam o tarzda sözleri.” (Eylem)

“Benim metodun bu yani ben notla korkutma ile vs değil ha ama şunu da biliyor, öğrenci önce uyarıyorum. Sabırla bir daha uyarıyorum mesela disipline verme olayını çok geç yapanlardan biriyim çünkü konuşuyorum, bir oluyor, 2 oluyor 3 oluyor. Ha saygısız bir

tablo varsa farklı bir seviyeye geçiyorsa o zaman mecburen bir tutanak tutup disipline veriyorum.” (Esin)

“Sınıf yönetiminde genelde ilk gittiğim okullarda ilk kez dersine girdiğim sınıflarda o sert öğretmen imajı çizen gülmeyen böyle sürekli asık suratlı bir öğretmenim imajını çizerim. Hani ödev verdiğinde yapacaksınız işte ders anlatırken dinleyeceksiniz. Arkadaşlarınızı rahatsız etmeyeceksiniz falan gibi kurallar açıklarım. Ondan sonra eğer kurallara uymazlar ise o sert yüzüm devam eder.” (Burak)

“Sınıf yönetimimde kurallarına uymalarını beklerim. Sürekli hatırlatmak yorucu ama hatırlatmakla geçiyor benim yöntemim galiba (gülüyor). Yok yani almıyorlar kural falan yok evlerde malum. Sürekli bu halde olunca da ses yükseliyor, ben kızdıkça onlar daha dikkatli oluyorlar diye ben de o sert ifademi koruyorum tabii yoksa sınıf dağılır, düzen bozulur.” (Gökçen)

Beşiktaş bölgesinde sınıf kuralları ve sınıf yönetimi konularında alınan yanıtlar şu şekilde olmuştur:

“Sınıf yönetiminde sınıfın bir kültürünün oluşması vardır. Öğretmen ders anlatırken nasıl davranmalı söz isterken nasıl davranmalı? Şimdi bunlar genelde öğretmeni. Aktarıcı öğretmenin bilgi vermesini de ders anlatmasını da etkilidir. Biraz da onun kişiliği ile ilgilidir. Ders anlatırken öğrencisinin nasıl davranmasını istemesi ile ilgilidir. Zaten biraz önce değindiğim konu da odur. bir başka öğretmen geldiği zaman zorlanmaları sebebi de odur zaten. bir de sınıf kültüründe arkadaşlık, arkadaşlık, arkadaşla davranma. Bu ilkokullarda. Yerleştirmeye çalışıyoruz ama genel sosyal farklılıklar gerek aile yapıları. O günkü planımız o haftaki veya o ayki veya o yıl fark etmez. Onu anlatırken aktarırken öğrenci benimle beraber hareket etmeli. Ana bilgiyi veririm fakat bunun sonunda sonrasında ise öğrencilerimle konuşmasını isterim. Benimle beraber hatta bazen öğrenciyi şımartırım. Şimdi az önce otorite disiplin dedik. Bazen öğrenciyi şımartım bazen tüm sınıfı şımartın o konuya o konuya girebilmesi için. Atıyorum bir. Fen bilgisi dersinde itme çekme kuvveti veya sallanma kuvveti. O anda ne bileyim derse kendini verememiş veya anlamamış. Onu derse almak için çıkarım tahtaya geri gelir, iter düşünürüm. Yeri gelir çekerim. Hatta bu kuvvetin şiddetini anlatacağım diye yeri gelir öyle bir çekerim ki benim

üzerime düşürür bende düşerim. Yani o çocuğu bir şekilde. Bu aynı zamanda tüm sınıfı da olabilir dersin içine katmaya çalışırım.” (Namık)

“Sınıf yönetiminde genellikle öğrencilerimle aynı anda gitmeyi tercih ediyorum. Ama bazen öyle öğreniyor ki, bazı öğrencilerin önünde bazı öğrencilerin daha geride oluyor. Öyle durumlarda öndeki olan öğrencinin de durumdan olumsuz etkilenmemesi ve sıkılmaması için onunla ayrı çalışmalarda yürüyebiliyorum. Ya da gerideki olan öğrencilere farklı bir çalışmada yürüyebiliyorum. Ders konusunda yani bir öğrencinin durumuna konumuna göre farklılıklar da geliştirebiliyor ama genel anlamda birlikte gitmeye çalışıyorum.” (Derya)

“Nesne kullanımı dolayısıyla hayatın içerisinde örnekler gözle görülür elle tutulur. Somut örnekler vermek, diğeri tartışma yöntemini çok sık kullandığım bir yöntemdir. Çocuklara bir bilgi yüklemekten se onlardan alıp tekrar onlara döndürmeyi tercih eden bir öğretmenim ve dolayısıyla çocuğu söylerken bir boş kalıp olarak asla görmemişimdir. Onların kendi bir dünyalarında aslında programın içeriğindeki bütün birikim çocuklarda tek tek aldığınızda var. Sınıfta bazen yaparım, bazen şarkı söylersiniz. Sınıfta bazen bir espri yaparsınız, birine takılırsınız. Bazen biriyle komik bir şekilde konuşurum mesela ama oradan bütün sınıf oraya yönelir ve aslında o birebir diyalog dan çocuğun çıkarabileceği yığınla iş olur. Bunların hepsi öğretmenliğin sınıfın doğasında yaşanan şeyler.” (Barış)

“Sınıfta verimliliği artırma adına öğrencilerimle birlikte hareket etmeye tercih ederim. Tek tip bir yöntem izlemem, çocuklara, sınıfın atmosferine, yapısına göre değişir.” (Neriman)

4.2.2. Delege ve Dikte

Bu alt kategoride öğretmenlere güç, otorite ve disiplin tanımlamaları soruldu. Bölgesel olarak alınan farklı bakış açıları ortaya çıkmıştır. Aşağıda öncelikle Ayazağa bölgesindeki öğretmenlerin yanıtları yer almaktadır.

“Otorite kişiler üzerinde insanlar üzerindeki yönlendirme gücü yönetime gücü diyebilirim, otorite kendi beklentilerini alabilme gücü. Ben genelde öğrencilerin yapmayı çok sevdikleri mesela dondurma yemeyi çok severler gibi ya da futbol oynamayı çok

severler bu tarz şeyleri bu tarz durumlardan mahrum bırakarak daha çok bu şekilde kullanıyorum. Yani ceza verme yöntemini değilde. Ya genelde de sonuç alıyoruz. Güç psikolojik olarak kullanılıyor. Psikolojimi bozdu sanki kullanılıyor gibi. Bana birazcık fazla abartılı geldi. Disiplin organizmanın yapmaya istekli olmadığı şeyi yaptırmaktır.” (Çetin)

“Otorite benim için ne ifade ediyor? Hırs. Yani mesela benim için benim üstünde bir güç beni yönlendiren bir güç. Disiplin kurallara uymak dışına çıkmamak, yapılması gereken şeyleri zamanında yapmak diyebilirim.” (Nur)

“Otorite belli bir düzeni sağlamak için konulan kuralları denetleme olayı diyebilirim. Bana kalırsa disiplin. Gerekli olan şeyleri yapmak anlamına geliyor.” (Burak)

“Otorite Yani söz sahibi olan kişi gibi. Disiplin okuldaki kuralları sınıftaki kuralları ifade ediyor benim için bunun. Okulun ilk ilk 2 haftasında falan böyle oturmak çok önemli çünkü oturmadan sonrasında çok zorluk yaşayabiliyoruz.” (Esra)

“Otorite yetkili kişi gibi geliyor aklıma ama. Öğretmen sınıfında yetkin olandır, herşeyden o sorumludur aslında. Disiplin... Olmazsa olmazdır o olmasa sınıfın düzeni kalmaz, öğrenci size tanımaz, veli bile. Disiplin, kurallarınızı oturtmanızdır, kaşla gözle anlar hale gelmeleridir ama çocukta böyle veliye de sınır koymaktır bence. Sonra çok zor oluyor. Güç, psikolojik açıdan yapılıyor evet artık, insanız di mi? (gülüyor)” (Gökçen)

“Otorite, mecburiyettir bana göre size temsil eder sınıfta. Öğrenci şımarmaz, yerini bilir. Disiplin... Disiplin sınır bilmesi aslında sınırların bildirilmesi değil midir? Benim alanım belli disiplinli olursa herşeyi ona göre yapar. Güç eğitimde artık fiziksel olanı kalmadı. Eskiden vardı bizde ne zararı oldu bilmiyorum ama arıyor muyum vallahi ne yalan söyleyeyim evde daya yiyen çocuklara ben ses yükseltsem ne olacak?” (Ali)

Beşiktaş bölgesindeki öğretmenlerin yanıtları ise şu şekildedir:

“Otorite kurallar olması lazım. Doğanın kendi kuralları da var. Fizik kuralları, yerçekimi, kurallar vs. Suyun kaldırması bir sürü bu doğanın kendi yansıttığı kuralları var. Mevsimlerin değişmesi mevsime göre giyinme vs. Şimdi otoriteye nasıl baktığımıza bağlı otorite eğer kuralları düzgün bir şekilde işlemesi şeklinde olacaksa pozitif bir iletişim

şeklinde olacak. Yararı içerisinde olacaksa otorite mümkündür. Güç bilgi yeterlilik. Disiplin, sorumluluk duygusu. Ondan sonra sosyal hayatta yaşadığının bilincinde olma, şimdi tek öğrencilerin çoğu tek çocuk. Evdeki sınırlar sınırsız, daha doğrusu sınırlar demeyeyim şimdi ama ortam sınıf ortamı böyle bir yer değil. Sınıf ortamı herkesin sınırlarını daha da küçüldüğü, daha da şey yaptığı bir yer. Tabi başlarda bunu onlara öğretmek, onlara aktarmak çok da kolay olmuyor. Disiplin işte bu kurallar çerçevesinde verilen belirlenen ortaklık, biz sınıfça ortak kurallar belirleriz.” (Ahmet)

“Otorite öğretmenlik açısından bilgidir, donanımdır. Dolayısıyla bu bilgi ve donanım ne kadar güçlüyse bu anlamıyla otoritedir. Kendi başına bir otoritedir. Alana hakimiyet bir otoritedir. Öğretmenlik hakimiyet aynı anlamında kullanılabilir. Yönlendirme becerisi olabilir. Otorite de tıpkı okullar gibi 2 yönlü düşünülebilir. Nasıl kullandığınıza bağlıdır. Eğer otoriteyi sınıftaki organizasyonunuzu güç katacak şekilde kullanabilirsiniz. Çocuklar için şey olabilir. Pozitif bir etki olabilir. En azından şunu engelleyebilirsiniz. Bütün çocuklara ulaşmanın önündeki engelleri ortadan kaldırabilirsiniz. Bu pozitif etki var ama bazen negatif bir otorite ile buna negatif diyebiliriz. Yaklaşırsanız çocukları ezip geçebilirsiniz. Güç kullanımının çok azaldığı kanaatindeyim. Okullarda zayıfladı bu alan ama güç kullanımının şekilleri değişti. Bağırmakta bir güç kullanımıdır. Sanki zaman zaman bağırılmamak mümkün değildir. Bu bir öğretmen imzasıdır aynı zamanda. Ama belki de öğretmenlik çaresizlik değildir. Disiplin başlı başına sınıfta bir organizasyon işidir. Organizasyon dağıldığında sınıfta disiplin problemleri ortaya çıkar ve çocuklar ne yapacaklarına karar veremedikleri durumda öğretmen ne yapacağına karar veremediği durumda sınıfta disiplin problemleri ortaya çıkar.” (Barış)

“Ben otoriteyi sevgiyle kullanırım. Yani otorite benim için sevgidir. Çocuk beni sevdiği için bana saygı duyar ve sevgi ile her şeyi ben yaptırmaya çalışırım. Benim hayat felsefem olur zaten. Güç bir baskı ya da kullananlar var ama hiçbir işe yaramadı. Çünkü hani o an belki işe yarıyormuş gibi duruyor kısa vadede ama uzun vadede hiçbir işe yaramıyor. Ben bunu eski öğrencilerinden gözlemleyerek görebiliyorum. Ama sevgiyle büyüyen bir çocuk birçok şeyi başarabiliyor. Disiplin anlayışı bana göre disiplin, saygı yani büyüklere saygılı olması.” (Mustafa)

“Bence otorite çocuğun kendi içinde var olanı dışarıya taşınmasını, kendini keşfetmesini sağlayan bir yöntemdir. Disiplin otoritenin hani başlangıcı gibi giriş kısmı gibi

düşünülebilir. Mesela işte toplumla birlikte yaşamayı öğrenmenin kurallarını içerdiğini düşünüyorum. Mesela bir yere giderken sıra olma, bu da birlikte yaşamayı kolaylaştıran davranışlar, bütünü sıra olma işte birbirinin haklarına saygı gösterme.” (Nergis)

“Otorite senin planladığını yapabilmendir. Bunu bir ders, işlem olarak da düşünebilirsin veya bir çalışma olarak da düşünebilirsin. Senin planladığın yapmak istediğini. Güç, bilgiyi aktarmak öğretmen öğrenciden daha güçlüdür diyebilir miyiz? Bilgi açısından bakarsak evet. Disiplin, kurallara katı bir şekilde uymaktır.” (Namık)

Tablo 4
Ad Hoc Frekans Tablosu

Tema Adı-Sınıf Yönetimi	Ayazağa Bölgesi	Bebek Bölgesi
Sonra cevap versem	3	-
Tatlı sert	3	-
İstediğimi anlatmak	3	-
Kural	3	-
Cevapsız	1	-
Bütün	-	2
Görevlendirme	-	1
Nesne Kullanımı	-	1
Sevgi Kullanımı	-	2
İhtiyaca cevap	-	1
Kültür	-	1
Tema Adı-Güç-Disiplin	Ayazağa Bölgesi	Bebek Bölgesi
Kurallar	6	1
Denetleme	1	-
Dinletmek	1	-
Yetkinlik	1	-
Kontrol	1	-
Sert dil	1	-
Düzen	1	3
Bilgi	-	2
Kendi kontrolü	-	1
Organizasyon	-	1
Sıkıcı	-	1
Karşıyım	-	3
Planlama	-	1
Yaptırmak	1	-
Bilemedim	3	-

4.3. İletişim Kanalı

Bu kategoride her iki bölgedeki öğretmenlerin sınıf içi iletişimleri, aile-öğrenci ilişkisi ve etkileri, öğrencilere hitap şekillleri sorulmuştur. Ortaya çıkan farklı bakış açıları doğrultusunda alt kategoriler ve başlıkları ortaya çıkmıştır.

4.3.1. Tehditkarlıkla Cüretkarlık

Bu alt kategoride öğretmenlerden sınıf içi iletişimlerini değerlendirmeleri istendi. Sınıftaki öğrenci-öğretmen arasındaki iletişim kanallarına, şekillerine dair düşünceleri kullandıkları kelimeler ve bakış açıları üzerinden analiz edilmeye çalışıldı. Soruyu ele alma şekilleri, öğrencilerden bahsederken seçtikleri kelimeleri de dikkate alındı. Ayazağa bölgesi öğretmenlerinin yanıtları şu şekildedir:

“Ya bence hani çok çok sert olursak çocuk bize zaten bir şeyini anlatacak cesareti bulamaz ve çok yumuşak olduğumuzda da bence hani bizi bir otorite gibi görmediği için bir arkadaşı moduna girdiğimiz için yine bize anlatacak değerde bulacağına inanmıyorum. Bu tatlı sert modu bence hem öğrencinin bizimle bir şeyleri paylaşabilmesini sağlıyor hem de bize saygı göstermesini sağlıyor. Bence bu ideal diye düşünüyorum.” (Berna)

“Bence iletişim ailede başlar, çocuk buraya zaten bir üslupla geliyor, öğretmene nasıl konuşacağını bilemeyen çocuklar var. Benim yöntemim resmiyetle uyarılar arasındadır. Yoksa ipin ucu kopuyor.” (Yücel)

“Sınıfta tatlı sertimdir, çocuklar bilirler beni. Sınırlar koyarım haliyle, şımarırlar diye. Konuşmalarına dikkat etmeleri lazım benimle de arkadaşlarıyla da. Çoğu bilmeden gelebiliyor o nedenle daha da ciddi olmak gerekiyor. İşimiz zor...” (Gökçen)

“İletişimde beden dilimi kullanırım, öğretmen olduğumu hissettiririm yoksa oooo hep sorunlar çıkıyor. Başta arkadaş gibi olayım dedim ama çocuklar bunu kullanırlar, istekleri bitmedi hiç. Hangi isteğe yetişelim? Duruş önemli iletişimde en önce işte sonrası kolay. İlk haftalar oturturum ama ben sınıfımı.” (Ali)

“İletişim de demin de sordunuz ya disiplini olurum ben. Disiplini iletişimle sağlarım. Ses tonum pek düşmez, esnemem. Kurallarımı, sağlam olduğumu, esnek olmadığımı bilirler

saçma sapan sorularla gelen de olmaz. Ne oluyor böyle olunca dersler de zaman boşa geçmiyor. Abuk sabuk yakın ilişkiler de öğrenciler bunu kullanırlar.” (Emir)

Beşiktaş bölgesinde öğretmenlerin yanıtları şu şekilde olmuştur:

“Arkadaşların kendi aralarındaki paylaşımı işte. Sorunu çözme biçimleri kavgasız, diyalog yöntemleri. Uyarmak, eleştirmek bir dostluk örneğidir, hatasını söylersin. Bütün sınıfı ilgilendiren bir konuya tabiki yine düzeltmeli gerekirse beraber çözeriz. Bu hiç görmek istemediğim şeylere bir şekilde ara ara dersi bırakıp böyle şey davranışla ilgili konulara çok gördüğüm olmuştur.” (Ahmet)

“Sınıftayken kiminle benimle mi bir derdi var. Çocuğun arkadaşları ile mi bir derdi var. Dolayısıyla genelden özele doğru tıkr tıkr basamak basamak giderseniz mutlaka sorunu görürsünüz ve genellikle çocuklarla sınıfın içerisinde konuşmam bire bir sınıfın dışına çıkarırım. O sorunu anlayıncaya kadar göstermezler size bunu göstermek istemezler ama genellikle bırakmam o alıncaya kadar mesele çözülünceye kadar sorunu. Ben öğreninceye kadar sorun üzerine giderim ve bırakmamayı tercih ederim çünkü bırakırsan o bir yaraya dönüşüyor. Çocuk içerisinde onu bilirim ben. En azından ben öyle düşünüyorum. Yani onun yaraya dönüşme ihtimalini gözeterek yaparım ve mutlaka çözmeden bırakmam. O yüzden çocukların bu konudaki güvenleri de fena değildir. Bana karşı çözeceğim iyi bilirler ve gelirler.” (Barış)

“Samimi olmak. Samimi isek her şeyi hallederiz.” (Fatma)

“Bu çok önemli. Ben çocuklara mesela hep doğal davranışımı beni zaten hiç öğretmen olarak görmezler. Bana öğretmenlerden daha çok çocuklar yani daha farklı bir sevgiyle daha farklı bakıyorlar. Size yol gösterici gibi böyle hani ikinci anne, baba gibi görüyorlar beni daha çok.” (Mustafa)

“Sınıf içi iletişim. Söyle ne söylediğini ne amaçla söylediğini karşıdaki anlayabiliyorsa doğru ifade edebiliyorsa o zaman istedik davranışlar da geliştirebiliyorsun. Siz doğru anlatabiliyorsanız. Bunun çocuklara da bir süre sonra yansıdığını görüyorsunuz ve onların da birbirine doğru anlatmasını sağladığınızda genellikle ne oluyor? Çocuklar arasındaki kopukluk ortadan kalkıyor, kavga azalıyor. Çocuklar arasındaki kavga azaldığı zaman aileler arasındaki gerginlik de azalıyor. Ve grup çalışmalarında çok iyi sonuçlar elde

edebiliyorsunuz ve çocuklar kendi güçlerini keşfediyorlar. Inanılmaz yetenekliler inanılmaz güçlüler. Herkesi hayrete düşürecek işler ortaya koyabiliyorlar. Yeter ki doğru yönlendirilsinler, doğru rehberlik edilsin.” (Nergis)

4.3.2. Puzzledaki Eksik Parçalar

Öğretmenlere aile ve öğrenci ilişkisinin, aile katılımının sınıfa etkisi üzerine sorulan soruya verilen yanıtlarda öğretmenlerin gözündeki aile, çocuk ve sınıf parçalarına bakış açıları ortaya çıkmıştır. Öğretmenlerin kendilerini konumlandıkları yerlerin ve görev tanımlarının farklılıkları üzerine bu alt kategori oluşturulmuştur. Aşağıda Ayazağa bölgesinde çalışan öğretmenlerin bakış açıları yer alıyor.

“Valla ben sorunlu aile ve çocuk gördüğümde rehberlik servisine hemen telefon eden sorumluluk sahibi bir öğretmenim. Anlarım da...Ama benim işim bu değil değil mi? Sınıfta otuz kişi var, bölge olarak da görüyorsunuz pek de bilinçli aileler var diyemem, çok konuşan işimize karışan veliler de var. Hal böyle olunca ben ders öğretmen tarafta kalmak durumundayım. Birisi de sınıfa ders anlatacak.” (Gökçen)

“Sınıfta olan sınıfta kalır prensibim vardır, aile de olan da ailede kalmalı. Bilmiyorum anlatabildin mi? Bana ve sınıf kurallarına hatta okul kurallarına uyan çocuklar sorunu olsa da yansıtmıyor zaten. Biz de öyle sorunlu çocuk pek olmuyor yani ben açıkcası çok o alanı açmam, rehberlik servisinin işidir o.” (Emir)

“Ya şöyle aileler hep problemli hep çocukları mükemmel (gülüyor). Ama sınıfta küfür var, şiddet var, ben hangi aileyi ele alayım, dersi nasıl anlatayım? Ya da benim işim hangisi? Sorumluluğum ders benim, aileye aile içi soruna not vermem ki ben değil mi? Çok sorumluluk yüklediler son zamanlarda bize ama. Adil bulmuyorum bunu.” (Ali)

“Çocuğun aile ile olan ilişkisi ailede kalmalı o alan özel, biz giremeyiz. İlgilendirmez de zaten bizi. Sınıftaki düzeni zor kuruyoruz bir de bu meselelerin sınıfa duruma derse yansımalarını kimse istemez. Biz de aileler sorunları olan grupta genelde şimdi söylemek gerekirse, e ben ne yapayım? İşim ne? Çok konuşuyoruz öğretmenlerle bunu ama üstümüze almamız, içine girmemiz mantıksız faydasız bence.” (Yücel)

Beşiktaş bölgesindeki öğretmenlerin soruya olan yaklaşımları şöyle olmuştur:

“Kesinlikle ailesiz eğitim öğretim faaliyetleri yürütmesi. Aile bu sac ayağının birisidir, öğretmendir, öğrencidir, velidir, veli siz. Veli'nin güveni olmadan bu çok değerli olduğu kanaatindeyim. Velilerinde işin içerisinde olduğu ve uzunca bir süre işin böyle yürüdüğü bir doğası var. O yüzden velinin elinin ayağının eğitim öğretim faaliyetlerinden kesilmemesi gerekir.” (Barış)

“Aile benim hep sınıfın içindedir. İçindedir, ne kadar içinde tamamen içinde. Şey olarak değil, vücut olarak değil. Tamamen içinde. Benim ne yapmak istediğimi Bu derste neyi amaçladığımı, çocukların ne olduğunu. Birinci sınıfta şu an ne olacağını, bir sene sonra ikinci sınıfta ne olacağını, üçüncü sınıfta ne olacağını, aile bunun hepsini bilir. Çünkü Eğitimde ben sürekli inanırım, benim davrandığım gibi Anne de davranıyorsa olur veya ikilemde kalır.” (Namık)

“İşbirliği önemli. Aile ile ilgili işbirliği önemli. Herkesin görevi, ailenin de yapabilecekleri şeyler, durumlar belli. Ailenin okulun belli okul işlerine karıştırıldığı takdirde bu işbirliği olmaz. Sadece ne olabilir? Çocukla ilgili gözlemlerini aile ile paylaşır. Aile gözlemlerini okul ile paylaşır.” (Nuran)

“Aile ve çocuk bütündür benim için. Paralel bir eğitim sistemim oldu hep. Aileyi anlamak çocuğu anlamaktan geçer. Aile olmadan süreç sağlıklı ilerlemez ki. Her açıdan projelerle, toplantı sıklığımla aileyi dahi ederim ama zaten bu bölge o açıdan istekli ve ilgili.” (Neriman)

4.3.3. Renk Skalası

Öğretmenlere öğrencilerine nasıl hitap ettiklerinin sorulduğu bu bölümde söylem biçimleri arasındaki farklılıklar bu alt kategori için zemin hazırladı. Ayazağa bölgesinde öğrenciler için kullanılan hitap şekilleri şu şekildedir:

“Yani aslında benim değişkenlik gösteriyor. Şöyle mesela, hani dediğim gibi beşinci sınıftan beri kendi sınıfım olan şu an sekizinci sınıf olan çocuklara yavrum evladım hani daha sıcak terimler kullanabiliyorum ama atıyorum daha beşinci sınıfta ilk defa görüyorsam ve çocuklar yapmayın çocuklar vesaire hani daha seviyeli terimleri tercih ediyorum ama onları tanıdıkça sevdikçe zaten bu terimler değişiyor.” (Berna)

“Bağırıyorum bazen arkadaşlar diyorum.” (Çetin)

“Yok çocuklar diyorum. Genelde onlara çocuklar diyorum.” (Nur)

“Bağırarak seslenir gibi çocuklar derim herhalde. Hiç düşünmedim (gülüyor) Ama duruma göre değişiyor mu evet tabii ki ruh halime bağlı açıkcası. Sinirliyse evladım derim genelde. Onlar anlar.” (Gökçen)

“Aynı şekilde hitap zor, aynı değiller. Misal hep taşkınlık yapanlar var, onlara evladım, darken en önde benim sessizler tayfam vardır şimdi onlara evladım olmuyor ki (gülüyor). Değişiyor yani ama bağırarak çocuklar derim, bak buraya derim tahtadaysam değişiyor ama.” (Emir)

“Çocuklar derim genelde ama kişiden kişiye durumdan duruma da değişir bazılarına isim söylerim arada.” (Ali)

Beşiktaş bölgesinde çalışmakta olan öğretmenlerin hitap şekilleri şöyledir:

“İsimleri ile genelde hatta bazen şöyle tabi şey durumlarında genelde her şeyin iyi gittiği ki. Bu yüzde 70 yüzde 80 oranında öyle oluyor işte Alp bey, işte hanım falan filan böyle bunu demeyi seviyorum, bir enerji daha hem eğlenceli bir ortam katıyor.” (Ahmet)

“Bazen birine cim ekleyebilirim, bazen birine eklemeye bilirim. Kişisel psikolojik izler bırakmak ya o hangi çocuk da onun etki edeceği, hangi çocukta etmeyeceğini yani az çok biliyorum. Onlarla geçirdiğimiz süreçten dolayı.” (Elif)

“Ben isimlendiriyorum birazcık onları galiba. İsimlerine uygun kısaltmalar yapıyorum ama genelde ne kullanmak istediğini soruyorum. İki isimliler çok karşıma çıkıyor. Hangisini kullanmak istersin gibi. Onların sevdikleri oluyor. Ben birazcık onları kısaltıyorum. Hoşuna gitmişse devam ediyoruz ve kendimizi ait bir dil oluşturuyoruz.” (Fatma)

“Öğrencilerime isimleriyle hitap ediyorum. Bazen soyisimlerini de kullanıyorum. Onure etmek için isimlerini söyledikten sonra bazen canım tatlım gibi şeylerde söylüyorum. Mesela çok farklı bir şey yapmıştır. Çok takdir edilmesi gereken bir şeydir o orada bir farkındalık ister bekler.” (Nergis)

“Öğrencilere hitap şeklim değişmez, isim ve soy isim kullanırım. Yıllardan beri hep böyleydi. İsim yeterli bir ayrıştırıcı detaydır ve özgündür. Her çocuk gibi.” (Neriman)

Tablo 5
İletişim Frekans Tablosu

Tema Adı- İletişim	Ayazağa	Bebek
Tatlı sert	6	-
Çekinir	2	-
Asık surat	1	-
Disiplinli	2	-
Anlamak	-	2
Paylaşım	-	1
Empati	-	1
Özgürlük	-	1
Rehberlik	-	1
Sorun çözme	-	1
Öğrencilerim	-	1
İsim	-	10
Çocuklar	5	-
Değişiyor	5	-
Arkadaşlar	1	-
Yavrum	-	3
Kuzularım	-	1

4.4. Öğretmen Algısı

Her iki bölgede de çalışmakta olan öğretmenlere öğretmen teması üzerinden dört farklı soru soruldu. İlkokul öğretmenlerini hatırlayıp hatırlamadıkları ve onlarda bıraktığı izlenim, neden bu mesleği tercih ettikleri, öğretmen için öğrencinin ne ifade ettiği ve iyi öğretmen nasıl olur soruları öğretmenlere yöneltilen sorulardı. Dört farklı soru ile öğretmenlik mesleğine bakış açıları, zihinsel kodlamaları ve meslek ile olan ilişkileri ve duygu durumları gerek birebir görüşmelerde gerek ise sınıf gözlemlerinde anlaşılmaya çalışıldı. Görüşmelerde ortaya çıkan bölgesel farklılıklar nedeniyle alt kategoriler isimlendirildi.

4.4.1. Hücresel Pedagoji

İlk kategori ilkokul öğretmenleri ile olan anıları, onlarda bıraktığı izlenim ve öğretmenlerini değerlendirmelerini içeren bir bölümdür. Ayazağa bölgesindeki öğretmenlerin yanıtları şu şekilde olmuştur:

“Evet ilk öğretmenimi hatırlıyorum ama bir dönem kalmıştı. Sonra gitmişti ve sonrasında zaten hep düşünüş oldu.” (Berna)

“Disiplinli idi. Kadındı. Zaman zaman çok sert yani ağır gelen bir karakteri vardır. Zaman zaman çok yumuşak yani çok böyle anne gibi kadındı. Böyle bir yapıya sahipti. Ayrıca çok beklentisi yüksek bir öğretmendi yani sürekli yeni bir şeyler bekliyordu, böyle birisiydi.” (Çetin)

“Çok çok kuralcıydı. Çok kuralcı çok. Yani bütün kurallara uyulmasını isterdi. Sınıfta kurallarını söylerdi. Tüm kurallara uyma zorunluluğu vardı. Böyle bir öğretmendi, çok titizdi. Çok ellerini çok yıkardı. Sürekli ellerini kaldırdı ve herkesin ellerini yıkamasını isterdi. Yürürken hiçbir şeyi üzerimize sıçratmadan yürümemizi isterdi. Toprak yoldu Tarabya Alparslan ilkokulunda okudum. Çamurlu bir yoldan yürüdük. Yol üzerinde okula gelirken, tam okula varmadan önce bir çeşme vardı. Orada mutlaka ayakkabılarımızı şöyle bir kontrol etmemizi temiz olarak okula ulaşmamızı isterdi. Çok önemliydi bizim için yani. Sürekli beni tahtaya kaldırır o da sizin yürüdüğünüz yerden geliyor. Bakın bir tane çamur var mı derdi bu çok hoşuma giderdi. Yani bugüne sirayet ettiler mi? Evet, evet kaldı ama el yıkamaya tabi o kadar o dönemdeki gibi yoğun değil ama yinede ben yürürken dikkat ederim. Ayakkabılarımı temiz mi diye sürekli kontrol ederim. Kaldı kalmaz olur mu?” (Nur)

“Evet hatırlıyorum. Anaç bir insandı. Yani böyle anne gibi davranırdı. Bir de sertti. Elinde sopası olan işte ne bileyim konuşanlar yazılınca sopayla vuran falan filan ama aynı zamanda yine de böyle bir anaçlığı da vardı. (Gülüyor) Böyle sizi sarıp sarmalar da o şekilde birisiydi.” (Burak)

“Hatırlamaz mıyım? Sesi koridordan duyulurdu (gülüyor). Çok sertti, çok kuralcı. İlkokul bitti ben rahatlamıştım onu hatırlıyorum. Bir bakışı vardı bize sınıfa girince nefesimi

tutardım ki beni kaldırmazın diye. Ellerimin terlediğini hatırlıyorum hep. Bir şey kattı mı hayır. Ama hatırlıyor muyum evet.” (Ali)

“Çok bağıırdı, zordu baya, abimin de öğretmeniıdi benim ilkokul öğretmeniım. Abim çok daha çalışkandı ve beni hep kıyaslardı, abimden eve gidince çok yardım istedim, bütün işlerini yapardım yardım etsin de öğretmeniimin gözüne gireyim diye. Çok cezaya bırakırdı ödevi yapamayanları, notu kötü olanları. Çok yanlış bunlar tabii. Şimdilerde not yok kalma yok çok şanlılar valla. Bence not olmalı ama.” (Yücel)

“Sert bir adamdı, kaşları çok kalındı ve hep ailemize söylemekle tehdit ederdi onu hatırlıyorum. Uzun boylu ve çok iriydi. Ben hep öğretmenlerin uzun boylu olduğunu sanırdım (gülüyor). Ortaokulda matematik öğretmeniini görünce şaşırmıştım onu hatırlıyorum. Çok güçlüydü bir de, ailelerle konuşması falan oo baya dinletirdi kendini. Ben onu öğretmeniılığıyle bakamıyorum bile şuan he çok isterdim öyle olayım ama değer yok değer, öğretmene değer yok. Kazanmaya çalışıyoruz aslında zaten olmalı di mi?” (Emir)

Beşiktaş bölgesindeki öğretmenlerin yanıtları ise şu şekilde olmuştur:

“Şanssız bir çocukluk dönemiıdi bizimkisi çünkü liseden sonra hemen öğretmen olmuş bir öğretmen ile birlikteydik. Dolayısıyla deneyim olarak bizimle birlikte deneyim kazandı. Şimdi buradan baktığımda bu tam bakıp 40 yıl öncesini yargılamak çok zor. Çünkü 40 yıl öncesinin kendine ait toplumsal değerleri vardı. Çocuğa bakış açısı vardı. O dönemin normalleri vardı. Normalleri çok değışti. Şimdi öğretmeniım bana tokat atmıştır. Şimdi buna bakarak öyle kötü bir öğretmendir diyemem onun için. Çünkü dönemin toplumsal koşullarıyla ilgili düşünmek gerekiyor. Bunu dönemsel bir şeydi ama bugün için bugünün normlarıyla baktığımızda evet. İlkokul öğretmeniimin birçok yanlışını görebilirim. Çok donanımlı bir öğretmen olarak gelmemiştı bize sonraki yıllarında muhtemelen donanım edinmiştir. Mesela şeyi çok isterdim. Komşu köyden bir öğretmen değil de başka bir ilin öğretmeniinin beni okutmasını çok isterdim. Çünkü şeyi düzeltemedim. Mesela bir türlü o benim için hep şey kalmıştır daha iyi bir Türkçe telaffuzu olsun isterdim. Yazarken bile okurken bile konuşurken bile zaman zaman onun eksikliğini hissettiğim oluyor ve bu öğretmeniimin suçu değildir.” (Barış)

“Çok değerli biriydi zaten. Ben kendisine 24 kasım'da bir yazı yazmıştım. Çok duygulandım paylaştı facebook'ta böyle işte benim böyle bir öğrencim böyle bir yazı yazmış bana diye. Köyde okuduğum zamanlarda elektrik falan yoktu. Gençti, kırsallıkla ilk kez karşılaşmıştı. Kendisi de Manisa'dan gelmişti. Inanılmaz bir öğretmendi. Disiplinliydi, eğiticiydi öğreticiydi insaniydi bizzat kendisi şair şu anda 4-5 tane kitabı var. Kendisi de benimle gurur duyardı ben de onunla gurur gibi duyardım. Hala görüşüyoruz.” (Hakan)

“Evet. bir sınıf öğretmenimi dünyanın tatlıymış olan çok hatırlayamıyorum ama onunla çok neşeli zamanlar geçirdiğimi hatırlıyorum. Zaman olarak neşeli zaman ama ondan sonraki öğretmenimi çok sert olduğunu hatırlıyorum. Sert bir kadındı. Ama, hani bizi çok iyi hazırlamış. Tabi onu çok sonra fark ediyorsun. Birçok donanım da hazırlamış bize ama duygusal bir bağ kurmamışız. Eksikliğini hissettim. Evet, ben duygusal bağın önemli olduğunu düşünüyorum ilkokulda. Çünkü dışarı atılan ilk adımla bir destek görmek istiyorsunuz diye düşünüyorum.” (Fatma)

“İlkokulda birkaç tane öğretmenimiz oldu. Okulda o zaman ilk öğretmenim çok uzun boylu bir kadındı yani benim üzerimde başka da bir çok fazla etkisi olmadı ondan sonraki gelen öğretmenimi gayet iyi hatırlıyorum ama onun da bende bıraktığı bir iz yok. Fakat daha sonra gelen Halim Çınar diye bir öğretmenimiz vardı. Onun üzerimdeki etkisi çok büyük oldu. Hayata bakışımı değiştirdi, geliştirdi daha o zaman ve ben o zaman şunu gördüm, şimdi geriye bakıp düşündüğümde bir çocuğun hayatına ilk okuldayken yön verilebiliyor. Hayata nasıl bakacağını öğreten pencereler açılabilir. Yani çocuğun anlamadığını düşünerek veya kavrayacağını düşünerek birçok şeyi basitleştirerek konuşmak yerine bütün açıklığıyla ve bir yetişkin ile konuşur gibi fikirleri paylaşmak, düşünceleri söylemenin ne kadar önemli olduğunu ben onu da gördüm.” (Nergis)

“2 taneydi aslında birisi erkek birisi bayan ikisinin de kendine göre farklı özellikleri vardı ama ikisini de çok seviyordum. Birisini annem birisini babam gibi görürdüm sürekli. Çok iyi davranıyorlardı bize, annemden, babamdan hiçbir zaman ayırt etmedim. Her türlü derdimiz de sorunumuzda bize yardımcı oluyorlardı. Büyük bir sevgi duyuyorum onlara.” (Mustafa)

4.4.2. Kabul Töreni

Öğretmenlere bu alt kategoride öğretmen için öğrenci ne anlam ifade eder diye soruldu. Bu soru karşılığında alınan yanıtlarda, çocuk imajı ile paralel farklılıklar oluştu. Bölgesel bazda oluşan bu farklı bakış açıları öğrenciye atfedilen tanımlama, yorum, beklentilere dair de fikir vermektedir. Ayazağa bölgesindeki öğretmenlerin yanıtları şu şekildedir:

“Yani öğrenci yaş grubuna göre yine değişir.” (Berna)

“O dersi yapacaksın mesela öğretmeni zamanında dinleyeceksin, ödevini verdi, yapacaksın gibi bu şekilde.” (Burak)

“Sorumluluk bilinci olan kişilerdir, ne yapması gerektiğini bilen, ödev, öğretmene okula saygı gösteren bireylerdir.” (Yücel)

“Tek bir işleri ders olan çocuklar işte (gülüyor). Başka da işleri yok ama dertleri çok. Bizim zamanımızda öğrenci saygı duyardı öğretmenine, müdürüne. Bir çekinme vardı, katılım vardı sürece, iş alırdık öğretmenden şimdi adam ödevini yapmıyor söyle kötü ol öğretmen de bu onların gözünde.” (Emir)

Beşiktaş bölgesindeki öğretmenlerin öğrenci tanımlamaları şu şekildedir:

“Geleceğim demek. Ben geleceğim olarak bakıyordum. Kesinlikle ve gerçekten bir öğrenci yetiştirirken milli manevi bütün değerlerine sahip ve beni ülkemi kendimi emanet edeceğim nesil olduğu için ona en iyi şekilde yetiştirmeye çalışarak. Benim için öğrenci o yani en iyi şekilde yetiştirmeye çalışarak ileriki hayata hazırlamaya çalışıyorum.” (Derya)

“Öğrenci ileride çeşitli mesleklere yönlendirebilecek mikro mikro çipler deyim yani ne deniyor ona? Prototipler, onlar minik prototipler olarak görüyorum onları. Onlar işte yeteneklerine göre sahip oldukları zekaya göre farklı farklı işleyerek yönlendirmek gerektiğini düşünüyorum. Çocuk her biri bir dünya ama duygusal açıdan filan ama öğrenci olarak düşündüğünüz zaman dediğim gibi onların her birini birer böyle küçük minik prototipler ve onların sahip oldukları yeteneklere göre zekaya göre işleyerek ileride yapabileceklerinin en iyisini yapacak şekilde programlanması gerektiğini düşünüyorum.” (Nergis)

“Sahip oldukları potansiyellerin ortaya çıkmasına rehberlik ettiğimiz bireylerdir.”
(Neriman)

4.4.3. Eksendeki Ayna

Öğretmenlere bu alt kategoride neden öğretmenlik mesleğini seçtikleri soruldu. Verdikleri yanıtların çerçevesinde bir eksen ve eksenin farklı iki yönüne düşen bakış açıları oluştu. Ayazağa bölgesindeki öğretmenlerin yanıtları şu şekilde oldu:

“Yani aslında açık söyleyeyim, puanım neyi tutturabiliysem o diye düşünüyorum yani. Çünkü hani hayal ettiğim meslek tabiki tıp fakültesiydi mesela ama eldeki şartlar neyi gerektiriyorsa puan neye yetiyorsa mecburen olabileceğim en iyisi buydu. Bu şekilde girdim diyebilirim.” (Berna)

“İngilizceyi seviyordum lisede, o yüzden dil bölümünü seçtim. Bölümü seçince de çok fazla bir şeyiniz olmuyor. Tercihiniz olmuyor. O yüzden öğretmenlik okudum.” (Burak)

“Valla hocam açık olacağım tabiki öncelikle tamamen ekonomik ve ailevi sebeplerden. Benim bir an önce meslek edinip kendi ayaklarımın üzerinde durmam lazımdı. Lisedede dilim iyiydi zaten yabancı dil ağırlıklı bir lisede okudum. Öyle olunca da yani ben dil okuyup hani öğretmen olurum diye düşündüm. Ha öğretmenliği yapabilir miyim? Diye çok üzerinde düşünmedim, yalan olmasın. Biraz stresli bir meslek gibi geliyor bana. Çünkü dediğim gibi pürüzler beni hemen bir strese sevk ediyor.” (Beril)

“Yani, meslek okuyunca hemen maaşa bağlıyordu size şimdiki gibi değildi. İstihdam benim öncelikli tercihimdi, e sonra piştik meslekte işte.” (Emir)

“Şimdi ne yalan söyleyeyim kadın için garanti rahat ve yarım gün olan meslek, aile olmayı planlar her kadın. Ben aileme de zaman ayırmak istediğimden seçtim. He iyi oldu mu bu şartlarda oldu diyebilirim. Akmasa da damlıyor işte (gülüyor).” (Gökçen)

Beşiktaş bölgesindeki öğretmenlerin yanıtları şu şekilde oldu:

“Başta çocukları gerçekten çok seviyorum. Kazandığım zaman da bana ilk söylenen şey tam mesleğini seçtin olmuştu. Çocukları sevdiğim için tercih ettim.” (Derya)

“Çocukluğumdan beri hayalimdi. Çok sevdiğim öğretmenlerim vardı. O yüzden seçtim.”
(Mustafa)

“Hee şöyle öğretmenlik benim yapımda var, işin gerçeği şeyden beri küçüklükten beri baba mesleği desem. Babam, Arapça kursu hocasıydı diyeyim. Küçüklükten beri çocuklarla birlikteyim. Yani ta hani ilkokul yıllarında boş tatillerde babamla birlikte işte onun yaptığı eğitimi da falan filan. Bildiğim bir şey insanlara bir şey kendimi geliştirip onu aktarmak. Hoşuma giden bir şey ve zorlanmayacağımı düşündüm. Tabi daha üst düzey öğretmenlik diye düşünüyorum. Yani ortaokul lise falan falan da ilk başta biraz daha sıkıcı olabileceğini, çocuklarla şey tabii şu anda çok daha farklı düşünüyorum. Bence küçüklerle daha öğretmenlik oradan başlar.” (Ali)

“Öğretmeyi ve paylaşmayı seviyorum diyebilirim. Yapımı biliyorum ve bunu yapmak bana başta çok iyi gelir ve motive eder.” (Neriman)

4.4.4. Azap Kulesi

Bu alt kategoride her iki bölgede de çalışmakta olan öğretmenlere iyi öğretmen nedir sorusu yöneltildi ancak öncesinde sorulara gözetmek isteyen öğretmenlerden Beşiktaş bölgesinde çalışanlar bu soruyu yanıtlamak istemediler ancak Ayazağa bölgesinde çalışanlar soruyu yanıtladılar.

“Güzel bir soru. Benim için öğretmen elindeki malzemeyi en iyi şekilde kullanan, ondan en iyi verimi alandır. Yani karşımızda bizim malzememiz ne insan? Bu insandan var olabilen çıkarabileceği en iyi potansiyeli çıkaran bence iyi öğretmenlerdir.” (Çetin)

“Zor bir soru (gülüyor). İyi bir öğretmen bana kalırsa öğrencilerle muhatap olacak bilgilerden ortak olacak ama yeteri kadar olacak. Ben bir öğretmenim diyerek yedi yirmidört öğrenciler olayım, velilerle olayım şeklinde değil. Öğretmenlik, evet bir şeyleri şey yapma bazen fedakarlık işte eve kişi götürme olayı falan oluyor ama bunlar bence sınırlandırarak iyi öğretmen olabiliriz. Velinin mesela her dediğini yaparak onların kuklası olarak iyi öğretmen olmayız maalesef bazıları bunu karıştırabiliyorlar.” (Burak)

“İyi öğretmen herkese herşeye yetecek ki imkansız bu. Neden imkansız? Veliye, öğrenciye, idareye (gülüyor). Kolay olmayan bir şey. Robot olacak insan değil. Çok şey

isteniyor bizden hep. Bu şartlarda, bu koşullarda zor yani. Sürekli dinle, ödün ver, çabala ve veli gelsin şikayet etsin hadi gel iyi öğretmen ol.” (Emir)

“Bence iyi öğretmen işte çocukların her dediğini yapıp işte onları işte kasmayıp minnoş minnoş davranıp da ona hiçbir şey vermemek de değil. Ha burada yöntemler tartışılır yöntemem ben karar veremem uzman değilim. Bence şu yöntemi daha iyidir, şöyle yapılsa diyemem, kaldı ki kendimi ne kadar doğru yapılabiliyorum bunu bilmiyorum.” (Beril)

“Bana denk gelmedi hocam vallaha (gülüyor). İyisi yok bunun yani neyi fazla yapsak yetmez bunlara şimdi açık konuşalım. Bir öğretmen çok idealist çok ödün veren çok görev aşığı ise dışlanır mı evet. Eee o zaman ne yapalım? Yapsak sonu yok. Sınır koymak lazım herşeye iyisi bu bizim için. Bir de kime iyi olalım? (gülüyor)” (Ali)

“İyi öğretmen hımm zor soru. Güzel soru. Şimdi Türkiye’ de bu imkansız. Niye imkansız profesyonel olacaksın oluyor muyuz yok. İşini yap sadece oluyor mu yok. Bizim iş tanımımız çok geniş. Herşey bizde. Yorulunca öğretmen nasıl başarılı olsun. Müfredat yetişmez, idare zorlar, veli zorlar. Hep beklenti var bizden, bir de bu bölgede veliler çok işin içinde hep karışan hep görüşme isteyen. Sorsan görüşme yapmayız biz sorsan biz onları bilgilendirmeyiz. Yani iyilik denen ne varsa yap gene kötüsün. Yapma gir sınıf açık mı yapalım? Ne yapalım?” (Gökçen)

Tablo 6
Öğretmen Frekans Tablosu

Tema-İlkokul Öğretmeni	Ayazağa Bölgesi	Bebek Bölgesi
Ayrımcı	2	2
Düşüş	1	-
Pozitif değil	1	
Kuralcı	1	1
Sert-Disiplinli	2	1
Pozitif	-	1
Dünya tatlısı	-	1
Önder	-	1
Anne baba gibi	-	1
Değerli	-	1
Neşeli zamanlar	-	1
Çok iyi değil	-	2
Harikulade	-	1
Seviyordum	-	3

Tema-Öğretmenlik Mesleği	Ayazağa Bölgesi	Bebek Bölgesi
Ekonomik	3	-
Puan	1	2
İstihdam	2	-
Hayalimdi	-	1
Çocukları seviyorum	-	1
Saygı	-	1

4.5. Eğitim Algısı

Bu bölümde katılımcılara eğitimin tanımı, eğitimdeki değer yargıları ve eğitimde aile katılımı gerekli midir soruları yöneltildi. Bu sorular doğrultusunda oluşan farklı fikirlerin ışığında bu bölümde üç alt kategori belirlendi. Her bir bölge kendi içinde bakış açılarını birebir görüşmelerde sunarken, altını çizdikleri noktalar gruplandırılarak bir başlıklandırma yapıldı.

4.5.1. Direksiyon kimde

Bu bölümde öğretmenlere eğitimi nasıl tanımladıkları soruldu. Eğitime bakış açıları arasında benzerlik olan bölgelerden ilki Ayazağa bölgesi öğretmenleridir ve yanıtları şu şekilde olmuştur:

“Eğitim dediğimiz şey aslında sanki şey gibi duruyor. Öğretim gibi sadece öğretmenin yaptığı şey gibi duruyor ama aslında değil. Eğitim, hani karşılıklı iletişimlerle ilerleyen hani öğrenci öğretmen veli yada işte idare işbirliği vs. Süreç gibi tanımlayabilirim aslında. Aile eğitim sürecinde. Bence çok etkiliyor. Yani bence çok etkili ya okuldaki bir arkadaşıyla yaşadığı problemden çok daha etkili. Sonuçta 24 saat bu insanlarla bir arada.” (Berna)

“Davranış değişikliği bana göre olumlu davranış değişikliği diyebilirim.” (Çetin)

“Davranış değişikliği bence.” (Eylem)

“Eğitim işte dediğim gibi klasik bir tanımı var. Eğitim benim için düzgün davranışları kazandırmak ya hani eğitimin amacı öğretimde bilgi vermek, eğitim. Eğitim benim için bu hani zaman içinde o süreçte doğru davranışlar bizler yol göstererek veya bir başkasının rehberliğinde düzgün davranışları kazanmak.” (Esin)

“Güzel soru. Çeşitli davranışların kazanılması diyebiliriz. Yönlendirmenin eğitimde daha önemli olduğunu düşünüyorum.” (Burak)

“İstendik davranış değişikliğidir. Nedir bunlar...(gülüyor). Ee tabii şimdi düzgün davranması yani yerinde oturması, sessiz olmayı bilmesi. Kimisi öğrenip geliyor hoş kimisi gelmiyor farklar oluyor işte. Ailede başlar kısmı çok önemli hep söylenir. Biz neyi düzeltebilirsek kar olarak bakıyoruz artık.” (Gökçen)

Beşiktaş bölgesi öğretmenlerinin eğitim tanımları şu şekildedir:

“Eğitim benim için bugün ve yarın ile ilgili bir şeydir, hatta dün, bugün ve yarın ile ilgili bir şeydir. Çocuğun geçmişinden getirdiklerini bugün çok iyi organize ederek onu yarına hazırlama ile ilgili bir şey olduğu kanaatindeyim. Eğitim sırf çocuğu da yarına hazırlamakla ilgili bir şey değildir. Çünkü o çocuk için uzak bir şeydir. Bugüne ilişkin bugünün dünyasına yani şu anda yaşadığı zamanı anı geçirirseniz gelecekle ilgili hiçbir şey inşa edemezsiniz. Çocuklar mutsuz olurlar. Onun için çocukların bugününü inşa etmelisiniz. Bugün yaşadıkları sorunlara ilişkin onlara çözüm önerileri ve çözüm yolları önermelisiniz, çözüm yollarını geliştirme becerilerini çocuklarda genişletmelisiniz. Ama bunu da çocuğun geçmişinden yararlanarak. Yapmak durumundasınız. Onun için benim için hani eğitim öğretim eğitim faaliyetinin kendisini söylüyorum burada yani bugünde iyi bağ kurup bugünü iyi organize edip çocuğu geleceğe taşımakla ilgili bir perspektif olduğunu söyleyebilirim.” (Barış)

“Boynundaki kolye gibidir sonsuza kadar bebeklikten başlayıp ölene kadar devam edecek sonsuzluktur. Öğrenmenin hiç bir zaman yaşı olmadığı gibi. Bence her şey gerçekten motivasyon ve buna gerçekten inanarak yapıldığında herkes her şeyi öğrenebilir. Zihinsel herhangi bir engeli yoksa eğer algıları açık değilse o algılar da açılabilir.” (Beyza)

“Eğitim hayatının hiçbir aşamasında bitmeyen ölene kadar süren, kendimizi sürekli geliştirmemiz gerektiren bir durum.” (Derya)

“Hayata hazırlanma, bilgi ve beceri rehberliğidir, bizler aracız bu noktada tabii. Önemli ve yaratıcı yenilikçi araçlar olmalıyız elbette.” (Neriman)

“Suya yol veren araç ya da dediğim çiçeği besleyen araç. Doğru ortamları yetiştirmek için kullanan araç.” (Fatma)

4.5.2. Vitamin Değerleri

Bu alt kategori öğretmenlere sorulan eğitimdeki değer yargıları sorusu ve ortaya çıkan farklı perspektifler sonucu ortaya çıkmıştır. Ayazağa bölgesinden alınan yanıtlar şu şekildedir:

“Yani yok aslında ben hani yenilikleri çok açım öyle söyleyeyim her zaman her sene kendime değişik bir şeyler katma taraftarı olan biriyim. O yüzden hani şu mutlaka olmazsa olmasın diyemiyorum. Yani her şeyi değiştirebilirim.” (Berna)

“Bir düzen olmalı. Disiplin olmalı. İstek olmalı. Hisset çünkü kişi kendisini istemezse eğitime eğitimi görmeyi. Gelişmek çok zor olur. İstekli olmalı. Yeterli imkanların mali geçerli fırsatlar olmaları, yeterli fiziksel yeterlilikler olmalı. Doğru bir çevre.” (Çetin)

“Mesela akademik başarı olmazsa olmanız benim için. Yani ben o çocuğu üçüncü sınıfta alması gereken kazanımları vermeliyim.” (Nur)

“Soruyu biraz düşüneyim(gülüyor). Bilemedim tam şimdi. Değer yargısı darden? Benim kişilik olarak değerlerim mi? Onlar değil di mi? Sonra dönelim mi soruya?” (Gökçen)

“Beni dinlemesi, saygılı olması, kurallara uyması gibi soruyorsunuz di mi? Bunlar eğitimde istediklerimiz de.” (Emir)

“Değer yargısı hımm zor soru. Şimdi değerlerimiz var ahlak, dürüstlük gibi ama bunlar eğitimde ailede olmalı benim olmazsa olmazım olsa ne olacak? Bilemedim şuan.” (Ali)

Beşiktaş bölgesi Öğretmenlerinin soruya yaklaşımları şu şekilde olmuştur:

“Demokratik tutum öğretmenin olmazsa olmaz değer yargılarından birisi olduğu kanaatindeyim. Yaptığınız işin etik kurallarına bağlılık bir değer yargısıdır. Yaptığınız işe değer vermek. Çocuklarla iletişime geçerken yaptığınız işin değerli bir iş olduğunu bilmek benim için son derece değerlidir. Elinizden yapmak için çaba sarf etmek bir değer yargısıdır. Gelişime açık olmak sürekli yenilenme hali bir değer yargısıdır. Benim için

çocuklardan öğrenmek benim için bir değer yargısıdır ve muazzam şeyler öğreniyorum. Çocuklar da benim için bir değer yargısıdır. İletişimde saygı çocuğa saygı çok değerlidir. Ben bunu çok önemserim, dinleme benim için çünkü iletişimin önemli kanallarından birisidir. Dinleme önemli bir değer yargısıdır. Çocuğa saygı göstermek ve gösterdiğiniz saygının karşılığında çocuktan saygı beklemek benim için önemli bir değer yargısıdır. Bilgiyi paylaşmak ve paylaşmanın kanallarını genişletmek benim için bir değer yargısıdır. Dayanışma çocukta dayanışma çok önemli bir değer yargısıdır. Onun sorununu anlamak sorununa çözüm aramak, dayanışmanın bir yolu yordamıdır diye düşünüyorum. Yani sizde bir değer yargısı yoksa bir değer yargısı ile bu işi yapmıyorsanız çocukların bir değer yargısı oluşturmalarını bekleyemezsiniz. Çocuklarda mesela fikre saygı duymak çok önemli bir değer yargısıdır. Inanca saygı duymak çok önemli bir değer yargısıdır. İnancın farklı olabileceğini çocukta inşa etmek önemli bir özellik de günümüzde çok önemli bir değer yargısı olduğu kanaatindeyim. Laik bakış açısının çok ciddi bir değer yargısı olduğu kanaatindeyim. Dolayısıyla hani bu dosyalar olmadan eğitimin inşa edilemeyeceği kanaatindeyim. Ne kadar bunlar var, ne kadar yok, çok başka bir tartışma konusudur ama benim yaptığım iş yıllardır 27 yıldır 28 inci yılını neredeyse bitecek. 28 yıldır yani hem bu değer yargılarını inşa ediyorum. Hem bu değer yargılarını inşa ederken bu iş üzerinden hayat buluyor.” (Barış)

“Olmazsa olmaz mesela ben çocuğu dinlemezsem olmaz gibi geliyor ve bu çok yorucu. Ama yani eğitimcinin çocuğu dinlemesi gerekiyor. Her şartta her koşulda ama buna zihinsel olarak bedensel olarak yetişemiyorum çünkü aynı zamanda yapmamız gereken başka bir işler de var ve tek başınasın yani 24 ünü birden sık sık dinleyemiyorum ama anlatmak istedikleri çok şey var. Bence çok önemli.” (Elif)

“Vatanına sevgi dolu olması. Eğitimde değer yargılarının başında ahlaki değerler geliyor. Dediğim gibi yalan söylemeye şiddete mesela ben şöyle bir şey yapıyorum. Onlara hiç tahammülüm yok. Birinci sınıftan kız erkek öğrencilerine şiddet uyguladığında kızıyorum ama kız arkadaşlarına şiddet uyguladığında bunun yanlış olduğunu daha çok üzerine bastıra bastıra söylüyorum. Kadına şiddeti birinci sınıftan bir kere çocuklara öğretmeye çalışıyorum. Olmayacağını onlara anlatmaya çalışıyorum. Ahlaki değerler dediğim gibi çok önemli akademik değer benim için çok önemli. Ama bu şu demek değil, bütün öğrencilerin akademik anlamda çok iyi olması gerekiyor anlamına gelmiyor. Bu öyle

olmaları için elimden gelen her şeyi yapıyorum ama akademik değerinin dışında çocuğun farklı bir alanda yeteneği varsa o yetenekle bizim için kıymetli ve onunla ilgili aileyi gerekli şekilde yönlendirmeye çalışıyorum. Bunlar benim için önemli.” (Derya)

“Yaşamın tümüne saygı, sevgi ve ortak bilinçle iletişim dili oluşturmaları benim değerlerimdir. Hayatımda da eğitimde de zaten ikisi ayrı değil benim için. Hayatımda neler var ise önemli olan onların sınıfa yansıtırım. Elbette dayatma olarak değil, ama değer olarak kazanmalarını isterim. Bu bakış açısıyla ayrımcılık, ırkçılık, nefret olmaz Sınıfta diye düşünüyorum.” (Neriman)

4.5.3. Ötekiler

Bu alt kategori öğretmenlerin eğitimde aile katılımının gerekliliği hakkındaki düşüncelerini anlamak oluşturulmuştur. Öğretmenlerin eğitimde aileyi ne ölçüde ve ne boyutta görmek istedikleri, onların eğitim çerçevelerini de anlamaya yardımcı olacaktır. Ayazağa bölgesi öğretmenlerinin yanıtları şu şekildedir:

“Yani şöyle her şeye değil ama evet, evde destek olma açısından çocuğa çocuğu yönlendirebilmek açısından ne bileyim ödevlerini yapması açısından olabilir ya da ne bileyim okuldaki davranışları açısından olabilir. Çünkü ipin ucu kaçırıldığında öğretmenin dersteki işleyişine bile karışır hale gelebiliyorlar. Yani bu kadarı fazla diye düşünüyorum.” (Berna)

“Yani şöyle aile çocuğa hiçbir etki etmezse zaten biz bir yere kadar etkili olabiliriz. Sonuçta derse gelen 30 tane öğrenci var yani. Her birimizin geçirdiğiniz vakit ne kadarki özel olarak düşünürsek çok az yani belki 10 saniye 5 saniye, 2 dakika bir dakika. Yani bu şekilde eğer ki aile yeterince ilgisi daha önceden olmazsa o zaman bizim verdiklerimizin de yani sınırı bellidir.” (Çetin)

“Eğitimde aile katılımı gereklimi yani bu soruyu aslında çok düşünüyorum. Katılımı derken bizim çocukluğumuzda mesela aile katılımı denilen şey yoktu. Ve biz çok daha kendi işlerimizi yapar hale geldik. Şimdi aile katılımı gerekli ama ne kadar nereye kadar katılım derken işte çocuğun çantasını taşıma hakkı mı oluyor. Bu çok önemli. Onun bir takım kendine ait olan işleri üstlenmek mi değil, katılım olarak ben bunu görmüyorum ama tabiki çocuğun takibi açısından ailenin katılımı önem, bölgedeki sosyo ekonomik

sosyo, kültürel yapı itibarıyla veli profili nasıl yani? Velinin katılımı müdahalesi ne boyutta?” (Nur)

“Şimdi şöyle, sınırlar önemli aile katılacağım diye abartıyor artık üst üste sorular, sabah akşam yazışmalar. Yani bu mu katılım, valla ben çok karıştırmıyorum çünkü karışmaya dönüyor. Eğitim alan biziz bazen öyle oluyor ki akıl veriliyor e insanız sinirleniyoruz kapıları kapattığımız çok olmuştur bazılarına.” (Emir)

“Aile katılmasın hocam (gülüyor). Başa bela durumlar oluyor herkes çok biliyor yani. Sınır yok ki burada. Koyunca da kötü öğretmensin falan filan yoruyor ben Sınıfta tek hakimiyetle tek tabanca gitmenin iyi ve verimli olduğunu düşünüyorum. Ödevse yaptırın tamam, ama sınıfa müdahaleye giriyorlar.” (Gökçen)

Beşiktaş bölgesindeki öğretmenlerin soruya yanıtları şu şekildedir:

“Aile katılımı mutlaka önemli. Çünkü veli katılımı ailenin desteği sadece sac ayağı gibi üçlü öğrenci, öğretmen ve veli olmalı. Bu konuda ailenin yani anne ve babanın eğer ayrılmadılar işte birbirleri ile tutarlı iletişimi de tabii bu sac ayağının içerisine giriyor. Çünkü annenin hayır dediğine baba evet dediğinde bizim sac ayağı üçlüsünden bir tanesi direk eksiliyor. O bakımdan da gerçekten bu işbirliği çok önemli tabiki.” (Beyza)

“Eğitim öğretim sürecinde aile olmazsa olmazdır ve bütündür. Aile olmazsa olmazdır eğitimde elbette. Ben projelerle, toplantı sıklığı ile aileyi dahil ederim zaten bölgede aile katılımı oldukça iyi ve ilgililer. En başından beri iletişim sorunu yaşamadan süreci götürüyoruz.” (Neriman)

“Kesinlikle ailesiz eğitim öğretim faaliyetleri yürütülmez. Aile bu sac ayağının birisidir, öğretmendir, öğrencidir, velidir. Velinin güveni olmadan olmayacağı kanaatindeyim. Öğretmenin sınıftaki faaliyetlerinin, hedefinin, faaliyetlerin hedefine varmasının, harcadığı enerjinin harcadığı emeğin değer görmesinin mümkün olmadığı kanaatindeyim. O yüzden benim için aile son derece değerlidir. Ailenin fikrinin benim için çok değerli olduğu kanaatindeyim. Yani veli bir şey söylediğinde benim işime karışıyor, bana müdahale etti, benden daha akıllı zannediyor, kendisini kompleksine girmemesi gerektiği kanaatindeyim o yüzden velinin her düşüncesinin değerli olduğunun mutlaka bir gözleme dayalı olduğunu düşünürüm. Mutlaka bir derde dayalı olduğunu düşünürüm. Onun için

velisiz olmayacağı kanaatindeyim. Velilerin de işin içerisinde olduğu ve uzunca bir süre işin böyle yürüdüğü bir doğası var. O yüzden velinin elinin ayağının eğitim öğretim faaliyetlerinin kesilmemesi gerekir.” (Barış)

“Derecesi çok önemli galiba bunu mesela öğretmenle işbirliği halinde gidiyorsa sizin önerinize yönergelerinize uyuyabiliyorsa evet ama tam tersi durumların yaşadığımız için buna biraz tepkiliyim galiba. Aile katılımı bir eğitim olması lazım.” (Fatma)

“Çok önemli aile katılımı şöyle, gelip eğitim öğretime müdahale falan değil tabiki. Çünkü uzman olan biziz onlar değil, onlar nasıl olur? Onların yanlış davranışlarının ne olduğunu öğrenmek için gelip sormaları ve ona göre düzeltmeleri ve gerekirse özel bir durum varsa aktarmaları bence ona göre davranmalılar.” (Ahmet)

“Ben aile benim hep sınıfın içindedir. Yani dersimde olması da sınıfının. İçindedir, ne kadar içinde tamamen içinde. Benim ne yapmak istediğimi bu derste neyi amaçladığımı, çocukların ne olduğunu, birinci sınıfta şu an ne olacağını, bir sene sonra ikinci sınıfta ne olacağını, üçüncü sınıfta ne olacağını, aile bunun hepsini bilir.” (Namık)

Tablo 7
Eğitim Frekans Tablosu

Tema-Eğitim	Ayazağa Bölgesi	Bebek Bölgesi
Davranış kazanımı	2	-
Davranış değişimi	2	4
Bilgi vermek	2	-
Tanımsız	2	-
Müdahale	1	-
Süreç	-	2
Çocuğun ihtiyacı	-	2
Düzen	1	-
Disiplin	1	-
Saygı	-	2
Düşünmedim	3	-
Sevgi	-	1
Anlamak	-	1
Ahlak	1	1
Mutluluk	-	1
Etik	-	1
Zor soru	3	-
Kendini bulmak	-	1

4.6. Veli Algısı

Her iki bölgede de öğretmenlere veli profilleri ve veli memnuniyeti hakkındaki fikirleri sorularak velilere bakış açıları ve onlarla olan iletişimleri analiz edilmeye çalışıldı. Öğretmenlerin veliye bakış açıları farklılar sunduğundan dolayı bölge bölge yanıtlar categorize edilerek başlıklandırma yapılmıştır.

4.6.1. Kaotik

Bu alt kategoride Ayazağa ve Beşiktaş bölgesindeki öğretmenlerin veli profili hakkındaki yanıtları yer almaktadır. Profili algılama ve betimleme şekilleri onların tutum ve davranışlarını nasıl yansıdığını konusunda araştırmacıya da bilgi sunmaktadır. Ayazağa bölgesi öğretmenlerinin yanıtları şu şekildedir:

“Negatif şekilde dahil oluyor maalesef. Yani her sürekli işte dahil olmak istiyorlar, bir şekilde müdahale etmek istiyorlar. Bilirsiniz, bizim çocukluğumuzda biraz daha farklıydı. Öğretmen merkezli bir eğitim sistemi vardı. O zamanlar veli bu kadar çok dahil olmuyordu. Şimdi daha fazla dahil olmak istiyorlar. Birde böyle popülerleştirdi artık. Yani keyfi bile artık gelip müdahale etmek isteyenler oluyor. O şekilde bence bu kadar dahil olmasalar daha iyi. Müdahale etmek istediklerinde. Ben izin vermem. İzin vermiyorum. Net bir şekilde ifade ediyorum yani.” (Çetin)

“Bazılarının eğitim seviyesi gerçekten düşük. Tabiki grupta da öğretmenin işine, nasıl yapması gerektiğini karışanlar oluyor. Siz ne yapıyorsunuz? Diye yani karşı çıkıyorlar. Neden bu şekilde yaptığımı açıklamaya çalışıyorum. Öncelikle eğer buna devam ederse beni daha fazla vurmaya çalışırsa da ben boşuna hani 4 yıl boyunca öğretmenlik okumadım? Birde sizde okuyun o şekilde konuşalım diye bir şekilde tavrımı belli ediyorum yani.” (Burak)

“Ben gaziantep'e göre burasını çok ilgili buldum. Hatta ilgili derken biraz hatta bazen hadlerini bile aşabiliyorlar. Yani öğretmene müdahale edici buldum. Biraz bazı konularda yani gelip iletişim kurup anlamaya çalışmak yerine ya eleştiri de bulunabiliyorlar. Çok garip geliyor bana bu. Onun dışında hani mesela bazı şeyleri gereğinden fazla önem

veriyorlar. Yani böyle hadlerini aştıkları yani hatta erken yani yanlış eleştiri gereksiz eleştiride bulundukları durumlarda çok fazla muhatap olmamayı tercih ediyorum.” (Esra)

“Yani şöyle diyebilirim, yüzde 50 ev hanımı sanırım. Ve çoğu böyle boş kalıp böyle sıkıntıdan etrafına saran böyle. Tabiri caizse çok boş insanlar bilmiyorum bu ne kadar hoş bir tabir oldu ama. Yüzde yirmibeşi belki biraz daha bilinçli çalışan ya da işte üreten, kendisiyle ilgilenen, çevresine aldırış etmeyen profil. Ee yani diğer yüzde 25 ide belki bunların bir tık daha varsa yani aralarında görmüş geçirmiş hani oturup muhabbet edilebilecek gerçekten bir şey olduğunda çocuğunun hatasını görebilecek sağlık profil dediğimiz yani derecelendirdiğimde ben 3 derece gibi yaptım. 25 birinci derece, bir, diğer 25, ikinci derece yüzde 50 tamamen problem. Diye düşünüyorum. Birde karadenizliler çok yoğunluk. Karadeniz halkı da sanırım biraz şeyle bilinir. Böyle bir az tez canlılığıyla o profilleri de var genelinde. biki o zaten dediğim gibi bütün şuan ki velilerin yüzde 75 inde o var. Mesela bir öğretmen bir şey yaptırmış. İşte diyelim fen öğretmenimiz bir sitede, onlara girip işte sorularını cevaplaması istemiş, bir etkinlik mi yaptırmış yazmış bir tane veli hocam 2 öğretmenimiz bize bunu yaptırdı. Ne kadar güzel bir etkinlik diğer öğretmenlerimiz neden yaptırmıyor? Bir başkası şey yazmıştı dönemin başında ben bunları eğer durdurmazsam devam edecekti. Çocuğuyla belki ilgilense bizim problemlerimiz azalacak bu kadar hani bize şunu yapsanız nasıl olur demek yerine kendi çocuğuna oturtup öğret. Böyle de sıkıntılar yaşıyorum. Sürekli yedi yirmi dört profesyonel davranamıyorsunuz. Ben ondan sonra artık gerisini hatırlamıyorum. Çok sinirlendim. Ne demek niye elimle yazdırdın yöntemi ve tekniğime karışamazsın. Ben istediğimi yaptım.” (Beril)

“Çoğu pazarcı zaten, portakal elma gibi çocuk konuşur sizinle. Ne diyim ki ben (gülüyor) Profil düşük yani beklentimiz yok ama karışlılar mı ooo hemde nasıl. Gel de sinirlenme, sınır koyma. Sen sınıfın dışında kal dedim diye beni şikayet etmişlerdi bunlar.” (Emir)

“İyi bir profil yok, anlayan bir kitle yok. Öyle dinlerler sonra arkandan konuşurlar gene yüzüne gülerler. Kitle bu işte. Zorlanıyoruz her türlü şartlar veli profile bu yani iç açıcı değil.” (Yücel)

Beşiktaş bölgesindeki öğretmenlerin veli profilleri hakkındaki fikirleri şu şekildedir:

“Yani ben velilerine gerçekten çok sorun yaşamam arada bir oluyor onda da aslında şöyle bir yapım var, biraz daha yumuşak bir yüzüm görünür. Yani velinin benden çekinip dileklerini, isteklerini ya da düşüncelerini söylemesini engellemem ama bana yapılan bir saygısızlık varsa da orada kesin net tavrını da gösteririm hatta veli. benden o tepkiyi beklemediği için şaşırır. Ondan sonra sınırını ayarlar. Öyle de bir yapım var. Yani sabrederim, sabırlıyım ama bazı değerlerime bazı konularda saygısızlık yapıldığı zaman o sabrımın sonsuza kadar sürmediğini de bilirler görürler. Yani o yüzümü gösteririm çekinmem yani. Şöyle söyleyeyim ama, mesela bu sınıfta bir tane velim de vardı, böyle bir şey. Onun dışında hiçbir velimde yok.” (Derya)

“Bu da değişken çünkü biz karışık bölgeyiz aslında dışarıdan gelen çok işte çocuğun akademik başarısı çok iyi olsun diyen de var, çocuğun sosyal becerileri gelişsin diyen de var. İşte çocuğun daha az bir sınıfta daha rahat çalışacağına inanıyorum diyeni de var. Bütün bu beklentiler güzel, doğru beklentiler yani hepsini karşılayabiliriz böyle bir okuluz zaten.” (Fatma)

“5 parmağın beşi bir olmadığı gibi hani burada da genel bir durum söz konusu değil. Ama buradaki demeyeyim. Şöyle söyleyeyim, Büyük şehirlerdeki genelde yani Anadolu dan bahsetmiyorum. hep çok okuyan ya da işte bir takım videolarla kendilerini geliştirmeye çalışan ve birçok şeylerin bu internet vasıtasıyla haberdar olan bireyler var tabiki. Bu durumda da bunun avantajlı tarafları var. Avantajlı tarafları daha bilinçli yaklaşıma çalışıyorlar. Çocuklarına daha hazır oluyor.” (Elif)

“Veli profile açısından elbette genelleme değil de bilinçliler diyebilirim. Saygılı ve özenliler veliler. Ne istediğini bilerek çocuklarını okula bu kuruma bize emanet ediyorlar. Bu güzel birşey. Birçok kurumda arkadaşım var sorunları çok. Veli kaynaklı.” (Neriman)

“Burada sınıf öğretmeni olmak müthiş bir avantaj. Dolayısıyla bir topluluk var ve o topluluk değişmiyor. O toplulukla değer yargılarını konusunda istediğiniz şeyi inşa etme hakkına zamanına fırsatına sahiptir. Burada niyet önemlidir, niyetiniz varsa bunu gerçekleştirebilirsiniz. Fakat inşa ettiğimiz şey bütün bireylerde eşdeğer yer edinebilir mi? Edilmeyebilir ama siz bir süreç organize edersiniz. Bir süreçte yürürsünüz.” (Barış)

4.6.2. Veli Nimet

Bu alt kategoride öğretmenlere veli memnuniyetinin onlar için önemli olup olmadığı soruldu. Veliye, velinin bakış açısına ve veli ile olan iletişimlerine dair analize yardımcı olacağı düşünülen bu alt kategoride bölge bazında farklı yanıtlar elde edilmiştir. Ayazağa bölgesindeki öğretmenlerin yanıtları şu şekildedir:

“Yani ben beni memnun etmek zorunda olduğumuza inanmıyorum açıkçası. Yani ben görevimi hakkıyla yapıyorsam veliye kalırsa çünkü hani tabiki çok iyi velilerde var ama böyle ağzınla kuş tutsan görmeyecek velilerde var. O yüzden veliye göre bir şey anlatmak ya da ona göre şekillenmesini doğru olduğuna inanmıyorum. Yani ben işimi hakkıyla yapayım insanlar istediğini düşünsün, çok da önemli değil diye düşünüyorum.” (Berna)

“Bence gerekli, çünkü çocuklara bunu yansıttıklarını düşünüyorum ben. Veli memnuniyetsiz olduğu zaman zaten hakkımızda bir sürü şey konuşuyor. Evde bu sefer olumsuz şeyleri konuşuyor. Burada çocuklara da yansıyor diye düşünüyorum.” (Eylem)

“Kendi çocukları olduğu için bizden daha çok duygusal yaklaşıyorlar olaya. Çocuğum incinmesin tuzun zorlanmasının gibide olabilir ya da tam tersi de olabilir. Ya bu şekilde olduğu için, yani onu tamamen memnun etmek çok zor zaten. Bence böyle bir görevi yok. Şöyle, zaten öğretmen kendi alanında uzman bu işin uzmanı yani yani veliler bu konuda uzman biri değilse. Yani daha çok bilme şansı herhalde düşüktür, daha düşüktür ya çok araştırıp çok iyi öğrenmiş olması lazım.” (Çetin)

“Onlar bizi memnun etsinler vallahi. Onca şeyden sonra hep bir tatminsizlik var velilerde burda. Hep sıkıntılılar yani.” (Gökçen)

“Gerek yok böyle birşeyi kim uydurmuş? Saçma değil mi sizce? Biz Sınıfta eğitimciyiz hepsi bu olmalı. Eve çoğu zaman gergin gidiyoruz biz, memnuniyet çabamın işimle ilgisi nedir?” (Emir)

“Muhattap kabul etmediğimiz zamanlar oluyor hakarete varan tavırlarından açıkcası. Şimdi kim kimi memnun etmeli? Eğitim ileriye yatırımdır yani biz bir sulama yapıyoruz ben neden o tarafı da sulayayım?” (Ali)

Beşiktaş bölgesinde çalışan öğretmenlerin soruya yanıtları şu şekildedir:

“Memnuniyet eğitim öğretimde bir pazarlama kavramıdır. Bu aslında bu pazarlama kavramları ile çok barışık değilim. Yani o memnuniyet kavramını kendimce dolduracak olsam dediğimiz şey güvendir. Çok önemlidir. Okuldaki yürüyen faaliyet de öğretmenin yürüttüğü ifade verenin, güvenilir olmasıdır. Bu faaliyet benim çocuğuma dokunuyor. Bu faaliyet benim için de değerlidir. O yüzden veli memnuniyeti dediğimiz şey benim için güven. Değer bilirlilik çok değerlidir benim için. Yani yaptığım iş karşımdaki insana geçmiyorsa şeyin çok nasıl söyleyeyim? Tutumum katıdır. Yani değer vermiyorsan benden o değeri göremezsin. Değer verdiğin şeyi hissetmem gerekiyor. Bana hissettirmen gerekiyor. Çünkü zaman zaman öğretmen çok özel bir alandır. Yapmak istemediğiniz halde yapmak yapmanız gereken şeyler vardır. Sınıflarda işinizin tanımının içerisine girmeyen durumlar yaşanır sınıflarda. Siz onu yapıyorsanız bunun bir değerinin bir karşılığının mutlaka yani karşılık dediğim şey somut bir şey değildir, bir anlayıştır, bir güvendir. Sözünü söylemen gerektiği yerde sözünü de sakınmaktır. Bu öğretmen kimliğini korumak ile ilgili bir şeydir, sadece bireysel bir kimlikle kişiliğinizi korumakla ilgili değildir. Meslek kimliğinizi meslek etiğinizi korumakla ilgili bir şeydir.” (Barış)

“Veli memnuniyeti elbette olmalı, memnun olmalı ki, iletişim sorunları yaşanmasın. İletişim varsa memnuniyet vardır bence.” (Neriman)

Tablo 8
Veli Frekans Tablosu

Tema-Veli	Ayazağa Bölgesi	Bebek Bölgesi
Karma	1	4
Boş insanlar	1	-
Negatif	1	-
Pazarıcı	1	-
Müdahaleci	1	-
Düşük profil	1	-
Sıkıntılı	1	-
Güzel	-	2
Bilmiş	-	1
Kültürlü	-	1
Eleştirel	1	-
Saçma	2	-
Muhattap olmayız	2	-
Katkısı olmalı	-	2
Memnun olmalı	-	5
Memnun etsin	2	-

4.7. Okul Algısı

Her iki bölgede çalışmakta olan öğretmenlere okul hakkında sorular yöneltildi. Okul tanımları, ideal okul yönetimi hakkındaki fikirleri ve şuan çalıştıkları bölge dışında başka bir bölgede çalışmak isteyip istemedikleri soruldu. Üç farklı bölgesel yanıt alındığı için üç alt kategori oluşturuldu.

4.7.1. Anahtar Kimde

Öğretmenlere okul tanımlarının ne olduğu sorulduğunda Ayazağa bölgesi öğretmenlerinin çizdiği okul şeması Beşiktaş bölgesi öğretmenlerinden farklı bir açıda yer aldığından bu alt kategori oluşturuldu. Okulun içinde var olmasını öngördükleri yapılar, okula atfedilen amaç ve anlamlar Beşiktaş bölgesindeki öğretmenlerden farklı doneler içeriyordu. Ayazağa bölgesi öğretmenlerinin yanıtları şu şekildedir:

“Bence bilginin her türlüünü Yani gerekirse ailede bile verilmeyen bir çok eğitimin verildiği yer olarak tanımlayabilirim.” (Berna)

“Eğitim kısmındayım yani ben hep davranış kısmındayım. Tamam öğretimde şart. Elbette bilgi öğrenecek ama benim için öncelik bütün hayatı boyunca düzgün davranışları kazanması olduğu için ben hep davranış kısmındayım işin açıkçası. Yani işte dersine gireyim girmeyeyim. Kimde bir bozuk davranış görüyorsan veya o an benim kulağıma işte bir küfür geliyorsa bir başka yanlış hareket geliyorsa. Ben hep bu kısmındayım. Okul benim için davranış kazandırma. Çünkü aileden gelen bir çocuk var ve yıllarca onu görmüş ya çocuk çünkü ne görürse onu kapıyor ya emiyor. Böyle istediğin kadar düzeltmeye çalış. Buraya geldiğinde kaç yaşında olmuş oluyor? 11,12 yaş zaten kişiliği oturmuş geliyor.” (Esin)

“Her şeyi öğrendiğimiz yer ilk şekillendiğimiz yer.” (Nur)

“Öğrencileri, çocukları hayata hazırlayabileceğiniz yerler şeklinde tanımlayabilirim. Ama şuan daha çok hissettirdiği şey bakıcılık gibi.” (Burak)

“Düzeni öğrendikleri, istedik davranış kazandıkları yerler. Değişmeleri için ya da şöyle söyleyeyim değişim noktası yarattığımız yerlerdir. Topluma kazandırılan bireylerin gittiği yerler diyebilirim.” (Yücel)

“Okul olmazsa olmazdır, yani disiplin yuvasıdır, adam etme yeridir benim için e bir de askerlik var tabii keşke kızlar da gitse askere mesela (gülüyor).” (Ali)

Beşiktaş bölgesindeki öğretmenlerin okul tanımları şu şekilde olmuştur:

“Hayattır aslında çocuk açısından özellikle günümüz çocuğu açısından hayatın ta kendisidir yani. Sıkıştırılmış hayatlar içerisinde okul aslında çocuklar için bir özgürlük alanıdır. Doğru değerlendirildiğinde okul doğru yapılandırıldığında çocukların bu ihtiyaçlarının özgürlük ihtiyaçlarını, özgürleşme ihtiyaçlarını, yaşama yaşama hazırlanma ve yaşadıkları dönemin ihtiyaçlarını karşılama konusunda okul son derece pozitif etkileri yapabilen bir kurum olabilir.” (Barış)

“Okul benim böyle gününü dolduran hobi gibi ama tabi bu sınıf için geçerli. bir okul olarak değil de sınıfım için geçerli galiba. Ama benim böyle hobim. Bütün düşünürsek bugünün gerçekleştiği yer diye düşünüyorum galiba.” (Fatma)

“Çocuğu geleceğe hazırlayan yada hayata hazırlayan ailenin haricinde hayatı tanımasını sağlayan öğrendikçe mutlu oldukları ikinci evi.” (Raşit)

“Okul hakkında akademik olarak düşünülse de okul bir yaşam yeridir. Gerek çocukluk döneminde gerek gençlik döneminde. Belki yanlış bir kelime ama standartlara daha doğrusu standart değil de doğrulara uygun yapabilirsek okul mükemmeldir.” (Namık)

“Okul bence çok yanlış değerlendiriliyor günümüzde. 4 duvarın arasında eğitimi olmaz. 4 duvardan çıkmadıktan sonra bu okul sisteminin asker yetiştirmekten başka bir işi olmadığını düşünüyorum.” (Elif)

4.7.2. İlişkisel İktidar

Her iki bölgede çalışan öğretmenlere onlar için ideal okul yönetiminin nasıl olduğu soruldu. Her iki bölgede de kendi içinde bütüncül ancak bölgesel bazda farklı yönde yanıtlar ortaya çıktı. Okuldaki yönetime ve idari sınıfa bakış açıları açısından kendini belli eden bu farklılık nedeniyle bu alt kategori ortaya çıkmıştır. Ayazağa bölgesindeki öğretmenlerin yanıtları şu şekildedir:

“Ders programı konusunda çok sıkıntılı bir oluyor. Dertleşelim böyle bunu yaptıktan sonra birde mesela hani bir problem olduğunda rahat bir şekilde çekinmeden odasına girip söyleyebiliyorsan bence her şey güzeldir zaten. Yani sonuçta sabahtan akşama kadar okulda kalmıyoruz. Yani güler bir yüz hoş sohbet derdinize kulak vermesi yeterli diye düşünüyorum.” (Berna)

“Buna cevap vermek zorunda mıyım? Yani benim için kafamdaki şu anki neye göre kıyas dedim? Bizim okulda bir müdür var, birde müdür yardımcısı birde memuru var, memur yoktu aslında bu sene oldu. Mesela, hepsi farklı farklı işlere yetişmeye çalışıyorlar ve bu da zor oluyor. Yani zor diyeyim imkansız artık.” (Çetin)

“Ya bir dönem okulun idari kısmındaydım. Çok zor yani öğretmen kısmında olduğunuz zaman onları anlamıyorsunuz ama idarecilik yapmaya başladığınızda onların öğretmenlerden ne beklediğini, ne yaptığını çok iyi anlıyorsunuz. Şimdi öğretmen olarak devam ediyorum. Benim görevim sorumluluğum ne ders zili çaldığı zaman sınıfa gitmek. Okul idaresi nasıl olmalı? Okul idaresi tatlı sert mi diyeyim. Ya nasıl olabilir ki? Yani bizler yetişkin insanlarız, görev bilincini sorumluluğunu bilen bir insana herhangi bir şey demeye gerek yok yani bir şey söylenmez ama zaman zaman hatırlatılıyor. Yani yazılarla düzgün bir şekilde düzgün dilde yapılması gereken söylenebilir. Başka bir şey yapılmaz işini kötüye kullanıyorsa bir yaptı 2 yaptı 3 yaptı. Yapılması gereken bir yazıyla uyarı mı olur, başka bir şey mi olur?” (Esin)

“İşini iyi yapanlara iyi kötü yapanlara ya da yapmayanlara da kötü ve net sınırları olmalı. Adam kayırmamalı. Çok gördük bunlardan maalesef gözümüz açıldı o nedenle. Aynı maaş aynı iş aynı dakika çalışıp farklı muamele görmediğin idare iyidir, idealdir. Bir de şu nöbetler vs zorluyor adalet ve ahbab çavuş ilişkisi olmayan bir idare.” (Yücel)

“Ne beklediğini sene başında net söyleyen, ayrımcılık yapmayan bir idare derim herhalde. Ben de idarecilik yapıyorum şuan öğretmenlik de yaptım ama iki yönüde biliyorum. Ben çalışan çalışmayan kaytaran kim biliyorum şuan, e onlar biliyor mu kendilerini hayır işte biz de o noktada devreye giriyoruz. Gireriz de. Disiplin şart, kurallar şart öğretmen öğrenci farketmiyor inanın. Neler var.” (Gökçen)

“İdare sert dilli olmalı valla hocam, net olmalı. Tatlı tatlı konuşup sonra sertleşen de değil ama dediğim. Okul çatısı altında netlik lazım kafalar karışıyor sonra baya. Yönetimse sağlamlık disiplinden geçer haksız mıyım? Bize de hatırlatmasın deniyor da e yap o zaman görevini, ben yapıyorsam sen yapmıyorsan maaşa da yansımıyorsa ben burada idareyi suçlarım.” (Emir)

Beşiktaş bölgesindeki öğretmenlerin soruya verdikleri yanıtlar şu şekildedir:

“Yıllardır beni mücadele alanım demokratik olmalıdır. Fakat okul yönetimleri ülke yönetimine benzer ülke yönetimlerine kadar katılaşır. Dolayısıyla okul yönetimleri ile ilgili onların demokratikleştirilmesi öğretmen görüşlerine açık hale getirilmesine ilişkin iddiam devam ediyor. Müdürlerin yetki alanları öğretmenlere karşı son derece geniş fakat müdürlerin bir üstteki amirlerine karşı yetki alanları son derece dar. Müdürün kişisel tercihinin göre okulda öğretmenlerin görüşü alınır ya da okulda öğretmenin görüşleri hiç alınmaz ve bu müdürün tercihinin göre değil sistematik ilişkiye bağlı olmalıdır.” (Barış)

“Öğrencilerin okulda kendilerini mutlu hissetmeleri gerekiyor. Bunun için de okul yönetimi, fiziki imkanlar olarak da diğer yönden de gerekli şartları öğrenciye sağlamalı. Ve bunu en iyi şekilde senkronize etmeli. Bunun için de okul yönetimindeki kişilerin öğretmenlerinde aynı zamanda sadece öğrencilerin değil, öğretmenlerin de mutluluklar pozisyonunda olması gerekiyor.” (Derya)

“Öğretmenin yanında olan tabiki hani ona böyle alanlar açalım ama dinlenme alanları da açan sadece iş alanları değil, hani onu rahatlatmaya yönelik yanında olan. Öğretmenin yanında olan bir idare zaten öğrencinin yanındadır diye düşünüyorum ben. Hani sorunlarını çünkü birebir çözecek kişi öğretmendir. O zaman bence problemi çözülmüş olur gibi geliyor bana.” (Fatma)

“Bana göre ortaklaşma yani biraz demokratikleşme diyelim. Öğretmenler kurulu kararıyla her şeyin yerine getirilmesi taraftarıyım. Böyle katı disiplinler, otoriter dışarıdan gelen talimatları uygulayan ve bunun konjonktürel olarak değiştiren bir sisteme sahip olmak üzücü tabi. Yani bundan bir 10 yıl önceki yaşadığımız eğitimdeki endokrinin dayatmalarıyla, şu anki arasındaki farkı karşılaştırdığınızda ne demek istediğimi anlarsınız zaten.” (Hakan)

“İdeal okul yönetimi katılımcı olmak zorunda. İdeal okulu yönetiminde okul meclislerini kullanması gerekir. 1 idarecinin yani okul meclisi değil sadece öğretmenler kurulunda öğretmenlerin görüşünü almak değil, onun yanı sıra öğrencilerin de görüşünü almak gerekir. Her sınıftan bu okulda da kuracağız. Daha sonra da her sınıftan birer temsilci seçeceğiz. Bu temsilciler aynen meclis gibi ayda 1 toplanacaklar. Kendi içlerinde başkanı başkan yardımcısını da seçecekler. Böylelikle her sınıfın derdini siz dinlemiş olacaksınız. Bu dertleri dinledikten sonra yapılabilirler ya da çocukların istediklerini kendi istekleriyle yapıldığını gördükçe daha mutlu okula gelir ama. Bizim ülkemizin geneline baktığınızda yönetim ya da okul hayatı anlamında hani tam düzgün olarak işler mi dersiniz işlemiyor maalesef ama işleyen okullar var mı var yani başarılı olan okullara baktığınız zaman. Başarılı olan okullarda okul yönetimi konusunda çocuklar mutlu olduğu zaman çok şey ürettiği zaman ortaya çıkar. Kendi bir şeyler ürettiği zaman daha mutlu olur. Böylelikle ideal bir okul haline gelir. Hatta şimdi yeni yapılan bazı uygulamalar var. Kimisi işte yeşil örtülerle kapatıyor. Dışarıdan okulun içinin görülmesi lazım. Çünkü burada hapishane eğitimi yapmıyoruz Yani diğer komşularımız bile öğretmenine baktığı zaman görececek çocukların neler yaptığını. Böylece iletişimde bir sıkıntı olmayacak.” (Raşit)

4.7.3. Mahkumiyetteki Görkem

Bu bölümde öğretmenlere çalıştıkları bölge dışında bir yerde çalışmak isteyip istemedikleri soruldu ancak sadece Ayazağa bölgesindeki öğretmenler bu soruyu yanıtladılar. Yanıtları şu şekildedir:

“Yani açıkçası istemezdim çünkü eve bayağı uzakta. O yüzden özellikle eve yakın bir yer istedim. Yani bence en güzel okul eve en yakın okul diyorum.” (Berna)

“Aslında bölge olarak değil de ben özel okulları çok merak ediyorum. Nasıl sistemleri var. Yani denemek isterdim öyle bir fırsatım olsa ama ben devlet memuruyum burada. Oranın olanakları fiziksel olarak siz de bilirsiniz ki devlet okullarına göre çok daha fazla. Yani görüyoruz bazen müsabakalara vs. gittiğimiz zaman. Enka ya gitmiştim mesela tiyatro salonu vardı. Ailede tiyatro salonu, atletizm pisti, futbol sahası, birinin astım salonu, ağırlık salonu. Tartan basketbol pislik kapalı spor salonu vs. Vs vs. bir diğer donanımlarla ilgili tabiki müzik odası, resim odası vs. Si kütüphanesi. Derken yani olanak olarak çok fazlaydı.” (Çetin)

“Yok, ben mesela bulunduğum yerden böyle şikayet edip de aman kahretsin deyip başka bir ilçede çalışmak isteseydim zaten biliyorsunuz bizim öğretmen olarak puanlarımız var. Yıla bağlı puanı yüksek bir öğretmenim istediğim ilçeye geçebilirdim. İstedğim okulu hani tercih edebilirdim ama ben böyle bir şey düşünmekten ziyade ben buradaysan burada yapmam gerekenleri odaklanırım. Burada bulunmam gerekiyor. Şartlarım bu. Ona göre davranmayı tercih etmişimdir.” (Esin)

“İlçe olarak gerekli aslında düşünüyorum ama. 30 uncu yılı çalışacağım. Ama işte oturduğumuz ev okula yakınlık işte mesela Gülce’nin üniversitesi yakınlaşıyor, ona göre şekilleniyor bazı şeyler. Hayatımızda ama farklı yerlerde çalışmak farklı. 26 yıldır aynı yerde çalışıyorum. Artık biraz şey oluyor.” (Nur)

“Ben normalde şu anki okulumdan memnunum ama evim Beşiktaş’ta sadece gidip gelmek biraz problem olabiliyor. Bu profili değiştirmek istemiyorum. Dediğim gibi ben öncesinde çok ciddi şeyler, profilde problemler yaşadım. Öğrenci profilleri ile alakalı ve bu benim mesleki anlamda çok stres altına sokuyor. Yani öğretmenlik değil de daha çok böyle işte onları sürekli davranışsal anlamda müdahale etmek. Çok da riske etmek istemiyorum. Gittiğim başka bir okulda öğrencilerle uyumu yakalayabilir miyim bilmiyorum. O yüzden biraz düşündürüyor tabi ama işte biraz da günlük hayat kalitesinin düşmemesi adına işte yolda geçen zaman ulaşımında geçen zaman.” (Beril)

“Burası iyi açıkcası yeni oturdu herşey, veliyi anlamak vs. Zorlanıyor insan her gittiği yere söze dile tavra idareye alışmak. Hiç kolay değil. Sizden gidiyor her okulda yani. Bölge değişimi ister miydim? Yani daha iyi bölgeler anlamında mı soruyorsunuz? Yok ya yapamam ben. Burda zor oturttuk.” (Gökçen)

“Yok ya istemem. Düzenimi kurdum zor kötek. Gelen müdüre idarecilere yeni ısındık alıştık. Şimdi öğretmen arkadaşlar da ev de burda.” (Ali)

“Hocam valla zor olur, kaç yıldır burdayız. Rahatız, alıştı herkes artık bize, biliyorlar huyumuzu suyumuzu. E biz de biliyoruz yani ne gerek var okula yakın ev, yürüme mesafesi okul nimet burda.” (Emir)

Tablo 9
Okul Frekans Tablosu

Tema-Okul	Ayazağa Bölgesi	Bebek Bölgesi
Basamak	2	-
Hayata hazırlık	2	5
Bakıcılık	1	-
Öğrenme yeri	3	-
Disiplin yuvası	1	-
Aşama	-	1
4 Duvar değil	-	1
Aile, Yuva	-	2
Hobi	-	1
Değişken	-	2
Tema-Okul Yönetimi	Ayazağa Bölgesi	Bebek Bölgesi
Ciddi	2	-
Müdahaleci	1	-
Tatlı sert	1	-
Sert dilli	2	-
Ayırım yapmayan	2	-
Net sınırlar	2	-
İmkansız	2	-
Öğretmen merkezli	-	3
Katılımcı	-	3
Koruyucu	-	2
Demokratik	-	2
Senkronize	-	1

4.8. Benlik Ayrışmaları

Öğretmenlere onların motive eden araçları, nasıl bir çocukluk geçirdikleri ve çalıştıkları kurumda gruplaşma olup olmadığı ve bu duruma bakış açıları soruldu. Bölgesel bazda ortaya çıkan farklılıklar doğrultusunda üç alt kategori oluşmuştur. Bölgeler kendi içinde tutarlı ancak kendi aralarında farklı eğrilerde yanıtlar vermiştir.

4.8.1. Çanlar Kimin İçin Çalışıyor?

Her iki bölgede çalışan öğretmenlere motivasyon kaynakları soruldu. Ayazağa bölgesindeki öğretmenlerin ve Beşiktaş bölgesinde çalışmakta olan öğretmenlerin yanıtları arasında ortaya çıkan farklılıklar doğrultusunda bu alt kategori oluşturulmuştur. Ayazağa bölgesindeki öğretmenlerin yanıtları şu şekildedir:

“Ders programı düzgün olması. Hayır yani ama gerçekten böyle. Ders programı. Şöyle mesela, hani evli bir kadın için konuşayım. Özellikle hani evli olduğunuzda ev işleri çocuk vesaire. Bunlar da işin içine girince haliyle farklı beklentilere giriyorsunuz ve onlara da zaman ayırman gerekiyor. Haliyle onlara zaman ayırdığınız zamanda mutlu oluyorsun.” (Berna)

“Öğrencinin istekli olması öğrenciye kazandırmış olmam. Bu beni motive ediyor. Yani öğrenciden alacağım böyle o enerji neşe hadi yapalım hocam hadi işte o istek motive ediyor.” (Esin)

“Verdiğim şeylerin öğrencilerde kalıcı olduğunu gördüğümde onlardan geri dönüş aldığında motive oluyorum. Daha çok bu sadece ders almak olabilir. Normal bireysel birey olarak onları yetiştirmeye çalıştığım için onlar da o davranış değişikliklerini bildirme olan davranışları falan gördüğüm zaman bunlar beni motive ediyor açıkçası.” (Burak)

“Yani çok fazla iş yükünün olması hedeflenir ya da gereksiz işlerle meşgul edilmek demotive ediyor. Böyle yaptığı işin takdir edilmemesini bu hem öğrenci tarafından hem idare tarafından olabilir. Ama mesela buradaki idaremiz bu konuda çok hassasız. Beni çok mutlu ediyor. Yani eski okulumda bir sürü projeler, etkinlikler yapardım. Çok fazla takdir edilmediğini de kötü hissedebiliyordum. Yani yada böyle olduğunda bu sefer bunu suiistimal ediliyorsa istekli olduğunda bu sefer bütün işlerin senin üzerine yıkılması şeklinde. Rahatsız edici durumlar olabiliyor.” (Esra)

“Sınıf düzeni, öğrenci veli tavırları beni motive eden şeyler ki bunlar herkesi motive etmez mi? Sonuçta önemli bir iş yapıyoruz bu görülmeli bence. Veli şikayet hattı konuyor önümüze aksine hocam.” (Gökçen)

“Şimdi mi önceden mi? (gülüyor) Şuan sınıfın sessiz olması, ne idare ne veli tarafından sorgulanmamak diyebilirim. Bundan 5 sene önce sorsanız farklıydı. Neden farklıydı? Görmüyorduk değersizliğini mesleğin herhalde, bilmem.” (Emir)

Beşiktaş bölgesindeki öğretmenlerin yanıtları şu şekildedir:

“Bir defa bireysel başarı beni motive eder. Yani kendi başarımla yaptığım işin hedefine vardığını görmek beni başlı başına motive eder. İkincisi bir işim var ve bunun sorumluluğu başlı başına bir motivasyon. Çocukların bana ihtiyacı olduğunu düşünmek ve o an onlarla eğlenceli bir iş yapıyor olmak beni müthiş motive eder. Bir küçük espri bile küçük kahkaha bile bir küçük çocuktan bakış bile beni motive edebilir. Öğretmenlere saygı, öğretmenliğe saygı duyulması. Değer vermek her öğretmeni olduğu gibi beni de motive eder. Kendime ait düşüncelerimi özgürce ifade edebildiğim alanların çoğalması beni okullarda motive eder, sıkıştırılmış baskı altına alınmış, korkutulan bir atmosferde çalışmak beni rahatsız eder. Bugün boğaz nasıl görünüyor? Çocuklar bunu görerek okula gelirim, penceremde müthiş bir doğa. İstanbul için olmasının çok mümkün olmayan bir alanı görüyor. Sınıfının penceresi bu benim için çok değerlidir. Çok motive edici bir şeydir.” (Barış)

“Valla çocuklarla attığım kahkahalar beni motivasyonum. Aslında eğlendiğim ders vermek, onların bir parmak kaldırarak ben ben ben diye işte çıldırma o bir motivasyondur.” (Fatma)

“Şöyle diyim öğrencilerin başarısı benim kesinlikle motive ediyor. Öğrencilerin davranışları, onların ahlaki değerleri. Bunlar benim bunlar beni motive ediyor.” (Derya)

“Beni bir öğrencinin başarısı, sevgisi, güzel bir söz söylemesi, beğenmesi bunlar motive eden şeyler. Arkamdan olmadık şeylerin söylenmesi iftiralar bunlar mesela düşürür.” (Hakan)

“Mesleğimde iyi olmam, mesleğime kendime olan inancım derim sanırım. Kendime olan işime olan saygım.” (Neriman)

4.8.2. İtaatkar Bedenler

Öğretmenlere bu alt kategoride okullarında gruplaşma olup olmadığı ve bu konudaki fikirleri soruldu. Bölgesel bir farklılık sonucunda ise bu alt kategori oluşturuldu. Ayazağa bölgesi Öğretmenlerinin yanıtları şu şekilde olmuştur:

“Yani çok küçük, çok az öyle keskin bir gruplaşma yok.” (Çetin)

“Kesinlikle aynen kesinlikle var. ister istemez ortam sizi buna zaten itiyor. Yani ne oluyor bazılarıyla zz dialog. Mesela kendimi tamamen izole ettiğim bir kaç tane öğretmen arkadaşlar sesini duyduğunda bile irrite oluyorum. Ben kendimi ondan uzak tutuyorum. Nitekim o da benim o hislerimi bildiği için benden uzak kalıyor olmak zorunda mı? Elbette. Ben bu seçiciliği mi yapıyorum yani ben bu elemeyi yapıyorum.” (Esin)

“Tabii var var yapılaşmalar var yani biz mesela Eylem öğretmenle yıllardır bir arada çalışıyoruz. Farklı bir ilişkimiz var ama tabii zümre olarak da ve bütün öğretmenler 3 öğretmen çalışıyoruz, o da ayrı bir şey. O mesleki açıdan bakarsak orada yapmamız gerekeni yapıyoruz ama tabii. Yarışmalar var. Arkadaşlıklar farklı düşünenlerle bir araya gelmeler, gruplaşmalar oluyor.” (Nur)

“Evet var. Şiddetli olmasa da ki bence yanı kalabalık ortamlarda gruplaşmalar, normal karşılanan herkes kendi fikirlerine yakın olan insanlarla beraber vakit geçirip yaşadıkları için küçük gruplar halinde gruplaşmalar olabilir. Gruplaşmayı normal karşılıyorsunuz.” (Burak)

“Evet, bu okulda gözlemliyorum. Nasıl da şöyle yani okulda, her okulda olabilir. Bu ama mesela sayıyla alakalı Gaziantep teki okulunda daha küçük bir okulduk ve hepimiz aynı anda başlamıştık. Çok güzel bir ortamı vardı. Burada masaların konumu da etkili burada. Hani insanlar da hep aynı masaya oturma yatkın oldukları için genelde aynı kişiler birlikte takılıyorlar Bu da etkiliyor. Yani aradığınız da biraz mesafe oluşmasına sebep olabiliyor.” (Esra)

“Evet, hatta benim bu ortamda şu anki okulumda da çok ciddi problem yaşadım. Gördüğümde dahi rahatsız oldum. Hatta mahkemeye kadar işin gittiği bir öğretmen arkadaşım var. Haliyle ister istemez ne oluyor? Yani bir öğretmenler odasına girdiğimizde bile. Aynı masaya oturmamaya gayret ediyoruz. Mecbur kalmadıkça aynı ortamda bulunmamaya gayret ediyoruz. Böyle ciddi problemler yaşanan insanlara özellikle bence bir arada bırakmamalı var ama ne hikmetse bu ilçeye de yansımış bir olay, somut delillerin de olduğu bir olay ama ona rağmen ilçe sadece ceza vermekle yetindi. Kınama vermekle yetindi. Bu benim yaşadığım olay tabi bu kadar ciddi problem yaşamadığım halde gruplaşmalar var. Oda işte zamanla dediğim gibi hayal tavırlarından hoşlanmayanlar ya da şöyle şeyler olabiliyor, zümreler arası işte matematik zümresi.

Mesela zümre de kendini hep daha böyle ön plana çıkarmaya çalıştığını gözlemlediğimiz öğretmenler oluyor. Yani sanki okula okulda o kişi ordinaryüs, yani hocaların hocası her şeyi o biliyor, bizi yönlendirmeye çalışıyor. Bunu alırsınız enerjisinden ya da söylemlerinden. Ama her şeyi ben biliyorum, siz de yapacaksınız tavrıyla konuşanlar, hani idareci gibi davrananlar olabiliyor zümreler arasında. Hatta gruplaşmanın çoğu aynı zümrede olup bu tarz hoşnutsuzluklar yaşayan kişiler arasında oluyor. O zümrede işte hoşlarına gitmeyen kişi dışarıda kalabiliyor.” (Beril)

“Olmaz mı oluyor tabii. E çok normal ama bu kadar farklı insan ile çalışınca. Yöresi, ağzı tavrı herşeyi farklı. Çok zor ama oluyor. Yanyana gelmeyenler, mahkemelikler, velisi ortak olan farklı şubeler gibi gibi. Kadınlar ayrı erkekler ayrı da oluyor kadınlar arasında da oluyor yok sen bu proje yaptın yok ben yapmadımdan mesele çıkıyor. Birisi dahil diğeri değilken bile olayı bilmeyen duruma önyargılı oluyor falan.” (Gökçen)

“Gruplaşma evet var, baya var. Yanyana gelmem dediklerim var, selam almayan var hoş ben de vermiyorum da. Siyasi görüş oluyor, din oluyor, bunları da söyledik ama (gülüyor), yani oluyor da oluyor. Çekememe var, sen bir öğretmen maaşıyla nasıl jeep aldın demeler ya da kıskançlıkla tavır almalar off neler neler var.” (Yücel)

Beşiktaş bölgesi öğretmenlerinin yanıtları ise şu şekildedir:

“İlk geldiğim sene o konuda biraz önyargılı idim ama daha sonra bu şekilde olmadığını gördüm.” (Derya)

“Gruplaşma yok bu kurumda aksine birlik var, herkesle konuşuyor herkes burada. Bir durum olur hep bir araya gelinir olmasa da gelinir neden olsun?” (Neriman)

“Ara ara böyle küçük bir de şeyler olabiliyor. Hani böyle öne çıkma gibi hissediyorum ama yıkıcı değil.” (Fatma)

“Herkes aslında ortama uyum sağlamada. Birbirleriyle iletişimde bazı ufak tefek davranışlar dışında uyum sağlamaya çalışıyor. Herkes kendi planlarını yerine getirmeye çalışıyor. Kendi üzerinde başkasının üzerindeki planlar değil, kendi hayatındaki planlarını, diğerleri eğer buna katılırsa daha memnun oluyor ama katılmasa da bu şeye sebep bulunmuyor yani.” (Ahmet)

4.8.3. Mimarinin İnşası

Bu bölümde öğretmenlere nasıl bir çocukluk geçirdikleri soruldu ve her iki bölgede de yanıtlamak istemeyen öğretmenler olurken, detay veren öğretmenler de oldu. Ayazağa bölgesindeki öğretmenlerden soruya dönüt alınanlar şu şekildedir:

“Çocukluğum çok ciddi sıkıntılı, açıkçası ciddi travmatik dönemlerim. Benimde annem babam ayrı. Hatta çocuklara dediğim zamanlar oldu bu dediğim gibi çok fazla stres yaratması, bu yaşananların mükemmeliyetçi davranmam en ufak bir olayda bile çok ciddi fevri tepkiler verebiliyorum. Hayat boyunca benim en büyük problemim de bu olmuştur. Çok fevri tepkilerim var. Çok tez canlıyım. Çocukluğumda işte dediğim gibi anne baba ayrı zaten babayı çok geç vakitte tanıdım. O da bana yabancı biri gibi. Ve şey sonrasında annemin ikinci evliliği annemin ikinci evliliğinin düzgün ilerlememesi, yani çocukluğumda çok ciddi dayaklarda yemiş biriyim, sonrasında bir yılda babam benim yurtdışında bir yılda yurt dışında onlarla yaşadım. Birde orayı da denedik. Orada da üvey anne travmam var. Hani dayak atmadı ama sağ olsun keşke atsaydı da en azından ben onun beni en azından birazcık sevdiğini hani bilseydim belki orada da ayrı bir yıllık öyle bir travma var. Hayatımın en zor dönemlerinden biri de o.” (Beril)

“Var tabii ki bişeyler, nedir ilgisizlik, dört kardeş haliyle. Dikkat çekmek için neler yapardım. Neyse hocam karışık dönemler öyle böyle büyüdük.” (Gökçen)

“Baba anne hayatı bizde yorucuydu hocam, kendimizi attık yurtlara. Dayak yemeyen çocuk yoktur bizim dönemde, yedik de başımız da okşandı mı eh. Şimdikiler şanslılar. Hemen psikoloji bozuluyor hemen doktora yahu bize birşey oldu mu yok. Biz ergen olmadık mı? (gülüyor)” (Kamil)

“İlgisizlik, zorla okutulma, tehditler ah şimdikiler okusun diye gözüne bakılıyor yalan mı? Ben niye nasıl kızmayayım şimdikilere. Sonra hocam siz de çok sinirlisiniz eh ama haklıyım. Biz ne şekilde okuduk da gördüğümüz muamele değişmedi neyse hocam uzun konular.” (Yücel)

Beşiktaş bölgesindeki öğretmenlerin yanıtları şu şekildedir:

“Şanssız bir çocukluk dönemiymiş bizimkisi. Kendi doğup büyüdüğüm köyde Trabzon düzköy o dönem akçaabat'ta sonra ilçe olduğu bir yerde kasabalardan birisi. Doğankaya mahallesi'nde ordaydım. 5 yıl aynı okulda okudum, aynı öğretmenle okudum. Şimdi buradan baktığımda bu tam bakıp 40 yıl öncesini yargılamak çok zor. Çünkü 40 yıl öncesinin kendine ait toplumsal değerleri vardı. Çocuğa bakış açısı vardı. O dönemin normalleri vardı. Normalleri çok değişti. Çünkü dönemin toplumsal koşullarıyla ilgili düşünmek gerekiyor.” (Barış)

“Zor çocukluk. Hasta olan bir çocuktum ben. Abi ile bir erkek kardeşim var, ortanca kızım normalde şımarık olmam gereken ama işte sürekli hasta olan bir çocuk olduğum için zor bir çocukluktu.” (Fatma)

“Şeylerin dışında sıra dışı bir çocukluğum vardı çünkü. Babamla aramda 50 yaş neredeyse fark var. Şimdi çok okumayı seven bir babam vardı, derlemeler yapar, kendi kitapları var. Şimdi bir başka dilde ondan sonra konuşuruz. Gerekirse e sürekli böyle misallerle, örneklerle ve öyküler anlatır da farklı fabl ülkelerin ilk defa ondan duydum. Çocukluk yaşlarında mesela uyumadan önce bize masallar tabi o yaştan şeyi de biraz dini hadisler diyelim. Onları da çok iyi dinlerdim. Çok fazla ev kalabalıktı. Çok fazla gelen giden olurdu arkadaş, çevrem çok yoğun. Evleri yakın olanlar bile gelir kalırdı.” (Ahmet)

“Çocukluğumda evimizde kedimiz köpeğimiz vardı, okuyan bir çocuktum sürekli. Abimde çok okurdu benim. Komşudan çok kitap alır bahçede ağacın altında kitap okurdum elimde elmamla. Keyifliydim, mutluydum diyebilirim elbette babam kız çocuğun okumaz kafasındaydı ama öğretmenlerim sağolsun hep gelirler beni anlatırlardı babama işte öyle öyle öğretmen oldum ben.” (Neriman)

Tablo 10
Benlik Frekans Tablosu

Tema-Motivasyon	Ayazağa	Bebek
Öğrenci başarısı	5	3
Öğrenci	1	-
Geçim	1	-
Maaş	1	-
Sessiz sınıf	1	-
Sorgulanmamak	1	-

Kendim	-	3
Çocuk şarkıları	-	1
Saygı	-	1
Takdir	-	1
Sarılmak	-	1
Sevgi	-	2
Katkı	-	1
Tema-Çocukluk	Ayazağa	Bebek
Sıkıntılı	1	-
Cevapsız	3	-
Yaramaz	1	-
Hareketli	1	-
Yorucu	1	-
Girişken	1	-
İlgisiz	2	-
Sıradışı	-	1
Zor	-	2
Şansız	-	1
Kalabalık	-	1
Zorla okutulan	-	-
Tema-Gruplaşma	Ayazağa	Bebek
Var	8	-
Kıskançlık	2	-
Yok	-	17

BÖLÜM 5: TARTIŞMA

Kültürel arena farklı bir güç meselesidir, ancak kendi egzersiz kodlarına sahiptir (Swartz, 1997). Araştırmada iki farklı sosyo-kültürel bölgede yer alan okullarda çalışmakta olan öğretmenlerin okula bakış açıları oldukça farklı bir çerçevede yer almaktadır. Alt sosyo-kültürel yapıda yer alan bölgede okulu disipliner bazda ele alan öğretmenler yer alırken, üst sosyo-kültürel yapıda yer alan okulda çalışmakta olan öğretmenlerin okulu çocukların yaşam alanı olarak ele alması ve hatta mimarisinden başlayarak, aktif roller, çocuklara kazandırma adına kullanılması gereken bir kurum olarak ele alınmaktadır. Ayazağa bölgesi okulu veliyi ve yönetimi ele alırken otoriteye ve disipline bağlı başlıkları sıklıkla kullanırken, Beşiktaş bölgesi eğitimcileri bu üç elementi iletişim kanalı, eğitimin ve çocuğa sağlıklı ulaşım araçları olarak ele almaktadır. Otorite ve disiplin güce bağlı alanlar olduğundan, okul Ayazağa bölgesi öğretmenleri için güç yapısı içinde sisteme ve toplumsal sistemlere birey kazandırma kolu olurken, Beşiktaş bölgesi için okul kavramı öğretmen ve idare ideolojisi doğrultusunda şekillendirilebilecek olan esnek bir yapıdır. Ayazağa bölgesi okulu öğrenciyi değiştirme ve şekillendirme doğrultusunda ve kendilerini de değişim mercisinde tutan bireyler olarak kodlarken, Beşiktaş bölgesi katılımcıları okulu kendini ve potansiyelini tanıma, anlamlandırma yolculuğu için fırsat alanı olarak ele almaktadır, öğretmenler ise kendilerine bu yapı içinde üst rollerle değişim elçisi kanadını açmamaktadır. İdeolojik yaklaşımların taban tabana zıt olduğu bu iki bölgede veliyi, aile katılımını alanına bir tehdit olarak gören bir grup öğretmene karşı, bu katılımı verimlilik yasası olarak değerlendiren başka bir grup öğretmen yer almaktadır. Okul iktidarın sesi ve etki alanı merkezlessiz güç olan bir alt statu quo devam alanı olarak ele alındığında, benzer düşünce yapısıyla çocuk algısı ve çocuğa yüklenen sıfatlar da toplumun gözüyle onu savunmasız, şekillendirilmeye muhtaç, düzeltilmesi gerekli bir minyatür yetişkin yapmaktadır. Veli profili şemsiyesi altında da şekillenen öğretmen tutumları çocuğu konumlandırırken, aileyi ve değerlerini aşağıya çekmekte, ailenin bilgisiz ve yetersiz kalışının altını çizmektedir. Bu noktadan hareketle öğretmen tutumunu belirlerken gerek çocuğa gerek aileye karşı hep savunma tarafında yer alan birey olarak görülmektedir. Alanını okul sınırları, öğretmenlik mesleği, bilgi ve uzmanlık çerçevesi altında oluşturup iletişim dilini ise taktir yöntemine dönüştüren alt sosyo-kültürel yapıda çalışan öğretmenler, motivasyon araçlarını da benlik dışı noktalara yönlendirmiş durumdalar. Dışsal motive edici araçlarla düzeni ve düzene dair kurdukları

otoriteyi sarsılmaz bir unsur olarak taşımaktadırlar. Öte yandan Beşiktaş bölgesinde çalışan öğretmenler, alan belirleyici değil alanı çocuklara ve aileye açıcı hareket ve tutumlarla bütüncül bir perspektif ortaya koymaktadır. Gerek ders gerek bahçe gözlemlerinde iletişim kanallarının, bedensel tavırlarıyla da ılımlı olduğu, tehdit edici değil çözümçül olduğu görülen Beşiktaş bölgesine karşı Ayazağa bölgesi öğretmenleri veli toplantısına ve veli ile sınıf dışı görüşme ve iletişim kurma kanallarını olabildiğince asgari seviyelerde tutmaktadır. Aileyi çocuk kanalında değil okul ve eğitim yapısında bile sürece dahil etme isteklerinin olmadığı gözlemlenmiştir. Okul, etki alanlarını güç yapıları içinde koruyan bir kültür alanıdır. Okul bağlamında öğretmenler, toplumsal yapılar tarafından üretilen “temel” ideolojileri ve alanları öğretir ve vurgular (Apple, 1995). Tanımlama, ideoloji, algı ve bu noktalardan beslenerek ortaya çıkan tutum ve davranışlar, kültürel miras gibi bireye etki etmektedir ancak Ayazağa bölgesi öğretmenleri sosyal alanın ihtiyaçları gibi görülen etiketlemeleri sanki bu ihtiyaçlar okul dışında oluşmuş gibi kullanmaktadırlar. “Normal” davran ya da “düzgün” otur, “sapkınlık” yapma gibi tabirlerle öğrenciyi sistemin içinde “istendik” davranışlar dedikleri beklenti ağında tutma çabasıyla sınıf yönetimi ve sınıf kuralları belirledikleri gözlemlenmiştir. Öğretmenlerin çocukları tanımlamaları Kapıcıoğlu ve meslektaşlarının çalışmasıyla bazı benzerliklere sahiptir (2013). Eğitimciler çocukları açıklamak için “hamur”, “şekillendirilecek malzeme” terimlerini Kapıcıoğlu ve meslektaşlarının çalışmasında da benzer şekilde kullanmışlardır (2013). Diğer tarafta ise bireysel farklılıklara ve yapıcı, çözümçül bir açıyla çocuğa özgünlük yüklemeyle oluşturulan bir yaklaşım tarzı ve tutumu oluşturan ve bu tutumun gözlendiği öğretmenler yer almaktadır. Alt sosyo-kültürel yapıda çalışmakta olan öğretmenlerin okul kültürü içinde tutum ve davranışlarının kurumsallaşma sürecinde, güç mekanizmaları için çalışan ve öğrencileri nesne olarak ele aldığı, değiştirme, şekillendirme ve yeniden yapılandırmaya sevk etme çabası içinde oldukları gerek ders esnasında gerek ise yaklaşım ve tanımlama biçimlerinde görülmektedir. Bu süreçte ve bu algıda olan öğretmenlerin otoriteyi toplumsal kodlar üzerinde belirledikleri, derinlemesine açıklayamadıkları ortaya çıkarken, kendilerini otoritenin hangi cephesinde konumlandıklarını nettir. Sosyal ve kültürel mercekleri okulun konumuyla şekillenen velilerce ve onların öğretmenler gözündeki profiliyle şekillendiğinde eğitimciler, Ayazağa bölgesinde çocuğa da, dili de, tavrı da, eğitime ve eğitsel değerlere de bu sınırlandırılmış ve sorgulanmamış açıyla bakmaktadır. Bazı

sorular hiç sorgulanmamış, kuma basmadan denize atlanmış bir tutum ile öğrenciler ve çocuklarla buluşulmuştur. Bu bulgular Herbel-Eisenmann (2010), Herbel-Eisenmann ve Wagner'in (2013) bulgularına benzer. Sosyal yapıda düzen timsali olarak görülen öğretmenler, çocukların eğitim sistemindeki hiyerarşi, otoriteye bağlılık, kuralcı ve disipliner yaklaşım algılarını kontrol etmek için okul kurumundaki ortak kültürü yaşatma çabası içinde olmaktadır. İlkokul öğretmenleri ile ilgili edinilen bilgiler doğrultusunda bir grup öğretmenin olumlu deneyimlerini benzer şekilde alana ve mesleğe olumlu döndürdüğü görülürken, aksi yönde gelişen olumsuz deneyimlerin yaşandığı cephede ise eğitime, sınıf algısına, çocuğa ve okula bakış açılarının da benzer şekilde kalıplara bağlı, sert ve katı üslupla oluşturulduğu görülmektedir. Sınıf içinde öğrenci davranışlarını “normalleştirme” sürecini savunan bu algıdaki öğretmenlerin okulun dönüşümsel güç alanı kodları olduğuna inançları sınıflarındaki iletişim dillerindeki emir kiplerinden, değişimi tek yönlü ve çocuk odaklı bekledikleri tutumlarından ve ceza ödül kullanımlarından anlaşılmaktadır.

Hiyerarşik, sürekli ve işlevsel gözetim, on sekizinci yüzyılın en büyük teknik "icatlarından" biri olmayabilir, ancak sinsi uzantısı, beraberinde getirdiği iktidar mekanizmalarına önemini borçluydu. Bu gözetim sayesinde disiplin gücü, içeriden ekonomiye ve uygulandığı mekanizmanın amaçlarına bağlı “bütünleşik” bir sistem haline geldi. (Foucault, 1977)

Katılımcılara göre, eğitimin tanımı iki farklı bölgede değişkenlik gösterdi. Ayazağa bölgesi eksenini ve süreci yöneten tarafta iken, öğrenci pasif kalmaktadır; Beşiktaş bölgesinde çalışan öğretmenlere göre ise, eğitim süreci bireye ait ve sınırları olmayan, davranış değişiminden öte, yaşanmışlıkla ya da aktif katılımı açıklanan bir kavram olarak algılanmaktadır. Öte yandan, Ayazağa bölgesindeki sınıf gözlemleri, sınıfın öğretmene ait olduğunu, değişkenlik değil stabil bir katılıkla ve rutinle işlemesi istenen ve onu örgütleyen ana karakter olarak kendisini ortaya koyduğunu göstermektedir. Bu açıdan bakıldığında öğretmenler, iktidar ve toplumsal öğretiler tarafından inşa edilen çocuk, eğitim ve okul üçlemesindeki zihinsel sınırlarını belirleme rolüne sahiptir. Doxa terimi, bireylerin toplumsal alışkanlığı mekanların yapısal dengesinde nasıl izledikleri ve paylaştıkları konusundaki katılım sınırlarını ifade eder (Bourdieu, 1989). Bölgesel farklılıklarda alt sosyo-kültürel yapıda doxa düzeyindeki bilgiyi gözlemlerken, diğer

bölgede logos düzeyindeki gerçek algının oluşturulmaya çalışıldığı gözlemlenmiştir. Öğretmenler öğrencileri hangi kavram ya da kavramların etkisi altında algılar ise öğretmen kimlikleri üzerinde belirledikleri o yapıların çocukta ve okul kültüründe dengelenmesini sağlarlar. Eğitim kavramını sorgulamanın ya da bireysel bir açı geliştirmenin ötesinde ona dair değerleri de toplumsal ve ahlaki öğretilerden seçmektedirler. Toplumsal oluşumlarda okul ayağında öğretmenlerin sistemde var olan öğretmene, çocuğa ve eğitime bakış açısı çocukluk süreciyle aktif şekilde şekillenirken, benlik ve kişilik algısı ile de bazı kodlar oluşturmaktadır. Öğretmenler farklı çocuk tanımlarına sahip olsalar da, benzer fikrinsel üretimi yeniden çalıştıkları okul kültürü çerçevesinde yeniden üretmektedirler. Alt sosyo-kültürel yapıda öğretmenin çocukların durumunu nasıl ve ne şekilde algıladığı, onun çocuklara karşı tutum ve davranış şeklini belirliyor. Diğer taraftan ise, üst sosyo-kültürel yapıda çalışan öğretmenlerin çocuğa, eğitime, okula ve iletişimin şekline dair geliştirdikleri fikirlerin olması bireyden bireye ya da veliden veliye değişkenlik göstermeyen zihinsel bir sorgulamada olduklarını da göstermektedir. Okullar bilgi üretir ve bu nesil iş bölümünün yeniden üretimini yaratır (Apple, 1995). Güç ilişkilerinin net şekilde görüldüğü, aileyi dışlama çabasında oldukları, öğretmenlerin ellerinde cetvelle gezdikleri gözlemlenen bir okulda çocuğa bakışın hiyerarşik bir yapı ile oluşturulduğu düşünülmektedir. Gruplaşmanın var olduğu ve bazı öğretmenlerce bunun savunulduğu bir okulda, bireysel çeşitlilik ve bu çeşitliliğe sert bakışta olunma, kabul edilmemesi hatta önyargı ile gruplaşmanın keskinleşmesi gözlemlenmiştir. Aslında bu noktada benzer şekilde bireysel çeşitlilik mevcut olduğunda güç ilişkilerinin de kaçınılmaz olabileceğini desteklemektedir. Araştırmada, Ayazağa bölgesi öğretmenlerinin çocuk algılarının bilgi ve güç hiyerarşisinin etkileri, ilkökul dönemi deneyimlerini yorumlayıp günümüze nasıl getirdikleri ve ezilen yapıda olan mesleki algılarını savunma eğilimleri olduğunun altı çizilmektedir. Okul çatısını ve duvarlarını birey henüz okula başlamadan kültürel ve sosyal bazda öğrenmektedir. Bu terim, toplumun bir ürün olarak oluşumunu sürdürmenin en önemli parçasıdır (Apple, 1995). Ayazağa bölgesinde eğitimciler işlerini tanımlarıyla açıklamakta iken, bulgularım arasında öğretmenlerin “bilgi kaynağı” ve “davranış değişkenliği” gibi terimlerle statülerine ilişkin tanımlarına Yılmaz, Yılmaz ve Gökçen’den (2013) elde edilen bulgularda da benzer açıklamalar yer almaktadır. Dahası, “yol gösterici” yi tanımlamak Oxford ve diğerlerinin (1998 s.14), Seferoğlu, Korkmazgil ve Ölcü’nün (2009), Mahlios

ve Maxson'un (1998) bulgularına da benzer. “Bilgi kaynağı”nın belirlenmesi Buaraphan (2010), Guerra ve Vilamil (2002), Koçbeker ve Şaban (2006) bulgularına benzer. Bilgi, zihinsel algıyı bedensel seçime yöneltebilen, örgütleyen, sınıflandıran, dönüştüren ve hatta değişimsel sorumluluğu aşıl原因an bir kavramdır öyle ki bu kavramı iktidardan ya da güç dengesinden ayırıştırmak zordur. Disiplini, öğretmenlerin düzen ve kural devamlılığına indirgediğı çalışmada alt sosyo-kültürel yapıdaki okulda eğitimcilerin statüsünü önceden yetkilendirilmiş ve içselleştirilmiş süreçlerden ayrı tutmak da mümkün değildir. Akkök (1995) ve Sadık (2000), öğretmenlerin gözünde en sık karşılaşılan disiplin sorunlarını içeren bu çalışma ile benzer sonuçlar elde etmişlerdir.

Benzer düşünceyle Foucault, disiplinlerin “uygulamalı, uysal” bedenler üreten “genel tahakküm biçimleri” olduğunu ifade eder (Foucault, 1979)

Bilginin tek yönlü üretimine vurgu yapmak, öğretmenlerin toplumsal yapıda kendilerine yüklenen misyonlara odaklanıp o misyonu koruma içgüdüsünü ve öte yandan ise çocukları savunmasız, güçsüz ve yardıma muhtaç bireyler olarak kodlamalarını nedenselleştirmektedir. Benzer noktadan hareketle, değerler, dil, kişilik algısı, çocukların öğretmen, okul ve öğrenci durumu anlayışları üzerinde şekillenir. Ters bir açıyla da öğretmenlerin maruz kaldıkları, gözlemledikleri ve yaşadığı içinde yoğurdukları okul-öğretmen-eğitim-çocuk denklemleri benzer doğrusallıkla şekillenmiş olabilir. Sınıf içi iletişimin merkezine öğretmeni koyan birey buna yakın alışkanlıklarla kavramsallık geliştirdiğinde ve çocuğı, kendini analiz etmediğinde sadece mesleğe dönük analizler yaptığıında sert bir kabukla hep savunmada kalabilir. Öğretmen veli, öğretmen öğrenci ya da öğretmen okul idaresi ilişkileri hep sınıfsal bazda ele alındığında ilişki ağı bu algı bazında yaşandığında öğretmenlerin de aynı ağı sürdürmesi olası olabilir. Sosyal sınıf, yalnızca üretim ilişkilerindeki bir konumla değil, o konumla “normalde” ilişkili olan sınıf alışkanlıklarıyla tanımlanır (Bourdieu 1984: 372).

Eğitimcilerin anlayışları, okul bağlamında çocukluklarında oluşan kültür ve bilginin etkisi altında şekillenir, böylece kültürel mercekler davranışlarına rutin bir biçimde katkıda bulunurlar (Raittila, 2012; Rutanen, 2014; Vuarisalo, 2011). Bölgesel farklılıklarda öğretmenlerin kategoriler doğrultusunda oluşturulan başlıklarda farklı algı ve açıları olduğunu göstermektedir. Öğretmenlerin davranış ve tutumları, çocukların konumlarını (yeniden) yorumlamanın ve (yeniden) inşa etmenin en önemli faktörleridir.

Disiplin, otorite ve çocuklar hakkındaki tepkileri iletişim alanlarını ve yapılarını sınıflarına, aile ve idare ilişkilerine de nasıl yansıttıklarını göstermektedir. Bu çalışmanın sonuçları Curby, Brock & Hamre, (2013) ve Hipson & Se'guin (2015) 'in öğretmen-çocuk ilişkisi ve çocuğun sosyal ağlarının bağlantısı üzerine yaptığı çalışmalarla desteklenmektedir. Bu çalışmada alt sosyo-kültürel yapıda bir okulda çalışan öğretmenlerin özellikle çocuklarla ve velilerle ilişkilerinde konumlarının baskın olduğu görülmektedir. Sınıf gözlemleri doğrultusunda bu bölgedeki çocukların konumunun öğretmenlerin talimatlarından arındırılmasına izin verilmediğini, çocuğu nesneleştirme, sınıfa bütüncül hitap etme, motivasyon kaynaklarını dışsallaştırma, güç ilişkilerini tutum ve sözlü olarak kabul etme görülmektedir. Bu çalışmanın yukarıdaki bulguları Birch & Ladd, (1997); Burchinal, Peisner-Feinberg, Hamre & Pianta, (2002); Pianta & Stuhlman, (2004) çalışmaları ile desteklenmektedir. Öte yandan, Beşiktaş bölgesinde yer alan okuldaki öğretmenler, çocuğu söylemsel bazda ayrıştırıcı hitap şekilleri kullanmakta, nesnel değil öznel yapıda tutmakta, sınıfta hakimiyet kurma çabasında olmama, aileyi ve süreci paylaşma, dışa dönük bir açıda hareket etme eğiliminde olmaktadır. Açıklık ve esneklik görülen tutum ve davranışlarıyla bu bölgedeki öğretmenlerin ilköğretim deneyimlerinde olumsuzluk olarak bugüne yansıyan yanlar olsa dahi, bu noktaları suçlayıcı değil, anlama, analiz etme ve değerlendirerek agresyon göstermeme hatta sınıfa taşımama gözlemlenmiştir.

Eğitimcilerin ve çocukların algıları arasında sağlam bir köprü vardır. Öğrencilerin kendilerinin ve başkalarının eylemlerini öğretmenlerin mercekleri aracılığıyla gözlemlediği, sorguladığı, tanımladığı gözlemlenmiştir. Sınıf içi gruplaşmaların yaşandığı okulda öğretmenler arasında da benzer şekilde gruplaşmalar mevcuttur. Birbirini sözlü ve fiziksel olarak ezme çabası görülen öğrencilerin arasında oluşan gerginliklerde hep bir tarafı haklı bulan ve diğer tarafın neden haksız ve suçlu olduğunu sınıfında anlatan öğretmenlerin olduğu alt sosyo-kültürel yapıdaki okulda sürekli bir sınıf içi iletişimsizlik, birbirini dinlememe ve suçlayıcılık hakimdir. Öğretmen davranışları, öğrenciler tarafından gün içinde tekrarlanan eylemlerle normalleştirilen ve yeniden tanımlanan kültürel bilgiyi mirasa da dönüştüren bir alt yapı bırakabilir. Öğretmenler, öğrencilerin kültürel alanda yerleşkelerini ve olayları nasıl içselleştirdiklerine tesiri olan bireylerdir, çocuklar da öğretmen karşısında yerlerini belirler ve tutumlarını oluştururlar. Swidler'in (1986) "araç seti", öğretmenlerin bu çalışmadaki davranışlarında sosyal-

kültürel tepkiler içinde yer almaktadır. Bu çalışmanın bulgusu, öğretmenlerin pratik stratejilerinin, sınıf bağlamlarının nereden geldiğini göstermek için Clandinin ve Connelly (1986) ve Cabaroğlu'nun (2012) bulgularına benzer.

Bourdieu, toplumsal yapılar içinde doğru becerilere sahip olmanın ayrıcalığı mı yoksa güçlü konumu mu olduğunu sorgular (Bourdieu, 2000). Öğretmenlerin tutumsal farklılıklarında ortaya çıkan bir diğer konumu vurgulayıcı nokta da söylem ve sözcük seçimleri olmuştur. Alt sosyo-kültürel yapıda öğrencilere sınıf içi seslenişlerle öğretmen konumunu hatırlatıcı noktada bir yerde durmakta iken diğer yapıda öğretmen tutumlarında öğrenciye konum açıcı noktada sözlü yapıcılıklar gözlemlenmiştir.

“kelimelerin gaspedilip silah gibi kullanılmaları...niyeti maskeleyerek için ve geleneksel olarak sahip oldukları anlamın tam tersi anlamında kullanılmaları yeni inanç sisteminin krallarının en parlak stratejik zaferlerinden biri olmuştur. Bu onlara, kendilerini eleştirenleri marjinalize etme ve eleştirilerini dile getirebilecekleri bir dilden yoksun bırakma imkanını vermiş” (Roy, 2009).

Öznenin nesnel olarak algılandığı ve sorumlu bir kişi olarak alanda özgüvenini pekiştirmesinin engellenmesi bir ezme/ezilme durumu yaratır. Böyle bir pencereden bakıldığında ise şiddeti ve saldırganlığı kurgulayan iletişimsel ağı görmek mümkün olabilir. Eğer kendileri şiddetin ve saldırganlığın sonucunda ya da boyun eğmişliğin neticesinde bu algıda değillerse ezme eğiliminde olurlar mıydı? Bu algıda alt sosyo-kültürel yapıda çalışmakta olan öğretmenlerin kendilerini okul ve sınıf sahasında özgürleştirme adına oluşturdukları her tutumda aslında karşı tarafı ezme eğiliminde oldukları gözlemlenmiştir. Mesleki ve kişilik bazında gerek sistem gerek veliler gerek ise toplumsal açıdan ezildiklerini ima eden hatta bazı söylemlerle dile getiren alt sosyo-kültürel yapıda çalışan öğretmenler, ne kendilerini ne de öğrencilerini özgürleştirebilirler. Çelişkili ifadelerle çalıştıkları kurumu ve veli profilini eleştirirken öte yandan başka bir kurumda ya da bölgede çalışmak istemediklerini ifade ederken aslında ezilme psikolojisiyle içlerinde hapsedildikleri ikilemi de ortaya koymaktadır. Ezilenlerin ya da sistemde ezildiklerini, gereken değeri göremediklerini düşünen alt sosyo-kültürel yapıda çalışan öğretmenler, dönüşümün uygulayıcısı olarak kendini görürken, çocuğa, sisteme, aileye karşı güvensizlik beslemektedir. Ayrıca buna ek olarak Beşiktaş bölgesinde öğretmenler için öğrencinin anlamı potansiyelden geçerken ve sorumluluk verilen tarafta

yer alırken, diğer bölgede öğrencilerin sürece sahte katılımı gözlemlenmiştir. Sınıf yönetimindeki metotlar ve gözlemlenen sınıf içi uygulamalarda alt sosyo-kültürel yapıda kullanılan tek yönlü anlatı tekniği, öğrencileri mekanik ezbere sevk ederken, çocuk algılarıyla da bu yöntem örtüşmektedir. Çocuk öğretmen tarafından yeniden yapılandırılan ve doldurulması mümkün olan boş kalıplar olarak görüldüğünde, kapların ne kadar iyi doldurulduğu da “iyi öğretmen” i betimlemektedir. Diğer bir açıdan ise kaplar ne kadar boşsa ya da bunu kabul ederek ve buna izin vererek öğretmen tutumuna karşı sakın bir tutum sergilerse “iyi öğrenci” dir. Aksi yönde üst sosyo-kültürel yapıda öğrenciler sınıf gözlemlerinde ve öğretmen tarafından kullanılan öğretim yöntem ve tekniklerinde kendilerini açıkça ortaya koyabilecekleri alanlara sahiplerdir. Ezilen bireylerde öncesinde ezilmiş bir yapı var ise ikiye bölünme ya da içindeki ezilene direnerek ezme potansiyeli olabilir, bu noktadan hareketle bu ikilem onlarda güvensiz bir yapıyı oluştururken, hareket alanını kısıtlar ve özgürleşme çabalarına ket vurur. Peki özgür hissetmeyen bireyler özgürlüğe imkan sağlayan ortamları oluşturabilirler mi?

Gustave Le Bon’un Kitleler Psikolojisinde ele aldığı açıdan bakıldığında kitle oluşumunun rastgele olmadığını aksine bu tesadüf gibi görünen durumun öğretmenler ve onların tercih noktası olan okulların sosyo-kültürel bölgeleri olduğunda aslında bilince aktarmak üzere seçtikleri bölgeler olduğu düşünülebilir. Kitabında toplum tabakalarını da ele alan yazar, mevcut durumunu istemeyen alt sosyo-kültürel yapıdaki bireyleri de çoğunlukla isyan potansiyeli olan bireyler olarak ifade ederken, üst tabakada ise mevcudiyetini devletin yapısına güven aynı zamanda da şüpheyile bakan burjuvazi ile anlatır (Bon, 1997). Bu çalışmada da isyanı motivasyon kaynağında ezme potansiyeliyle gösteren, geçmişlerinin boyunduruğundan sıyrılamayan öğretmenlerin olduğu gerek düşünce gerek duygu durumu olarak tek bir kanala girmekte olan bireyler oluşturuyor.

Freud (1962) nevrotik endişeyi, bastırılan bilinçdışındaki elementin bilince çıkma korkusu olarak ifade eder. Bu esnada ise, ego savunma mekanizmalarını çalıştırarak bunları bilinç dışında tutmak isteyecektir. Bu noktada yaşanan ikilem oldukça önemlidir. Kişi, bu noktada ne yaşıyor? İçsel bir çatışma sürecindeyken enerji harcaması onda ne yaratıyor? Tam bu sırada bireyde Freud’un “nevrotik kaygı” (Alexander & French, 1980) dediği bir yapı oluşur. Ne kadar çok bastırılan olgu, durum var ise çatışma o denli yoğun olacaktır. Psikanalitik yaklaşımda en can alıcı kısım, bireye ait hangi dürtü ya da dürtüler

ne ile nasıl tatmin edilecektir noktasıdır. Kültürle ve bireysel psikoloji ile yoğrulan eğitim alanında da bu d ğ nselliklerin oldukça önemli olduğu açıktır. Kişi özgürce, korkusuzca duygularını farkediyor ve yaşıyor ise ihtiyaçların tatmini m mk md r aksi takdirde korku ile o duyguyu yaşamak ve farkına varmak mümkün olmayacağından, duygusunu sahiplenmeyen, arzusunu bastıran, kendini ifade de zorlanan bireyler görülür. Burada elbette bir süreç söz konusudur ve bu süreç kabul edinilen, sevilen ve sayılan bir çevrede çocukluğa adım atmış bireylerde sağlıklı şekilde tekrarla öğrenilir ve dürtüleri üzerindeki farkındalığı artar. Bu sağlıklı gelişim ortamında korkusuzca deneyim kazanan bireyler, aileleri, okul ve kültürün de etkisiyle bir benlik yoğururlar. Tam tersi bir durumda ise bireyin gelişine ket vurulur ve bu kişilerde yalanlama, rasyonalizasyon, yansıtma gibi savunma mekanizmalarının sıklıkla çalıştığı görülebilir. Bu yapıdaki kişiliklerde bölünmüş benlik var olduğundan gerçeği görmek, algılamak ağır gelmekte, tatmin olmayan bastırılmış arzu ve duyguların tatmini beklenmektedir.  atışmanın var olduğu bu kişilik yapısında ise gelişim değil psikopatolojik bulgular var olabilir.

Rogers (1961) nevrotik kişileri tutucu yapıda yani değişime, gelişime kapalı, katı bireyler olarak ifade eder. Daha olgun benliğe sahip kişilikte bireyler ise deneyimlere açık, esnek yapıdadırlar. Bastırılmış duygularının yoğunluğu fazla olan bireylerde benliğe çıkmak isteyen ve bu nedenle ona baskı yapan durumlar vardır. Bu nedendir ki, bu kişiler yeni durumlarda ya da değişimlerde bastırdıkları ve bilinçdışına hapsettikleri istek ya da arzuların kontrolünden çekinirler. Bu yapıda ise ne hatası üzerine düşünen ne yeni bir duruma adapte olabilen bir kişi görmek mümkündür. Kişi dürtüsünü bastırdığında kişiliğinde bölünmeler başlar, kaygılı ve nevrotik bir yapı ortaya çıkabilir.  atışmalarla boşa harcanan enerjisi motivasyonunu düşürür ya da dış kaynaklarda motive olma çabası başlar. Herbir bastırılmış dürtü ya da duygu ile hayatını görmeye anlamaya çalışırken, arzu ve isteklerini tatmin edemedik e ise kıskançlık, haset duyguları da yükselebilir. Bu şemsiye altından bakıldığında ise bu yapıda olan bireylerden yaratıcılık, hayat enerjisi, değişime ve ortama uyum ya da öz eleştiri, empati beklemek sağlıklı olmayacaktır. Eğitim ortamında çalışmakta olan öğretmenlerin çocukluk süreçleri ile şimdiki kişilik yapıları ele alındığında varoluşlarının, ona yükledikleri anlamın ve yerin önemi bir kez daha kıymetli oluyor. Dokundukları her bir çocukla ve oluşturdukları eğitim ortamıyla tekrarlı bir patolojiyi ya da sağlıklı eğitim ortamını var edebilirler.

“Sömürgeleştirilmiş insan, kemiklerinde birikmiş olan bu saldırganlığı, ilk olarak kendi insanlarına karşı dışa vuracaktır” (Frantz, 1968)

SONUÇ VE ÖNERİLER

İstilaya uğramış, ezildiğini dile getirmiş bir kişinin sosyal benî, sosyokültürel ilişkileriyle, deneyimsel yaşantı alanı ile biçimlenir ve bu nedenle kültürün ikililiğini gerek tutumsal gerek söylemsel bazda dışa yansıtır. Bu ikililik, bireyi egemen olma çabasına ittikçe, ona özgürlük alanı açacağını düşündürürken aynı zamanda, tecrübelerini sağlam temellere oturttuğunu düşünme fırsatı da sunar. Öte yandan, kendi düşüncesini benimseyen, katı ve ezen bir sosyal yapı içinde var olmayı seçebilir. Bu çalışmada bu yapı okul, bu birey ise öğretmendir. Ezen öğretmen kimliği ve bu yapı içindeki çocuğun, eğitimin ve kurumun sistematiğini zorunlu olarak belirler. Öğretmen, doyum alma, motive olma adına kendisine dayatılan kuralları benimsemek zorunda kalır ve bu noktada düşünmemek en temel haz kuralı olur. Ezenler ya da öncesinde ezilmişlik duygusuyla tutum geliştirenler, etraflarındaki bireylerin bilgisizliğini o kadar mutlak sayarlar ki kendilerinin uzman görüşlerine ve öğrettiklerine muhtaç olduklarını düşünürken, başka bir potansiyel de geliştiremeyeceklerini düşünürler. İki farklı sosyokültürel yapıda çalışan öğretmenlerin yaşantı alanlarını, deneyimlerini, kimliklerini nasıl algıladıkları, onların çocuğa, eğitime, mesleki rolleri nasıl yorumlayıp hangi tonda benimsediklerine yansımaktadır. Ezilmişlik ve bu duyguyla ezme yanlısı olup, gücü, hiyerarşiyi benimseyen tarafta yer alan eğitimciler, mesleklerini kültür ve birey dönüştürücü olarak görmek isterken aslında asıl amacın kendilerini özgürleştirme adına atılan önemli bir adım da olabileceği düşüncesine kapı açmaktadır. Ezilme ve ezme halinde birey ya özgürleşmek üzere örgütlenmek, gruplaşmak ya da seçkinler tarafından ezilmek ya da manipüle edilmek durumunda kalacağı ikilemini yaşarsa onu motive eden tarafı, eleştirdiği ancak ona haz veren ezme tarafını tercih eder. İçinde bulunduğu zamanda ve mekanda kök salan bu yapı, iletişimi asgari seviyede tutar çünkü umutsuz bireylerde iletişimden hatta dünyadan kaçış görülür. Benliğindeki bölünmüşlikle ve zihnini sürekli tehdit eden dürtülerle dış dünyayı algılayan bireylerde, bu dürtüleri hareketlendirecek her yapı kaygıya dönüşebilir. Bu şekilde bastırılmış dürtülerle var olmaya çalışan ve doyum arayan insanlardan oluşan toplumlarda ise normlar ve değer yargıları da nevrotik bir yapıya doğru evrilir. Alt sosyo kültürel yapıda çalışmakta olan öğretmenlerin nevrotik bir tutum içinde olmaları da değişen duygu durumlarını ve bastırmakta oldukları düşünceleri açıklamaktadır. Yeni durumlara adapte olamama, kendini eleştirmeme, empati kuramama, dışsal motivasyon kaynakları yaratma halinde iken bulunduğu noktada kalma taraftarı olan öğretmenlerin

dürtülerini bastırıldığı, çatışma halinde olduğu bir kişilik bölünmesi yaşadığı da düşünülebilir.

Bu çalışma, öğretmenlerin ve çocukların toplumdaki konumları için çok önemlidir. Sosyal kültürel alan, edimsel ve düşünsel yolculuklar okul gibi kültürün yaşatıldığı sistemsel kollardan bağımsız var olamaz. Öğretmenlerin kendilik algıları, karşı tarafı nasıl algıladığına ve onu özne mi yoksa nesne mi olarak konumlandırıp konumlandırmayacağını belirleyebiliyor. Öğretmenlerin iki farklı bölgede seçim yapmış olmaları aslında kendilerini nasıl içselleştirdiklerini ve bu seçimin bir tesadüf olmadığını aksine kök analizi olduğunu göstermektedir. Tıpkı Gramsci'nin (1971) sosyoloji tanımı gibi aslında bireyin kendilik algısı dışşallığın içselleştirilmesi ve içselliğin dışsallaştırılmasıdır. Araştırmadan elde edilen bulgular göz önüne alındığında bazı önerilerde bulunmak gerekmektedir. Öğretmen adaylarına sadece nicelik değil nitelik testi de yaparak göreve başlatmak hem öğrenciler hem öğretmenler hem de eğitim ortamı açısından daha sağlıklı bir durum olacaktır. Bir diğer nokta ise öğretmenlerin psikolojik destek alarak meslek çalışmalarına devamlılıklarının sağlanması gerek değişen yaşam koşulları gerek stabil kalmayan eğitim sistemi ve müfredatına adaptasyon sürecinin rahat geçmesi ve gerek ise motivasyon düzeylerinin değerlendirilmesi açısından oldukça önemlidir.

KAYNAKÇA

- Abercrombie, N., S. Hill & B.S. Turner (2000). *The Penguin Dictionary of Sociology*. London: Penguin books.
- Abrams, D.& M.A. Hogg (2004). Metatheory: Lessons From Social Identity Research. *Personality and Social Psychology Review*, 8, 98-106.
- Adams, R. & R. Fogelson (1977). *The Anthropology of Power*. New York, NY: Academic Press.
- Adelmann, P. K. & R.B. Zajonc (1989). Facial Expression and The Experience of Emotion. *Annual Review of Psychology*, 40 (1), 249-280.
- Adler, A. (1962). *What Life Should Mean to You*. New York, Capricorn Books.
- Ahlstrom, W. & R. Havighurst (1971). 400 losers: Delinquent Boys in Highschool. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Akkök, F., P. Askar & B. Sucuoglu (1995). Safe Schools Require the Contributions of Everybody: The Picture in Turkey. *Thresholds in Education*, 1, 29-33.
- Alanen, L. (1996). Sociological Perspectives on Childhood: The Quest for a Structural Perspective. *Proceedings of Research, Sociology of Childhood Conference*. Arnoldshain/Taunus, Germany.
- Aldao, A. & S. Nolen-Hoeksema (2010). Specificity of Cognitive Emotion Regulation Strategies: A Transdiagnostic Examination. *Behaviour Research and Therapy*, 48 (10), 974-983.
- Aldao, A. & Nolen-Hoeksema, S. (2012). When Are Adaptive Strategies Most Predictive of Psychopathology?. *Journal of Abnormal Psychology*, 121 (1), 276.
- Alexander, F. & T.M. French (1980). *Psychoanalytic Therapy Principles and Application*. London: University of Nebraska Press.
- Allport, F. H. (1924). *Social Psychology*. Boston, MA: Houghton Mifflin.
- Allport, G. W. (1954a/1968). The Historical Background of Modern Social Psychology. G. Lindzey (ed), *Handbook of Social Psychology*. Reading, MA: Addison-Wesley, 1, 3-56.
- Altınel, Z. (2006). *Student Misbehavior in EFL Classes: Teachers' and Students' Perspectives*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Çukurova University, Adana, Turkey.
- Altıntaş, E. (2001). *Sınıf Yönetiminde Yeni Yaklaşımlar*. Ankara: Nobel Yayınevi.
- Amit, M. & M. Fried (2005). Authority and Authority Relations in Mathematics Education: A View from an 8th Grade Classroom. *Educational Studies in Mathematics*, 58, 145-168.

- Amlung, M., E. Marsden, K. Holshausen, V. Morris, H. Patel, L. Vedelag & R.E.M Cabe (2019). Delay Discounting as a Transdiagnostic Process in Psychiatric Disorders: A Meta-Analysis. *JAMA Psychiatry*, 76 (11), 1176-1186.
- Apple, M.W. (1995). *Cultural Capital and Official Knowledge, in Higher Education Under Fire*. New York: Routledge.
- Arendth, H. (1961). *Between Past and Future*. New York, NY: Viking Press.
- Aronson, E. (1978). *The Jigsaw Classroom*. Sage.
- Averill, J. R. (1968). Grief: It's Nature and Significance. *Psychological Bulletin*, 70 (6), 721.
- Averill, J. R. (1980). *A Constructivist View of Emotion: In Theories of Emotion*. Academic Press, 305-339.
- Aytaç, S. (2007). Örgütsel Davranış Açısından Kişiliğin Önemi. *İş, Güç Endüstri İlişkileri ve İnsan Kaynakları Dergisi*, 3 (1).
- Ball, S. (1990). *Foucault and Education: Disciplines and Knowledge*. London: Routledge.
- Baloğlu, N. (2001). *Etkili Sınıf Yönetimi*. Ankara: Baran Ofset.
- Bandura, A. (1978). Social Learning Theory of Aggression. *Journal of Communication*, 28 (3), 12-29.
- Bandura, A. (1978). The Self System in Reciprocal Determinism. *American Psychologist*, 33 (4), 344.
- Barlow, D.H. & T.J. Farchione (2018). *Applications of The Unified Protocol for Transdiagnostic Treatment of Emotional Disorders*. New York: Oxford University Press.
- Barrett, L. F. (2012). *Emotions Are Real Emotion*. 12 (3), 413.
- Batmaz, S. (2018). *Ergen Psikopatolojisine Transdiagnostik Yaklaşım Ergenlik Dönemi ve Ruhsal Bozukluklar*. Ankara: Türkiye Klinikleri.
- Bauer, N. (2001). *Simone de Beauvoir, Philosophy, and Feminism*. New York, NY: Colombia University Press.
- Baysal, N. & A. Dağlı (2011). İlköğretim II. Kademedeki Görevli Öğretmenlerin Sınıfta Karşılaştıkları Disiplin Sorunlarına ve Bunların Çözüm Yollarına İlişkin Görüşleri. *Electronic Journal of Social Sciences*, 10 (38), 61-78.
- Berglas, S. (1987). The Self Handicapping Model of Alcohol Abuse. H.T. Blane and K. E. Leonard (Ed.), *Psychological Theories of Drinking and Alcoholism*. New York: Guilford Press, 305-45.
- Bierstedt, R. (1974). *Power and Progress: Essays on Sociological Theory*. New York, NY: McGraw-Hill.

Bilgin, Y. (2011). *Turizmde Lisans Öğrenimi Gören Öğrencilerin Kişilik Özellikleri ve Mesleğe Yönelik Düşünceleri Üzerine Bir Alan Araştırması*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Düzce Üniversitesi/SBE, Düzce.

Birch, S. H. & G.W. Ladd (1997). The Teacher-Child Relationship and Children's Early School Adjustment. *Journal of School Psychology*, 35 (1), 61–79.

Bitlisli, Ö. G. F. (2013). Beş Faktör Kişilik Özellikleri İle Akademik Güdülenme İlişkisi: Süleyman Demirel Üniversitesi Isparta Meslek Yüksekokulu Öğrencilerine Yönelik Bir Araştırma. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 18 (2), 459-480.

Blau, P. M. (1964). *Exchange and Power in Social Life*. New York, NY: JohnWiley and Sons.

Bledsoe, C. (1990). The Politics of Children: Fosterage and The Social Management of Fertility Among the Mende of Sierra Leone. In W.P. Handwerker (Ed.), *Births and Power: Social Change and The Politics of Reproduction*. Boulder, CO: Westview Press.

Bochner, S. & C.A. Insko (1966). Communicator Discrepancy, Source Credibility, and Opinion Change. *Journal of Personality and Social Psychology*, 4 (6), 614.

Bon, G. L. (1997). *Kitleler Psikolojisi*. İstanbul: Hayat Yayınları.

Bourdieu, P. (1984). *Distinction: A Social Critique of the Judgment of Taste*. Cambridge, Mass.: Harvard University Press.

Bourdieu, P. (1989). *The Corporatism of the Universal: The Role of Intellectuals in the Modern World*. Chicago: University of Chicago Press.

Bourdieu, P. (2000). *Pascalian Meditations*. Stanford, CA: Stanford University Press.

Bowles, S. & H. Gintis (1976). *Schooling in Capitalist America: Educational Reform and the Contradictions of Economic Life*. New York, NY: Basic Books.

Bradley, B. (1989). *Visions of Infancy: A Critical Introduction to Child Psychology*. Cambridge: Polity Press.

Brauer, M., C.M. Judd & M.D. Gliner (1995). The Effects of Reoperated Expressions on Attitude Polarization During Group Discussion. *Journal of Personality and Social Psychology*, 68, 1014-29.

Britzman, D. P. (2003). *Practice Makes Practice: A Critical Study of Learning to Teach*. Sunny Press.

Bronfenbrenner, U. (1979). *The Ecology of Human Development: Experiments by Nature and Design*. Harvard University Press.

Bronfenbrenner, U. (1992). *Ecological Systems Theory*. *Social Development*, 9 (1), 115-125.

- Bronfenbrenner, U. & Morris, P. A. (1998). *The Ecology of Developmental Processes*.
- Brophy J. E. & T. Good (1994). *Looking in Classroom*. New York: Harper Collins College Publications.
- Brown, C. A. & T.J. Cooney (1982). Research on Teacher Education: A Philosophical Orientation. *Journal of Research and Development in Education*, 15 (4), 13-18.
- Brown, D., W.B. Pryzwansky & A.C. Schulte (2001). *Psychological Consultation: Introduction to Theory and Practice*. Allyn & Bacon.
- Brown, R. J. (1995). *Prejudice: Its Social Psychology*. Oxford, UK: Blackwell.
- Brown, T. A. & D.H. Barlow (2009). A Proposal for a Dimensional Classification System Based on the Shared Features of the DSM-IV Anxiety and Mood Disorders: Implications for Assessment and Treatment. *Psychological Assessment*, 21(3), 256.
- Buaraphan, K. (2010). Pre-service and In-Service Science Teachers' Conceptions of the Nature of Science. *Science Educator*, 19 (2), 35-47.
- Buaraphan, K. (2011). Metaphorical Roots of Beliefs About Teaching and Learning Science and Their Modifications in the Standard-Based Science Teacher Preparation Programme. *International Journal of Science Education*, 33 (11), 1571-1595.
- Bubner, R. (1976). *Is Transcendental Hermeneutics Possible? In Essays on Explanation and Understanding*. Springer, Dordrecht, 59-77.
- Buck, R. (1980). Nonverbal Behavior and the Theory of Emotion: The Facial Feedback Hypothesis. *Journal of Personality and Social Psychology*, 38 (5).
- Burchinal, M.R., C. Howes, E. Peisner-Feinberg & R. Pianta (2002). Development of Academic Skills from Preschool Through Second Grade: Family and Classroom Predictors of Developmental Trajectories. *Journal of School Psychology*, 40, 415-436.
- Burger, J. M. (1981). Motivational Biases in the Attribution of Responsibility for an Accident: A Meta-Analysis of the Defensive Attribution Hypothesis. *Psychological Bulletin*, 90, 496-513.
- Burger, J. M. (1986). Increasing Compliance by Improving the Deal: The That's not All Technique. *Journal of Personality and Social Psychology*, 51, 277-83.
- Burman, E. (1994). *Deconstructing Developmental Psychology*. London and New York: Routledge.
- Burnstein, E. & A. Vinokur (1977). Persuasive Argumentation and Social Comparison As Determinants of Attitude Polarisation. *Journal of Experimental Social Psychology*, 13, 315-32.
- Cabaroğlu, N. & Z. Altınel (2010). Misbehavior in EFL Classes: Teachers' and Students' Perspectives. *Journal of the Cukurova University Institute of Social Sciences*, 19 (2), 99-119.

- Cabaraoğlu, N. (2012). Prospective EFL Teachers' Perceptions of Classroom Management and Misbehavior. *Çukurova University Faculty of Education Journal*, 41 (1), 117-132.
- Campbell, D. T. (1958). Common Fate, Similarity, and Other Indices of the Status of Aggregates of Persons as Social Entities. *Behavioral Science*, 3, 14.
- Campell, J. D. & P.J. Fairey (1985). Effects of Self Esteem, Hypothetical Explanations, and Verbalisations of Expectancies on Future Performance. *Journal of Personality and Social Psychology*, 48, 1097-111.
- Cannon, W. B. (1916). Some Disorders Supposed to Have an Emotional Origin. *New York Medical Journal*, 104, 870-873.
- Cannon, W. B. (1927). The James-Lange Theory of Emotions: A Critical Examination and an Alternative Theory. *The American Journal of Psychology*, 39, 106-124.
- Cantor, J. R., B. Mody & D. Zillmann (1974). Residual Emotional Arousal as a Distractor in Persuasion. *Journal of Social Psychology*, 92, 231-244.
- Clandinin, D. & F. Connelly (1986). Rhythms in Teaching: The Narrative Study of Teachers' Personal Practical Knowledge of Classrooms. *Teaching and Teacher Education*, 2 (4), 377-387.
- Clark, C. M. & P.L. Peterson (1986). Teachers' Thought Processes. In M. C. Wittrock (Ed.), *Handbook of Research on Teaching*, 255-296.
- Clark, C. M. & R.J. Yinger (1987). Teacher Planning. In J. Calderhead. (Ed.), *Exploring Teachers' Thinking*. London: Cassell.
- Clifford, J. & G.E. Marcus (1986). Writing Culture. Proceeding of Research, Experiments in Contemporary Anthropology a School of American Research Advanced Seminar. *European Journal of Social Psychology*, 5, 457-501.
- Coon, D. & J.O. Mitterer (2013). *Introduction to Psychology: Gateways to Mind and Behavior*. CA: USA: Wadsworth Cengage Learning .
- Cooper, J. M.P. Zanna & P.A. Taves (1978). Arousal As a Necessary Condition for Attitude Change Following Induced Compliance. *Journal of Personality and Social Psychology*, 36, 1101-1106.
- Cooper, C.A.; L. Golden & A. Socha. (2013). "The Big Five Personality Factors and Mass Politics". *Journal of Applied Social Psychology*, 43, 68-82.
- Costa, P.T., R.R. McCrae & D.A. Dye (1991). *Facet Scales for Agreeableness and Conscientiousness; A Revision of the Neo Personality Inventory*. *Personality and Individual Differences*. 12 (9), 887-898.
- Crowther P., M. Joris, M. Otten, H. Tekkens & B. Wächter (2000). *Internationalisation at Home: A Position Paper*. Amsterdam: Drukkerij Raddraaier.

Curby, T. W., L. L. Brock & B.K. Hamre (2013). Teachers' Emotional Support Consistency Predicts Children's Achievement Gains and Social Skills. *Early Education & Development*, 24 (3), 292–309.

Cüceloğlu, D. (1995). *İyi Düşün Doğru Karar Ver*. İstanbul: Sistem Yayıncılık.

Cüceloğlu, D. (2000). *İyi Düşün Doğru Karar Ver*. İstanbul: Sistem Yayıncılık.

Cüceloğlu, D. (2010). *İnsan ve Davranışı, Psikolojinin Temel Kavramları*. İstanbul: Remzi Kitabevi.

Dağlı, A. & N. Baysal (2011). İlköğretim II. Kademedeki Görevli Öğretmenlerin Sınıfta Karşılaştıkları Disiplin Sorunlarına ve Bunların Çözüm Yollarına İlişkin Görüşleri. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 10 (38), 61-78.

Dalglish, T., M. Black, D. Johnston & A. Bevan (2020). Transdiagnostic Approaches to Mental Health Problems: Current Status and Future Directions. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 88 (3), 179.

Darwin, C. (1955). *Expression of the Emotions in Man and Animals*. New York.

Davis-Seaver, J. (1994). *Critical Thinking in Young Children*. Doktora Tezi. University Of North Carolina, Greensboro, 17-93.

Davis-Seaver, J., T. Smith & D. Leflore (2003). Constructivism: A Path to Critical Thinking in Early Childhood. *International Journal of Scholarly Academic Intellectual Diversity*, 7 (1), 1-7.

Deaux, K., A. Reid, K. Mizrahi & K.A. Ethier (1995). Parameters of Social Identity. *Journal of Personality and Social Psychology*, 68 (2), 280.

Dede, B. (2009). *Kişilik Özelliklerinin Örgütsel Vatandaşlık Davranışı Üzerindeki Etkileri: Bankalar Örneği*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Karadeniz Teknik Üniversitesi/SBE, Trabzon.

Demirel, Ö. (2002). *Öğretim Teknolojileri ve Materyal Geliştirme*. Ankara: PegemA Yayıncılık.

Develioğlu, K. ve Ö. Tekin (2013). Beş Faktör Kişilik Özellikleri ve Yabancılaşma Arasındaki İlişki: Beş Yıldızlı Otel Çalışanları Üzerine Bir Uygulama. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*. 18 (2), 15-30.

Devine, P. G. (1989). Stereotypes and Prejudice: Their Automatic and Controlled Components. *Journal of Personality and Social Psychology*, 56, 5-18.

Dienstbier, R. A. (1978). *Emotion-Attribution Theory: Establishing Roots and Exploring Future Perspectives*. University of Nebraska Press.

Egan, S., T. Wade & R. Shafran (2012). The Transdiagnostic Process of Perfectionism. *Revista de Psicopatología y Psicología Clínica*, 17 (3), 279-294.

Engelbert, A. (1994). *Worlds of Childhood: Differentiated but Different: Implications for Social Policy*. Adershot: Avebury Press.

- Ergin, A. ve C. Birol (2000). *Eğitimde İletişim*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Ersoy, S. (2006). *İlköğretim Okullarında Yönetici ve Öğretmenler Arasındaki İletişim Sorunları*. Yüksek lisans tezi. Van: Yüzüncü Yıl Üniversitesi. Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Field, A. P. & S. Cartwright-Hatton (2008). Shared and Unique Cognitive Factors in Social Anxiety. *International Journal of Cognitive Therapy*, 1(3), 206-222.
- Fletcher, G. J. & C. Ward (1988). *Attribution Theory and Processes: A Cross-Cultural Perspective*.
- Foucault, M. (1977). *Discipline and Punish*. New York, NY: A Division of Random House.
- Foucault, M. (1979). *Discipline and Punish: The Birth of the Prison*. Harmondsworth: Penguin.
- Foucault, M. (1980). *Power/Knowledge: Selected Interviews & Other Writings*. New York, NY: Pantheon Books.
- Foucault, M. (1986). *Discipline and Punish: The Birth of the Prison*. Vintage.
- Foucault, M. (1988). The Ethic Care for the Self as a Practice of Freedom. In J. Bernauer and D. Rasmussen. (Eds.), *The final Foucault*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Frantz, F. (1968). *The Wretched of the Earth* (1961). Trans. C. Farrington. New York, 149.
- French, J. R., B. Raven & D. Cartwright (1959). *The Bases of Social Power*. *Classics of Organization Theory*, 7, 311-320.
- Freud, S. (1962). *The Aetiology of Hysteria*. In *The Standard Edition of the Complete Psychological Works of Sigmund Freud, Volume III (1893-1899): Early Psycho-Analytic Publications*, 187-221.
- Friedman, H. S. & M. W. Schustack (1999). *Personality: Classic Theories and Modern Research*. Boston, MA: Allyn and Bacon, 576.
- García-Escalera, J., P. Chorot, R.M. Valiente, J.M. Reales & B. Sandín (2016). Efficacy of Transdiagnostic Cognitive-Behavioral Therapy for Anxiety and Depression in Adults, Children and Adolescents: A Meta-Analysis. *Revista de Psicopatología y Psicología Clínica*, 21(3), 147-175.
- Giddens, A. (1985). *A Contemporary Critique of Historical Materialism*. London: Macmillan.
- Gigone, D. & R. Hastie (1993). The Common Knowledge Effect: Information Sharing and Group Judgment. *Journal of Personality and Social Psychology*, 65, 959-74.
- Girgin, B. (2007). *Beş Faktör Kişilik Modelinin İşyerinde Duygusal Tacize (Mobbing) Etkileri*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Dumlupınar Üniversitesi/ SBE, Kütahya.

- Glass, R., J. Prichard, A. Lafortune & N. Schwab (2013). *The Influence of Personality and Facebook Use On Student Academic Performance. Issues in Information Systems*, 14 (2), 119-126.
- Goldberg, L. R. (1990). An Alternative ‘‘Description of Personality’’: The Big-Five Factor Structure. *Journal of Personality and Social Psychology*, 59, 1216–1229.
- Goldman, A. I. (1970). *A Theory of Human Action*, Englewood Cliffs.
- Gordon, R. M. (1978). Emotion Labelling and Cognition. *Journal for the Theory of Social Behaviour*, 8, 125-135.
- Gordon, T. (1996) *Etkili Öğretmenlik Eğitimi*, Istanbul: Sistem Yay.
- Gramsci, A. (1971). *Selections from the Prison Notebooks of Antonio Gramsci*. New York: International Publishers.
- Guerrero, M. C. M. & O.S. Villamil (2002). Metaphorical Conceptualizations of Esl Teaching and Learning. *Language Teaching Research*, 6 (2), 95–120.
- Günel, Ö. D. (2010). *İşletmelerde Yıldırma Olgusu ve Yıldırma Mağdurlarının Kişilik Özelliklerine İlişkin Bir Araştırma*.
- Güneş, N. (2016). *Beş Faktör Kişilik Özelliklerinin Erformansa Etkisi: Yerel Yönetimlerde Bir Uygulama*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Türk Hava Kurumu Üniversitesi/SBE, Ankara.
- Güney, S. (2000). *Davranış Bilimleri*. 2. Baskı. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Habermas, J. (1996). *Between Facts and Norms: Contributions to a Discourse Theory of Law and Democracy*. Cambridge, Massachusetts: MIT Press.
- Haggarty, L. & B. Pepin (2002). An Investigation of Mathematics Textbooks and Their Use in English, French and German Classrooms: Who Gets an Opportunity to Learn What? *British Educational Research Journal*, 28 (4), 567-90.
- Hamilton, D. L. & R.K. Gifford (1976). Illusory Correlation in Interpersonal Personal Perception: A Cognitive Basis of Stereotypic Judgments. *Journal of Experimental Social Psychology*, 12, 392-407.
- Hamilton, D. L. & S.J. Sherman (1996). Perceiving Persons and Groups. *Psychological Review*, 103, 336-35.
- Hamre, B.K. & R.C. Pianta (2001). Early Teacher–Child Relationships and the Trajectory of Children’s School Outcomes Through Eighth Grade. *Child Development*, 72, 625–638.
- Harris, M. (1998). Removing the ‘Distance’ from Distance Learning: A Perspective on Student-Teacher Interaction in the Omnibus Program. *Michigan Community College Journal: Research & Practice*, 4 (1), 49–57.

Harvey, A. G., E. Watkins & W. Mansell (2004). *Cognitive Behavioural Processes Across Psychological Disorders: A Transdiagnostic Approach to Research and Treatment*. Oxford University Press, USA.

Herbel-Eisenmann, B. & D. Wagner (2010). Appraising Lexical Bundles in Mathematics Classroom Discourse: Obligation and Choice. *Educational Studies in Mathematics*, 75 (1), 43–63.

Herbel-Eisenmann, B. & D. Wagner (2013). Mathematics Teachers' Representations of Authority. *J Math Teacher Education*, 17, 201-225.

Hipson, W. E. & D.G. Séguin (2015). Is good Fit Related to Good Behavior? Goodness of Fit Between Daycare Teacher–Child Relationships, Temperament, and Prosocial Behavior. *Early Child Development and Care*. Advance Online Publication.

Hirschfield, P. J. (2008). Preparing for Prison? The Criminalization of School Discipline in the USA. *Theoretical Criminology*, 12 (1), 79–101.

Hobbes, T. (1958). *Leviathan*. Indianapolis: Bobbs-Merrill.

Hogg, M.A. (2006). Social Identity Theory. In P. J. Burke (ed.), *Contemporary Social Psychological Theories*. Palo Alto, CA: Stanford University Press, 111-136.

Hogg, M.A. (2010). Influence and Leadership. In S.T. Fiske, D.T. Gilbert, and G. Lindzey (eds), *Handbook of Social Psychology*. New York: Wiley, 2, 1106-1207.

Hogg, M.A. (2012). Uncertainty-Identity Theory. In P.A.M Van Lange, A.W. Kruglanski, & E.T. Higgins (eds), *Handbook of Theories of Social Psychology*. Thousand Oaks, CA: Sage, 2, 62-80.

Hogg, M.A & D. Abrams (1988). *Social Identifications: A Social Psychology of Intergroup Relations and Group Processes*. London: Pearson Education.

Hooks, B. (1990). *Yearning: Race, Gender and Cultural Politics*. Boston, MA: South End Press.

Hunter, I. (1988). *Culture and Government: The Emergence of Literary Education*. Springer.

Isenberg, D. J. (1986). Group Polarization: A Critical Review. *Journal of Personality and Social Psychology*, 50, 1141-51.

İlaslan, Ö. (2001). *Orta Öğretim Öğrencilerinin Bazı Özlük Niteliklerinin ve Baskın Ben Durumlarının İletişim Becerileri ile İlişkisi*. Doktora tezi. Konya: Selçuk Üniversitesi.

James, A. (1993). *Childhood Identities: Social Relationships and the Self in Children's Experiences*. Edinburgh: Edinburgh University Press.

Jellison, J. & R. Arkin (1977). *Social Comparison of Abilities: A Self-Presentation Approach to Decision Making in Groups*. Washington: Hemisphere Press, 235-57.

John, O. P., L.P. Naumann ve C.J. Soto (2008). *Paradigma Shift to the Integrative Big-*

Five Trait Taxonomy: History, Measurement and Conceptual Issues. New York, NY: Guilford Press, 114-158.

Johnson, D. W. & F.P. Johnson (1987). *Joining Together: Group Theory and Group Skills*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

Johnson, S. L., C.S. Carver & J. Joormann (2013). Impulsive Responses to Emotion as a Transdiagnostic Vulnerability to Internalizing and Externalizing Symptoms. *Journal of Affective Disorders*, 150 (3), 872-878.

Jones, R.N. (1995). *The Theory and Practise of Ccounseling*. Holt Rinehart and Winston Ltd.

Jones, K. & K. Williamson (1979). The Birth of the Schoolroom. A Study of the Transformation in the Discursive Conditions of English Popular Education in the First-Half of the Nineteenth Century. *Ideology and Consciousness London*, 6, 59-110.

Jussim, L., J. Eccles & S. Madon (1996). Social Perception, Social Stereotypes, and Teacher Expectations: Accuracy and the Quest for the Powerful Self Fulfilling Prophecy. *Advances in Experimental Social Psychology*, 28, 281-388.

Jussim, L. & C. Fleming (1996). *Self-Fulfilling Prophecies and the Maintenance of Social Stereotypes: The Role of Dyadic Interactions and Social Forces*. New York: Guilford Press, 161-92.

Kahneman, D., O. Sibony & C.R. Sunstein (2021). *Noise: A Flaw in Human Judgment*. Little, Brown.

Kapıcıoğlu, O., Y. Kuyucu & M. Şahin (2013). Okul Öncesi Öğretmenlerinin “Çocuk” Kavramına İlişkin Sahip Oldukları Zihinsel İmgeler. *Journal of Research in Education and Teaching*, 5 (2), 2146-9199.

Katz, D. (1960). The Functional Approach to the Study of Attitudes, *Public Opinion Quarterly*, 24, 163-204.

Keneally, T. (1982). My Fiction and the Aboriginal. In *Writers in East-West Encounter*. Palgrave Macmillan, London, 32-45.

Koçoğlu, M. (2014). Rızelilerin Kişilik Özelliklerini Belirlemeye Yönelik Ölçek Geliştirme Çalışması Ve Rızelilerin Rize’ye ve Rize Kültürüne Bağlılıklarını Belirlemeye Yönelik Bir Araştırma, *Journal of Black Sea Studies*. 40, 109-134.

Korkut, F. (1996). İletişim Becerileri Eğitiminin Lise Öğrencilerinin İletişim Becerilerini Değerlendirmelerine Etkisi. *3P Dergisi*. 4 (3), 191-198.

Kraut, R. E. (1982). Social Presence, Facial Feedback, and Emotion. *Journal of Personality and Social Psychology*, 42 (5), 853.

Kupchik, A. & M. Torin (2006). The New American School: Preparation Forpost-Industrial Discipline. *British Journal of Sociology of Education*, 27 (5), 617–31.

Kuzgun, Y. (2004). *İlköğretimde Rehberlik*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

- Laird, J. D. (1974). Self-Attribution of Emotion: the Effects of Expressive Behavior on the Quality of Emotional Experience. *Journal of Personality and Social Psychology*, 29 (4), 475.
- Lanzetta, J. T., J. Cartwright-Smith & R.E. Eleck (1976). Effects of Nonverbal Dissimulation on Emotional Experience and Autonomic Arousal. *Journal of Personality and Social Psychology*, 33 (3), 354.
- LaPierre, R. T. (1934). *Attitudes vs Actions*. Social Forces, 13, 230-37.
- Larson, J.P., P.G. Jr, Foster-Fishman & C.B. Keys (1994). Discussion of Shared and Unshared Information in Decision-Making Group. *Journal of Personality and Social Psychology*, 67, 446-61.
- Lazarus, R. S. (1966). Psychological Stress and the Coping Process. New York. McGraw-Hill. Lazarus, RJ, and Cohen, JB Environmental Stress. In I. Altman and JF Wohlwill (Eds.), *Human Behavior and Environment, Advances in Theory and Research*, 2, 89-127.
- Lazarus, R. S. (1968). *Emotions and Adaptation: Conceptual and Empirical Relations*. In *Nebraska Symposium on Motivation*. University of Nebraska Press.
- Lazarus, R. S., J.R. Averill & E.M. Opton Jr (1970). *Towards a Cognitive Theory of Emotion*. In *Feelings and Emotions*. Academic Press, 270-232.
- Lazarus, R. S. & S. Folkman (1984). *Stress, Appraisal, and Coping*. Springer Publishing Company.
- Lazarus, R. S. & S. Folkman (1987). Transactional Theory and Research on Emotions and Coping. *European Journal of Personality*, 1(3), 141-169.
- Lazarus, R. S. (1991). Cognition and Motivation in Emotion. *American Psychologist*, 46 (4), 352.
- Leeper, R. W. (1965). Some Needed Developments in the Motivational Theory of Emotions. In *Nebraska Symposium on Motivation*. Nebraska: University of Nebraska Press, 13, 25.
- Leventhal, H. (1974). *Emotions: a Basic Problem for Social Psychology: Classic and Contemporary Integrations*. McNally, Chicago.
- Lickel, B., D.L. Hamilton, G. Wierzchowska, A.C. Lewis & S. Sherman (2000). Varieties of Groups and the Perception of Group Entitativity. *Journal of Personality and Social Psychology*, 78, 223-46.
- Lindquist, K. A., T.D. Wager, H. Kober, E. Bliss-Moreau & L.F. Barrett (2012). The Brain Basis of Emotion: A Meta-Analytic Review. *The Behavioral and Brain Sciences*, 35 (3), 121.
- London, H. & L. Monello (1974). *Cognitive Manipulation of Boredom*. Chicago: Aldine.
- London, H. & R.E. Nisbett (1974). *Elements of Schachter's Cognitive Theory of Emotional States. Thought and Feeling: Cognitive Alteration of Feeling States*, 13-24.

- Madsen, M. C. & S. Kagan (1972). *Mother Directed Achievement of Children in Two Cultures*.
- Maher, B. A. (1974). Delusional thinking and perceptual disorder. *Journal of Individual Psychology*, 30 (1), 98.
- Mahlios, M. & M. Maxson (1998). Metaphors as Structures for Elementary and Secondary Preservice Teachers' Thinking. *International Journal of Educational Research*, 29 (3), 227-240.
- Mandler, G. (1975). *Mind and Emotion*. New York: John Wiley and Sons.
- Mansell, W., A. Harvey, E.R. Watkins & R. Shafran (2008). Cognitive Behavioral Processes Across Psychological Disorders: A Review of the Utility and Validity of the Transdiagnostic Approach. *International Journal of Cognitive Therapy*, 1(3), 181-191.
- Mansell, W., T.A. Carey & S. J. Tai (2012). *A Transdiagnostic Approach to CBT Using Method of Levels Therapy*. Distinctive features. Routledge.
- Marshall, C. & B.R. Gretchen (1999). *Designing Qualitative Research*. London: Sage Publications.
- Matsumoto, D. (1987). The Role of Facial Response in the Experience of Emotion: More Methodological Problems and a Meta-Analysis. *Journal of Personality and Social Psychology*, 52 (4), 769.
- Mayall, B. (1994). *Negotiating Health: Children at Home and Primary School*. London, UK: Cassell.
- Mayall, B. (2000). The Sociology of Childhood in Relation to Children's Rights. *Int'l J. Child. Rts.*, 8, 243.
- McCall, C. C. (2017). *Düşünmeyi Dönüştürmek*. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- McCrae, R. R. & P.T. Costa (1990). *Personality in Adulthood*. New York: Guilford press.
- McCrae, R. R. & P.T. Costa (2008). *The Five-Factor Theory of Personality*. In O. P. John, R. W. Robins.
- McDougall, W. (1920). *The Group Mind*. Londra: Cambridge University Press.
- McEvoy, P. M. & A.E. Mahoney (2012). To Be Sure, to Be Sure: Intolerance of Uncertainty Mediates Symptoms of Various Anxiety Disorders and Depression. *Behavior Therapy*, 43 (3), 533-545.
- McIntosh, A. R., F.L. Bookstein, J.V. Haxby & C.L. Grady (1996). Spatial Pattern Analysis of Functional Brain Images Using Partial Least Squares. *Neuroimage*, 3 (3), 143-157.
- McManus, F., R. Shafran & Z. Cooper (2010). What Does a Transdiagnostic Approach Have to Offer the Treatment of Anxiety Disorders?. *British Journal of Clinical Psychology*, 49 (4), 491-505.
- Middlebrook, P. N. (1980). *Social Psychology and Modern Life*. New York: Alfred A.

Knopf.

Miller, D.T. & M. Ross (1975). Self-Serving Biases in the Attribution of Causality: Fact or Fiction? *Psychological Bulletin*, 82, 213-25.

Mintz, P. M. & J. Mills (1971). Effects of Arousal and Information About Its Source Upon Attitude Change. *Journal of Experimental Social Psychology*, 7, 561-570.

Moore, R. E. (1979). *Methods and Applications of Interval Analysis*. Society for Industrial and Applied Mathematics.

Mosak, H. H. & R.R.Kopp (1973). The Early Recollections of Adler, Freud and Jung. *Journal of Individual Psychology*, 29 (2), 157.

Moscovici, S.& E. Lage (1976). Studies in Social Influence III: Majority Versus Minority Influence in a Group. *European Journal of Social Psychology*, 6 (2), 149-174.

Moscovici, S.& M. Zavalloni (1969). The Group as a Polarizer of Attitudes. *Journal of Personality and Social Psychology*, 12, 125-35.

Munby, H. (1982). Metaphor in the Thinking of Teachers: An Exploratory Study. *Journal of Curriculum Studies*, 18 (2), 197-209.

Myers, D.G. & H. Lamn (1976). The Group Polarisation Phenomenon. *Psychological Bulletin*, 83, 602-27.

Nesbitt, P. D. (1973). Smoking, Physiological Arousal, and Emotional Response. *Journal of Personality and Social Psychology*, 25 (1), 137.

Newcomb, T.M. (1965). *Attitude Development as a Function of Reference Groups: The Bennington Study*. New York: Holt, Rinehart & Winston, 215-25.

Nikitina, L. & F. Furuoka (2008). A language Teacher is Like...: Examining Malaysian Students' Perceptions of Language Teachers Through Metaphoranalysis. *Electronic Journal of Foreign Language Teaching*, 5(2), 192-205.

Oakley, A. (1994). *Women and Children First and Last: Parallels and Differences Between Children's and Women's Studies*. London, UK: Falmer Press.

Oğuz, G. & S. Batmaz (2020). Transdiagnostik Bilişsel Davranışçı Yaklaşımına Göre Psikopatolojik Süreçlerin Değerlendirilmesi: Bilişsel ve Davranışçı Süreçler Ölçeği'nin Türkçe Sürümünün Geçerliliği ve Güvenilirliği. *PsyArXiv*.

O'neal, E. (1971). Influence of Future Choice Importance and Arousal Upon the Halo Effect. *Journal of Personality and Social Psychology*, 19 (3), 334.

Oxford, R. L., S. Tomlinson, A. Barcelos, C. Harrington, R.Z. Lavine, A. Saleh & A. Longhini (1998). Clashing Metaphors About Classroom Teachers: Toward a Systematic Typology for the Language Teaching Field. *System*, 26 (1), 3-50.

Pace, J. L. & A. Hemmings (2007). Understanding Authority in Classrooms: A Review of Theory, Ideology, and Research. *Review of Educational Research*, 77 (1) ,4-27.

- Pianta, R. C. & B. Hamre (2001). *Students, Teachers, and Relationship Support (STARS)*. Lutz, FL: Psychological Assessment Resources.
- Pianta, R. C. & M.W. Stuhlman (2004). Teacher-Child Relationships and Children's Success in the First Years of School. *School Psychology Review*, 33 (3), 444–458.
- Pliner, P. & H. Cappell (1974). Modification of Affective Consequences of Alcohol: A Comparison of Social and Solitary Drinking. *Journal of Abnormal Psychology*, 83 (4), 418.
- Prentice, A. & M. Theobald (1991). *Women Who Thought: Perspectives on the History of Women and Teaching*. Toronto: University of Toronto Press.
- Prentice, D.A. & D.T. Miller (1993). Pluralistic Ignorance and Alcohol Use on Campus: Some Consequences of Misperceiving the Social Norm. *Journal of Personality and Social Psychology*, 64, 243-56.
- Pritchard, R. D. & E.L. Ashwood (2008). *Managing Motivation: A Manager's Guide to Diagnosing and Improving Motivation*. New York: Routledge Taylor & Francis.
- Raittila, R. (2012). With Children in Their Lived Place: Children's Action As Research Data. *International Journal of Early Years Education*, 20 (3), 270-279.
- Reisenzein, R. (1983). The Schachter Theory of Emotion: Two Decades Later. *Psychological Bulletin*, 94 (2), 239.
- Rodin, J. (1981). Current Status of the Internal–External Hypothesis for Obesity: What Went Wrong?. *American Psychologist*, 36 (4), 361.
- Rogers C. R. (1961). *On Becoming A Person*. Boston: Houghton Mifflin Company.
- Rosenthal, R. & L.E. Jacobson (1968). *Pygmalion in the Classroom*. New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Rosellini, A. J., H. Boettcher, T.A. Brown & D.H. Barlow (2015). A Transdiagnostic Temperament-Phenotype Profile Approach to Emotional Disorder Classification: an Update. *Psychopathology Review*, 2 (1), 110-128.
- Ross, L., J. Rodin & P.G. Zimbardo (1969). Toward an Attribution Therapy: The Reduction of Fear Through Induced Cognitive-Emotional Misattribution. *Journal of Personality and Social Psychology*, 12 (4), 279.
- Rossi, A. M., J.C. Kuehnle & J.H. Mendelson (1978). Marijuana and Mood in Human Volunteers. *Pharmacology Biochemistry and Behavior*, 8 (4), 447-453.
- Roy, A. (2009). *Listening to Grasshoppers: Field Notes on Democracy*. Penguin UK.
- Russell, T. (1983). Analyzing Arguments in Science Classroom Discourse: Can teachers' Questions Distort Scientific Authority? *Journal of Research in Science Teaching*, 20 (1), 27–45.

Rutanen, N. (2014). Lived Spaces in a Toddler Group - Application of Lefebvre's Spatial Triad. In L. Harrison and J. Sumsion (Eds.), *In Lived Spaces of Infant-Toddler Education and Care*. New York: Springer, 17-28.

Saban, A., B.N. Koçbeker & A. Saban (2006). Öğretmen Adaylarının Öğretmen Kavramına İlişkin Algılarının Metafor Analizi Yoluyla İncelenmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 6 (2), 509-5.

Sadık, F. (2000). *İlköğretim I. aşama Sınıf Öğretmenlerinin Sınıfta Gözlemledikleri Problem Davranışlar*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Çukurova University, Adana, Turkey.

Sanders, G.S. & R.S. Baron (1977). Is Social Comparison Relevant for Producing Choice Shift? *Journal of Experimental Social Psychology*, 14, 291-303.

Schachter, O. (1967). Towards a Theory of International Obligation. *Va. J. Int'l L.*, 8, 300.

Schachter, S. & B. Latane (1964). Crime, Cognition, and the Autonomic Nervous System. In D. Levine (Ed.), *Nebraska Symposium on Motivation*. Lincoln: University of Nebraska Press.

Schachter, S. & J. Singer (1962). Cognitive, Social, and Physiological Determinants of Emotional State. *Psychological Review*, 69 (5), 379.

Sears, C. (2011). Integrating Multiple Identities: Narrative in the Formation and Maintenance of the Self in International School Students. *Journal of Research in International Education*, 10 (1), 71-86.

Seaver, W. B. (1973). Effects of Naturally Induced Teacher Expectancies. *Journal of Personality and Social Psychology*, 28 (3), 333.

Seferoğlu, G., S. Korkmazgil & Z. Ölçü (2009). Gaining Insights into Teachers' Ways of Thinking Via Metaphors. *Educational Studies*, 35 (3), 323-335.

Sevi, E. S. (2009). *Psikobiyolojik Kişilik Modeli ve Beş Faktör Kişilik Kuramı: Mizaç ve Karakter Envanteri (TCI) İle Beş Faktör Kişilik Envanterinin (5FKE) Karşılaştırılması*. Yüksek Lisans Tezi. Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.

Sherif, M. (1936). *The psychological of Social Norms*. New York: Harper.

Sherif, M. (1966). *In Common Predicament: Social Psychology of Intergroup Conflict and Cooperation*. Boston, MA: Houghton Mifflin.

Skemp, R. (1979). *Intelligence, Learning and Action*. New York: Wiley.

Somer, O. (1998). Türkçe'de Kişilik Özelliği Tanımlayan Sıfatların Yapısı ve Beş Faktör Modeli. *Türk Psikoloji Dergisi*. 13 (42), 17-312.

Spiro, A. M. (1979). *Emotions, Nature and Value*. Princeton University.

Stoner, J.A.F. (1961). *A Comparison of Individual and Group Decisions Including Risk*. Unpublished Master's Thesis. Massachusetts Institute of Technology, Boston.

- Strongman, K. T. (1973). *The Psychology of Emotion*. New York: Wiley.
- Sun, X., C. Zhu & S.H.W. So (2017). Dysfunctional Metacognition Across Psychopathologies: A Meta-Analytic Review. *European Psychiatry*, 45, 139-153.
- Swartz, D. (1997). *Culture and Power: The Sociology of Pierre Bourdieu*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Swidler, A. (1986). Culture in Action: Symbols and Strategies. *American Sociological Review*, 51, 273-86.
- Tajfel, H. & J.C. Turner (1979). An Integrative Theory of Intergroup Conflict. W. G. Austin & S. Worchel (ed.), *The Social Psychology of Intergroup Relations*. Monterey, CA: Brooks/Cole, 33-47.
- Thorne, B. (1993). *Gender Play: Girls and Boys in School*. Buckingham: Open University Press.
- Thurman, S. K. (1977). Congruence of Behavioral Ecologies: A Model for Special Education Programming. *The Journal of Special Education*, 11 (3), 329-333.
- Toffler, A. (1990). *Powershift: Knowledge, Wealth and Violence at the Edge of the 21st Century*. New York, NY: Bantam Books.
- Tomul, E. (2007). *Sınıfta Öğretmen-Öğrenci İletişim Etkili Sınıf Yönetimi*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Topses, G. (2003). *Gelişim ve Öğrenme Psikolojisi*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Tourangeau, R. & P.C. Ellsworth (1979). The Role of Facial Response in the Experience of Emotion. *Journal of Personality and Social Psychology*, 37 (9), 1519.
- Turner, J.C. (1985). Social Categorization and the Self-Concept: A Social Cognitive Theory of Group Behaviour. E.J. Lawler (ed.), *Advances in Group Processes: Theory and Research*. Greenwich, CT: JAI Press, 2, 77-122.
- Turner, J.C. (1991). *Social Influence*. Buckingham, UK: Open University Press.
- Turner, J.C., M.A. Hogg, P.J. Oakes, S.D. Reicher & M.S. Wetherell (1987). *Rediscovering the Social Group: A Self-Categorization Theory*. Oxford, UK: Blackwell.
- Tyler, T. & D.O. Sears (1977). Coming to Like Obnoxious People When We Have to Live with Them. *Journal of Personality and Social Psychology*, 35, 200-211.
- Vaughan, G. M. & M.A. Hogg (2014). *Social Psychology*. Frenchs Forest. New South Wales: Pearson Australia.
- Vinokur, A. & E. Burnstein (1974). The Effects of Partially Shared Persuasive Arguments on Group-Induced Shifts: A Problem-Solving Approach. *Journal of Personality and Social Psychology*, 29, 305-15.

Vuorisalo, M. (2011). Children's Resources in Action - the Conversion of Capital in the Field of Day-Care. In L. Alanen and M. Siisiainen (Eds.), *University of Jyväskylä, Institute for Educational Research*, 29-60.

Vural, S. (2000). *Sınıf Ortamında Öğretim Araçları Sınıf yönetimi*. Ankara: Nobel Yayınevi.

Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society: The Developmental of Higher Psychological Processes*. Cambridge Massachusetts. London, England: Harvard University Press.

Wallach, M.A., N. Kogan & D.J. Bern (1962). Group Influence on Individual Risk Taking. *Journal of Abnormal and Social Psychology*, 65, 75-86.

Walster, E. (1966). Assignment of Responsibility for an Accident. *Journal of Personality and Social Psychology*, 3, 73-9.

Weber, M. (1978). *Economy and Society: An Outline of Interpretive Sociology*. University of California Press.

Wesselmann, E.D., F.A. Butler, K.D. Williams and C.L. Pickett (2010). Adding Injury to Insult: Unexpected Rejection Leads to More Aggressive Responses. *Aggressive Behavior*, 35, 232-237.

Wetherell, M.S. (1987). *Social Identity and Group Polarization*. J.C. Turner, M.A. Hogg, P.J. Oakes, S.D. Reicher & M.S. Wetherell, *Rediscovering the Social Group: A Self-Categorization Theory*. Oxford, UK: Blackwell, 142-70.

Williams, K.D. and W.A. Warburton (2003). Ostracism: A Form of Indirect Aggression That Can Result in Aggression. *International Review of Social Psychology*, 16, 101-126.

Willis, J. W. (2007). *Foundations of Qualitative Research: Interpretive and Critical Approaches*. Thousand Oaks, CA: Sage.

Wrong, D. (2004). *Power: Its Forms and Uses*. New York, NY: Harper & Row.

Yıldırım, B.I. (2014). *Çalışanların Beş Faktör Kişilik Özellikleri İle İş Tatminleri Arasındaki İlişki: Alanya'daki Beş Yıldızlı Oteller Üzerine Bir Uygulama*. Yayımlanmamış Doktora Tezi. Akdeniz Üniversitesi /SBE, Antalya.

Yıldız, M. & B. Dilmaç (2012). Öğretmen Adaylarının Sahip Oldukları Değerler İle Kişilik Özellikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8 (3), 122-134.

Yılmaz, F., S. Gökçen & F. Yılmaz (2013). Öğretmen Adaylarının Öğretmen Kavramına İlişkin Algıları: Bir Metaforik Çalışma. *Mersin University Journal of the Faculty of Education*, 9 (1), 151-164.

Zanna, M. P. & J. Cooper (1976). Dissonance and the Attribution Process. In J. H. Harvey, W. J. Ickes, & R. F. Kidd (Eds.), *New Directions in Attribution Research*. Hillsdale, N.J.: Erlbaum.

Zel U. (2001). *Kişilik ve Liderlik Evrensel Boyutlarıyla Yönetişel Açıdan Araştırmalar, Teoriler ve Yorumlar*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Zelkowitz, R. L. & D.A. Cole (2019). Self-Criticism as a Transdiagnostic Process in Nonsuicidal Self-injury and Disordered Eating: Systematic Review and Meta-analysis. *Suicide and Life-Threatening Behavior*, 49 (1), 310-327.

EKLER

EK A

Araştırmayı destekleyen kurum: Nişantaşı Üniversitesi

Araştırmanın adı: Öğretmen ve Öğrencilerin Sınıf Ortamı Davranışları

Proje Yürütücüsü/Araştırmacının adı: Eyyüb Ensari Cicaleri (Danışman),
Nehir Özcan (Yüksek Lisans Öğrencisi)

Sayın Öğretmen,

Nişantaşı Üniversitesi Psikoloji Bölümü öğretim üyesi Yard. Doç. Dr. Eyyüb Ensari Cicaleri ve Nişantaşı Üniversitesi yüksek lisans öğrencisi Nehir Özcan “Öğretmen ve öğrencilerin sınıf ortamı davranışları” adı altında bilimsel bir araştırma projesi yürütmektedir. Bu çalışmanın amacı okul içindeki iletişim ile çocuklarının sosyal yetkinlik ve arkadaşlık kurma becerileri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Bu çalışmada bize yardımcı olmanız için siz sınıf öğretmenlerinizi projemize davet ediyoruz. Kararınızdan önce araştırma hakkında sizi bilgilendirmek istiyoruz. Bu bilgileri okuduktan sonra araştırmaya katılmak isterseniz lütfen bu formu imzalayıp kapalı bir zarf içinde bize ulaştırınız.

Bu araştırmaya katılmayı kabul ettiğiniz takdirde sınıfınızda haftanın bir günü tam gün gözlem yapılacaktır. 2022 bahar döneminin sonuna kadar sizin uygun olduğunuz zamanlarda iki kez görüşme yapılacaktır.

Bu araştırma bilimsel bir amaçla yapılmaktadır ve katılımcı bilgilerinin gizliliği esas tutulmaktadır. Seçilmiş görüşme kayıtları Nehir Özcan’ın yüksek lisans tez çalışmasında kullanılacaktır.

Araştırmanın öğretmenlik mesleğine yönelik bilgi ve tecrübe birikimimizi arttırmasını umuyoruz. Araştırmanın sizin için büyük bir risk veya fayda içermemektedir. Sınıfınızda bir gözlemci bulunması ve öğretmenlik uygulamalarınızla ilgili sorular sorması düşük derecede rahatsızlık uyandırabilir. Fakat bu rahatsızlığı minimumda tutmak için araştırmacı büyük özen gösterecektir. Herhangi bir özel durumda, belirttiğiniz takdirde araştırmacı sınıftan çıkabilir veya görüşme sürecinde istemediğiniz soruya cevap vermeyebilirsiniz. Talep ettiğinizde araştırma sonuçları sizinle paylaşılacaktır.

Bu araştırmaya katılmanız tamamen isteğe bağlıdır. Araştırma 2022 yılı bahar döneminde yapılacaktır. Katıldığınız takdirde çalışmanın herhangi bir aşamasında herhangi bir sebep göstermeden onayınızı çekmek hakkına sahipsiniz. Araştırma projesi hakkında ek bilgi almak istediğiniz takdirde lütfen Boğaziçi Üniversitesi Bölümü Öğretim Üyesi Dr. ile temasa geçiniz (Telefon:, Adres: Nişantaşı Üniversitesi, ..., Maslak, İstanbul).

Eğer bu araştırma projesine katılmasını kabul ediyorsanız, lütfen bu formu imzalayıp kapalı bir zarf içerisinde bize geri yollayın.

Ben, (katılımcının adı), yukarıdaki metni okudum ve katılmam istenen çalışmanın kapsamını ve amacını, gönüllü olarak üzerime düşen sorumlulukları tamamen anladım. Çalışma hakkında soru sorma imkanı buldum. Bu çalışmayı istediğim zaman ve herhangi bir neden belirtmek zorunda kalmadan bırakabileceğimi ve bıraktığım takdirde herhangi bir ters tutum (yerine olumsuzluk?) ile karşılaşmayacağımı anladım.

Bu koşullarda söz konusu araştırmaya kendi işteğimle, hiçbir baskı ve zorlama olmaksızın katılmayı kabul ediyorum.

Formun bir örneğini aldım / almak istemiyorum (bu durumda araştırmacı bu kopyayı saklar).

Katılımcının Adı-Soyadı:.....

İmzası:.....

Adresi (varsa Telefon No, Faks No):.....

.....

Tarih (gün/ay/yıl):...../...../.....

Varsa Katılımcının Vasisinin Adı-Soyadı:.....

İmzası:.....

Tarih (gün/ay/yıl):...../...../.....

Araştırmacının Adı-Soyadı:.....

İmzası:

Tarih (gün/ay/yıl):...../...../.....

EK B

GÖRÜŞME SORULARI

Branşınız nedir?

Kaç yıldır bu mesleği yapmaktasınız?

Şuan çalıştığınız kurumda kaç yıldır çalışıyorsunuz?

Hangi il veya ilçelerde görev yaptınız?

Bu mesleği tercih etme nedeniniz nedir?

Sizin için çocuk nedir?

Çocukluğu hangi sıfatlarla betimlersiniz?

Nasıl bir çocukluk geçirdiniz?

İlkokul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz? Biraz kendisinden bahseder misiniz?

Sizin için güç nedir?

Sizin için otorite nedir?

Sizin için disiplin nedir?

Eğitim tanımınız nedir?

Eğitimde değer yargılarınız olmazsa olmazlarınız var mıdır? Var ise nelerdir?

Okul tanımınız nedir?

Sınıfınızdaki eğitim ortamında hangi yöntemleri kullanıyorsunuz?

Sınıf içi iletişim şeklinizi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Öğrencilerinize nasıl hitap edersiniz? Zaman zaman değişkenlik gösterir mi?

Çalışmakta olduğunuz okuldaki veli profili nasıl?

Velilerinizle iletişiminizi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Eğitimde aile katılımı sizce gerekli midir? Neden?

Veli memnuniyeti sizce nedir? Gerekli midir?

Öğrencilerinizin aile ile iletişimleri sınıf ortamınızı nasıl etkiler?

İdeal okul yönetimi sizce nasıl olmalı?

Bir öğretmen için öğrenci sizce nasıl olmalı?

İyi öğretmen nedir?

Sizi motive eden şeyler nelerdir?

Çalıştığınız kurumda öğretmenler arasında gruplaşma var mı?

Çalıştığınız kurumdaki öğretmenlerin mesleğe, çocuğa bakış açıları sizce aynı mı olmalıdır?

Çalıştığınız bölge dışında başka bir yerde görev yapmak ister misiniz? Neden?

Bu okulu ya da bölgeyi tercihinizde özel bir neden var mı?

TRANSKRİPTLER

Eylem

-Branşınız nedir?

+Sınıf öğretmeni

-meslekte kaçınıcı yılınız?

+16

- Daha önce hangi illerde ilçelerde çalıştınız,

+ sadece istanbul, Sarıyer.

-Peki kaç yıldır şu andaki okulda görev yapmaktasınız?

+6 yıldır

-ilk görev yeriniz burası mı?

+ Evet, ilk görev yerim burası

-Bu okulu tercih etme nedeniniz nedir?

+ Konumundan dolayı tercih etmek tercüme ondan oldu. Konumu yüzünden evime yakınlığı yüzünden.

- Ailenizle öğretmeni olan başka bireyler var mı?

+Var anne ve babam. Sınıf öğretmeni.

- Bu mesleği tercih etmenizde onların bir etkisi oldu mu?

+ Şöyle aslında onlar çok istediler ama ben yapmak istemedim. Uzun süre o yüzden yapmadım. Ben sonradan kendi isteğimle öğretmenliğe başladım. Aslında onlar çok istiyordu. Öğretmenlik yapmam zaten.

-Lisansınız farklı mı?

+ Hayır, asıl sınıf öğretmenliği mezunuyum ama sınıf öğretmenliği sonra işletme okudum. İşletmeyle ilgili çalışmak istiyorum diye ne kadar sürüyor? Yani? Öncelikle sınıf öğretmenliği bitirdim. Sonra işletme okudum sonra. 7 yıl falan özel sektörde yöneticilik yaptım. 7 yıl sanırım evet.

-Sonraki geçiş nasıl oldu? Yani özel sektörden öğretmenliğe geçiş deki etmen ne oldu?

+Sonra geçişteki etmen. Bizi çok çalıştırmaya başladı. Uzun saatler çalışmaya başladılar. Çalışma saatleri çok görmeye başladı. Ayrıca o süreçte bir develüasyon oldu. Ben çok yüksek maaş alırken birden bire bizim maaşlar çok düştü. Çalışma saatleri ve maaşları kıyasladığımız zaman da artık hiçbir şeyi kalmadı. Esprisini işe bağlanacak bir espri de kalmadı. Hem çalışma saatleri çok yoğundu işte haftada bir gün izinli oluyorduk. Biz yöneticiler o gün izinde toplantı çıkıyor, bir şey çıkıyor, mutlaka gene çalışmak zorunda kalıyordum, bir gün tam bizim kullanamıyorsunuz. Yarın bizim gibi toplantı oluyor. Mesela çağırdıklarını gitmek zorundasınız toplantıya.

-Anladım Sizin için çocuk nedir desem ne dersiniz?

+ Masumiyet tir bende özellikle ilkokul ilkokul dördüncü sınıfa kadar olan çocuklar ve okul öncesi çocukların çok masum oldukları ve yalansız dolansız konuştu, düşünüyorum. Dördüncü sınıfa kadar 4 ten peki sonra ne oluyor? 4 ten sonra kendilerini korumak için yavaş yavaş yalana başvurmaya başladılar. Benim gözlerim o şekilde daha önce biz beşe kadar tutuyorduk. Çocuklara beşe kadar okuduğumuz da mesela dördüncü sınıftan sonra yavaş yavaş küçük bir olayda bile kendisini kurtarmak için yalan söylüyordu. Çok basit bir şeyde bile. Büyüklerden öyle görüyor. Örnek alıyor bilmiyorum artık.

-Çocukluğu tanımlayan sıfatlar masumiyet dışında neler olabilir? Ne gibi sıfatlarla tanımlarsınız,

+oyun olur. Oyun. Mutluluk olur bence, çünkü çocuklar en küçük şeylerde mutluluk olabiliyorlar. Yani mutlu küçük olaylarda bulabiliyorlar. Küçük şeylerde bulabiliyorlar. Yani beden eğitimi dersi çıktıklarında bile mutlu olabiliyorum. Basına aslında her hafta yaptığımız halde.

-Okulu nasıl tanımlarsınız? Okul sizin için nedir?

+Hayatım oldu. Öyle gibi hayatım okulda için.

-Peki öğrenci için sizce okul nedir çocuklar için?

+Bence zevkle geldikleri oyun oynadıkları her peki hepsi zevkli geliyor mu?

-Bunu gözlemliyor musunuz?

+Yani ben kendi okuttuğum sınıfta adına konuşursam, evet, zevkle gelmenin hiçbir öğrencim olmadı.

-Ne kadar genel olarak okulda böyle bir hava var mı?

+Genel olarak da var. Yani çok böyle istemeyen çocuk çok az çıkıyor okula istemeye.

- İlk okul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz?

+Evet hatırlıyorum. Benim 3 tane ilkokul öğretmeni oldu.

-Biraz bahseder misiniz? Nasıl karakterleri vardı?

+bir kere gelen sınıf öğretmenliği istiyorum. Birinci sınıf öğretmeni babamdı, kayıtsız okutulmasına ben birinci sınıftan sonra okula kayıt oldum ben. Çünkü OE 5 buçuk yaşında okula gitmek istediğim için böyle bir misafir öğrenci pozisyonunda olduğunu sonradan başladım. Okula birinci sınıf öğretmenimiz dışında tutuyorum, ikinci, üçüncü sınıf öğretmenlerin branşları öğretmenlik değildi, ikinci sınıf öğretmeni zaten lise ikinci ve üçüncü sınıfta okuyan lise mezunuydu. Dördüncü beşinci sınıf öğretmenimi de branşı lise matematik öğretmeniydi ve çok fazla bizden beklentilerini yüksek tutan insanlarda ikisi de mesela ben şunu hatırlıyorum, ikinci, üçüncü sınıf öğretmeni sürekli bize yazı yazdı ve hep özet çıkartırız. Mesela bir şeyler özetini çıkartırdı. Ben öğretmen olduğundan beri büyük evlerin çocukları o yüzden şunu özetini çıkarın demedim. Mesela çok saçma ve gereksiz gelen bir şey olarak ikisi de branşı olmadığı için düşünülen çocukların seviyesine meyen öğretmenlerdir. Mesela ikinci sınıf öğretmenimiz, arkadaşlarımızın bizlerle alay etmesi ya da. Mesela birisi güldüğünde falan hep ona

müşamaha gösteririm. Tolerans tanıdı. Dördüncü beşinci sınıf okutan öğretmen ise şey huyu vardı mesela ben onları şey anlamda örnek alıyorum. Hani asla yapmam gerekenleri onlar da görmüş gibiyim. Dördüncü, beşinci sınıf öğretmenimizin de zenginlerin çocuklarını oluşturan bir şeyi var. Bu grubu vardı. Sınıfta sürekli gruba yönelik çalışırdı. Mesela bir etkinlik mi olacak? Grubun gruptan seçerdi. Öğrencileri mesela diğer öğrenci ise şunları söylüyor. bir ayırım vardı. Yani çok ilkökul öğretmeni çok iyi anılarım yok. 3 ölü yani babanız dışında ikisiyle de aslında yok gibi. Evet yok. Babamın saymıyorum zaten orada misafir öğrenci okuduğum için zaten bir sene okudum. Ondan sonra okumayı söküncü mecbure kayıt yapmışlar. Beni okulda okuyorum diye okulu müdürü kayıt etmiş, hatta kendim götürmüştüm. Çocukları falan ben okula kayıt olacağım falan diye.

-Peki okula gitme yaşının erken olması neye bağlıyorsunuz? Yani niye bu kadar erken yaşta okula gitmek istediniz?

+ Çünkü. Annem çalıştığı için hep bir bakıcı sorunu vardı. Bizde çok fazla samsun'a gittim ben. Çok fazla alınırsa gittiğim için artık herhalde bir yerden sonra bıkkınlık veriyor. Ben şeyi oluyor, düşünün hep sizin yaşadıklarınız ilkökula başladığı süreçte siz hep onun sınıfına devam ediyorsunuz. Birde o zamanlar böyle kredi falan yaş gruplarına göre ayırım da yoktu. O zaman hep 6 yaş grubu ile aynı yerdesiniz. 4 yaşında da olsanız oradasınız. 5 yaşında olursanız arıyorsanız 6 yaşında ve yapılan etkinliklerde birbirine benzer. En sanırım bu bir yerden sonra bana bıkkınlık verdi. Çünkü benim çok iyi bir arkadaşım varmış anasını kesin diye. Ben mesela o bile başlıyor diye çok ağladım için onunla beraber, o da babamın sınıfına gittiği için onunla beraber bile başladım. Birinci sınıfa başlamıştım.

-Biraz mecburi olmuş galiba,

+evet, yani, ama ben okumayı çok seviyorum. Halada çok mutluyum. Hani 2 derken başlamışım diyorum.

-Otorite ne ifade ediyor sizin için?

+ Şimdi ne diyeceğim? Bilemedim çok. Ne diyeceğimi bilemedim yani eğitimden de bakabiliriz, genelde düşünebiliriz bunu. Otorite mi iyi, bir şey mi kötü? bir şey yapmam yani yerin şeye bağlı kullandığınız şekle bağlı. Aslında eğitimde.

-Peki sizce gerekli mi?

+Zaman zaman.

-peki siz otoriteyi kullanıyormusunuz? Otoriter birisi misiniz sınıfta?

+ Önce senden sonra senin bu soruya evet derdim. Ama şu anda zaman zaman kullanıyorum, sürekli değil.

-Peki nasıl kullanıyorsunuz otoriteyi?

+Aslında çokta benim oturuma gerek yok, anlıyor yani bilmiyorum ben hani her şey kendine yürüyor bu aralar bilmiyorum. Çok otorite kurmaya gerek kalmıyor ki ya da şöyle söyleyeyim,

-sınıf yönetimini nasıl sağlıyorsunuz?

+Aslında öyle bağırma, çağırma öyle şeylerle sanmıyorum. Nasıl alıyorum? Birdenbire cevap veremedim. Soru cevap versem olabilir mi?

-Bu soruya sonlarına doğru tekrar sorayım,

+ o zaman nasıl bir cevap vereceği şöyle, hani ne demem gerektiğini biliyorum çünkü nasıl kurduğumu düşünüyorum, düşünüyorum. O yüzden bilemedim sorularla şekillenir. Belki şimdi farklı sorular sordu zaman.

- Disiplini sorayım. Disiplin sizin için nedir?

+Lise binasında yaşanabilir gerekli olan bir şey.

-Bu sizin disiplin anlayışınız nasıl?

+Bunun için belli kurallara uymak üzerine kurulu.

-Özellikle ders dinleme sırasında olan kurallar ne gibi kurallarınız var sınıfta?

+ E. Ne gibi kurallarımız var sınıfta mesela? Derse geç kalınmamalı gibi. Yani öğretmenden sonra derse girmemeli. Çünkü derse başladığımız zaman diğer çocukların ilgisini dağıtıyor. Sonradan gelen çocuk gibi mesela ders sırasında ilgi dağıtacak hareketler yapılmamalı. Hitler ne gibi? Mesela su şişesine çık çık çık sıkıkmak gibi su şişesini eline alıp öyle çıkmak gibi davranışlar mı? Daha çok evet, evet. Dersin demesi geçiren başka şeylerle ilgilenmek gibi. Ders dinlerken.

-Mesela gezmeye alanı var mı?

+Yok, hayır. Sınıftan çıkarken gezerse gezerse diğer çocuklarla hiç ders dinlemiyor. O zaman birisi gezersin. Birinci sınıfta biz onu çok yaşayabiliyoruz ya birinci sınıfta o zaman diğer çocukların dikkat çok daha hiç bir şey dikkatini toplayamadı. O zaman sizi dinlemiyor. Sizi dinlemediği zaman da bazı şeyleri yapamıyorlar.

-Çıkarken izin alması gerekiyor mu? Örneğin lavaboya giderken.

+ Her zaman şunu söylüyorum, eğer istifa etmesi gerekiyorsa ya da çok sıkıysa bende izin almasına gerek yok. Ama mesela el yıkama gibi bir yere gideceksin ve ben o anda bir şey anlatıyorsa izin alması gerekiyor.

-Çocuklar bu kuralların nasıl özömsüyorlar? Bunun için ne yapıyorsunuz?

+ Aslında otomatik kendisi çok sert bir şey yapmamıza gerek kalmadı. Yumuşak bir şey yapmasına gerek kalmıyor, kendi özlüyorlar. Çoğu da zaten bu tarz kurallarla herhalde evden geliyor gibi. Çok böyle şey kuralsız öğrencim olmadı benim şimdiye kadar. Yani hani ayakta gezen ya da başka şey yapan öğrencimiz olmadı.

-Peki bu bir tesadüf mü? Yani kuralları bilen çocukların size gelmesi yoksa? Bilinçli olarak mı geliyorlar?

+Onu bilmiyorum. Belki velinin tercihi falan da olabilir. Öğretmen tercih edilebilir ama genelde kurallara uyum konusunda çok sıkıntı yaşıyoruz. Defalarca uyar'a biliyorum da hani kuralın yerleşmesi için özellikle birinci sınıftayken mesela ayakta gezmesi gerektiğini ve nedenlerini anlıyorum. Neden gezmedim, gezersin ne olur işte mesela bir resim dersinde gezebileceğiniz söylüyorum arkadaşlarının ismini gidip bakabileceğini hani oralarda ortak paylaşım olabileceği ya da beden eğitimi dersinde farklı şekilde

davranabilecekler. bir matematik bir Türkçe dersinde o şekilde davranması gerektiğini falan anlatıyorum. Çok sıkıntı yaşadım, çocuk hiç olmadı okadar. Büyük.

-Eğitimde güç kullanımına inanıyor musunuz? Fiziksel güç ve psikolojik.

+Yok, hayır, inanmıyorum.

-Peki yüksek sesle konuşmak ya da öğrencilere bağırarak size güç kullanımına mı girer.

+Girer

- sesinizi yükseltir misiniz?

+Bazen seyrek ama

-hangi durumlarda yükseltiyorsun?

+Ama ben zaten şöyle bir şey var, ders anlatırken sesimin zaten normalde yüksek çıkıyor. Benim arka taraftakiler falan duysun diye gelmişim. Bu proje maskeli çalışıyoruz ya maskeyi çalıştığımız zaman sizin zaten belli bir şeyde çıktığı için çok yükseltmiyorum. Hangi dönemdesin mütercim genelde benim en çok kırmızı çizgi bir çocuğun diğer bir çocuğa zarar vermez. Şiddet. Evet, evet, evet, bir çocuk, diğer çocuğa zarar versem o zaman sinirleniyorum. Daha çok onun haricinde birçok şeyi tolere edebiliyorum. Konuşarak hallede biliyorum. Mesela çocuğu ama öyle oldular. Bağıra biliyorum.

-İlk tepkiniz bağırarak mı oluyor?

+ E şöyle, eğer aynı çocuk hareketi ilk defa yaptıysa çok fazla şey yapmıyorum. Hani o zaman daha affetmeyeceğim? Ama bu hareket üçüncü ve dördüncü ve beşinci ye tekrar yemeye başladıysa. Hı hı ondan sonra daha çok böyle yüksek ses kullanıyorum çocuklara

-neden peki?

+ Sinirlendiğim için. Yüksek sesin çok da bir şey çözmediğini düşünmüyorum o anlamda ama çünkü hani bazen de o tarz çocuklar almış oluyor ya zaten kendisi evde şiddet gördüğü için zaten şiddet uygulayan öyle düşünüyorum. Etrafındakilere zaten yüksek ses tonuna çok şey gelmiyor ama heralde o anda hani şey gibi geliyor, insana çözüm olacakmış gibi bilgiler vardı. Mesela ben az önce bir önceden bahsettiğim yetiştirme yurdundan gelen mesela ona bile hep böyle anlayışlı, anlayışlı, çok şiddet uygulayan bir çocuk ama hep böyle anlayışlı, anlayışlı, hep konuşuyorum. Bugün bile bir olay yaşadık mesela onunla genelde hep konuştum ama konuşmak da bir şeyleri çözmedi.

- Bu konuda destek alıyor musunuz? Yani rehberlik servisi ya da diğer servislerde

+evet, evet, evet rehberlerimizden destek oluyoruz ama o da onu açtığını söylüyor. Olayların yani daha profesyonel bir destek gerektiğini söylüyorum, bizim halledebileceğini seviyede değil diyor.

-Sınıf yönetimi deyince ne anlıyorsunuz, sınıf yönetimi ne ifade ediyor? Sosyal fince. Yani belli metotlarını yöntemleriniz var mı? Yada hiç kullanmadığınız yöntemler var mı?

+Hiç kullanmadım şiddet. Ve argosuz yani küfür zaten edilmez. Yani kısır geçti. Hani böyle argo sözleri de hani? Çok. Çok, yani çok değişik affetmiyorum. Argo sözleri de bazen insanların hani ağzından kaçabilir. Bu sözler olur ya mesela hiçbir şey kullanmam o tarzda sözleri. Ben o tarz şeylerin insanlarda daha olumsuz etki yaptığını düşünüyorum.

Yani yani doğru tabirle söyleyeyim diyorum. Hani arsız aşmak gibi yani hani sürekli çocuk duy artık ya da bir insanın büyük içine geçer. Bu aynı soru duya duya sürekli artık o ona karşı tepkisi olur ya. O yüzden ben o tarz kelimeleri kullanmayı sevmiyorum, kullanmıyorum da. Hatta çocuklar diyorlar. Bunu bazen bazen kendileri bile söylüyorlar. Hiç ağzından kötü bir şey kaçmıyor ve sinirlendiğinizde bile. Günlük bence şey cevap şey diye cevap veriyorum. Normalde hani günlük hayatın zaten konuşmadığım için belki de bilmiyorum hiç ağzından öyle laflar çıkmıyor. Ne kadar çok seversem seni çıkmıyor. Hatta bu birkaç senedir şey konusunda mülayim oldum. Hani daha çok çocukları dinlemeyi tercih ediyorum? Konuşmayı tercih ediyorum. Mesela hani böyle sürekli bağırın çağırın falan bir öğretmende değil öncesinde nasılsınız? İlk mesleğin ilk zamanlarında çok bağırıp çağırıyordum. Belki de öyle ya ilk zamanlarında mı? İlk 56 yılında herhalde belki de o türkiyeyle kuracağım ya da çevremde gördüğüm örnekler belki de öyleydi. Bilmiyorum. Çevremde gördüğüm öğretme örnekleri de öyle olabilir.

-Sonra neden değişti?

+Çünkü işlerin öyle yürümediğini gördüm. Yani deneyerek deneme, yanılma deneyerek. Evet, evet. Çünkü ben bağırısam da bakmasam da hani bağırduğımda da olayın benim istediğim gibi olumluya evrildiğini görüyorum. Zaten gördüm yani o süreçte gördüm. Yine yapmak isteyen aynı şeyi yapmaya devam ediyor.

-Öğrencinin sınıfta mutlu olup olmadığını nasıl anlıyorsunuz?

+Çünkü sürekli keşke cumartesi pazar olması geç 7 gün okul olsa diyorlar. Mesela en basitinden niye diyorum? Biz size çok eğleniyoruz falan gibi cevap veriyorlar. Okulda bende diyorum ki ders yapmaktan bazen gerçekten söylüyorum dersin baştan sıkılmıyor musunuz diyorum, sıkıyor diyorlar. Biz burada çok eğleniyoruz.

- Böyle sürekli mutsuzluğu olan birini gördünüz mü? Meslek hayatınızda evet sürekli olan bir mutsuzluk hali olan öğrencimiz oldu mu?

+Problem mesela bu sene Serkan öğrencim var işte isimlerinden ya o mesela sürekli mutsuz bence. Çünkü şiddet uyguladığı için hatta bütün okula şiddet olayları sadece bizim sınıfa değil. O yüzden kimse onunla konuşmak da istemiyorum. Hani birazda benim zoruyla konuşuyor mesela sınıftakiler açıkça söylersem yani. Çünkü ben Serkan okula gelmez ama onlarla baya uzun uzun konuştum. Onun da arkadaşları olduğunu işteonlarda konuşmaları gerektiğini, onu yabancılaştıran ya da ötekileştirerek bizim bu sorunu çözemeyeceğini attım çünkü. Onun madem onun eşi de tam istenen şikayetçiler ama biz onu yalnızlaştırdığını zaman bu onun sadece öfkesini artırır, yalnız kaldık. Çünkü insan daha öfkeli olur. Yani bu şekilde. Çözeceklerini anlattı işte çocuklara. O çok mutsuz ama onun mutsuzlukla tamamen farklı bence. Yani yaşadığı travmalara bağlı çok fazla travma yaşamış çünkü çok travma tik bir geçmişi var. Bence ondan kaynaklı bir de şey bir tane öğrencim daha var. O da şu aralar mutlu da meselaoda hep sadece okulda mutlu olduğunu söylüyordu. Annesi söyledi. Annesinin babasının problemler var. Anne baba problemler olduğu için işte baba çok şiddet eğilimli anneye de şiddet uyguluyor. Kardeşi ve çocuğu işte duyuluyor. Hatta geçenlerde anne evlere temizliğe gidiyor. Çocuk bana anlatabildiği için o yüzden biliyorum olaylarıda anne. Temizliğe gittiğimde baba eve geliyor. Çok basit aradığı bir şey bulamadığı için bütün dolapları kırmış mesela. Babaanne bakıyorsa çocukları okuldan geldiklerinde babaanneye hakaret falan etmiş. Öyle yani onlarda çok korkmuşlar. Bana onları anlatıyorsun da evde çok korktuk dedi. Keşke hep okul olsa diyor bunu mesela o da herhalde kendini okulda güvende hissediyor diye düşünüyorum. Çünkü

baba yok ya okulda hani babanın giremediği bir yer sanırım annenin de onlara yeterince koruyamadığını düşünüyor çünkü bana şey dedi dedim ki sen korkmadın mı hani şey diyor bana baba annem ve kardeşim ben cesaret ettim annemi de annem gelince anlattı konuda ben test ettim peki dedim sen korkmadın mı korktum ama onları teselli etmek zorundaydım dedi bana. Sanırım hani kimsenin kendisini koruyamadığını, kendisini sadece kendisinin arayabileceği, düşündüğü içindi öyle bir savunma şeyi geliştirmiş kendisini. O yüzden mesela hep okulda kalmak istiyor. Okul çıkışlarında falan da çok gitmek istemiyor. Bazen bunu söylüyor. Bana diyor ki keşke etüt falan yapsaydınız öğretmenim biraz daha fazla tavsiye ediyor.

-Bu bilgiyle ne yapıyorsunuz?

+Rehber rehber öğretmeninden yardım aldık. Şimdi çocuk pedagoga da gidiyor, pedagog başladı. Hay annesiyle konuştuk. Annesi zaten durumun farkında ama elinden bir şey gelmediğini söylüyor. Anne ve babasıyla ilgili sanıyorum bir şeyler yapılmalı. Baba pedagog başladılar geçen yıl ondan sonra pedagog baba da sıkıntı olduğunu açıkça baba ve anneye beraberken söylemiş. Yani önce çocuğu almış sonra ikisini almış. Hatta gittikleri bir profesördü ismini hatırlayamıyorum. Ama şimdi hatta çok böyle şey değil. Hani bilindik birisiydi ondan sonra şey. Babayı terapi alması gerekmeyen çocuktan önce babanın tedavi görmesi gerektiğini söylediğimde baba tamam demiş. Hatta randevu almış Ekinci adına eve gidince kıyamet kopmuş. Kesinlikle kendisinde olduğunu kabul etmiyor, baba. Malesefki bende konuşamıyorum, babaya ulaşamıyorum yani şey anlamıyorum ulaşıyorsunuz konuşmak için ama. Mesela çocuğun attığı bazı şeyleri bildiğimi söylemiyorum babaya. Çünkü çocuk çocuğa söz verdim. Hani aramızda olacak her şey diye o şeyle bana anlatıyor. Çocuğun güvenini kırmak istemediğim içinde. Çünkü babaya söylediğimde çocuktan önce çıkarabilir. Çocuğu dövmeleleri çocuğa bir şeyler yapabilir. Genelde zaten okul umutsuz gelen çocuklar, aile problemlerden mutsuzlar yani ailece sıkıntı olduğu zaman. Arkadaşlar ile aralarında olan sıkıntıları zaten çabuk tolere edebiliyor. Onlar küçükler yap ama aile ile aralarında olan sıkıntıları tolere edemiyor. Çünkü çok fazla onlarla beraber zaman geçiriyorlar.

-Eğitimde aile katılımı gerekli midir peki?

+ Evet, bence gerekli ailenin hatta katıyorsunuz. Eğitimi etkinlikleri etkinliklerimiz de aile katılımı ne kadar demeden önce şey yani burada çok yapamadık ama piknik tarzı geziler falan yapıyorduk. Hani aile kaynaşmasını birlikte hem birlikte aynı çocuk paylaşması gibi ama şimdi pandemi sürecinde bunları pek yapamadık. Zaten okula velinin girmesi yasak. Bu süreçte Milli Eğitim Bakanlığı izin vermiyor. Hani o yüzden çok bir şey yapamıyoruz ama normalde o tarz şeyler yapardım ama beni rahatsız eden şöyle bir konu var. Sadece anneler her şeye müdahil oluyorlar, dahil oluyor. Bence babaların da dahil olması gerekiyor. Yani siz bu babayla konuşmak istediğinde mesela hep ön okula babayı da çağırdınız. Hep babalara ön yargıyla geliyor. Hani şey olarak niye çağırdı ki gibi hani o yüzdeki o çocuğun sende babasın ben o yüzden babaanne ikisini birden sürece katılması gerektiğini düşünüyorum. Sadece annenin değil ki o çocuk babanın da o çocuğun yetişmesinde payı olmalı. Diye düşünüyorum. Mesela bu sorun yaşayan hani ailesi sorumlu olan çocuğun babasını çağırdı. Hiçbir şekilde gelmiyor ki. Yani ulaşamıyorsunuz.

- Peki aile yani özellikle anneler katılıyor dediğimiz annelerin sınıfa etkinliklerinizde müdahalesi oluyor mu?

+Yoo

- sürece dahil olmak, yönlendirmek gibi.

+Mesela ben etwinning projesi yaptım. Bu şeyde orada tabi mecbur veliler de katıldı. Evde evde yapıldı, bana fotoğraf attılar falan çok güzel çalışmalar çıkardılar. Hatta bazen benim aklıma gelmeyen fikirleri bu da atar bile oldu.

-Velilerle iletişiminiz nasıl peki?

+Genelde iyi.

-Bunu neye bağlıyorsunuz?

+Konuşmaya başlıyorum. Yani kibar olmaya falan bakıyorum. Ne bileyim şey değildir böyle çok hani onları da dinleyebilirim. Tepeden bakmıyorum belki ona bağlı. Hani ben öğretmenim işte ama an sende bilirsin gibi davranmıyorum. bir şey olduğunda mesela bana onlarda sorunlarını çok rahat atabiliyor. Verilerde bir şey olduğunda mesela okul dışında da beni arayıp atılan vereyim, çok oluyor falan demeyin, yanlış oldu, fikir alan diye fikrini soran okul dışında kel alaka bir konu oluyor mesela Kenan ile ilgili. O konuda da bana beni arayıp fikir alabiliyorlar.

-Veli memnuniyeti sizce gerekli mi?

+Bence gerekli, çünkü çocuklara bunu yansıttıklarını düşünüyorum ben. Veli memnuniyetsiz olduğu zaman zaten hakkımızda bir sürü şey konuşuyor. Evde bu sefer olumsuz şeyleri konuşuyor. Burada çocuklara da yansıyor diye düşünüyorum. Ben öğretmenim çocuk da o konuşmaları da olumsuz etkileniyor.

-Öğretmenin böyle bir misyonu olmalı mı? Veli memnun etmek gibi

+bir misyonumuz yok.

- Ama memnun olması size ve sürece yansıyor.

+Evet, evet, benim evsiz olduğu zaman bence sınıf alan değiştirmeleri çocuğun bence, yani herkesin frekansını suçu diye bir şey yok ki Fransa tutmayabilir, bir ortak payda bulamayabilirsiniz. O zaman da bence ya okul değiştirme yarısını değiştirilmeli.

-Eğitimde eğitim değer yargılarınız var mı? Olmazsa olmaz dediğimiz şeyler.

+Yalan söylememeli mesela. En küçük bir şeyde bile olsa yalan söylememeli.

+ Bu yalanı kim kime söylememeli?

+Öğrenci öğretmenine söylemeli bu söylememeli belki devletlerin söylememeli öğretmenle tabiki aynı şekilde davranmalı. Yani karşılıklı hiç kimseyi yalan söyleme, dürüst olabilmenin belki de ben şimdi benim en iyi anlaştığım veli profili bu sınıfta bundan önce birde bundan önceki sınıf değil, ondan önceki sınıftaydı. Bundan önceki sınıfta bir sıkıntılar yaşadığını biliyorsun. Ama. Bence veliler memnun olduğu için de bir sıkıntı çıkmıyor. Şu anda dürüstüz onlarda dururlar. Onlar da bana hislerini ya da bir şey yolunda rahatça söyler. Bu kayalık tarzına bahsetmiyorum. Hani böyle benim önüme geçmek tarzında ya da hani benim işime karışmak gibi değil ama mesela bir sıkıntıları olduğunda ya da bir şey olduğunda bunu benimle paylaşabiliyorlar. Bana ulaşabiliyorlar, samimiyet diyebilir miyiz? Samimi bir ortam var. Evet.

-İdeal okul yönetimi sizce nasıl olmalı?

+İdeal okul yönetimi bence çalışanların da yönetime katıldığı katılması şeklinde olmalı. Çalışanlarında fikri alınmalı. bir şey yapılacaksa böyle tepeden inme gibi değil de orada çalışan insanlara da sorulmalıdır. Eğlendiriyorsun efendim,

-çalıştığınız okulda böyle bir atmosfer var mı?

+Var

-yani okul yönetiminden memnun musunuz?

+Ben memnun idare ile ilişkiniz ya da öğretmenlerin tamamı söylüyorum.

-Genel anlamda idare ile ilişkileri sizce nasıl?

+ Ben iyi olduklarını düşünüyorum. Öyle gözlemliyorum. Öyle sorunlar falan yok. Yani sorun yaşayan da bir öğretmenlerinde birbirleriyle ilişkilerinde sıkıntı yok. Hani böyle tartışmalar şeyler falan olmuyor?

-Öğretmenler arasında bunu hissediyor musunuz?

+Hissediyorum

-bunu neye bağlıyorsunuz sizce? Neden öğretmenler arasında gruplaşma yaşanıyor okullarda?

+Herhalde fikri ne daha yakın bulduğu insanlarla insanlar yaklaşık ediyorum. Her konudaki fikri ama siyasal fikir den bahsetmiyorum hani? Hobileri daha yakın olan olduğu insanlarla kişilik yapısının daha yakın olduğu insanlarla karakter olarak daha çok benzer insanlarla arkadaş gidiyor diye düşünüyorum.

-Peki aynı okulda çalışan öğretmenlerin arasında sizce fikir benzerlikleri, eğitime bakış açıları aynı olmalı mı?

+Farklılığı olabilir ama temel bazı konularda aynı olmaz.

-Farklılıklar ya da gruplaşmalar eğitimi etkinliklere nasıl yansıyor? Veli ilişkilerinde nasıl yansıyor?

+ Bizim okul açısından söylersem hiç kötü yanını görmedim. Ben hani bu gruplaşma nın yani gruplaşma var ama mesela hepimiz hepimize gelince konuşuyoruz sadece. Hani seninle olan olduğunuz insanlar farklı oluyor ama yine hepimize konuşuyoruz. O yüzden mesela bir veli bir şey yaptığında o veliye karşı hepimiz birlikte olabiliyoruz. Hani yani gruplaşmamı bile olsa kendi içimizde.

-Aile öğrenci ilişkisinin sınıfınıza etkisi hakkında ne düşünüyorsunuz? Peki nasıl etkiliyor bu olumlu ya da olumsuz?

+ Aile ile olumlu ilişki sorun çocuklar sınıfta daha başarılı ailesi, düzgün ilişkisi olmayan kopuk eski olan çocuklar, sınıfta derslerde başarısız, sadece derslerde, etkinliklerde de başarısız. Daha içine kapanık falan oluyorlar.

-Bölgenin profili açısından bakarsak hangi grup oranı daha yüksek görüyorsunuz?

+Yani aile profili açısından. İşte onu düşünüyorum. Kendi sınıfım açısından düşünmeye çalışıyorum. Herkes düşürmeye çalışıyor o yüzden. Aslında önceki yıllarda daha iyiydi. Çocuklarla iletişimi belirlerim. Veli profilleri yaşı küçüldükçe özgüven adı altında böyle saçma sapan. Şeylere girişinde yani mesela çok basit bir şey anlatayım. Siz çocuğa ders anlatıyorsunuz. Derste doğru söylüyorsunuz. Bunun böyle olması gerektiğini söylüyorsunuz. Çocuk tam ters bir şey yapıyor ama bu spesifik bir konuya mesela taktir ve işlemleri ile anladın mı? O işlemin öyle yapılması gerek çünkü başka yapılışı da yok. Hani kuralıdır ya matematik, çocuk onu farklı yapıyor ve siz diyorsunuz ki bak hatalı yaptı, hani onu doğrusunu yapar mısın? Diyor ki benim canım böyle yapmak istedim. Mesela bugün bir öğretmen arkadaşın yaşadığı bir olaydır mesela.

-Bunu neye bağlıyorsunuz peki?

+ İşte diyorum ya. Özgüven adı altında aslında özgüveni olmayan, farklı şekilde yetiştiriyorlar. Çocukları çok fazla. Nasıl diyim başıboş giyim? Başıboş, özellikle belli yaştan küçüldüğü zaman bu oluyor ama belli yaşı biraz daha büyük olduğunda daha düzgün yetiştiriyorlar.

-Çocukları velilerinin statüsü mesleği de etken olabilir mi?

+Buna evet olabilir dışında. Evet olabilir ama mesela ilköğretim mezunu olup da yaşıyor. Biraz tecrübe anlamında görmüş geçirmiş olduğu için mesela çok iyi çocuk yetiştiren veriler de var. Buna nazaran üniversite mezunu olup da yaşı küçük olduğu küçükken anne olmuş. Küçük yaşta mesela 20 yaşında ya da 19 yaşında anne olmuş. Mesela üniversite okurken ya da anne olmuş. Mesela onlar onların kötü yetiştirdiği çocuklarda oluyor. Tam bir denge yok aslında yani bir başlık. Anladım,

-eğitim nasıl tanımlarsınız?

+ Davranış değişikliği bence.

-Kim belirliyor bu davranış değişikliğini? Toplu toplu katılımda kurallar eğitim tanımı tek olmalı mı? Evrensel olmalı mı sizce?

+ Evrensel olmalı bence bunu belirliyorsa bunun içinde kültürel ve sosyal farklılıklar da var o zaman. Kültürel sosyal farkları da var. Evet, o zaman dünyada bir evrensellik den bahsedemeyiz sanırım. Kültürel farklılıklar var ama genelde ufak tefek bence kültürel farklılıklar.

-Yani avrupa'daki eğitim sistemi ile türkiye'deki eğitim sistemini düşünersek, tanımlama açısından bir farklılık var mı sizce? Yoksa uygulamada farklılık yaşıyoruz.

+Tam olarak bilemeyeceğim de yaşıyoruz. İsmim geçecek mi? Eğitim içeriği çok fazla siyasete girdiğini düşünüyorum. Asya sizi hiç o yüzden sordum. Eğitim bir şeyi çok fazla siyasete geri dönüyorum. Ben eğitimin siyasal dan, yani siyasi kimlikten bağımsız olması gerektiğini ve yani devletin bir eğitime eğitim politikası olması gerektiğini ve o eğitim politikasında a partisine b partisine göre değişmesi gerektiğini düşünüyorum. Yani her gelenin farklı bir şey yapmaması gerektiğini düşünüyorum. Başarılı olmak için öyle olması gerektiğini düşünüyorum. Şu anda bu başarı bizler sınavlarda başka şeylerde ya da yurt dışında hani daha başarılı insanlar yetiştirmek istiyorsak belli bir eğitim politikalarımızın olması gerekiyor ve bu eğitim politikaları konulduğu zaman öyle 5 senede, 2 senede, 3 senede bir değişmemeli. Çok uzun yıllarda bir şey değişecekse

değişmeli ve değişecek olan şeylerde ani kararlarla değişmemeli düşünülerek üzerinde planlar yapılarak işte bunu. Biz böyle yaparsak sonuçları neler olabilir? Olumlu olumsuz sonuçları bir araya. Getirilerek hangisi ağır basarsa ona göre bir değişiklik olması gerektiğini düşünüyorum ve ben açıkçası ülkemizde eğitim politikası olduğunu düşünmüyorum. Zaten eğitim politikası yok. Günü birlik günü kurtarmaya yönelik eğitim. Politikası diyemeyeceğim da eğitim uygulamaları var diyim. Eğitimde fırsat eşitliği ben bir6 yıllık öğretmenim, yani her şey o kadar çok değişiyor ki her şey o kadar çok değişiyor ki. Ben beşinci sınıf kitabı gördüm, talebe gidiyorum, beşinci sınıf okuttum. Daha önce içi o kadar boşaltıldı ki, kitabın hiçbir şey yok. Sadece şeyden bahsetmiyorum. Ders olarak dizi yani çok saçma ya o kitabı kitabının ders kitabı gibi de değil. Yani ne bir şey veriyor, ne çizilen şekiller çocuğun seviyesine uygun ne başka bir şey çocuğa uygun hiç eğitim politikaları belirlerken de ben pedagoglar dan ve eğitim fakültesinde uzman insanlardan yardım alması gerektiğini düşünüyorum. Hani tamamen hatta bakanlık gibi değilde hani siyasetten ayrı bir şey kurulmalı, eğitimi yönetecek. Bu da eğitimciler içinden seçimleri ama yani öğretmenlerin ya da ne bileyim. Eğitim fakültesindeki hocaların olabilir, uzmanların olabilir. Böyle bir komisyon gibi bir şey olmalı ve eğitim politikaları onlar tarafından belirlenmeli ve onların en baştaki yöneticiler bunların içinden birisi olmalı, uzman kişiler oluyor. Hayır değilim. Bu sebepten değilim. Çünkü sendikaların çok siyasal siyasal kimlik dışında düşünüyorum. Ve ben herkese yani bize. Eğitim fakültesi, öğretmen açıkçası, siyaset ve din okullarda konuşulmaz. Çünkü onlar hani her kişiye özeldir. Kişinin kimliğini özeldir diye. O yüzden ben hiçbir sendikaya üye olmadım çünkü sendikaların işlevsel olduğunu düşünmüyorum. Sende üye olduğun zaman sen şu görüşten, bu görüşten gibi bir şey oluşuyor. Etiketlenir öğretmenler. Çünkü evet, evet öyle düşünüyorum. Yani gereksiz yere ve ondan sonra da etiketlendiği zaman sadece etiketlenme kalsanız değil yani.

-Eğitimde fırsat eşitliğine inanıyor musunuz?

+Inanıyorum ama olmadığını biliyorum.

- Neden

+ yoksa fırsat eşitliği olması gerektiğini düşünüyorum ama yok bence neden yok,

- neden olamıyor?

+İşte eğitim politikaları yüzünden eğer devlet okullarında devletin uyguladığı politikalar yeterli olsa o zaman bu kadar özel okul olmaz ve bu kadar farklı eğitimler olmaz. Mesela şimdi maddi durumu kötü olan hani fırsat o açıdan bakarsam maddi durumu kötü olan bir çocuğun neden mesela bir yüzme ders alması neden özel okuldaki herhangi bir fiziksel imkanlar ayarlamasının. Bizim okulun mesela bir spor salonu bile yok. Sonra biz şeye gidiyoruz. Okul sporları oluyor, ilkokullarda fiziksel etkinlikler spor oluyor. Nisan ayında mesela biz kış boyu ona çalışmıyoruz. Okulun spor salonu yok ama x bir okulu özel okul spor salonu var, imkan da var. Onlar ekstra öğretmen bile tutup çalışıyor. Çocuklar bu branşta sonra da bizim de orada başarılı olması bekleniyor. Hangi çocuk başarılı olur şimdi eğitimde fırsat eşitliği var mı? Yok. Biz orada eşitliği eşit şartlarda yarışmıyor sanki.

-Devlet okulları arasında bir farklılık olduğunu düşünüyor musunuz?

+Eğitimi var düşünüyorum, düşünüyorum. Yani devlet okullarında mesela spor salonu olan okullar var. Yani çok çok iyi fiziki imkanları iyi devlet okulları da var ama. Mesela

Lütfü banat örnek vereyim. Benim arkadaşım okulumuz 53 şubat'ta sona örnek verecek olursam ya onların imkanları da biz imkanlarımızı biliyorum. 2 devlet bir kere. Veli profili çok bilinçli oradaki veli profili, o yüzden okula her türlü yardımı yapıyorlar. Maddi manevi hep ellerini taşın altına koyuyorlar. Hıhı. Yani hepsi belli bir meslek sahibi insanlar zaten hem anne hem baba açısından. Bu da süreci etkiliyor. Tabi tabi. Yeni devlet okullarında bile fırsat eşitliği yok ki. Sadece özel okul devlet okulu da değil. Diyorum ya oraya giden öğrenci ile mesela bizde de çok iyi öğrenciler var ama şimdi o öğrenciyle o öğrenci aynı şartlarda mı? Şu anda hayır, onlar mesela ispanyolca dersi alıyorlar diyelim alıyorlar. Bizim çocuklara bizim çocuklar 2 saat ingilizce bile zor alıyorlar. Ekstra bir ingilizce dersi vermek istediğinde mesela hemen para alman gerekiyor. Tabi o parayı da karşı çıkan bir grup oluyor. Bu sefer sen şeyde kalıyorsun. Hani kimseyide şöyle bir şeyde var. Bizim veri profilimi gereği belirler. Şey olarak düşünüyorlar sana. Hani bunu bizim çocuğumuzun yarın yapıyorlar gibi değil.

-bir art niyet aranıyor mu velilerde?

+ Bence aranıyor.

- Niye sizce yani öğretmenlere karşı niye bu art niyet var?

+Yine ben şey politikası düşünüyorum. Yani öğretmenin itibarsızlaştırma aslında iyi birisi varsa ulaştırıldığında olduğunu düşünüyorum. Yani sürekli. Çünkü televizyonlara çıkıp insanlara bir şeyler söyleyebiliyor. Öğretmenle ilgili ve her mesela ücretli doktorluk var mı? Yok ücretli mühendislik var mı? Yok ücretli öğretmenlik var mı? Var oysaki en olmaması gereken meslekte bence öğretmenlik. Çünkü herkes öğretmen yetiştiriyor, bütün toplumun aslında. Yapı taşı gibi yani öğretmenlerin bir şekilde birşey kaybetmesi aslında tüm toplumun kaybetmesi demek ama bunu çoğu kişi görmüyor ve sürekli daha önceden şey diyen bakanımız vardı. Bildirimi üzerine bende izlerim yani bu nasıl bir sözdür ve 20 üzeni bende üzerim. Veli şikayet hattı var çünkü öğretmenler. Oraya kendini oraya şikayet etmeye hak görüyor. Gelip seninle konuşmayı tercih etme aslında belki seninle konuşsa, olay daha çabuk çözülecektir. Çünkü sonuçta biz de insanız ve konuşmaya açığız. Yani tutup da hiç kimseye ben bugüne kadar mesela kapından kovma mısırsıyende ya da diğer öğretmen arkadaşların böyle hiç hani bizimle konuşmak isteyenlere bir kenara atmamış yazdır konuşmuşuz. There ama tabii şeyi yapmak daha kolayıma geliyor belirlerim. Ya bu eğitimi verilerinde eğitimsizliğin den de olabilir. Bilmiyorum ya da hani birbirlerinden birisi nasılsın diye. Yani daha önce bizim okulda böyle değildi. bir de hani ben okulun bir6 yıldır aynı kurumda olduğum için ben okulun nasıl evrildiğini çok iyi gördüm. Yani bu evrilme gördüğüm zaman da zaten.

-Meslekte sizi neler motive eder desem. Ne dersin,

+ eğer motive eden öğrencilerin başarısı motive eden çocukların güleryüzü motive eden.

-Peki öğrenciden bağımsız bir şekilde bireysel olarak neler motive ediyor?

+Yani demotive uyandığınızda ne yapıyorsunuz ya da okula gitme ile ilgili. Mesleğimle ilgili demotive koyamıyorum kişisel olarak. Asıl olarak mı? Kemoterapi bir şeyler buluyorum. Ben okula gittiğimde çalışmaya başladım. Genelde motive oluyorum.

-Ben ne motive ediyor?

+Okulda mı ne motive ediyor? Neyle mutlu edersin kendi kendime de motive ediyor mu dersin? Bu tür ediyor okul idaresi.

-Peki siz nasıl motive ediyor?

+Takdir ederek. Yani yaptığımız çalışmaları mesela okul ders taraftan görmesi hoşuma gidiyor ama bazen de yaptığınız çalışmalar. Çünkü biz ben bir sürü okulda derslere çalıştım. Şimdi okulda on altıncı alım olunca mesela bazen de ağzınızla kuş tutsanız bile hiçbir şey yapmıyorsunuz, oluyorsunuz. Siz istediğinizi yapın, ağzınızla kuş tutun, hiçbir şey yapmıyorsunuz, böyle görüyor yani. Ama ben bunu şeyden bahsetmiyorum. Maddi takdirde falan bahane ve takdir manevi olarak. Evet, evet. Öğrencilerle iletişim için de teşekkür edilmesi bile yetiyor. Mesela hani bunu yaptığın için teşekkür ederim demesi bile yetiyor bana. Manevi takdir ozaman evet, evet,

- öğrencilerle iletişimini nasıl değerlendiriyorsunuz?

+ İyi. Yani şey, mesela çocuklar genelde benimle dertleşiyor bilirler. Hem benden çekiniyorlar. Neden çektiklerini çok bilmiyorum. Çekiniyorlar ama hemde beni çok sevdiklerini bunu sürekli dile getiriyorlar. Zaten sevgili çekindikleri neden çekmekten şöyle ben çekildiklerini düşünmüyorum çocukların. Ama bazı veriler diyor ki hem sizden çekinmem çok seviyor diyorlar. O yüzden çekiniyorlardı dedim ben çünkü ben hani çekilmesine geleceğim. bir şey olsa düşünüyorum. Çocuk gelip bana bir derdini anlatabiliyor muyum? Rahatça o zaman çocuk benim yanıma gelip benimle konuşamaz ki. Evet doğru değil mi yani ben öyle düşünüyorum. Çocuk bana gelip te evinde bir sorun yaşadıysa ve bunun ikimizin arasında kalacağını düşünüp de gelip bana anlattı. Biliyorsa bu bütün çocuklar için geçerli ve o zaman çocuklarını çok beğendiğini düşünmüyorum yada. Mesela o gün bir gün önce evde kötü bir olay yaşadıysa x bir olay da olabiliyor. Bu ne bileyim odasında mesela bir tane öğrencim odasında kitli kalmış kapının kilidini açmışlar. Mesela onun gelip bana anlattı Mersin zaten demişki, çıkar çıkmaz öğretmenimle anlatmalıyım bunu herkesin kendisi anlatıyor çocuğu. Hani bunların bu tarz özel meselelerini bana anlata bildiklerine göre ben çok çekildiklerini düşünmüyorum ve o yüzden iletişimimizin iyi olduklarını düşünüyorum.

-Öğrencilerimiz nasıl hitap ediyorsunuz?

+Değişkenlik gösteriyor. Bu çocuktan çocuğa. Çoğu zaman jean makineleri kitap ediyorum. Ismine cim ekini ekliyorum çoğu zaman.

-Peki bu birinci sınıftan itibaren mi böyle yoksa

+etmem böyle.

-Hep sabit midir? Hitap şekliniz değişir mi?

+ Ya ismiyle hitap ederim, yaşında giyinmekte kitap ederim ama hiçbir zaman böyle çocuklar o tarz hitap etmiyorum. Hiçbir zaman şeyi bilmem ben çocuklar beni bir dinleyin falan dedim bilmem. Ve şey, çok emir kipi de kullanmıyorum ben. Yani dinleyin demek ya mesela dinler misiniz diyorum. Her zaman hatta bir2 kere bu konu ile ilgili şey aldım. Ben iltifat mı desem ne desem bilmem daha önce okudum sınıflarda bu sınıf içinde bir2 tane arkadaş bana şey dedi. Öğrencilerin de senin gibi kibar sen bu iltifat edeyim bilmiyorum ama. Daha önce okudum, sınıflar içinde söyledin olduğunu bu sınıf içinde söylüyordu. Çünkü öğrencinin çarpmış ve özür dilerim demiş öğretmen arkadaşıyla dedi

ki, öğrencilerin de senin gibi kibar aslında olması gereken bir şey. Bence ki varlık olarak değil de. Haksız mıyım? Olması gereken bir şey değil mi? Birisine çarptığında özür dilemek ya da pardon ya da hani görmedim ya da yani o tarz bir ifade belirtmek hani istemeden olduğunu belirtmek bence kibarlık fatih değil aslında olması gereken. Evet, evet,

-çalıştığınız kurum dışında bir okulda çalışmayı düşündünüz mü ya da bununla ilgili bir süreciniz oldu mu?

+Evet oldu.

-neresiydi ve neden?

+okuluna gitmek istedim. Oraya gitmek isterim. Sevim okulun imkanları ve vehip profili okulun fiziksel imkanları da güzel hatta olduğu görevlendirmede oldu ama müdür yardımcısı olarak görevlendirilir. Benim ben öğretmen olarak istediğim halde mügen sonra görülen dil ince de şey yüzünden gidemedim. Yani orada bir. Benim görülen varlık olur muydu orada? Kaymakamlık oluru bir üyesi görülen güvenli olarak çalışıyordu. Eğer ben gidersem kız oradan işinden olacaktı. Yani öğretmenliğe dönmek zorunda kalacaktı. Bende çok iç etik bulmadım bunu mesleki anlamda çünkü bana yapılmasını ister miydim? Hayır, böyle bir şey olsaydı o yüzden bende görevlendirme gitmeyi tercih ettim.

-Peki orada mutlu olacağınızı düşünüyor muydunuz? Bunu yapmak istiyorum,

+düşünüyorum. Sayende istedim ve tayinim çıkmıyor bir türlü.

-Orası dışında bir alternatif belirlediniz mi yoksa sadece orayı mı istiyorsunuz?

+Sadece oraya istemiyorum. Beşiktaş ilçesi'nde bir kız istiyorum. Görmek istiyorsunuz. Efendim

-niye Beşiktaş ilçesi?

+ Çünkü öyle ki okulların imkanları daha iyi olmuştu. Var mı yoksa? Fill anlamında da

-statü anlamında da farklı bir bölge mi istiyorsunuz?

+ Farklı bölge istiyorum. Evet veri profil adım bistro canlanıyor. Ayrıca bak istememizin nedeni ne? Neyi profil anlamında

-bu bölgeden çıkmak istememizin en yoğun nedeni ne

+fiziksel ve eğitime çok destek olduklarını düşünmüyorum. Çünkü sizin yapmak istediğiniz mesela ben geçen etkinliğin projesi yaptım. Tamam benim sınavım çok iyi. Yani bunu çok açık yüreklilikle söylüyorum, benim sınıfım çok iyi ama bunu kendisine açısından söylemem lazım. Çünkü diğer her yere baktığımda eğitime çok destek oluyorlar. Siz bir şey yapmak istiyorsunuz, hemen karşınızda diyorlar. Örneğin biz bu sene drama yapıyoruz tabi durum için ekstra ücret ödüyoruz çünkü dramayı devlet karşılamıyor ise öğretmen çağırırdı. Fakat mesela diğer 3 şubemiz 2 şube drama yapıyoruz. Diğer şubenin verileri dramanın gereksiz bir şey olduğunu düşünüyorlar. Mesela drama çalışması yaratıcı drama yapıyoruz. Yaratıcı drama çalışması gereken bir şey olduğunu düşünüyorum şimdi. Yani hiç şey de demiyorlar. Hani en azından bir öğretmenin fikri olan direk öğretmeni bunu söylemişler. Çok gereksiz olduğunu düşünüyorum. O çocuklara faydası olmadığını biliyoruz. Yani nereden biliyorsun iş denedik bir. Ben o

yüzden de eğitime bakış açılarının kötü olduğunu düşünüyorum. Sorduğumuz soruya son kez sorayım, o zaman son soru olarak bir soru ayırmıştık,

-otorite sizin için ne ifade ediyor? Demiştin

+ Disiplin, disiplinli olmak isterdim. Ama şimdi şey, yani otorite benim için ne ifade ediyor, kendi açımdan mı yoksa bazen de insanlar otoriteye yanlış uyguluyorlar ama diktatörlük gibi algılayıp yani ben ne dersem o olacak. Hiç kimsenin fikrine sormayacağım gibi uygulayan insanlar.

-Yani sizin otoriteye bakış açınız yorumunuz ne?

+ Bence otorite. Sadece

-disiplinden ayıran bir fark var mı? Çünkü ikisi farklı tanımlar.

+Biliyorum farklı.

-Onlar olduğunda bir ayırım yapmak istersek nasıl ayırabiliriz bunları?

+Otorite genelde bir kişi oturdu oluyor ya. Tek bir kişi otoriter otoriteyi kuran tek bir kişi oluyor. Mesela sınıfta öğretmen, sex öğretmen, okulda okul müdürü ne bileyim, ailede anne ya da baba gel deki otoriter olmuyor. Mesela bir tanesi otoriter oluyor mesela benim annem çok serttir, babam daha yumuşaktır masal gibi. Sert ten kastım şey yanı daha otoriter dir.

-Siz otoriter misiniz?

+Yerine göre otoritelerin bu.

-Yerini nasıl belirliyorsunuz?

+Gönlü ders ders yapmasını, o anda Türkçe dersinde ise ona göre farklı ya ona göre o zaman otoriter. Mesela adam otoriter sinde önemli bir şey anlatacağın o zaman atarım o zaman sunması ve beni dinle ve benim dinlenmem gerektiğini söylüyorum. Çocukları o zaman hani sessiz olması ve benim ama bir resim müzik beden eğitimi derslerinde daha rahatım çok otoriter değilim. 2 sanatta çok kuralcı yım işte asıl kişisel not ettim. Kendime karşı oturup şöyle mesela otobüs diyelimki otobüsü kaçırıyorum dimi o zaman işte. Sanki evde beni bekleyen birisi var. Yok ki olsa da nolcak ya da hani sanki o saatte evde olmak zorundayım. Hani böyle kendimi zorunlu hissediyorum? Mesela 5 te 5 te evde olmalıyım, atıyorum. Ask böyle bir sorunum var mı? Yok ya da ne bileyim 6 da bir yerde yemek yemek karar verdimsem o yemek 6 da yenecek 6 yorum geç olmamalı altıyı bir0 geçce olduğu zaman kendi kendime stres yapıyorum.

-Peki okulda müfredatta bir değişiklik olduğunda ya da yetiştiremediği niz durumlarda bu otoriterlik devreye giriyor mu? Yani kendinizi nasıl hissediyorsunuz? Kaygılı hissediyor musunuz?

+Müfredatı yetiştirme yetiştirmek gibi bir durum olmuyor. Benim hiç müfredatı şimdi hiç olmadı ama. Mesela şöyle, hani güncel kaygılarıyla mesela diyelim ki şu anda atıyorum plandan geri değil mesela 3 konu geldiğimi nasıl senin sonuna kadar yetiştiriyorum kaygısı yaşamıyorum ama senin sonu gelip buçuk geride olursam uzantılı kaybı yaşıyor. Ama şimdi o yüzden öyle bir şey yaşamadım hani?

-Otoriter olmanız olabilir mi otoriter kişiliğiniz? Planlı olmayı kaybı yaşamanızın nedeni.

+Çok sanmıyorum. Önceden yaşardım da yani bu son birkaç yıldır çok fazla böyle şey oldum. Kendimi ben bile tanıyamıyorum. Çok fazla rahat olduğum konularda özellikle okulda yani. Kendimi tanıyamıyorum ben. Gerçekten bazı bilmiyorum. Tecrübenin verdiği bir şey mi ya da bu pandeli nin getirdiği bir süreç mi onu bilmiyorum. Böyle okulda özellikle böyle aşırı şeyim yani olduğu kadar falan böyle önceden öyle değildi. O yüzden iç içe geçecek mi oluyor şimdi yani şimdi olmadı, haftaya olur, umutluyum ya da yarın olur öbür gün olur ama özel hayatında bunu yapamadım. Henüz keşke orada yapmışsın. Özel taş öyle yapamadım, başkasına karşı bir şeyim yok. Mesela bir arkadaşım ile buluşacağım, zaten geç kalmamda geçit arasında hani diyorum mesela işte şu oldu bu oldu. Hani çok kaygı yaşama mesela kendimle ilgili bir şey olduğu zaman kaybı müthiş yaşıyorum. Kendimle ilgili kendim bir şey yaptığım zaman yani herhalde kendimle Beyoğlu veremeyeceğim. Gerçekten kendimle ilgili o kaygıyı acayip yaşıyorum. Yani kendimle ilgili olacak olanlar hemen olmalı. Mesela şimdi ben 22/bir bir ameliyat olacağım. Mesela çok basit mesela o ameliyatı yani aslında o millet 22 ocak'ta olacağı için ben çok huzursuzum. Çünkü ben ameliyat olmaya karar verdiğimde olmalıydım ama o zaman olamıyordu çünkü okul var yani rapor almam gerek diye olamayacaktım. Yani böyle şey şey oluyorum anladın mı? Hı anladım. Bazı konularda süreç kendimle ilgili süreç uzadığı zaman strese giriyorum ama okulla ilgili ve arkadaşları ile ilgili değil bu falan dedi. Bana çok değişik bir şey kattı. Gerçekten çok rahat rahat oldun ve şey oldun böyle. Bunu Sedat bey bazen öyle çok güler yüzlü falan yani. Sesli gülüyorum falan böyle

-iyi bir şey yani sizi iyi hissettiriyorsa çok faydalı.

+Mesela çok fazla. Diyelim ki bir şeye o an kızıyorum ya çok çabuk geçiyor, hemen bitiyor. 5 dakika sonra hiçbir şey yok.

-Güzel bir değişim sizin adınıza

+ben aslında bu kendi halimden memnunum ama bunu şey dense bilsem çok iyi olacak. Hani özel hayatınla ilgili durumlar adı

-dilerim yansır.

+Özellikle kendimle ilgili konular diyorum ya illaki kendim o şeye karar verdiyse o anda olacak. Yani bir gün sonra hesaptan sinir oluyorum kendime.

- Ben teşekkür ederim cevaplar için.

+ yardımcı olabilir mi bilmiyorum ama çok teşekkür ederim. Yani gerçekten.

-Hamdi bey'in gelme ihtimali

+ nasıl olacak onu bilmiyorum. Lütfen bana dersini tanıyorum diye biraz da gitmek istiyorum işte. Okul müdürü, benim arkadaşım, tamam arkadaşlar çalışmak belki zordur ya da hani aynı şey olur mu bilmiyorum ama en azından tanıdığım birisi ya.

-Yani Hamdi bey ile kıyaslıyorsun, muhtemelen müdürü mısın ile kıyaslıyorsun?

+Evet, çünkü şey yani diyorum ya çok şey bide bu benim geçirdiğim soruşturma varya soruşturma geçiriyor. Ben o süreçte yani bilmiyorum ne derece doğru? Ama onun çok sorun olduğu, daha doğrusu and eve bir kur'an kursunun böyle merdiven falan

kullanabilirsin bürünmüş onun kız da benim sınıfa gelmeden önce oraya gitmiş. O yüzden bu haliyle bu bana söyleyen biriyle Hamdi bey çok samimi. Bana şey dedi. O veli bu olayda da benim şahidimdir. Yani bana şahitlik yaptı. Adam öbür adama karşı dedi ki bana bu olayları Hamdi bey'in bu kadar körüklediğini hiç düşündünüz mü? Benq anda böyle bir şey yapmaz dedim dediki emin misiniz mesela? Çünkü o bir öbür veli gidip Hamdi bey le Hamdi. Ben vermezsem ulusal müdürüydü o zaman mesela gidip Hamdi bey le konuşmuş.

- Yani senin müdür yardımcının senin aleyhinde bir konuşma yapmış olabilir diyor. Açık açık aslında.

+Evet evet, açıkça şunu diyor, ben yapmamıştır diyorum. Hani sonuçta o da belli diye bana adam diyorki emin misiniz bundan emin misiniz diyor mesela ki Hamdi bey ile çok samimi bunu söylediğine göre diyorum ki ben herhalde bildiği bir şey var 4 değilmi? Adama sormadım yani veli olduğu için sonuçta adamın sorgulama bu anlamda hani nereden biliyorsunuz falan demedim belki sorsaydın anlatırdım ama bana öyle şeyler söylemesi benim kafamda soru işareti yarattı Hamdi beye karşı. Aslında ben şu anda hiç güvenmiyorum onu.

-Idareci ne güvenmiyorsun, evet,

+o yüzden de onunla çalışacak olan beni geriyor.

- Mesela diğer öğretmenler nasıl yani onlar da bu gerginlik var mı? Çünkü aynı kişi aynı davranışları, aynı saygısızlık. Tabii gerçi herkesin yapmıyor.

+Konuşacağım. Eğer başında başörtü varsa o saygısızlığı yapmıyor ama başında baş örtüsü olmayanlara yapıyor. Ben çok açık konuştum maalesef. Mesela başında sizin kadar inançlı ol sensiz kalan şey yol başında başörtü yok ki sen istediğin kadar ağzına kusan biri, onun gibi bir şey seni kullanamaz kaldığını söyleyen, başını kapatmışsın. Onun gözünde bir iç ama sen namaz kılma, oruç tutma hiçbir şey yapma mesela ya da hiç inançsız olana başı örtülü ya. O zaman her şey tamam bahsediyorsun. Evet, evet, evet, evet, evet. Yani başörtülü öğretmenlere çok farklı davranıyor. Babam Sedat bey'e de söyledim zaten dedim de yani açık normalde böyle şeyleri söylemem ama bir gün buraya getirdi. Hamdi bey gidip sanat diye konuştu. Farklı davranıyor. bir okul idarecisi farklı davranmalı. Bu anlamda bence hayır. Mesela çalışıyorsun, buna bakarak böyle bir şey yapıyor. Saat birde gözlemlemiş olabilir. Tabi bu durum

-yani öğretmen görüyorsa o da görmüştür.

+Eminim tabi tabi.

-Diyecek bir şey yok, gerçekten zor yani yorucu.

+Mesela Gökçe falan tayini çıktı ya çok memnun oluyorum gittiler diye. Gerçekten bu açıdan bak kendi kendini üzülyorum şey yanımda arkadaşım ama şey açıdan düşünürsen diyorum ki kurtulmuş falan öyle düşünüyorum. Gerçekten seviyorum çünkü satmaya gidecek ya v

-eli profili yosundan hem de idare açısından mutlu olmayan bir kişiydi zaten o da yani. Tatmin olamadı

+şey yapmıyordu, değil mi? Yani tatmin. O da biliyordu. Birde Hamdi bey'in şöyle bir huyu var ne yerine bak din kültüründen ilkesine sınıf öğretmenliği anlar. Ne şeyden anlar. Okul öncesinden alınan hiçbirini alamaz ama anlarmış gibi de ahkam kesici hareketleri var. bir gün ne oldu biliyor musun? Bana bir şey imzalatmaya gelsin bu sene oldu bana bir şey imza atmayı gel sınıfa geldi gitti. Biz bende tam matematik işliyordu, seni tutuyorum kusura bakma ama tam matematik işliyoruz bu geldi gitti ondan sonra şey yaptı. Tekrar geldi. Aradan birkaç dakika geçmeden bileyim bir dakika sonra falan geri girdi. Dedi ki, ben defterleri bir bakacaksın dedi. Buyurun bakın dedim baktı baktı. Bu yitirmeden yeni gelen çocukta 3 gün olmuştu. Okula gelirim dedi ki, bana ilk başta defterler çok güzel lan falan dedi. Sonra durdur dedi ki, bana o çocuğun başında durdu ama bunun defteri düzen değil dedi. Sen o çocuğun 3 gün olduğunu biliyorsun, doğru dürüst okula gitmemiş çocuk hemen 3 günde ben defter düzeni nasıl oluştuğunu, çocukta artı o çocuğun özel durumu olduğunda kendisi de çok iyi biliyor yani ayrıca bunu çocukların önünde konuşmamız ne derece uygun? Başka bir çocuğun eksikliğini. Yani diğer çocukların önünde konuşma duydun mu? Hayır. Yani böyle şeyleri var. Anlatabildim mi? Hem hiçbir şey anlamadım. Şimdi sende diyecektim ama zaten siz de yaptınız ne anladınız sizin branşınız değil diyecektim, tuttum Nuran da diyor ki burada paylaştım onu ekledim. Şimdi çok sinirlendim, onu söylediğinde sonra dedim ki neyse el asus

-söylesen ne olurdu en kötü.

+Söylesem ne olurdu? Ağız dalaşı olurdu. Artı de müzenin mobilya uygulardı.

- Zaten uygulanıyor mu? Yani bu yaptıkları aslında.

+ Yapardı.

-Ama seninde burada bir suçlamak noktasında ya da bir yaptırım noktasında bir söz hakkın olurdu o zaman.

+ İşte öyle.

-Hani bazen galiba konuşmak gerekiyor, ses çıkarmak gerekiyor diye düşünüyorum. bir şeyi yapabilmek için. Çünkü şuan herşey sessizlikte hallediliyor gibi sen alttan alıyorsun çünkü öğretmensin idare edeceğiz ve ayrımcılık yapıyor. Aslında bazen kışkırtmak. Öğretmen açısından faydalı olabilir diye düşünüyorum. Çünkü hakkı doğuyor sana yani?

+Sendikanın falanda çok güçlü ya eğitim bir sen'den yani çok kötü bir mobing olurdu benim için

-burada kaygılardan etmenin korkusu konumu devreye giriyor. Aslında kaybedecek şeyi olması.

+ Tabi tabi. İşte zaten bu yüzden eğitime siyaset olmaması gerektiğini savunuyorum. Zaten bu tarz şeyden çünkü. Sen siyasi açıdan sürüleceğini düşünmemelisin ya da sana bir şey yaptığını düşünüyorum.

-Kaygı ve korkuyla çalışmamalı. Öğretmenler galiba.

+Rahat olmalı ama değil sanırım birçok öğretmenin kafası değil, birçok insan da değildir.

-Hamdi bey'in engellemesinin nedeni gerçekten türbanlı olmak mı? Sence yani açık açık soracağım hani bu mu? Tek neden

+evet? Çünkü diğer insanlara olan yani başarılı olan bütün öğretmenlere o şekilde davranıyor, insanları sağlıyor. Yani bunu görüyorsun, anladın mı mesela öbürlerine de işte Nurcan canım gelsene birazcık. Falan böyle ama seninle konuşurken eğlence. Randevu alıp Nurcan şey yapıyor. Böyle bir garip yani.

-Tabi bu da senin motivasyonunu düşürüyor.

+Şimdi mesela bu saatten sonra hiç çalışmamaya karar verdim. O anlamda ise hiç idare yardım etmeyeceğim. Tek başına kalacak Nurcan da yardım ediniz, idari işleri bilmiyor, tek başına kalacak diye. O zaman başlayacak değilim demeyi biliyor musun? Sedat bey gittikten sonra öyle oluyor. Çünkü daha önceki müdürümüz vefat ettiğinde öyle oldu. Çünkü bütün idarecileri bana yaptırıyordu. Boş derslerimde o yüzden benden iyisi yoktu. Şimdi şimdi neden kötüdür? Çünkü Sedat bey bana yaptırıyor. Onurcun dan kimse iş yaptım ve çünkü Nurcan fitne geliyor. Yani fitne sokuyor açıkça söyleyeyim, basma şey yapıyor yani gidip mesela benimle ilgili kötü bir şey söyle, ne bileyim işte hep o görev oluyor hep o yapıyordu böyle bir şey. O yüzden ki sende bul et ile proje ben kendim buldum bana kimse bulmadı ki 2000 falan kimse anlamındaki ininki bana ben kendim öğrendim, kendim buldum.

-Ego var galiba kıskançlık var. Anladığım kadarıyla bunlar.

+ Evet, evet. Mesaj ben bir hafta istanbul'da saray ilçe koordinatörüm. 2 yıldır geçenleri bu yılan diye bana dedi ki, neden gelsen koordinatörünün neye göre karar veriliyor? Bu kordinatörle böyle diyor. Hadi bey bana. Aslında bu çok gurur veren bir şeyi koordinatörü olmak. Aslında gurur verici bir şey. Okuldaki bir öğretmenin bunu yapıyor olması ama niye ben niye başka x 4 benzin niye ben onu diyor bana niye ben?

Beril

- hocam branşınız nedir?

+İngilizce

- meslekte kaçınıcı yılınız?

+ bir0 daha önce

-hangi illerde ilçelerde görev yaptınız?

+ Düzce merkez. Sonrasında istanbul istanbul'da bayrampaşa'da şimdide Sarıyer şuan son okulun dayım. Yani üçüncü oturumda

-bu okulu tercih etmenizde özel bir sebep var mı?

+ Konumu itibariyle idi. Aslında biraz daha doğrusu diğer okulundan gelme sebeplerim ile de alakalı biraz. Bundan önceki çalıştığım okul meslek sitesiydi. Bayrampaşa ticaret sitesi orada biraz hem mesleki doyum anlamında problem yaşıyordum hem de disiplin anlamında çok ciddi sıkıntılar oluyordu. Yani hayatımın en zor yılları falan diyebilirim. Ben birazcık müh olduğum için sanırım mükemmeliyetçi olduğum için de böyle en ufak bir pürüz. En ufak bir davranışsal problem öğrenciler açısından bende çok ciddi strese sebep oluyor. Hatta benim orada çalıştığım yıllar, yani ülkenin genel eğitim öğretim anlayışı adına da. Şey, kendimi kötü hissetmeme sebep olmuştu. Yani Düzce merkezde 2 yıl orta okulda çalıştım. Sonra buraya gelince eyvah dedim yani yani bizim öğrencilerimizden bu yana. Çok bir vakitte geçmedi ama eğitim sistemi bu hale mi gelmiş

bile dediğim zamanlarda neyse ki bu okula gelince aslında olayın öyle olmadığını gördüm. En azından burada çocuklar adına daha mutluyum. Her yerin artık seksî var ama şu anki okulumda dediğim gibi çocuklar açısından çok daha mutluyum. En azından onlara birşey verebildiğini görüyorum. Karşılığını alabiliyorum. Bu da benim mesleki anlamda mutlu ediyor.

- Bu mesleği tercih etme nedeniniz nedir?

+Valla hocam açık olacağım tabiki öncelikle tamamen ekonomik ve ailevi sebeplerden. Benim bir an önce meslek edinip kendi ayaklarımın üzerinde durmam lazımdı. Lisedede dilim iyiydi zaten yabancı dil ağırlıklı bir lisede okudum. Öyle olunca da yani ben dil okuyup hani öğretmen olurum diye düşündüm. Ha öğretmenliği yapabilir miyim? Diye çok üzerinde düşünmedim, yalan olmasın. Biraz stresli bir meslek gibi geliyor bana. Çünkü dediğim gibi pürüzler beni hemen bir strese sevk ediyor. Ama küçük çocuklarla şuan mutluyum diyebilirim. Başta biraz sorunlu başlamış olsak da iyi gidiyor. Önceki okulumuzda yaşadığınız pürüzler neyle ilgiliydi tam olarak yani kaynağın ya da kaynakların. Çok daha çok oradaki öğrenci profilimiz genelde anne baba problemlî çocuk profili çok fazlaydı. Çocukların davranışsal problemlerin kökenine indiğimizde aslında çoğu problem yaşadığımız öğrencinin anne babasının ayrı. Birlikteyse bile ciddi sıkıntılar olduğunu görüyorduk. Ben zaten anneyi babayı okula davet ettiğinde görüşmek için çocuğuyla ilgili yaşadığınız problemler de anne babayı gördükten sonra çocuğa şükrediyorum. Yani hatta çocuk gözümde daha bir farklı bir konuma gelebiliyordu çünkü yani öyle bir anne babanın yani öyle tablolarla karşılaşılıyorsunuz ki yani inanın hayal gücünüz şey yapmaz. Belki yaşadıkça görebileceğiniz aklınıza gelebilecek tablolar. Yani bir yılda idarecilik yaptım orada işte dediğim gibi çok mükemmeliyetçi davranınca oradaki müdürünü de çok işte ısrarı üzerine artık. bir son bir yılım. Orada idareci olarak geçirdim. Sonra zaten tayin istedim geldim yani sıradan gayet bir gününde gayet idari işlerini yaparken odamda öğrencilerin kavga etmesi üzerine kendimi karakolda bildiğimi biliyorum. Yani bulduğumu biliyorum. Gün günümü karakolda bitirmiştım falan öyle olaylar. Hani bunu sadece kendimi hep mükemmeli için bilmem falan diyorum. Durup dururken de hani evham yapan biri değilim ama. Yani öyle şeyler yaşadık ki orada böyle her derse elimiz ayağımız titreyerek falan giriyorduk çıkan olaylar. Çok ciddi davranışsal problemlerin olduğu bir okul. Kaldı ki ben kendimi çok yordum, ben şey duyduğumu bu kulaklar şeyi duydu ya okul idareci mizden tutun da rehberlik servisine kadar hocam kendinizi neden bu kadar yoruyorsunuz ki? Çocuklara okulda tutsanız yeter. Yani bunu eğitimciler dedi, bana inanabiliyor musunuz? Yani yazık günah bu çocuklarda bizim ülkemizin çocukları değilmi meslek lisesi diye bu kadar mı gözden çıkarmak? Yani neden o çocuklara ben 2 kere 24 dediğimde 5 anlamıyorlar ki onlar da anlıyorlar söylenince. Yani ama işte önemli olan bunu inanmak ve şey yapmaktı. Tek başınıza da başaramıyor musunuz? Tabi 3 yılın sonunda mecbur artık ya sağlığımdan olacaktım ya devam edecektim. Bende işte devam etmeyi yani sağlığımdan olmamayı seçtim.

-Nasıl bir çocukluk geçirdin iz?

+Çocukların çok ciddi sıkıntılı, açıkçası ciddi travma tik dönemlerim. Benimde annem babam ayrı aslında oradaki çocuklarla bazen işte bu problemlerini görüp anne baba durumlarını görünce onlarla belki de şey kuruyordum. Ne denir bağ kuruyorum belki de. O yüzden çocuklara hani şey yapamıyordum? Kazanıyorsunuz yani bazı şeyde diyorum. bir taraftan onları hani en ufak bir problemde de hemen ailevi sebeplerini anlar da oluyordu. Ya da bazı öğretmenler onların saygısızlığını ailevi durumları ile açıklama

yakıyorlardı. Burada da tabi kendi yaşantılarının bire bir yaşamış biri olarak ben hiçbir zaman anne baba durumu ya da yaşadığım travmaları bahane edip hiç bir öğretmenime de durup dururken saygısızlık yapmadım. Hani böyle şeyleri bende yaşadım dediğim zamanlar da oldu. Hatta çocuklara dediğim zamanlar oldu. Bakın arkadaşlar ben çok kolay bir şey de yetişemedim ya da büyümедim ya da öyle bir çocukluğum olmadı ama bende elimden geleni yaptım, çabaladım yani buna bahane bu bahanelere sığınma mı gerektiğini onlara da vurguladım ama sanırım benim işte bu dediğim gibi çok fazla stres yaratması, bu yaşananların mükemmeliyetçi davranman en ufak bir olayda bile çok ciddi fevri tepkiler verebiliyorum. Hayat boyunca benim en büyük problemim de bu olmuştur. Çok fevri tepkiler im var. Çok tez canlıyım. Çocukluğumda işte dediğim gibi anne baba ayrı zaten babayı çok geç vakitte tanımıştım. O da bana yabancı biri gibi. Ve şey sonrasında annemin ikinci evliliği annemin ikinci evliliğinin düzgün ilerlemesi, oradan da bir kardeşinin olması sonrasında annemin. Ciddi anlamda. Dönemsel böyle nedeni ruhlarının bize yansıması. Yani çocukluğumda çok ciddi ayaklarda yemiş biriyim. Yani sokağı dayak gelirse aklınıza tabi annem tarafından sonrasında bir yılda babam benim yurtdışında bir yılda yurt dışında onlarla yaşadım. Birde orayı da denedik. Orada da üvey anne travmanın var. Hani dayak atmadı ama sağ olsun keşke atsaydı da en azından ben onun beni en azından birazcık sevgini hani bilseydim belki orada da ayrı bir yıllık öyle bir travma var. Hayatımın en zor dönemlerinden biri de o. Sonrasında geri döndüm,

-orada ne yaşadınız? Yani size yapılan tam olarak neydi?

+ Şöyle, babam varken farklı muamele babam yok canım farklı muamele, o da şundan kaynaklanıyor sanırım başta bana çok iyi davrandı. Üvey annem. Sonrasında kaldı ki babam hani ona sorup da şey yapmış, beni oraya almış. Onlar evli işte çocukları var, erkek kardeşlerim var falan. Yer değiştirmek durumunda kaldım da. Üvey annemin de ikinci evliliğini onun da bir oğlu vardı ilk evliliğinden. Bende işte annem beni gönderdi ama babam bana çok yabancı gitmek istemiyordum. Açıkçası çocuğun zaten 12 yaşındayım. Annemde işte ekonomik olarak daha iyi olacak. Kızım işte bak geç geleceğini daha iyi olur. Orada falan şeyle beni gönderdi. Tabi ben hiçbir zaman onlara alışamadım. Çünkü babamdan da gerçek anlamda bir sıcaklık göremedim. Çünkü babam da hep böyle şeydi. Sözleriyle sen benim işte ilk çocuğum için çok kıymetlisin der ama bunu hiçbir zaman hissettirmez aslında biliyorum. O da aslında yani duygularımızın karşılıklı olduğuna inanıyorum. Eğer onda olsaydı bana geçer diye düşünüyorum. Ben onun sözde sadece çocuğuyum ya da kızımı sırf ele güne karşı. Oktay, babamın adı Oktay işte kızını oralarda bırakmadı desinler diye beni oraya götürdü. Sonradan idrak ettim. Hani muamelesinden oradaki hal ve tavırlarından? Sözün özü işte yani ben oradayken de tabiki istemeyerek gittiğim için her gün günlük tutuyordum. Günlüğe yazıyorum işte annemi çok özledim işte. Memleket işte türkiye'yi özledim işte inşallah. 18 yaşına gelince annemin yanıma alacağım bunlarla oturmaya cam artık falan gibi çocuksu işte öyle şeyler yazmışım. Günlüğüme, bunu da zaten benim yatağımı asla kendisi üvey annem toplamaz değer ben hep toplar yatağımın altına yastığın altına koyardım bu gönlümü. Sonrasında bir gün okuldayken işte üvey annem min onu açacağı tutmuş işte yatırıma bakacağını tutmuş nasıl olmuş bilmiyorum. Günlüğümü bulmuş, okunmuş falan da bu tabi oraya gittiğim bir yıl kaldım zaten gittiğim yılın başlarında oluyor işte birkaç ay sonra falan oluyor. Zaten ilk gittiğim günden değişmişti. Ama yani türkiyede bana muamelesiyle oraya gidince bir anda bir değişiklik olmuştu. Çocuğum ama çok anlayamamıştım o zaman. Günlüğümü de bahanem etti. Bilmiyorum zaten öyle miydi onuda bilmiyorum. Okumuş okuldan geldikten sonra işte bana içinde yazılanlarla ilgili konuşma yaptı. Güzel

bir konuşma. Sonra kafasında kurmuş ben annemi götürecekmış. Mora'ya onlara ayıracak mısın? Falan filan böyle şeyler asla öyle bir şey yazmamıştım. Ben babamın bile sevmemiştim çünkü. Hani benim tek derdim çocuk psikolojisi ile işte kaç 12 yaşındayım. 18 inden sonra işte anneme alacağım. O umuda tutunuyorum hep orada öyle duruyorum. Bana hep soruyorlar. Mesela benim orada gittiğim okulda bir türk arkadaşım daha olmuştu. Oda aynı anne baba durumu benim gibiymiş. Benden 16 ay önce gelmişti bizi dil sınıfına alıyorlardı. Orada sonra yaşlarımız geride ilgili sınıflarımıza gidiyorduk işte. Ben altıncı sınıfa denk gelmişim. Yaşım gereği o arkadaşım da bir5 yaşında 3 yaş büyüktü. Bende ortak sınıfa geldiğimizde birbirimize anlatırdık falan ama mesela oradaki Türkler de birbirini tanır. Buradaki Türkler arasında o şey olarak biliniyormuş. Hep Gamze ydi arkadaşımın adı Gamze ne kadar neşeli bir kız ama seçilene kadar kıyaslanıyor musunuz? Biz muhabbet ortamlarında onu da bilmiyorum. Babamın kulağına geliyormuş bu bende böyle eve geçirim hep şey oturum böyle okuldan sonra eve giderim. Kollarını bağlar pozisyonunda bir koltuğun kenarına geçip oturdum. Bana ne denirse onu yaparım. bir şey denmedi. Süreci sesim çıkmaz falan böyle böyle içine kapanık bir çocuk oldum halbuki. Türkiyedeysen de ben hani okulumda hep derece yapan en sosyallerden biriydim. Hani tam tersi bir karakterim vardır aslında ama orada tamamen içine kapanmıştı. bir sürü de şey oldu tabi annemin bana adıyla hitap etmeyip işte hakaretlerle seslenmesi babam yokken işte babam varken sanki çok dikkat ediyormuş gibi çok farklı davranması. Yani ne bileyim işte masada diyelim. Masa diyelim 4 kişilik beşinci kişi kendi kendi oldu. Diyelim ki işte beni oturtur. Aman oğlunu oturmaz babamın önünde. Ama mesela babam gittikten sonra da kendi çocuklarını mesela ben şeye maruz kaldım. Mutfakta çocuklarını babam gittikten sonra toplayıp oğluna tabiri caizse böyle bir mükellef bir sofraya kurup, hani beni asla çağırma adını zaten çağırma bile ismini asla hitap etmiyordu. Ya da işte ne bileyim çok farklı şeyler. Hani şu an çok da anlatmak istemiyorum çünkü anlatırken. Şey oluyorum yani yinede. Zaman çok geçmiş olmasına rağmen, evet anlıyorum. O zaman ben sorularına devam edeyim,

-burdan çıkalım bu konuda ailenizi de öğretmen olan başka bireyler var mı? Sizin dışınızda yok yok.

+bir teyze kızım var, o da beden eğitimi bitirdi ama hani aktif yapmıyor?

-Şuan sizin için çocuk nedir, nasıl tanımlarsınız çocuğu?

+Yani şöyle tanımlayabilirim, belki şuan benim kedilerim var, onları çocuklarının yerine koyuyorum. Onlara karşı hissettiklerimi üzerinden anlatabilirim. Belki onun dışında. Çünkü çocuk sahibi olmadan biraz şey gelir. Anne baba bakış açısıyla anlatmam gerekiyor. Belki hani yaşadığım çocukluk üzerinden anlatacak olursam çok da iç açıcı bir şey gibi gelmiyor ama dediğim gibi işte benim şuan kedilerim ile ilgili bir şey yaptım. bir kere o bağı çok farklı. Yani onlara sarıldığınızdaki hissettiğiniz o sıcaklık. Ne bileyim, yani onların size muhtaç olmaları siz siz olun yani. Size muhtaç olmaları, sevgi özellikle sevgi anlamında söylüyorum bunu sokakta dolaşsa var. Ben bunların hepsini sokaktan aldım. Hani yine birileri belki bir parça ekmek bulacaklardı belki ama o bağı çok önemli olduğunu düşünüyorum. Ben hep onu diyorum zaten yani bu bağ kuramayacak. Gerçekten çocuğuyla bu sevgi alışverişini yapamayacak. Kimsenin anne baba olmaması lazım, kesinlikle ama görüyoruz işte hala hem bu eğitim. Camianın içindeyiz. Yani birebir görüyoruz sevgisi. Çocukları ne hale geldiğini. Benim için ciddi bir sevgi bağı falan yani illa kendimi ormanda gerekmiyor çocuk anlamında yani ben öyle düşünüyorum. Tam anlatabildim mi bilmiyorum ama

-peki çocukluğu tanımlarken sıfat kullanmamız gerekseydi. Yani sizce çocukluk nelere benzetilebilir? Hangi sıfatlarla tanımlarsınız?

+Çocukluk benim için kırmızı bir balon ya.

-Kırmızı bir balon

+sembolik olarak sordunuz değil mi?

-Bu şekilde bir nesne olsaydı evet bir sıfat kullanmanız gerekse benz etmeniz gerekse herhangi bir şey neden kırmızı?

+ Bilmem, çocukluğum, hep balonlar, uçurtmalar. Aslında mesela ile bir anlamda travmatik diyorum. Çocukluğuma ben aslında en mutlu olduğum zamanları da çocukluğumda yaşadığım yine yani çok fazla mutlu olduğum zamanlar var. Çocukluğumda hissedip de belli bir zaman sonra asla aynısını hissetmediğim zamanlarda var yinede ne olursa olsun mesela çok dediğim gibi aile kelimesinden uzaklaştırdım anda aslında okulum arkadaşlarım çocukken ki o hayata karşı. Ümit varoluşumuz henüz daha yapacağız. Böyle bir işte yetişkinlik ile birlikte zaman geçtikçe böyle umudumuzu kaybediyoruz işte amaçlarımıza ulaşmış oluyoruz. Amaçlarına ulaşmış olmanın getirdiği bir boşluk hissi oluşuyor. Çocukken bunların hiçbirisi yoktu. Tabi işte ne bileyim bir siyasetten anlamıyorum. bir ülke gündeminden anlamıyordu. bir işte büyüdükçe bunların yani dertleri dert üstüne dert ekle eklendi. O yüzden ne olursa olsun çocuklukta sadece benim işte dediğim gibi. Travma tik boyutunu anlattım zaten onu bir kenara koyarsak yani aslında çok da kötü değil. Ben çocukluğumu çok seviyorum. Öyle öğretmenlerimi çok seviyorum. Belki de ailedeki o boşlukta kapatıyordum bilmiyorum. Ben bütün öğretmenlerimi de hala görüşüyorum. Sosyal medyada hala varlar. bir şey olduğunda özel günlerde kutlarım ilkokul öğretmeni mesela benim erkekti. Onun mesela gerçekten babam gibi severim. Benim için yeri çok önemlidir. Onu daha yeni yakın bir zamanda vefat etti. Mekan cennet olsun öyle yani bütün öğretmenlerimi çok kıymetliydi. Benim için ilkokul okul hayatım çok güzeldi.

-Nasıl ilkokul öğretmeninden biraz bahseder misiniz? Yani karakteri nasılsınız?

+İlkokul öğretmenim ünlü. bir kere çok neşeli ve çok komikti. Bizi çok güldürüyor. Derslerde Babacan da çok yani. Ne bileyim, gerçi bizim sınıfta bir şey hiç unutamıyorum. Mesela artık bunu nasıl benimsemiş sem kıskanmıştım. Sanırım benim yakın arkadaşım, ilkokul arkadaşım Hacer vardı, Hacer de böyle renkli gözlü. Sarışın çok güzel bir kız çocuğuydu. Öğretmenimiz hepimizi severdi. Ben şöyle ayırt, ayırım yaptığını hatırlamıyorum da şeyi unutmuyorum böyle bize yazım yanlışları yaptırırdı. Mesela olips şeker var ya portakallı olips onu hiç unutmam şey yapardı. Abdullah hiç olmasın. Şu an duyulandım. Biraz kusura bakmayın önemli değil yani. İşte. Şekerden. Yani işte mesela şeydir. Bende o şekeri görünce hep oraya giderim. Yani onu hatırlarım. bir günde işte sonra şey yapar yazın böyle şeylerimiz yazar. Kaç tane hatamız varsa tahtaya diyelim işte en azından en çok hataya doğru, ona göre de puanlama yapardı. bir gün şey demişti Hacer sen. Hadisenin için şu puanlamayı şuradan kesiyorum demişti. Onu mesela unutmuyorum, biraz üzülmuştüm onlar acele göre şey yapıyor falan diye. Mesela onu hatırladım, şimdi öyle bunada dikkat ediyorum. Tabi mesela sınıfta ben kendim. Çocukları mesela özel birinin adı geçtiyse hemen diğerlerini de katılıyorum. Sanırım benim o çocukluğundan o gelen şey bunu tetikliyor mu artık bilmiyorum. Öyle başka bir şey sormuş muydunuz? Ben daha şey sormadım. Henüz başka bir sorun olmamıştı.

- Devam edelim mi yoksa biraz ara vermek ister misiniz? Yani su içmek ya da başka.

+Yoo devam edebilir ya da siz bilirsiniz ve sağlıklı ilerleyecek söyle yapalım yani şuan iyi bir az ağladım, şey oldu aynen tamam.

-Okulu nasıl tanımlarsınız yani okul tanımınız nedir sizin?

+ Yani şuan öğretmen bakış açımı olarak olabilir toplum için. Yani basamak olarak her toplumun her bir kesimine bir basamak olarak düşünürsek bence ilk basamağı yani hayatının ilk basamağı yani toplumun ilk basamağı gibi düşünebiliriz. Birde işte bu yani? Coğrafya kaderdir diyorlar ya aslında. Sadece coğrafya, coğrafya kaderdir kelimesine şu anlamda katılmıyorum, coğrafyadan öte bu ülkenin başına gelmiş. Belli başlı hani ülkenin nasıl denir, yetkilileri mi kader diyelim insanım kader deyim yani. Eğitim. Şartları yani çok ileri bir ülke deki ilk öğrencisi ile eğitim şartları ileri bir ülkenin 2 öğrencisiyle bizim ülkemizdeki çocuklarda baktığınızda eğitim alıyor. Şimdi benim dersime girip kimse bana müdahale etmiyor. Yani demiyor ki siz bu çocukları çok affedersiniz, gibi yetiştirin demiyor. Kimse ne kadar da politikalarımız yanlış olursa olsun. Ama ben anlayamıyorum, hem bunu bu kadar eleştirip hem de nasıl biz bu çocukları bu kadar boş ve bu kadar duyarsız bu kadar hiçbir şey bilmiyor halde çıkarabiliyoruz. O girdikleri yani bu çocuğun okula girdikten girer. Girdiği ile çıktığı arasında ciddi farkların olması lazım ama biz bunu beceremiyoruz. Dediğim gibi, o yüzden ben hep anlatıyorum. Mesela ben ingilizce öğretmeniyim ama yani çocukları hep şey diyorum ve çocuklar ben size ingilizceyi her türlü anlatırım da, yani bunu öğrenip. Saçma sapan bir insan olduktan sonra hiçbir şeyin farkına varmadık tan sonra okula girdiğin izle çıktığınızda insan olmayı tarif ediyorum. Önce onlara insan olmak, yani insanı olabilmek çok ciddi mesele. Hani en çok bunu işte duyarlılık kazandırmayı, yere tükürmeyi ten işte bir dışarıda bir sırada beklerken birinin hakkını gözetmeyi ne bileyim çöp ümüzü atmaktan tükürmek ten yere işte bir ağacın dalını dahil. Kırmaktan işte hayvanlara karşı bizim birde şeylerimiz var, onu da kazandırmaya çalışıyorum. Benim belli bir mesleğe başladıktan birkaç yıl sonra bende ciddi bir hayvan şey yok. Başladı sanırım o dediğim gibi o belli bir hedefe ulaştıktan sonra içine düşülen o boşluk şimdi ne yapacağım? Eğer hissi mi ona sebep oldu bilmiyorum. Çok ağır bir depresyon daydım zaten. O zaman. Ondan beridir de hayvanların da çok iç içeyim. Şimdi mesela şuan ki okulumuzda ormanın dibinde. Evet, çok fazla sokak hayvanı var. bir sürü köpek. Sürekli getirip bırakıyorlar. Başboş falan mesela şuan çocuklarla onu yapıyoruz. O da çok iyi oluyor. Orta kum aramız var. Para biriktiriyoruz. Birlikte mama alıyoruz, birlikte ormana besleme yapmaya gidiyoruz falan. Bunu kazandırmaya çalışıyorum çocuklara. Çünkü dediğim gibi bu sıralarda öğrenmez derseler merhameti, paylaşmayı, duyarlılığı ileride çok ciddi sıkıntılar yaşıyoruz. Bunu bir yetişkin olarak hepimiz gözlemliyoruz zaten. Dediğim gibi işte yani bence okul. Tüm bunları kazandırabilecek bir kurum. Canavar da çıkabiliyor bazen. Bence orada da yine yanlış sadece anne baba tutumundan öte bakın. Ne kadar problem Yaşar yaşayalım. Bence öğretmenin bir tutumu çok önemli. Yani sevgi sadece anne babadan gelmesi ile olmuyor, oradan eksik kaldıysa biz bunu okulda giderebilirsiniz. Biz yine o çocuğu kaybetmeyiz diye düşünüyorum. Ha bunu söylerken ben bunu çok iyi uygulayabiliyor muyum tartışılır.

-Eğitimi nasıl tanımlıyorsunuz? Yani bu bahsettiklerini tamamı sizin için eğitim mi?

+Eğitim benim için evet, tamam. Ben öğretimden çok eğitime işte yani ağırlık vermeye çalışıyorum daha çok. Çocuklar o an bir şey oluyor. Çok ciddi bir mesele eğitim mesela anlamda ben ona çok ciddi vakit ayırıyorum falan hani klasiktir? Öğrenciler o dersten

kurtulduk, kafasına girer ler falan onu da fark ediyorum mesela sonra onu da açıklıyorum çocuklara yani şuan ders bitti diye hani çok mutlu olduğunuzun farkındayım. Ama inanın bu daha önemli diye konuda vurguluyorum. Tabi hani ders gitmiş? Öğretmen bunun farkında değil gibide hani onu da vermeye çalışıyorum ama bence bunlar eğitim kesinlikle yani birbirlerine karşı en ufak bir meselede daha bizim en büyük öğrencimiz sekizinci sınıf öğrencisi geri geliyor. Böyle çok ciddi böyle ileride yetişkin olduklarında problem oluşturacak şeyleri daha şimdiden yaşıyorlar ve ben bunları gördüğümde direk müdahale ediyorum. Ne bileyim işte birbirleri ile. Alakalı bir dedikodu çıkarmak ya da ne bileyim işte yani bir erkek arkadaşının kız arkadaşına fiziksel anlamda bir harekette bulunması, ters yapması, vurulması etmesi neyse işte bunların hepsi eğitim. Bunların hepsi hayatta var olan şeyler. Zaten işte bu. Bu yaşlarda yer öğrenemem işlerse ileride zaten belli. bir yaşa gelince ben zaten bu yaşa gelmişim, biliyorum şeyde oluyor ya insanlarda bir yaşa gelince sanki artık öğrenmek duruyormuş gibi bizim insanlarımızda.

-Otorite sizin için nedir? Otoriteyi nasıl tanımlarsınız?

+Otorite aslında yani? Bunun. Sesim yankılanıyor.

-Bu benim açımdan bir sorun yok ama ben net duyuyorum sizi.

+Ben söyledikten sonra tekrar sesim bana geliyor. Bakalım öyle olacak mı yine? Şuan olmadı. Yani otorite kelime karşılığında baktığımda ilk etapta baktığımda şey hissettiriyor insana. Sanki böyle gerginlik oluşturunca bir şeymiş gibi belki de kelimeli kelimeli doğru tabir edip kullanmaya kalksak çok daha verim alabileceğimiz bir durum. Ama bence otorite kelimesini toplumca yanlış algılayıp. Ve yanlış uyguluyoruz diye düşünüyorum. Ben başta tabiki çocuklar beni tanımadığım da beni tanımayan öğrenciler olduğunda sert oluyorum. Çünkü okula psikolojisini biliyor musunuz bilmiyorum. Çocuklar belli bir disipline oturana kadar o yumuşaklığı vermemek lazım gibi geliyor. Kendi yaşadığım ve çalıştığım tecrübelerimden yola çıkarak belli bir vakit sonra ama sizi tanıdıktan ve aslında sizin ne yapmaya çalıştığını anladıktan sonra. bir st bir tavra ya da katı bir durum. Gerek kalmıyor tatlı sert denilen aslında nerede durulması gerektiğini de onlara çok güzel. Samimiyetle d ile karışmış bir durum olduğunu düşünüyorum. Ben otoritenin tamamen böyle bir. Sınırdan değil. Ya da. Tamamen bir boş vermişlik değil.

-Peki sizdeki yumuşaklığı en başında görseler ne olur yani öğrenciler?

+ Ben soruyu tekrar alabilir miyim?

- Sizdeki yumuşaklığı ve tavrı, yani gösterdiğiniz tavrın dışında bir yumuşaklık görseler ne olur çocuklarda?

+ Ya şöyle en başında derken zaten başta da böyle bir ters ya da böyle bir sert bir şeyle girmiyorum. Yani şunu demek istedim mesela dersine girdiğim öğrenciler beni çok farklı tanır, dışarıda nöbet tutarken okulun geneline yansıyan öğrenciler beni çok farklı tanır. Hep şunu yaşıyorum, mesela öğretmenim biz sizi hiç böyle bilmiyorduk diyor. Çocuklar bazen mesela benden aslında tanımayanlar. Kötü anlamda korkuyorlar sanki ben onlara zarar vereceğim diye düşünüyorlar. Belki de bilmiyorum ve çok sinirli böyle çok şey sert bir hoca olarak görüyorlar. Dersine girdik lerimizde gayet böyle kahkahalı işte şen şakrak devam ediyoruz. Hani başta beni böyle görseler şöyle olur falan diye hiç düşünmedim de belki yanlış anlattım. Şimdi dışarıdaki çocuğu ben zaman ayıramadığım için yani onun beni tanıma şansı olmadığı için. Disiplini anlamında disipliner anlamda problemler çok olduğu için sert müdahale ediyorum. Açıkçası sert derken işte daha sesim sesim kalın,

daha yüksek sesle bağırarak kızarak belki yeri geldiğinde çünkü çok ciddi sakatlanmalar falan olabiliyor. Ama ders esnasında iken çocuğun benden bir şeyler öğrenebilmesi için beni sevmesi lazım ama beni sevsin diye yapmıyorum zaten kendimi aslında yeri geliyor dans ediyoruz. Yeri geliyor çok espriler yapıyoruz, gülüyoruz, eğleniyoruz dersiniz o şekilde. Ama mesela buna rağmen de hala. Söylenir, düzeltemedim. bir şeyler varsa dersine girdim. Çocuklara da çok sert dille uyardım zamanlarda oluyor. Yani her zaman minnoş olmuyorum bunları hep bazen şakayla karışık şey diyorum. Yavrucum içindeki canavarı çıkarmayalım yani bak ben sizinle hep. Böyle güzel vakit geçirmek istiyorum. Güzel güzel geçirelim, güzel güzel, benim söylediklerimi siz anlayın. Güzel sağlıklı bir ortamda derslerinize geçirelim istiyorum ama mesela pandemi nde geçirdiği şeyler biliyorsunuz. Bu çocukların bizim en küçük öğrencimiz beşinci sınıf ama şuan resmen ilkökul öğrencisi gibiler. Çünkü 3 te pandemi başladı ve 2 yıl sonra gözlerini açtılar ve ortaokulda buldular. Kendilerini çok ciddi problemler. Ben bugün artık 3 saat peş peşe bir beşinci sınıfa Dersim vardı. Artık ikisini saatin sonunda baş ağrısından ölmek üzereydim. Artık mola verip bir 05:bir0 dakika onları böyle bir hani böyle bir kafanıza koyun dinlenin bir ağrı kesici içip bir böyle bir nefes alıp öyle ancak devam edebildim. Yani onlarda da şu an öyle bir şeyimiz var. Ne yazık ki

- disiplin anlayışından biraz bahseder misiniz?

+Ben disiplin, anlayışın benim işte. Belli başlı saygı sevgi çerçevesinde mesela okulda olması gereken davranışlar var diye düşünüyorum işte. Yapım uyulması gereken kurallar nedir? Bunlar işte bu şuan bu yıl çocuklar da yaşadığımız gibi sürekli koridorda bir kovalamaca deli gibi oradan oraya koşturmaca ve bir anda koridorda bir00 kişi olabiliyoruz. Diyelimki ya da 50 kişi sayı olarak şey olmasın. bir anda 50 kişinin karşılıklı böyle durmadan koşturduğunu düşünelim. Resmen bir kaos ortamı ortaya çıkıyor ve bu benim sanırım şey mi dedi tetikliyor. Ne denir travma mı denir böyle bende bir gerginliğe sebep oluyor mesela ben o yüzden okulda bu koşturma olayının olmaması gerektiğini düşünüyorum. Benim için disiplin demek yani o çocukların o koridorda gayet medeni insanlar gibi yürünmesi gerektiğini bilmeleri gerekiyor. Hani bu ya da sınıfta disiplin derken ders anlatılırken işte ne bileyim başka şeyler ile ilgilenilmesi, klasik saygısızlık olmaması adına. Ya da kılık kıyafet anlamında daha ortama uygun. Hareket edilmesi. İş disiplini anlamında belki onu yani mesela ben çok şey bir öğrenci değildim. Her şeyi vaktinde yapabilen ama sorumluluk sorumluluğunu tamdı. Yani bir şey yapmam gerekiyorsa zamanında yapardım. Yani belki bir0 gün varken bir0 güne bölerek yapmazdım da bir3 günün sonunda yapardım ama yine yapardım ve bunu hiçbir şekilde yapamadığımda bahane üretmez. En azından yapmadım derdim. Bana göre disiplinde bu da olması lazım. Verilen bir sorumluluğun yerine getirilmesi. Mesela çocuklarda bu da çok önemli ödev veriyoruz. Kimi gerçekten yapıyor, geliyor, kimi yapmıyor. Ben buradan şunu anlıyorum, ileride toplumsal sorumlulukların da aynısını yapacaklar, önem sevmeyecekler, işine gelince yapacak işine gelmeyince yapmayacak. Bu da bence bir disiplindir. Gibi

-sınıfınızda kurallar var mı?

+Sınıfımızda kurallar var. Özellikle çok bariz bir kuralımız var. Bu yılki benim sınıf rehberliğini yaptığı beşinci sınıfların var. Çok ciddi sıkıntılar yaşıyoruz. Onlarla özellikle vergilerimle ilk okulda da sanırım öyle alışmışlar. Neyse bilmiyorum. Sınıfta en ufak bir çocuklarla 2 öğrenci arasında bir şey olduğunda akşamına veriyi bana yazıyor. Her gün bir veli şikayeti dinliyorum işte x kişisi ye x benim kızıma. Durmuş, bugün hocam

ilgilendirmisiniz? Y bugün kızımın sesini yükseltmiş işte öbürü öğretmen bugün oğluma bağırması gibi her gün sürekli bir şikayet kaldı ki benim sınıfımda çok hareketli, çok erkek öğrencilerin çok yoğun olduğu hareketli öğrencilerin çok yoğun olduğu derste odaklanma problemi olan öğrencilerin çok yoğun olduğu bir sınıf. Sürekli zaten kendi aralarında gün içinde şikayet geliyor. Yani kafa kırılmalar efendim. Çok ciddi yaralanmalarda olabiliyor. Veliler de bu şekilde. Geliyorlar bana. Öyle olduğu için de bizim en önemli kuralımız şu. Şikayet etmemek şikayet etmeyi yasakladık. Hiç bir şeyi şikayet etmiyoruz. Ölüm kalım meselesi olmadığı sürece o kadar çok şikayet etmeye alışmışlar ki mesela. Yanındaki arkadaş. Kolunu kaldırıyor diyelim. Hani şu an çok saçma bir örnek verelim belki ama hemen bir anda biri onu görüp şikayet ediyor. Öğretmenim can kolunu kaldırdı. Öğretmenim işte Betül arkasına döndü. Öğretmenim Ahmet çöp atmaya kalktı yani. Hani normal durumları bile şikayet etmişti. Etmeye çalışmışlar ama ben gözlemlediğim kadarıyla bu aileden ileri geliyor. Nasıl bir veli topluluğu oluşmuşsa ilkokulda da aynısı mı? Çünkü ilk 4 yılında birlikte geçirmişler anneleri babaları ne yapıyorsa bunlar da aynısını yapıyor. O yüzden bizim en önemli bu yıl benim kaldırmaya çalıştım. Çözmeye çalıştığım bir problemimiz var. Bunu çözebilirsek diğer kurallar çok basit kalacak. Yani bildiğiniz her şeyi şikayet ediyorlar. En sonunda ben çıldırdım. Deliler, benim veli grubumda kapattım. Bana dedim. Çok ciddi bir mesele olmadığı sürece kimse yazmasın lütfen dedim. bir tane vereyim var. Sadece duyuruları ona yapıyorum. Okulla ilgili duyuruları o iletiyor. Onların grubuna, çocuklara da sınıfta ne olup ne olursa olsun asla eve gidip anne babaya anlatmaması gerektiğini. Kedim bir şeyleri düşündüm de neyi düşündü? Neyse, tamam. Ne diyordum, çok özür dilerim bir grubu ile ilgili yani bir eliniz olduğunu ve sadece onunla iletişime geçtim. Aynen sınıflamada sınıfta ne olursa olsun asla bir daha anne baba ile paylaşılmayacağını ben onları nasıl evlerinde ne oldu bitti soruyorum onlarda sınıfta olan birini asla anne babayı aktarma yapacaklarına dair bir kural koydum. Birde şikayet etmeme kuralı sadece bana değil hiçbir öğretmene bir şikayet gitmiyor. Ne olursa olsun, hiçbir anlamda uzunca bir süre şikayet etmeyi kaldırıyoruz. Ciddi bir mesele olmadığı sürece şu anki kurallarımız bunlar açıkçası. Çünkü çok daha bariz bir problemimiz olduğu için.

-Peki veli profili nasıl bulunduğunuz bölgede biraz bahseder misiniz? Yani veliler ile iletişiminiz nasıl mesela?

+ Yani şöyle diyebilirim, yüzde 50 ev hanımı sanırım. Ve çoğu böyle boş kalıp böyle sıkıntıdan etrafına saran böyle. Tabiri caizse çok boş insanlar bilmiyorum bu ne kadar hoş bir tabir oldu ama. Yüzde yirmibeşi belki biraz daha bilinçli çalışan ya da işte üreten, kendisiyle ilgilenen, çevresine aldırış etmeyen profil. Ee yani bir0bir diğer yüzde 25 ide belki bunların bir tık daha varsa yani aralarında görmüş geçirmiş. Hani oturup muhabbet edilebilecek gerçekten bir şey olduğunda çocuğunun hatasını görebilecek sağlık profil dediğimiz yani derecelendirin ben 3 derece gibi yaptım. 20 birinci derece, bir, diğer 25, ikinci derece yüzde 50 tamamen problem. Diye düşünüyorum. Birde karadenizliler çok yoğunluk. Karadeniz halkı da sanırım biraz şeyle bilinir. Böyle bir az tez canlılığıyla o profilleri de var genelinde.

- Size müdahale ya da sınırlı müdahale eden bir grubunuz var mı? Veriler içerisinde bir müdahale ile karşılaşılıyor musunuz?

+Sınıfa müdahale ya da yok öyle bir şey olmadı. Yani ne anlamda müdahale dediniz.

-Tekniklerini de yöntemlerimizle ilgili olabilir. Bu tarz müdahaleleri

+ tabiki o zaten dediğim gibi bütün şuan ki velilerin yüzde 75 inde o var. Mesela bir öğretmen bir şey yaptırmış. İşte diyelim fen öğretmenimiz bir siteye eden, onlara girip işte bir sorularımı cevaplaması istemiş, bir etkinlik mi yaptırmış yazmış bir tane veli hocam 2 öğretmenimiz bize bunu yaptırdı. Ne kadar güzel bir etkinlik diğer öğretmenlerimiz neden yaptırmıyor? bir başkası şey yazmıştı dönemin başında ben bunları eğer durdur masam devam edecekti. D. bir başkası neydi? En son milli günlerden biriydi. İşte hocam benim aklıma şöyle bir fikir geldi, çocuklar gençliğe hitabe ezberlersin. Bunu da çıksınlar töreninde okusunlar sizce nasıl olur yani okulda bizim tören komitelerimiz var zaten. Öğretmenlerimiz görevli. OO milli bayramda ne gerekiyorsa onlar yapıyor zaten. Çocuğuyla belki ilgilense bizim problemlerimiz azalacak bu kadar hani bize şunu yapsanız nasıl olur demek yerine kendi çocuğuna oturtup 2 kelim kelim çalıştırır belki ya da işte ilgilense bugün ne yaptın? Çocuğum dese belki bizim problemlerimiz azalacak ama bana böyle şeyler yazanlar oluyordu ama ben bunun önüne geçtim. Tabiki en son şöyle bir şey yaşadık. Bizim fotokopi makinemiz bozuktu. Ben de quiz yaptırıyorum çocukları. Ee kelimeleri tahtaya yazdır kağıt çıkarıp yazıp oraya yazmalarını istedim. Kağıda yazmalarını istedim. bir çalışmışlardı, geneli düşük kaldı. Bende dedimki aynı sorulardan tekrar yapacağım. Siz çocuklar hatta bunu dedim. Çekip gruba da atıyorum. Kelimeleri akşam oradan bakarsınız işte işte pazartesi yaptım. Cuma tekrar edeceğim. Sınıf annemi attım. Sınıf annesi uygulaması var. Bizim şu an okullarda. Dedim böyle böyle çocuklar çok düşük oldu. Aynı sorulardan cuma günü tekrar yapacağım. Haberinizi olsun grupta paylaşmışsınız? Şey, yazmış hocam niye? 50 elleriyle yazdılar ki fotokopi makinesi yokmu? Yani şey gibi düşüneceksiniz. Belki burada ne var? Hani sonuçta çocuğu nun şey yapmasını ne bileyim işte yazmadan yetiştirmiştir falan diye düşünmüştüm falan. Ama yani tamamen çocuğu 05 almış mesela bunun yazıp yetiştir, emekli falan hiçbir alakası yok. Bildiğiniz çalışmadan gelinmişti. 05 alınmış. Benim ondan sonra mesela tepem attı. Böyle de sıkıntılar yaşıyorum. Sürekli 07:24 profesyonel davranıyorsunuz. Ben ondan sonra artık gerisini hatırlamıyorum. Çok sinirlendim. Ne demek niye elimle yazdırdın yöntemi ve tekniği me karışamazsın. Ben istediğimi yaptım. Gerekirse istediğimi derken kötü anlamda demiyorum ama tabiki. Yani 80 alan da var. O sınavdan 100 alanda var. Senin çocuğun 05 62 vay efendim. Ben niye el ile yazdırmıştı? Kaldı ki dediğim gibi fotokopileri de çalışıyor olabilir. Ben yine de yazdırabilirsiniz. Bu kimseyi ilgilendirmez. Buna çok sinirlendim ve ben sınıf annemi değiştirdim. Direkt arayıp direkt konuya girdim yani. İlk sanırım. Yani bugünden itibaren sınıf annemizi şubelerimiz oldu. Bilginizi olsun sizinle biraz ara veriyoruz olan dedim. Böyle sonlandırdım yani.

-Peki okul yönetimimiz ile ilgili biraz konuşabilir miyiz? Okul yönetimi sizce nasıl olmalı? İdeal bir okul yönetim anlayışımız var mı?

+ Şöyle, okul yönetimi bu okula geldiğimden beri çok ciddi zaten yönetimle ilgili sürekli değişiklikler oluyor. İlk geldiğimde 2 idareci miz asla iş bilmeyen, çok ciddi ve. Psikolojik problemleri olduğunu düşündüğümüz kaç yaşında bilmiyorum ama 60 yaşında ise eğer 10 yaşındaki çocuğun yapmayacağı çocuklukta hareketler yapan biriydi. Ben bir gün odasına girdiğimde. Bana. Kâğıtla yazarak anlattı. bir şeyleri kendisinin dinlenebiliyor. Dinlenebileceği nden şüpheleniyordu. Yani ben onu hiç unutamıyorum. Şoklar daydım. Yani kağıda yazarak şuan beni dinliyor olabilirler diye böyle kağıda yazarak benimle konuştu. O öyleydi. Sonra gelen çok ciddi, ondan da daha beter. bir gerçekten artık zaten o soruşturma açılarak gönderildi. Diğer gelen o tamamen ciddi problemleri olan bir insandı. Öğretmenlerinden velilerine, öğrencilere kadar yani

hepimizin ömrünü çürüttü diyebiliriz. Psikolojisi gerçekten batu diye düşünüyorum. Hatta onu soruşturma sonucunda sanırım öğretmen olarak başka yere vermişler. Çok üzülüyorum yani gitti. Hadi biz yine yetişkinlerdeki bizi bile yıprattı. Şuan dersine girdiği çocuklar ne alem nedir bilmiyorum. Yani. Ben şuan yani buradaki problemlerden değil de dediğiniz gibi siz bana ideal bir idareci sordunuz. Şuana kadar çalıştığım okullardan idarecilerine baktığımda bunların önceki okulunda bir ibrahim hocamız vardı. Müdür baş yardımcımız bir yılda birlikte. Hani bende müdür yardımcılığı yaptım orada? Ben ideal idareci öyle olmalı, çok ılımlı asla kim olayları kişiselleştirme yen. Asla kimsenin hakkında kötü konuşmayan bir kere iyi niyetliydi de tabi çok disiplinli, çok düzenli bir adamdı. Resmen dünyaya idareci olarak gelmiş. Yani dosyalarının düzeninden yaptığı işlerin düzeninden yani size anlatamam. Ben hayatımda bu kadar düzenli, bu kadar herşeyi gerçekten çok. Olması gerektiği gibi yapan idareci o oydu. Çocuklara karşı da çok sevecendir. Gerçekten sevdiği belli oluyordu. Samimi olmalı bence bir idareci ve bunu karşısındakilere de yansıtmalı ki mesela işte okulumuzdaki müdürümüz. Ne kadar samimi olursa? bir yerden sonra isterse bize yapmak istemediğimiz işleri bile söylese biz o samimiyetin altında ezilerek sırf onu kırmamak adına yapıyoruz ya da ne bileyim sırf onu kırmamak adına çünkü. Mesela bu konuda Mehmet hocamız vardı gitti, idare ediniz. O da öyle bir insandı. Yani çok yumuşak yüzlü çok böyle güzel gittiğimizde tabiri caizse insanın böyle gazını alan işte yumuşatıp yollayan bir ideolojimiz di biz yani sırf onun hatırına yani gerçekten o güler yüzünü o ne denir?

-Vaktinizi alacağım, kusura bakmayın.

+Yok yok estağfurullah en son ne diyordum? Ben bir yerde yarım mı kaldım zihnim çok bulanık bu arada o yüzden sürekli soruyorum, sizde benim kusuruma bakmayın,

-sorun değil zaten oradan devam edeceğiz. Aslında yine benzer yerden. Sınıf yani okul yönetimi üzerine konuşuyorduk en son.

+Evet

-eklemek istediğiniz herhangi bir şey varsa dinleyebilirim.

+Yok en son zaten dediğim gibi samimiyet olduğu sürece bu bir güç kullanmak değil de daha çok bir büyüğümüz bir böyle saygı duyduğumuz birinin bize söylediğini yapmak gibi oluyor. Güç kullandığını hissettiğimizde ise yine yapıyor. Ama ortamda bir negatif bir enerji oluyor açıkçası.

- Peki sizce sesimizi yükseltmeyi olmamız da bir güç kullanımına girer mi?

+girer ben onu çok yapıyorum ama ben mesela bu bile isteye yapıyorsa girer kişiyi tanıdıktan sonra aslında onun farkında olmadan sesini yükselttiğini alıyorsak, hani o anki sinirle sesini yükseltmek ayrıdır. Olayın yani doğal geliyorsa bunun da bir problem görmüyorum, insanlık halidir diyorum ama bilinçli bir ses yükseltme olayı ise bu o kesinlikle güç gösterisine giriyor.

-Anlıyorum. Peki aynı okulda aynı okulda çalışan öğretmenlerin arasında sizce fikir benzerlikleri olması gerekir mi?

+Fikir yani bu çok zorunluluk değil. Bence fikir hatta bence fikir farklılıkların olması daha da ortama şey, Katar renk, Katar ama saygı olmak zorunda. Bu sadece okuldaki

öğretmenler arasında da değil, bütün sosyal hayatımızda tabiki ama illa benzerlik olmak zorunda diye düşünmüyorum.

-Peki çalıştığınız kurumda öğretmenler arasında bir gruplaşma var mı? Ne gözlemliyorsunuz?

+E gruplaşma yı yani açma mı istiyorsunuz?

- Ama sizce neden ulaşma var neden olabilir?

+Evet, sizin böyle zamanla insanlar birbirini tanıdığını da zamanla ilişkilerde devreye girdiğinde paylaşımlar arttıkça. Sütü ve hoş olmayan olaylar yaşanabiliyor. Hatta benim bu ortamda şu anki okulumda da çok ciddi problem yaşadım. Gördüğünde dahi rahatsız oldum. Hatta mahkemeye kadar işin gittiği bir öğretmen arkadaşım var. Hatta uzlaşmacı beni yanlış yönlendirmesi ile mahkemeden vazgeçtim. Aslında vazgeçmezsen belki okuldan uzaklaştırılan bilecek derecede bana karşı somut hareketleri olan bir arkadaşım var. Haliyle ister istemez ne oluyor? Yani bir öğretmenler odasına girdiğimizde bile. Aynı masaya oturmam aya gayret ediyoruz. Mecbur kalmadıkça aynı ortamda bulunmamaya gayret ediyoruz. Böyle ciddi problemler yaşanan insanlara özellikle bence bir arada bırakmamalı var ama ne hikmetse bu ilçeye de yansımış. bir olay, bir somut delillerin de olduğu bir olay ama ona rağmen bir ilçe sadece ceza vermekle yetindi. Kınama vermekle yetindi. Bu benim yaşadığım olay tabi bu kadar ciddi problem yaşamadığı halde gruplaşmalar var. Oda işte zamanla dediğim gibi hayal tavrılarından hoşlanmayanlar yada şöyle şeyler olabiliyor, zümreler arası işte matematik zümresi. Mesela zümre de kendini hep daha böyle. Ön plana çıkarmaya çalıştığını gözlemlediğimiz öğretmenler oluyor. Kendi şey oluyoruz ya da işte benim kendi zümrem de vardı. Yani sanki okula okulda o kişi ordinaryüs, yani hocaların hocası her şeyi o biliyor, bizi yönlendirmeye çalışıyor. Hani naçizane fikir belirtmek ayrıdır. Bunu alırsınız enerjisinden ya da söylemlerinden. Ama her şeyi ben biliyorum, siz de yapacaksınız tavrıyla konuşanlar, hani idareci gibi davrananlar olabiliyor zümreler arasında? Orada da ister istemez aynı şartlarda olan insandan emir almak ya da aynı şartlarda olan bir insandan böyle bir akıl almak insanın hoşuna gitmeyince zümreler arasında böyle farklılıklar çıkmaya başlıyor. Hatta gruplaşma nın çoğu. Aynı cümlede olup bu tarz hoşnutsuzluklar yaşayan kişiler arasında oluyor. Yani aynı zümreye mensup ama bizim resimdeki kişi daha böyle değişik davranıyor, hoşuna gidiyor genelde belli zümreler grup oluyor. O cümlede işte hoşlarına gitmeyen kişi dışarıda kalabiliyor.

-Peki bunlar size sonra şey oluyor. Ben öyle tabi nasıl motivasyonunuzu nasıl etkiliyor? Yani sizin asıl.

+Düşünüyorum ki şöyle belli yoğun olduğu dönemler olduğunda tabii ki mesela benim bu olayları yaşadığım daki o yoğun olduğu zamanlarda mesela ben ilaç kullanıyorum. Doktora gidip şeyini artırdım, dozunu falan artırdık. Yani beni o derece etkilemişti. Benim üzüldüğüm de ettiğimde bu kadar etkilenmiyor iken artık sağ kolum uyuşmaya başlamıştı. O dönem bir anda böyle üzülüp ağlayıp sağ kolun falan uyuyorduk. Düşünsenize, yani çok ciddi şeyler bunlar ve ben o psikolojiden sonra derse girip bir de derste yapmaya falan gayret ediyorum. Gibi. Onun dışında bu ağır geçti. Hani o çok ciddi problemlerin olduğu zamanlarda sonrasında dediğim gibi zaten bunu yaşadığım insanla aynı ortamda hala aynı ortamı paylaşmak zorundayım. Girdiğim girdiğin anda negatif bir şey hissediyorsun. Bu insanın pozitif bir ortamdaki hissiyatıyla gerçekten hoşlanmadığın insanlarla aynı ortamda olduğu hissiyat farklı oluyor. İletişimsizlik de tabii en büyük

problem. bir de idari problemlerin çok yoğun baş gösterdiği zamanlar o zaman başka problemleri odaklanılıyor. Dediğim gibi bizim okulda çok fazla idare değiştirdi ve çok ciddi idare idari problemler yaşandı. O zaman mesela öğretmenler biraz daha sanki şey olmuştu. Hani kendi dertlerini bırakıp onu hepimiz tek yürek olmuş gibi olmuştuk ama böyle şeyler azalıp da biraz normale dönünce yine eski şeye geçiliyor açıkçası.

-Anlıyorum, eğitimde fırsat eşitliğine inanıyor musunuz?

+Kesinlikle hayır. Asla inanmıyorum

-yok sizce? Neden bu yok?

+Yani ben şimdi bunu anlatırken biraz şey meselelere girerim. Ne denir tehlikeli konulara girelim diye düşünüyorum. O yüzden bunu bu soruyu geçebiliyor muyuz acaba

-tabiki yani ama şunu bilin, hani isminiz geçmeyecek, o kurumun adı geçmeyecek. Bu görüşme sadece bende var. Buna emin olabilirsiniz. Yani herhangi bir şekilde.

+Yine de eğitim politikalarını düzenleyen insanların ülkedeki eğitim politikalarını düzenleyen insanların niyetlerinin gerçekten eğitim olmadığını düşünüyorum. Bu yüzden ülkede para varsa eğitim var. Parası olan kişinin eğitimi hak ettiği gibi aldığını düşünüyorum. Devlet okullarında ne kadar da temel şeyler karşılanmış olsa da yine bireysel ihtiyaca göre şekilleniyor. Kaldı ki, yani bizim okullarımızdaki profiller belli. Yani evde belki anne baba çalışıyor. Çocuğuyla doğru düzgün ilgilenmiyor. Ne yapıyor ne ediyor haberi yok işte. Çok ciddi problemi olanlara bakıyorum. Anne baba yine ayrı yani hep dağınık ailelerin çocukları ya da maddi problemi olan ailelerin çocukları bunlar. Yani bu çocuklar daha ailede istediklerini bulamamışlar ki okulda zaten birde üstüne okulun. Eğer belli bir imajı varsa. Öğretmenlerinde açıkçası genelinin vicdanına kalıyor gibi oluyor. Birazda yani bir sürü şey var, bileşeni var. Yani eğitimde fırsat eşitliği olabilmesi için yani buranın özel bir okulda olduğunu düşünelim. Ciddi paraların yatırıldığı bir okul olduğunu düşünelim. Velilerin çok ilgili olduğu bir okul olduğunu, öğrenci mevcutlarının olması gerektiği gibi olduğu, bütün teknolojik alt yapının uygun olduğu bir okul olduğunu düşündüğümüzde oralarla kıyaslandığında tabiki de baktığımızda. Yani kesinlikle eğitimde fırsat eşitliği yok diyorum. Sebebi de bu yani ben mesela.

-Devlet okulları arasında da ayrım var mı Yani onların arasında pek bir ayrım görüyor musunuz? Yani?

+Özel devlet okulu şöyle. Özel okula devlet okulu mu yoksa devlet okulları arasında da kendi aralarında bir ayrım var mı?

- Evet, devlet okulları arasında bir ayrım gözlemliyor musunuz? Diye sormuştum.

+Evet onda da şöyle bir gözlem var, yine kesinlikle idare çok önemli oluyor böyle benim şuana kadar gözlemlediğim, çalıştığım okullarda idarenin girişimleri, idarenin öğretmenler arasında sağladığı o uyum işte mesela idari işini ne kadar iyi yaparsa öğretmenler arasındaki uyum da o kadar iyi oluyor. Idare eden ne kadar pozitif yansırsa öğretmenler. Idare idari etme idare, etme açısından okulda işte işleyiş olsun. bir ders programının yapılması bile o kadar öğretmenler arasındaki şey o kadar etkiliyor ki ya da bir ders dağıtımı bu arada siz şey sormuştunuz ya idareciler nasıl olmalı? Kesinlikle adil de olmalılar. Çünkü biz kaç yaşında insanlarız mesela saçma sapan uygulamaların

olduğunu duyuyoruz. Mesela benim çalıştığım okula şeyler oluyordu. Yeni yeni biraz ona işte ses çıkarmaya başladık, yapılmadığını söylüyorlar ama yinede. Başta öğretmenleri hep böyle iyi öğrencileri yy dan kastımız işte başarılı ailesi ilgili çocuklar kaydediliyor. O sınıfların dersine hep o öğretmenler giriyor. Devlet okullarında bu yapılıyor. Mesela böyle şeylerde var. İşte, onun dışında kalan işte ne kadar disiplin problemi, yaşanan ne kadar başarısız öğrenci varsa da geri kalanlar adam hiç böyle hiç bir şeyden haberi olmayan öğretmenleri de bunlar veriliyor. Mesela böyle durumlarda var. Kaldı ki okullar arasındaki fark da dediğim gibi idarecilerin işte girişimleri okulu önemsemeli, çok farklılık yaratıyor. Bence bölgesel farklılıklar var işte ne bileyim? Beşiktaş'taki x mahallesi'ndeki bir okula bir bağcılar'daki x mahallesi'ndeki okul arasında da kültürel anlamda çok farklılık var. İkisi de devlet okulu ama işte veli profili olsun, çevredeki uyaranları olsun. Ailenin ekonomik yapısı olsun bunlar da çok etkiliyor tabiki.

-Peki başka bir okulda ya da ilçede çalışmayı düşünür müsünüz? Düşündünüz mü yada istanbul içerisinde?

+ Ben normalde şu anki okulumdan memnunum ama evim beşiktaş'ta sadece gidip gelmek biraz problem olabiliyor. Onun dışında eğer yani çocuklardan memnunum. Hani çok da çocuklarla böyle. Bu profili değiştirmek istemiyorum. Dediğim gibi ben öncesinde çok ciddi şeyler, profilde problemler yaşadım. Öğrenci profilleri ile alakalı ve bu benim mesleki anlamda çok stres altına sokuyor. Yani öğretmenlik değil de daha çok böyle işte onları sürekli davranışsal anlamda müdahale etmek. O anlamda çocuklardan memnunum. Çok da riske etmek istemiyorum. Gittiğim başka bir okulda öğrencilerle uyumu yakalayabilir miyim bilmiyorum. O yüzden biraz düşündürüyor tabi ama işte biraz da günlük hayat kalitesinin düşmemesi adına işte yolda geçen zaman ulaşımda geçen zaman beşiktaş'a yazdı arası bundan ötürü belki ilerleyen yıllarda daha yakın evime daha yakın bir okula geçme düşüncem oluşuyor. Zaman zaman oluşuyor, zaman zaman gidiyor. Yani bir de dediğim gibi orası çok sokak hayvanları açısından da çok dezavantajlı bir bölge. Yani onlarada çok böyle. Yine de gönüllü olarak bir şeyler yapmaya çalışıyorum. Çocuklara hayvan sevgisi verebiliyorum. Her şeyden önce bu beni manevi olarak yani çok mutlu eden bir olay. Artıları daha çok şuan için bakalım. Yani belki zamanla hatta düşünebilirim.

-Peki meslekte sizi neler motive ediyor? Şu anda motivasyonunuzu nasıl sağlıyorsunuz?

+Yani bir kere gerçekten böyle ülkenin son zamanlarda gelmiş olduğu durumu görünce en azından ben bu ülke için neler yapabilirim? Böyle bir çaresi ettiğimiz dönemler oluyor. Sonrasında dönüyorum diyorum ki en azından ben öğretmenim yani işte bu ülkeyi oluşturan toplumun çekirdeklerini oluşturan okullarda çalışıyoruz ve bu çocuklara temel den bir şeyler verebiliyoruz. Biraz onlar beni motive ediyor. Böyle her gördüğüm duyduğum bir felaket olayını gelip onu ne bileyim çocuklara daha böyle ya bunun çocukları da olmaması adına çabalıyorum. Yani ileride en azından onlar böyle yetişkinler olmasın ya da ne bileyim. Yani çocuklarla bir şeyler yapıyor olmam sanırım yani onların hayatına dokunuyor olmam onları aracılığı ile yine ülke adına bir şeyler yapıyor olmam beni etkili gerçekten motive ediyor. Çocukları dediğim gibi seviyorum. Yaş küçüldükçe daha çok seviyorum. Onun dışında iş ile ilgili motivasyonum. Ne kadar da son zamanlarda mesleki anlamda öğretmenler? bir şey olmuş olsa da ne denir eski? Saygınlığını yitirmiş olsa da yine de ben bir öğretmenim dediğimde bir saygı duyuyor duyduğunu düşünüyorum yinede. Bu da işimi anlamı iş anlamında bir motivasyon yani kutsal bir iş yaptığımı düşünüyorum. O anlamda bu da bir motivasyon benim için. Başkan maçoğlu

beni motive eden neler var? İş ortamında çok dediğim gibi belli başlı problemleri saymazsak arkadaş ortamında ortamımızda çalışma ortamımızda iyi. bir çalışma arkadaşlarımı da seviyorum. Bunlar benim motive edici şeyler.

-Peki öğrencilerle iletişimi nasıl değerlendiriyorsunuz? Yani onlara nasıl hitap edersiniz?

+Örneğin öğrencilerle iletişimim benim. Çok sinirli olmadığım zamanlarda gayet normal kuşların, böceklerin bu şekilde ama mesela geçen gün idareci miz. Çok sinirliydim. bir o öğrenciyi idareye götürmüştüm. Sanırım. Nöbetçi dimi aynı zamanda mesela ben istemem normalde sanırım çocuğa şey diye bağırışım. Oğlum sen geri zekalı mısın diye bağırışım. Mesela ben bunu dediğimin farkında bile değildim. Sınıf ortamında hiç demedim bunu ama. Yani zannetmiyorum sınıf ortamında dedim desem zaten kesin şikayet gelirdi. Müdür yardımcımızın dikkatini çekmiş mesela o beni bu konuda uyardı. Ondan beri çok dikkat ediyorum. Şimdi daha çok dikkat ediyorum. Çünkü normalde bende bunu bir öğretmenden duysam hoşuma hoşuma gitmeyecek bir şey yani kaldı ki bunu ben yapmıştım. Sonrasında bir dikkat etmeye çalışıyorum. Şuan ne kadar da sinirlensem böyle hani o raddeye gelmemeye çalışıyorum açıkçası. Hoş değil tabii ama onun dışında. Dediğim gibi sınıfta hatta güleriz şey yaparız. Çocuklarım dediğim oluyor işte kuşların, böceklerin kuzularım. Bu şekilde genelde çok da samimi geçer zaten. Hani ben öyle tamamen bir sınır koyan bir öğretmen değilim. Öyle son bir sorum daha var.

-Size iyi öğretmen tanımınız nedir? Yani iyi öğretmeni nasıl tanımlarsınız?

+Niteliklerine olmalı. Yani bence iyi öğretmen işte çocukların her dediğini yapıp işte onları işte kasmayı gelmeyip minnoş minnoş davranıp da ona hiçbir şey vermemek de değil. Bence belli bir farkındalık kazandırması gerekiyor. Ha burada yöntemler tartışılır yöntemi ben karar veremem uzman değilim. Bence şu yöntemi daha iyidir, şöyle yapılsa diyemem, kaldı ki kendimi ne kadar doğru yapabiliyorum bunu bilmiyorum da tartışılır. Dediğim gibi iyi öğretmen her şeyden önce eğitimin bas yani. Karşısında eğitimi gerçekleştirebilen, sonrasında üretimi yapabilen öğretmendir bence. Anne düşünüyorum. Ne kadar oldu bilmiyorum.

+Hiç böyle olmalı diyorum. Yaptığı işi de sevmeli. Aynı zamanda bu arada zoraki değil. Mesela görüyoruz. Bazı idareciler çok stresli oluyorlar. Stres oluyorsanız demek ki yapmamız lazım yani çünkü sevmeden yapılmıyor. Ben idareciliği yapamadım ama çocukları seviyorum. Yani çocuklarıyla birlikte olmak hoşuma gidiyor. Ne kadar öğretmen kendi stresli olduğum zamanlar çok oluyor ama çocukları sevdiğim için bu şey olmuyor. Bende bir idarecilik kadar yoruyor açıkçası.

-Eğitimde güç kullanımına inanıyor musunuz sizce gerekli mi?

+Eğitimde güç kullanımı diyorsunuz.

-Yani hem fiziksel hem psikolojik anlamda kullanılıyor mu sizce ve siz gerekliliğine inanıyor musunuz?

+ Eğer hani şöyle? Mesela bir idarecinin öğretmenleri üzerinde kullandığı psikolojik güç olabiliyor. Bunu kullananlarda oluyor. Kullanmayanlar da oluyor. Tabiki de kullanılmaması lazım. Böyle bir güç göstergesi gösterisi, pardon hoş olmuyor zaten bunu birebir konuşturan insanların yaptığı da mobilya giriyor diye biliyorum değil mi? Aslında biz şuan güç derken mobbing den bahsediyoruz sanırım yani. İyi anlamda da olabilir belki, ama işin içine güç kullanmak girince ben hiç iyi düşünmüyorum açıkçası bana hiç

iyi bir şey çağırış. Samimiyeti yakaladık. Gerekirse disiplinli sıkı da çalışırsanız karşınızdaki insanlara insanlar hiçbir şekilde sizin gücünüzü kullandığınızı düşünmüyorlar. Tam tersi samimiyet vermeden, iyi niyet göstermeden onları sizin bu arada şarjım bitiyor. Çok özür dilerim. Kapanacak sanırım ben görüntüyü kapatmak durumundayım. O halde bundan sonra sizin öyle götürelim mi? Şarja takıcam çünkü telefonum öyle yapabiliriz.

Berna

-Merhaba hocam nasılsınız?

+iyiyim teşekkür ederim siz nasılsınız?

-Hazırsanız başlayalım. Soruları isterseniz çok vaktinizi almayayım hocam branşınız nedir?

+fen bilimleri fen bilimleri

-meslekte kaçınıcı yılınız?

+Benim 11 yıl olacak.

-daha önce hangi illerde ilçelerde çalıştınız hocam?

+ Rize'de çalıştım ilk önerim orasıydı. Sonrasında da istanbul kağıthanede çalıştım. Üçüncü yerimde burası

-bu mesleği tercih etme nedeniniz nedir?

+Yani aslında açık söyleyeyim, puanım neyi tutturabildiysem o diye düşünüyorum yani. Çünkü hani hayal ettiğim meslek tabiki tıp fakültesini mesela ama eldeki şartlar neyi gerektiriyorsa puan neye yetiyorsa mecburen olabileceğim en iyisi buydu. Bu şekilde girdim diyebilirim.

-Öğretmen olan birileri var mı?

+Var ablam öğretmen matematik öğretmeni. Yok.

-Peki hocam sizin için çocuk nedir, nasıl tanımlarsınız çocuğu?

+ Çocuğu nasıl tanımlarım? Yani şimdi zor sorular. .. Çocuk bence nasıl diyeyim? Bizim şekillendirme bildiğimiz bizim tarafımızdan bilgiye aç. Biz neyi verirse onu alan bir birey olarak tanımlayabilirim. Yani biz iyi öğretirse iyi olur, kötü öğretirse kötü olur. Aslında tamamen bizim odaklı. Yani biz ne yaparsak oyuz gibi düşünebiliriz.

-peki sıfat kullanmak isterseniz ne dersiniz, neye benzetirsiniz çocuğu?

Biraz yardımcı olalım ... (Gülüyor)

+Yani doğadan, doğadan mesela benzetmeler yapanlar var, işte çiçek gibi çok masum masumiyeti çağırıştırıyor diyen öğretmenlerimiz oldu mesela. Yani bunun gibi sıfatlar benz edebileceğiniz etrafınızda.

+ Ben saflığa temizliğe hani benzetebilirim diye düşünüyorum. Çünkü az önce de dediğim gibi biz nereye çevirsek ona dönüyor. Çocuklar çok tatlılar, çok temiz bir şekilde geliyorlar bize.

-Okulu nasıl tanımlarsınız sizin için okul ne demek?

+Okul çocuğa ya da sadece çocuk açısından da düşünmüyorum. Gerçi bence bilginin hertürlüsünü. Yani gerekirse ailede bile verilmeyen bir çok eğitimin verildiği yer olarak tanımlayabilirim.

-İlkokul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz?

+Evet ilk öğretmenimi hatırlıyorum ama bir dönem kalmıştı. Sonra gitmişti ve sonrasında zaten hep. bir senelik belki de başka sınıflara kaynaştırarak geçirdiğim için bir tek onu hatırlıyorum. Diğer hocalarımı çok hani bende iz bırakmadı ama ilk öğretmenim hatırlıyorum.

- Peki nasıl bir biriydi ilk öğretmenimiz biraz bahseder misiniz? Kişiliği karakteri aklınızda neler kaldı?

+ Ya çok sevecen biriydi. bir hanımefendi kendisi de çok iyi davranıyordu. Bize yanihatta -sarılıyordu. Kucağında taşıyordu. Ben okuma yazma bilerek gitmişim zaten beni alıyordu, sınıflarda gezdiriyordu böyle kitap falan okutuluyordu. Büyük sınıflara götürüyordu. Yani bilmiyorum bana karşı çok iyiydi ben ondan sonra zaten herhalde onun gösterdiği şefkati çok bulamadım. bir yer hocalarda değil sonra. Hızlı bir düşüş oldu zaten bizde öyle çok iyi biriydi. Yani hatta çok aradım sonrasında ama bulamadım kendisinin.

-Otorite ne ifade ediyor sizin için hocam? Otorite nedir sizce?

+Otorite. Yani. Sınıf bazında düşünün. Öncelik olur, yani kontrol. Bu edebilmek otorite bence hani? Bu yani yeri geldiğinde böyle tatlı kız mallarla belki bu şekilde sağlıklı yönetebilmek olarak tanımlayabilirim.

-Eğitimde güç kullanımına inanıyor musunuz? Yani eğitimde güç kullanımı olmalı mı sizce gerekli mi?

+Fiziksel gücünün fiziksel, psikolojik evet hepsini kapsayan bir güç. Yani bence fiziksel gerek yok. Hani bu olmadan da sözel bir şekilde de hani kırıcı dökücü olmadan çok rahat sınıf yönetiminin olduğuna inanıyorum ben. Ben fiziksel güç taraftar değilim.

-Peki ses yükseltmenin bir güç olduğunu düşünüyor musunuz?

+ Eğer sürekli yapılıyorsa hiç bir işe yaradığını düşünmüyorum ama arada bir uyarı şeklinde olan işlemler çok işe yarıyor.

-Sizin için disiplin nedir? Disiplin anlayışından biraz bahseder misiniz?

+Tabi yani ben açıkçası şöyle anlatayım, mesela ilk göreve başladığım zamanlarda. Böyle bir hevesle bir heyecanla başlıyorsun. Çocukla anlaşmanın nasıl olduğunu çok da bilmediğim için üniversitede işte bir2 stajla öğrenilmiyor. Maalesef bunlar güler yüzle vs başlayınca hiçbir şey olmuyor. Sonra çocuk seni bütün sene kullanıyor. Sürekli derste bağırarak çağırarak sınıfı yönetmeye çalışıyorsun. Disiplin oluşturmaya çalışıyorsun ama bir gün olmuyor. Bence disiplin denilen şey o yüzden. Sınıfa ilk girişte sergilediğimiz tavırlara göre oluşuyor diye düşünüyorum. Yani ilk başta bence disiplin dediğimiz şeyi çok sert bir şekilde çocuklara göstermemiz gerektiğine inanıyorum. Yani belki de o ders hiç bilmeyerek bunu gösterebiliriz ya da kurallarımızı işte anlatarak gösterebiliriz. Sonrasında zaten çocuk dersler ilerledikçe sana karşı nasıl davranması gerektiğini biliyorsa, arada kendini yumuş atıyorsun ama hiçbir şey değişmiyor. Çocuk yine sana

olan saygısını koruyabiliyor. O yüzden bisiklet bence ilk derste konulan kurallar diyebilirim ilk dersin.

-Peki sınıfınızda kurallar var mı?

+Yani kurallar var tabi mesela şimdi beşinci sınıf iken aldığım sınıflarda 567 sekizde gidiyorum. Beşinci sınıf geri aldım sınıflarda işte kurallarım atıyorum işte birbirimizle kavga etmeyeceksiniz. Birinin eşyasını almayacaksınız vesaire. Hani bu tarz şeylerden oluşur? Yani daha çocukça şeylerden oluşur ama sekizinci sınıfa geldiğinde mesela atıyorum, kız erkek ilişkileri yasak, kesinlikle böyle şeyler duymayacağım, derslerinizde çalışacaksınız vs ya da yine 5 te sınıfa yabancı birinin giriş çıkışını bile. Kural olarak kabul ederken 8 de bunları bahsetmiyoruz maalesef. Hani yaşa göre değişiyor diye biliyorum.

-Peki yaşa göre değişmeyen sabit kurallarınız var mı?

+Evet mesela derste konuşulmaması öğretmenin ders işlemesine engel olunmaması kimsenin hakkına girmemesi bir şekilde. Bu her sene değişmeyen kuralımız

-sınıf yönetimi peki konusunda nasıl ne gibi uygulamalar yapıyorsunuz? Sınıf yönetimi anlayışınızdan biraz bahsedebilir misiniz?

+Ya ben az önce de dediğim gibi aslında ilk başta sert girdiğim için sınıfların hani bana karşı daha çekingen olurlar yani ders anlamında değil. Mesela ben hep şeyi söylerim. Hani bana da dersle ilgili saçma gelen her şeyi sorabilirsiniz. Yeter ki dersle ilgili olsun bunlara asla kızmam yanlış da yapabilirsiniz. Bu da bir şey değil. Yani bu şekilde öğreneceğiz. Sonuçta bunları bu şekilde mesela kural şeklinde söylerim, ben bence böyle olmalı çünkü ama atıyorum sınıfta kavga edersiniz, dersini bölmeye çalışırsanız o zaman bağırıyorum. Hani benim sert taş Yapım o zaman karşılaşırırsınız diyorum ki genelde okulda girdim, girmedim bütün sınıfa o yüzden benden çekinirler ama girdiğim sınıflar özellikle benim nasıl sevgi gösterdiğimde bildikleri için beni çok severler yani öyle diyeyim. O yüzden bu şekilde tatlı sert.

-Öğrencinizin Mutlu olup olmadığını nasıl anlarsınız?

+Ya aslında şey derse odaklanırsak bence hiç öğrencilerine yaşadığını görmüyoruz. Hakikaten yani ama mesela bir çocuğu mesela kendi sınıfından bahsediyorum. Şu an sekizinci sınıflar ve baktığımda hani bir00 halinden derse, ilgisinden vs. O gün bir şey yaşayıp yaşamadığını anlayabiliyorum. Ama dediğim gibi bu ilk başta olacak bir şey değil yani bayağı bir tanımak gerekiyor ilk seferde mümkün değil.

-Peki uzun süre bir mutsuzluk halinde ise öğrenciniz bu konuyla ilgili neler yapıyorsunuz?

+Şöyle öncelikle kendisiyle konuşuyorum işte kendisi anlatırsa amena anlatmazsam rehberlik servisine gidiyorum. birbir iletiyorum durumu daha da olmadı. Bu kez velisini arıyorum. Mesela bazıları için o şekilde yaptım. Çok da güzel dönüşler oldu. Hani veliler geldiler anlattılar durumları vs. Bu şekilde iltifat sallıyorum ama mutlaka görüşüyoruz.

-Sınıf içindeki iletişimi anlayışınız nedir? Peki sizce bu sınıf içi iletişim nasıl olmalı? Çocuklarla aramızdaki?

+ Ya bence hani hani çok çok sert olursak çocuk bize zaten bir şeyini anlatacak cesareti bulamaz ve çok yumuşak olduğumuzda da bence hani bizi bir otorite gibi görmediği için bir arkadaşı moduna girdiğimiz için yine bize anlatacak değerde bulacağına inanmıyorum. Bu tatlı sert modu bence hem öğrencinin bizimle bir şeyleri paylaşabilme sini sağlıyor hem de bize saygı göstermesini sağlıyor. Bencebu ideal diye düşünüyorum.

-Eğitimde aile katılımı sizce gerekli mi?

+Yani şöyle her şeye değil ama evet, evde destek olma açısından çocuğa çocuğu yönlendirebilmek açısından ne bileyim ödevlerini yapması açısından olabilir ya da ne bileyim okuldaki davranışları açısından olabilir. Evet kesinlikle gerekli ama her şeye değil. Çünkü ipin ucu kaçırıldığında öğretmenin dersteki işleyişine bile karışır hale gelebiliyorlar. Yani bu kadarı fazla diye düşünüyorum.

-Hiç bu tarz bir durumla karşılaştınız mı? Peki? Yani sürece dahil olmak isteyen ya da işinize karışmak isteyen bir veli. Oldu mu?

+ Yok, ben karşılaşmadım ama hani ben o yüzü vermediğim için karşılaşmadığını düşütu ama karşılaşan öğretmen arkadaşlarım oldu tabi ya da bana başka öğretmen arkadaşlarıma eleştirel şekilde velilerden dönütler geldi. Hani oluyor? Maalesef sizin için öğrenci peki ne demek,

-Öğrenciyi nasıl tanımlarsınız, öğrenciyi nasıl olmalı?

+ Yani öğrenci yaş grubuna göre yine değiştirdim. Beşinci sınıfta dik sekizinci sınıfı bir tutamama. Çocuk çocukluğunu da yaşayacak yani hani böyle put gibi dursun, aman sınıfta hiç konuşmasın, sadece dersine çalışsın, gitsin gelsin diye bir şey tanımlayamam. Açıkçası benim de çocuğum var. Yani bence şey ilk önce yaşam sevinci olmalı çocuğu diye düşünüyorum. Yani öğrencilerimiz şeyinde dolu dolu böyle. Bizler içinde sevgili dolu bir insan olması gerekiyo ve sonrasında da zaten o diğer dediklerimiz saygı, sevgi çerçevesinde ilerlet ile biliyor ama çocuk mutlu olmalı. Bence mutlu olmalı.

- Okul yönetimi sizce nasıl olmalı? Ideal okul yönetimi kafanızdaki zihninizdeki.

+Yani şöyle öğretmenlerle arasındaki iletişimi sağlayabilen öğretmenlerin derdine kulak verebilen ki ben öğretmenleri çok güzeldi olduğuna inanmıyorum. Sadece ders programı konusunda çok sıkıntılı bir oluyor. Dertleşelim böyle bunu yaptıktan sonra birde mesela hani bir problem olduğunda rahat bir şekilde çekilmeden odasına girip söyleye biliyorsan bence her şey güzeldi zaten. Yani sonuçta sabahtan akşama kadar okulda kalmıyoruz. Yani güler bir yüz hoşsohbet derdinize kulak vermesi yeterli diye düşünüyorum.

-Eğitimde değer yargılarınız var mı? Olmazsa olmaz dediğimiz şeyler.

+ Yani yok aslında ben hani yenilikleri çok açım öyle söyleyeyim her zaman her sene kendime değişik bir şeyler katma taraftarı olan biriyim. O yüzden hani şu mutlaka olmazsa olmasın diyemiyorum. Yani her şeyi değiştirebilirim. Yeter ki iyi yönelik olsun.

-Eğitimi nasıl tanımlarsınız peki?

+Eğitimi. Eğitim dediğimiz şey aslında sanki şey gibi duruyor. Öğretim gibi sadece öğretmenin yaptığı şey gibi duruyor ama aslında değil. Eğitim, hani karşılıklı iletişimlerle ilerleyen hani öğrenci öğretmenliği öğretmen veli yada işte beyliği idare vs. Hepsinin bir arada ilerle diye bir ne diyeyim? Süreç gibi tanımlayabilirim aslında. Ab eğitim sürecinde.

Dün yani. Bence çok etkiliyor. Hani sınıfını da var mesela işte annesi babası ayrılmış işte annesinin yeniden evine koş babası yeniden evlenmiş çocukları mesela çok mutsuz olduğunu, derslerinde gerilemeler olduğunu çok rahat fark edebiliyoruz. Mesela bir insanda çok zeki bir kız iken şimdi çok daha gerilerde başarısı düşük. bir çocuk haline geliyor. Yani bende çok etkili ya okuldaki bir arkadaşıyla yaşadığı probleminden çok daha etkili. Sonuçta iyi bir 24 saat bu insanlarla bir arada.

-Peki siz bu süreci görürken kendinizi nasıl hissediyorsunuz? bir etkiniz olabiliyor mu?

+Yani ben üzülüyorum açıkçası ilk yaptığım şey de çocukla konuşmak oluyor. Genelde anlatıyorlar bana ben çocuğa da söyleyerek hani okulda öğretmenimiz ile görüşmek ister misin vs diye konuşarak, bu süreçte yanında olup yardımcı olmuyor, konuşuyorum ama tabiki gidip develi ye siz niye böyle şeyler yapıyorsun diye hesap çalma taktikleri çok güzel tepkiler alamayız. Yani haliyle bu durumda herkesin yaşam tarzı farklı çocuk üzerinden onu rahatlatarak. Gitmek daha doğru diye düşünüyorum.

-Veli memnuniyeti sizce ne demek peki? Buna katılıyor musunuz ya da böyle? bir öğretmenle bir sorun var mı?

+Yani ben beni memnun etmek zorunda olduğumuza inanıyorum açıkçası. Yani ben görevimi hakkıyla yapıyorsam veli veli ye kalırsa çünkü hani tabiki çok iyi velilerden var ama böyle ağzınla kuş tutsan görmeyecek velilerde var. O yüzden hanimeli ye göre bir şey anlatmak ya da ona göre şekillenmesini doğru olduğuna inanmıyorum. Yani ben işimi hakkıyla yapayım insanlar istediğini düşünsün, çok da önemli değil diye düşünüyorum.

-Şu an çalıştığınız kurum dışında aklınızda kalan en çok aklınızda kalan bir okul ya da bölge oldu mu?

+ Keyifli, ilk görevi benim için daha iyi evet yani çünkü ilk olduğu için insan utanıyor.

-Farkı sadece ilk olmasını onun dışında yaşadığınız bir durum ortam ya da ilişkiler farklı mıydı? Şu andaki kurumdan?

+ Aslında değil. Hani tabiki çok iyi arkadaşlarım da var. O zamanlardan kalma hala görüşüyorum ama burada da mesela çok iyi arkadaşlarım var. Aslında şey değil. Çevre ile alakası yok. Bence ilk olmasıyla alakalı. O anki heyecanımızla alakalı unutulmaz oluyor. O yüzden ilk olmasıyla ilgili.

-Peki istanbul'da çalıştığınız kurumu bölge dışında başka bir bölgede çalışmak ister miydiniz?

+Yani açıkçası istemezdim çünkü Kağıthane eve bayağı uzakta. O yüzden özellikle eve yakın bir yer istedi. Yani bence en güzel okul eve en yakın okul diyorum. İyi.

-Eğitimde fırsat eşitliğine inanıyor musunuz?

+Yani. Çok sayılmaz. Hani her çocuğun eşit fırsatlarda olduğuna pek düşünmüyorum açıkçası maalesef. Hani biz belki okulda bunu sağlamaya çalışıyor olabiliriz. Ama çocuklar evlerinden zaten bir eşitsizlikle geldikleri için ve haliyle bunu da düzeltmek çok da mümkün olmuyor. Yani gerek ekonomik anlamda gerekse işte aile yaşantısında çok. Yani ben böyle düşünüyorum. Açıkçası biz bunu eşitleyebilirsiniz okulunuzda.

-Peki sosyo ekonomik anlamda farklılıklar yaşayan çocuklar var mı?

+Var evet, maalesef var hatta bana bile bunu hissettirmeyen çocuklar var sana

-nasıl yani?

+Asla kendini belli etmeyen yani çok maşallah dediğim yerde çocuklar var ve tabiki bunu öğrendikten sonra elimizden geleni yapıyoruz ama onu bile hani utandırma dan nasıl yapabiliriz diye bir şeylere çabalamak çok zor oluyor. Yani en basitinden geçen bir örnek vereyim isterseniz size. Yani normal bir yemek olayları bu komite sebebiyle malum yasaklandı ama çocuklar kendi aralarında böyle diye yemek yapıp getirmişler vs. O öğrencinin hiçbir şey getirememiş çocuk ben yemek istemiyorum diye kendine tabak bile almadı. Mesela bana söylediler sonra ben dedim hani olur mu öyle şey hep beraber gideceğiz olmalısın hani sende alacaksın vs çocuğa verdiğinizde teşekkür ederim yemeye başladı yani aslında canı istiyor ama kendisi getirmediği için çekiniyor yani böyle insanlar da var tabi. Şöyle, insanların sizlere vurmuş öğrencilerde var hani ama böylelerini takdir ediyorum.

- Gerçekten bu dengeyi nasıl sağlıyorsunuz sınıfta? Sizin nasıl yani? Bu sosyo ekonomik anlamda farklı olan çocukların aynı sınıfta olması, akran ilişkileri açısından sınıf içi iletişim açısından sizi nasıl etkiliyor? Yani bir denge sağlamanız durumunda nasıl başarıyorsunuz?

+Şöyle, bence zaten okul kıyafeti denilen bir şeyin olması çok güzel bir şey bu anlamda. Çünkü zaten dıştan baktığında çocuğun durumunu anlayamıyorsun, içine girmediğim zaman herhangi bir şekilde dediğim gibi anlamam mümkün değil. Eşimde mesela çocuğun böyle bir sıkıntısı var. Ne yapıyorum, atıyorum işte. Evde çözmek için kendisi test kitabı alamıyorsa okula gelen böyle kullanmadığımız kitaplar vs varsa mesela onlara dağıtıyoruz ve bu sayede onun da evde çalışabilmesini sağlıyoruz ekstradan. 2 hani çok da memnun kalıyorlar. Bu anlamda bu şekilde yapabiliyoruz. Yani tutup da para verme hem onu şey yapar. Rencide eden hem bizim için hoş olmaz. Yani bu şekilde daha ziyade eğitimsel anlamda kaynak desteği sağlayarak eşitliği sağlamaya çalışıyoruz.

-Aynı okulda çalışan öğretmenlerin sizce eğitime bakış açıları, çocuğa bakış açıları benzer olmalı mı? Benzerlikler taşınmalı mı?

+ Yani fark da olabilir ama bence. Çocuğu sevmek odaklı olmalı yani en önemlisi bu çocuğu söylüyorsak hangi açıdan bakarsak bakalım zaten müdürümüz doğru bir iş yapıyoruz dur ama çocuğu sevmiyor sak yaptığımız işi sevmiyorsa zaten oradan iyi bir verim almamız pek de mümkün değil.

+Bu noktada bir benzerlik olmaz mı diyorsun?

+Yani olabilir ama olmayadabilir dediğim gibi, hani herkes farklı noktalardan da gelebilir, oraya farklı stiller uygulayabilir, farklı yöntemler uygulayabilir ama temelinde sevgi varsa yaptığın işi çocuğu sevmek varsa bence muhakkak aynı sonuca ulaşırız. Her motive eder. Ders programı düzgün olması. Hayır yani ama gerçekten böyle. Ders programı. Şöyle mesela, hani evli bir kadın için konuşayım. Özellikle hani evli olduğunuzda ev işleri çocuk vesaire. Bunlar da işin içine girince haliyle farklı beklentilere giriyorsunuz ve onlara da zaman ayırman gerekiyor. Haliyle onlara zaman ayırdığınız zamanda mutlu oluyorsun. Okulda işini yaptığın zamanda mutlu oluyorsun. İkisini birlikte mutluluk içinde yapabilmek için olabildiğince boş vaktinin hani boş boş geçirilen vaktin olmaması gerektiğini düşünüyorum. O yüzden ilk ders orada olurum. Gökçe hocam da beni.

-Peki bu ders programı ile ilgili yani bu bence motive eder efendim ders programı ile ilgili bir yaptırım uygulayabiliyor musunuz? Öğretmenler olarak yani taleplerinizi idareye bildirir biliyor musunuz?

+ Hafta bitmedi tabi yani sağ olsunlar dinliyorlar bize uygun şekilde yapmaya çalışıyorlar. Yani ellerinden geldiğince bizi mutlu ediyorlar. Bizde bunun doğrultusunda motive olarak derslerinizi güzel güzel geliyoruz.

-Son olarak hocam öğrencilerinize nasıl hitap edersiniz? Onu sormak istiyorum. Hitap şekliniz var mıdır? Belirlediğiniz yoksa değişkenlik gösteriyor mu?

+Yani aslında benim değişkenlik gösteriyor Şöyle mesela, hani dediğim gibi beşinci sınıftan beri kendi sınıfım olan şu an sekizinci sınıf olan çocuklara yavrum evladım. Hani daha sıcak terimler kullanabiliyorum ama atıyorum. Daha beşinci sınıfta ilk defa görüyorsam ve çocuklar yapmayın. Çocuklar vesaire hani daha seviyeli terimleri tercih ediyorum ama onları tanıdıkça sevdikçe zaten bu terimler değişiyor.

-sınıf içerisinde bu değişkenlik ten çocuklar etkileniyorlar mı?

+Ya bence etkileniyorlar dır yani sınıfta atıyorum. Birine güzel davranın ötekine aynı ilgiyi göstermezsen bence onlar da fark eder bunu. O yüzden olabildiğince mesela. Yine kendi sınıfımız söyleyeyim. Hiç birini birbirinden ayırt etmeden hani birine ne kelime kullanırsan ötekine de mutlaka o kelimeyi en kızdığım öğrenci bile olsa, sonrasında sevgi sözcükleri mutlaka söylüyorum ki hani kendini dışlanmış hissetmesin diye

-sizi en çok kızdıran davranış öğrencilerde ne oluyor? Genellikle neye en çok kızarsın tepki verirsiniz.

+Saygısız ama herhalde ya böyle şey nasıl diyim? Derste. Sonuçta biz bu çocuklara bir şeyler katmaya çalışıyoruz. Kendinizden bir şey bu sadece parayla yapılacak bir iş değil. Çünkü hani herkes para. Asını alır, dersine girer çıkar ama emek vermek kısmını bence çocukların fark edebilmesi gerekir diye düşünüyorum. Eğer ki mesela ben emek verdiğim bir çocuk gelip de bana saçma sapan bir şekilde dalga geçer gibi ya da ne bileyim kötü direk bariz kötü değil de ne bileyim arkamdan alay eder gibi bir şey kullandığın zaman hani bu emekleri boşa gitmiş gibi hissettiğim için Mesela bunu çok kızarım. Yani bana saygısızlık yapmamalı. Hani şahsıma olup olmaması da değil, öğretmene saygısızlık yapılmamalı diye düşünüyorum ben. Saygısız a çok güzel.

-Çok teşekkür ederim.

+mesela derste konuşabilir.

-Çok teşekkür ederim, zamanınızı aldım, çok sağ olun.

Burak

-Hocam branşınız nedir?

+İngilizce

- meslekte kaçınıcı yılınız?

+Yedinci yılım ya da 8 diyelim onu atandıktan sonra diyeceğim de

-daha önce hangi illerde ilçelerde çalıştınız?

+Efendim

-daha önce hangi illerde ilçelerde görev yaptınız?

+Kayseri'de bir yıl çalıştım. Ücretli öğretmen olarak oradan kars'a atandım. 3 yıl boyunca kars taydım. Sonra gebze'ye term istedim. 3 yıl Gebze deydim, şimdi de buraya geldim.

-Sarıyer bu okulu tercih etmeniz için özel bir nedeni var mı?

+Özel bir neden yok? Arkadaşlarım yerine güzel demişler, daha yazayım o yüzden.

-Bu mesleği tercih etmeniz için nedeni nedir?

+ İngilizceyi seviyorum, lisede. O yüzden dil bölümünü seçtim dedi. Bölümü seçince de çok fazla bir şeyiniz olmuyor. Tercihiniz olmuyor. O yüzden öğretmenlik okuyorum.

-Ailenizi de öğretmen olan başka bireyler var mı?

+Hayır yok, sadece bulamadım.

-Sizin için çocuk nedir, nasıl tanımlarsınız çocuğu?

+Kendi tanım şeklinde, yani kendimi kendi fikrimce gelecek diyebiliriz.

-Peki hangi sıfatlarla tanımlarsınız? Yani sizce çocuk neye benzer ya da benzeyebilir?

+Çocuk aynı diyebiliriz. Aynen eğlenceli diyebilirim çocukluğu. Ne verdiğimiz değil de daha çok neyi gördüğünü gösteren bireyler bir şekilde tanımlayabilirim.

-Okulu nasıl tanımlarsınız? Konsept olarak mı yoksa realite deme?

+Konsept olarak okul. Öğrencileri, çocukları hayata hazırlayabileceğiniz yerler şeklinde tanımlayabilirim. Ama şuan kiralık ya da daha çok hissettirdiği şey. Bakıcılık gibi.

-Böyle hissetmeniz için nedeni var mı? Neden böyle hissediyorsun?

+ Neden böyle hissediyorum? Çünkü herhangi bir şekilde öğrencilerin kötü davranışlarını mesela yaptırım siz bırakmamız ya da herhangi bir yaptırım uygulamaya çalışsak bile adıma engel olunması şeklinde diyebilirim yani. Kişi ya da kişiler mi yoksa prosedürü kurallar mı? Sistem prosedür benim çocuğum mesela atıyorum. 2 ay bile okula gelmezse devamsızlıktan sınıfta kalma mısın gibi. Sizce sonuçlarının yaptığı davranışların belli bir sonucu olduğunun farkında olmadan o şekilde gitmesi.

-Siz ilk okul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz?

+ Ses gitti ama tekrar alabilir miyim?

- İlk okul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz? Hocam nasıl birisiydi?

+ Evet hatırlıyorum. Anaç bir insandı. Yani böyle anne gibi davranırdı. Bir de sertti. Elinde sopası olan işte ne bileyim konuşanlar yazılınca sopayla vuran falan filan birisiydi ama aynı zamanda yine de böyle bir anaçlığı da vardı. (Gülüyor) Böyle sizi sarıp sarmalar da o şekilde birisiydi.

-Otorite sizin için ne ifade ediyor, otoriteyi nasıl tanımlarsınız?

+ Otorite. Belli bir düzeni. Sağlamak için. Ondan dalları denetleme olayım.

-Siz otoriter bir öğretmen misiniz?

+Zaman zaman.

- Neye göre belirlenir.

+E. İşlediğin konuyu karşısındaki işlediği konuya göre değişiyor. Örneğin mesela ayar bir gramer konusunu anlatacak sam derse o zaman otoritedir. Herkesin beni dinlemesini isterim ki herkes konuyu duyabilirsın ama atıyorum bir etkinlik yapılacaktır. Grup ödevleri falan vardır. O zaman çocukları biraz daha serbestlik tanıyor.

-Kendini olunca eğlenebilen de şey yapar mısın? Kız da nasıl kullanıyorsunuz?

+Ne gibi yani?

-Otoriteyi kullanırken neler yapıyorsunuz, nasıl kullanıyorsunuz, siz dinlemelerini nasıl sağlıyorsunuz?

+Şunu öncelikle dikkatleri bu da falan filan olursa ben ders anlatırken o sırada her şey ses tonumu mesela yükseltiyorum anlatırken işte birazcık yükselterek ve daha kısarak baron dikkatlerini çekmeye çalışıyorum. Ondan sonra daha farklı kesinlikle kullanarak dikkatleri çekmeye çalışıyorum. Eğer bunlarda olmuyorsa o zaman hemen direk öğrencilere genel isabet bakın. Burası önemli, hadi dinliyoruz şeklinde sözlü uyarıda bulunuyor oda. İşe yaramıyorsa, kişiye göre öğrenciye uyarıyorum. Evet, oğlum işlerde dinliyorsunuz işte ayrı dinle buraya bak falan gibi o şekilde oluyor. Bu şekilde kullanıyorum.

-Disiplin nedir sizin için? Disiplin anlayışından biraz bahseder misiniz?

+Efendim

- disiplin anlayışından biraz bahsedebilir misiniz, disiplin nedir sizin için?

+Yani bana kalırsa disiplin. Gerekli olan şeyleri yapmak anlamına geliyor. Bide. Mesela öğrenci olmanın ne şeklinde

- öğrenci olmak nedir?

+O dersi yapacaksın mesela öğretmeni zamanla artıyor diyeceksin ödevini verdi, yapacaksın gibi şu şekilde, bana kalırsanız bu.

-Eğitimde güç kullanımına inanıyormusunuz? Eğitimde güç kullanımı gerekli mi sizce? Fiziksel ya da psikolojik olur.

+güç kullanılan kastınız fiziksel ya da psikolojik şiddet mi

- yani fiziksel de olabilir, psikolojik güç de olabilir.

+Yani aslında. Düşündüğümüzde bence tamamen olmaması gerekir. Fiziksel şiddet, kim ya da psikolojik tüketmemesi gerekir. Ama bazen hepimiz insan olduğumuz için sınırlanabilir edebilir artık belli bir sabrın sonuna göre biliyoruz. O yüzden hani bağırma çağırma vs oluyorum yani? Sizin olmamalı ama gerçekçi olduğumuz zamanda da evet, o ses yükseltmeler, bağırımlar, kazmalar oluyor, ilgilidir.

-Sizi sınıfta en çok ne kızdırıyor?

+Sesiniz gelmiyor tekrar

- sizi en çok sınıf tane kız DR neye kızarsın da en çok sınıfta?

+En çok sınıfta saygısızlık ve laubalilik güzel. Bu saygısızlıktan sadece bana karşı olan saygısızlık değil, arkadaşlarına karşı olan saygısı diğerlerini laubalilik da aynı şekilde. Hani bana karşı sadece bana karşı değil arkadaşlarına karşı da. Yani her türlü odayı yapma falan filan okey hani uyanırsın ödevini yapıyordum. Vesaire falan yolda kızım işlerinin burayı niye yazmadın vs gibi onu şey yaparsın ama benim çok şey yaptırdım. Kırmızı çizgi mi diyeyim saygı.

-Saygısızlık örneği verebilir misiniz? Yani saygısızlık dediğiniz nedir mesela?

+Ya saygısızlık dedim. Atıyorum. Ben bir şeyler anlatırken mesela. Arkadaşlarına konuştuğumuzda kendisi dinleniyor olabilir. Vesaire falan tamam arkadaşını dinleyen arkadaşını rahatsız edip bu şekilde şeyler yapması ya da atıyorum işte bacaklarının üzerine koyması gibi kardeşim var.

-Sınıf kurallarımız var mı?

+Efendim

- sınıfta kurallarınız var mı?

+ Sınıflandır anlarım. Çok çok katı kurallar yok ama dediğim gibi ders anlatırken ben herkesi dinleyecek, dinliyorsa bazı işte diğerlerini rahatsız etmeyecek arkadaşların kesinlikle saygı gösterecek arkadaşlarına saygısızlık etmeyeceğim. Bu şekilde kural da bunlar.

-Sınıf yönetimi dediğimiz zaman aklımıza gelen nedir, ne gibi yöntemler metotlar kullanıyorsunuz sınıf yönetimi ile ilgili.

+ Sınıf yönetiminde genelde ilk gittiğim okullarda ilk kez dersine girsin. Fazla saç öğretmen imajı çizen gülmeyen saat böyle sürekli asık suratlı bir öğretmenim önce sizlerin kurallarını açıkladı işte. Hani ödev verdiğinde yapacaksınız işte ders anlatırken dinleyeceksiniz. Arkadaşlarınızı rahatsız etmeyeceksiniz falan gibi kurallar açıklarım. Ondan sonra eğer kurallara uymazlar seo sert yüzünü devam eder. Bu kurallara uymaya başladılar. Babam canım, ondan sonra işte ders esnasında mesane şakalaşmalar, gülmeler falan filan öğrencilerden bunu bu şekilde görüp adet işte. Çocukların durumunu zaman gayet iyi de olabiliyor şeklinde. Bunu o şekilde davranmaya yöneltiyor.

-bir öğrencinin sınıfta mutlu olup olmadığını nasıl anlıyorsunuz?

+Sınıfta mutlu olup olmadığını nasıl sanmıyorum? Genelde şikâyetlerden anlıyorum. Kendisi gelip çok fazla şikâyet ediyor arkadaşlarını ya da arkadaşları olun. Gelin çok fazla şikâyet ediyor genelde mutlu öğrenciler de bu şikâyet kavramı çok fazla olmuyor. Tek yaramazlıkları olabiliyor öğrencilerde. Ama eğer her gün bir öğrenci hakkında sürekli şikâyet geliyorsa bana öğrenci kontrol ettiğinde hani gözlemlediğim zaman genellikle hayatında mutsuz olduğunu anladım.

-Bu konuda peki ne yapıyorsunuz? Yani mutsuz öğrenci olduğumdan süren bir mutsuz olduğunda öğrencinin ne yaparsınız ya da ne gibi yöntemleriniz var konuyla ilgili?

+Şikayetler üzerinden giderek öğrenci ile konuşuyorum. Sürekli o gelen şikayetlerde öğrenci konuşuyorum. Sen neden böyle yapıyorsun şöyle mi böyle mi falan? Ondan sonra konuşmalar sırasında işte ne evde ne yapıyorsun vs. Böyle işte arkadaşlarımız içeride bakıyorsun işte ya da evde konuşmaları o sırada hayatını anlamaya çalışıyorum. Hani neden mutsuz vs gibi o sırada çocuk zaten. Bu şekilde ilgilenildiğinizi biraz daha kendimi iyi hissediyor. Aslında kendisinden bahsetmeye sevdikleri için öğrenciler. Yaptım, bunu yaptım. Ondan sonra işte bu sorunlu öğrencilerden işlerim vardı mesela. Bu şekilde konuştuktan sonra öğrendim. Mesela gelip hocam işte ben bu hafta düzgün bir bölüm değil mi? Falan gibi hani benim de onayını bekliyorlar. O şekilde bir şekilde böyle şey yapmaya çalışıyor değinmeye çalışıyorum.

-Eğitimde aile katılımı sizce gerekli mi?

+Kesinlikle.

-Ne ölçüde aileye dahil ediyorsunuz?

+Yani whatsapp gruplarımız var. Sapıkların çeşitli işte şu ödevler vs. Paylaşımlar yapılıyor, ben kimim beşinci sınıflarına sınıf rehber öğretmeni beşinci sınıflarda bu olay biraz daha fazlalaşıyor ama giderek bunu da azaltmaya çalışıyorum. Vergilerle şunu konuşuyorduk, sorun öğrenciye milletlerin var. Bugün ne işlediniz gibi bu şekilde hani dillerde şey yapıyorum ya ben gün toplantılarını tamamladı, bu konuda bile gitmiyorum. Yani bizim sadece öğrencilere mi olacak iş değil sizlerinde. Yapmanız gerekiyor diye kendi hayatından da örnekler vererek bu şekilde ileride. Yönlendirmeye çalışıyorum.

-Çalıştığınız bölgenin veli profili nasıl peki? Yani eğitime çok katılan ya da size müdahale eden bir grup var mı? Veli profil olarak.

+Hani bazı velilerimiz iyi. Bazılarının eğitim seviyesi gerçekten düşük. Tabiki grupta. Öğretmenin işine nasıl yapması gerektiğini karışanlar oluyor. Siz ne yapıyorsunuz? Yani karşı çıkıyor. Neden bu şekilde yaptığını açıklamaya çalışıyorum. Öncelikle eğer buna devam ederse beni daha fazla vurmaya çalışırsa da. Ben boşuna hani 4 yıl boyunca öğretmenlik yapmadım? Mısınız? Birde sizde okuyun o şekilde konuşalım. bir şekilde tavrını belli ediyorum yani.

- İletişiminiz nasıl velilerle peki? Neden yani aranızdaki mesafe resmi midir, yoksa veli'ye göre değişkenlik gösterir mi?

+Videoyu değişken gösteriyor ama arada belirli yarı sabit tutmaya çalışıyorum dedi. Dedim tabiki bazı veliler bulvarı vermeye çalışıyorlar. Çeşitli nedenlerden dolayı olabiliyordu ama bir sak bir şekilde kurmaya şey yapıyorum. Uğraşıyorum, her zaman şey olmuyor, başarılı olmuyor ama kendi gerçekliğimizi almıyorlar artık.

- Okul yönetimi sizce nasıl olmalı? İdeal bir okul yönetimi anlayışımız var mı? Nasıl yani okul yönetimi?

+Milliyet'in aldığı kararlarda o sırada bir okul yönetiminden bahsediyoruz yoksa.

-Bu topik de olabilir yani sizin zihninizden geçen öğretmenler ve çocuklar açısından düşündüğünüzde okul yönetimi nasıl olmalı? İdeal olan sizin için nasıldır?

+Bunun için, yani idare birazcık sak yüzünü göstermesi gerekiyor. Bana kalırsa öğretmenlere karşı orada mücadeleye karşı var. Hani idare okulu'nun otoritesi o yüzden

belli kuralları. Foruma katılan öğretmenlere de öğrencilere de o saklı göstermeleri gerekiyor ama tamamen sertlik değil aynı zamanda hani öğretmenler öğrencilere de çeşitli etkinliklerde falan filan bir araya gelmeleri, okulda çeşitli etkinliklerin düzenlendiğine göre, öğretmenler arasında olsun öğrencilerle beraber basıp çekin. Bu şekilde şeylerde olması gerekir diye düşünüyorum.

-Şu anda içinde bulunduğunuz okuldaki yönetim şeklini nasıl değerlendiriyorsunuz?

+Daha iyi aslında yeni okuldaki yönetimi diyebiliriz. Yani günümüzden bu dersimizde Bayramı geldi ve birkaç ay oldu roma'da. Yani ben bende yeni geldim ilk geldiğim zaman noktalarımızda. Okul biraz tavsan sürüklenmişti. Bu işlemin yapılacağı belli bir indirime o şekilde ödeme falan diye ben yeni bir düzen kutusuna yada çıkmaya çalışıyorlar. Onlar da eski mutlu olaylarında kalan müdür ve müdür yardımcımız da katılıyor. Yani bizim etkinliklerimize dair videolar etkinlik arkadaş başlamış durumda. Ben o şekilde bir şey değil, daha yeni yeni oturuyor diyebiliriz anladım.

-Eğitim tanımınız dan biraz bahseder misiniz? Eğitimi nasıl tanımlıyorsunuz?

+Güzel son. Çeşitli davranışların kazanılması diyebiliriz ama bu davranışları direk. Öğrenci ezber şeklinde değil de öğrencinin kendine. Yani isteğiyle kendi bulması şeklinde olması bana kalırsa eğitim. Yani ben öğrenciye direk olarak belli bir davranışı ya da belli bir ders konusunu oldum ve like olmaz. Derlemesinde onun çalışmasını beklemektense öğrenciyi bu yönde yönlendirme bu konu var. Ben anlatırım evet ama senin buna ihtiyacın var. Sen bunu yapmalısın ya da işte neden arkadaşlarına da geçmelisin gibi sana da dalga geçerler. Sen nasıl yapacaksın işte arkadaşlarımıza saygılı olmalıyız ve sade bir şekilde. Yönlendirme oda eğitimi daha önemli olduğunu düşünüyorum.

-Eğitimin başlangıcı sizce tam olarak neresidir, nerede başlar ya da başlamadı?

+Eğitim doğduktan sonra başlasın aslında. Ondan sonra o şekilde devam eder.

- Peki aile ile öğrenci arasındaki ilişki sınıfınıza nasıl yansıyor? Ya da size nasıl yansıyor?

+Daha öncede. Diğer öğretmenler adana'ya da yansıyor. Bana kalırsa yani açıkçası. Benim şanslısın tekrar öğretmenliğini yaptığı sınıfta 2 tane öğrenci yurtta kalıyor. bir öğrenci yurdunda tablolar beşinci sınıf öğrencileri umutlan, bir yaşına öğrenciler. İşte sıkıntılı öğrenci. Neden sıkıntılı olduğunu düşündüğün zaman da dikkat çekmek istiyordu. Aslında ailelerin dikkatini çekmek istiyorlar ve hafta sonları evlerine gidip ailelerine atıp getiriyorlar. Ama hafta içi ailelerini göremiyorlar. O yüzden mesela sürekli yanına gelip hastayız. Annemi arayabilir misiniz hocam babam odaya bilir misiniz? Tarafı bu şekilde her gün bahanelerle geliyorlar. Ondan sonra işte arkadaşlarına karşı daha sıkı ve davranışlarda bulunuyorlar ki ben o metinde şehir ailesine arayayım. Ailesi okula beğensin. Doğru şekilde davranışlarda bulunuyoruz. O yüzden yani bence ailemide öğrenci arasındaki ilişki çok etkiliyor. Çalıştığınız kurumlar arasında en çok aklınızda kalan bir bölge var mı? İyi ya da kötü olarak soruyorum bunu. Kars'ta sonra yanında çalıştığım okulda. Baya sıkıntılı doldurdu. Ortaokulun ve bayağı sıkıntılıydı. Onu çıkabilirim. En kötüsü olarak değerlendirebilirim. Yani işte öğrencilerini, öğretmenlerini vermesi ve çıkışlar olup bende olmayan erkekler neleri falan o tarz da döküldü. Evet olarak onu görebilirim. Aynı okulda çalışan öğretmenlerin size fikir benzerlikleri olmalı mı, eğitim ve çocuk odaklı düşünersek. Gerçi benzerlikleri de olabilir, ayrılıkları da olmasa da. 3 ayda bir çıkıyor. Ben zaten neye çok 3 noktalarda olmadığı sürece bana

kalırsa yani atıyorum mesela şiddet konusunda. Batman. Derste konuşan ağzını da atmadım çocuğu. O yüzden uçurumlar olmamalı. Fikir ayrılıklarından önce her 2 görüş de olabilir. Yani öyle şey yapmam.

-Çalıştığınız kurumda öğretmenler arasında gruplaşma var mı?

+Evet var. Şiddetli olmasa da ki bence yani kalabalık ortamlarda gruplaşmalar, normal karşılanan herkes kendi fikirlerine yakın olan insanlarla beraber vakit geçirip yaşadıkları için küçük gruplar halinde gruplaşmalar olabilir. Ama bunu keskin bir şekilde diğer grup 4 te böyle saldırılar, micaret tavırlar izlenmesi falan o sıkıntıyı şu ayla bir şekilde bir şey görmedim açıkçası. Ulaşmayı normal karşılıyorsunuz. Evet ama seviyesindedir, başladım. Ben kendimi görüşmenin insanlarla bir oldun muhabbet etmek istiyorsa etmekten keyif alıyorsa eğer onlarla beraber zaman geçiyor ama diğer insanlar da beldedeki konuşurum ama hani bunun markası gruplaşma, evet ama diğer türlü işte 35 kişi bir araya gelip diğer grupların işleme, onlara karşı düşmanlık beslemek. bir başkası olmamalı.

-Eğitimde fırsat eşitliğine inanıyor musunuz?

+Onlar. Ama yok bence.

- Neden yok sizce?

+Öncelikle ailelerin sosyal statüsü ve maddi durumlarından dolayı öğrenciler devletin için eşit bir örnek hatırlıyorum üzerinden gitmek istersek gidersek eğer. bir öğrenci ailesi, üniversitede incelemek dengesini börek yaparak onu çalıştırıyor. Evde daha fazla ilgileniyorlar. Okuduğumda işte ne bileyim. Farklı farklı, daha farklı kitapları bulunuyor, işte a gel diyorlar. Yabancı dizi izleyelim, hadi yabancı altyazıları konuda izleyelim. Kolaylıkla çocuklarını şey yapıyorlar, onun mesela daha farklı oluyor. Diğer türlü ingilizceden haberi olmayan okuma yazma bilmeyen. Böyle beyinler var ve bunların çocuklarına ders konusunda yardımı daha düşük oluyor. Daha sınırlı oluyor. O yüzden öğrenciler arasında imkan eşitsizliği oluyor onu karısı. Yavaşlamak birbirini anladığı için kitap alamayan ekstradan bir şey yapamayan. Beyler ediyorum.

-Devlet okulları arasında bir ayrım görüyor musunuz?

+Devlet okulları arasında. Ne gibi bir ayrım fırsat anlamında. Benzer şekilde baktığımızda. Var. Yani devlet okullarına da şimdi mahalli bir şey olduğu için mahalli yerleştirme olduğum için. Çevredeki. İnsanlar okula çok tanıyorlar. Şimdi oturum mesela çevresinde kedi çok fazla şey yok. İmkanlar, imkanlar yok diyelim dediler dedim ama atıyorum. Daha lüks bir semtinde konumda 50 lerde daha fazla mümkün olduğu için. Daha çok şey yapılabiliyor. Öğrencilere daha fazla kaynak ayırma gidiyor. O yüzden bence okullar arasında da iş yok yani.

- Çalıştığınız bölge dışında istanbul da başka bir ilçede çalışmayı düşünüyor muydunuz?

+Kadıköy olabilirler.

- Özel bir sebebi var mı? Kadıköy olmasın.

+ Kadıköy mahalle olarak sevgi için. Bundan dolayı daha çok seviyorum ben şahsen.

-Sizin meslekte neler motive eder?

+Demek istedim iyi akşamlar kontrol eder. Basına verdiğini. Verdiğim şeylerin öğrencilerde kalıcı olduğunu gördüğünde onlardan geri dönüş aldığında motive oluyorum. Daha çok bu sadece ders almanın olabilir. Normal bireysel birey olarak onları yetiştirmeye çalıştığım için onlar da o davranış değişikliklerini bildirme olan davranışları falan gördüğüm zaman bunlar beni motive ediyor açıkçası. Onu görmediğim zamanlarda zaman çıkarıyoruz.

-Öğrencilerden kaynaklı olmayan bir moral bozukluğu ya da motivasyon susuzluk yaşıyor musunuz, Yaşar mısınız?

+Evet yaşadım. Oda ozan hayatımla ilgili sıkıntıları olduğu zaman elbette bu işe de yansıyor. Elbette yansıtmamaya çalışıyorsunuz, görevini yapıyorsun dersin, anlatıyorsun işte. Örnek gösterilen yapıyorsun falan. Bunlar herhangi bir sıkıntı yok ama yinede mesela özel hayatında mutlu mutluysan gayet iyi insan mutlu neşeli bir şekilde gelebiliyorsun ya da işte o gün mal bir insan içeri bir şekilde gelebiliyorsun. Neşeli bir şekilde ders anlatıyorsun, o enerjinin öğrencilere de geçiyor ama diğer türlü tam tersi olduğu zaman. Bitkin bir şekilde görevini yapıyorsun. Bitkinlik öğrencilerine geçiyor diye düşünüyorum.

-İyi öğretmen nasıl tanımlarsınız? Sizin için iyi öğretmen nasıl vasıflara sahip olmadı?

+Zor bir. Bence. Ben kendimce iyidir. İyi bir öğretmen bana kalırsa öğrencilerle muhatap olacak bilgilerden ortak olacak ama yeteri kadar olacak. Ben bir öğretmenim diyerek 07:24. Öğrenciler olun. Öğretmenin velilerle bilimin onlarla eşit da tutuklayın şeklinde değil öğretmenlik. Evet, bir şeyleri şey yapma bazen fedakarlık işte eve kişi götürme olayı falan oluyor ama bunlar bence sınırlandırarak yaratan alabilirsiniz. Ürünün mesela her dediğini yaparak onların kuklası olarak öğretmen olmayı maalesef bazıları bunu karıştıra biliyorlar. Bununla kalırsa yeterli kazanımları gerekli kazanımları dedi. Öğrencilerine örnek şekilde davranırsak o iyi öğretmen olur.

-Öğrencilerle iletişiminiz nasıl yani? Hitap şekliniz herhangi bir değişkenlik gösteriyor mu? Öğrenciden öğrenciye yoksa belirli bir hitap şekliniz var mı?

+ Yani çok fazla şey yapmıyorum. Canım falan filan gibi kelimeleri kullanmaya kullanmaya çalışıyorum. Öğrenci öğrenciye değişir. Geçmişin sınıflar daha küçük oldukları için daha çocuk var. Onlara karşı daha farklı böyle davranırken, sekizinci sınıf tarama karşı daha farklı. bir tarz etkinliklere biliyor. Sekizinci sınıf var. Ben onu daha büyük oldukları için mesela daha aklanmıştı. Birazcık daha şey yapmadım. Daha ciddi konuşmak gerekirse yaşında bir çocukta daha böyle çocuk gibi konuşmak, daha basit kelimelerle anlatmakta, güler yüzlü olmak daha çok işe yarıyor.

-Teşekkür ederim cevaplarınız için. Zaman ayırdığınız evet çok sağ olun.

+ Rica ederim ne demek? Umarım yardımcı olabilmişimdir.

-Teşekkür ederim. Çok sağ olun.

Çetin

-Hazırsanız başlayalım. Sorular isterseniz ben çok vaktinizi almayayım. Branşınız nedir?

+ Branşım, yani normalde ben beden eğitimi öğretmenim bizim sistemimizde branş. Sistemi yoktu çünkü antrenörlük ve. Spor yöneticiliği bölümleri olduğu için o eski

sistemde. Fakat ben dansla uğraşıyorum. Profesyonel alanım dans Latin dansları bu alanda uzmanlaştım. Onun haricinde futbola ilgim vardı. Daha önce oynamıştım. Cimnastikte bilgilerin bu 3 branş şu anda benim en çok ilgilendiğim. Branşlar

-meslekte kaçınıcı yılınız peki?

+ Yedinci yılım

-daha önce hangi illerde ilçelerde görev yaptınız?

+Daha önce gaziantep'te çalıştım 2 yıl Gaziantep şehit Kamil d. 2 yıl savaştıktan sonra buraya geldim istanbul Sarıyer 5 yıldır burada görev yapmaktayım.

-Bu mesleği tercih etme nedeniniz nedir?

+Çünkü hep yani küçükken hareketli bir istedim. Hareketli bir çocuktum. Sürekli işte o hiperaktif dedikleri o enerjisi durdurulamayan çocuktum. Hep böyle içimde bir yerlerde bu kalmıştı zaten sonra işte zamanı gelince. Tekrardan. Açığa çıkınca artık yol ayırımına geldiğimiz zaman bu yolu seçtim. Çok da güzel oldu. Çok şükür ki öyle olmuş.

-Etrafınızda ailenizde öğretmen olan başka bireyler var mı?

+Ailemde. Varlık kuzenim var bir tane o da. Fen bilimleri, fizik öğretmeni, fizik. Fakat o kamuda çalışmıyor bildiğim kadarıyla dershanede görev yapıyordu. Bu şekilde başka da yok

-sizin için çocuk nedir? Çocuğu nasıl tanımlarsınız?

+Çocuğu... biraz zor bir soru oldu. Çocuk benim için. bir tohum gibi düşünüyorum çocuğu yani. Ne açıdan soruyorsunuz? Tam olarak bilmiyorum ama gelişim ve gelecek açısından soruyorsanız, yani bizim mesleği ilgilendiren kısım bu sanırım. Bu açıdan soruyorsanız, ben tohum gibi görüyorum. Yani onu her gün bakmanız sulamanın yani. Bitkilerle konuşuyorlar. Biliyorsun böyle şeyler var. Yani ne kadar iyi gösterirseniz güneş gösterirseniz toprağının bakımını yaparsanız. O kadar iyi yetişir, o kadar iyi olgunlaşır, o kadar da verimli olur. Hem kendisini hem ailesini hem de topluma. O yüzden kısaca. Bu şekilde görüyor.

-Peki çocuğu neye benzetiyorsunuz sizce? Etrafınızda gördüğünüz şeylerden nelere benzeyebilir? Hangi sıfatlarla çocuğu tanımlarsınız? Hangi sıfatla tanımlayabiliriz?

+Yahut bunun hakkında düşünmedim ya öyle bir şey demedim. Çünkü hepsi farklı farklı olduğu için. Yani bazıları bir uzaydan gelmiş bir robot olur ya böyle garip. Garip garip şeyler yaparlar böyle kimisi öyle. Kimisi çok durgun yani. Normal sıradan bir insana benziyor işte kimi çok saldırdan canavar gibi liderlere canavar gibi. Falan kimisi çok zeki olur, işte zehir gibi deriz, ona zehir gibi kafa var deriz. Hepsi farklı farklı yani hepsini tek bir şeye benzetemiyorum. O yüzden

-okulu nasıl tanımlıyorsunuz sizce okul nedir?

+Okul mezunudur. Açıkçası ben biraz okulun sorgulayanların, yani okulun. İşlevinin ne kadar? İyi gördüğü üzerinde bunun üzerinde açıkçası bir azcık sorguluyorum. Ama okul. Şöyle söyleyebilirim. Öğrenmek için. Bireylerin bir araya geldiği bir ortam diyebilirim. Öğren ve gelişmek için eğitilmek için bir araya gelinen ortamı. Diyebilirim salya. Yani genel bendeki özel. Tanımının soruyorsanız orası birazcık çok uzar okudum. Ben

alabilirim. O tanımı vaktiniz varsa merak ettim çünkü. Yani sizin için benim seni düşündüğüm yani şöyle bence okul biraz daha özgür olmalı, biraz daha zengin olmalı. Ve bizdeki okulları düşünürsek daha çok fırsatlar olmalı diye düşünüyorum. Yani kişilerin sınırlarını biraz daha açabileceği biraz daha ötesine geçebileceği şekilde olmalı. Ben öyle. Rum yani'nin farklı yeteneklerin. Ortaya çıkması farklı yeteneklerin daha ileriye taşınması, geliştirilmesi için daha çok olanaklara sahip olmalı diye düşünüyorum. Okulu o yüzden biraz daha kısıtlayıcı buluyorum. Yani herkes aynı sağlıyor ama herkes aynı değil. Herkes aynı değilken nasıl aynı dersi alabilir ki? O yüzden farklılıkları birazcık kör ettiğini ve varsa eğer sanatsal sportif. Kültürel anlamda farklılıklar belki de bunların birçoğunun farkında olmadan biz okul baskılıyor. Belki de biz farkında değiliz dir işte ortaya çıkanlarda genelde kendi kendine. bir şekilde bazıları daha bilinçli oluyor. Ne istediğini daha iyi biliyor ama bazıların içinde yatan yeteneği maalesef bulamıyoruz. Bunun sebebi de mevcut olanaklar yani. Bu şekilde söyleyebilirim

-ilk okul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz?

+Evet hatırlıyorum,

+biraz bahseder misiniz? Nasıl birisiydi?

+İlkokul öğretmeni nasıl birisiydi Disiplinli idi. Kadındı. Zaman zaman çok sert yani. Hocam bunu diyebileceğim kadar yani şey gelen ağır gelen bir karakteri vardır. Zaman zaman çok yumuşak yani çok böyle anne gri kadın da onu öğretmenim. Böyle bir yapıya sahipti. Ayrıca çok beklentisi yüksek bir öğretmendi yani sürekli. Yeni bir şeyler bekliyordum, böyle birisiydi.

-Sizin için otorite ne ifade ediyor? Sizin için otorite ne ifade ediyor? Otorite sizin için nedir?

+ Otorite kişiler üzerinde. Kişiler üzerinde. İnsanlar üzerindeki yönlendirme gücü yönetime gücü diyebilirim, otoriteye kendi beklentilerini. Alabilme gücü. Otoriteye eğitimde oturuyorum.

-Kullanımına inanıyormusunuz, gerekli mi sizce?

+ Efendim

-eğitimde otorite sizce gerekli mi?

+ Ya bence gerekli değil. Otorite yanmış yani bence? Güdüleme kelimesi yada istekli hale getirme, motive etme daha çok beni daha çok kullanıyor ten yani ben. Otorite ne zaman gereklidir problem durumlarında. Daha çok ortaya çıkar. Yani herkes bunu kullanır. Aslında kimisi az kullanır, kimisi çok kullanır ama herkes aslında bir şekilde otoritesini kullanır. Yani bu bir gerçek yani bunu hiç kullanamaz desem yalan olur. Fakat sadece otorite üzerinden bazı şeyleri yürütmeye kalkışır o zaman çok da iyi sonuçlar alamayız. Ya bu mümkün değil. Problem alanlarında

-siz otoriteyi nasıl kullanıyorsunuz?

+Nasıl kullanıyorum? Yani ben genelde öğrencilerin. Yapmayı çok sevdikleri mesela dondurma yemeyi çok severler gibi ya da futbol oynamayı çok severler. Bu tarz şeyleri bu tarz durumlardan mahrum bırakarak daha çok. Bu şekilde kullanıyorum. Yani ceza verme yöntemini değilde. İşte onların sevdikleri şeylerin yerine daha eğitici, biraz daha

zorlayıcı aktiviteler koyarak. Bu şekilde otoriteye kullanıyorum ben. Ya genelde de sonuç alıyoruz. Aslında biz branş olarak biraz daha diğerlerine göre rahatsız. Çünkü seçeneğiniz çok çocukların en sevdiği şey, top oynamam, top oynamaya elinden alırsan elinden hiçbir şey kalmaz. O yüzden kendi branşım için birazcık daha avantajlı değil diyebilirim.

-Eğitimde güç kullanımı sizce mümkün mü? Yani şu anda eğitimde güç kullanılıyor mu? Çocuklar üzerinde fiziksel ya da psikolojik.

+Fiziksel ya da psikolojik, yani fiziksel çok görmüyoruz. Neredeyse hiç görmüyoruz hatta ama psikolojik olarak kullanılıyor. Ya benim çok hoşuma giden bir durum değil. Dediğim gibi ben daha çok gücüyle motive etme yöntemleri üzerinden gidiyorum. O yüzden yani çok hoşlanmıyorum.

-Psikolojik baskı kuruma birde şöyle bir şey var yani neye göre psikolojik baskı?

+ Artık çocuklar herhangi bir şey yani öğretmenin ilgilenmesini birde psikolojik baskı olarak ya da veliler bu şekilde düşünebiliyorlar. Halbuki öğretmen gayet iyi niyetiyle işini yapmaya çalışıyor. İşte çocuğu dahil etmeye çalışıyor, onun da katılmasını sağlıyor falan gibi ama karşı taraftan bu farklı algılanabiliyor.

-Niye sıcak?

+ Yani psikolojim bozuldu, olayı var ya o birazcık şey gibi nasıl diyim? Psikolojimi bozdu sanki kullanılıyor gibi geldi. Bana birazcık fazla abartılı ilgi. Evet böyle bir şey var ama yani sürekli bunu gündeme getirip böyle şeylere sürekli takıntı haline getirdiği düşünmek aslında bu psikolojik bozukluktur. Yani bana göre

-peki veliler sizce niye böyle düşünüyorlar?

+Öğretmenlere ilgisini yanlış anlıyor olabilirler. Bence bilinçsizlik ten. Bilinçsizlik yani.

-Disiplinle bakış açınız nedir? Disiplin anlayışınız dan bahseder misiniz biraz? Sizin için disiplinli demek.

+Disiplin organizmanın yapmaya istekli olmadığı şey dedi. Yaptırmaktır. Bence disiplin bu mesela örnek verecek olursam. bir kişinin beslenmesine çok dikkat etmesi gerekiyor. Ama kek yemek istiyor, belgin kek yemek istiyor ya da dondurma yemek istiyor. Cips yemek istiyor. Yani sana bunu istiyor ama bunu yapmaması lazım işte pilav, tavuk yemesi lazım. Çorba içmesi lazım, salata yemesi lazım işte et yemesi lazım, balık yemesi lazım. Bunlarda istemiyor. Mesela bir gün istiyor ama 3 gün istemiyorum ama düzenli beslenme olması için bunu düzenli yapması lazım. O yüzden istemediği bir şeyi yapmış oluyor. Bu da sizin olmuş oluyor yani.

-Disiplin gerekli mi?

+Bence gerekli kesinlikle.

-Peki siz nasıl uyguluyorsunuz? Disipline yani çocuklar üzerinde.

+Nasıl uyguluyorum? Yani dediğim gibi ben genelde motive etme ya da etkinlik üzerinden gittiğim için çok da böyle o konuya kafa yormuyorum o konuda birazcık branşımız dediğim gibi bahsettiğim gibi birde çocuklar beden eğitimi dersinin daha çok seviyorlar. Daha çok zaten severek isteyerek geldikleri için. Tabiki şimdi hiç yapmıyorum, yapmıyoruz desem. Yalan olur yani bizde zaman zaman sesimizi

yükseltiyoruz işte, tanımlamamızı yükselterek. Çeşitli şekillerde odasını sağlıyoruz yani. İşte bunu ne kadar az yapabilirsek o kadar iyi öğretmen oluyoruz yani.

-Peki kurallarınız var mı? Çocukları üzerinde uygulamanız var.

+Evet,

- ne gibi kurallarınız var mesela?

+ Ne gibi mesela beden eğitimi dersine belli bir düzende geliyor. Öğrenciler spor kıyafetle. Gelenler. Ondan sonra belli bir vaktimiz var o vakitte herkes toplu bir şekilde hazır olur. Aslında ben bu sıraya girme olayı vardır ya beden eğitiminde bilirsiniz tek sıra halinde. Ben bunu kaldırmayı denedim. Yani çocuklar tek sıra halinde askeri gibi durmasın da toplu bir şekilde bir arada dursun diye bunu denedim. Onun çeşitli. Sorunlarıyla karşılaşınca onu askıya aldım. Sonra tekrar sırayı denedim falan ama zaman zaman yine çocuklara böyle tek sıra halinde sokmadan toplu bir şekilde bir araya getirerek tekrar deniyorum. Ben ara ara ama genelde sıra oluyorlar. Tek sıra halinde bu mesela kurallardan. Diğer. Yani kimse dağınık aldığı öğrencilerle ders işlemez. Herkes bir arada olmak durumunda. Onun haricinde. Derse gelirken işte dışarıda genelde ya da salonda işbirliğiniz için dersimizi kıyafet yiyecek, içecek, su vs gibi hazırlıklarının önceden yapmaları. Bunun gibi kurallar bu şekilde kurallarımız var.

-Öğrencinizin sınıfta mutlu olup olmadığını nasıl anlıyorsunuz?

+Zaten dış görüntüsü bu hali bunu çok net gösteriyor. Sonuçta bizde psikoloji aldık. İnsanların halinden anlıyoruz artık göre göre sürekli birde aktiviteye katılmazsa katılmadıkları zaman genelde bazı öğrenciler kapanın çekingen olur. Ben özellikle mesela bu öğrenciler dikkatimi çekiyor olduğu zaman ver. Onları bir şekilde dahil etmeye çalışıyorum.

-Peki problem devamlılık gösteriyorsa ne yapıyorsunuz? Yani sürekli mutsuz olan bir öğrenci ile ilgili ne yaparsınız?

+ Sürekli mutsuz olan öğrendim. Genelde yanı sınıf öğretmenleri ile görüşünüz sorarız. Diğer öğretmenlerle sorarız, sizde nasıl sizin dersinizde nasıl sadece benden öyle yok siz ne dersiniz? Dedi. Aynı şekilde. En son o da olmazsa rehber. Servisinde yönlendiriyoruz ama genelde ben çok nadir, yani o şekilde. Çok az, bazen çıkıyor onlarda genelde hani? İsteksizdir atıyorum. Beden eğitiminde süre oturmak istemiyorum ya da sınıfa gidip oturmak istiyorum diyen arkadaşlara bir şeyler yapıyorken. O aktiviteye dahil olmak isteyen var. Biliyorsunuz, bizde etkinlik saatleri de var. Yani nasıl söyleyeyim şimdi bir tamamen bizim gözetiminde belli bir ders bir görevi yerine getirmek için yaptığımız organizasyonlar var. bir de seçimle atıyorum. Çocuk daha futbol oynamak istersiniz. Örnek veriyorum, voleybolun isterseniz basketbolunda isterseniz ya da işte takla atmak isterseniz diye seçimli biraz daha onların kendi özgürlüklerini yerine getirebilir. Özgün bir şekilde yapabileceği etkinlikler. Bunlar var mesela bunların hiçbirine katılmayanların bazen denk geliyor. Sadece oturmak istiyorum. Beden eğitimi dersinde bende onu bir şekilde dahil etmeye çalışıyor ya da onun sevdiği şeyleri bulmaya ne yapmak istersin diye soruyorum. Bu şekilde dahil etme ya da hiçbirini isteniyorsa yani hiçbirini olamaz diyorum. bir şekilde dahil olur ya da arkadaşlarımla arkadaşları ile görüşüyorum konuşuyorum mesela onu da dahil edin. Çünkü bazıları arkadaşlarıyla arasındaki sorunlardan kaynaklı olabiliyor. Yani dersle ilgili değil de arkadaşlarıyla anlaşamıyorum ya da arkadaşları onu. Dış diyordun. Gibi onlarla konuşup o şekilde çözmeye çalışıyoruz bazen.

-Aile katılımı sizce eğitimde gerekli mi? Aile sürece dahil etmek.

+ Kesinlikle gerek vermek yani şöyle aile, çocuğu, çocuğu hiçbir etki etmezse zaten biz bir yere kadar etkili olabiliriz. Sonuçta derse gelen 30 saatlik tane öğrenci var yani. Her birimizin geçirdiğiniz vakit ne kadarki özel olarak düşünürsek çok az yani belki 10 saniye 5 saniye, 2 dakika bir dakika. Yani bu şekilde eğerki? Aile yeterince. Daha önce de olmazsa o zaman bizim verdiklerimizin de yani sınırı bellidir.

-Veli Memnuniyeti sizce önemlimi yani veli memnun etmek, veli memnuniyeti gerekli mi sizce? Eğitimde öğretmen için?

+Kısmen.

-Biraz açar mısınız? Kısmen derken?

+Yani. Şimdi şöyle belirler, birazcık daha. Kendi çocukları olduğu için bizden daha çok duygusal yaklaşıyorlar olaya. Çocuğum incinmesin tuzun zorlanmasının gibide olabilir ya da tam tersi de olabilir. Ya bu şekilde olduğu için, yani onu tamamen memnun etmek çok zor zaten.

- Öğretmenlerim böyle bir görevi var mı sizce?

+Bence yok. Şöyle, zaten öğretmen kendi alanında uzman bu işin uzmanı yani yani veliler bu konuda uzman biri değilse. Yani daha çok bilme şansı herhalde düşüktür, daha düşüktür ya çok araştırıp çok iyi öğrenmiş olması lazım. Yani bu konuyla ilgili bir anı bir geçmişi yoksa altyapısı yoksa bence çok da gerekli değil velinin. Memnuniyeti tabiki, onun da memnun olması lazım. Tabii yüzde bir00 değildir.

-Çalıştığınız bölgede. Peki veliler eğitime dahil oluyorlar mı ya da öğretmene müdahale ediyorlar mı? Veli profili nasıl dahil oluyor?

+Negatif şekilde dahil oluyor maalesef.

-Nasıl yani?

+ Yani her sürekli işte dahil olmak istiyorlar. bir şekilde müdahale etmek istiyorlar. Bilirsiniz, bizim çocukluğumuzda biraz daha farklıydı. Öğretmen merkezli bir eğitim sistemi vardı. O zamanlar veli bu kadar çok dahil olmuyordu. Şimdi daha fazla dahil olmak istiyorlar. Birde böyle popülerleşti artık. Yani keyfi bile artık gelip müdahale etmek isteyenler oluyor. O şekilde bence bu kadar dahil olmasalar daha iyi. Müdahale etmek istediklerinde. Ben izin vermez izin vermem. İzin vermiyorum. Net bir şekilde ifade ediyorum yani.

-Yani üslubunuz nasıl oluyor peki?

+Anlaşılır oluyor

-modeli açısından yoksa devam ediyor mu?

+ Yani genelde anlaşılır oluyor. Tabii diyebilirsiniz hiç mi olumsuz durumlarla karşılaşmanız zaman zaman karşılaştık. Çok böyle art niyetli. Yıkıcı üslupla gelenlerle bizde genelde o şekilde cevap verdik ya da o şekilde karşılık verdik. Daha sert bir şekilde karşılık verdik. Zaman zaman tabi nadiren çok fazla karşılaşmıyoruz. Bu şekilde. Ya birde onlar genelde işte beden eğitimi dersinde çok fazla ilgili olmazlar. Yani bizim derslere

genelde işte ne olur? Çocuğumun şu hastalığı var, bu hastalığı var. Dikkat edebilir miyiz? Bizim karşılaştığımız konular bunlar. Diğer branş tavrı mesela matematikten diğer kültürel dersin dedi. Onlar tabiki daha fazla o derslere müdahil oluyorlar. Bizim dersiniz, o kadar çok olmuyor.

- Okul yönetimi sizce nasıl olmalı?

+Buna cevap vermek zorunda mıyım? Yani öyle bir şeyiniz var mı? Yani?

-Kafanızdaki ideal okul yönetimi aslında hani sormak istediğim bu, yani çalıştığınız kurum olarak düşünmeyin bunu. Yani sizin için ideal bir yönetim şekli var mı okul için? Aslında onu sormak istiyorum.

+Yani benim için kafamdaki şu anki neye göre kıyas dedim? Şuan kinden diyorlar. Çıkabilirsek bence idare anlamında yetersiz okullar neden? Çünkü her işi. Yani işleyişle ilgili her işi gören belli birinin olması ve o birini sadece o işle ilgilenmesi lazım mesela şuanda. Örnek verecek olursak, bizim okulda bir müdür var, birde müdür yardımcısına birde memuru var, memur yoktu aslında bu sene oldu. 2 senedir bir00 senedir yoktu. Mesela, hepsi farklı farklı işlere yetismeye çalışıyorlar ve bu da zor oluyor. Tabiki bana hangi birisine onlarda insan sonuçta belli bir mesailerı var belki çıktıktan sonra bile hala buradaki işlerle ilgileniyorlar. O yüzden bence. Bilim yetersiz yani bu işlerle ilgilenen idari anlamda yani bir müdür olmalı. Müdürün yeterli sayıda müdür yardımcısı olmalı işte alım satım ile ilgili farklı bir birim olmalı. Memur kırtasiye işleriyle ilgili farklı bir birim olmalı işte kütüphanecilik dersiniz vs işte spor salonu bakımı tesislerle ilgili hepsiyle ilgili farklı farklı birimler olmalı ve bu şekilde çalışılmalı. O zaman çok daha verimli olur. Ama şu anda birbir kişi midir? Testin evine yetismeye çalışıyorum ve bu çok imkansız. Yani zor deyim imkansız artık.

-Bu durum öğretmenleri öğrencileri nasıl etkiliyor peki?

+ Ya eğitimin kalitesini düşürüyor zaten nasıl etkiliyor? Eğitimin kalitesi çok düşüyor. Fiziki yetersizlikler, iletişim sorunu, kırtasiye sorunu. Vs vs uzayıp gidiyor liste.

- sizin için eğitim ne demek?

+Eğitim. Davranış değişikliği bana görem Olumlu davranış değişikliği diyebilirim.

- Eğitimde değer yargılarımız var mıdır? Olmazsa olmaz dediğiniz şeyler eğitimin içinde mutlaka olmalı dediğiniz. Değerleriniz.

+ bir düzen olmalı. Disiplin olmalı. İstek olmalı. Hıhı. Hisset çünkü kişi kendisini istemezse eğitilmeye eğitim görmeyi. Gelişmek çok zor olur. İstekli olmalı. Başka. Yeterli imkanların malı geçerli fırsatlar olmaları, yeterli fiziksel. Bizimki yeterlilikler olmalı. Doğru bir çevre. Allah Allah. Bunlar benim için olmazsa olmazlar.

- Şu an çalıştığınız bölge dışında bir yerde çalışmak ister mıydınız?

+ Konu hakkında hiç düşünmedim.

-Yani farklı bir bölgede çalışmak ya da merak ettiğiniz bir bölge var mı? İstanbul için soruyorum yada türkiyede olabilir.

+Aslında bölge olarak değil de ben özel okulları çok merak ediyorum. Nasıl? Sistemleri var. Yani denemek isterdim öyle bir fırsatım olsa ama ben devlet memuru burada özellikle

okullarda tam olarak. Oranın olanakları fiziksel olarak siz de bilirsiniz ki devlet okullarına göre çok daha fazla. Yani zaten özel okulları devlet okullarından. Ayran en önemli özellik etkinlik aktivite kesmiyor. Yani görüyoruz bazen müsabakalara vs. Gittiğimiz zaman. Enka ya gitmiştim mesela tiyatro salonu vardı. Ailede tiyatro salonu, atletizm pisti, futbol sahası, birinin astım salonu, ağırlık salonu. Tartan basketbol pislik kapalı spor salonu vs. Vs vs. bir diğer donanımlarla ilgili tabiki müzik odası, resim odası vs. Si kütüphanesi. Derken yani olanak olarak çok fazlaydı. Oradaki sistemi açıkçası merak ediyorum. Nasıl oldu denemek isterdim.

- Sizce aynı okulda çalışan öğretmenlerin eğitime çocuğa bakış açıları aynı olmalı mı? Yani benzerlik taşınmalı mı?

+ Yani genel amaçlar olarak taşınmalı tabiki ama özelde herkes aynı olmak zorunda değil. Herkesin farklı bir. Felsefesinin bakış açısı satıcısı vardır. Kendi karakteri vardır o öğretmenin. O yüzden farklı olabilir, yani aynı olmak zorunda değil.

-Çalıştığınız okulda öğretmenler arasında bir gruplaşma hissediyor musunuz? Böyle bir durum var mı?

+Yani çok küçük, çok az öyle keskin bir gruplaşma yok.

-Eğitimde fırsat eşitliğine inanır mısınız?

+Inanıyorum ama yok. Ben inanıyorum öyle bir şey olması gerektiğini ama yok

- öyle bir şey neden yok sizce?

+Az önce bahsettiğimiz konular yani çocuğun biri enka da okuyor. Her şey elinin altında fiziksel çevre öğretmenlerden üst düzey performanslar bekleniyor. Oradaki öğretmenler. Belli kriterlere göre tabii bizdeki de devlet okulunu da aynı şekilde belli kriterlere göre arama memur olduktan sonra öğretmenlerine yapıyor. Hani çeşitli seminerler vs var ama fakat bunlar ne kadar işlevsel? Anlatabiliyormuyum? Bunlar tartışılması gereken konular. Yani bu fırsat eşitliği yok birisi. Babası cipte bırakıyor okuluna çocuğun biri yürüyerek bilmem nereden geliyor işte diğerinin sabah öğle akşam kahvaltısı, yemeği vs. Hazır saati belli. Hıhı. Saati belli fakat. Diğer taraftan sadece binde bir0 lira harçlık ile bazen o bile olmadan, bazen evinden getirdiği bir ekmek arasıyla okula gelmeye çalışan, ayağında sadece giyebileceği bir ayakkabısı olan. Vs vs bir de böyle bir fırsat var.

-Sizin meslekte neler motive eder? Nasıl motive oluyorsunuz, kendinizi nasıl motive ediyorsun?

+Yani ben şöyle motive oluyorum, her sabah çıktığı zaman ya da bazen önceki gün akşam işte. Şöyle, ben hep her zaman. Birilerini isteyen bir fazlasını isteyen birisiyim, kendinden de, çevremden de, ailemden de öğrencilerinde her zaman. Yaptıklarının bir fazlasının her gün bir adım daha öteye. Hedefleyen birisinin o şekilde yani benim? Diğer insanlar için bir model olduğunu, bir örnek olduğunu düşünelim ve her gün üzerine koyup onlara örnek olarak, yani onların beni görüp. Bana bakıp yaptıklarıma davranışları ma konuşma. Bunu örnek almalarını gerektirecek şekilde. Davranmayı hedefliyorum. Her zaman dönüşmeyi, gelişime, öğrenmeye açık olmayı hep diyorum. Bu zaten benim içimden gelen bir şey yani kimsenin. Benden bunun istemesine ya da dıştan herhangi bir motivasyona ihtiyacı yok bunun için. Bu galeri içinden gelen bir şey zaten bu yapıya sahip olduğum için ekstra bir motivasyon kaynağı aramıyoruz

-Çocukluğunuzda böyle miydınız? Yani etrafınızdan söylenenler aileniz ya da öğretmenimiz bu konuda

+zaman zaman sürekli çevremden çok zeki olduğum. Çok hareketli olduğum, aynı zamanda yaramaz olduğum hiperaktif olduğum, değişik d Atılgan girişken konuşkan olduğum. Yönünde hep geri bildirimler alıyorum. Zaten zaman zaman çalışkan oldum. Net bir şekilde bunları söyleyebilirim.

-Öğrenciler ile iletişimini nasıl değerlendiriyorsunuz? Onlara nasıl hitap ediyorsunuz

+ Aslında güzel. Bence beni farklı yapan şey. Yani. İletişim. Beni farklı yapan şey normal bir öğretmenler rutin bir öğretmenden yani kimseyi kastederek söylemiyorum beni. İletişim diye düşünüyorum, çünkü bunu gelen tepkilerden çok net anlayabiliyorum. Yani. Erkan ates bir çeşit öğrenci grubu sizinle konuşmaya çalışıyorsa sürekli geçtiğinizde hocam hocam sesleri duyuyorsanız gittiğiniz yerde hep güzel gülen yüzler ile karşılaşıyorsanız ya da bir kriz anında bir problem durumunda. Gözler size çevriliyor sa demek ki siz oradan bir şeyleri doğru yapmışsınız. Yani aslında ben tabiki daha da geliştirmem gerekiyor. Bunun içinde çeşitli şekilde araştırmalar yapıyorum. Hala okuyorum. Araştırıyorum. Youtube üzerinden çeşitli videolar, seminerler vs. Daha fazla daha iyisini nasıl yaparım diye araştırıyorum. Hala öğreniyorum. Ama bence beni farklı kılan şey iletişim. Yani bence öğrencilerle iletişimim iyi tabiki zaman zaman kötü olmuyor mu oluyor ben de bazen günümde olmuyorum. O gün ben kötü oluyorum o gün. Sinirli oluyorum ben yani bir şekilde bir şeylere sinirleniyorsun, stresli oluyorsun, yorgun oluyorsun. O zamanlar kötü oluyor tabiki hiç hep birlik bist anlık değil yani.

-Sizin için iyi öğretmen nedir, nasıl tanımlıyorsunuz iyi öğretmeni?

+ Güzel bir soru. Benim için öğretmen. Elindeki malzemeyi en iyi şekilde kullanan, ondan en iyi verimi alandır. Ben bu şekilde tanımladı. Yani karşımızda bizim malzememiz ne insan? Bu insandan var olabilen çıkarabileceği en iyi potansiyeli çıkarma bence. İyi öğretmenlerdir.

-Peki iyi öğretmen sizce ailenin ya da çocuğun ekonomik şartlarının sınırlarını zorlayabilir mi? Çocuğun hayatını değiştirebilir mi?

+ Bence yapabilir, doğrudan yapamaz ama dolaylı olarak yapabiliriz.

-Peki böyle bir öğretmenle hiç karşılaştınız mı bu istekte olan?

+ Karşılaştınmı hatırlamıyorum.

-hocam son bir sorum var. Size öğrencilerinize nasıl hitap ediyorsunuz? Derste ya da ders dışında hitap şekliniz var mı?

+ Bağırıyorum bazen arkadaşlar diyorum. 8 daha büyük olanlara arkadaşlar diye hitap ediyorum. Çocuklar diyorum gençler diyorum bazen. Sevgili arkadaşlarım bazen. Bu şekil

- teşekkür ederim ben sorularımı için. Teşekkür ederim, zamanınızı aldım, çok sağ olun.

+Rica ederim ne demek? Ben teşekkür ederim, iyi çalışmalar diliyorum size umarım umarım yardımcı olmuşumdur

-oldunuz. Çok teşekkür ederim. Yani gerçekten çok cevaplarınız çok samimiydi.

+Çok saol teşekkür ederim.

-Rica ederim hoşçakalın.

Esin

-hocam branşınız nedir?

+ Beden eğitimi

- meslekte kaçınıcı yılınız?

+Inanın takip etmedim ama otuzun üstüm 31 de olabilir, 2 de olabilir.

-daha önce hangi illerde ilçelerde çalıştınız?

+Sadece mersin'de çalıştım, sonra buraya geldim.

- İstanbul'a istanbul'da hangi bölgelerde çalıştınız?

+sadece burası Sarıyer. 8 yıldır bu okuldayım. Onun öncesinde hep merkezde Mersin deydim.

-Bu mesleği tercih etme nedeniniz nedir?

+Mesleği tercih etme nedenim beden eğitimi öğretmenim de yani beni beden eğitimi öğretmenim bu mesleği sevk etmiş oldu. Ona hayrandım çok aktifim. O her branşta beni görerek işte dans olsun, voleybol olsun. Başka ne yapılacaksa bütün aktivitelerde folklor olsun beni alırdı. Mesela hemen ekip kurardı. Beraber aynı kulüpte top oynardık. Antrenmana giderken beni alırdı. Ben onu kendime böyle hedef seçtiğim için idealist olarak ne bileyim. Ben böyle beden eğitimi bölümüne girdim. Normalde şey Anadolu Lisesi mezunuyum ama. Hedef böyle oldu.

- Aileniz de öğretmen olan başka bireyler var mı?

+ Yok.

-Peki özellikle bu okulu tercih etmenizden nedeni var mı?

+Yani şu an görev yaptığım okulumu yok. Şöyle bir şey yani bir okul seçmem gerekiyordu. Bu bölgede beykent Üniversitesine yakın olarak yani şimdi yeri olarak çünkü kızım gelmişti üniversiteyi okumak için. Öyle bir seçtim. Yani bir2 isim arasında seçmek zorundaydım. Burayı seçtim, tek tercih yaptım zaten çıktı

-sizin için çocuk nedir hocam nasıl tanımlarsınız çocuğu?

+ Çocuğu nasıl tanımlarım? Yani şey eğitim aracı olarak mı yoksa genel olarak mı, çocuğu, nasıl tanımlarım?

-Genel olarak sizin için ne ifade ediyor?

+Çocuk benim için ne ifade ediyor? Çocuk çocuk bir hamur gibi diyeceğim yani. Branş olarak ölümü şimdi kendi çocuğuma baktığım da emek diyeceğim. Sevgi diyeceğim ama bir başkasının çocuğunun da ne diyebilirim? Yine aynı şeyler aslında benim için öyle evet bitmez tükenmez bir emek yani çocuk

-peki hangi sıfatlarla tanımlarsınız? Çocuğu neye benzetirsin iz?

+Ha çocuğun neye benzettim? Çocuk benim için öncelikle bir şeydir masumiyet ifadesidir başlangıçta. Ama kişisel olarak onu tanıdığımda of masumiyet ten çıkıp da farklı yanlarını gördüğümde bir yetişkine doğru gitmiş derim. Yani başlamış derim. Normalde çocuk dediğim zaman o bey masumiyetin bir masumluk tur ama bir oyun oynatırım. Beden eğitimi dersinde ona çocuk çok farklı şekillerde kullanır. O kazanma duygusuyla o zaman derim. Bu çocuk çocukluktan çıkmış sanki böyle düşünürüm. Ama temelde baktım nokta çocukta masum, çocuk, çocuk. Hani bazen hareketler yapılır bu çocukça denilir ya çocuğa harç bir şey vardır böyle. Hani o yapsa bile ona kızıl maz çocuksu dur. Ben çocuğu öyle görüyorum.

-Okulu nasıl tanımlarsınız? Sizin için okul ne demek?

+ Ya ben okula eğitim öğretim deniliyor ya ben genelde hep. Eğitim kısmındayım yani ben hep davranış kısmındayım. Tamam öğretimde şart. Elbette bilgi öğrenecek ama benim için öncelik bütün hayatı boyunca düzgün davranışları kazanması olduğu için ben hep davranış kısmındayım işin açıkçası. Yani işte dersine gireyim girmeyeyim. Kimde bir bozuk davranış görüyorsan veya o an benim kulağıma işte bir küfür geliyorsa bir başka yanlış hareket geliyorsa. Ben hep bu kısmındayım. Okul benim için davranış kazandırma. Çünkü aileden gelen bir çocuk var ve yıllarca onu görmüş ya çocuk çünkü ne görürse onu kapıyor ya emiyor. Böyle istediğin kadar düzeltmeye çalış. Buraya geldiğinde kaç yaşında olmuş oluyor? 11:12 yaş zaten kişiliği oturmuş geliyor. Neredeyse bir takım şeyleri kazandırabiliyorsam düzeltilebiliyorSam ham mutlu oluyorum. Benim için davranış yuvası, yani bilgiden çok kişiliğini nasıl anlatabilirim? Yani değiştirebiliyorSam kişiliğini olumlu bir etkide bulunabiliyor. Sam tam oranın yeri orası yani.

-İlk okul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz? Nasıl birisiydi?

+Hiç unutmadım. Hatırlıyorum

-bahseder misiniz? Ondan nasıl birisiydi? Karakteri nasıldı?

+Şeyde mesela dersinizi dersimizde izlerdik de benim şimdi mesela o dönemdeki öğrenci ile şu dönemdeki öğrenciye bakarsan öğrenciler bir kere aşırı derecede rahatlık var. Hani biz? İlkokul öğretmenimize nasıl anne babayı bile önünde tutarak tap artık yani taparcasına severdi. Şimdi sevgi bile bazı şartlara bağlı çok sevdiğini düşündüğün öğrenci bile işine gelmediğinde, yani onun sevdiğinden belki emin olduğunu düşündüğünde yanıla biliyorsun. Yani bütün kavramların değiştiğini gördüğüm bir dönemdeyiz. O yüzden inanın hani bana hep derlerdi. Öğrenciye güvenilmez işte hocam hani dikkat et yok ya derdim olur mu öyle şey? Ben çünkü hani bir şey söylüyorsam ağzından çıktıysa o değişmez. Hani kiminle konuşursam konuşayım arkasında dururum. Ben hayatımda hiç yemin etmemiş bir insanım yemin etmem gerek duymam çünkü dediğim gibi çıktığı söz odur ama şu dönemde bakıyorum görüyorum ki. Her şey çok çok farklı. O nedenle ben ilkokul öğretmenimi hiç unutmadım. Onun yeri hep ayrıdır. Biz anne babadan bile hani önde tutardı. O öğretmen bir şey dediği zaman onun bizi gözlemesi ne olur? Bizi takip etmesine gerek yok. Ona söylenen şeyi yerine şimdiki nesiller tabiki böyle değil. Yani her şey çok farklı. İlkokul öğretmeniniz ile giriş adında böyle bir öğretmenim vardı. Nasıl bir öğretmendi? Dersini dersinde güzel işleyen anlatan. Sevgisini de gösteren böyle bir öğretmenim vardı, şanslıyım diyorum.

-Otorite sizin için nedir, nasıl tanımlarsınız?

+ Benim için nedir? Ya da otorite aslında bizim için bir meslek hastalığı kötü. Yani öyle tanımlıyorum çünkü hep bir şey bekliyoruz. Öğretmen olduğumuz için karşınızdakinden kayıtsız şartsız bir kabulleniş bekliyor. Zaman zaman bunu da gözlemliyorum ama bazı kişilikte çıkıyor ki yani öğrenci de size itiraz edebiliyor. Benim hakkımı yediniz diyor işte o zaman. Otoriteyi doğru kullanabiliyorsam yani o çocuğunda bir iradesi olduğunu, bir hakkı hukuku olduğunu anlayıp dinleyip ben bu otorite mi yerinde kullanabiliyorsam ne ala yoksa otorite hani astığım astık, kestiğim kestik veya işte sus ya sen ne diyorsun vs. Bu değil otoriteye böyle bakmıyorum ama içten içe bunca yılın getirdiği de bir meslek hastalığı olarak. Sanırım şeyimiz var. Böyle karşı çıkılma ya tahammül edemiyoruz işte. Biz ne yaparsak ne edersek ben. Çünkü çok baskıcı öğretmen arkadaşlar da görüyorum. Çocuk bir kendini bir şey anlatmaya çalışıyor. Kes lan işte konuşma bilmem ne. Bu tarz davranışlarda görüyorum. Benim onayladım, otorite bu değil,

-siz otoriter birisi misiniz? Peki dersiniz için?

+ Ben evet şöyle anlatayım. Otoriterim ama baskı yoluyla değil. Yani ben çocuğa anlatıyorum. Mesela işte şu, şu şu seçenek veya şunu şunu yaptım, bunun karşılığı bu nasıl anlatayım? Direkt şunu şunu esnekliğin var, çok despot biri değilim. Çocuk benden çekinir ama benim etrafımdan da ayrılmaz sever beni nasıl dersiniz bilmiyorum ama dersimde Dersim ile ilgili yani ben. Sorumluluklarla ilgili belki sıkayım. Ben bir başak burcuyum. Mesela benim olmazlarsa olmazlarım nedir? Ben güven duygusuna çok önem veririm veya çocuğa bir ödev verdiğinde onu yapmasını isterim. Niye bu bir sorumluluktur? Sorumluluğu gelişmemiştir. Yapmazsa çok geçerli bir sebebe olur, hoş görüm de vardır. Ben nasıl anlatayım ya ben her duyguyu bünyesinde taşıyan enteresan bir kişiliğim.

- Peki eğitimde güç kullanımına inanıyor musunuz

+ ama bir şeyi yağcı olduğunda da benim yanıma gelir. Yani benden para da isteyebilir, benden başka şeyde ister işte annesini, babasını aramamı da işte ama dersinde de hani benden de çekinir derki, mezun öğretmen işte dersinde şunu şunu yapılmasını istemez ya da bunu bilir işte veya bir dolu arkadaşım işte biz başa çıkamıyoruz. Gel sen bir bak sen bir konuş diyebilirler bana ben böyle böyleyim yani.

-Eğitimde güç kullanımına inanıyormusunuz, gerekli mi sizce?

+ Efendim

- eğitimde güç kullanımına inanıyormusunuz? Gereklimi yani fiziksel güç olabilir, psikolojik güç olabilir.

+Ha fizikten güç yanlış o kullanılmamalı tabiki.

-Diğer türlü nasıl olabilir?

+Yani çocuğu olumlu yönde etkilemek için yapmanız gereken elinizde ne olur? Haber notla mesela öyle bir dayatma yapmam ama ne ile yaparım mesela şöyle bir otorite kullandığım oluyor. Benim minder ile ilgili minderde takla atmak istemezler. Korkarlar bende o korkularını yenmeleri için üstlerine giderim. Ha bu çocuk korkuyor, minderde takla atmasın, ben ona öyle geçiştirme hayır derim. Sen bunu yapmaya gayret edeceksin. Ondan sonra bende böyle bir bazen otorite dayatma oluyor ama. Öğrenci odaklı olumlu olacağını düşündüğüm bir dayatma yapıyorum. Kendim için değil, korkusunun üstüne

gidiyorum. Örneğin ona yardımcı oluyorum zaten kendim önce atlıyorum, gösteriyorum. Korkma zaman için diyorum bak bir sebep yok ama söylediklerimi yapman gerekiyor. Gel seninle beraber yapın, yardımcı oluyorum. O çocuğun ondan korkmak yerine zevk almasını sağlamak için. bir takım yöntemleri uyguluyorum. Nitekim de sonunda yaptığını görüyor, başarıyor, kendi kendine atlamaya zevk alıyor ve bunu görmek benim çok hoşuma gidiyor. Bunu yapıyorum. Yani böyle bir otorite kullandığım anlarım oluyor.

-Disiplin nasıl ayırt ediyorsunuz? Otoriteden ve güçten disiplin sizce nedir?

+Ya disiplin. O düşünüp bir kere önce insanın kendi içinde kendi bir iç disiplini varsa onu zaten karşınızdakine de geçiriyorsunuz. O anlıyor, disiplin zorlu olacak. bir şey değil, korkarak olur ama ne oluyor mesela 2 dakika susuyorsa arkamı dönüyorum yine konuşuyor. Hani bir disiplin hep başında bir sopayla bilmem vs şununla bununla sağlanacak bir şey değil.

-Peki eğitim ortamının disiplini nasıl kazandırabilirsiniz? Çocuğu eğitim ortamına mı nasıl kazandırabiliriz?

+ Soruyu doğru mu anladım?

-Anlayışını çocuğa nasıl kazandırabilirsiniz? Ortamında disiplin anlayışını nasıl kazandırırım?

+ Ben bunu kazandırıyorum. Çünkü zaten benim branşım da bir disiplin olmak zorunda. Benim dersine geldiği zaman çocuk. Nerede ders yapacaksam önce mesela şunu anlatayım, branşım gereği önce 2 tane kaptan seçerim. Çocuk bütün sınıfa da söylerim. Dedim ki, ders öncesi bu 2 kaptanın benim yanıma gelecek. Nerede ders yapacağımızı öğrenecek. Şartlara göre kapalı spor salonu olan bir okuldayım, şanslıyım. 3 beden eğitimi öğretmenini olduğumuz için dönüşümlü kullanmak zorundayım. Bahçede miyim, sınıfta mıyım gibi mesela bunları öğrenmek için iletişimi. 2 kap tanımla yaparım, başka olsun. Hiç kimse bana gelmeyecek, sormayacak derim ilk girdiğim andan itibaren kurallarımı çocuklarıma anlatırım. Bu benim disiplin çerçeve midir? Gittiğim zaman ben o çocuklarımız sırada düzgün görüyorsan beni bekler buluyorsan ben o disiplinin sağlamış. Mm derim. Ben bunu bu şekilde yapıyorum. Konuşarak anlatıyorum. Beklentimi söylüyorum buna uymayan öğrencim varsa derse girmemesi gerektiğini hani dersimi sabote edecekse bana rahat vermeyecek se isterse dışarı çıkabileceğini söylüyorum. Veya kapının önünde bekledi yorum yok yazmayacağım seni diyorum, gelmeye bilirsın diyorum. Bulunmaya bilirsın diyorum ama ben o disiplini çocuk benim ne istediğimi biliyor ama ben bunun zorla mı yapıyorum? Hayır ama o 2 kaptan dışında bana hiç kimse gelmiyor asla yani öğrenci benim ne istediğimi anlıyor ha disiplin. O disiplini sağladığınız zaman zaten kendinizi güçlü hissediyorsunuz. Bunun getirisi otorite mi? Otorite ise otoriter im diyorum ama ben o disiplini görmek istiyorsam ki görüyorum. Ben o sınıfı o şekilde beklerken buluyorSam ister 5 dakika geç geleceğim ister başka bir işim olsun. Öğrenci beni bekliyorsan o benim için o disiplindir. Aynı zamanda da o güce erişmiş olduğum için bu bir otorite göstergesidir. Ha dinlemeyen da var yapanda var ama zaman içinde hepsi ben bunu ne istediğimi anladıkları için o düzene geçiyorlar. Geçmek durumundalar ama ben bunu tutup da geçmedi diye ona ceza vererek. Veya işte hakaret ederek vs. Bununla yapmıyorum ama o güce sonunda erişiyorum. Otorite ise bu otorite

-sınıfınızda kurallar var mı?

+Sınıfımda kurallar var kuralları. Küfür hakaret kötü bir davranış yapılmayacak yapıldığı zaman o zaman mesela bir oyun oynatıyorsun. O çocuğu oyundan dışarı alıyorum.

-Gerekçesinin açıklayabiliyor musunuz?Yani sizi anlıyorum o anda.

+Tabiki hemen özür diliyor ama hep nedense benden özür diliyor, benden dilemesi gerekmiyor aslında mesela küfür etti ağzından kaçtığını söylüyor. Hayır diyorum. Yani farkında değilsin ama belki sürekli bunu sen artık normal bir davranış şekline getirmişsin ki çok duyuyorum. Mesela futbol maçı yapıyor. Mesela başka bir şey yapıyor işte arkadaşın davranışı ona hoşuna gitmiyor, hatalı geliyor hemen. Siz de biliyorsunuz genelde erkekler derdik. Şimdi ki nesil kız öğrencilerde maalesef çok fena bir şekilde ağızları bozuk konuşuyor. Ona hemen öğrenciyken ara alırım. Genelde söylemek istemezler. O zaman bütün sınıf olarak derim size. Bu hani çok sevdiğiniz oyunu zamanı vereceğim ama sonradan bir çıkar ben söyledim özür dilerim, ben ısrar eder özür dileyip oyuna gireceğini düşünür hayır. Oynayacaksın dedim. Bu hafta kesinlikle kurallarım var. Yani bu konuda taviz vermem onu da bilir.

-Öğrenci sınıf yönetimimizde ne gibi yöntemler metotlar kullanıyorsunuz?

+Sınıf yönetimi dediniz, değil mi?

-Kullandığımız metotlar var mı, geliştirdiğiniz ya da?+

+ Sınıf yönetimi yani işte ben önce anlattığım da bir aslında başladığında yönetim biçimi olarak ne istediğimi konuşarak anlatıyorum. Önce benim sizden beklentim vs. Bu diyorum kaç öğrenci buna zaman içinde zaman içinde değil aslında evet, çok bozuk davranışları olmayan bir öğrenci ise kolaylıkla anlaşıyoruz. Ben de onlara. Nasıl yani? Şeyle değil. Çocuk beni anlıyor ya nasıl anlatıyorum bilmiyorum ama hani olduğum gibi ne istediğini biliyorsa iletişimde ben sıkıntı yaşamıyorum. Öğrenci ile metot olarak da kendimi açık ne istediğimi anlatarak veya hatalı bir davranışı varsa özel olarak çekip konuşarak bir şekilde o duygumu geçiriyorum. Benim metodun bu yani ben notla korkutma ile vs değil ha ama şunu da biliyor, öğrenci önce uyarıyorum. Sabırla bir daha uyarıyorum mesela disipline verme olayını çok geç yapanlardan biriyim çünkü konuşuyorum, bir oluyor, 2 oluyor 3 oluyor. Ha saygısız bir tablo varsa farklı bir. Seviyeye geçiyorsa o zaman mecburen bir tutanak tutup disipline veriyorum ama genelde öğrenci ile birebir konuşarak çözüme ulaşan biriyim.

-Öğrenci sınıfta mutlu olup olmadığını nasıl anlıyorsunuz? Öğrencinin sınıfta mutlu olup olmadığını nasıl anlarsınız? Mutlu olup olmadığını?

+Gönderim dersinden dolayı mı?

- Genel olarak mutlu mutsuz mu dersiniz?

- De ki bir öğrencinin mutsuzluğunu ya da mutlu olmasını nasıl anlıyorsunuz? Yani ne gibi semptomlar gösterir sizce?

+Tamam, mesela o gün o çocuk mutsuz da zaten içine kapanık tır şey asla derse ilgi duymaz. Mesela çok hareketli bir çocuk ama o gün işte kapanmış veya kendini yorgun halsiz. Yani her gün dersinde gösterdiği genel olarak davranışlarını göstermiyorsa bir sıkıntısı vardır veya işte bir takım şeylerde zorlanıyor dur o gün kendini iyi hissetmiyorsa ben onu çok rahatlıkla anlıyorum. Yani onu gözlemleyebiliyorum. O gün o çocuğun diğer günlerden farklı olup nasıl bir sıkıntısı ol mesela şu günlerde bunu yoğun şekilde

yaşıyorum. Hatta çok kötü depresyon getiren bir öğrenci var. Ona yardımcı olmaya çalışıyorum ilk defa onu ben gözlemledim ve şuan hani o çocuğu kazanmak için ciddi bir çaban var ki bu konuda da sanırım şey ulaşmış ya ulaştım ona onun ruhuna indim. Bu da beni mutlu ediyor. Yani fark ederim o konuda gözlemciyim iyidir iyi bir gözlemciyim.

- Yani bu konuda herhangi bir destek alıyor musunuz? Rehberlik servisinden ya da aile katılımı yönüyle.

+ Şöyle bunu yaparken ben destek almıyorum ama sonrasında o çocuklara destek olsun diye onları yönlendiriyorum. Yani ben çocuğu gözlemliyorum. Bu çocukla ilgili bilgiyi rehber öğretmenime veriyorum. Onunla bir görüşme sağlıyorum. Rehber öğretmen zaten bu beni aşar dediğinde anneyi babayı çağırıyoruz. Eğer varsa anne baba yoksa. Sonrası için mesela diyor işte bu beni aşar bir pedagog görmesi gerekiyor ya da bir psikiyatri servisine gitmesi gerekiyor. Çünkü bu artık ben o biliyorsunuz. Rehber öğretmenler sadece orada öğretmen işin psikolojik boyutu olduğu zaman iş farklı yöne gidiyor. O da anneye, babaya veya aileden kim varsa görüşebilecek. Onlara o şekilde yönlendiriyor. Ama ben bu öğrencileri tespit etme konusunda. bir hayli şeyim. Yani fark ediyorum, farkındalığım var ve rehber öğretmene yönlendiriyorum.

-Eğitimde aile katılımı sizce gerekli midir, önemli değil mi?

+ Eğitime ailenin mi? Elbette ki çocuk zaten bize şöyle. Yani çocuk kişisel ailede gördüğü davranışlarla kendi kişisel durumunu tamamlayıp geliyor. Yani ben 3 yaşından sonra 3 yaşına kadar zaten bir çocuğun bir dolu davranışı kazandığını düşünüyorum. Ailede gördüğünü evet birde ilkokulu atlayıp geliyor. Hani yaşıyor geliyor aile orada o çocuğun ne vardı ne vermedi bilmiyorum ama zaten şu dönemde hayretler içindeyim yani aile. Bazen şu cümleyi sarf ediyorum, ister istemez çok hoş bir şey değil ama Allah aşkına siz diyorum, nerede büyüdünüz, nerede yetiştiniz geldiniz sizin bir aileniz var sizin anneniz, babanız size bir gün bile hani şu şunu demedi mi diye kullanabildiğim anlar oluyor, gerçekten şaşırtıyor öğrenci beni. Yani aile içinde gördüğü eğitim direk sınıfına okula yansıdığı için. Her konuda davranışın olsun, konuşma tarzın olsun, başka arkadaşına müdahale olsun. Önem ayşeye soru soruyorum. Ayşe yerine bütün sınıf cevap vermeye başlıyor. Ya bakın çocuklar diyorum ben ayşe'ye sordum, size sormadım. Yani bu biliyorum, önemli özellik siz konuşmayın. Siz karışmayın bana her şeye cevap versin. Ayşe ile ilgili bütün bilgiler herkeste var. Herkes bir başkasıyla ilgili her şeye. Hem de olumsuz şekilde atlıyorlar, anlatmaya çalışıyorlar. Ha bu benim hiç hoşuma gitmiyor. Yani mesela bir şey yapılmış görün ki bu yapılmaması gereken veya işte olumsuz bir davranış hemen başlıyorlar. Şu şunu yaptı, bu, bunu yaptı, aşırı derecede şikayet aşırı derecede aşağı çekme davranışları şu son dönemde iyice yoğunlaşmış. Bunlar hoş şeyler değil, yani bir şey yapmış olabilir o çocuk ama. Hemen arkasında bir art niyet, bir kötü niyet bilerek yapılmış. Ne bileyim ben yani bu tarz böyle kişisel bozukluk. İçeren davranışları çok fazla gözlemliyorum

-sizin için öğrenci peki nasıl bir tanımla ifade edilir? Yani öğrenciyi nasıl tanımlıyorsunuz, nasıl olmalı sizce öğrenci?

+ Ya öğrenci nasıl olmalı? Yani benim bir dolu modelim var anneyim? Eşim öğrenciye modeline de yüklenen şey nedir? Benim için bir kere önce davranış biçimi, konuşma şekli mesela geç kalıyor. Öğrenci içeri girip geçen var gelip te çok özür dilerim. Öğretmenim bugün geç kaldım izninizle içeri girebilir miyim? Diyen var ha benim modelim odur, öğrenci nedir öğrenci okulunda? Yapması gereken şeyleri. Yani hepimizin mesela benim

evdeki hiç benim üstüme adlandırılması ama hani doğal olarak kendi kendime görev adl ettiğim şeyleri nasıl yapabiliyorsan her öğrencinin de üstüne yüklenen bir şey vardır. Nedir işte dersinde yapması gereken davranışlar, düzgün davranışlar öğrenciye öyle bakıyorum ama insan kişi onun da farklı olduğu günler olur. Bunun için de söylüyorum bugün kendini iyi hissetmiyorsan. Bana lütfen ders öncesi söyle, ben sözlü sınav yapıyorum ya uygulama rahatsız tam bugün ki nitekim oluyor. Ben onların sonraya bırakıyorum. Hayır sen bu gün hasta bile olsan okula geldin sen öğrencisin benim sınavıma girmek zorundasın demiyorum. Bu şekilde öyle davranıyorum,

- öğrenci nasıl davranmalı?

+ Okulun kurallarına uymalı karşısındaki bir insan büyük kim olursa olsun sadece öğretmeni değil benim okulumun hizmetlisi var işte kapıda görevlisi var, büyüklerine saygılı yani bir büyükle konuştuğunu bilerek konuşmalı tutup öğrenci elini kolunu kaldırarak hani kitap tarzı davranışları da bu olmamalı. Eğitim böyle görüyorum,

-eğitim tanımınız nedir peki? Yani eğitim sizin için nedir?

+ Eğitim işte dediğim gibi klasik bir tanım var. Eğitim benim için düzgün davranışları kazandırmak ya hani eğitimin amacı öğretimde bilgi vermek, eğitim. Eğitim benim için bu hani zaman içinde o süreçte doğru davranışlar bizler yol göstererek veya bir başkasının rehberliğinde üzgün davranışları kazanmak.

-Çalıştığınız bölgedeki veli profilinden biraz bahseder misiniz? Yani nasıl bir veli profili var o bölgede?

+Veli sıkıntılı bir profil bizim bölgede. Şuan pandemi dan dolayı okul içinde değiller ama pandemi öncesi bütün veli okul içinde her şeye karışan bir veli profili vardı. Şuan tabiki o hastalık nedeniyle bunu bu şekilde yapamıyorlar ama. Genel olarak yorumladım da çocuğuyla ilgili bir sıkıntısının söylediğinde başta çok itiraz eden işte benim çocuğum yapmaz, onu da nasıl düşünerek söylüyorlar herhalde kendilerine yansıyacağını bildikleri için kendilerini korumak aslında hedef çocuğunu korumak değil. Çünkü o çocuk o davranışı yapıyorsa aileden gelen bir takım şeylerle yaptığını bizim bildiğimiz için çocuğunun yapmayacağını söylüyor. Ama sonrasında tabiki işte tutanaklar var veya bu çocuk bu ya yaptı dediğimizde bize ama sıkıntılı bir veli profilimiz var. Zaman içinde bazen şaşırtıyor. Hani çok kolay ikna olup çünkü şey ben çocuğun sıkıntılı olduğunu söylediğimde hani mesela hiçbir öğretmen bunu gözlemlemeye bilir ama ben branşım nedeniyle veya işte dediğim gibi belki yapısal olarak farklı ndan dolayı. Kolaylıkla çocuğun ruhsal durumunda bir sıkıntı varsa bunu tespit edebiliyorum. Bununla ilgili bir şey söylendiğinde başta kabul görmese bile sonrasında. bir zaman geçtikten sonra bu yönde gereken yapıyor. Yani aile ikna oluyor bir süre sonra. Çok müdahale eden öğrencilerle ilgili

-peki pandemi öncesinde ne yapıyordunuz? Yani ne gibi dengeleme süreciniz vardı?

+Aileyi çok müdahale ettiğimiz zamanlar soruyu aileler,

- veliler çok müdahil olduklarında sizin sürecinize bu noktada siz neler yapıyordunuz? Pandemi öncesinde yani?

+ Aileler müdahil olduğunda. Yani benim söylediğim olayın dışında farklı davrandıklarını, yani bana karşı gelip de. Hıhı. Ya amaç orada bana karşı gelip benim

kabul edilmem değil. Yani veli çocuğunun okulda o şekilde davrandığını kabul etmiyor ama bir süre sonra sadece ben değil de başkalarından da duyduğunda veya işte idare bu konuda devamlı aradığında kabul etmek durumunda kalıyor. Yani o çocuk evinde farklı olabilir. O çocuk evinde şiddet gördüğü için anne babamız indirmiş olabilir. Ama bu çocuk okula geldiğinde. Arkadaş ortamında farklı davranıyor. Veli sonra bunu kabul ediyor. Ben burada çok daha ötesinde yani veli ikna etmek için bir şey yapmıyorum, işin açıkçası devreye daha sonra idare giriyor veya işte rehber öğretmen girdiği zaman veli de bunu anlıyor. Velinin dediğim gibi önceki itirazı belki kendilerinden kaynaklı boşlukların açığa çıktığını saklamak olabilir. İtiraz edebilir veya çoğu bunu bildiği zaman okula bile gelmiyor. Yani çocuğuyla ilgili bir görüşme, bir toplantı yapıldığında zaten sıkıntılı sorunlu olan çocuğun velisi katılmıyor, katılmak istemiyor. Hep bunu duyduğu için hep bunu duyacağını bildiği için genelde gelmiyor. Yani bir ay öncesine kadar zaten sınıf rehber öğretmenliği me vardı. Şuan yok ama benim gözlemlediğim bu mesela sorun olduğunu düşündüğüm öğrencilerin velilerini. Özellikle çağırırım ama gelmezler, gelmezler dedi.

-Aynı okulda çalışan öğretmenlerin arasında fikir benzerlikleri olmalı mı sizce çocuğa karşı ya da eğitime karşı.

+ Çocuğa karşı eğitime karşı fikir benzerliği elbette ki yani mutlaka ayrıldığımız taraflar olur da böyle çok çok kutupsal olarak bir ayrışmanın olmaması gerekiyor tabiki. Elbette olmalı. Yani kişisel yapılardan dolayı kimi çok nasıl anlatayım? Ha sevgi gösteremez ama görevini işte ya da öğretmenliğini, rehberliğini yapar. Hakkınızı mesela ben dokunsal bir insanımdır. Dokunmayı severim, çocuğu kucaklarım, haberinin farklılığın bu olabilir ama eğitimde mutlaka yani böyle dediğim gibi çok çok bizi ayrıştıracak. Böyle aramızda kutuplar oluşturacak bir şey olmaması gerekiyor.

-Çalıştığınız kurumda öğretmenler arasında bir gruplaşma hissediyor musunuz? Böyle bir durum var mı?

+ Kesinlikle aynen kesinlikle var.

-Peki bunu neye bağlıyorsunuz? Neden öğretmenler arasında sizce gruplaşma oluyor?

+Örtüşmesi ne bağlı yorum? Hani insan kendini kimi yakın hisseden kendi gibi davranı, kendi gibi hareket edenı aşağı bir grup var işte nedir? Hani bana arkadaşımı söyle sana kim olduğunu söyleyeyim. Hesabı kafa olarak yapı olarak davranış olarak birbirine benzeyen insanların ister istemez hemen böyle bir kutuplaşma gösterdiğini tanık oluyor keza hepimiz bunu ister istemez yapıyoruz işte nedir? Her gün aynı yere gidip oturuyor. Aynı insanlar o masada oturanlar belli. Onlar bir kutuplaşma içinde bizim öğretmenler odamız da 3 masa var. Benim gittiğim yer belli benim yanıma çevremde oturan insan, öğretmen arkadaşlarım belli eder. Masadakiler de belli ha bunları. bir araya getiren özellikler dediğim gibi tamamen kişisel yapılarından kendi davranışına, kendi tarzına uygun olduğunu, kendi yaşam segmentinde bulduğu insanlarla insanlar bir süre sonra daha sıkı, daha yakın ve daha farklı gruplar oluşturarak bir arada oluyorlar.

-Bu durumu sağlıklı buluyor musunuz?

+ Bu durumu sağlıklı bulunmaktan ziyade ister istemez ortam sizi buna zaten içiyor. Yani ne oluyor bazılarıyla? Az dialog. Doğduğunuz için. Musunuz ama aynı yoğunlukta iletişime girmiyorsunuz. Bu da sizin tercihiniz oluyor. Çünkü bakıyorsun ha benim öyle. Mesela kendimi tamamen izole ettiğim bir kaç tane öğretmen arkadaşlar sesini

duyduğunda bile irrite oluyorum. Çünkü kadın o kadar yüksek sesle o kadar nasıl anlatayım? Fütursuz şeyden, nezaketten uzak değil sanki sokakta sanki kavga eder gibi konuşuyor ki öğrenciye öyle d. Benim böyle bir insanla iletişim ona benziyorum. Ben kendimi ondan uzak tutuyorum. Nitekim o da benim o hislerimi bildiği için benden uzak kalıyor olmak zorunda mı? Elbette ki ama bunu öğrenciye göstermemek yansıtmak durumundayız. Biz yetişkin iz ama onlar daha bunu anlamayabilir. Farklı görünmeye bilir. Hangi iş ahlakı vardır? Ama ben onun varlığına saygı gösteriyor. Sam o da bana saygı göstermeli. Bunun için yapmıyorum ama öğrenci bunu istemem. Ben kendi içimde ayırıştırır. Mm kiminle konuşup kiminle konuşturmaya cam konuşmayacağım mı? Ben bu seçiciliği mi yapıyorum yani ben bu elemeyi yapıyorum.

-Okul yönetimi sizce nasıl olmalı? Yani ideal bir okul yönetimimiz var mı?

+ İdari açıdan mı okul yönetimi nasıl olmalı? Ya bir dönem okulun idari kısmında ydım. Çok zor yani öğretmen kısmında olduğunuz zaman onları anlamıyorsunuz ama idarecilik yapmaya başladığınızda onların öğretmenlerden ne beklediğini, ne yaptığını çok iyi anlıyorsunuz. Şimdi öğretmen olarak devam ediyorum. Benim görevim sorumluluğum ne ders zili çaldı zaman sınıfıma erkenden gitmek. Demi bizim okulda mesela bu okul dersi erken gitme süresi 78 dakika. bir öğretmen 78 dakika geç gittiğinde ileriye açıdan bakıyorum. Sınıflar boş öğrenciler sınıfa geç giriyor, gürültüden durulmuyor idari. Yönden bu defa ne oluyor? Onları ben cümle ikisinde yaşadığım için çok iyi anlıyorum. Okul idaresi nasıl olmalı? Okul idaresi tatlı sert mi diyeyim. Ya. Nasıl olabilir ki? Yani bizden yetişkin insanlar, görev bilincini sorumluluğunu bilen bir insana herhangi bir şey demeye gerek yok yani. bir şey söylenmez ama zaman zaman hatırlatılıyor. Yani yazılarla düzgün bir şekilde düzgün dilde yapılması gereken söylenebilir. Başka bir şey yapılmaz işini kötüye kullanıyorsa bir yaptı 2 yaptı 3 yaptı. Yapılması gereken bir yazıyla uyarımı mı olur, başka bir şey mi olur? Hani son durumlarda da belki bu olur.

-Okul yönetiminden memnun musunuz? Peki, şu anda çalıştığınız kurumda.

+Evet, ben şuanki ile alemden son derece memnunum. Benim idare ile bir00 yüze getirecek karşılaşacak. Hani bir konumda olmuyor? Benden beklenen şey zamanında işte dersime girip çıkmaksa işte nöbetinde olmam gereken yerde isem onları ben zaten sıkıntıya düşürecek şekilde davranmıyorsan hiçbir problem olmuyor. Hani aslında karşınızdakine verdiğiniz le ilgili. Nasıl davranıyor sanız o davranışlar sizi aynen o şekilde geri dönüyor. Meslekte güne kadar geç kalmadım, hiç rapor almadım, keyfe keder ama hadi idare benden ne bekliyor? Öğretmen keyfe keder rapor almasının işte dersine geç gelmesin, dersini boş bırakmasın. Ben bunları yaptığım sürece zaten ileri ile hiçbir sıkıntı yaşamam. Bunun içerisinde davranırsan elbette onlar da bir hoş görür, 2 görücü ondan sonra yapması gerekeni yapar yani bir şekilde. Durum bu. Karşılıklı herkesin görev ve sorumluluk bilinci anlayışı. Yeter yeterince gelişmişse sıkıntı yaşamıyoruz.

- Meslekte siz neler motive eder?

+Beste beni ne motive eder. bir kere. Öğrencinin istekli olması öğrenciye kazandırmış olmam. Bu beni motive ediyor. Yani öğrenciden alacağım böyle o enerji neşe hadi yapalım hocam hadi işte o istek motive ediyor. Sevgiyle yapmış olması hani o korku korkuyu ben hissedebilen bir öğretmenim çekilmekten. Korkudan dolayı değil de dediğin gibi isteyerek yapmış olması beni motive ediyor, dersinden zevk aldıklarını. Genel öğretmenlerden duyduğumda anlatıyorlar. Çünkü bu beni motive ediyor işte. Sınıf öğretmenini mesela söylüyor işte diyormuş ki beden eğitimi dersinde heyecanla işleme

şunu hocaya şu hareketi yapsam acaba hoşuna gider mi? Bu yana kadınlar güzel şeyler. Bunların bu şekilde dönüt aldığımda da haber mutlu oluyorum. Bu çocuk benim dersiniz zaten sevdiğini de belli ediyor, anlatıyor, birde bana beğendirmek için bir başka öğretmeni ile sınıf öğretmenine paylaşıyor. Başka bir öğretmenden duyuyorum, geliyor anlatıyor. Yani bunlar güzel şeyler bunlar beni motive ediyor.

-Eğitimde fırsat eşitliğine inanıyor musunuz?

+Eğitimde fırsat eşitliği miz maalesef yok. Neden yok sizce? Yok çünkü bizim ülkemizde öyle bir eşitlik yok. Yani kişiler arası bir eşitlik olmadığı için. Dolayısıyla fırsat eşitliği de olmuyor. Bundan rahatsız mıyım? Ben sizin mesela hiç bir öğretmen arkadaşımın çocuğunun dersine girmek istemiyorum. Neden? Neden nedeni çok açık? Yani şey, bundan mümkün olduğunca başıma gelmesin diye düşünüyorum. Ne oluyor ben o çok başka bir çocuğun zaten burada bile fırsat eşitliği yok olmuş oluyor. O öğretmen çocuğu olduğu için bu hep gözlemliyorum, farklı davranılıyor. Mesela bu sene böyle bir durumum var. O çocuğa farklı davranmıyorum elimden geldiğince. Çünkü sekizinci sınıf ve 8 inci sınıfa kadar öyle gelmiş. O çocuk başıboş her şeyi yapıyorsunuz da dolaşıyor ediyor. Benim okulunda bir öğretmenin oğlu çocuğu ama ben şuan onun dersine giriyorum ve ilk defa giriyorum. Sürekli uyarı yorum yapmaması gereken şeyleri belki annesine de söylüyordur, hani beni sürekli uyarıyor bana bunu diyor. Belki benden öncekiler ki nitekim öyle yapmışlar ki bu çocuk ne bir psikolojik teste kalmış işte ne rama gitmiş ne bilmem ya da işte be hazırlanacak öğrenci grubuna girmiş bana kalırsa öyle bir öğrenci normal değil ama yapılmamış ama ben ne yapıyorum ben onun her davranışını okey bilemiyorum söylüyorum yani rahatsızlığımı dile getiriyorum. Çocukla konuşuyorum, yapmaması gereken davranışları veya onu ayırt etmiyorum diğer öğrencilerden. Çünkü bu zamana kadar o çocuklar hep onun farkında. O yaşa kadar böyle gelmişler ve kanıksamış var. Onu sırf öğretmen çocuğu olduğu için inanına başka birinin okulda, öğretmenin, arkadaşımın çocuğu olmasa o çocukla sürekli dalga geçilirdi. O çocuk farklı gözle bakılırdı, bu kadar hoş görülmezdi ha bu bile bir fırsat eşitliği yani eşitsizliğine. Benim için çok önemli. bir örnek

-devlet okulları arasında eşitsizlik olduğunu düşünüyor musunuz türkiye'de? Devlet okullarında devlet okullarının arasında bir eşitsizlik olduğunu düşünüyor musunuz?

+ Türkiye'de bulunduğunuz yere göre ile göre yaşadığınız çevreye göre elbette ki var olmaz mı

-çalıştınız Bölge dışında bir yerde istanbul'da çalışmayı düşündünüz mü yada ister miydınız?

+ Çalıştığım bölgede başka bir okulda mı

-ilçe dışında başka bir ilçede çalışmayı düşündünüz mü hiç ya da bunu ister miydınız?

+Yok, ben mesela bulunduğum yerden böyle şikayet edip de alman kahretsin başka başka bir ilçede çalışmak isteseydim zaten o biliyorsunuz. Biz öğretmen olarak puanlarımız var. Yıla bağlı ha puanı yüksek bir öğretmenim istediğim ilçeye geçebilirdim. İstedğim okulu hani tercih edebilirdim ama ben böyle bir şey düşünmekten ziyade ben buradaysan burada yapmam gerekenleri odaklanır. Mm. Burada nasıl mutlu olduğuma bakıp, çünkü ben bulunduğu yerden şikayet edip de kendini mutsuz etmekten ziyade hep şikâyet şikâyet işte böyle gitmektense Allah kahretsin yine bunlar yine bunlarla mı maraton burasında hiç olmadım. Bulunduğum yer neresiyse? Çünkü biliyorum ki ben şimdi il içinde tercih

yapsam. Yani illaki istediğim yerler olacak ama belki şuan için böyleyim. Hani daha yolun başında başladığım yıllarda olsa belki bu mutsuzluğu daha çok yaşardı. Belki de bilmenin güvencesi haber ki bilinçaltı ama böyle bir insan hiç olmadım. Genelde gittiğim yerde neyse şartlar onları o şekilde davranarak hani evet buradayım. Burada bulunmam gerekiyor. Şartlarım bu. Ona göre davranmayı tercih etmişimdir. Anlıyorum,

-öğrencilerinize nasıl hitap edersiniz? bir hitap şekliniz var mı?

+ Yok yani değişkenlik gösterir. Abi ile hitap ederim ya da kuzum derim, tatlım derim ama genelde bütün öğrencilerimin hemen hemen adlarını bilirim adları ile hitap ederim. Yani oğlum, kızım benden ne zaman çıkar? Çok nadir çıkar. Ve iyi bir zamanda çıkmaz kızla isam çıkar. Hani onu ben o zaman sanki sıradanlaştı, varmışım gibi o zaman oğlum derim. Mesela diyelim ki nöbetçiyim uzaktan bir öğrencinin işte neye demirleri tırmandığını görüyorum. O zaman benim için oğlum diye bağırırım ama adını bildiğim mesela başka bir öğrenci ya adını da söyleyerek in oradan aşağı da diyebilirim. Ama genel yapım hep isimleri ile hitap etmektir. Çünkü onlar içinde bunun özel olduğunu adlarıyla hitap edilmenin özel olduğunu düşünürüm. Yanınızda oğlum ve benzeri gibi hitap ediyorsunuz. Böyle. Black o yani adını bilmediğim kişiye oğlum derim. Kızdığımda adını biliyorsam yine adıyla hitap ederim. Konuşma tarzım bir tık daha ne olur otoriter daha sert, o onu anlar. Bu şekilde mesela diyelim ki istediğimiz sonuç olmadı. Daha sonrasında ben mutlaka o öğrenciyi çeker. bir kenarda özelliğine konuşurum. Hani üzüldü ise kırıldıysa yanlış anlaşılmasın diye bir şekilde onunla tekrar diyaloga girerim yani genel yapım bu. Ekledim

-hocam cevaplarınız için zamanınızı ayırdınız, çok sağ olun.

Esra

+Teşekkür ederim, iyiyim, çok bilgim yok ama öğretmenlikle ilgili bir röportaj olduğunu biliyoruz ama...

-evet, aynen bazı bazı sorularım var cevaplarını benim için çok kıymetli. O yüzden çalışmam için gerekiyor isterseniz başlayalım yavaş yavaş.

+ Ben çok kötü bir ders saati tamam

- hocam branşınız nedir?

+ Fen bilim.

-Meslekte kaçınıcı yılınız?

+ Beşinci yılım.

-Daha önce hangi illerde

+6 da diyebilirim 6.

-Daha önce hangi illerde

+ gaziantep'te eğitim verdim? Efendim,

-Bu okulu tercih etmeniz için özel bir sebebi var mı?

+ Tamam, biraz sesiniz gitti ya bu okulu tercih etmek. Peki en önemli sebebim aslında okulu yakın olmasıydı. Çünkü yüksel olarak yorulunca bu derslerimize de yansıyor. Onun dışında çünkü teknoloji kullanımı bizim dersimizde çok etkili oluyor. Bütün derslerde etkili ama bizim dersimize özellikle sınıf mevcutlarının da sormuştum. Yani yakınlığa da baktım ama bunlar mesela çok dezavantajlı olsaydı bu durumdan tercih etmeyebilirim. Çünkü hani daha kısa mesafede otobüse gidebileceğim yerler de vardı işte akıl tan. Kalması, öğrenci mevcutlarının böyle 20:25 olması bunlar etken olmuştu.

-Ailenizi de öğretmen olan başka bireyler var mı?

+ Yok yok.

-E peki hocam sizin için çocuk nedir? Çocuğu nasıl tanımlarsınız?

+Çocuk. Hiç ben de tanımadım ama şimdi düşünüyorum. Çocuk deyince aklıma böyle meraklı dünyayı keşfetmeye çalışan bir varlık geliyor. Gözümün önüne hareketli soru soran öğrenmek yani. Böyle diyebilirim ya. Soru, soran, hareketli, meraklı bir insanım.

-Peki çocukluğu tanımlayan sıfatlar sizce nelerdir? Çocuğu neye benzetirsin iz?

+Sülfat. O zaman yine aynı şeyi söyleyeyim, merakla heyecanla. Eğlenceli konuşkan bütün çocuklar böyle değil ama aklıma genel olarak böyle bir tablo geliyor.

- Okul sizin için ne ifade ediyor? Okulu nasıl tanımlarsınız?

+Oku. Tabi hani amacı başta böyle öğrenmek hayatı öğrenmek miyim? Sosyalleşmek. Yani. Kültürümüzle ilgili bilimle ilgili yaniçocuğu birçok açıdan yetiştirdiğimiz bir mekan yaşlıları ile birlikte sosyal bir ortamda

-ilkokul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz?

+ Hatırlıyorum ama böyle çok üzerinde pozitif etkisi olduğu şeklinde değil de. Yani normal bir öğretmen olarak hatırlıyorum.

-Nasıl birisiydi, biraz bahseder misiniz? Nasıl bir karakteri vardı?

+Çok fazla aslında hatırlamıyorumda, yani normal derecede düşüklüğüne böyle sadece dümdüz ders işliyor diye hatırlıyorum. Hani ben çok etkileyen? Şeyler kalmadan onunla hani kimse anlatır ya şöyle bir öğretmenim oldu beni böyle etkiledi diye öyle bir öğretmen değildi ama çok negatif bir etkisi de yok. Yani standart diyelim bizim zamanımızdaki öğretmenler gibiydi. Otoritesinin mesela şey şuan hatırladım. bir evine gitmiştik. Hani evini ziyaret etmiştik öyle bir samimiyetimiz vardı herkese evine açıyordu ama yine de o zamanlar böyle çok daha disiplinli işleniyor dersler. O yüzden böyle çok hani çok böyle tatlı güzel anlar. Çok fazla oyun oynadığımız işte eğlendiğiniz öyle şeyler canlanıyor kafamda.

-Otorite sizin için ne ifade ediyor?

+Batakılıkta. Düşük ama böyle katıldı bisikletini sıkıca. Otorite ve böylenegatif şeyler çağırıştırıyor. Şuan muamma, yani otoriter öğretmen deyince sanki böyle. Çok fazla kendini ön plana çıkaran öğrencilerin sessiz olduğu bir ortam aklıma geliyor. Yani söz sahibi olan kişi gibi.

-Siz otoriter bir öğretmen misiniz?

+Yok hiç değilim. Ben çoğunlukla çocukları konuşturmaya çalışır. Onları böyle dersine katmaya çalışıyorum. Hani ben yönlendirici öğretmenin daha çok?

-Eğitimde otorite gerekli mi sizce? Otorite yansıma nasıl?

+Tanımladığımız a bağlı ya otorite disiplin kesinlikle gerekli ama bu disipline böyle. Hani Kaşıkçı? Ay dedim, sırf sen çatık kaşına bir otorite den bahsetmiyorum. Hani ben kuralların net oldu? Öğrencilerin doğru, yönelenlerin verirsın, nasıl davranması gerektiğini bildikleri bir sınıf ortamında otorite olmalı. Bunu böyle tanımlarsak.

-Eğitimde güç kullanımına inanıyormusunuz? Gerekli mi sizce? Fiziksel güç ya da psikolojik güç.

+Hayır, çünkü öğrenciye negatif etkileri olacağını düşünüyorum. Zaten fiziksel güç kullanamayız. bir de böyle yaptığımız zaman çocuğa çok daha yanlış mesajlar veriyormuş. Yani sonuçta biz onlardan büyürüz ve hani onlar bizden küçük sanki güçlü olanın zayıf olanı ezmeye hakkı varmış gibi bir algı oluşuyor. Psikolojik güç de zaten çok yanlış. Çünkü psikolojik bazen fiziksel dan çok daha fazla zarar verebiliyor. Çocuktan bir süre negatif etkiye neden olabilir. Öz güvenini etkileyebilir, cesaretini kırabilir. Derste sesinizin kendini ifade etmesini engelleyebilir.

-Sizin yükseldiği oluyor mu sandın? Ders işlerken sesinin yükseldiği anlar oluyor mu?

+Yani zaten monoton bir ses tonuyla anlattığımızda bağlayabiliyor. Böyle bazı yerlerde işte sınıfta almaya başladığında öğrencinin ismini kullanarak böyle daha yüksek sesle ya da böyle bazı yerleri çok vurgulayarak dikkat çekmeye çalıştım. Oluyor ya da çok fazla ses varsa hani mesela benim kuralım var onu kullanıyorum ama o etkisiz kaldığı zaman sesini yükseltmek zorunda kalabiliyorum. Yani sessiz olun anlamında derse dönelim derse odaklanalım şeklinde.

-Disiplin anlayışından biraz bahseder misiniz? Yani disiplin sizin için ne ifade eder, nasıl kullanırsınız bunun?

+Disiplin okuldaki kuralları sınıftaki kuralları ifade ediyor benim için bunun. Okulun ilk ilk 2 haftasında falan böyle oturmak çok önemli çünkü oturmadan sonrasında çok zorluk yaşayabiliyoruz. O yüzden ben hep ilk haftalarını buna bayılıyorum. Mesela kuralları direkt kurallarımız bunlar şeklinde değil de gerekçelendirme rek çocuklarda sınıfta dersi nasıl daha etkili işleyebilir iz? Kurallarımızı belirleyelim. Gerek onların fikirlerini alıyorum. Böylece onlar kendileri koydukları kurallara daha çok uyuma yatkın olabiliyorlar ya da bunun gerekçeleri hakkında konuşuyoruz. Hatta model yiyoruz bazen mesela bu karar olmasaydı nasıl bir ortam olurdu, şimdi canlandıralım diyoruz. Ondan sonra işte bunu bir kartona yazıp öğrencilerin imzasını almak ya bunlar zaten yöntemler ama bunu sürekli aslında hatırlatmak gerekiyor. Çünkü çocuklar çok dağılmaya müsait. Onun dışında derslerde ve genel olarak çocuklara gidişatla ilgili fikir sahibi olduğunda zaten kurallara daha iyi takip edebiliyor. Her dersiniz aynı değil, sonuçta etkinlik yapılacağı gün önceden yönergeleri çok iyi vermek gerekiyor ya da tabiki dersin içeriğine göre de bu disiplin esneye bilir? Yani bazı dersleri mesela daha çok işte sessiz olunması gerekir. Sezer, kalan konuşur ya da etkinlik yapılacağı zaman herkesin konuşabileceği bir zaman aralığı vardır ama sonra işte bu etkinlikle ilgili konuşurken. Sessizlik olması gerekir. Yani bunlar biraz hatırlatmak gerekiyor ama her derste.

-Sınıfınızda ne gibi kurallar var? Biraz bahseder misiniz?

+Yani klasik kurallar öncelikle işte söz hakkı alarak konuşmak. 2 tarafında temiz tutmak. Öğretmen konuşurken dinlemek, söz hakkı alan arkadaşımızı dinlemek. Temel kurallar var. Yiyecek içecek ile ilgili kurallar öğretmene göre değişebiliyor aslında bu da kötü ben suya su içmeye izin veriyorum demek zaten olmaz mı? Bazı öğretmenler suya da izin vermiyor ama ozaman hani çok seven bir çocuğun temel bir ihtiyacın a girememiş oluyor. O yüzden bu konuda esneklik anlarını çok fazla kural yok. Yani zaten çok fazla olduğunda takip etmekte zorlanırlar.

-Temel en gerekli olan krallar yemek yemeyi neden izin vermiyorsunuz?

+Yani zaten şu anda korona dönemi olduğu için su içmek bile bazen tehlikeli oluyor da yemek yemek yani ders işlerken yemek yemek çok sağlıklı bir durum olmaz diye düşünüyorum. Hani çocuk açsa şey yapıyor mesela hani ağzına bir2 lokma alıyorum o seni say diyorum. Bazı çocuklar kahvaltı yapmadan dert edinmiş oluyorlar. Yani bu birçok açıdan engelleyebilir ders o yüzden. Ders açısından engellediği için izin vermiyorsunuz. Ben ders açısından en sınıfta yani rahatsız edici koku oluşabilir. Arkadaşları başkaları birbirlerine etkilenebilir görüp.

-Sınıf yönetiminde hangi yöntemleri metotları kullanıyorsunuz? bir kullandığınız bir yöntem var mı? Ya da bir metot izlediğiniz?

+ Ya işte öncelikle bu sınıf kurallarının belirlenmesi, sonra yani kullandığım en sık kullandığım en çok işe yarayan kuralında el kuralı bunu dersin başında, yani kuralları konuştuğumuz zaman söylüyorum şunu söylüyorum, çok fazla ses olduğunda ben elimi böyle kaldıracağım diyorum. Bu şekilde oldu demek, sizde birbirinize bağırarak yerine birbirinize bu hareketi yaptığınızda bu mesajı vereceksiniz. Ama böyle. Hani en ufak her sesle bunu kullanmıyorum. Çünkü en çok fazla kullanıldığı zaman ve etkisiz oluyor. Çok sınırlı dağıldığında gerekli olduğunda kullanıyorum. Bunu tutabiliyorlar. Onu hatırlatıyorum. Birde başka anlamlar biliyorlar. O yüzden bu hani dur sessiz ol anlamında diyorum. Bu kuralı kullanıyorum. Birde dersin başında hani dersin gidişatı ile ilgili yönerge veriyorum, onun dışında başka kurallarım yok. Sınıf içi iletişimde hatırlat.

-Sınıf içi iletişim sizin için ne ifade ediyor? Yani sınıftaki iletişimi öğrencilerle olan iletişiminizi nasıl sağlıyorsunuz?

+Nasıl içi iletişim değildi? Hani benle alakalı mı

-genel anlamda aslında.

+Aslında. Patates bekleme olması çok önemli. O yüzden ben öğrencilerime her zaman fikirlerine değer veriyorum ve hani doğru yanlış diye bir şey yok. Burada önemli olanın fikirlerimizi paylaşmak, bunları değerlendirmek yanlışlardan da sonuçta bir şeyler öğrenebiliriz. Bunu çok şaşıyorum. Yani hiçbir öğrencinin. Anlamda böyle etkisi olacak bir yönelik şey geri dönüp vermiyorum. Geri dönüş zaten çok önemli. O yüzden her birinin böyle fikrini aldıktan sonra geri dönüt olarak hani teşekkür ediyorum. Onunla ilgili ben aklıma gelen bir şeyi söylüyorum, hani onun fikrinin bir şekilde dahil ediyorum olum ya da olumsuz olsa bile kendileri kendileri arasında da bunu hani hayata geçirmeleri için uğraşıyorum biraz. Çünkü çok fazla birbirlerini eleştirmeye şikayet etmeye yatkın oluyorlar. Birbirimize olumlu yanlarını da tespit etmeye yönelik. Yani sözel olarak motive ediyorum diye öğrencinin sınıfta mesela etkinliklerde grup çalışmasına dikkat ediyorum ki grup çalışmasında çocuklar sonuçta birlikte bir ürün ortaya koydukları için

orada yardımlaşma oluyor işte fikir danışması oluyor birbirlerine karşı. Bu şekilde iletişim artırmaya çalışıyorum.

-Öğrenci sınıfta mutlu olup olmadığını nasıl anlarsınız?

+Yani zaten fiziksel olarak mutluluk bir şeye çok yansıyor o yüzden. Çoğunlukla mesela etkinlik yaptığınızda hani kamerası çöp etmeye müsait olduğu için çok yapıyoruz. Yani şöyle biraz zamanlamada öğreniyorlar, başta böyle bazı öğrenciler çok yapamadıklarını da mutsuz olabiliyorlar. Hemen işte arkadaşlarla yönlendiriyorum. Yardım etmesi için yada ben yardımcı oluyorum. Sonuçta zaten ortaya bir ürün çıkardıklarında işte o da takdir edildiğinde değer gördüğünde mutlu olduklarını yüzlerinden görüyorum. Bu şekilde anlıyorum.

-Peki sürekli bir mutsuzluk halinde? Sürekli bir mutsuzluk halinde olan öğrenciniz olduğunda ya da oldu mu bilmiyorum. Bu noktada ne yapıyorsunuz, nasıl yaklaşım izliyorsunuz?

+ Olabildiğince ben derse katmaya çalışıyorum ama muhtemelen hani umutsuzluğun arkasında çok daha derin sebepler var. Hani bunlarla kendi sınıfında mesela ilgilenebiliyorum ama diğer sınıflarda olduğunda hani çok fazla müdahale edemiyorum. Ders dışında hani belki sohbet edip sorabilirim ama yani bu yoğunlukta bu kadar vaktimiz kalmıyor. Ben ders içinde ona olabildiğince derse katmaya çalıştım. Eğitimde aile katılımı size şeylerin.

-Eğitimde aile katılımı sizce gerekli mi?

+Belli bir noktaya belli bir noktaya kadar gerek aslında aile çok önemli. bir faktör zaten çocuk hani aileden nasıl gördüyse sınıfa da onu taşıyor. İletişim aslında çok gerekli ama bunu yapamıyoruz. Yeterince sadece sınıf öğretmenleri olarak bir şekilde ilgilenebiliyorum ama diğer sınıflarla ilgili çok fazla öğretmenleriyle iletişime geçemiyorum ama çok böyle büyük bir sorun olduğunda geçebiliyoruz ama gerekli olduğunu düşünüyorum. Çünkü dediğim gibi işte bir sürü sebep olabiliyor çocuğun. Başarısızım. Dakika, isteksizliğin deki arka planında aile devreye girdiğinde en azından mesela bazı çocuklar doğru düzgün defter tutmuyor, malzeme istiyorsunuz diyorlar. Bunun sebeplerini anlayabiliriz ya da aile ilgilenmediğini görünce daha göturdüm. Bu açıdan gerek.

-Çalıştığınız bölgedeki veli profili nasıl, nasıl değerlendiriyorsunuz veli profilini?

+ Ben gaziantep'e göre buradaki gelip burasını çok ilgili buldum. Yani çok böyle. Hatta ilgili derken biraz hatta bazen hadlerini bile aşabiliyorlar. Yani öğretmene müdahale edici buldum. Biraz bazı konularda yani gelip iletişim kurup anlamaya çalışmak yerine. Ya eleştiri de bulunabiliyorlar. Çok garip geliyor bana bu. Onun dışında hani mesela bazı şeyleri gereğinden fazla önem veriyorlar. Yani mesela en basitinden yoklama ile ilgili bir sorun var. Bunun üzerine o kadar düştü ki 23 gündür yani yok varken yok yazılmış. Hani küçük bir hata düzeltilebilir ama böyle çok daha önemli şeyleri konuşmak yerine bu tarz şeylere odaklanma biliyorlar.

-Size müdahale ettiklerinde ne yapıyorsunuz, tepkiniz ne oluyor?

+Ya aslında müdahale edilmemesi gereken durumlarda ben çok iletişim kurmadım. Ya mesela bir tane veli çok gereksiz. bir şekilde müfredatta olan bir konu ama mesela

boşaltım sistemi konusunun modelini yapıyoruz ve bu çocuğu olumsuz etkilediği için çok rahatsız olmuş bu durumda yani bu konuyu böyle daha. Yani işlemi yani benim ders işlememe savunmayı birleştirdi bulunmuş. Hani bu etkinliği niye yapıyorlar? Şeklinde kendisine göre mesela utanılacak bir durum çocuğu etkileyen bir durum olduğu için bana müdahale etme hakkını biliyor. Sınıf öğretmeni mesela bunu dile getirmiş bende. Hani, eğer zaten bunun sonu ne derse gelir görüşmeyi diye düşündüm. Kendini direk iletişime geçmedim. Yani böyle hadlerini aştıkları yani hatta erken yani yanlış eleştiri gereksiz eleştiride bulundukları durumlarda çok fazla muhatap olmamayı tercih ediyorum. Çok çünkü bazen iş yaptınız fazla diye onun da etkisi var. Onun dışındaki durumlarda kendi sınıf örnekler ise zaten direk veli ile iletişime geçiyorum. Diğer sınıflarda sınıf öğretmenine sordum şekilde.

-Sizin sizce okul yönetimi nasıl olmalı? Yani ideal bir okul yönetiminden bahsediyorum. Sizin için nasıl olmadı?

+Okul yönetimleri. Öğretmenlerle idarecilerin daha böyle işbirlikleri hiç birlikte halinde. Fikir danışın. Aldığı kararların birlikte verildiği bir ortam olmalı. Yarında böyle daha net olduğu kimin ne zaman ne yapacağını belli oldu. Planlı programlı bir işleyiş olmalı ve fikir alınmalı. Yani ortak kararları bazı öğrenciler açısından

-Okul Yönetimi nasıl olmalı sizce?

+Okul yönetimi mesela ben buradaki genelde aklınızdaki müdür idare profiline baktığımızda öğrencilerin böyle gitmeye korktukları çekindikleri bir bölge. Ama bu okuldaki mesela ben idare eden çok memnunum ve çok farklı buldum. Facebook buna göre buna göre yapmışsın. Öyle karşılaştırdığında arkadaşlarımdan duyduklarım da yola çıkarak çok daha böyle iletişimin pozitif olduğu gördüm ama öyle olunca. Hani. Nezaketle çok önemli mesela böyle işte buyur şeklinde değil de, hani bunun sebeplerini açıklayarak, anlayış göstererek yaklaşmak. Öyle olunca yaptığın işi de hani yapmak zorundasın? Ama en azından çok böyle üzerindeyim, hissetmeden yapıyorsun. bir işin bir parçası olduğunu bilerek yani. Eğitim tanımları ile de bu yüzden öğrencilerle bir mesafe olmalı tabi ama iletişim kurabilecekleri bir meclis.

-Eğitim tanımınız nedir, eğitimi nasıl tanımlıyorsunuz?

+Eğitim böyle tanımlar deyince birden aklıma gelmiyor da. Yani sizin öğrencileriniz de hem. Bilgi olarak benim kültürü olarak hem sosyallik olarak. Yetiştikleri, yani yetişmeleri için. Ürüne kuramadım. Yani. Tıklamadım ya. Öyle güzel yani çok yönlü açıdan geliştirmemiz için. Kıramadım, başka sarı gelsin onunla bağlantılı. Yani görüşmenin sonuna doğru sorun değil.

-Sizce öğretmenleri, velileri memnun etmek gibi bir sorumlulukları var mı? Yani veli memnuniyeti sizce gerekli mi?

+ Tamam bağlantı.

-Isterseniz herhalde orada gitti sanırım bağlantı. Öğretmenlerin veli memnuniyeti gibi bir sorumlulukları var mı diye sormuştum en son yani veli memnuniyet sizce gerekli mi?

+Hee tamam veli memnuniyeti ile ilgili sorumlulukları var mı?

-Öğretmenlerim böyle bir görevi var mı sizce?

+Ya aslında bence bu kadar çok benimle muhatap olmalıyız ama dediğim gibi işte çocuğu çocuğun hayatıyla ilgili bilgi almamız için de en önemli kaynak orası. O yüzden bir şekilde iletişim halinde olmanız gerekiyor ama aslında bizim işimiz daha çok öğrencilerle olmalı. Belli de işte bunun bir parçası olduğu için belirli bir derecede sorumluluğumuz var. Ama çok fazla olunca bu sefer çok veli nin müdahalesi oluyor ve. Bilmiyorum, bizim içinde daha zorlaşıyor, işler daha çok büyük oluyor.

- Ne sıklıkta veli toplantısı yapıyorsunuz?

+Aslında. Artık yapılsa etkili olabilir. Şuan sadece bir kere yaptık. Dönemin başında sınav var birincisi. Bölüm. Sen ben yapmadık. Ben bu dönem bir daha yapar mıyız? Yani dönemde en az bir tane yapıyoruz.

-Sizce bu yeterli mi

+ yeterli değil bence. Yeterli olması için en azından dediğin gibi işte bir buçuk 2 ayda bir yapılması gerekir.

- Yapmama sebebiniz yoğunluk mu.

+Evet yoğunluk. Birde öğrencileri çok iyi takip etmek gerekiyor. Hani böyle derli toplu ve diye? Derya konuşmak gerekiyor. Belki bunun takibini de çok iyi yapamıyoruz. Bu sınavlardan sonra daha kolay oluyor elimizde en azından notlar oluyor. Yani aslında biraz öğretmeni niyetinde, yani çok fazla yük olmasın diye yapıyoruz. E çalıştır idaresi ve karar aldığı hani uygulamak kolay oluyor ama böyle sene kaldığında. Orada bizim eksiklerimiz evine giriyor.

-Çalıştığınız okulda öğretmenler arasında gruplaşma var mı? Gözlemliyor musunuz bunu?

+Evet, bu okulda gözlemliyorum. Nasıl da şöyle yani okulda, her okulda olabilir. Bu ama mesela sayıyla alakalı Gaziantep teki okulunda daha küçük bir okuduk ve hepimiz aynı anda başlamıştık. Çok güzel bir ortamı vardı. Burada masaların konumu da etkili burada. Hani insanlar da hep aynı masaya oturma yatkın oldukları için genelde aynı kişiler birlikte takılıyorlar. Bu anlamda gruplaşma var ama hani bu diğer gruba selam vermemek ya da kötü hisler beslemek şeklinde değil hatta zaten. Her grupta illaki böyle grubu bir araya getirdiği için herkes bir araya getirmeye çalışan insanlar oluyor. Bu sayede etkinlikler yapıyoruz. Bu şekilde herkes aslında birbiriyle iletişim halinde olabilir. Hani öyle bir ortamımız var ama genel anlamda herkes aynı kişilerle takılmayı tercih ediyor. Bu da etkiliyor. Yani aradığınız da biraz mesafe oluşmasına sebep olabiliyor.

-Okulda çalışan öğretmenlerin arasında sizce fikir benzerlikleri olmalı mı?

+ benzerlikleri zaten eğitimci olduğumuz için illaki ortak noktada buluşmamız gereken şeyler var. Bu da aslında çok önemli. Çünkü bir öğretmen farklı, bir öğretmen farklı davrandığında öğrencileri adapte olmakta zorluk çekiyorlar ve hatta bazen mesela bir öğretmen çok sert kuralcı fransa'dan kalktım işte otoriter olduğunda. Diğer derste öğretmen işte daha böyle rahat sigortam şunu da öğrenciler çok fazla gelişebiliyor. Hani onlar da dengeyi bulmakta zorlanıyorlar. O yüzden ortak hareket edilmesi gerekir aslında. Herkesin öğretim yöntem.

-Sizin meslekte neler motive eder?

+Ben çoğunlukla öğrenciler motive ediyor yani çünkü çok fazla zaten moralimizi bozan şey olabiliyor okulda ya da işte ülkede. O yüzden genelde ben öğrencilerimden aldığım geri dönüp ile motive oluyorum. Bu yüzden de derslerinde böyle daha keyifli işlemeye çalışıyorum. Çünkü bu şekilde ben de keyif alıyorum. Öğrencilerden olumlu dönüt almak ya da onların birçok açıdan böyle geliştiğine şahit olmak beni mutlu ediyor.

-Peki sizi de motive eden şeyler? Sizin nelerde motive eder yani motivasyonunuzu neler düşürür okulda?

+ Yani çok fazla iş yükünün olması hedeflenir ya da gereksiz. İşlerle meşgul edilmek. Öğrencilerin de mutlu hani? Motivasyonun bir nokta oluyor ama onların çocuklarına veriyorum. Böyle yaptığı için takdir edilmemesini bu hem öğrenci tarafından hem tarafından olabilir. Ama mesela buradaki idaremiz bu konuda çok hassasız. Beni çok mutlu ediyor. Yani eski okulumda bir sürü projeler, etkinlikler yapardım. Çok fazla takdir edilmediğini de kötü hissedebiliyordum. Yani yada böyle olduğunda bu sefer bunu suiistimal ediliyorsa istekli olduğunda bu sefer bütün işlerin senin üzerine yıkılması şeklinde. Rahatsız edici durumlar olabiliyor.

-Eğitimde fırsat eşitliğine inanıyor musunuz?

+ Inanmak istiyorum. Yani zor birşey çok planlama gerektiriyor. Çok fazla çalışmak gerekiyor. Üzerine fırsat eşitliği olması gereken bir şey zaten ama bunun için işte. Inanmak inanmak ile birlikte çalışmak da gerekiyor. Peki ülkemizde eğitimde olmazsa o zaman aynı sınava da sokmamız gerekiyor. Çocukları o yüzden çelişki var.

-Yani bu durum ülkemizde fırsat eşitliği var mı sizce bunu gözlemliyor musunuz?

+ Yani yapılmaya çalışılıyor. Sonuçta iyi yapılan şeyler de var ama okulların imkanları çok farklı. Ya da yani çok fazla değişken var. O yüzden uygun tam olarak böyle bir eşitlik oldum. Zaten kimse söyleyemez. Mesela doğuda köy okullarına çok fazla yardım gidebiliyor. Bazen bir köy okulu normalde okuldan çok daha fazla imkanına sahip olabiliyor. Ama her okulda mesela akıllı tahta olmayan bir sürü okul var. Laboratuvar olmayan bir silahım var. Ben hala mesela beşinci Senem laboratuvarı olan bir okulda çalışmadım yani. O yüzden bu bir eşitsizlik var. Hani bunlar hani daha lükse kaçan şeyler? Sonuçta okuluna gitmekte bile zorlanan insanlar var. Öğretmeni olmaya çalıştınız.

-Bölge dışında başka bir ilçede çalışmak ister miydiniz istanbul'da?

+Yani. Söyle ben aslında daha çok bilsem de çalışmak istiyorum. Hani burada bölge olarak değil de daha böyle projelerin yapıldı. Öğretmenlerin çok daha istekli olduğu bir ortamda çalışmak beni daha motive eder. O yüzden öyle bir isteğim var. Yani ilçe olarak düşünmek daha iyi. bir öğrencilerin başarılı olduğu bir bölgede çalışmak isterim. Tabiki hani daha sınıf mevcutlarının yine iyi olduğu öğrencilerin daha istekli ve başarılı olduğunu tercih ederim.

-Tayini isteseydiniz hangi ilçeyi düşünürdünüz peki?

+ Şu anda istanbul'a ilgili şu an çok bilgim yok. Çoğunlukla böyle benzermiş gibi geliyor ama daha. Merkezi yerleri tercih ederdim. Tabi bu kenar mahalleler değil. Hem ulaşımı kolay hem de sınıf öğretmeni Sevim daha yüksek olduğu yerleri tercih edebilirdim. Çünkü öyle olunca çocuklar da gerçekten bu etkili yani sosyo ekonomik seviyesi yüksekse çocuk daha fazla imkanına sahip olmuş oluyor ve daha çok yani katılımcı

olabiliyor ya da bir şey yapmak istediğinde maddi sıkıntılarla karşılaştın için. Sonunda tabi dezavantajları vardır. Bu seferde çok kıymet bilinmiyor bazı şeylerde. Öğrencilerin iyi takip ediyorsunuz. Tercih ederdim bu tarz bir ilçe olur bilmiyorum şuan yani

-öğrencilerinize nasıl hitap ediyorsunuz? Değişkenlik gösteriyor mu? Hitap şekliniz.

+Ben hep çocuklar diyorum yani bazıları mesela yaşa göre gençler diye sesle biliyor. Bilmiyorum benim ağzımdan bir türlü gitmedi, birde çocuklar deyince. Yani onların bir az daha çocuk olduğunu da vurgulamış oluyorum burda, hani aramızda böyle bir seviye olmuş oluyor? Ağzına öyle alışmış hep çocuklar diyorum.

-Neden o seviyeyi vurgulamak istiyorsunuz?

+Bazıları arkadaşlar diyor ama arkadaşımız da değil, sonuçta onlar.

- Bu aradaki seviye neden vurgulamak istiyorsunuz?

+Efendim

- aradaki seviye neden vurgulamak istiyorsunuz? Yani çocuklar derken?

+Ya burada hani bir otorite almak sebebiyle değil de. İletişim sanki öyle daha kolay oluyor böyle. Hani kendi ders işleme yönteminde daha böyle katılımcı olduğu için çocuklar deyince daha kendimi iyi hissediyorum böyle hani? Bilmiyorum, gençler değil de sanki karşımda böyle daha farklı bir grup varmış gibi hissediyorum. Çocuklar gidince daha rahat hareket ediyorum.

-Çocuklar nasıl hissediyorlar kendilerini siz böyle hitap ettiğinizde?

+Diyorlar ama belki onlar da bilmiyorum. Hani farklı bir şekilde seslenen bir değişiklik olur muydu? Belki hani sekizinci sınıflarda çok fazla sekizlere girmedim de orada çocuklar deyince belki biz çocuk değiliz şeklinde geri dönüş olabilir ama hani cepteki okulda bunu yaşamadım için birde onlar böyle küçüklükten yetiştirip büyüttüğün için benim gözümde daha çocuk kalmış olabilirler.

-Son bir sorum daha var hocam iyi öğretmen sizin için nedir, nasıl tanımlarsınız?

+İyi öğretmen bir kere hem profesyonellik anlamında soruyorsanız ve aynı zamanda işinde profesyonel olan öğretmen ama öğrenciler ile de iletişimi iyi olan yani o zaten o iletişim, o sevgiye dayalı iletişim kurduktan sonra her şey kolaylaşıyor. Bence bu anlamda aradaki o sevgi bağı kurabilen öğretmendir bence. Balkır alamayınca çünkü çok yetersiz kalıyor.

-Çok teşekkür ederim,

+dinleyen anlamaya çalışan, onlara göre gelmiş şekil alan bir.

- Teşekkür ederim. Cevaplarınız için zamanınızı ayırdınız. Çok sağ olun.

+Şimdi o yüzden çok yönlü her şeyi içeriyor. Yani öğrencileri, öğretmeni onlar arasındaki iletişime işte sosyal ye çok yönlü gelişmeyi, işte, insan olmayı, ahlaklı olmayı, öğrenmeye, hepsini içeren bir bütün yani.

-Bütün bunları okul ortamında sunmak sizce mümkün mü?

+ Soruyu tekrar alabilir miyim?

- Bütün bu değerleri okul ortamında sunmak sizce mümkün mü? Tekrar sorayım mı duyabiliyor musunuz şimdi? Bütün bu bahsettiğiniz eğitim tanımının içindeki değerleri okulda öğrencilere sunmak mümkün mü?

+Bağlantının koptuğunu acaba ben duyuyorum, sizi şuan ama duyabiliyor musunuz? Benim sesim gitmiyor galiba?

-Şimdi geldi. Önce bahsettiğiniz eğitimin içinde olan değerler yani ahlak dediniz, davranışlar dediniz. Bütün bunları okul ortamında sunmak sizce mümkün mü? Bütün bunları okul ortamında.

+Tamam. Gerçekten anlayamıyorum.

-Tamam yazıyorum şimdi.

+Öbür türlü çok kalıcı ve etkili olmuyor. Yani mesela insani değerleri öğretmeye çalışıyoruz. Ama bir öğretmen yani biz bir şeyler kurmaya çalışırken başka bir öğretmen bir öğrenciye hakaret ettiğinde hiçbir anlamı kalmıyor gibi bir şey oluyor. Yani çocuk çünkü zaten etrafımda çok fazla olumsuz madalya bileceği örnek var. Hani öğretmenlerden, hepsinden aynı şekilde olumlu bir model görmeyi ki bunun doğru olduğunu da anlayabilirsin. Yani yerleştirebilirsiniz?

-Eğitimde değerler

+ zamanla olmamız gerekiyor aslında.

+Değer yargılarım derken

-Yani olmazsa olmazları nelerdir? Eğitimin içinde mutlaka olması gerekiyor dediğiniz parçalar nelerdir? Mutlaka verilmesi gerekiyor. Çocuğa dediğiniz.

+ Kendi temel bilgiler 5 inde ahlaki değerler bunlar daha derin olduğunu soruyorsunuz. Saygı en önemli şey. Saygı deyince içinde zaten bir sürü şey geliyor. Yani karşıdakini dinleme. Etkili iletişim kurma işte tabiki başka değerler de var. Yani yardımlaşma olsun. İş birliği olsun. Dergi önce en çok sahibi geldi ama çünkü her şey burada bağlanıyor ya sonuçta

-sizi en çok kızdıran davranış nedir? Sınıfta öğrenciler tarafından yapılan en çok kızdınız tepki gösterdiğiniz.

+ Son sorduğunuz soruya ya tekrar arayın yada yazın alır mı?

- Şu an yazıyorum.

+En deyince aklıma gelmedi ama hani sınıfta çok fazla öğrenciler birbirlerini şikayet ediyorlar ve en ufak bir şeyde kavga edebiliyorlar galiba? Evet, en çok izlenen şey zaten fiziksel olarak kavga etmesine direk müdahale ediyoruz ama birbirlerine hakaret edebiliyorlar. Küfür edebiliyorlar, en çok kızdıran. Yani bu direk müdahale etmem gereken bir şey olduğu için bu oluyor.

- Nasıl müdahale ediyorsunuz peki? Yani ödül ceza kullanıyormusunuz?

+Sınıfınızda. Cezadan ziyade o an. Yaptığım yanlış olduğunu vurgulamak ve. Yani empati kurmasını sağlayan teneffüste bazen hani sonradan çocuklarımızı gereken bir

sorun olduğunda aralarında konuşturup birbirlerini anlamalarını sağlıyorum. Birilerine özür dile getiriyorum. Bu şekilde oluyor. Yani çok etkili olmuyor belki ama.

-Ödül ya da ceza kullanmıyorsunuz, sınıfınızda galiba.

+ Ya çok fazla evet ya şöyle mesela artı eksi kullandığım zamanlar oldu ama bunun da çok böyle. Ya aslında bilimsel olarak da ödül cezanın negatif etkileri var. Onlarla ilgili de bir kitap okumuştum. Öyle olunca çok kullanmamaya çalıştım. Bu da öğretmeni çok gören bir şey ama çünkü çocuk bu sistemin içinde büyümüş, alışmış. Ödül derken burada hani sözel olarak hani olumlu davranış yapanları pekiştirmek şey mi? Neyse onu kullanıyorum ama. Maddi somut işte artı notunu yükseltme şeklinde direk kullanmıyorum ama bunun sonuçta sözlü notlarını etkileyeceğini dile getiriyorum. Bu şekilde bulanmış oluyorum aslında ama direk o an görmüyor yani. Sonuçta hani dönemin başında neye göre notlandırma yapacağımızı söylüyoruz ya ozaman davranışlarının ve işte derse katılmanız bunu etkileyeceğini söylüyorum. Bu şekilde ödül ceza oluyor aslında.

-Teşekkür ederim. Ben cevaplarınız için sorularım, bu kadar çok sağolun

+ceza vermiyorum. Biraz zor iletişim kurdum ama şu anda.

Nur

-Hocam branşınız nedir?

+sınıf öğretmeniym ama yani? Sınıf öğretmeni olarak çalışıyorum ama mezun olduğum okul o değil. Hangisini söylemeliyim yani şu anda görev yaptım branş tamam. Sınıf öğretmeni

- lisansınız ne peki?

+ Edebiyat Fakültesi mezunuyum. Mimar Sinan Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi

- meslekte kaçınıcı yılınız?

+29 u çalışıyorum

- daha önce hangi illerde ilçelerde görev yaptınız?

+ Daha önce ilk göreve başladığım yıl la rda 4 yıl Sivas. Akıncılar ilçesi aşağı Yeniköy köyünde çalıştım. Sonra sonra hep Sarıyer, yani ilk ilk geldiğimde istinyede recaizade d. 10 yıl çalıştım. 10 altıncı yılında buradayım.

-Bu mesleği tercih nedir? Niye bu mesleği tercih ettiniz hocam?

+ Bu mesleği tercih etmemin tek sebebi ilkokul öğretmeni. bende onu soracaktım. Şimdi ilk okul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz? Biraz bahseder misiniz?

+Hatırlıyorum ve gerçekten sadece ve sadece bu meslek aslında hiç yoktu aklımda. Öğretmenliği yoktu zaten okuduğum alanda çok farklı arkeoloji ve sanat tarihi mezunuyum ama ilkokul yıllarım boyunca bana hep sen sınıf öğretmeni olacaksın diyen bir öğretmenim vardı. Okul bittikten sonra da bir süre ortaokul yıllarında onlar öğrenci çalıştığında yanına. Sık sık giderdim. Her gördüğümde de işte nasıl gidiyorsunuz iyi gidiyor. Sen sınıf öğretmeni olacaksın derdi. Sonuç sınıf öğretmeni oldu.

-Nasıl bir karakteri vardı? Yani kişiliği nasıldı hatırlıyor musunuz?

+Hatırlıyorum. Çok çok kuralcı ydı. Çok kuralcı çok falan. Yani bütün kurallara uyulmasını ister. Sınıfta kurallarını söylerdi. Kesinlikle zaten hiçbir şekilde okuduğumuz yıllar beni 66 doğumluyum. 6 koyarsak 7bir 72 yılları da okula başladım o zamanlarda zaten hiçbir şekilde hareket yok, hiçbir şey yok. Tüm kurallara uyma zorunluluğu var. Böyle bir öğretmendi, çok titiz di. Çok ellerini çok yıkardı. Sürekli ellerini kaldırdı ve herkesin ellerini yıkamasını isterdim. Yürürken hiçbir şeyi üzerimize sıçratma dan yürümemizi isterdi. Toprak yoldu Tarabya Alparslan ilkokulunda okudum. Ben yolumuz toprak yoldu. Çamurlu bir yoldan yürüdük. Yol üzerinde okula gelirken, tam okula varmadan önce bir çeşme vardı. Orada mutlaka ayakkabılarımızı şöyle bir kontrol etmemizi temiz olarak okula ulaşmamızı isterdim. Çok önemliydi bizim için yani. Sürekli belli tahtaya kaldırır. O da sizin yürüdüğünüz yerden geliyor. Bakın bir tane çamur var. Bu dersi çok hoşuma giderdi. Boşandılar, sizde kaldı mı hala yani bu eli kanlı olabilir işte yolda yürüme şekli olabilir. Yani bugüne sirayet ettiler mı? Evet, evet kaldı ama el yıkamaya tabi o kadar o dönemdeki gibi yoğun değil ama yinede ben yürürken dikkat ederim. Hiç kirletmemek ayakkabılarımı temiz mi diye sürekli kontrol ederim. Kaldı kalmaz olur mu?

-Ailenizle başka öğretmen olan bireyler var mı?

+ Başka hiç öğretmen yok. Tek öğretmen benim.

-Peki sizin için çocuk nedir, nasıl tanımlarsınız çocuğu?

+Çocuk. İşte. Bebeklikten sonra değil, bir yaşından sonra başlayıp bir8 yaşına kadar süren bir dönem. Gelişmeye açık, öğrenmeye açık. Gelişmeye açık insan.

-Peki çocukluğu tanımlamak için sıfat kullansaydınız hangi sıfatları kullanırsınız?

+ Çocukluğu tanımlamak için sıfat. Çocuklar çok temiz oluyorlar, çok saf oluyorlar. İçlerinde hiçbir şekilde bir kötülük. Barındırıyorlar. Temiz oyun oyun oynamayı seven.

-Peki okul tanımınız nedir? Okulu nasıl tanımlarsınız?

+ Oku. Eğitim ve öğretim verilen yer. Her şeyi öğrendiğimiz yer ilk şekillendiği miz yer.

- Otorite tanımınız nedir hocam otorite sizin için ne ifade ediyor?

+ Otorter benim için ne ifade ediyor? Hırs. Yani. Mesela benim için benim üstünde bir güç beni yönlendiren bir güç.

-Peki siz otoriter birisi misiniz?

+ Otoriter olduğunu düşündü.

-Eğitimde otorite sizce gerekli mi?

+Otorite gerekli değil. Bence gerekli belgeleri şimdi artık hiç gerek yok.

- Neden şimdi? Hiç gerekli değil dediniz.

+Yani bizim çocukluğumuzda otorite olmadan hiçbir şey olmuyordu. O şekilde büyüdük, geliştik ama artık hiçbir işe yaramıyor. Bence çocukları sevindir, etkisi yok.

-Peki sizin zamanımızdaki otoritenin size ne gibi faydaları oldu gelişiminize? Ya da görüşme.

+ Olmaz olur mu? Tabi oldu planlı. Olduk, hiçbir işimizi yapmadan bırakmadık, otorite yaptırdı bize bunları. Çünkü okulda bizi bekleyen. Ve sonuçlarına katlanması gereken durumlar vardır. Tabiki hayatına yansıdı otel.

-Eğitimde güç kullanımına inanıyor musunuz? Fiziksel ya da psikolojik olarak güç sizce eğitimde gerekli mi?

+ Inanmıyorum, fiziksel kesinlikle olmamalı fiziksel diğeri de öyleyim. Aynı aynen kapıya çıkıyor sonuçta.

-Peki sizce sesimizi yükseltmemiz psikolojik bir güç müdür?

+ Soruyu tam anlamadım.

- Öğretmenin öğrenciye sesini yükseltmesi psikolojik olarak bir güç uygulaması mıdır sizce?

+Evet.

-Hıhı peki bunu kullanıyor musunuz? Öğrencileri üzerinde yani sesiniz yükselir mi zaman zaman?

+Evet.

- Peki ne zaman yükseliyor?

+Yani. Çok fazla olmuyor ama. bir başka arkadaşına zarar verdiği zaman ya da kendine zarar verdiği zaman olabilir, öyle söyleyeyim.

-Peki bu ses yükseldiği anda öğrenciler nasıl bir etki bırakıyor, ne gözlemliyorsunuz?

+Tabiki. Yani o anda aslında.

-Nasıl bi etki bırakıyor?

+Sonrasında biraz konuşmak lazım. Tabiki yaptığı şeyi ya da uzaklaşıyor. Senin istediğin şeyleri yapmaya başlıyor. H.

-Bu noktada siz ne yapıyorsunuz? Yani uzaklaştığını hissettiğinizde.

+ Yani genelde hemen yükselttikten sonra farkına varıyorum ve sakinleşiyor. Belki ondan önce yapmam lazım ama çok az ama evet sesini yükseltiyor. Bu yıl mesela bir kez yüksel.

-Ne olmuştu peki hatırlıyor musunuz?

+Yeni bir öğrencimiz gelsin sa? Yani ne söylersem tersini yapıyor yani mesela işte. Beden eğitimi olduğu günlerde top getiriyoruz. Okula toplantımızı koyduğumuz bir yer var. Sınıfta topunu alıyor, ayağının altında derste olmuyor. Sürekli. Hımm. Bırakmasını istiyoruz, bırakıyor ben ve sen tahtaya döndüm, zaman gidiyor oradan alıyor, getiriyor ayağının altında oynuyor. Önü rahatsız ediyor, arkayı rahatsız ediyor işte dikkati dağıtıyor böyle söyleyip. Yani kurallara uymuyor.

-Sınıfımızda ne gibi kurallarımız var?

+Derse zamanında gelmek. İşlenecek derse hazır olmak. Bunların önemli benim için. Çünkü süre 40 dakika ve çabuk ilerliyor. O süreyi verimli kullanmak için. Onlar da kendilerini. Teneffüs sırasında işte serbest kalan her türlü şeyi yapabilirler ama derse

hazırlıklı olmaları. Birbirlerini rahatsız etmemeleri çünkü. Ay a bir ses oluyorsun adım içinde yüksek sesle bağırmaları işte birbirlerine vurmaları. Bunlar bizim kurallarımız özellikle birbirlerine karşı şiddet uygulamaları, sorunlarını çöze konuşarak çözülebilecek. Bunlar bizim sınıf içindeki kuralları isterse hazır olmalıydı.

-Bunlar aileden bu kurallarla ya da bunlardan herhangi birisi ile gelmeyen çocuklar için dengeyi nasıl sağlıyorsunuz sınıfta?

+Zor öğreniyor. Ama uyuyor bir süre sonunda oyun. Birbirlerinden etkileşim yorlar çocuklar ya da sürekli konuşarak işte daha çok şey yapıyorum. Ben o kuralı niçin koyduğumuzu anlatarak söylüyorum. Yani işte zamanında derse başlamazsa konu yetiştirmeye biliriz. Yarım kalırsa bir dahaki derse kadar unutabiliriz. Bu öğrenmemiz gereken bu dersteki kazanın bu yarım kalabilir. Bekleriz kitabınız hazır olmazsa derse hazır olan arkadaşlarımız bundan olumsuz etkilenebilir. Siz zamanınızı boş yere harcamış olursunuz. Öncesinde bunların hazırlamışsınız. Sizin için daha iyi olur şeklinde nedenleri ile birlikte anlatarak, mesela koridorda koşmayın, neden işte çarpışa bilirsiniz? Hem size hem de karşınızdaki kişiye bu davranışın bir zararı dokunabilir şeklinde anlatarak yapıyor. Disiplinli. Kendim de örnek olmaya çalışıyorum. Yani daha çok hani öğrenciden beklerken ben de bazı şeyleri. Kendim yerine getirmeye çal çalışıyorum.

-Disiplin tanımanızı sorsam, disiplin anlayışını nasıl açıklarsınız? Nasıl çıkıyor?

+ Ne diyeyim? Hani kurallara? Uyumak. Dışına çıkmamak, yapılması gereken şeyleri zamanında yapmak. Diyebilirim.

-Sınıftaki disiplin anlayışınız sadece kurallardan mı ibarettir? Yani onlara bağlı olmak mı?

+Hımm. Değil aslında kurallar dışında da disiplin gerektiren şeyler var.

-Ne gibi beklentileriniz oluyor mesela?

+Yani mesela. Zamanı verimli kullanmak bir. Kendi açılarından daha tabii daha çok küçükler ama planlamaya çalışmak ona uygun davranmak. D. Bunlar sınıf yönetimi.

-Peki bu konuda geliştirdiğimiz kullandığınız yöntemler, metotlar var mı yada nelerdir bunlar?

+Sınıf yönetimini de yap. Ben genellikle çok. Sakin. I. Oda çocuklara da yansıyor. Aslında kendi yapmaları gerekenleri biliyorlar. Ve bunu uyguluyorlar. bir süre sonra zaten. bir düzen olmuş. Her türlü her açıdan bir düzen oluşuyor. Sınıfta yönetimle ilgili bir sıkıntı çıkmıyor. Yani tabiki olduğu durumlarda var ama. Olacak tabi yani 26 tane çocukla bir aradayız. Farklılar.

- bir öğrencinin sınıfta mutlu olup olmadığını nasıl anlıyorsunuz?Özellikle pandemi sürecinde hatta.

+Hemen fark edilir aslında o duruşundan çevresiyle olan iletişiminden arkadaşlarıyla olan iletişiminden fark edilebiliyor.

-Bu noktada ne yapıyorsunuz? Yani? Süren bir mutsuzluğu varsa

+ öğrencinin örnek veriyorum. 2 gün 3 gün üst üste devam eden tepkiniz ne oluyor yada yaklaşımınız? Yani iletişim kurmaya çalışıyorum. bir şekilde zaten bir süre sonra çocuk

anlatmak istiyorsa anlatıyor bazı şeyleri. Eğer yani onunla. Bazen de hiç. Hiçbir şekilde. Mutsuz olduğunu, neden olduğunu anlatmak istemeyen çocuklar da var o zaman yani bir şekilde anne ile ilişki kurmaya çalışıyor. Bilmem gereken bir şey var mı? Şeklinde farkına vardığını söylüyor. Sınıftaki mutsuzluğunun eskiden daha farklı oluyor. Yani her zaman olduğundan daha farklı olur. Ve hemen fark ediliyor.

-Eğitimde aile katılımı sizce gerekli mi? –

+Eğitimde aile katılımı gereklimi yani bu soruyu aslında çok düşünüyorum. Katılımı derken bizim çocukluğumuzda mesela aile katılımı denilen şey yoktu. Ve biz çok daha kendi işlerimizi yapar hale geldik. Şimdi aile. Katılımı gerekli ama ne kadar nereye kadar katılım derken işte çocuğun çantasını taşıma hakkım oluyor. Bu çok önemli. Onun bir takım kendine ait olan işleri üstlenmek mi değil, katılım olarak ben bunu görmüyorum ama tabiki çocuğun takibi açısından ailenin katılımı önem,

-bölgedeki sosyo ekonomik sosyo, kültürel yapı itibarıyla veli profili nasıl yani? Velinin katılımı müdahalesi ne boyutta?

+Katılımla gerçekten veriler. Bu süreçte de özellikle pandemi sürecinde de. Katılımlarını hissettirdiler gerçekten. Yani bizim ulaşamadığımız noktalarda gerekeni yaptılar. İlgililer ilgileniyorlar. Eğitimde var olduklarını biliyoruz. Özellikle bu pandemi sürecinde bu güce bizimde çok ihtiyacım sanırım.

-Peki müdahale etme noktasında müdahale eden verileriniz oluyormu? Sürece ya da yaklaşımınız a.

+Müdahale eden aslında oluyor mesela. Dün bi benim görüşmek istedi, görüştük, maske müdahale etti. Yani çocuklarda biraz serbest bırakıp gerektiğini, işte gerektiğinde. Açmaları gerektiğini, benim de bu konuya çok dikkat etmem. Onlar da bir kaygı oluşturabileceğini söyledi. Özellikle kendi çocuğumda. Yani bunu hissediyorum, çünkü dışarıda da hiçbir şekilde açılmıyor. Diye bir şeyde buldum. Bu tabiki. Ve de

-öyle sizin yaklaşımınız ne oldu yani sizin cevabınız ne oldu?

+Peki bu duruma yani şimdi iletişim önemli. Önce görüşmek istediğini söyledi. Tamam dedim aslında bu süreçte ben çok fazla yüz yüze görüşmek de istemiyorum çünkü. Tehlikeli bir süreç her an hasta olabilirim diye korkuyorum. Yani gerçekten bu hastalık nerden gelecek, nasıl gelecek, nasıl bir etki bırakacak? Bilemediğim bir durum. Kabul ettim tam müsaitim aslında destek eğitimi veriyorum ama çıkışta öğrencimin babası covey doldu. O yüzden 10 gündür okula gelmiyor. Ben onu uzun üzerinden yapmaya çalışıyorum. Yani tamam dedim önemli dedi. Çok önemli çıktık, sınıfa oturduk, karşılıklı mesafeli ben dedim. Askimi indiricem kusura bakmayın dedi. Ara sıra dedi. Peki neden işte dedi? Kokusu falan rahatsız ediyor. O zaman görüşme sonlanıyor. Yani kapalı ortamayız. Tamam cam açık olabilir ama ben takıyorum. Sizde takmanız bekliyorum. Neyse maske ile ilgili sıkıntısı varmış. Öyle yani dinledim ben yani? Çok fazla çocuklarda kaygı oluşturacak şekilde yaklaşmıyorum. Hatta onların kaygılı olduğu zamanlarda çocuklar bu hastalığın ömrü 2 yıl bitecek. Biz evet önemli bir hastalık ama maske hijyen mesafeleri sağlarsak gerekli olan şeyleri yerine getirirsek kendimizi bu hastalıktan uzak tutabiliriz diyorum ama tabi zaman zaman ateşlerini ölçmek gerekiyor. Hastalanan oluyor, onu ayırıyoruz. Yani bu tür şeylerde? Çocuklarda kaygı oluşuyor. Ben farkındayım arkadaşını merak ediyor işte ama yine kobi doğurmayabilir. Çocukların

hastalanmış arkadaşınız dinlenmesi gerekiyor diyoruz. Ayrı bir alana alıyoruz ama maske konusunda elekten.

-Sınıfta çıkarılmasını da isteyen birileri mi oldu?

+ Buna da karşı çıktım. Çünkü 2 kez 2 öğrenci covid oldu. Farklı zamanlarda ikisi de öğretmen çocuğu ailelerinden aldılar. Sınıftan değil. Ve sınıftaydı var ikiside. Evet yani ben maske? Takmasa belki de başka bir çocuğa bulaşabilir, eve taşıyabilir. Evlerde anneler var, babalar var, yaşlılar var, rahatsızlığı olan var. Yani benim için bu önemli. Anlattım, karşılıklı almıştım. Anladım dedim. Mete anlaştık mı bilmiyorum. Yani yine benim tavrım aynı olacaktır. Kendi sıkıntılarından söz ettim. bir gün önce bir yer değişikliği yaptım. O çocuğun yanından yanına başka bir öğrenci koydu. Gerekli oldu şöyle, cama yakın olduğu için sık sık hastalanıyor dedi. Annesi öyle bir istekte bulunup bu çocuğu oradan aldım. Onun yerine başkasını koy duk. Orada bir sıkıntı yaşadın. Çocuk ifade etti bana dedi ki öğretmenim keşke ayşe yandan almasını istedim dedi ki biraz da bu arkadaşın olursun, sonra tekrar düşünürüz, konuşuruz dedim. Tekrar oturursun ayşe yine dedim. Biraz da bu arkadaşın ismi dedim. Böyle bir gereklilik olmuştur dedim. Böyle yapalım dedim. Tamam dedi ama o biraz evde şey yapmıştır. Ertesi gün sıkıntı yaratmış, işte o kaygıları oluştuğunu işte bu durumu da bundan da söz ediliyor. Sabah okula gelmek istemekte ama tek bir değişiklik vardı, o da yanındakini değiştirmemiz.

-Oturma düzeni neye göre belirliyorsunuz? Belli bir şekli şeması var mı yoksa değişkenlik gösteriyor mu?

+ Bu şeyde hiçbir şekilde şekil şema yok. Yani genellikle bütün çocukların aynı yerde oturuyor olmasına dikkat ediyorum. Covid geçirenleri candan uzaklaştırıyor, Covid geçirenleri cama yakınlaştırıyor um. Hani biraz daha orada havadar ortamda olsun şeklinde daha çok da kendi yerlerine oturmalarını istiyorum. Ama daha önce sürekli değişik ülke. Sürekli yanlarındaki arkadaşları sınıftaki değişik arkadaşları ile bir arada oluyor. Öyle bir düzen amaç neydi? Olmuştu yani? Değiştirmenize ki amaç yani amaç işte. Hep yanında oturdu. Oturan arkadaşının en yakın arkadaşı olarak hani bir ilişki kurduğu arkadaş olarak görür ve çocuk hani burada sınıf içinde hepimiz arkadaşız. Biraz o arkadaşında tanı değişik. İnsanlar tanınması için sürekli yanlarını da her hafta bir yer değişikliği yaparak. Öyle bir güzel korkmuştum ama şimdi bunu uygulamıyorum yani. Çünkü herkes oturması gerektiği yerde oturuyor. Genelde oturuyorduk, küme yapıyorduk. Zaman zaman time çalışmaları yapıp işte ortaya boyaları falan koyup hükümet çalışmaları yapıyorduk. Bunları falan yapamıyoruz. Bu süreçte arka arkaya turlar güzel böyle.

-Peki akademik başarılarını etkiliyor muydu?

+Oturma düzenlerini yani örnek veriyorum dikkati çok dağınık bir çocuk ve dikkati çok yerinde olan bir çocuk. Yan yana oturması gibi bir durum mümkün oluyor muydu yoksa buna dikkat ediyor muydunuz? Yani akademik başarıları belki yanındaki arkadaşıyla çok ilişkili değil. O anda, çünkü kendi önemli olan ama oturduğu yer de dikkati dağınık bir çocuksa çok arkaya koymak. Mutlaka önlerde olmasına bana yakın olmasına ve ben dolaşıyorum ama yinede öne yakın olmasına dikkat edin. Eğitim olarak dikkat dağınıklığı son süreçte. Basında.

-Eğitimde değer yargılarınız var mı? Olmazsa olmazların.

+ Olmazsa olmaz. Sevdiğim şeyler var tabi, yani ne olabilir, örnek olarak verirsem. Mesela akademik başarı olmazsa olmanız benim için. Yani ben o çocuğu üçüncü sınıfta alması gereken kazanımları vermeyin. Mutlaka verdi. E. Çocuk okulda mutlu olmalı. Bu da benim için çok önemli. Yani severek gelmeli ilkokul. Eğitimi her şeyin temelini oluşturuyor. Severek başlarsa severek devam edebileceğini düşünüyorum. Çünkü zorluklarla karşılaşacak bu eğitim öğretim yılında yani bu ortamda o zorlukları aşabilmesi için sevmesi benim için önemli. Okulu sevmesi öğretmeni sevmesi öğretmenleriniz, arkadaşlarımı sevmezsin önemli. Onun için de elimden geleni yapıyorum. Ama akademik başarı olmazsa olmaz yani benim için gerçekten önemli.

-Eğitimi nasıl tanımlarsınız? Sizin kendinize has geliştirdiğiniz bir tanım olabilir. Yani bu sizin için eğitim nedir?

+Eğitim. Biz süreçtir, süreç yani. Gelişerek devam eden bir süreç ne zaman başladı bu süreç? Aslında en başka çocuk dünyaya geldi, yan. Ve sürekli devam ettim. Peki evrensel miyim? Bizim için de devam ediyor aslında.

-Evrensel olmalı mı sizce? Eğitimin tanımı yoksa kültürler arası değişkenlik gösteriyor mu?

+Gösteriyor. Özellikle türkiye'de çok göster.

-Eğitimde fırsat eşitliğine inanıyor musunuz türkiye'de?

+Yok, kesinlikle fırsat eşitliği yok. Neden yoksa bunu çok iyi gördük yani? Çocuklar eğer interneti yok, yani eğitim yapılıyor, devam ediliyor. Şöyle oluyor, böyle oluyor, yok yani gerçekten televizyonu bile olmayan evler haneler vardı. Televizyondan bile o şeyi izleyemeyen bir sürü çocuk vardı ama hepsi aynı sınava kıllettiler. Fırsat eşitliği kesinlikle yani ben sırf özel okul ya da devlet okulu açısından bakmıyorum. Tabi ki özel okulların çok daha fazla. İmkanları var, onlara vermediler. Birçoğu devam ettiler ya da teknolojiyi çok daha farklı kullanabildiler. Ama ben o açıdan bakmıyorum. Yani sen bir şeyleri yaratabilmek istiyorsan kendi ortamında da yaratabiliyorsunuz. Elindekilerle beyatabilirsin ama gerçekten fırsat eşitliği yok.

-Türkiyede bu süreçte devlet okulları arasında da yok galiba öyle söylediniz değil mi? Devlet okulları arasında da artık yani okullar

+Okullardan daha çok eğitimcileri. Bence eğitimcilere dönmeyi bu iş artık eğer eğitimciler. Gerekli eğitimleri alıp. Üzerine düşeni yaparsa bence bazı şeyler farklılaşabilir.

-Şuan yapıyorlar mı sizce?

+O yüzden de farklı değil. Yapmayanlar var. Var yani yada yaptığı yanlış olanlardır.

-Okul yönetimi sizce nasıl olmalı ya da ideal bir okul yönetimimiz var mı anlayışınız?

+Okul yönetimi aslında çok önemli ve zor bir iş gerçekten zor bir iş herhalde benimde hiç yapamayacağım bir şey gerçekten. Yapmakta istemem zor. Yani. Okul yönetiminin. Her şeyi gerektiriyor. O yüzden yönetim için yöneticinin de iletişimi çok iyi olması gerekiyor. Şunu öncelikle o. Sorun çözebilen bir insan olması gerekiyor. Tabi birde altyapısı sağlam olması gerek. Şu anda artık şimdi çok değişik türde eğitimciler görüyoruz yani. Görüyoruz, alıştık, onlar da alıştı.

-Şuan çalıştığınız kurumdaki idari yönetim şekli nasıl? Peki nasıl değerlendiriyorsunuz?

+Şuan çalıştığım kurumda sebep olacağından çalışıyoruz ve Hamdi bey var. Yani yönetim olarak ellerinden geleni yapıyorlar. Ben memnunum yani. Benim yönetim yönetim ile ilgili sorunlarımızı çözüyorlar. Yani sorunum olduğunda çözüyorlar, yardımcı oluyorlar, gerekeni yapıyorlar. Memnunum ikisinden yani yönetim olarak onları. Hissediyoruz.

-Genel anlamda atmosfer idari bazda nasıl yani? Öğretmenler arasında bir ayrımcılık yapıyor mu idarede? Bunu gözlemliyor musunuz?

+Yoksa herkes gözlemleniyor. Gözlemleyemiyoruz. Yani herkese aynı davranıldığını düşünüyorum.

-Peki öğretmenler arasında kurumda gruplaşmalar görüyor musunuz?

+Tabii var var yapılaşmalar var yani biz mesela eylem öğretmenleri yıllardır bir arada çalışıyoruz. Farklı bir ilişkimiz var ama tabii zümre olarak da ve bütün öğretmenler 3 öğretmen çalışıyoruz, o da ayrı bir şey. O mesleki açıdan bakarsak orada yapmamız gerekeni yapıyoruz ama tabii. Yarışmalar var. Arkadaşlıklar farklı düşünenlerle bir araya gelmeler, gruplaşmalar oluyor.

-Aynı okulda çalışan öğretmenlerin arasındaki fikir benzerlikleri, eğitime ya da çocuğa bakış açıları sizce aynı olmalı mı?

+Yok farklı olabilir, farklı çok farklılıklar doğaldır.

- Peki grup olmalı zaten gruplaşmalar neden oluyor sizce?

+ Yani sanırım birbirine yakın olan insanlar. Taşıyor birde yani böyle bazı ortamlarda dedikodu çok fazla. Okullarda da çok oluyor bu. Dedikoduyu seven lerde grupta şu öyle değil ya da kendine yakın olup bir arada çalışmayı sevenler de yaşıyor. Aynı şeyleri yapmaktan hoşlananlar da yaşıyor. Bunlar gruplaşma sebeple

- sizi meslekte neler motive eder?

+Bizi mutlu eden tek şeyin o her sabah o sınıfa girip çocukları görmek, her biri gelip yerine oturana kadar gerçekten bekliyorum. Ben gelebilecek mi işte hasta değildir gelmedi mi merak ediyorum yani bu bende mesleğin ilk yıllarında oluştu. Çünkü 45 dakika uzaklıkta bir köyden gelen öğrencilerim vardı, hep merak ederdim onları illa. Geldiklerini görmek benim o gün. En büyük mutluluğum o hala devam ediyor. Sınıfta olmaları sizi mutlu ediyor. Beni mutlu ediyor, var olmaları, sesleri mutlu ediyor. Onlara bir şeyler öğretmek çok mutlu ediyor dersin sonunda işte anlattığım şeyi. Öğrendiler yapabiliyorlar. Bunlar beni çok mutlu ediyor. Tahta önünde olmak, ders anlatmak çok mutluyum.

-Öğrencilerinize nasıl hitap edersiniz? Yani genel bir hitap şekliniz var mı yoksa değişkenlik gösteriyor mu?

+Aktar'ı ile iddia bekliyorum notları. Onun haricinde bir hitap şekliniz yok. Yok çocuklar diyorum. Genelde onu onlarda geçen gün çocuklar diyorsunuz. Bize dediler ki çocuklar ya da adlarıyla hitap. Laf etmem gerektiğinde genelde.

-Çalıştığınız bölge dışında bir bölgede çalışmayı düşündünüz mü hiç?

+ İlçe olarak ilçe olarak gerekli aslında düşünüyorum ama. 30 uncu yılı çalışacağım. Seneye dördüncü sınıf olucam öğrencidir ve sonrasında tabi biz farklı şeyler yapmak istiyoruz ama işte oturduğumuz ev okula yakınlık işte mesela gülçen Üniversitesi yaklaşıyor, ona göre şekilleniyor bazı şeyler. Hayatımızda ama farklı yerlerde çalışmak farklı. Kurumlarda olmak, insana katkısı fazla oluyor. bir6 yıldır aynı yerde çalışıyorum. Artık biraz şey oluyor. Kemikler işiyor, insanlar, farklılıklar güzel oldu. Yine iyi düşünürsünüz.

- İstanbul için soruyorum, yani hangi ilçesinde cazip geliyor şu an?

+Ya ben böyle istanbulda da olsa küçük bir yer istiyor. Hıhı başladığım gibi küçük bir yat bir de. Şöyle bir hayalim var. Öğretmenimin. Oldu. Okulda bitirmek yani kendi ilkokulu'nda bitirmek gibi bir hayalim var. Tarabya Alparslan ama orayı yıktılar. Şu anda yapılıyor. bir yeni bina yapılıyor. Aslında ben orada OO kendi sınıflarının. Okudum yerin içinde olmayı çok arzu almıştım. Hatta bir ara tayin istemeyi düşündüm ama olmadı. Oluşan adı yine. Bu ilçe olabilir Tarabya Alparslan ama farklı bir yer olacaksa da küçük bir yer olsun istiyorum. Büyük büyük bir okulda çalışmak isterim.

-Özel bir sebebi var mı? Neden büyük bir okul istemiyorsunuz?

+Özel bir sebebi yok. Belki başta başladığım yer müdür? Yetkili tek öğretmen küçük bir yerdi. Mesleğin en güzel yılları orada geçti, belki de tekrar aynı. Havayı solumak istiyorum. O olabilir, başka özel sevebiliyor mu?

-Teşekkür ederim hocam.

+Özel okulda çalışmak istemiyorum. İstemiyorum mutlaka devlet okulunda yine sanırım bilmiyorum. Bendeki şey bitmiyor. Nehir öğretmenim 30 yıllık tamamladım. Şunu da buraya koyayım bitsin diyemiyorum. Tekrar sanki başa döneceğim diyor ki, evdekiler duymasın, eşim emekli oldu. Gecenin üniversite birinci sınıf duyu evet seneye üniversite için değişik şeyler başlıyor ama ben devam edeceksin. Burada mı okumak istiyor? Peki yani bir hayali ya da planı var mı? Gülşen'in istanbul dışı.

Ali

-Hocam branşınız nedir?

+Sınıf öğretmenliği.

Meslekte kaçınıcı yılınız?

17 civarı evet.

Daha önce hangi okullarda çalıştınız?

Daha önce Bingöl karlıova, burada da bağcılar'daki ayrı okulda çalıştım.

+Mahmutbey de bir de güneşte sonra buraya geldiniz. Sonra buraya geldim.

Bu okulu tercih etmeniz için özel bir sebebi var mı?

-Bu okulu tercih etmemin şöyle, okul olarak değil tabiki hani ilçe olarak tercih ettim. Çünkü daha önceki hayatımda çok sürekli daha böyle sosyo ekonomik yapısı farklı olan

yerlerde çalıştım. Eğitim düzeyi daha doğrusu daha düşük yani ekonomik tehlikeli değil de. Birazda artık böyle bakalım okumuş görmüş insanlarla eğitim yapmak nasıl bir şey diye düşündüm. Beşiktaş tercih ettim. Tesadüfen burası açıktır çünkü idareciliği bırakıp geldiğim için o arada boşluk olmuş. Bana denk geldi. Sıra ataması olsaydı belki gelmedi öyle. Ben genelde okul tercihlerinde de şu önemli şunu söyleyeyim. Bilmediğim okullarda ise isimlerine bakıyorum. İyi şair adları falan mesela ilk geldiğimde istanbul'da karacaoğlan şey okulu baktım. Şair adıgüzel dedim. Burada da insanlar burası da işte de Fikret hani bildiğimiz bir sanatçı isimden gittim yani bildiğimden değil.

+Bu mesleği tercih etme sebebiniz ne?

-Hee şöyle öğretmenlik benim yapımda var, işin gerçeği şeyden beri küçüklükten beri baba mesleği desem tutmayacak. Babam, Arapça kursu hocasıydı diyeyim. Küçüklükten beri çocuklarla birlikteyim. Yani ta hani ilkokul yıllarında boş tatillerde babamla birlikte işte onun yaptığı eğitimi da falan filan. Bildiğim bir şey insanlara bir şey kendimi geliştirip onu aktarmak. Hoşuma giden bir şey ve zorlayacağını düşündüm. Tabi daha üst düzey öğretmenlik düşünüyorum. Yani ortaokul lise falan falan da ilk başta biraz daha sıkıcı olabileceğini, çocuklarla şey tabii şu anda çok daha farklı düşünüyorum. Bence küçükler daha öğretmenlik oradan başlar. Burada biter bence.

+Ailenizde öğretmen olan başka bireyler var mı?

-Aile dediğin şekilde aile de yok. Geniş ailede çok var. Rehber öğretmenler var. Matematik öğretmenleri var. Var var.

+Bu mesleği tercih etmenizden etken oldular mı?

-Yok çünkü hemen hemen 3 aşağı 5 yukarı yakın zamanlarda tandık benden sonra atanlar da oldu. Benden bir2 yıl önce atanlar oldu. Evet, saygı duyduğum yakın çevrede işte abi diyebileceğimiz insanlar vardı. Üniversite okuyan onları üniversiteden sonra işte özel özel okullarda falan çalıştılar vs. Aslında birazcık tabi o esinlenmiş olabilirim düşününce yani.

+ nasıl bir çocukluk geçirdiniz?

- E aslında. Şeylerin dışında sıra dışı bir çocukluğum vardı çünkü. Babam la aramda 50 yaş neredeyse fark var. 45. Şimdi çok okumayı seven bir babam vardı, derlemeler yapar, kendi kitapları var. Şimdi bir başka dilde ondan sonra konuşuruz. Gerekirse e sürekli böyle misallerle, örneklerle ve öyküler anlatır da farklı fabl ülkelerin ilk defa ondan duydum. Çocukluk yaşlarında mesela uyumadan önce bize masallar tabi o yaştan şeyi de biraz dini hadisler diyelim. Şey, hadis dediğim şey değil böyle işte. İşte o zaman ki peygamberlerin hayatlarından işte musa ile Zekeriya ile şeydu, buydu falan. Onun dışında çeşitli yine dediğim gibi fabllar eskiye dönük çocuk masalları vs. Onları da çok iyi dinlerdim. E yani. Şeyde biraz aslında çevremde şey değildim. Hani sorulan sandım desem yeri olur şimdi tabi herkes kendini över diye düşünebilirsin ama öyle aklımda şey yaptım. Çok fazla ev kalabalıktı. Çok fazla gelen gidelim olurdu arkadaş, çevrem çok yoğundu. Evleri yakın olanlar bile gelir kalırdı. Evde artık en son. Kapıya gittiler, evde yokuz muhabbet.

+Kaç kardeşsiniz?

-4 kardeşiz. 3 erkek bir kız en son ben en küçük deneyim en büyükleri ile de aramızda büyük bir yaş farkı var zaten. En büyüklerinden sonra aradan uzun bir zaman geçti geçmiş sonra ablam doğmuş. Ondan sonra da birkaç yıl sonra abim ve ben arka arkaya doğmuşuz. Öyle dükkân kapanmış. Evet, evet, pozitif ve neşeli bir hayatta.

+ İlkokul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz?

-Hatırlıyorum,

+nasıl birisiydi ?

-Yozgatlıydı. Tabi o kişilik belirtmiyor. Gayet pozitif bir insandı o yani. İlk okulda öğretmenliğe başladıktan sonra tabi bir ara unuttuyorsun. bir süre sonra o mesleğe başladıktan sonra aklına daha böyle ayrıntılı şeyler geliyor. Yeni yöntemler denemeye çalışırdı. tabi bizim o zamanın ilkokulları şimdiye kadar böyle velilerin üzerine düştüğü falan okullar değil, gönderiyordu. Akşam geliyorsun. Hani hangi sınıfa gittiğini soran yok eder, yok böyle. Ama şeydi yani. elinden geleni yapmaya çalışan bir insandı en azından. Bazı şeyler oradan hatırladığım söyleyebilirim, kötü değildi. Aramızda birebirde çok iyiydi. Hani sınıfta okuma yazmayı dedim ya bizimkiler babam hani şey olduğu için ben Arapça okuma yazmayı daha ölüyorum. Geldiğimde yaşıma küçük diye kaybetmek istemediler işte şunu biliyor dedikten sonra onayladılar. Yaşıma biraz küçüktü. Yapılanları düzgün. Hani zamanında yaptığım içinde işte o sınıfa verdiler. bir tane sandalyeye oturdu, hatırlıyorum sınıfta hani sen iyisin? Sınıf birincisi falan filan ben sıkılıyordum. Arkadaşlarının yanına geçiyordum. Yine oraya otursam birincisi niye ben tek oturmak hoşuma gitmiyordu. Artık kızarak oturtmaya başladı. Birinci sınıftaydım ve diğer sınıflarda değil, böyle aklımda böyle anılar kalmış.

+Sizin için çocukluk nedir? Nasıl tanımlarsınız?

-Hee güzel. bu şimdi dünyaya. Yeni gelmiş, dünyayı tanımaya çalışan ve nasıl tanıtırırsan o şekilde algılayacak olan, İşlenmemiş hammadde diyebilirim. Hee onu işte dünyaya dünyanın geleceği çocuklarla ilgili dediğimiz kısmı da o. Yani her çocuk için değil bu dünyayı iyi bir şekilde kavramaya, tanımaya, yaşamaya ve o sosyal yapı içerisinde. Daha böyle şey bütünleştirici, birleştirici, belki de tırnak içinde faydalı. Çünkü faydalı kelimesi çok uçlara savruluyor. İnsan odaklı bireyler olabilirler işlemesi de işte o çocuk. O yaşta dediğim gibi hammadde değiştirebilecek bir hammadde diyelim.

+Hangi sıfatlarla tanımlarsınız çocuğu? Neye benzetirsiniz?

-Bak. Herhangi bir şey dışarıdan bir madde eklenmemiş. Alıcı sürekli almayı seviyorum. Sürekli dışarıdan bilgi alıyor, eşya alıyor, şeker alıyor, almayı seviyorum. Sizde ne verirsiniz. O şekilde bünyesinde oluşturunuz bünyesine şekilde.

+Okulu nasıl tanımlarsınız?

-Bu okul mu? Ne demek istedin?

+Okul sizin için nedir?

-HE tabii okullar modern dünyanın icat ettiği daha önce ustalar yoluyla hani bir eğitim vardı bilen insanın yanında çocuğa verirler işte kendini eğitir, orada eğitilir falan filan tek kalemde iyi bir insanın yanına verdi. Verirsiniz iyi bilinçli ve etiketi sağlam birinin yanına verirsiniz o çocuk iyi bir birey olarak yetişir. Sonra da modern kültürü nasıl

endüstri ile benzer? bir aşama aslında. Çünkü gıda da evde yetiştirilip yenmek için daha sonra endüstriyel işte okulda böyle. bir endüstrinin bir parçası tabi bu kadar kalabalık kitlelere hitap edebilmek için böyle kurumların olması gerekiyor. Kurumların nasıl yönetildiği, nasıl işlendiği ve ne kadar özgür oldukları, ne kadar özerk oldukları çok çok önemli. Hıı yani oradaki o sinerji, oradaki bakış açısı, okulların işlevlerinin daha iyi olmasını sağlayacaktır. Ama okul gerekli ve yararlı bir kurumdur diyebilirim.

+ Otorite sizin için ne ifade ediyor?

Evet, otorite. Kurallar olması lazım. Doğanın kendi kuralları da var. Fizik kuralları, yerçekimi, kurallar vs. Suyun kaldırmamasın. bir sürü bu doğanın kendi yansıttığı kuralları var. Mevsimlerin değişmesi mevsime göre giyinme vs. Şimdi otoriteyi nasıl baktığımıza bağlı otorite. Eğer kuralları düzgün bir şekilde işlemesi şeklinde olacaksa pozitif bir iletişim şeklinde olacak. Yararlı içerisinde olacaksa otorite mümkündür. Çünkü her insan şey yetişmiyor. Yani etik değerlere çok olgun şekilde yetişmiyor. Lazer uçuşlarda bazıları daha bencil diyelim bazıları daha böyle çıkarıcı vs. Şimdi kontrol gerektiğini düşünüyorum ben. Evet bir, otorite, otorite nin nasıl işlendiği dediğim gibi önemli ve kurallarının kesin ve şey olması yazılı olması gerekiyor. Böylekeyfi olduğu zaman, otoriteyle zorbalığa girer, o üzülmeye girer. Zaten dünyanın da en çok çektiği şeylerden bir tanesi de. I keyfiyete yönelmeye başlaması ve onun önünde duracak sağlam güçlerin olmaması ne yazık ki otoriteyi bir ceberrut haline dönüştürüyor. Bilinçler de hani benim hayalimdeki otorite bu şekilde başka yolları nasıl düşünür bilmiyorum. Twitter gerekli ama dediğim gibi. Nasıl işlendiği, nasıl yapıldığı önemli. I. Böyle çok laylaylom değilim. Baba gerçek açıklayamayacağım. bir kural koymam açıklayamayacağım bir otoriter yapım olmaz. En başta kendime hesap vereyim diyorum ya kendime değil kendimi herkes kendini bir şeyle tatmin edersin. bir işin gerçeği biz en kötü şeyi bile kendimize müthiş bir şekilde akşam rahat uyuyalım diye anlatırız. Şöyle karşı tarafa da açıklayabiliyor, sam ikna edip karşı tarafın tabi saflığı ve şey değil. Kötü niyetli olması ile ilgili eğer. Bilimsel düşünüyorsa daha bu çünkü bilim farklı bilimi tartışmanın sebebi neden sonuç ilişkisine bağlarsın? bir sürü etmenlere bağlarsın ve en doğruyu bulursun orada benimde şey yok, duygusallık yok, onun için seviyorum, birbirimize nedenlerle açıklayabiliyorsam. Tabi bazı şeyleri uygulamak da otorite kullanıyorum yani.

+Sizin için güç ne demek eğitimde?

- güç bilgi yeterlilik.

+ Eğitimde kullanılan güç alanları ile ilgili ne düşünüyorsunuz? Psikolojik bir fiziksel güç sözlü güç.

-Çocuklara yönelik bir çocukları farklı ailelerden geldiği için çocuklar her birine karşı farklı şeyler kullanırsun. Şimdi yalan söyleyen bir aileden gelen bir çocuk yalan söylemek onun için rutin bir şeydir. Yalan söylemekten vaz geçirmeniz için çeşitli yöntemler kullanmanız gerekebilir. Tabi ben fiziksel şiddeti hiçbir zaman tasvip etmeyen bir insanım. Çünkü onun fayda getirmediğini düşündüğümünden dolayı yani insan hakları şu, bu falan bir yana fayda getiriyor. Daha çok ikna, daha çok yaptıklarının yanlış olduğunu, tabiki arada bir otorite de kullanılması gerekiyor. Ödül cezaya dozunda kullanabilmek gerekiyor. Güç size saygı gösteriliyorsa o çocuk hiç orada güç elde edersiniz zaten. Yani şimdi konu uzamasın şimdi sınıf mesela ilk başlarda kimse kimseyi dinlemiyor, dinlemiyordu ama bakıyorsun eğer artık belli bir yere koydu,

konumlandırıyor. Varsa sizi örnek almayı gerekli görüyorlarsa sizin masraflarınız dan ötürü bu sefer zaten her dediğiniz güç olmuş oluyor. O günkü yansıtmış oluyorsunuz.

+Çocuklara bağırarak sizce güç kullanımına girer mi?

Siz sahada olan bir insan olarak bunu şey işte hayır falan demem beklenebilir ama öyle değil. Şimdi sınıfta bazen öyle bir. Gürültü atmosferi oluşuyor ki, sesinizi yükseltmeden ulaştıramıyorsunuz. Yani bu böyle. Bazen çok şiddetli hani şiddetli dediğim çıldırmış gibi değil ama yüksek sesle bağırarak konuşmak zorunda kalıyorsunuz bu şey. Yani fiziksel bir şey. Çünkü ses frekansı artık her şeyin üzerinde. Bu konuşma tonuyla kendi kendinize konuşun olmuş oluyorsunuz. Yüksek sesle sakinleştikten sonra herkes dikkate toplandıktan sonra bağırmanın anlamı yok. Orada tekrar vasat düzeye geçip. Aktarmak istediklerinizi söyleyebilirsiniz.

+Siz bağırdığınızda çocuklar Nasıl Hissediyorlar sizce?

- Şöyle tabi ilk başta hani bağırıp çocuklardaki eğer bir korku ifadesi görüyorsanız bu insanı mutlu etmiyor. Neden? Çünkü anlatacağınız ortamın pozitif olması benim hoşuma gidiyor. Yani eğlenceli ortam, seninde yaptığın işi daha böyle mutlu bir şekilde yapmanı daha motive bir şekilde yapmanızı sağlıyor. İlk başlarda evet o ses tonunun yükselmesi gerekliliğinin sonuçları şey üzüyor, işin gerçeği ama şu anda onlarda. Bazı durumlarda çok gürültü var. Müsaade yani nasıl yapacağınız falan diye şey yapıyorlar. Kendileri böyle bir şey bende çok kısa, bir sözcük, iki sözcükle gürültülü edinmesini sağlıyorum. Ondan sonra şeye geçiyorum. Şu anda böyle şeylere aksiyon beklenmedik. bir aksiyon korku vs olmadığını görebiliyorum. En azından öyle düşünüyorum.

+Disiplin anlayışınız nedir?

-Sorumluluk duygusu, Ondan sonra sosyal hayatta yaşadığının bilincinde olma, şimdi tek öğrencilerin çoğu tek çocuk. Evdeki sınırlar sınırsız, daha doğrusu sınırlar demeyeyim şimdi ama ortam sınıf ortamı böyle bir yer değil. Sınıf ortamı herkesin sınırlarını daha da küçüldüğü, daha da şey yaptığı bir yer. Tabi başlarda bunu onlara öğretmek, onlara aktarmak çok da kolay olmuyor. Disiplin işte bu kurallar çerçevesinde verilen belirlenen ortak bile biz sınıfça ortak kurallar belirleriz. Tahtaya işte ne olsun şu olsun, ne olsun? Şu olsun bu olmasa olabilir mi? Şu nedenden dolayı silerim falan bazen giriyorum, bazen şey bunlar liste olarak herkes kabul ediyor mu, kabul ediyor, onaylayanlar falan oraya atıyorum. Ben ilk ikinci sınıfta yaptığım şey buydu, birden normalde yaparım, benim bir in ikinci döneminde falan ama. Bu sınıfı ikinci sınıfta aldığım için şu anda bununla ilgili örnek veriyorum, o kurallar artık şeydir. O kurallara uymak kuralları kendi kendime bir demokratik yöntemlerle belirlediğimiz kurallar artık ona uymak bir disiplindir. Sınıfa geç girmemek işte ödevi yapmak da dahil bu işin içinde. Mazeret olduğu sürece. Zaten şimdi sonuçta bir çocuk olduğunun farkındasın. Ona bir yetişkin kadar yükleyemezsiniz ama o kurallara asgari düzeyde başkasını rahatsız etmeyecek kadar düzeyde ve kendi işlerini görebilecek düzeyde uymasını bekliyorsun. Bu da disiplin.

+ne gibi kurallarınız var mesela örnek verebilir misin?

-Derse zamanında girme bu bir kuraldır. Sınıfta top oynamamak bir kuraldır. Başkalarının eşyalarını izinsiz kullanma, başkalarının dolaplarını hangi amaçla olursa olsun izinsiz açıklama üzerinde bir şey yapıştırma sıraları kirletme şey yapmak. Çünkü bizde şöyle bir sistem var, kimsenin sırası sabit değil. Çünkü arkada oturuyorum ben evde oturuyorum yok. Biz her gün mesela arkadan ileriye doğru gider. Hafta bitene kadar sonra bu sıra.

Pencereye doğru kayar bir sonraki hafta yine ileriye dönüşüyor. Yine kayar böyle sonra oradaki buraya gelir vs. Sınıfta herkes her yerde oturmuş olur belli bir süre içerisinde. Amacı herkes sınıfını her tarafından. Şeyi görebilirsin, o daha yakın oturuyor. Dezavantajları ortadan kaldırmak değil, benim benim. E tabi benim hani çözebildim şey, bu çünkü gözlükler öne otursun falan filan sınıfta bir0 tane gözlüklü gözü bozuk var mesela şimdi nasıl oturacaksın böyle bir şey? Herkes her yerde oturduğu zaman hem empati kurabiliyor. Orada oturanlara vs. Hem de kimsenin bahanesi olmuyor. Ben önde oturan ben arkada oturuyorum olmuyor aslında birazcık kendi rahatlığından var işin içinde böyle bir sistem şimdi bir sonraki gelen bir de şeyi görüyor mesela karalanmış yok burada mesela çöpler bırakılmış, falan filan fark ediyorsun daha fazla. Hımmı sorumluluk onlarda, onlarda da var. Yani kurallardan biride o temiz bırakma işte yerlere çöp atma vs. Temel aslında her insanın kendi bireysel sorumlulukları çerçevesinde sorumluluklar böyle. Despotik şeyler değil.

+Sınıf yönetimi hakkında ne düşünüyorsunuz? Metodlarımın yöntemleriniz var mı bununla ilgili?

-Sınıf yönetimi. Tabi şimdi şöyle, bir şey görevler belirledim. Dolapların şeyinden düzeninden sorumlu sınıf nöbetçilerin var. Benim günlük ikişer kişi bir kız ve erkek. Ondan sonra sınıf başkanı var. 2 tane yardımcı seçtim. Şey yapamadığım için ondan sonra ilkyardım şeyeskiden kulüpler vardı, şimdi kaldırdılar ama bende yine var. Çünkü onlar onlar müthiş bir sorumluluk duygusu geliştirme araçları niye kaldırdılar anlamadım. Herhangi birine bir şey olduğu zaman bana haber verecek ilk müdahale gerekiyorsa yapacağım falan filan 3 kişi var denince ondan sonra ödev kontrol görevlisi var 2 kişiye. Çok görev yapmayı seven insanlar var. Bazıları bazıları da hiç umurunda değil. Olan dolmayı mesela kitaplıktan sorumlu bir grup var. Müthiş kendileri kitabı veriyor yazıyor falan kargoyu kütüphane şeyi gibi oldu. Şimdi bazıları dediğim gibi görev istiyorlar. Görevi isteyenler eden bir görev icat ediyorum. Bazen mesela mesela yerküre den sen sorumlusun bu şey yok. Onun şeyi oyuncak oyuncak dedim işte. O dolaptan sen sorumlusun. Bazen boş zaman ateş bastırıp şeyi atıyorum. Orada bir tane test alanımız var onlarında sen sorumlusun boş zamanında isteyen tabi zorunlu değil, isteyen çıkarsın falan boyamalar falan da vardı işte katta vs onu alıyor yapıyor boş zamanı nasıl değerlendireceğim diye düşünmesinin önüne geçiyorum. Tabi dediğim gibi bu hani yüzde 100 herkese ulaşıyor mu? Bazıları şey gereği yani hiç umrunda değil ama isteyenler için en azından bir açık kapı olmuş oluyor, onların kendini geliştirmesine olanak tanıyoruz zaten. Yüzde 100 herkes geliştirecek. bir bahçe ediyorsunuz. Bahçenin bir kısmı çürüyor, bir kısmı da çok güzel çıkıyor. Böyle düşünüyorum.

+Bir öğrencinin Sınıfta mutlu olup olmadığını nasıl anlarsınız?

- Eğer çok kendini dışarı atıyorsa konuşurken 100 vericez gerçi maskelerle bunu artık zorlanıyoruz, doğrudur. Yani eğer derse katılmakta daha isteksizdir , daha az parmak kaldırıyor ama daha çok okula gelme konusunda bahaneler üretiyor. Daha çok hasta oluyorsa şimdi tabi pandemi dönemindeyiz ama şimdi haftada 2 defa 3 defa sıkılıyorsa diğerleri olmuyorsa aynı dönemde şimdi burada bir isteksizlik oluyor belli genellikle dersin içindeki perfor arkadaşı ile ilişkileri daha kendine kapanırsa ne bileyim. Ödev yapması bile aslında bazen şey oluyor done veriyor. Hani yapmasını seviyor, sevmiyor okulu ya da şeyi sevmiyorum, anlayabiliyorsun yani. Bir iki defa buna benzer şeyler gördüm ama. Birey yok.

+Mutsuzluğu stabil olan bir çocuk için neler yapıyorsunuz?

-Daha fazla ilgilenmeye çalışıyorum, daha fazla tahtaya kaldırıyor. Mesela bazıları çekildiğinden yapıyor. Mesela çıkıp onun için bişeyler bir durdur öyle görüyor. Onu daha çok kaldırıyorum sonuçta diyorum evden kaçtım. Buraya kadar geldin orada oturmaya mı geldik işte o açıyım şeyi ekrana evlerinizde bizi buraya geldiysen hayata gireceksin, mesela görmen gerekiyor. Bunları büyüdükçe daha da içine kapanır. Sızı vs. Biraz güçlü bizde şehir diye bir şey yok saçmalamak diye bir şey kavramı kaldırdım ben. Çok bir söyleyeceğim de çok saçma falan demeyin. bir ara böyle saçma saçma olsun saçmalayın siz saçmalamak için varsınız. Sonra saçmaları tekrar bir tanım getirdim. Çünkü saçma olan şey saçmadır. Yanlış olduğunu bile bile bir şey yaptığı zaman o saçma olur ama bilmeden bir şey yapıyorsan ne kadar gülünç ne kadar sıra dışı olursa olsun saçma olmaz. Bilerek yanlış yaptığı zaman saçma böyle bir tanım getirdik sonra. Daha fazla hayata katıp daha fazla arkadaş bazıları arkadaşlarından itildiği için olmuyor. Bende birkaç tane şey var, özel öğrenci de var. Otistik var işte, ne bileyim başka başka 34 tane onların ilk başta dışlandığını ya da alay konusu olduğunu fark etmişim. Şu anda hayatın içindeler. Daha fazla ilgilendikleri, daha fazla eğlenceli yanları ortaya çıkardıkça şu anda öyle bir sıkıntı yok yani.

+Sınıf içi iletişim peki? Ne ifade ediyor sizin için?

-Arkadaşların kendi aralarındaki paylaşımı işte. Sorunu çözme biçimleri kavgasız, diyalog yöntemleri, ben şikayet olayını çok sevmiyorum. Yani kendisini ilgilendirmeyen konularda başka bir öğrencinin yaptığı bir hatayı ya da ödevini yapması ya da her neyse falanca yapmadım deme şeyinde ben son derece şeyim orada. Çizgilerim var. Kendini ifade etmek için geleceksin, başkasını ispiyonlamak benim şeyde eğitimi. Bakarım görürüm. Görebildiğini görünüm göremediğim o gün kaçmıştır. Başka gün çıkar ya da yazılı sınavlarda çıkan birbirinize hani ispiyonlama hatalarını şey yapmak yakışmaz işte yani bu şekilde. Daha az şikayet geldiği herkes sadece kendisi için gelmeye başladı. Başkan çünkü seviyorum. Biliyorsunuz bu anlamayın falan diyor. Öyle dediği şöyle yaptığı yere atabiliyor muyum? Evet gidersin, uyarırsın. Uyarmak, eleştirmek bir dostluk örneğidir, hatasını söylersin. Bütün sınıfı ilgilendiren bir konuysa tabiki yine düzeltilmesi gelirse ödersin beraber çözeriz. Ama hemen görür görmez, koşuyım. Öğretmen anlatayım. Bu hiç görmek istemediğim şeylere bir şekilde ara ara dersi bırakıp böyle şey davranışla ilgili konulara çok gördüğüm olmuştur. Şu anda birlik içinde ailelerini de bakıyorsun bazıları. Ailesi tamamen çocuğun kendi hayatına terk etmiş, odasını güzel düzenlenmiş büyük televizyon koymuş. Orada tabletler, mobil, elektronik, dijital ortamlar vs. Salmış gitmiş. Sürekli televizyon izlediği, izlediği şeyler şiddet seviyor. Erkekler biliyorsun şiddetinde sınırını bilemiyorsun, neler neler öğreniyorlar. Küfür şiddet daha ağır, böyle vahşet diyebileceğimiz şeyler şimdi onlara tabi aşmak kolay değil. Veli ile de iletişim halinde olmak gerekiyor vs.

+Aile katılımı sizin için önemli mi? Eğitimde gerekli mi?

-Çok önemli aile katılımı şöyle, gelip eğitim öğretime müdahale falan değil tabiki. Çünkü uzman olan biziz onlar değil, onlar nasıl olur? Onların yanlış davranışlarının ne olduğunu öğrenmek için gelip sormaları ve ona göre düzeltmeleri ve gerekirse özel bir durum varsa aktarmaları bende ona göre davranmalı. Çok evde demişti. Bu dalı nedir? Bazı şeyleri işte bir şeyini kaybetmiştir vs atabilirmiyim, özel bir durumu vardır, anlatır bende o özel duruma göre şey yaparım işte annesi babası ayrıdır vs ona göre bir yol haritası çizmeye

çalışırım. D ama tabii ki evdeki eğerşey tutarsız sen şimdi yalan söylemeyin dedikçe orada babaanneye yalan söylüyor, entrika falan çeviriyorsa ya da anne baba ya da vs abi vs işte küfür etmeyin diyorum. Birinin dayısı adanali belden aşağı küfürler eksik eksik olmuyor olmuyor. En sonunda aile ile şey yani aramak zorunda kalıyorsun, arıyoruz zaten zorunluluk değil de suçun onlarda olduğunu ve böyle devam ederse bu çocuğun düzenleyeceğini büyüdükten sonra yine onun sözüne kimsenin sözünü edilemeyeceğini bilmelerini. Söyledim. Biraz daha üstüne düşmeye çalıştılar. Sınıftaki benim tepkilerim de biraz buna şey oldu durdular.

+velilerle iletişiminiz nasıl peki? Yeni gelen bir iki tane vardı. Onlarla ilk başta tartışmalarımız için şeyler vardı. Takıntılı değilse takıntılı dediğim çocuğun en iyi çocuğun kendi istediği yönde falan filan olmasını istemiş biri değilse. Genelde kötü olması için bir sebep yok. Çünkü bende bazı tekliflere de açığım hani. İşte bazen söylüyorlar şöyle bir yer var, gidip gezdirme imkanımız var mı? Falan filan ama bazıları takıntılı oluyor. Böyleleri ilk başlarda evet. Sert şeylerimiz oluyor. Sen koşullarımız oluyor bir saat dediysem. Mahiyetinde değil de ben ağır bazen dilim şeydir. Yani çok. Şimdiki kadarki var ama haklı. Eğer emin olduğum bir konu varsa şimdi çocuğun üzerine düşünce çocuğu kekeme yapmışsın. Bu kadar çok şeysi agresif bilgiye de o kadar çok hızlısın. Kendi örgütün belli dilinden çocuk kekeme olmuş mesela senden şey yanlış yapmaktan korktuğu için o anne babaya daha böyle yumuşak dil anlatıma. Çünkü onun kişiliği yumuşaklığı almıyor. Yumuşaklık gördüğü zaman ona göre şeydir. Yani es geçilebilir. Böyle durumlar da oldu başlarda şu anda hepsi de gayet sorunsuz.

+Ideal okul yönetimi sizce nasıl olmalı?

-Ideal okul yönetimi, okul yöneticisi sadece kendi işlerine bakacak şey, evrak işi bilmem ne işi falan filan patron patron diye bir şey olmayacak. Gibi davranmayacağız. Bize egolu adam okul yetmeyecek. Okul yönetimi böyle paydaşlarını bilecek, öğretmen merkezli olacak, öğretmen merkezli olacak. Öğrenci merkezli falan değil, öğrenci merkezli öğretmen düşünecek senin değil. Yani idareci değil. Ondan sonra eee hani? Öğretmenlere bırakacak. O sadece işlerin yolunda gitmesini, resmi prosedürlerin işleme hiyerarşi içerisinde kolaylıklar sağlamaya çalışır. E tabi böyle mi böyle değil? Çeşitli fikirler ettirecek şeylerden ötürü en aynen şeyleri kendi egosunu tamamlayamamış insanlar idarecilerin koşuyor. Bende 5 yıl yaptığım için biliyorum ondan değil. Onun için bıraktım yani.

+Eğitimde değer yargılarınız var mı?

-Zor kısma geldik diyorsun. Ya eğitimde değer yargıları işte. Sonuçta o gelen çocuğu. İstendik olarak istendik, davranışlar, aşılama, bunları aşılama zaman orada bir şey bir eksik yaptığım bir şeyler olduğunu anlıyorsun. Onun dışında elbette karşı tarafın birey haklarını göz önünde bulundurmak. Ondan sonra yani insanın temel haklarını göz önünde bulundurarak işte o işi gerçekleştirmek.

+Eğitim tanımınız değerleri nedir?

-Eğitim istendik, yani kendi doğrularını kanıtladığını, aslında kendi hayatında da kanıtladığını gördüklerini araştırdıklarını için öğretmen şey olamaz böyle kitaplara ya da dar bir şeye bağlı kalmaması lazım. Geniş bir vizyona sahip olması lazım. Hayattan da esinlenerek oluşturduğu temel değerlerinin istendik. Davranışların çocuğa kazandırılması işi. Yani onun size akışına bırakma işi değil. Kesinlikle öyle bakmıyorum değiştirme işi.

Davranış değışikliğı bu davranış değışikliğı olanları da bırakıyorsun ama olmayanları da olumlu yönde değıştiren kadar yapılabiliyorsunuz.

+Bunu ne kadar yapılabiliyorsunuz? Mesela bu çevrede düşünürsek bu okul için.

-Yani ailenin dirençli olmadığı durumlarda rahat bir şekilde yapıyorum. Yani çoğunlukla yapıyorum. Eğer o şeyi durabildiğı sen ailesi ile bağları kurabildiğı seni yapılabiliyorsun, yapıyor yapıyorum da çok nadiren buradaki ile aile ortamı çelişen öğrenciler oluyor. Onlar daha zor gerçekleştiriyor. Oran, yüzdelik oran değışimi oluyor, bazen de yüzde 100 yapılabiliyorsun çoğunluğu öyle ama bazılarında bu yüzde 50 lere düşebiliyor. Yani bir gerçek.

+Veli memnuniyeti sizce ne demek?

-velinin bizden memnun olması gerekiyor. Bizim ondan yani. Şöyle, biz ondan pardon memnun olmamız gerekiyor istedik çünkü şeyleri yaparken onun da katkısı olması lazım. Onun üzerine düşen görevler vardır. Yani bir değerlendirme değil bu bu görevleri yerine getirme ile ilgili bir durum veli memnuniyeti bize yer verdiği o sürece uygun davranırsa biz memnun oluyoruz bu.

+Peki buradaki veri profil nasıl? Memnuniyet seviyeleri yüksek mı?

-E tabi şimdi bazı veriler işte seçerek geldikleri için burayı daha böyle kendi istedikleri gibi koordinesinde çok bilmiş bir toplumuz biz aslında az araştıran, az okuyan az bilgi sahibi ama çok daha fazla fikirler. Akşamlar kesen bir toplumuz bu cehaletin bir ölçüsü gibi geliyor. Bunun şeyle ekonomik durumla ilgisi yok. Yani bu konularda işte zorluklar yaşadığımız oluyor.

+Aynı okulda çalışan öğretmenlerin eğitime çocuğa bakış açıları aynı olmalı sizce.

-Yok çocuk yani eğitim bireysel bir şeydir, bir davranış türüdür. Herkes kendi yöntemleriyle bunu yapar. Kendi geliştirdiğı tekniklerle gözlemleri ile. Çünkü hayatın içinde aslında eğitimi bir meslek olarak değil de hayatın içinde bir uğraş, bir devinim, bir aktivasyon olarak gördüğüm zaman hayatın bir parçası. Sonuçta sen neysen onu onlara onları veriyorsun, sende olmayan bir özelliğı katma şansını yok. Onun için her öğretmenle aynı süreçten geçmediğı için aynı şeyleri bekleyemem. Bekleyemeyiz.

+Öğretmenleri değerlendirirseniz bu okulda gruplaşma var mı öğretmenler arasında?

-Yani kırıldığını düşünüyorum. Çok fazla bir gruplaşma olduğunu düşünmüyorum. Herkes aslında ortama uyum sağlama. Birbirleriyle iletişimde bazı ufak tefek davranışlar dışında uyum sağlamaya çalışıyor. Herkes kendi planlarını yerine getirmeye çalışıyorum. Kendi üzeri başkasının üzerindeki planlar değil, kendi hayatındaki planlarını, diğerleri eğer buna katılırsa daha memnun oluyor ama katılmasa da bu şeye sebep bulunmuyor yani. Şey değil, çok uçurumlar yok yani

+öğretmenler arasında dayanışma var mı?

-Özel günlerde birbirlerini düşündüklerini söyleyebiliriz. Bunlar daha tabi şey, somut gerçekler. Ama şimdi şimdi ben böyle düşünüyorum. Benim hani şu eğitime bakış açım şu şekilde, sende faydalan dediğın zaman bu kabullenmesi zor bir şeydir. Çünkü herkes kendini bir yerde konumlandırı için o tür bir şey yok. Yani eğitim süreci ile ilgili bir

dayanışma yok. Daha fiziksel süreçleri işte ev aldı, çocuk oldu falan filan konular da var ama eğitim stres ile eğitim sürecinde olduğunu görmüyorum.

+Kurumlar arasında en çok aklınızda kalan bir bölge ya da okul oldu mu ya da idare.

-Idare şöyle, ben 2 kurumda idareci idim, zaten 2 kurumun da bu da ikinci olarak öğretmenlik yapıyorum. 40 okullarında daha öğretmenliği yaptığımı hissettim. Çünkü orada köylü ahalinin çocuk küçükten büyüğe, elinizde, bahçede, dışarıda, hatta köyün içinde sürekli bir davranış alışverişi, bir şeye alışverişi bilgi alışverişi diyelim halinde olduğun için o daha kalıcı oluyor. Daha böyle güzel duygular taşıyorsun, hepsinde güzel duyguları var ama burada hissediyorsun daha işin içinde olduğunu.

+Burada eksik olan ne?

-Burada şimdi oradan daha fazla olmasın, yoksa hiç hissetmediğim bir söylemedim zaten aynen orada çok daha fazla hissettiğinizde köyü içindeydim. Mahallenin içindeydim, sağımda, solumda, okul çıkışında da onlarla birlikteydi. Çocuklarla ailelerle işte davranış müdahale etme şansım oluyor da anne baba buna onaylıyorum, öğretmenin ediyor falan filan gibi isimler şimdi burada tabii soyu uzak yerlerden geliyor. Kimsenin ev ortamını bilmiyorsun. Şimdi Everton ebilmek niye önemli? Çok çok çok önemli aslında. Şimdi burada bir davranış yüklemeye çalışıyoruz ama evinde tek başına bir odası var mı? Ailede kaç kişi yaşıyorlar? Babası küfür vaz mı, işte şiddet var mı? Evin içinde ev nasıl bir yerde bahçesi var mı? Sürekli evin içinde hapis mi odasındaki olanakları neler, kaç dakika zaman ayırıyor? Babası annesi falan filan ve burası etkili olduğu için daha çok burada bunu anlamak daha kolay da şey olarak duygusal olarak ortamını görmek önemli birinin evine. Hasbel kader gittim ve kafamda canlandırdığım evin modelinin çok çok farklı bir yer olduğunu fark ettim. Ondan sonra da evin ne olduğunu bilmeden çok büyük konuşmamak gerektiğine karar verdim. Onun için önemli.

+Yani etki ediyor mu? Bilmeniz çocuğun davranışını değiştirmenize sebebiyet veriyor mu?

-Bakıyorsunuz yapayalnız bir çocuk odası dediğim gibi elektronik eşyalarla döşenmiş anne babası başından atсын diye ben öyle gördüm. Tırnak içinde diyebilirsin. Tabletler ile son model bilmem nelerini falan almış PlayStation oynuyor, şunu oynuyor, bütün arkadaş çevresi, çizgi filmler, oradaki oyunlar 2 vurdulu kırdılı oyunları çok seviyor. Erkekler dediğimde eşimde o çocuk oradaki davranışları, küfürleri alıp burada kullanıyor. Çünkü normal geliyor işte tip topları izliyor. Neler ile oradaki şeylerin sınırı yok, biliyorsunuz oradaki küfürlü şeyler de çok işte ne bileyim, ne bileyim etik değerlere uygun olmayan bir sürü şeyler var, teşhircilik çok bir teşhir şöyle bir insan. Sadece dış görünüşü için yaşamalı ama böyle bir trend var. Şu anda gördüğünüz gibi bu trend olunca bu sefer aslan akademik ya da beklediğimiz şeyler yerine daha böyle estetik kaygılar vs çocuğu da değiştiriyor. Yani taradıktan sonra biraz daha farklı metotlar uygulamak gerektiğini düşünüyorum. Bazı şeyler daha esnek bazı şeylerle belki daha sert tedbirler, sertler insan yani değişmesi daha zor kurallar tabi etkiledi.

+Yani eğitimde fırsat eşitliğine inanıyor musunuz?

-Yoo fırsat eşitliği diye bir şey yok. Öyle böyle bir ülke değildi. Zaten ülke olarak böyle bir politikamız yok. Çünkü eğitimde fırsat sızlar daha çok oluşsun diye oluşturulan bir süreç var. Bence bilinçli olduğunu da düşünüyorum. Bu benim kendi şey biraz işi şeye girdi ama tabi şimdi özel okullarda işte kimi okullarda akıllı tahtalar var, sistemler var,

laboratuvarları var, sınıflar var. Kimi okullarda böyle. Burası bir mesela iyi bir semtte olmasına rağmen. Herhalde taş devrinde daha iyi imkanlar sunulduğunu düşünüyorum. Yani şimdi bakıyorsun hala kara tahta üzerine bir şeyler yapıştırdık oldu. Sana beyaz tahta bu kadar imkansızlık verilen bir yere yetkililer tarafından bir. Taraftan da özel okullarda salonları, stadyumlar, jimnastik salonları, bilmem laboratuvarları falan teknolojik altında. Bu daha çok ekonomik durumu iyi olanların ayrıldı. Üstte çıkarıldığı müthiş bir şey sistemi bu çok eski bir sistem yani modern dünyaya uygun da değil. Hani

+devlet okulları arasında ayırım yok mu?

-Peki sizce devlet okulları arasında ayırım var, tabiki kaynaklanıyor. Şimdi mahallenin siyasi yapısı. Oraya izmir oraya imkân götürmeyi veya götürmeyi etkili kılıyor işte. Oradaki okuyan profillere göre değişiyor. Ondan sonra oradaki gerekirse idarecilerin yakınlığı ve ait olduğu şeyler. Tabi şimdi bunları görmemek içten değil. Çünkü birçok yer gezdikten sonra mesela benim eski okulda akıllı tahtalar 7-8 yıl önce verilmişti. Sınıflarda fazlamız bile vardı. Biz burada her sene de örnek olsun diye aslında sahte diyorum. Başka şeyler de geçerli. Burada hala bilgisayarımın 12 yaşında bilgisayar kullanıyoruz. Sınıfta mesela. Bu şekilde

+sizin meslekte neler motive eder?

- meslekte belli aslında çok yuvarlak bir şey kendimi motive ediyorum. Önüme gölge edilmemesi beni motive eder. Birileri gölge etmesin, birileri motivasyonu bozmasın. Ben kendi kendim yapabilirim çünkü ben toplumsal şeyleri olan bir insanım, toplumsal değişime inanan değişim için emek vermeyi seven bir insanım. Onun için bu çocukların değişim iyi gelecek. Toplumun değişimi açısından faydalı olabildiğim için motivasyon bana. Beni ittiriyor, daha sabırlı kılıyor daha böyle. Birilerinin önüne taş koymasına vs. Birilerinin işyeri sahibi birinci dereceyi demiyorum. Daha iyi bir arşı yukarıya doğru çıkıyor, iş yeri sahibi sende orada bir çalışan konumuna sokulduğu zaman orada motivasyon sıfırlanıyor. Tabiki senin iş sahibi gibi görüldüğünü zaman motivasyon zaten kendi kendine tavana çıkıyor. Burada böyle bir. Baskıya bir. Gidip gelen şeyler var tabi gidip gelen şeyler var. Çok fazla baskın tesiri altında kalan edilebilen bir kişiliğe sahip olmadığını düşünüyorum. Yani sindirilebilen bir kişiliğim olmadığını düşünüyorum. Gerektiğinde gerekli mücadeleyi verebileceğimi düşünüyorum. Bunun hani bazı korkular bir şeyleri kaybetme falan kaygının pek yok. Yani önemli gerçekten insan onuru bence her şeyin üstünde para kazanmaktan da işten demez o şeyden dolayı. Beni çok fazla sindiremiyor ama tabiki ufak tefek geliş gidişler oluyor. Bazen gidiyor geliyor. Kişiyi tanırken işte sorumluluğu var atanırken. Ama çok büyük uçlarda şeyler olmuyor. Çok fazla kural dayatıldığı zaman orada bir olan bir kuralı bile 2 defa hatırlattığı zaman bildiğim bir şeyi o bile senin motivasyonunu bozuyor. Biz eğitimciler yani bizi eğitmek için geç kaldın. Başka yerde başka insanlara eşit gelip öğretmenliği ve Selen eğitmek senin adını yani mesela zorunlu işte yukarıdan dayatılan şeyler vs.

+Öğrencilerin nasıl hitap ediyorsunuz? Değişkenlik gösteriyor mu?

-İsimleri genelde hatta bazen şöyle tabi şey durumlarında genelde her şeyin iyi gittiği ki. Bu yüzde 70 yüzde 80 oranında öyle oluyor işte alp bey, işte hanım falan böyle bunu demeyi seviyorum, şeyden değil böyle daha şey. bir enerji daha hem eğlenceli bir ortam katıyor. Yani saygınlık tan çok diyim daha güzel bir ortam katıyor. Bunu söylemeyi seviyorum, bazen de tabii davranışlar artık belli. bir yere geldikten sonra ismi ile daha

yüksek tonda. Sadece ismini kullanarak trenlerini çalıştırmaya çalışıyorum. Cevap verin ederim bu kadar bilmiş.

Beyza

+Branşınız nedir?

-Branşım sınıf öğretmenliği

+meslekte kaçınıcı yılınız

-meslekte 21. yıl.

+Daha önce hangi iller ya da ilçeler de görev yaptınız?

-Daha öncesinde ilk olarak göreve atandığım yer olan batman'da göreve başladım. 3 buçuk 4 yıl orada görev yaptıktan sonra da eş durumundan istanbul'a geldim. Kağıthane çağılayan bölgesinde görev yaptım. Şimdide bebek'te Tevfik Fikret ilkokulunda görev yapmaktayım.

+Bu mesleği tercih etme nedeniniz nedir?

-Bu mesleği tercih etme nedeni. Ciddi bir trafik kazası geçirmem beraberinde bir dizi ameliyat geçirip artık evin dışına çıkma isteği miydi? Aslında ben hukuk ya da edebiyat öğretmenliği okumak istiyordum. Eğitimlik olacaksa ancak o kadar sıkıntılı ve ameliyatlara dolu bir süreçten geçtim ki artık evden çıkmak ve bir mesleği bir an önce başlamak gayretinden ağır geçen sağlık sürecinden sonra bu mesleğe geçiş kararı aldım.

+Ailenizle öğretmeni olan başka bireyler var mı?

-Ailem de öğretmen olan başka bireyler yok.

+Sizin için çocuk nedir?

-Benim için çocuk işlemesi en güzel hamur demektir. Onlarla birlikte bir şeyler yapmak çok güzel. Aynı zamanda saf ve temiz kısmı ile ilgilenmemiz benim çok hoşuma gidiyor. Bu hamuru şekillendirmekte gerçekten layıkıyla yapan öğretmenler açısından büyük bir onur

+çocukluğu tanımlayan sıfatlar nedir sizce?

-Heyecan. Sıfat olarak mı söyleyeyim bunları? Tamam tamam. Kullanmak istediğiniz yani çocuğu benim için çocuğu tanımlayan sıfatlar, heyecanlı çocuk meraklı çocuk sürekli soru soran çocuk diyebilirim hani? Çünkü içinde heyecan ve merak olmayan hiçbir çocuk hızlı bir öğrenme gerçekleştiremez.

+Okul tanımınız nedir?

-Okul bizim ders anlattığımız yer olarak mesela sınıfla birlikte karışık bir cevap gibi oldu ama ders anlatmak için geldiğimiz yer gibi geçse de bence çocuklara bilgi pompaladığımız yer diyebilirim.

+İlk okul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz?

-Evet, ilkokul öğretmenim gülenden uçardım. Hatırlıyorum,

+bahseder misiniz? Nasıl birisiydi?

-Özünde iyi niyetli bir insandı diye başlamak isterim. bir eğitimci olarak velilerden çok talepleri olmuş, bir eğitmen di, birazda hırsları vardı akademik olarak. Ben mesela her çocuk kazanmaya yönelik çok çaba sarf ederim. Onun gözden çıkardığı çok çocuk vardı mesela ben onlardan bir tanesiydim. Heyecanla onun gözüne girmek için yaptığım her şey onun gözüne batan bir şeydi. O yüzden de öğretmen öğrenci, diyalogumuz çok da sıkı çok da motivasyonu yüksek. bir ilişki değil

+talepleri oluyor dediniz. Ne gibi taleplerdi

-öğretmenler gününe özel talepler olabiliyordu. Kendisinin öğretmenler günü kutlamamız a yönelik yada daha merkezli. Yani çok başarılı öğrenci onun için can öğrenciydi. Diğer öğrencilerin moralleri motivasyonları. Çok da önemsediyini hissetmemiştim. Demek ki öğrenci halimle böyle diyebilirim yani.

+Sizin için otorite neyi ifade ediyor? E. Siyasi cevap. Vermeyeceğim burada benim için otorite. Tabi eğitimle ilgili cevap vereceğim dimi. Başka bir şey geldi. Aklıma da tamam tamam sınıfla ilgili yani otorite aklıma geliyor. Otoriteden linde okula ilintili indirimde. Otoriter bir öğretmen olmanın da avantajlı olduğunu düşünüyorum ama bu otoriteyi boşluğa ve yoka kullanmak değil, verimli zaman geçirmek olarak kullanmanın önemli olduğunu kanaatindeyim. Çünkü disiplinle beraber geliyor otorite.

+Güç ne demek sizin için yada eğitimde güç kullanımını düşünüyor musunuz? Gözlemliyor musunuz?

-Siz bana eğitimde güç olarak deyince güç kullanımı olarak gelmedide aklıma eğitimde güç deyince öğretmen'in gücü geldi. Bilimi liyakati ve doğru ders anlatımını çocuğa empoze edebilme gücünü bütün öğretmen ler kendin de bir sorumluluk olarak da bilinç olarak da taşıyalar. Başöğretmen açıkça olduğu gibi.

+Güç kullanımını olduğunu düşünüyor musunuz? Eğitimde ya da okullarda yani eğitimin

-çok da güçlü bir vaziyette olduğunu düşünmüyorum. Şu andaki temellerinden alıp da köy enstitüleri döneminden alıp da şimdi ile kıyasladığımızda güç kullanımı daha farklı kullanım olarak kullanılabilir. Bu güç herhalde eş sesli bir sözcük oluyor. Benim anlatmam dolayısıyla.

+Disiplin nedir sizin için?

-Sınıfta olmazsa olmazdır. Ben sınıfta disipline çok önem veririm. Kendi açımdan ve sınıf düzeyinde cevaplıyorum soruları zaten. Çünkü disiplin demek bir düzen demektir. O düzende ve disiplin anlayışında gerçekleştirilen ders işleyişi de daha verimli geçiyor. Her çocuğun derse motive olarak aynı zamanda da odaklanarak girmesi gerektiğini düşünüyorum. Tabiki bu disiplini sağlayacak kişi öğretmen. Öğretmenin tutarlı hareketleri ve düzenini sınıfta oturması dır.

+Disiplini nasıl sağlarsınız?

-Kuralları baştan koyarım. Her zaman için sınıfa girdiğimde neyi neden istediğimi ve nasıl istediğimin nedenleri ile çocuklara anlattıktan sonra sınıfta o disiplin ve düzen anlayışının oluşması imkansız gibi oluyor. Çünkü her yapmadığında bunu böyle yapmaman gerekiyordu. Sınıfın kuralları arasında bunlar vardı, bunlar yoktu diye hatırlatmalar ile birlikte git gide o düzen oturuyor.

+Ne gibi sınıf kurallarınız var, çöpi sınıfa atmamak, sınıfın sırasının altına temiz bırakmak. Bunun haricinde derste kesinlikle benim sınıf başkanım yok. Mesela herkese eş başkan, başkan seçimi hiçbir zaman yapmadım ve buna karşıyım. Herkes kendisine yakışır, adaletli davranmalı diye söylerim. Çocuklarım o yüzden ama derse girdiğimde çok koşturutan öğrencinin olmasından da hoşlanmam, aralarında konuşabilirler. arkalarıyla öneri ile sohbet edebilirler ama sınıfta çok toz kalkmasına karşı benim alerjen durumunda. Türünde bir hassasiyetim var. Bunu hoş karşılamadığımı da bilirler. Böyle olduğunda bunun haricinde işte, sınıfta disiplini sağlamak adına küfürlü konuşmamak, güzel davranışları ön plana çıkartmak, paylaşmak ve dersi derste dinlemek, öğretmen ders anlatırken dersin haricinde başka bir şeyle ilgilenmemek en önünde gelen sınıf kuralları arasında mesela

+sınıf yönetimi deyince ne anlıyorsunuz?

-Bunların bir bütün aslında şimdiye kadar sorduğunuz şeylerin hepsinin bütünü diyebilirim size. Çünkü bir sınıfı. Yönetebilmek için yönetme gücüne de sahip olmak gerekiyor. Her öğretmen elbette ki farklı birey olduğu için her sınıfta bambaşka bir çiçek kokusu geliyor. Yani o yüzde sınıf yönetimi kokusu benim burnumda vuruyor. Siz böyle deyince çiçekli maskeniz gibi benim kendi sınıf yönetimi ben naçizane. Diğer sorularda zaten size anlattı.

+Öğrencinizin mutlu olup olmadığını nasıl anlarsınız?

-ifadesinden çok belirgin oluyor. Mesela bir tane öğrencim dersi dinlemiyordum ve ders anlatırken bunu fark ettim. Bahadır soylu, önceki dönem mezun ettiğim öğrencilerim den bir tanesiydi. Kardeşi birden bire düşmüş, nefes alamamış annesiyle babası onu hastaneye götürmek istemedi. İçinde bahadır'ı direk okula bırakmışlar. Apartmanda hani temizlik işlerinden sorumlu emekçi idi. Kendisi tabii bahadır'ın aklı da kardeşinde kalmıştır. Nefes alamadığı için ve baygınlık geçirdiği için ne olduğunu anlamıyordu. bir çocuğun yüzünde her şeyi anlayabilirsiniz. Sizi sevdiğini de sevmediğini de o sırada kafasının karışık olduğunu da Bahadır sen iyi misin dediğinde birden bire ağlamaya başladı ve bu benim için çok hüzünlü bir anıydı. Hemen annesini ve babasını aradık. Hastanede kendine geldiğini, daha iyi olduğunu, her şeyin yolunda olduğunu öğrendikten sonra Bahadır da normal. Haşere formuna döndü. Etkiliyor.

+Peki yani çocukların maskeli olması onların iyi olup olmadığını anlamaya engel oluyor mu?

-Evet. Yüzlerdeki duyguyu ve mimi almak açısından elbette ki pandemi süreci çok olumsuz etkiledi. Ama yine de içtenlikle nin gözlerinden okuyabilecek öğretmenleri benim meslekte 21 birinci yılın dediğim gibi ama gerçekten onları böyle. Ben bazı sınırları çok takmayan bir öğretmenim joy ac ortaya öpmeyi, ondan sonra onları böyle biraz sallamayı şakalaşmaya seviyorum ama. Bu temassızlık aramıza biraz mesafe koydu. Duvarlar örüyor, ilkökul öğretmenliğine çocuğa dokunmanın onunla tensel temasın da önemli olduğunu düşünüyorum. O yüzden tabiki korona sürecinde bunlara dikkat ediyoruz.

+Sınıf içi iletişim sizin için ne ifade ediyor?

-Sınıf içi iletişim demek sadece öğretmenin öğrencisi ile olan iletişimi değilde sınıf içi arkadaşlarını da birbirleri ile olan ilişkisi önemli. Çünkü öncesinde bir5 yıldır ama şimdi 4 yıl çocuklara emek veriyoruz. Eğitimci yapıyoruz bu süreçte. Tabiki de sınıf içi

iletişim konusunda herkesin birbirini anlaması, kendini arkadaşının yerine koyması, yani empati duygusunu içinde taşıması, dürüst olması, sınıfta yalanın olmaması benim için en önemli sınıf içi iletişim kurallarımız arasında olan şeyler.

+Okuldaki iletişim sorsam size okulumuzdaki iletişiminiz nasıl idare olabilir? Öğretmen arkadaşlarımız olabilir, veli iletişimi olabilir.

-Okul idaresi ile iletişim konusunda daha göreve yeni geldiği için kendisini çok iyi tanımlayıp gözlem sürecindeyim ama. Naçizane şimdi öğretmenleri çok da dinlemediğini, onların kanaatlerine pek de değer vermediğini düşünüyorum. Yine de sanatsal açıdan. Destek gösterdiği noktalar da var. Kendi özel işlerim ile ilgili. Bunu da göz ardı edemem, hakkını yemeyeyim ama bazı öneri ve eleştirilere gerçekten gelmesi lazım. Idarenin bu konuda biraz eksikler var gibi gözlemliyorum. Tabi zaman içerisinde daha iyi tanıyacağız birbirimizi.

+Öğretmenlerle İlişkiniz nasıl peki

-ya öğretmenler ile ilişkim olarak okul içerisinde öğretmen arkadaşlarımla ilişkim var ama biraz. Yani bu soru heralde cevaplamak da zorluk çektiğim bir mevzu ben normal hayatımda da her zaman. bir fanusun içerisinde yine dışarı çıktığımda çok da anlaşılmıyor gibi geldiği için okul o fanusun içerisinde çok da insanlara ulaşamadığım bir yaşam tarzı gibi beni öğretmen arkadaşlarımla hani sevdiğini düşünüyorum. Öyle kimseye karşı soğukluğun ya da bir sitemim yok ama gerçekten anlayan 2 ya da 3 öğretmen arkadaşımın olduğunu düşünüyorum. Geri kalanın çok da hani anlamaya, algılamaya ya da kişi çözümlemeye analitik olarak yaklaştığını düşünüyorum. Herkes görevini yapıyor, bir telaşta gidiyor zaten bir yandan da. O öyle diyebilirim.

+Eğitimde aile katılımı sizce önemli mi ve gerekli midir?

-Aile katılımı mutlaka önemli. Çünkü veli katılımı ailenin desteği sadece yağ gibi üçlü öğrenci, öğretmen ve veli olmalı. Bu konuda ailenin yani anne ve babanın eğer ayrılmadılar işte birbirleri ile tutarlı iletişimi de tabii bu sac ayağının içerisine giriyor. Çünkü annenin hayır dediğine baba evet dediğinde bizim olsa cyan üçlüsünden bir tanesi direk 40. Diyebilirim. O bakımdan da gerçekten bu işbirliği çok önemli tabiki. Öğretmen için öğrenci ne anlam ifade etmeli? Benim için öğrenci kendi açımdan diyeyim. Saflık temizlik boş. bir bardak için güzel şeylerle doldurulacağı bir bardak olmalı.

+Okul yönetimi sizce nasıl olmalı? Öğretmen ve öğrenci açısından değerlendirir misiniz?

-Öğretmenin yaptığı yenilikleri ya da yapmak istediği heyecanla sunmak istediği projeleri anlayışla karşılayan öneri ve eleştirilere gelen bir yönetim tarzı her zaman için önemli. Benim için benim babamın ciddi sağlık sorunları var. Bunlarla ilgili de bazen okula geledim, durumlar olabilir. şu andaki okul yönetimiyle böyle bir şey hiç yaşamadım. Dilerim yaşamam ama babamla ilgilenmek durumunda kaldığım zamanlar hastaneye yatırıyoruz biz onu. Böyle durumlarda da bana sitem eden bir müdür müdür yardımcısı, motivasyonumu düşüren okulda kalmak istemediğim bir idareci modeli oluşturuyor bende.

+Öğrenciler için peki okul yönetimi sizce nasıl olmalı?

-Okul yönetimi, öğrenciler açısından da öğrenciyi anlayan olmalı. Öğretmeni nasıl ki anlıyorsan, bizde şimdi yetiştirdiğimiz şimdinin küçüğü, geleceğin büyüğü bireyleri anlaya bilmeliyiz. Aynı şeyler onlar için de geçerli. Kesinlikle

+eğitimde değer yargılarınız var mı?

-Değer yargılarım var ama altüst olmuş vaziyette onun için yani bunlarla ilgili konuşmaya da biliriz.

+Neden altüst oldular? Yani?

-Benim eğitimle ilgili değer yargılarım. Şu sebepten alt üst oldu. bir şeyleri idealist bir biçimde her öğretmen arkadaş öyle yapıyormu bilmiyorum ama yapmaya başladığın zaman ve samimiyetle bunu başkalarıyla paylaştığınız zaman kendini beğenmişlik kibir olarak nitelendirildiği oldu. Onun haricinde bir şeyleri paylaşmanın dediğim gibi farklı bir şekilde size dönüşü olduğu herhangi bir evradınızı yaptığınız bir çalışmayı değiştirip kendi çalışması yemiş gibi sunan öğretmen arkadaşlarım meslektaşlarım da oldu. O yüzden hani? Soruyu tekrar alabilir miyim? Aklıma başka şeyler geldi. Çünkü eğitimde değer yargılarını olmaz. O yüzden de eğitimde değer yargılarım. Mesela paylaşmak üzerine kurulu iken artık o değer yargılarım biraz yıkıldı ve kırıldı.

+Eğitim tanımınız nedir?

-Boynundaki kolye dir sonsuza kadar bebeklikten başlayıp ölene kadar devam edecek sonsuzluktur. Öğrenmenin hiç bir zaman yeşil olmadığı gibi. Bence her şeyi gerçekten motivasyon ve buna gerçekten inanarak yapıldığında herkes her şeyi öğrenebilir. Zihinsel herhangi bir engeli yoksa eğer algıları açık değil değil. O algılar da açılabilir. Ancak o zihinsel engelli ya da farklı biçimde öğrenme düzeyi biraz daha düşük normal olan çocuklarımızın daha gerisinden takip edenlerde eminim bir su damlası gibi yavaş yavaş öğrenme yeteneğine sahipler.

+Aile ve öğrenci ilişkisinin sınıfa etkisi hakkında ne düşünüyorsunuz?

-Ben bunun çok birbiriyle paralel ilişkili olduğunu düşünüyorum. Mesela şu konuda velilere karşı her zaman için bir soru işareti insan olarak şunu söylerim, geçmişte yaşadığım bazı hadiselerden dolayı o samimiyet yani mutlaka. Çocuğa da yansıyor. Eğer bir çocuğa gerçekten de samimiyetle emek gösteriyorsanız, bu veli tarafından anlaşıldığında çocukla ayna ilişkisi kuruyorsunuz. Ama gerçekten veli'nin karakteri tam oturmamış sa ne yaptığını anlamıyorsa işbirliği içerisinde değilse ya da hayat tarzı yaşam tarzı olarak dedikoduyu çok temel almış insansa ve bunu çocuğun gözleri önünde dedikodu şeklinde öğretmenin arkasından konuşarak başkasından arkasından konuşarak her şeyin arkasından konuşarak yapan bir ebeveynin çocuğu da. Ot dibine düşer misali aynı o annenin o babanın çocuğu oluyor. Onun için onlar eğitimde biraz kaybedilmiş öğrenciler oluyor. Çünkü ne kadar kazanmaya uğraşırsan uğraş yine de eksiklikler çok oluyor.

+Veli memnuniyeti sizce ne demek

-işte tam biraz önce sorduğunuz soruyla ilişkili bu benim için veli memnuniyeti müşteri velinimet temizdir demek değildir. Benim için çocuğu memnun etmek önemlidir. Veli'nin memnuniyeti benim için önemli değildir. Çünkü çocuğun memnun ettiğim zaman velinin de memnun olması lazım. O yüzden bu bir arz talep ilişkisinin dışında özel okullarda

böyle olduğunu düşünüyorum. Arz talep ilişkisinin dışında işte ticari kâr güden eğitim. Anlayışının uzağında olması gereken vicdani bir. Sorumluluk benim için böyle demek.

+Çalıştığımız kurumlar arasında aklınızda en çok hangi bölge kaldı ve neden

-Batman kaldı? Oradaki öğrencilerin sayısı hikayesi çok güzeldi ve veli'ye veli'nin emeğine hürmet çok güzeldi. Şu anda istanbul gibi her şeyin elimizin altında olduğu bir bölgede çalışıyoruz ama o çocuklarla aldığım haz onların gözlerindeki heyecan ve pırıltı tablet pırıltısı bıraktı. Yerine o yüzden çok üzgünüm.

+Sadece öğrencilerde mi?

-Peki aradığımız, özlediğimiz taraf öğrencilerle daha çok ilişki kuruyorum. Dedğim gibi hani veliler ile de toplantılarda elbette ki görüşüyoruz ama çalıştığım kurumlar arasında gerçekten aklımda en çok kalan yer Batman gerçekten oradaki öğrencilerinden ağlaya ağlaya ayrıldım. 3 buçuk yıl sonunda 3 buçuk yıl orada görev yaptım ve gerçekten de hani beni oradan kazıyarak çıkarttılar gibiydi. Çünkü ilk göz ağrımdı ilk birinci sınıf deneyimimdi ilk sınıftı. O yüzden de onları çok sevmiştim, hala seviyorum.

+Aynı okulda çalışan öğretmenler arasındaki fikir benzerlikleri ya da eğitimi öğrenciye bakış açıları aynı mı olmalı?

-Kesinlikle aynı olmamalı. Zaten kendi şarkım da yaptım. Benzerlikler ve farklılıklar şarkısından yola çıkarak. Her çiçek türlü farklı renklerdedir. Saçlarımız tıpkı çiçekler gibidir. Kıvrıkcık düz dalgalı, bir sarı turuncu siyahtır. Farklı çeşit olsa hepsi aynıdır. Özü iyiliğin insanda ayrılığı koruması gerektiğini, farklı bakış açılarının da insanları zenginleştirir bileceğini düşünüyorum. Bunu bütün hücrelerinde hissederek söylüyorum, ne

+peki şuan çalıştığınız kurum için böyle söyleyebilir misiniz?

-Yani çalıştığım kurumla içi fikir benzerlikleri olan öğretmen arkadaşlarım da oluyor, farklılıklar da olabiliyor ama. Ben bu okulla ilgili şunu söyleyebilirim, benzer farklı yani benzer bakış açılarında gösterilen samimiyetim farklı bakış açılarında da gösterilmesi gerektiğini düşünüyorum. Bazen inanılmaz büyük bir kutuplaşma olabiliyor. Sert bir tartışma ortamına sebebiyet verebiliyor. Bunlara gerek yok bence.

+Eğitimde fırsat eşitliğine inanıyor musunuz?

-Hiç inanmıyorum. Kesinlikle inanmıyorum. Doğudaki öğrencilerimden yola çıkarak da korona sürecinde bunun çok yakın tanığı olduk. Çünkü tabletin ulaşmadığı dijital bağlamda gerçekten de çocuklara ulaşılmadığı süreçte o çocuklar eğitimsiz kaldılar. 5 buçuk yaş denemeleri ile heba edilen bir nesli de görüp geçirdim ve 5 buçuk yaş okumasını da kurada bana çıkmamasına rağmen arkadaşımın okumayacağını ve çok moralinin bozulduğunu görmem üstüne. Çünkü stajyer öğretmenim dedi. Bana yapılan haksızlığın birinci sınıfta ve göreve ilk başladığım yıl da bana yapılan haksızlığın aynısını kendisine yapılmasını istemediğim için o 5 yaş grubunu ben aldım. Bence eğitimde fırsat eşitliği kesinlikle yok. Eğitimde ki fırsat eşitliğine dair bir zerreyi görmemekle birlikte bunun liyakat sahibi yöneticiler tarafından sürdürürse belki yakalanabileceğini düşünüyorum.

+Sizin meslekte ne ya da neler motive eder?

-Beni artık meslekte hiçbir şeye motive etmiyor, doydum, kusacağım geldi. Bu meslekte kalmak istemiyorum. Sadece çocuk şarkıları söylemek istiyorum. Ama gün içerisinde çocuklarla birlikte beni motive eden tek şey, onların göz bebekleri başka da hiçbir şey yok. Çıktığım anda yine diğer işlerine odaklanarak hayatın koşuşturması içerisinde geçiyor.

+Çünkü okulda kendinizi nasıl hissediyorsunuz

-yalnız, Çok net. Fanusun içindeyim dediğim gibi yani anlaşılan bildiğimi düşünmüyorum. Artık anlatabilme ye olan inancım yada şeyde kalmadı. O sebepten

+peki bu yalnızlık duygusu ile çocuklara nasıl ulaşabiliyorsunuz?

-Ama ben sınıfta yalnız değilim ki onlarla birlikteyim. Öğretmen arkadaşlarımla olan kısmı sordunuz. Yani onlar benim bir parçam oluyorlar. Çünkü ben kendi evladından gerçekten ayrı görmüyorum. Çocukları onlara çocuklarım diyorum. Onlara kuzucuklarım diyorum. Onlara. Birçok şekilde hitap ediyorum. Aslında okuma parçalarından aklımda kalan metinlerden yani matematik dersinde. Ayı ile ilgili problem vardı. Bu ayıcık da çözmüş diyerek yıldız attım. Orada acayip mutlu oldular. Yani bir çocuğa ayı demedim ben orada orada onu temsili olarak canlandırmak onlarla böyle şakalaşmak hoşlarına gidiyor. Onun yani bunu biraz da bizim birleştirilmiş sınıf öğretmenimiz hep bize şey derdi. bir öğretmen aynı zamanda tiyatro sanatçısıdır. O an geldiğinde biz start alıyoruz sanırım yani motivasyonumu. Kazanmak için sınıfların içeri girmem yeterli. Çünkü bu benim asli mesleği onu asla lay lay lom ya da önemsiz hak ettiğinin dışında bir değeri göstererek ne kadar bazen çeşitli sistemlere sinirlensem de hiçbir zaman öğretmenliğe başlayarak öğretmenlik yapmadım. Kendi çocuğuma da nasıl öğretmen olsunlar istiyorsan başkaları ben çocuklarıma öyle öğretmenlik yapıyorum. Bu konuda vicdanım çok rahat,

+kişisel motivasyonunuz yokken mesleki motivasyonu bu kadar yüksek olmasını sağlıyorsunuz.

- Kişisel motivasyonu da var.

+Şöyle meslekte sizi ne motive eder dediğimde hiçbir şey mesleki anlamda evet, mesleki anlamda.

- Yani ama çocuklarla ilişkiniz çok üst seviye ve onlarla çok mutlusunuz. Yani burada denge durumu dengesizlik var mesela.

-Yani bilmiyorum ben 2 şey. Okula geldiğimde çok da mutlu değilim ama sınıfa girdiğimde çok da mutluyum. Anlatabildim mi? Evet, aynen öyle diyebiliriz. Bu şekilde motive olup kesinlikle böyle bilmiyorum. Anlatabildim mi? Ama öyle

+öğrencileri nasıl hitap edersiniz?

-Değişkenlik gösteriyor tabii çok değişkenlik gösteriyor. Öğrencim güle gülcük derim. Bazen kızlara erkek, erkeklere, kız ismiyle hitap ederim. Yani ben onlara belli kurallar kalıplar içerisine koymadan kuzucuklar da diyorum ondan. Sonra. Bak şu pisliğe nasıl çözüm sen bu soruyu gökyüzündeki bütün yıldızları kaptanı da diyorum. Ondan sonra vitri çekicim var peşlerinden koşup onlara böyle vide terek vurup oynadığımız anlarda oluyor. Duruma göre değişkenlik gösteriyor.

+Teşekkür ederim,

-ben teşekkür ederim.

Barış

+Hocam branşınız nedir?

-Sınıf öğretmeni

+ meslekte kaçınıcı yılınız

-28

+daha önce hangi illerde ilçelerde çalıştınız?

- Urfa Siverek istanbul, Bayrampaşa.

Bu mesleği tercih etme sebebiniz nedir?

Üniversite puanım. Daha iyisini tutmadı. Muhtemelen üniversite puanı mı burası? Ekonomi yok, şey meslek tabi hukuk.

+Ailenizle öğretmen olan başka bir şeyler var mı?

-Çevremizdeki aileler? Var muhtemelen tercih etmemin nedeni de yani puanına göre öğretmenliğe tercih etmemin nedeni de onlardır. Onlarda sınıf öğretmeniydi.

+Çocuk nedir, nasıl tanımlarsınız?

-Çocuk. Çocuğun nasıl tanımlar? İlginç bir soru. bir çok tanım yapılabilir. Bana göre çocuk bireydir ilk etapta kendine ait bir dünyası olan kendine ait duyguları, düşünceleri, yaşam biçimi tarzı olan bir bireydir bana göre ben öncelikle böyle tanımlarım onu ardından kendi yaşanmışlıkları olan ve deneyimleri olan bir bireydir. Dolayısıyla e. Eğitim öğretim faaliyetleri şimdi öğretmenlik penceresinden baktığınızda eğitim öğretim faaliyetleri yürütülürken, çocuğa da bu pencereden yaklaşılmasını doğru bulurum. Onun bir yaşanmışlığı var. O yaşanmışlığı yok sayarak değil, onun üzerine koyarak faaliyet yürütülmesi gereken bağımsız kendine has biri olarak tanımlayabilirim çocuğa.

+Peki tanımlarken hangi sıfatları kullanırsınız metafor ya da?

-İspatları kullanırım. bir defa kesinlikle boş olan herhangi bir şeye benzetme bu kesin kendine göre bir dünyası olan neye benzer bir cevherdir. Bana göre bir cevherdir fakat kapalı bir cevher değildir. Açık görülebilir. Baktığınızda bakış açınıza göre baktığınız yere göre bakış niyetinize göre görebileceğiniz bir çevre olarak çocuğu metafor olarak kullanabilirsek böyle bir metafora metaforlar karşılaya karşılaya böyle bir metafor çocuğu karşılayabilir. Dolayısıyla benim için bir değerdir. Çok önemli bir değerdir. Toplumsal bir değerdir aynısı ama aynı zamanda toplumun geleceği ile ilgili önemli bir değerdir. Yani böyle bir kavramlarla açıklanabilir diye düşünüyorum çocuk.

+nasıl tanımlarız okulu?

-Hayattır aslında çocuk açısından özellikle günümüz çocuğu açısından hayatın ta kendisidir yani. Sıkıştırılmış hayatlar içerisinde okul aslında çocuklar için bir özgürlük alanıdır. Doğru değerlendirildiğinde okul doğru yapılandırıldığında çocukların bu ihtiyaçlarının özgürlük ihtiyaçlarını, özgürleşme ihtiyaçlarını, yaşama yaşama hazırlanma

ve yaşadıkları dönemin ihtiyaçlarını karşılama konusunda okul son derece pozitif etkileri yapabilen bir kurum olabilir. Ama bunun yanında eğer iyi organize edilemezse çocuk açısından çok söylemek istemem. Ama öğretici bir. Kuruma da bir yapıya da pekala dönüşebilir. Çocuğun özgürlük alanına ciddi şekilde sınırlayıcı gelişimini daraltıcı, hatta içindeki var olan parıltıları da söndürücü bir yapı ya da bekarlığa dönüşebilir. Bu yüzden okulun nasıl konumlandırıldığı, çocuğa nasıl kucakladığı ile ilgili bir şeydir. Okul yani her 2 yönüyle de okul olabilir. Hatta çocuklar için aynı okul birisi için müthiş bir atılıma sebep olurken, bir başka çocuk için pekala kör edici de olabilir. Yani okullar bireysel farklılıklara çok dikkate alarak organizasyon yapmazlar. Genel bir total algıları vardır. Otogar algılar üzerinden çocuklara yaklaşımlar. Bu genel genellikle çoğunluğa göredir. Çoğunluğu çoğunlukta, pozitif etki yaratabileceği gibi çok. Ne diyelim biz. En termik çocuklar için bazen kör edici etkisi de olabilir. Okulda yani şey değildir. Bana göre okullar çok abartılması gereken kurumlar değildir. Sonuçta insanı organizasyonlardır. Bunlar içlerinde her türlü nasıl söyleyeyim? Yaşantının vuku bulması mümkündür.

+İlk okul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz? Biraz bahseder misiniz? Nasıl birisiydi, nasıl birisiydi?

- Şanssız bir çocukluk dönemi idi bizimkisi. Çünkü çok genç öğretmenlerle. Çünkü liseden sonra hemen öğretmen olmuş bir öğretmen ile birlikteydik. Dolayısıyla deneyim olarak bizimle birlikte deneyim kazandı. Öğretmen, belge öğretmenliği bizimle biz büyüdükçe 05:20 okutmuş da bizimle büyüdü. Şimdi buradan baktığımda bu tam bakıp 40 yıl öncesini yargılamak çok zor. Çünkü 40 yıl öncesinin kendine ait toplumsal değerleri vardı. Çocuğa bakış açısı vardı. O dönemin normalleri vardı. Normalleri çok değişti. Şimdi öğretmenim bana tokat atmıştır. Şimdi buna bakarak öyle kötü bir öğretmendir diyemem onun için. Çünkü dönemin toplumsal koşullarıyla ilgili düşünmek gerekiyor. Bunu dönemselsel bir şeydi ama bugün için bugünün normlarıyla baktığımızda evet. İlkokul öğretmenim birçok yanlışını görebilirim. Yani şiddet vaka 7 köy okullarında hele köy okullarında çok vakaya değil dendi. Çok genç olması hasebiyle. Çok donanımlı bir öğretmen olarak gelmemiştir bize sonraki yıllarında muhtemelen donanım edilmiştir. Dolayısıyla biz onun hani kaplarını yaşadığımız kanaatindeyim. bir de kendi yöremizden bir öğretmendi. Köyü komşu köyden di. Mesela şeyi çok isterdim. Komşu köyden bir öğretmen değil de başka bir ilin öğretmenini benim okumam beni okumasını çok isterdim. Çünkü şeyi düzeltemedim. Mesela bir türlü o benim için hep şey kalmıştır i daha iyi. bir Türkçe telaffuzu olsun isterdim. Yazarken bile okurken bile konuşurken bile zaman zaman onun eksikliğini hissettiğim oluyor ve bu öğretmenimin suçu değildir. Bu zaten o koşu orada yetişmişti. Ben ne öğrenmişse bu koşullarda onu öğrenmişti. Dolayısıyla bizim bu alanımızı. Düzeltebilecek bir durum zaten yoktu. Yani normal bir şey değil. İlkokulu zar değil. Kendi doğup büyüdüğüm köyde Trabzon düzköy o dönem akçaabat'ta sonra ilçe olduğu bir şeyde kasabalardan birisi. Doğankaya mahallesi'nde ordaydım. 5 yılında aynı okulda okudum, aynı öğretmenliği okudu. bir5.

+Otorite sizin için ne ifade ediyor?

- Otorite öğretmenlik açısından bilgidir, donanımdır. Dolayısıyla bu bilgi ve donanım ne kadar güçlüyse bu anlamıyla otoritedir. Kendi başına bir otoritedir. Alana hakimiyet bir otoritedir. Öğretmenliği hakimiyet aynı anlamında kullanılabilir. Yönlendirme becerisi olabilir, yani otoritenin şeyleri olabilir. Aslında bunlar ne diyelim? Biz bunlara eklentileri olabilir. Otorite güç katan bir şeyler olabilir. Otorite de tıpkı okullar gibi 2 yönlü düşünülebilir. Nasıl kullandığınıza bağlıdır. Eğer otoriteyi sınıftaki organizasyonunuzu

güç katacak şekilde kullanabilirsiniz. Çocuklar için şey olabilir. Pozitif bir etki olabilir. En azından şunu engelleyebilirsiniz. Bütün çocuklara ulaşmanın önündeki engelleri ortadan kaldırabilirsiniz. Bu pozitif etki var ama bazen negatif bir otorite ile buna negatif diyebiliriz. Yaklaşırsanız çocukları ezip geçebilirsiniz. Çünkü çocuklar toplumun en zayıf kendi içlerinde müthiş bir dinamizm filmleri var, bir düşme güçleri var. O güç bir araya geldiğinde çok pozitif işler yapabileceği gibi çok negatif işlerde yapıp koca koca insanların elini kolunu da kilitleyebilir ama. En nihayetinde fiziksel olarak düşündüğümüzde çocuklar öğretmen karşısında öğretmeni bir otorite olarak görürsek karşısında zayıf tırlar, kötü kullanılırsa evet çocukları ezip geçebilir. Çocukların dünyalarında ciddi zayıflatlar a neden olabilir otur dedi. I nasıl? bir öğretmenim otoriter bir öğretmen miyim? Biraz şeyle ilgili bu zamanın geçişiyle ilgili bir şey bu öğretmenlik şöyle birşey, hani gençken performans çok güçlü. Fiziksel performans ulaşma becerilerini çok güçlü ama zaman ilerledikçe bu biraz ister istemez aşağıya doğru çekiliyor. Bu sefer deneyim ortaya çıkıyor. Otoriterliği de o deneyimle yani otoriter demeyelim. Sonra o kavram çok doğru bir şey değil. Hâkimiyet alanını da o deneyimde sağlıyorsunuz. Çok otoriter bir öğretmen miyim? Zaman zaman otoriter tutumları oluyor, buna ihtiyaç duyuyorum adresine esasını söyleyeyim. Çünkü alanı bıraktığınızda bu sefer çocuklar içerisinde müthiş bir hiyerarşi oluşuyor. Bu hiyerarşinin çocukların canını çok yaptığı kanaatindeyim. Yani evet, birisi öğretmenin yerine sınıfın big boss olduğunda bu çocuklar açısından o akran zorbalığı dönemi hemen açılıyor. Bu sınıflarda hele buna yatkın birkaç çocukla birlikte çalışıyorsanız çok yatkın bir. Durum oluşuyor ve bu çocukların canını çok acıktığı kanaatindeyim. Dolayısıyla onun önüne geçmek için zaman zaman sınıfta çocukların evet burada bir borç varsa o da öğretmendir. Destur onu da bilmeleri gerektiği kanaatindeyim. Bunun çocukları tarafından hepten. Göz ardı edilmemesi kanaatindeyim. Yoksa başka ilişkiler doğuyor. Sınıfta bu sadece bir deneyim, bunun farklı şekillerde çözümlenebilir mi? Farklı şekillerde de çözümlenebilir ama benim elimdeki şu anda araçlar zaman zaman evet, sen güçlü olabilirsin ama kusura bakma burada bu sökmez. Burada çocuklara bu hatırlatmayı yapalım.

+Nasıl yapıyorsunuz bu hatırlatmayı

-bir bakış bazen yeter. Bakışla bazen olabilir bazen sözlü olabilir, bazen çok açık ve net bir şekilde bütün beni rahatsız ediyor. Bu duruma bu sınıfta izin vermem biçiminde çok kesin. Katı bir durum aldığında bir tutum aldığınızda çocuklar bir süre sonra bu durumun sağlamlığını gördüklerini, ben buna duvar derim. Ben bu duvarı çok sağlam. Öğretmen sınıfta öğrencisine çocuklar. Denerler anlayamazlar. O duvardan geri dönerler, dönerler atlamaz, geri dönerler. Ama duvar sağlam değilse çocuk onu yıkıp tarumar ederse öğretmeni deezer arkadaşlarında edebileceği kanaatindeyim ve bu sadece 28 yıllık süre boyunca gözleme dayalı bir şey. Yani çok bilimsel şeyleri doneleri olan bir durum değil. Zaten bilimsel denediğinizde bu gözlemlerden çıkıyor.

+Eğitimde güç kullanılma inanıyor musunuz

-gözlemlediği güç kullanılabilir kullanılıyor. Bizde hala var ama hani kuşaklar arasında bir karşılaştırma yaparsam benim kuşağım la şimdiki kuşaklar arasında dağlar kadar fark var. Bu güç kullanımının çok azaldığı kanaatindeyim. Okullarda zayıfladı bu alan ama güç kullanımının şekilleri değişti. Bağırma bir küçük kullanımıdır. Sınıfta bağırıyor. Sanki zaman zaman bağırma bak mümkün değildir. Bu bir öğretmen imzasıdır aynı zamanda. Ama belki de öğretmenlik çaresiz değildir. Zaman zaman buna hepimizin başvurduğu kanaatindeyim. Yani bunu ben hiç yapmıyorum diyen çok mükemmel bir

öğretmendir. Bunu böyle görüyorum. Olum ların inanırım da yapılmadığına ama benim çok yapabildiğim bir şey değildir. Zaman zaman evet sesim sınıfta yükselir, bu da bir güç gösterisidir yani. güç sadece çocuğun gidip suratına bir tane yapıştırmak değildir. Bunun birçok araçları var. bir taraf kapanıyor ama diğer taraf henüz kapanmış durumda değil. Belki gelecek nesiller bu diğer tarafı da kapatacak vardır diye düşünüyorum.

+disiplini nasıl tanımlarsınız peki?

-Disiplin başlı başına sınıfta bir organizasyon işidir. Organizasyon dağıldığında sınıfta sınıfta disiplin problemleri ortaya çıkar ve çocuklar ne yapacaklarına karar veremedikleri durumda öğretmen ne yapacağına karar veremediği durumda sınıfta disiplin problemleri ortaya çıkar. Dolayısıyla iyi bir organizasyon sınıftaki disiplin problemlerini önemli ölçüde azaltır. Yani yapacağınız şeyi baştan kafanızda oturmuş da bir planlama dahilinde ise ve siz o planlama esnasında sırasına göre çocuklara yürü de biliyorsanız sınıfta çok fazla disiplin problemi olacağı kanaatinde değilim bir de. Tutum ve tutarlılık bunların stabil olması gerekir. Değişken olmaması gerekir. Bunların yani öğretmen bir tutumunu yanlış tutumdan söz etmiyorum. Pozitif bir tutumunu devam ettire bilinmelidir. Sürükleye bilmelidir sınıflarda çok. Dolayısıyla belli bir süre sonra çocuklar kiminle çalıştıklarını biliyorlar ve bu çalıştıkları kişinin tutumunu öğreniyorlar ve o tutuma göre kendi planlamalarını kendi yollarında çocuklar sınıflarda. Çizebiliyor bu sınıflardaki disiplin problemlerini de azalttığı kanaatindeyim. Tabiki burada zaman zaman uyarıcı olmak gerekmiyor mu? Tabiki uyarıcı olmak gerekiyor. Çünkü çocuklar geldikleri aile ortamlarında sınıftaki gibi bir organizasyonda gelmiyorlar. Aile ortamı dediğiniz da halaç daha rahat bir ortamdır. Herkesin aynı anda konuşabildiği aynı anda tutum olabildiği hareket serbestliğinin daha yüksek oldu ama bizim de sabrımız da. Bunlara bu kadar izin verdiği sınıfta bu kadar alan açıldığında işler işlemez duruma geliyor, işini yapamaz duruma geliyorsunuz. Çünkü bir tartışmada bu çocuğun aynı zamanda özgürlük alanıyla ilgili olduğunu düşünüyorum. Fikir beyan etme alanında arkadaşları tarafından çocuğa açılması kanaatindeyim. Hani birisi bir konu hakkında fikrini belirtiyorsa birincisi diğer arkadaşlarından şunu beklerim, alan açmalısınız, bunu alan açmak nedir? Onun sesini duyulabilecek şekilde sınıfta sen kendini baskılamak zorundasın bu bunların. Çocuklara öğretilmesi gerektiği kanaatindeyim. Çocukların bu tutumu almaları gerektiği kanaatindeyim. Yoksa yetişkinlerin de kimseyi dinlemeyen beynelminel bireylere dönüşüyorlar. O yüzden burada bu alanın. Sınıfta sağlanması gerektiği kanaatindeyiz. Söz hakkının çok değerli olduğunu düşünüyorum ve onu mutlaka yerine getirilmesi gerektiği kanaatindeyim.

-disiplinli bir öğretmen olduğu söylenebilir.

+Sınıf kurallarımız var mıdır? Kesinlikle ne gibi kurallar da ediyorsunuz?

-Az önce aslında disiplin algısıyla ya da disiplin meselesini sınıfta. Pratiğe dökerken söylediklerim aslında benim esas sınıf kuralları ile ilgilidir. Çok temel şeyim var. Çocuğun söz hakkının yani birde söylüyor. Çocuklar gözünden bakarsak bu meseleye ben çocuğun söz hakkını engelleme ama genelde sınıftaki gürültü sınıftaki arkadaş müdahalesi çocuğun söz hakkını engelleyebilir. Bu daha şeydir. Daha sık yaşanan bir meseledir. Bunun engellenmemesi benim için çok temel bir kriterdir. bir diğeri akrabaların çocukları üzerinde birinin üzerindeki hakimiyeti. Hakimiyeti bu genellikle şiddete dayalı olur ve güce dayalı olur. Bunun olmaması benim için son derece ciddi. bir kriterdir, bir şey bu belki benim psikolojik algı ile ilgilidir. Sınıfta müthiş bir karmaşayı

çok sevmem. Daha yerli yerine oturmuş şey bir düzenek isterim. Bu düzenekte daha iyi çalıştığımı biliyorum. Dolayısıyla karmaşanın devreye girmemesi için özel kurallar koyabilirim. Mesela zil çaldıktan sonra sınıfın ortasında birbirinin üzerine binmiş zıplamış, atlayıp zıplayan bir öğrenci topluluğu görmek istemem. Bunu daha birinci sınıfta söylerim. Dolayısıyla çocuklar onu zil çaldıktan sonra mesela yerlerine oturdular benim. Şey modu şimdi sınıfa girdiğimde o karmaşa beni çok rahatsız ediyor ve onu dindirmek çok zamanımı alıyor. O yüzden başından böyle bir tutum aldığım da zamanı çok ekonomik kullandığımı fark ediyorum ve çocukların hepsinin bir arada olduğu ders zili ile öğretmez ile arasındaki o şeyde çok fazla şiddet eğiliminin çok fazla açığa çıktığını, çocukların birbirlerine müdahalelerinin çok sık yaşandığını görüyoruz. Dolayısıyla bunun indirmenin yolunu da baştan itibaren çocuklara zil çaldıktan sonra. Sınıfın ortasında kimseyi görmek istemem. Bu karmaşa ile karşılaşmak istemiyorum. Bu kuralları böyle kuruldu. Bende karşılaşmak istemiyorum. Lütfen herkes yerinde dursun dedim. bir23bir süre sonra çocuklar yerlerine otururlar ve. O karmaşa edilmiş olur yani. Dolayısıyla bir karmaşa halinde çalışmak. Benim yapabileceğim bir şey değil. Daha yerli yerine oturmuş bir sınıf ortamında çalışmayı tercih ederim. Bu çocuk bunu çocuklara da iyi. bir süre sonra çocuklara iyi geldiğini düşünüyorum. Mesela çok pis bir sınıfta çalışmak istemem. Açık söyleyeyim, bunun içinde önlemleri var. Mesela sınıf birinci sınıf çocukları başladıklarında defterinden kağıt kırma, yırtma ile ilgili kesin katı bir kural koyalım ve bunun çevre ile ilgili ağaçla ilgili doğayla ilgili açıklamasını yaparım. Çocuklar buna ikna olurlar. bir süre sonra evet ufak tefek. Rutin dışı olaylar olur ama genellikle çocukların defterlerine sayılmazlar mesela birbirlerini. Resim defterimden yırtıp sayma vermezler. Bunu istemem verilecekse bende kağıt vardı. Ben kağıdı verelim çocuklara. Dolayısıyla sınıfların sıraların altında büyük bir pislik. Bu da gözümü rahatsız ediyor, işin esasını söylüyor, beni rahatsız ediyor. Dolayısıyla bunu da izin vermiyorum, ona çocuklarla çalışıyor. Bu tip kuralları var ama çok temel asla esnetme, dini kurallar nedir? Birisi konuşurken ona müdahale etmemek, onunla dalga geçmek onun bir sonraki söz alırken tedirgin edebilecek bir tutumda bulunmamak. Çok kriteridir benim için şiddet. İç içe geçmiş şiddet bunları anlatıyorum ama bunlar bütünlüğü ile hepsi böyle takır takır işleyen süreçler değil bunlar gibi. Yılında sorun yaşıyorum ama her defasında tutumum birbirine benzer oluyor. Yani bunun en etmiyorum. Örneğin hani biri birini sürekli bir234 kez sürekli birbirine yakın birine yapıştırdığınızda onu sindirmeye ve sınıfta yok etmeye çalıştığında bu beni çok rahatsız eder, tutumdur. Bunu mutlaka çözer. Çözmeden bunu aile rehberlik servisi bir şekilde bununla ilgili yatıştırıcı öncesi önlemler alırım.

+sınıf yönetiminizde Kullandığınız yöntemler var mıdır?

-bir defa eğitim öğretim yani akademik faaliyetlerin tamamı benim için nesneler ile ilgili bir şeydir. Özellikle matematik alanında buna çok değer veririm. Nesne kullanımı matematiğin temel testler olduğu kanaatindeyim. Bizim sayma düzenleyiniz, onluk düzenektir ve bütün işini ben bunun üzerine kurarak bütün. Sayıları dan tutun saymaktan durdun rakamlara kadar hepsi benim için şey dir nesnelerle ve onluk düzene göre planlanması gereken bir süreçtir. Dolayısıyla ta başından beri 2 basit nesne kullanırım. Birisi fasulyeleri dir, diğeri çubuklar, the fazlalık azcık kavramını bunun üzerinden veririm. Onluk kavramı bunun üzerinden veririm. Toplama ve çıkarma işlemini bunun üzerinden veririm. Çarpım tablosunu bunun üzerinden veririm. Bölme işlemini bunun üzerinden veririm. Kesirler ile ilgili mutlaka yani. Bende nesne ile okula gelmezseniz faaliyetleri dışında kalırsınız, bunu veriler bilirler. Dolayısıyla ben bir nesneyi istediğimde bir çalışma için bir araç istediğimde veriler bir şekilde bulur eder. O nesne

bana gelir onunla çalışırım. O yüzden benim için birinci yöntem budur. Nesne kullanımı dolayısıyla hayatın içerisinde örnekler gözle görülür elle tutulur. Somut örnekler vermek, diğeri tartışma yöntemini çok sık kullandığım bir yöntemdir. Dolayısıyla sınıf disipliniyle ilgili onun için çok hassasım dır. Bunu çok şey yaparım ve çocuklara bir bilgi yüklemekten se onlardan alıp tekrar onlara döndürmeyi tercih eden bir öğretmenim ve dolayısıyla çocuğı söylerken bir boş kalıp olarak asla görmemişimdir. Onların kendi bir dünyalarında aslında programın içeriğindeki bütün birikim çocuklarda tek tek aldığınızda var. Onları birleştirdiğinizde bir totale çevirip çocuğa da yönlendiriyorsunuz. Onu genellikle işlemi bu şekilde yürürüm. Zaman zaman didaktik bir yöntem kullanır mıyım? Evet. Bunu zaman zaman bunu da kullanırız. Çünkü bunu da şu eski şeyler kullanırım. Çocukların bir toplandığı, bir akademik faaliyet dinleme sürelerini uzatmak, dinleme dinleme becerilerini izleme becerilerinin uzatmayı esas alarak bunu da yaparım. Dolayısıyla sınıf sadece nesnelerle oynama sizin söz aldığınız bir şey değil. Bazen dinleme, etkin dinleme moduna geçerek dinlediğiniz bir şeydir. Bunun çocukları da zayıf olduğunu, yaşları gereği. Zayıf olduğunu ve üzerine konulursa bu sürenin artırılabilceğini düşünürüm. Dolayısıyla bu tartışma yöntemini yanına zaman zaman didaktik bir yöntem de kullanırım. Hatta bazen bunu bilinçli bir şekilde uzatırım. Çocukların soru sormasına da izin vermem. Çünkü orada heyecanını çocuğun kontrol etmesini isterim. Onunla birlikte sınıfta var olmasını. Çünkü zaman zaman bir konferans dinlediğinizi düşünün. Bu konferansta sıkıntı soru sorma isteği olarak gelir. Onun bir kontrolünün. Bugünden sağlanması gerektiği kanaatindeyim. Ne olur bunu sağlayamazsa onuncu dakikasından sonra konferanstan çıkar gider. Birey bunu da bunu hedefi gözetererek yaparım. Daha bir yığın teknik vardır fakat hepsini şimdi aklıma gelmiyor zaten. Yani yaşamın içerisinde sınıf öyle değişken bir şey ki yani elimizde çok fit kullandığınız yöntemler var. Fakat bunlar bazen hiç biri işe yaramazsa of it kullandığınız yöntemleri yeni şeyler ekleyerek devam etmek zorundasınız. Hani yaratıcı? Anlık ve yaratıcı, spontane işle geliştire bilmelisiniz. Sınıfta hani bununla ilgili yığınla hiç dönebilirsin. Hatta bazen dans edersiniz. Sınıfta bazen yaparım, bazen şarkı söylersiniz. Sınıfta bazen bir espri yaparsınız, birine takılırsınız. Bazen biriyle komik bir şekilde konuşurum mesela ama oradan bütün sınıf oraya yönelir ve aslında o birebir diyalog dan çocuğun çıkarabileceği yığınla iş olur. Bunların hepsi öğretmenliğin sınıfın doğasında yaşanan şeyler.

+Öğrenci sınıfta mutlu olup olmadığını nasıl anlarsın?

- Nasıl anlarım? yüz bakışlar benim için çok değerlidir. bir öğretmenin bir öğrenciye sınıfta mutsuz olduğunu, maskesi bile dahi olsa onun gözlerinden anlarım. Ben kaçmaz gözünden genellikle bu tip şeyler şey dikkatimi bu konuda. Dolayısıyla yüz benim için çok büyük bir velidir. Çocuğun anlık ve süren sorunlarını yüzlerine düşer tutumlarına düşer. Genellikle sınıftaki çocuklar. İlk etapta bir parca diğeri sınıflara baktıklarında alanlarının sınırlandırılmış olduğunu düşünürler. Ama mutludurlar. Yani burada bir eşitlik ilkesini herkese aynı meseleyi ilkesini kurduğunuzda çocukların mutlu olduğu kanaatindeyim ve sınıfında yetiştirdiği çocukların da ortalamasının. Mutlu olduğu kanaatindeyim. Yani mutsuz değil. Çocuklar zaman zaman onları akademik olarak çok zorlarım ve bir öfkeyi tüfler ama bunun mutlaka bir şey vardır, bir sporcu vardı ve o gevşer ve genellikle de tempoya alıştık larında öğrenmek onları heyecanlandırır, öğrenmek onları mutlu eder. Dolayısıyla sınıftaki zorlu akademik çalışmalarda çok da sıkılmalar mutsuz olmazlar. Genellikle mutlu çocuklar ama dışarıdan bir öğrenci ilk sınıfa geldiğinde ilk bir ayda. Kendi geldiği sınıfı özleyebilir, şunu söyleyebilirim.

+Mutsuzluk Tablosu gördüğünüzde ne yaparsınız?

-Mutlaka mutlaka bir nedeni vardır. Onu önce nedensiz çocuk yani bunun neden nerede bir mekan nerede yaşıyor? Bu mutsuzluk evden mi geliyor? Bu mutsuzluk yoksa sınıftan mı yaşıyor? Eğer sınıftayken kiminle benimle bir derdi var. Çocuğun arkadaşları ile bir derdi var. Dolayısıyla genelden özele doğru tıkr tıkr basamak basamak giderseniz mutlaka sorunu görürsünüz ve genellikle çocuklarla sınıfı içerisinde konuşturma bire bir sınıfın dışına çıkarırım. bir o sorunu alıncaya kadar sorunu alıncaya kadar bazen çocuklar sorunu. Göstermezler size bunu göstermek istemezler ama genellikle bırakmam o alıncaya kadar mesele çözülünceye kadar sorunu. Ben öğreninceye kadar sorun üzerine giderim ve. Bırakmamayı tercih ederim çünkü bırakırsan o bir yaraya dönüşüyor. Çocuk içerisinde onu bilirim ben. En azından ben öyle düşünüyorum. Yani onun yaraya dönüşme ihtimalini gözeterek yaparım ve mutlaka çözmeden bırakmam. O yüzden çocukların bu konudaki güvenleri de fena değildir. Bana karşı çözeceğim iyi bilirler gelirlerdi. Anlamadım. +Eğitimde aile katılımı size gerekli midir?

- Kesinlikle ailesiz eğitim öğretim faaliyetleri yürütmesi. Aile bu sac ayağının birisidir, öğretmendir, öğrencidir, velidir, veli siz. Veli'nin güveni olmadan bu çok değerli olduğu kanaatindeyim. Bilimi güveniyorum. Adam öğretmenin sınıftaki faaliyetleri. Hedefinin, faaliyetlerin hedefine varması, harcadığı enerjinin harcadığı emeğin değer görmesinin mümkün olmadığı kanaatindeyim. O yüzden benim için aile son derece değerlidir. Ailenin fikrinin benim için çok değerli olduğu kanaatindeyim. Yani velileri bazen öğretmenin işine karışma ile işe müdahil olmayı birbirine karıştırabilir. O çizgi verileri de bazen inceler. Benim için çok şeydir, geniştir, o mümkün değil. İn oradan oraya atlaması çok mümkün olmaz. Yani öğretmenin doğru çizgiyi incelemelidir. Yani veri bir şey söylediğinde benim işime karışıyor, bana müdahale etti, benden daha akıllı zannediyor, kendisini kompleksine girmemesi gerektiği kanaatindeyim o yüzden. İli'nin her düşüncesinin değerli olduğunun mutlaka bir gözleme dayalı olduğunu düşünürüm. Mutlaka bir derde dayalı olduğunu düşünün. Onun için veli siz olmayacağı kanaatindeyim. Yani bizim tehdit adımız çocukların okula gittikten sonra verilerin bir oh çektiklerini tetis at değildir. Verilerinde işin içerisinde olduğu ve uzunca bir süre işin böyle yürüdüğü bir doğası var. Bizimde satılmasın. O yüzden veli nin elinin ayağının eğitim öğretim faaliyetlerinin kesilmemesi gerekir. Yani bunun. Hani sınırlarını çok iyi planlar sanız çok iyi koyarsanız, verilere ilişkin kuralları çok net olursa ki bu mutlaka olmalıdır. Öğretmenin velilerle ilgili kuralları olmalı ve velileri bu kuralları bilmelidir. Nerede başlayacaklarını ve nerede bitirmeleri gerektiğine dair sizden ilk tanıştığımız anda bu birinci sınıftır, ilk toplantıda çok net bir şekilde bunu almalılar. Bunu hissetmeli ler ve ona göre bir. Dolayısıyla bir tutum almalı ve dolayısıyla kiminle çalıştığını ve bunun kurallarını nasıl olduğunu, nasıl çocuklar ediyorsanız. Ben ileride öğretmen iz gerektiği kanaatindeyim. Yani çok sık yaşanır. Veli ile öğretmen arasındaki bir hırgür öğretmenin bütün enerjisini emer sınıfına hiçbir şekilde o öğretmen faydalı olamaz. Dolayısıyla öğretmen o moddan hızlı şekilde çıkmalıdır. Veli öğretmen ile kavga eder, moduna hızlı şekilde uzaklaştırmalar benim kişisel deneyimim budur. Genellikle bu tip sorunları yaşamam çünkü kuralları baştan koyarım. Kurallar. Edilmeye benim alanıma müdahale edilmeye başlandı. Nda onun çizgisini hatırlatırım. Çok net bir çizgisi. Diyaloğum o yüzden verilerle fena değildir. Dolayısıyla çok ciddi bir problem şu ana kadar öğretmenlik hayatımda çok ciddi bir problem yaşamadım diyebilirim.

+Veli memnuniyeti Ne demek? Ya da olmalı mı?

-Memnuniyetim eğitim öğretim birpazarlama kavramıdır. Bu aslında bu pazarlama kavramları ile çok barışık değilim. Yani o memnuniyet kavramına kendimce dolduracak olsam nasıl durumunu vermem dediğiniz şey güvendir. Çok önemlidir. Okuldaki yürüyen faaliyet de öğretmenin yürüttüğü ifade verenin, güvenilir, verinin evet bu faaliyet yürüyor. Bu faaliyet benim çocuğuma dokunuyor. Bu faaliyet benim için de değerlidir. Kısmı benim için veli memnuniyeti yoksa öğretmenler velilerin köleleri değildir. Öğretmenler çocukların da köleleri değildir. Onurlu kendine has kimlikleri olan çalışanlardır. Öğretmenler dolayısıyla velilerin de bunu bilmesi gerektiği kanaatindeyim yani. Verinin bütün istekleri yerine getirilir diye bir kural kesinlikle yoktur. Bu öğretmeni piyona dönüştürür. Sınıfta bir masko da dönüştürür. Dolayısıyla her velinin isteği anlık veri den veri ya da değişeceğine göre, öğretmen sınıfın içerisindeki faaliyetleri de bir istikrar yakalayamadı. O yüzden veli memnuniyeti dediğimiz şey benimiçingüven. Değer değer bilirlilik çok değerlidir benim için. Yani yaptığım iş karşımdaki insana geçmiyorsa şeyin çok nasıl söyleyeyim? Tutumun katıdır. Yani değer vermiyorsan ben değeri göremezsin. Değer verdiğin şeyi hissetmem gerekiyor. Bana hissettirmen gerekiyor. Çünkü zaman zaman öğretmen çok özel. bir öğretmenim çok özel bir alandır. Yapmak istemediğiniz halde yapmak yapmanız gereken şeyler vardır. Sınıflarda işinizin tanımının içerisine girmeyen durumlar yaşanır sınıflarda. Siz onu yapıyorsanız bunun bir değerinin bir karşılığının mutlaka yani karşılık dediğim şey somut bir şey değildir, bir anlayıştır, bir güvendir. Sözünü söylemen gerektiği yerde sözünü de sakınmaktır. Yani ağzınıza gelen şeyi eşiniz değilim. Herhangi bir velinin eşi değilim ben. Dolayısıyla aklına gelen şeyi eşine söylediği gibi bana söyleyemez verirler. Burada tutumunun katı olduğu kanaatindeyim. Bu öğretmen kimliğini korumak ile ilgili bir şeydir, sadece bireysel bir kimlikle kişiliğinizi korumakla ilgili değildir. Meslek kimliğinizi meslek ettiğinizi korumakla ilgili bir şeydir. Bunu da böyle bir şey söyleyebilirim.

+Okul yönetimi sizce nasıl olmalıdır?

-Yıllardır beni mücadele alanı demokratik olmalıdır. Fakat okul yönetimleri ülke yönetimine benzer ülke yönetimlerine kadar katılaşır. Ne kadar tek değişirse okul yönetimleri de o kadar katılaşır, o kadar tek taşır. Dolayısıyla 28 yıllık öğretmenlik hayatım bir mücadele alanıdır. Aynı zamanda benim için bir demokratik eğitim öğretim hayatı, tomografik okul mücadelesiyle geçti. Çok bir arpa boyu kadar yol aldığımızı kanaatindeyim. Kesinlikle değilim. Dolayısıyla okul yönetimleri ile ilgili onların demokratikleştirilmesi öğretmen görüşlerine açık hale getirilmesine ilişkin. İddiam devam ediyor fakat bugünkü durum bu iddiaya karşı ileri baktım, çok uzaktır. Müdürlerin yetki alanları öğretmenlere karşı son derece geniş fakat müdürlerin bir üst teki amirlerine karşı yetki alanları son derece dar. Yani böyle bakmak gerekiyor buna. Dolayısıyla bu bir hiyerarşi ve bizdeki yer aldı. Son derece katı son derece tartışmaya kapalı bir yer açılır. Yani bu hiyerarşik kurallara bağlı olmalıdır. Yani tartışma yürütülecek ise bunun kuralları olmalıdır. Müdürün kişisel tercihine göre okulda öğretmenlerin görüşü alınır ya da okulda öğretmenin görüşleri hiç alınmaz ve bu müdürün tercihine göre değil sistematik ilişkiye bağlı olmalıdır. Bizdeki bu durum maalesef bundan çok çok uzaktır.

Kesinlikle öğretmenin değer yargıları olmadan. Hani geleceğe hazırlamakla ilgili 1 şeydir. Geleceğe hazırlamasını yani 1 gelecek kuramazsınız. 1 gelecek dediğiniz şey değer yargıları üzerine inşa edilir. Dolayısıyla bunun çok değer, yargısız olmadığı kanaatindeyim. Demokratik tutum öğretmenin olmazsa olmaz değer yargılarından birisi

olduğu kanaatindeyim. Nasıl söyleyeyim buna? Yaptığınız işin etik kurallarına bağlılık 1 değer yargısıdır. Yaptığınız işe değer vermek, değer. Ben bireysel olarak değer vermek ve yaptığınız işle. Çocuklarla iletişime geçerken yaptığınız için değerli 1 iş olduğunu bilmek benim için son derece değerlidir. Elinizden geleni sakınmak elinizden geleni yapmak için çaba sarf etmek 1 değer yargısıdır. Gelişime açık olmak sürekli yenilenme hali 1 değer yargısıdır. Benim için çocuklardan öğrenmek benim için 1 değer yargısıdır ve muazzam şeyler öğreniyorum. Çocuklar da benim için bu 1 değer yargısıdır. İletişimde saygı çocuğa saygı çok değerlidir. Ben bunu çok önemserim, dinleme benim için. Çünkü iletişimin önemli kanallarından birisidir. Dinleme önemli 1 değer yargısıdır. Hani bunların belli 1 değer yargısı kavramı içerisinde yerleştirilebilecek şeylerdir ama şimdi o kavramlar üzerinde çok. Kurmak istemiyorum mesela. Çocuğa saygı ve çocuktan saygı dönüşü almak bu karşılıklı 1 saygı ilişki ama küçüklerimi saymak büyüklerimiz sevmek ilkesine bağlılık değildir. Bu açık söylüyorum çünkü orada 1 otorite yi inşa etmektir. Bu karşılıklı saygıya çocuğa saygı göstermek ve gösterdiğiniz saygının karşılığında çocuktan saygı beklemek. Benim için önemli 1 değer yargısıdır. Paylaşmak elinizdeki olan şey bence bilgidir. Bilgiyi paylaşmak ve paylaşmanın kanallarını genişletmek benim için 1 değer yargısıdır. Dayanışma çocukta dayanışma çok önemli 1 değer yargısıdır. Onun sorununu almak sorununa çözüm aramak, dayanışmanın 1 yolu yordamıdır diye düşünüyorum. Böyle yani değer yargısız eğitim öğretim faaliyetlerinin hani 1. Öğretmenlik faaliyetinin yürüyemeyecek kanaatindeyim. Yani sizde 1 değer yargısı yoksa 1 değer yargısı ile bu işi yapmıyorsanız çocuklarla 1 değer yargısı oluşturmasını bekleyemezsiniz.

Çocuklarda mesela fikir fikre, saygı duymak çok önemli. 1 değer yargısıdır. İnanca saygı duymak çok önemli 1 değer yargısıdır. İnancın farklı olabileceğini çocukta inşa etmek 1 çok önemli 1 özellik de günümüzde çok önemli 1 değer yargısı olduğu kanaatindeyim. Laik bakış açısının çok ciddi 1 değer yargısı olduğu kanaatindeyim. Dolayısıyla hani bu dosyalar olmadan eğitimin inşa edilemeyeceği kanaatindeyim. Ne kadar bunlar var, ne kadar yok, çok başka 1 tartışma konusudur ama benim yaptığım iş yıllardır 27 yıldır 28 inci yılını neredeyse bitecek. 28 yıldır yani hem bu değer yargılarını inşa ediyorum. Hem bu değer yargılarını inşa ederken bu iş üzerinden hayat buluyor. Yaptığım iş yani bununla ilgili şunu söyleyebilirim. Bu değer yargılarımızı yaşayabiliyor musunuz? Şu andaki kurun. Burada sınıf öğretmenliği olmak müthiş 1 avantaj. Dolayısıyla 1 topluluk var ve o topluluk değişmiyor. O toplulukla değer yargılarını konusunda istediğiniz şeyi inşa etme hakkını zamanına fırsatına sahiptir. Burada niyet önemlidir, niyetiniz varsa bunu işe edebilirsiniz. Fakat inşa ettiğimiz şey bütün bireylerde eşdeğer. Yer edinebilir mi? Edilmeyebilir ama siz 1 süreç organize edersiniz. 1 süreç yürürsünüz. Bu süreç sonunda kim ne almak istiyorsa biri çocuklar onun için öznelidir. Benim için onun için değerlidir. Kimle almak istiyorsa onu alır. Sonuçta 1 matematik süreci de inşa edersiniz. Sınıfta ve o matematik sürecinin sınıfa eşit dağıldığını görürsünüz. Siz bu işin doğasında vardır. Dolayısıyla bu değer yargıları inşa süreci de bununla ilgili 1 şeydir ama bireysel olarak hataları dışında tutarsak her öğretmenin mutlaka sınıfta. Zaman zaman yaptığı hatalar vardır. Bu hataları sınıfın dışına atarsanız evet bu işin peşini bırakmam, yapmak istediğim şey budur. Bu ilkelerden taviz çok kolay vermem ancak yanlış yapabilirim. Yanlışlar da zaman zaman yaptığı şeyler oluyor mu? Tabiki alıyor, yani olmadığını söylemek mümkün değildir. Eğitime. Eğitim benim için. Bugün ve yarın ile ilgili 1 şeydir, hatta dün, bugün ve yarın ile ilgili 1 şeydir. Çocuğun geçmişinin getirdiklerini bugün çok iyi organize ederek onu yarına hazırlama ile ilgili 1 şey olduğu kanaatindeyim. Eğitimin. Eğitim sırf çocuğu da yarına hazırlamakla ilgili 1 şey değildir. Çünkü o çocuk için uzak 1 şeydir.

Bugüne ilişkin bugünün dünyasına yani şu anda yaşadığı zamanı anı kaçırsanız gelecekle ilgili hiçbir şey inşa edemezsiniz. Çocukları mutsuz olurlar. Onun için çocukların bugününü ve inşa etmelisiniz. Bugün yaşadıkları sorunlara ilişkin onlara çözüm önerileri ve çözüm yolları önerme lisiniz, çözüm yollarını geliştirme becerilerini çocuklarda genişletme lisiniz. Ama bunu da çocuğun geçmişinden yararlanarak. Yapmak durumundasınız. Onun için benim için. Hani eğitim öğretim eğitim faaliyetinin kendisini söylüyorum burada yani günde iyi bağ kurup bugünü iyi organize edip çocuğu geleceğe taşımakla ilgili 1 perspektif olduğunu söyleyebilirim.

Öğretmenlerin peki eğitime, çocuğa bakış açıları sizce aynı oldun mu?

Yok bu 1. Amorf 1 yapıdır. Evet genel ilkeleri vardır. Genel hepimizi bağlayan kurallar vardır. Hepimiz bu genel kurallar içerisinde hareket etmek zorundayız. Bu 1 formal 1 ilişki oluşturabilir. Formal 1 şekilde olabilir ama sonuçta bireysel farklılıklar devreye girdiğinde öğretmenler arasında bireysel farklılıklar devreye girdiğinde oluşan toplam. 1 şey değildir, 1 forma tabi değildir, farklılıklar vardır. Herkesin kendine ait 1. İlçeler silsilesi vardır, ilkesiz öğretmenin çok az olduğu kanaatindeyim. Fakat hani ilçelerinin kendisi tartışma konusu olabilir. Dolayısıyla hani bireysel farklılıklar vardır. Fakat elimizi bağlayan kurallar da vardır. Hepimizi bağlayan eğitimin temel ilkeleri de vardır. Bu da 1 sınıf gibidir. Aynı sınıfa 1 şey ile tartıştığınız da sınıfa ne kadar yere deniyorsa, öğretmenlik mesleğinde her bireyde farklı farklı şekillerde yer edindiği kanaatindeyim bende. Farklılar kalsa yol açmaz o zaman size göre. Çünkü sınıf içerisinde tekil 1 düşünce oluşturabilir misiniz? Hele çocuklar da çocuklar gibi yaratıcı ve çok küçük 1 delikten fırlayıp çıkmayı becerebilen varlıkları da bunu yaratmak mümkün müydü böyle 1 beklenti bence gerçekçi değildir. Dolayısıyla öğretmenlerden de böyle 1 beklenti sınıfın kapısını kapattığınızda kurallarınız ne kadar öğretmeni bağlayabilir ki? Anladın mı? O yüzden çok şey değil. Benim açımdan öyle çok

eğitimde fırsat eşitliği ile inanıyor musunuz?

Bu da yine. Okulların demokratikleşmesi ile ilgili benim için 1 mücadele alanıdır. Öğretmenlik tarihin bunun mücadelesi ile geçmiştir ve fırsat eşitliğinin çok değerli olduğu kanaatindeyim. Ülkenin genel tutumunu düşünürseniz ülke 1 fırsat eşitliği ekseninde mi? Eğitim öğretim faaliyetlerini yürütüyor. 1 tedrisat sistemine sahip. Hayır, bunun çok rahat söyleyebilirim. Fakat bunun böyle olması benim sınıfta fırsat eşitliği ilkesine aykırı. Bak, bunlardan birisi de budur. Az önceki hani değer yargılarını diyordunuz, fırsat eşitliğine aykırı 1 tutum alacağım anlamına gelmez. Mümkün olduğu kadar fırsat bütün bireylerin hakkıdır. Bütün bireylere ihtiyacı olduğu kadar ihtiyacı olduğu şekilde dağıtılmalıdır. Örneğin bunu nasıl düşünebilirsiniz? Tahtaya kalmak 1 haktır ama her çocuk için bu hakkı zaman zaman kullanmayabilirsiniz çünkü birini daha fazla ihtiyacı vardır. O tahtaya kalkıp o özgüvenini kazanmaya daha fazla ihtiyacı vardır, onu daha fazla bu alana yönlendirirseniz başkasının da başka 1 şekilde bu dengeyi kurarsınız. Onun için öğretmen sınıfta fırsat eşitliği ilkesine kesinlikle bağlı kalmalıdır. Devlet eğitimi organize ederken kesinlikle fırsat eşitliğine ilçesine bağlı kalmalıdır ekonomik. Sosyal, sosyal, sosyal, kültürel çocuğun bireysel farklılıkları. Gibi ilkeleri dikkate alarak bölgesel farklılıkları dikkate alarak bizim eğitim öğretim toplamını yeniden organize olmaya, yeniden fırsat eşitliği ilkesine bağlı kalarak anayasanın temel ilkesidir. Bu ilkesine bağlı kalarak yeniden organize etmeye ihtiyacımız var. Çok özel

olabilir. Bunu kıran çok önemli etkenlerden birisi bana göre okullardır. Eğitim Müdürü hayatımızda ülkenin eğitim öğretim çehresini değiştirecek 1 faaliyet olduğunu düşünmem. Dolayısıyla bugün kalkıp birisi özel okullar kapatılmalıdır dese bunu çok rahatlıkla destek diyebilirim bu kadar. I eğitim öğretim bu çok aslında politik 1 alan burası. Yani burada politik fikirlerimi söyleyebilirim. Bunun eğitim bilimi ile çok ilgisi olduğu kanaatinde değilim. Ekonomik politik 1 alan burası siz eğitim öğretim faaliyetini devleti nin üzerinde 1 yük olarak düşünürseniz bunu yavaş yavaş kademeli 1 şekilde yükü yurttaşların sırtına yüklemeye başlarsınız. Bu alanı açtığınızda da piyasa öyle 1 şeydir. Piyasa bunu sıkı şekilde doldurur, hiç hiç acımaz nasıl piyasa? Tıkır tıkır işleyen 1 süreçte piyasa bunu doldurur. Neyle doldurduğunu önce dersaneler ile doldurur sonra kurslarla doldur. Sonra özel okullarda doldurur. Dolayısıyla bu 1. Kendiliğinden ortaya çıkmış 1 ihtiyaç değil, bilinçli, bilerek ve isteyerek devletin yarattığı, devleti yönetenlerin yarattığı ekonomik politik tercihler sonucu ortaya çıkmış 1 şeydir. Bu kendiliğinden ortaya çıkmış 1 şey olduğu kanaatinde değilim ben. Öğrendikten çocuklarını özel okula gönderen öğretmenlerimiz de var. Bunu destekleyen öğretmenlerimiz vardı diye düşünüyorsunuz. Şimdi bu bireysel 1 durumla bireysel tutumla genel inşa edilemez. Yani öğretmen bu tutum okul ararken devletin eğitim öğretim sürecindeki aksaklığı görür. Dolayısıyla 1 an önce yangında en ağacı olan şeyini kurtarmaya çalışır. Bunu son derece saygı ile karşılarım. Dolayısıyla iyi 1 okul aramak iyi 1 öğretmen aramak, iyi 1 bölge tercih yapmak ve bunun için arayışa girmek. Velileri de öğretmen verileri de son derece saygı ile karşılarım. Ama devlet organizasyon yaparken devlet böyle organizasyon yapmaz. Yani sorumluluk burada bireye değil, tamamen bu organizasyonun inşa sürecini yaratan anlayışla ilgili 1 şeydir. Dolayısıyla ben öğretmenin çocuğunun için 1 fenalık var. Bu fenalıktan çocuğumu azalt etmeliyim. Bu fenalıktan çocuğumu kurtarın, alayım refleksine son derece saygı ile yaklaşır. Yani bu o başka 1 şey bu başka 1 şeydir yani sonuçta hepimiz dershaneye giderek ben gitmedim gerçi ama birçok öğretmen dershaneye giderek üniversite sınavını açtılar. Siz niye dershaneye gittiniz diyebilir misiniz? Edenleri belge içimizde birçok öğretmen tırnak içerisinde geçmişte son derece değerli ama 1 süre sonra terör örgütü olan dersanelerinde bile çıkmış olabilirler yani bu anlayışı. Anlayış bile benim için şey değildir. Yani onu değerlendirmek başka. 1 şeydir. Dersanelerin kapatılmasını istemek başka 1 şeydir eğitim öğretime zerre kadar faydaları yoktur demek başka 1 şeydir ama sınav kazanmak gerekiyorsa da oraya ihtiyaç olması başka 1 şeydir.

Sizin meslekte neler motive et?

Meslekte beni ne motive eder. Pelin motive olabilirim. 1 defa bireysel başarı beni motive eder. Yani kendi başaran yaptığım işin hedefine vardığını görmek beni başlı başına motive eder. İkincisi 1 işim var ve bunun sorumluluğu başlı başına 1 motivasyon şeydir. Çocukların bana ihtiyacı olduğunu düşünmek ve o an onlarla eğlenceli 1 iş yapıyor olmak beni müthiş motive eder. Bunlar benim. Bireysel 1 şeyler indir, motivasyon yani bunların çok daha farklı şeylerdir. Anlık bu motivasyon biçimleri değişebilir. 1 küçük espri bile küçük kahkaha bile 1 küçük çocuktan bakış bile beni motive edebilir. Bütün erkekler aslında böyledir. Onlar da böyle şeylerden motive olurlar. Genel olarak öğretmenleri daha motive edici şey ekonomik. Alanın iyileştirilmesi dir. Bu da öğretmenlerin işi değildir. Öğretmenin dışında biri 1 dünya ile ilgili 1 şeydir. Öğretmenlere saygı, öğretmenliğe saygı duyulması. Bu saygının son 30 40 yıldır gittikçe erozyona uğradı kanaatindeyim ve belki de erozyonun zirvesini yaşıyoruz biz. Bu saygının görülmesi bu saygının sadece toplum tarafından değil, devletin hiyerarşisi içerisinde de saygının eski saygınlığını olmadığı kanaatindeyim. Yani 24 kasım'dan 24 kasına sürdürülen mavnalar benim duyabileceğim

şeyler değildir. Ben bunlara değer vermem bunlara birini vermem ben. O yüzden öğretmenliği 1 bütün olarak toplumda ve devlet katında saygı görmesi kanaatindeyim. Devlet yetiştirme öğretmen yetiştirme. Perspektifinin niteliğinin artırılmasını, onun sayısının artırılacak kanaatindeyim. O yüzden bütün bunların yerleştirildiğinde beni daha motive olurum bilelim ki bu mesleğe değer veriliyor. Değer vermek her öğretmeni olduğu gibi beni de motive eder. Kendime ait düşüncelerim in özgürce ifade edebildiğim alanların çoğalmasa beni okullarda motive eder, sıkıştırılmış baskı altına alınmış, korkutulan 1 atmosferde çalışmak beni rahatsız eder. Bunlar benim çok çalışabileceğim, işleri yapabileceği işler değildir. Mümkün olduğu kadar bulduğum alanı, oturduğum yeri, bunu açmak korkmadan sözünü söylemek biçiminde kullanmaya çalışırım. Bunun birileri tarafından bahsedilemeyeceği kanaatindeyim. Dolayısıyla bu öğretmenlerin kendi alanlarını kendilerini açabileceği kanaatindeyim. O yüzden bu tip alanlar ne kadar açılırsa ben o kadar motive olurum. Sürekli takip altında olmak bazı idareciler bunu yaparlar. Bazı verileri bunu yaparlar, takip altında olmak. Beni müthiş rahatsız eder. Her yaptığım işin 1 bit yeniği var mı diye kontrol edilmesi 1 güvensizlik ortamında motivasyonum kırılır. Buradan çıkmak için yoğun 1 çaba sarf edelim ve burada sürekli beni tetikleyen insanları da isteklerim yaptığım işler. Dolayısıyla çok fazla benim alanımı. Girmezler girdiklerinde de bunu 1 mücadele alanı olarak görürüm ve burada tepki gösterelim. Silmem onlara bütün kapılarımı açıp istediğiniz gibi baklava sıcak benim hayatıma da alabilirsiniz. Öğretmenlik adım atabilirsiniz, şeyin hakkını da vermez. Hem veliye vermem hem idarecilere hem de öğretmenlere vermek. Bunu zaman zaman öğretmenleri de yapar. Zaman zaman öğretmenleri yaptığınız işi tetikler. Bu tip dedikleri işten dedikodu malzemesi çıkarabilirler. Bu tip şeyler benim motivasyonumu. Bozar ama bunlara da tepki gösteren sessiz kalmam bunların. İstanbul'da çalışabileceğim en güzel okullarda artık fiziksel olarak söylüyorum. Bunu birinde çalıştığını fark ediyorum. Böyle düşünüyorum. Her gün boğazdan arabayla yavaş yavaş geçerek okula ulaşmak benim için müthiş 1 duygu bu duyguyu çok seviyorum. Bunu her defasında çocuklara arnavutköy'ün rıhtımı geçerken çocuklara söyledim. Bugün boğaz nasıl görünüyor? Çocuklar bunu görerek okula gelirim, pencerene müthiş 1 doğa. İstanbul için olmasının çok mümkün olmayan 1 alanı görüyor. Sınıfının penceresi bu benim için çok değerlidir. Çok motive edici 1 şeydir. Buraya baktığımda müthiş soruyu geçtim galiba. Bu benim için müthiş 1 motivasyon şeydir. Çocukları da iyi işler yaptığımı düşünüyorum. Fena 1 başarı grafiği yok sınıfta başarısız 1. Sınıf beni çok rahatsız eder. Başarısız öğrenciler topluluğu ndan hiç haz etmem açık söyleyeyim. Dolayısıyla bunu 1 mücadele alanına hemen dönüştürün ve hızlı 1 şekilde bu alana müdahale ederim. Ta ki o çocuğu bulunduğu yerden kıpırdadı 1 üst level a taşıyınca ya kadar onu bırakmam. O yüzden başarısız 1 sınıf motivasyonum kadar fena 1 başarı grafiği yok sınıfın o yüzden. Motivasyonum iyi olduğu kanaatindeyim. Fiziksel şartların dışında. Peki sosyal çevreniz burada nasıl öğretmenlere ilişkin idareye ilişkin sunum? Idare ile ilişkim yeni 1 dere var. Bunu hepimiz bunun farkındayız. Önceki idarecilerle iletişim daha güçlüydü. Burada. Hani şöyle yapmam böyle birinin kapısını aşındırma. Hani 1 denerim karşılık varsa devam edelim. Karşılık yoksa o ilişki benim için 1 şey yapar, 1 stabil hale gelir ve oradan devam edebilirim. Dolayısıyla bugün idareciler ile iletişim konusunda zamana ihtiyaç olduğu kanaatindeyim. Yani çok sorunlu 1 idarecilerle çalıştım. Böyle idarecilerine de çalışmak öğretmeni müthiş rahatsız ediyor. Aslında idareciler de sorunlu okullarda çalışmak pek istemezler. Ama genellikle sorunu çıkaran tarafın idarecilerin tutumu olduğu kanaatindeyim. Bu 27 yıllık yani idareci olmadım ama belki idareci olsam başka 1 yerden bakalım. Meseleye ama yaşadıkları yaşadığım sorunların ki zaman zaman idarecilerle.

Nasıl söyleyeyim? Tuttuğum yer itibariyle hayata baktığım yer itibariyle idarecilerin de ciddi sorunlar yaşadım. Ciddi problemler yaşadım. Kimse ile fiziksel olarak 1 kavgaya girmedim ama benim kavgam bulunduğum yeri asla kıpırdatmam aktır. Bu konuda son derece inatçı, belki karadenizli den kaynaklı 1 inadın vardır. Yani asacaklarını beni bilsin bile. Yediğim yaptığım 1 şeyi söylediğim 1 lafı geri almam bunu hesaplayarak söylemişimdir bilerek söylemişimdir onu. Dolayısıyla kimse bana lafını geri al. Dememiştir şu ana kadar o yüzden hani gidericiler bulunduğu alana ciddi şekilde müdahil olur. Buradan ciddi şekilde 1 malzeme çıkarmaya gelirlerse buraya 1 hemen 1 mücadele alanına dönüştürebilirim. Gücüm yettiği kadar ki idarecilerin karşı öğretmenler zayıftır. Bu 1 gerçek öğretmen ancak 1 arada olurlarsa idareciler karşılığında 1 halta yarar iş enerjileri. Bunun dışında çok şey değil ama bugün okul için. Burada 1 birliktelik var mı? Öğretmenler arasında ihtiyaç olduğunda zaman zaman birliktelik oluyor. Birbirlerinin sorunlarını öğretmenler çok duyarsız 1 topluluk değildir. Buradakiler de öyle değil ama herkesin kendine ait kaygıları var. Herkesin kendine ait hayattan beklentileri var. Hayata 1 bakış açısı var, bazen 1 başkası sorunlu, 1 başkasını hiç ilgilendirmeyen bilir, böyle düşünebilir. Dolayısıyla buna göre 1 tutulmalar bunu saygıyla karşılarım. Bazen sana yapılan bana yapılmış kabul edilir, dolayısıyla daha. Şey yapışık 1 durum alınabilir. Öğretmenliğe başladığım yıllarda öğretmenler arasında kim? İletişim daha ikinciye söylediğim kısmı daha yakındı. Zaman içerisinde öğretmenler daha birbirlerinden kopan zamanın doğası ile ilgili. Bunu 1 eleştiri meselesi olarak söylemiyorum. Doğasıyla ilgili 1 şeydir, vergi öğretmenlere yaşadıkları dünyayla ilgili 1 şeydir. Çünkü ülkedeki hayat değişiyor, ülkenin normları da değişiyor. Ülkede öğretmene bakış, farklı sözler, farklı tutulma, bakış gittikçe sertleşiyor. Dolayısıyla öğretmenlerin korkması kendi kabuklarına doğru etmelerini. Son derece saygı ile karşılarım ama buradan öğretmenler bunu yaparak buradan kurtulamazlar. Tam aksine dışarı çıkıp kendi alanlarını kendi bulundukları özgürlük alanlarını sahiplenmek ile bu iş ancak def edebilirler. Bu iş ancak geri edebilirler diye düşünüyorum. Yani okul için söylediği 1 söylersem bu her ikisi de zaman zaman gerçekleşen şeylerdir. Hani 1 sorun karşısında genellikle insanların bana destek vereceklerini hesaplayarak 1 soruna müdahil olmam, enerjiyi hesaplarım, enerjimi hesapla dönme enerjisine göre de sorunda tutulmaları çok keskin yapamayacağım. Sözlerin altına girmemeye çok özen gösteririm. O yüzden dilimi sıkı tutarak düşünerek. Söylerim, çünkü yapamayacağınız şeyleri sözleri sarf ettiğinizde çevrenizdeki insanlara karşı güveniniz. 1 süre sonra kırılıyor. O yüzden yapamayacağım şeyleri değil, yapabileceklerimi yapabileceğinden belki biraz daha az söylerim. Dolayısıyla. İnsanların 1 sorun yaşadığımda yarın yanımda olmalarından aman allah'ım. Bunlar niye benim yanımda değil, çok ayıp etmişler diye düşündüm. Normal karşılarım. Öğrencilerine nasıl iade ediyorsunuz?

Kişiden kişiye değişiklik gösteriyor mu?

Yok genellikle 1 ortalama hitap biçimi vardır. Öğrenciler bunu bilirler, şakayı da kullanırım. Sert 1 kitap biçiminde kullanırım. Dolayısıyla bu sıkarak genişletir bende ama Sedat bildiriminin kullandığımda çocuk çok iyi bilir ki. Öğretmen bana şu anda şunu söylüyor, totale bağırma totale bağırma sorunu duyarım görürüm ve direk soruna odaklanır, direk soruna bağırırım bağırarak sam. Dolayısıyla şakayı da kullanırım isimleriyle hitap ederim. Çocuklara bazen kendi taktığın isimleri de komik isimleriyle hitap ederim ama bu asla 1 lakap değildir. 1 kalıcılık değildir ve asla çocuklar benim kullandığım kavramlarla birbirlerine hitap edemezler. Bunu da kesinlikle sınıfta şey, yani eğlence 1 jimin benim budur. Yani çocuğa bazen haz bile diyebilirim, bunu kullanırım.

Bu kavramı başka 1 isimdir o ama niye söylediğimi biliyorum çocuk. Ama 1 ara başka arkadaş 1 öğretmen sana bunu dedi. Buna izin vermiyor. Yani bu 1 şey olabilir. Baktığınızda çok sık kullanırsanız bunu 1 yanlışa dönüşebilir. Öğretmen yanlışa dönüşebilir dozunda kullanırsan sınıf içerisinde 1 eğlence aracına da dönüşebiliyor. Hepimiz güleriz, eğleniriz, hayat da böyle 1 şeydir zaten yani. Soğuk. Standart 1 100 ifadesiyle standart hatlarla öğretmenliğin hele çocuklarla çalışırken yürümeyeceği karşılayın. Sürekli gülümseyen 1 maske ile de öğretmenlik yürütülebileceği kanaatinde değilim. Sürekli araç 1 öğretmenlikle de öğretmenin gidilmeyeceği kanaatindeyim. Bunun dozunun dozajının öğretmenler tarafından. Beraber oldukları toplulukların her birine farklı farklı şekilde işleyeceği kanaatindeyim. Yani çok fazla aracınız olursa evinizde çok fazla envanter olursa sınıfta sorularınızı bu kadar aza indiriniz diye düşünüyorum. Rica ederim. Çok oldu galiba? Evet. 4.

+Bu okulu tercih etme nedeniniz neydi? Niye buraya yazmıştınız?

-Okulunu kapattılar. Imam hatibe çevirdiler, mecburen okula aradım, bula bula burası geldi yani. Baktım beğendim. Bakarak geldim.

Derya

+Hocam branşınız nedir?

-Sınıf öğretmeniyim,

+meslekte kaçınıcı yılınız?

-bir7.Yılım

+Daha önce hangi illerde ilçelerde çalıştınız?

-Bingöl karlıova ilçesinde çalıştım ve ondan sonra istanbul'da devam etti. İstanbul'da da yeni doğan ilçesi Üsküdar ilçesi Ümraniye ilçesi ve şimdi de Beşiktaş ta çalışıyor.

+Bu mesleği tercih etme nedeniniz nedir?

Bu mesleği tercih etme nedenim? Başta çocukları gerçekten çok seviyorum. Hep kazandığımız zaman da bana ilk söylenen şey tam mesleğini seçti olmuştu. Çocukları sevdiğim için tercih ettim diyelim.

+Ailenizde öğretmen olan başka bireyler var mı?

-Yok.

+Sizin için çocuk neyi ifade ediyor

-hayatın anlamını ifade ediyor

+Peki onu tanımlayan sıfatlar sizce neler olabilir?

-Mutluluk, huzur. Yaşama sevinci diyebilirim.

+Okul tanımınız nedir hocam?

-Bireylerin. E eğitim ve öğretim gördükleri. Kendilerini hayata hazırladıkları kurum.

+İlkokul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz?

-Hatırlıyorum, birkaç tane ilkokul öğretmenim o da sıklıkla öğretmen değiştirdim.

+Biraz bahseder misiniz onlardan

-Bazılarının çok güzel hatırlıyorum. Özellikle bir tane şeker hastası, bir öğretmenin vardı. Çok da seviyordum onu. Ama bazılarının böyle anıları farklı tabi. Mesela birinci sınıf öğretmeninden bahsetmek isterim. Birinci sınıf öğretmeni biraz otoriter ve sert bir öğretmendir, ikinci sınıfın başında ilk gün okula gelip tayininin çıktığını söylediğinde. Omuzundan çok büyük bir yük kalktığını hissetmişim. Bunu söylediği gün çok mutlu olmuştum. Mesela birinci sınıf öğretmenim gittiğinde. Çünkü çok sinirli, çok agresif ve çok hırpalıyor. Bizi korkuyordum. Ondan olmaktan kastınız nedir, şiddet değil, şiddetle zaman zaman arkadaşlarım bana hiç şiddet uygulamadığını, arkadaşlarıma uyguladığı şiddete şahit olduğum için doğal olarak ondan da korkuyordum. Ardından gittiğinde. Hiç unutmuyorum ve bunu öğrencilerime değil ama başka ortamlarda da anlatırım. Sanki böyle omuzlarının üzerinden büyük bir yük kalktı ve içinden bir ferahlama geldi içime oh çekmişti, iyi ki gitti. 2 kurtuluyoruz diye düşünmüştüm.

+Sizin için neyi otorite ifade eder?

-Makam. Gücü. Bunları ifade ediyor.

+Peki otoriter bir öğretmen misiniz? Ya da öyle birisini siz kendinizi nasıl ifade edersiniz?

-Değilim. Öyle ben aslında öğretmenliğinde tatlı sert olmayı seven bir öğretmeni ve öğrencileri ile iletişim kurarken onlara otorite kurduğum zaman bile şunu söylüyorum, yani oradaki uyarının söylemin yaptığı davranışa ait olduğunu, onunla alakalı bir şey olmadığını, yanlış davranışını düzelttiği takdirde benim ona olan. Durumun değişeceğini söylüyorum. Yani oradaki kızdığım şey in davranış olduğunu özellikle anlatıyorum yani.

+Peki az önce bahsettiğiniz birinci sınıf öğretmenimiz sizce otoriter bir öğretmen miydi?

-Otoriterdi

+Sizin için güç ne demek yani eğitimde kullanılan güç. Ya da bir güç kullanımı var mı sizce? Eğitimde böyle sorayım.

-Güç kullanımı yok ya ben işi sevgiyle hal ettiğimizi düşünüyorum. Bu işte sevgiyle ettiğimizi düşünüyorum. Çünkü en ulaşılamayacak çocuğa bile sevgiyle ulaştığımı fark ettim. Güçle alakalı olduğunu düşünmüyorum.

+Peki kullanılan ya da bildiğiniz, gözlemlediğiniz kurumlar var mı? Ya da öğretmenler tanıyor musunuz?

-Öğretmenler burada şahit olmadım ama önceki okullarda şahit oldum.

+Disiplin nedir peki sizin için?

-Benim disiplin biraz daha düzen. Sorumluluklara sahip olmak sorumluluk alış. Bunlar

+kurallarınız var mı?

-Sınıfta var tabiki

+ne gibi kurallar var? Örnek verebilir misin?

-bir kere arkadaşlarını rahatsız edecek diğer bireyleri rahatsız edecek, onların özgürlük alanlarını kısıtlayacak şeyleri kural olarak koyuyoruz ve engelliyoruz ve öğrencilerin mesela bugün bir olay yaşadım. bir öğrencinin açtığı şarkıyı sevmeyi, beğenmediği ve beğenmediğini dile getirdi. Başka bir öğrencim onu gelip bana şikayet etti. Ve ben ona bütün şarkıları sevmek, beğenmek zorunda değiliz. Arkadaşınızın özgür iradesini sevmemiş olabilir. Bunu benimle paylaşmana gerek yok dedim ve orada kural demiştiniz. Dimi bu arada dağıldım biraz. E yani çocuklara sonuçta bu kuralları koyarken arkadaşlarının özgürlük alanlarında kısıtlamaları gerektiğini anlatarak. Toplumda işleyişi eğitim öğretimi uygun bir şekilde götürebilmek için sınıf ve okul kuralları koyuyoruz.

+Sınıf yönetimi peki sizin için ne ifade ediyor sınıf yönetimi?

-Sınıf yönetimi. Sınıf yönetiminde genellikle öğrencilerimle aynı anda gitmeyi tercih ediyorum. Ama bazen öyle öğreniyor ki, bazı öğrencilerin önünde bazı öğrencilerin daha geride oluyor. Öyle durumlarda öndeki olan öğrencinin de durumdan olumsuz etkilenmemesi ve sıkılmaması için onunla ayrı çalışmalarda yürüyebiliyorum. Ya da gerideki olan öğrencilere farklı bir çalışmada yürüyebiliyorum. Ders konusunda yani bir öğrencinin durumuna konumuna göre farklılıklar da geliştirebiliyor ama genel anlamda birlikte gitmeye çalışıyorum. Bu özel durumları da göz ardı etmiyorum.

+Bu özel durumlar sizi zorluyor mu?

-Zorluyor, tabiki zorluyor. Hani sınıfla birlikte gidildiğinde daha senkronize bir şekilde gidildiğinde daha kolay ilerleniyor. Ama tabiki bütün çocukların aynı olmayışı bunu mümkün kılmıyor. Ona rağmen bunun olması gerektiğini düşünüyorum. Diğer türlü bu sefer çocukta sıkılma ya da işte çabuk pes etme hali oluşabiliyor. Onun için yapıyorum.

+Yani çocuklarda böyle çabuk pes etme bırakma durumlarında siz kendinizi nasıl hissediyorsunuz

-Ben o konuda onları yüreklendirmek için işe odaklanmak için çaba sarfediyorum. Aile ile gerekirse iletişime giriyorum. Onu motive edecek sözler ve davranışlarda bulunuyorum. Asla bende hiçbir çocuğun olumlu davranışı geride kalmaz ve onu mutlaka. Sözlü olarak da olsa en ufak şekliyle bile olsa bildirim ve çocuklar bunun doğru bir davranış olduğunu hissettirin, devamını da salatı. Rum yani'nin

+öğrencinin sınıfta mutlu olup olmadığını nasıl anlıyorsunuz?

-Mutlu öğrencilerim şöyle diyeyim, sadece derse katılmaları ndan tutun da teneffüste oyun şekillerine kadar bu kendini gösteriyor. Ders işlediğimiz esnada ondan zevk alıyorsa işte derse katılıyorsa ve aynı şekilde teneffüste arkadaşlarıyla oynarken mutluya bunlar onun mutluluğunu gösteriyor. Beni seviyorsa beni sevmesi mesela. Beni sevmesi bir öğrencinin çok önemli. Ben bunu toplantıda da söylüyorum, ilkökul öğretmenimi sevmesini önemişiyorum. Bunun hayatını her aşamasında etkileyeceğini düşünüyorum eğitim hayatına. Etki edeceğini düşünüyorum. Onun için sevmesi benim için önemli.

+Kişiliğini etkiler mi sizce etkiler?

-Sınıf öğretmeni kesinlikle etkiler.

+Peki mutsuz bir öğrenciniz varsa yada süren bir olumsuz duygulanım varsa o çocukla ilgili ne yapıyorsunuz, neler yapabiliyorsunuz?

-Nereden bu mutsuzluğun kaynağının ne olduğunu anlamaya çalışıyorum. Bu aileden mi geliyor, okuldan mı geliyor, arkadaşlarından mı, benden kaynaklı mı? Bu konudaki bütün eleştirilere açık bir insan onu söyleyeyim. Başta aile ile iletişime geçiyorum. Hani benimle ilgili görüşlerine, aile bana onunla ilgili bir dönük veriyor mu? Ona nasıl anlatıyor beni mesela aile de şunu da söylüyorum, aileye benimle alakalı olumsuz görüşleriniz olabilir. Eleştirileriniz olabilir. Bunu aranızda konuşabilirsiniz ama bunu çocuğun yanında ifade etmenizi istemiyorum diyorum. Duymasın çocuk bunu bilmesin çünkü onun bana olan sevgisini zedeleyebilir, bakış açısını zedeleyebilir. Buna da önem veriyorum.

+Yani çocuk aileden bağımsız bir fikir size karşı üretebiliyor mu, Size karşı aileden bağımsız bir duygu durumu düşünce üretebiliyor musunuz?

- tabiki, Aileden etkilerini etkilendiğini düşünüyorum. Ve benim iyi çocuk üzerindeki etkileri eğer olumsuz bir şey varsa çocuk üzerindeki etkisi zayıflattığını düşünüyorum.

+Eğitimde aile katılımı ne kadar yer veriyorsunuz?

-Çok aile katılımı. Çünkü şöyle söyleyeyim, hayatımda karşılaştığım ve yaşadığım ortamlarında başarılı öğrencilere çok şahit oldum ve bunlarda ailenin özellikle bir annenin etkisinin çok bariz bir şekilde gördüm. Aile katılımı çok değerli.

+Öğretmen için öğrencilerinin ifade eder ya da sizin için öğrenci ne demek? Çocuktan tanımızdan biraz bağımsız

-geleceğim demek. Ben geleceğim olarak bakıyordum. Kesinlikle ve gerçekten bir öğrenci yetiştirirken milli manevi bütün değerlerine sahip ve beni ülkemi kendimi emanet edeceğim. Nesil olduğu için ona en iyi şekilde yetiştirmeye çalışarak. Benim için öğrenci o yani en iyi şekilde yetiştirmeye çalışarak ileriki hayata hazırlamaya çalışıyorum.

+Sorumluluk hissediyor musunuz?

-Tabi sorumluluk hissediyorum. Çünkü dediğim gibi geleceğim olarak gördüğüm için ülkem kendi hayatının geleceği olarak gördüğüm için hissediyorum ve bunu da elimden geldiği şekilde en iyi şekilde çözmeye çalışıyorum.

+Öğretmenlik mesleğinde olmasaydınız sorumlu hisseder miydınız?

-Çocukların üzerinden belki hissederdim, çocukların üzerinde isterdim.

+Okul yönetimini sorsam size yani ideal okul yönetimi sizce nasıl olmalı?

-Öğrencilerin okulda kendilerini mutlu hissetmeleri gerekiyor. Bunun için de okul yönetimi, fiziki imkanlar olarak da diğer yönden de gerekli şartları öğrenciye sağlamalı. Ve bunu en iyi şekilde senkronize etmeli. Bunun için de okul yönetimindeki kişilerin öğretmenlerinde aynı zamanda sadece öğrencilerin değil, öğretmenlerin de mutluluklar pozisyonunda olması gerekiyor.

+Bunun için neler yapabilir sizce? Okul yönetimi yada idaresi

-şöyle öğretmenini. Okula gelirken isteyerek gelmeli. Yani öğrencilerine kavuşmanın dışında dışarıda beni başka bir zorluk bekliyor. bir sıkıntı çekiyor mu diye düşünmemesi gerekiyor. Kafasının rahat olması gerekiyor ama bu olurken sonsuz. Hoşgörü de bence doğru değil, çünkü bazen onu gözlemliyorum. Öğretmenlerde bir genişleme rahatlama

olabiliyor. Okul idaresi bu disiplini de sağlayabilmeleri, bunu da iyi yönetebilmeleri. Ama öğretmenlerin de tabii ki ihtiyaçlarını da karşılayabilmek için sınıftaki eksiklerini dan tutun da. Şey yani. Okul öğretmenler odasındaki eksikleri ne kadar hepsine kadar bunlarla en iyi şekilde ilgilenerek tamamladığında öğretmeninde mutlu olacağını düşünüyorum.

+Peki herkes okul müdürlüğünü ya da okul idaresinin sizce yapabilir mi?

-Hayır. Tabiki yapalım.

+Nasıl kişilik özellikleri olması lazım? Sizce nasıl biri olacak?

-Kucaklayıcı, bir kere kesinlikle şey olması lazım. Yani öğretmenin bir sıkıntısı olduğunda onunla paylaşabilmek, zorluk çıkarmak yerine çözüm odaklı olmalı. Karşına karşısına öğretmenin arkasında olduğunu bilmeli. Idare idare öğretmen idareci nin arkasında olduğunu bilmeli. Bu şekilde.

+Eğitimde değer yargılarınız var mıdır? Olmazsa olmazlarımız.

-Biraz açar mısınız ona

+yani eğitimde kesinlikle buna önem veririm dediğiniz değerlerimiz ahlak olabilir, disiplin olabilir. Akademik başarı gibi

-tabii şimdi üçü de aslında olmazsa olmazım. Yani akademik başarıda olacak ama bunun dışında bir öğrencilerimin dediğim gibi önceki sorularda söylediğim gibi vatanına sevgi dolu ve. Eğitimde değer yargılarının başında ahlaki değerler geliyor. Dediğim gibi yalan söylemeye şiddetle mesela ben şöyle bir şey yapıyorum. Onlara hiç tahammülüm yok. Birinci sınıftan kız erkek öğrencilerine şiddet uyguladığında kızıyorum ama kız arkadaşlarına şiddet uyguladığında bunun yanlış olduğunu daha çok üzerine bastıra bastıra söylüyorum. Kadına şiddeti birinci sınıftan bir kere çocuklara öğretmeye çalışıyorum. Olmayacağını onlara anlatmaya çalışıyorum. Ahlaki değerler dediğim gibi çok önemli akademik değer benim için çok önemli. Ama bu şu demek değil, bütün öğrencilerin akademik anlamda çok iyi olması gerekiyor anlamına gelmiyor. Bu öyle olmaları için elimden gelen her şeyi yapıyorum ama akademik değerinin dışında çocuğun farklı bir alanda yeteneği varsa o yetenekle bizim için kıymetli ve onunla ilgili aileyi gerekli şekilde yönlendirmeye çalışıyorum. Bunlar benim için önemli.

+Eğitim nasıl tanımlıyorsunuz?

-Eğitim hayatının hiçbir aşamasında bitmeyen ölene kadar süren, kendimizi sürekli geliştirmemiz gerektiren bir durum.

+Aile ve öğrenci ilişkisinin sınıfınıza etkisi hakkında ne düşünüyorsunuz? Ne kadar etkiler sizce?

-İlişki çok etkili. Ailesi ile barışık ailesi ile mutlu olan öğrenci sınıfta da mutlu ve arkadaşlarıyla iletişimde de mutlu ailesinde sıkıntı varsa bunu arkadaşlarını da yansıyor ve olumsuz örnek teşkil ediyor. Sağlıklı bireylerin mutlu ailelerin çocukları da mutlu oluyor ve bu sınıf ortamında mutlaka etki ediyor. Evet yansıyor.

+ Veli memnuniyeti Sizce nedir

-şöyle diyeyim, bir kere bütün velileri memnun etmek mümkün değil. Veli memnun etmeye çalıştığınız zaman aslında kendi değerlerinize zarar vermiş oluyorsun. Doğru

olanı yaptıktan sonra? Velinin bunun karşısında doğal olarak kendiliğinden oluşacağı şeydir. Veli memnuniyeti siz doğru olanı yaptığınızda zaten veli doğal olarak memnun oluyor. Onun için onlara özellikle memnun etme gibi bir çabam hiç bir zaman olmuyor. Ama şunu şu da önemli, öğrencinin okulda mutlu olduğunu görmek veli de mutlu ediyor. Bu da önemli ve değerli. Yani çok direkt bir ilişki var orada diyor evet.

+Peki bu tarz problemler yaşadığınız veliler oldumu bölgede

-nadir çok nadir yani ben velilerine gerçekten çok sorun yaşamam arada bir oluyor onda da aslında şöyle bir yapım var, biraz daha yumuşak bir yüzün görünür vardır hep öyledir. Yani velinin benden çekinip dileklerini, isteklerini ya da düşüncelerini söylemesini engellemem ama bana yapılan bir saygısızlık varsa da orada kesin net tavrını da gösteririm hatta veli. Benden o tepkiyi beklemediği için şaşırır. Öyle bir yönümü gördüğünde bir kendine gelir. Ondan sonra sınırını ayarlar. Öyle de bir yapım var. Yani sabrederim, sabırlıyım dır ama bazı değerlerime bazı konularda saygısızlık yapıldığı zaman o sabrımın sonsuza kadar sürmediğini de bilirler görürler. Yani o yüzümü gösteririm çekinmem yani

+saygısızlık kavramının içinde neler var?

-E eğitim de kural şöyle söyleyeyim, doğrularımı. Üslupsuz bir şekilde karşı çıkılması benim için doğru olduğunu, eğitimde, benim için. Olması gerektiğini düşündüğüm doğrulara dinlemeden, düşünmeden, empati yapmadan ve saygısız bir üslupla karşı gelmesi benim için saygısızlık örneği.

+Buradaki veli kitlesi nasıl değerlendiriyorsunuz? Peki bu anlamda yani bu saygısızlığı yapabilme potansiyelleri olarak yüksek misin?

- Yok değil. Hayır, hayır şöyle söyleyeyim, mesela bu sınıfında bir tane velim de var, böyle bir şey. Onun dışında hiçbir veli yok ov elimlede yol aldığını düşünüyorum. Hatta şöyle veli de biraz böyle inatçı çıktı, dir etmeye çalıştı ama benim duruşum karşısında o da yumuşamaya başladı ve doğruyu yola gelmeye başladı. Doğru zemine gelmeye başladı.

+Yani çalıştığınız kurumlar arasında aklınızda kalan bir bölge var mı? Sizi düşündükçe iyi hissettiren özlem duyduğunuz.

-Şöyle aslında. En dipten en zirveye kadar olan kısımların hepsini gördüm. Hepsinin bence kıymeti farklıydı. Orada öğrendim. Bana katılan çok şey vardı. Burada da farklı şeyler var. Öyle aklımda kalan özel bir şey yok yani.

+Aynı okulda çalışan öğretmenlerin sizce eğitime çocuğa bakış açıları aynı olmalı mı?

-Çünkü birey olarak aynı değiliz zaten değer yargılarımız bazen farklı oluyor. Düşüncelerimiz farklı oluyor. Önemli olan olabildiğince ortak bir çatı altında buluştuktan sonra onun dışındaki kısımlarda herkes tabiki kendinden bir takım şeyler öğrencilerini aktaracaktır. Bu normal ve olandır. Herkesin aynı olması zaten düşünülemezdi.

+ bu kurumda ortak bir yerde bulaşabildiğimiz düşünüyor musunuz?

-Çalıştığımız evet, evet, ilk geldiğim sene o konuda biraz önyargılı idim ama daha sonra bu şekilde olmadığını gördüm.

+Yani eğitimde fırsat eşitliği var mıdır sizce?

-Tam olarak değil. Tam olarak değil de olmalı ama. Olması gerekiyor ama maalesef bazı nedenlerden dolayı bu eşitlik sağlanamadığı durumlar oluyor.

+Ne gibi sizce bu nedenleri ne olabilir?

-Aynen şöyle diyeyim, aileden devlet politikasından, okuldan hem çevreden kaynaklı farklı farklı nedenler olabiliyor.

+Devlet okulları arasında bile ayırım olduğunu gözlemleyen öğretmenlerimiz var. Siz ne düşünüyorsunuz?

- Var ama bunda bölgelerin daha çok etkili oldu. Çevrenin daha çok etkili olduğunu düşünüyorum. Yoksa devletin bu konu üzerindeki bir politikasından kaynaklı bir şey olduğunu düşünmüyorum. Orada yaşanan çevre aile faktörleri bunlar işin içerisine giriyor,

+okul yönetimine etkisi olabilir mi sizce?

-Vardır. Çünkü veli'nin de idare üzerinde okul yönetimi üzerinde mutlaka etkisi var, ona göre şekilleniyor. Aslında biraz.

+Peki bu kurum için ne söyleyebilirsiniz? Velinin etkisi var mı? Idare üzerinde yönetim şekli üzerine

-idare şöyle, idaremiz yeni değiştiği için onu tam olarak gözlemlemiş değiliz ama öncekinde etki etmeye çalışıyorlar. Adam Osman bey bunu bize çok fazla yansıtmıyor. Onun için pek bir şey söyleyemeyeceğim.

+Yani sizin meslekte neler motive eder? bir motivasyon kaynağımız ya da kaynaklarımız var mı?

-Şöyle diyim öğrencilerin başarısı benim kesinlikle motive ediyor. Öğrencilerin davranışları, onların ahlaki değerleri. Bunlar benim bunlar beni motive ediyor. Onun dışındaki hani böyle tabi idarecinin bunu görüp takdir etmesi de güzel. bir şey ama takdir etmediği zamanda gönül koymuyorum. Çünkü o beni takdir etsin diye yaptığı bir davranış değil, olması gerektiği için yapılan bir şey onun için çok da fazla. Etkilenmem. Ama böyle bazen öyle durumlar olur ki, söz verilip işte hocam çalışmalarınızı görüyoruz. Teşekkür ediyoruz. Bununla ilgili gerekli şeyi yapacağız deyip yapmadıklarını da da üzüldüğüm olmadı mı oldu ama bunu etkilemedi. Öğrencilerin hiçbir şekilde bunu yansıtmalı yansıtmada.

+Öğrencilerin iletişimi nasıl değerlendirirsiniz? Yani nasıl bir iletişim şekliniz var?

-Onlarda önceki sorularda dedim, tatlı sert uyguluyorum biraz yani kesinlikle benim öğrencim onu çok sevdiğimi biliyor ve bunu sık sık söylerim, onlarla paylaşıyorum, onlar da benimle paylaşın. Onların benim için kıymetli olduğunu, değerli olduğunu her seferinde vurgularım ama yaptıkları yanlış davranışlarda bunu es geçmediğim edebilirler. Bununla ilgili gerekli uyarıları yapacağını da bilirler. Bu konuda biraz da kendilerine çeki düzen veriyor. Yani olması gerektiğini gerektiği gibi yapmaya çalışıyorum. Hep yumuşak da değilim sınırlarım. Kurallarım bunlar mutlaka var. Toplum içerisinde yaşamının gerektirdiği kurallar bir kere başla. Ama onlarla güzel bir bağ kurduğunu düşünüyorum.

+Kendinize disiplin öğretmen diyebilir misiniz?

-Hayır, çok disiplin değil, disiplinli ama sıkı bir disiplin değil, bazı şeyleri görmemezlikten de gelebiliyorum. Hani kuralları disiplini yaparken bazı özel durumlardan dolayı her öğrenciye aynı şey geçerli olmadığı için şimdi öyle bir şey oluyor ki bazı öğrenciyi biraz daha uyarı yaparken vurgulayarak baskılayarak yapmanız gerekiyor. Baskılayarak dediğim olaya. Vurgu yapmanız gerekebiliyor. Bazen öğrenciye bunu bir kere söylemeniz yeterli. O söylediğiniz öğrenci onu hemen anlıyor. Yerine koyup şimdi 2 öğrenci de bir hata yaptığımda değerlendirmem biraz farklı olabiliyor. Çünkü bir öğrenci daha böyle bu kuralları sık sık delen, bunu alışkanlık haline getirmiş olan bir öğrenci iken diğeri işte 40 yılda bir eskaza bir şekilde bu kuralı gelmişse. Ona olan tepkin ne diğeri olan tepkim aynı olmuyor. Onun için her zaman bu disiplin çok herkes için eşittir diyemiyorum. Son bir sorum daha var

+öğrencilerinize nasıl hitap edersiniz?

-Aslında onlara kuzularım derim. Akıllı çocuklarım derim. Bazen onları siz bu okulun en akıllı öğrencilerisiniz. Benim en kıymetli öğrencilerim siz derim. Değişiyor, sürekli aynı şekilde değil ama isimleriyle hitap ettiğim de oluyor tabii ki. Ama daha çok böyle onları kucaklayan, sevgi dolu biraz an açlık var. Şöyle söyleyeyim, aslında ilk başlarda öğretmenlerim ilk yıllarında bu biraz daha sert bir keskin iken evlat sahibi olduktan sonra bu sınırlarınızı yumuşuyor, biraz daha merhametli yönünü öne çıkıyor. Öyle olduğu zaman da daha böyle kucaklayan saran bir öğretmen oluyorsunuz. Hatta velilerinden anaç bir öğretmen olduğuma dair geri dönüşler alıyorum. Zaman zaman hissettiriyor bu işler sizi çok mutlu ediyor beni. Bunlar beni motive eden şeyler işte. Motive eden şeyler beni, ama o çocukların sevgisini gördüm mesela geçen bir olay yaşadık. Bu senenin başında bu çocuklarla ödev çalışmalar yaptırdım ve bir kaç tane veli böyle çok yoruldukları öyle sert çıkışlar yaptılar ama bende akademik başarıda bunun gerekli olduğunu düşünüyorum ve önemsiyorum. Onun üzerine moralim bozuldu. Biraz onların o çıkışlarına ama o gün bütün çocuklar durup dururken sebepsiz bir yere öğretmenim bir tanesi geldi. Seni çok seviyorum diye sarıldım ama diğerleri diğerleri de bir baktım bütün sınıf sarıldı. Ondan sonra şeydedi kendi kendine. Onlar ne düşünürse düşünsün, ne söylerse söylesin, buradaki çocukların sevgisi, onların bu saf duyguları hepsinden kıymetli, anında o motivasyon, şey, bozukluk, ruh hali bozukluğu anında düzeldi. Olaya olduğu gibi devam ettim, şöyle kindar böyle devam ettiren üzüntülerimi. Sürdüren bir insan değilim. Verilerin nedir? Karşı karşıya geldiğim olumsuz durumlarda da bunu sürdüren bir insan değilim asla. Yani olay o orada olan olay orada kapanır. Çözüldükten sonra devamı gelmez, onunkini gülmez. Bu asla öğrenciye yansıtılmaz çünkü o öğrenci orda benim için saf temiz işlenmesi gereken bir değer ve ben ona olduğu gibi. Kaldığım yerden devam ederim.

+Meslek hayatınızda dışında da böyle birisi misiniz?.

-bir işin bu yönünü hep var. Çabuk aslında affediyorum. Bunun zararını zaman zaman da görüyorum. Gördüğümde oluyor ama kimler bir insan değilim yani öğretmenlik, öğretmen arkadaşlarım arasında da yaşadığım olumsuz durumlarda aynı şey geçerli olayı orada çözebilmiş sem çözüyorum ve geri dönüp bakmadan ilişkiye devam ediyorum. Çözememiş semer büyük bir. Durum varsa ilişkiyi bitiriyorum. Ondan sonra da bana zarar vermiyor. Yani teşekkür ederim bende teşekkür ederim.

Elif

+Hocam branşınız nedir

-branşım sınıf öğretmenliği.

+Meslekte kaçınıcı yılınız

-Ondokuzuncu yılım

+daha önce hangi illerde ilçelerde görev yaptınız?

-Yani yine istanbul ve yine Beşiktaş başka yapmadım.

+Bu okulu tercih etme nedeniniz neydi?

- Yani bu okulu ben tercih etmedim. Norm fazlası olarak diğer okulumda buraya geldim. Beşiktaş'a hangi okuldan gelmişim? Seminer, gün ilköğretim okulu. Artık yok artık öyle bir okul yok.

+ Öğretmenlik yapan ailenizde başka bireyler var mı?

-Yok.

+Nasıl bir duygu?

-Güzel yani keyifli. Güzel birşey

+ilk okul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz?

-Evet, hatırlıyorum.

+Biraz bahseder misiniz? Nasıl birisiydi?

-Yani çok iyi hatırlamıyorum. İlkokul öğretmenimi o zamanlar şey sınavları vardı. Devlet parasız yatılı ve Anadolu Lisesi sınavları vardı ve oraya öğrenci hazırlıyorlardı. O zaman ilk okulda ilkokulu bitirirken giriliyordu. O sınavlara ve gözde öğrencileri üzerine oynardı. Hep öyle hatırlıyorum. Allah rahmet eylesin, nasıl hissediyorsunuz kendinizi hatırlattı. Kötü hissediyordum. Çok iyi değil tabi ki.

+Siz de bazı izler bıraktı mı ya da kişiliğinizi etki etti mi?

-Yani kişiliğime değil aileme mesela şöyle bir yaklaşımda bulunmuş. Annem çok üzölmüş. O zaman boşuna sınava sokmayın. Paranıza yazık. Meslek lisesine verin demiş ve ailemde onu dinleyip keza zaten hani? Bellidir öğretmen de hani gerçi çok büyük bir potansiyelin belki de yoktu. O zaman bilmiyorum meslek lisesine vermişler beni öyle olmasaydı belki daha farklı bir yol çizilebilir di ama şimdi meslek lisesi de olsa bir şekilde çıktık yola.

+Çocuğu nasıl tanımlarsınız.

-Çocuk hem sihirli bir kutu hemde çok açık. Yani her şeyiyle çok saf temiz yetişkinlerden çok farklı bireyler hepsi. Bence öyle hem böyle her gün keşfetmesi çok güzel. Her bir anımı hemde o kadar bilindik tepkiler miş gibi geliyor. Yani 2 ucu, 2 uçta bir şey gibi.

+Tanımlarken hangi sıfatları kullanırsınız çocuğun ya da çocukluğu? Neye benzetirsin?

-Çocukluk. Eğlenceli. Meraklı. Yani dünyaya dair bilgilere boş, ama bence çok dolu. Başka bir yönden çok dolu. Diye tanımlayabilirim. Ben kendimi de kullanabilirim.

+Okulu nasıl tanımlarsınız sizin için okuluna ifadeyi dürüstçe söyleyeyim

-Okul bence çok yanlış değerlendiriliyor günümüzde. 4 duvarın arasında eğitimi olmaz. 4 duvardan çıkma dıktan sonra bu okul sisteminin. Asker yetiştirmekten başka bir. İş olmadığını düşünüyorum. Ama sistem bu biz bu sistemin içindeyiz ve öyle çocuklar yetiştiriyoruz Mecburen

+nasıl seviyorsunuz? Peki bu sistemde olduğunuzdan?

-Yani ben. Önüme ne sunuluyorsa onu yaşayan bir. Karaktere sahibim böyle yırtıp duvarları başka şeyler arayan, ona cesaret eden bir yapım olmadığı için önümde bunu koydular ve ben bu önümdeki ile yapabileceğim en iyi şeyi yapmaya çalışıyorum. İzin verildiği, o sınırların izin verdiği kadar.

+Otorite neyi ifade ediyorsun için. Gerekli mi?

-Yani. Şimdi çok idealist düşünce diyeceğim ki, otorite. Aslında öğretmen bir, otorite, patron, bir otorite, müdür, bir otorite, yani hayatın her yerinde bir otoriter otobüse, bir insan bile otobüs şoförü, bir otorite, yani her yerde bir otorite var. Keşke olmasa ve kişi kendi otoritesini kendi kontrol edebilse ama bu çok büyük, çok büyük bir şey. Yani çok idealist bir durum yani bilmiyorum ulaşılabilir bir şey mi ütöpik geliyor bana her bireyin kendi kendini kontrol edebilecek otoriteye, iç otoriteye sahip olması çok uzak geliyor keşke olsa. Ama öyle değil.

+Eğitilmiş otoriteyi nasıl tanımlıyorsunuz? Yani eğitimde otorite nedir sadece?

-Ben kendi sınıf, yani kendi bölgem den, yani ilkokuldan bahsedeceğim öğrencilerin birbirlerine zarar vermeden eğitim haklarına zarar vermeden, öğrenme haklarına zarar vermeden yaşayabilecekleri öğrenme alanlarını oluşturabilmek adına bir düzen kurma yetkisi diye düşünüyorum. Ama maalesef aslında öğretmenliğin öyle olmadığını düşünüyorlar. Ve bizde o şeye kapılıyoruz bazen. Aslında ben rehber olmak istiyorum. Sadece çocuklara onlar kendilerini NN ile beslemek istiyorlarsa o yana yönlendirmelerini istiyorum fakat. Sınıfta da o sırada birbirlerinin haklarını. Korumaları için yada onlar birbirlerinin haklarını koruyamazlar deyip benim otoriteden söz konusu oluyor.

+Disiplini nasıl tanımlıyorsunuz.

-Hani disiplin rutinleri alışmak, disiplin yani rutin dediğin şey neyse hayatımdan işte okula gelmek işte derse girmek derste oturmak ama o kabul ettiğin rutinleri hayatını alıp kendi disiplinine oluşturuyoruz. Zorla disiplini biz dışarıdan çocukları oluşturmaya çalışıyoruz. O ayrı. Ama bireyin kendi iç disiplinini oluşturabilmesi için. Öncelikle hayatına kabul etti. Rutinler olması gerekiyor rutinleri. Yapabilme yetisine disiplini derim ben.

+disiplinli birisi misiniz?

-Siz disiplinli birisin. Şey, yani göreceli derken değişken bir kavram nerede? Disiplin iyi atıyorum ev hayatında belki disiplin her sabah kalktım işte atıyorum yoga mı yapıyorum? Her sabah kalkıp çocuğumun ihtiyaçlarını hazırlıyorum. Bu bence bir disiplin bu bir iç disiplin atıyorum belki arkadaşlık ilişkilerimde disipline değilim. Oradaki kurallara uymayan belki de oradaki rutinleri gerçekleştiremeyen biriyim. Yani bu rolle toplum içindeki rollerimiz e göre değişken bir kavram sınıf kavram. Sınıfta disiplin. Limmm. Rutinlerin var. Sınıfla ilgili ama benim söylediğim anlamda benim anladığım anlamda disiplin evet ama hani bizim müfredat müfredat demeyimde. Eğitim öğretimdeki disiplin

ile disiplin kurulu, disiplin ne uygun davranış göstermek gibi kavramların dışında disiplin miyim? Evet. Bence.

+Sınıfta otoriter misiniz?

-Sınıfta otorite kurmak durumundayız. Otoriterlik. Evet baskını tabiki çocuklara göre. Fakat demokrasiyi de aynı zamanda bilmiyorum. Hani otoriterlik ve demokrasi aynı yerde bulunur mu? Pek zannetmiyorum ama ben demokrat eğim. Çocuklarım kararlarına dinlerim, süzgeçten geçiririm. Hatta bazen yanlış yaptığımı kabul ederim ama ben yanlış düşündüm derim. Eee evet bu daha güzel. bir fikirmiş derim. Diğer çocuklara sorarım, bence bu çok da disiplinli. bir yaklaşım olmayabilir. Yani otoriter bir yaklaşım olmayabilir ama otorite. Yani bazen karar verilemeyen durumlarda. bir otorite olarak ben düzeni sağlamak adına evet bir şeyler gösteriyorum. Kendimi gösteriyorum.

+Yani eğitimde güç kullanımına katılıyor musunuz? Kullanılmalı mı?

-E sözlü güç kullanıyoruz, fiziksel güç kullanmıyoruz. Yok benim öğretmenlik hayatında fiziksel güç bir tanedir. O da ilk mesleğe başladığım yıl stajyerlik yıllık kontrol etmeyi beceremediğim bir öğrencime bir tokat atmıştım var akabinde çok uzun saatler ağladım. bir daha tövbe ettim, yapmadım hiç bir çocuğa hiçbir şekilde hala onun vicdan azabını yaşarım. Buna hakkın yok, kimsenin hakkı yok. Sözelgucu.de. Yani o az önce bahsettiğim o şey varya. Düzeni sağlamak değil, birbirlerinin haklarını engellemelerini sağlamak adına sözel vücuda olumlu anlamda kullandım. Olumlu sözel den bahsediyorum. Olumsuz sözelde aynı zamanda doğmuş oluyor. Mesela saçların en çok senin saçlarını. Beğeniyorum. Saçlarım bugün çok güzel olmuş dediğimde aslında diğer çocuğun saçlarının güzel olmadığını hissettirmiş oluyorum. O taraftan bakarsam öyle ama ben olumlu davranışı pekiştirmek adına kullandığını düşünürken. Nereden baktığına bağlı yani öbür taraftan da olumsuz bir güç de olabilir.

+Sınıfımızda kurallar var mı?

-Tabi ki var.

+Ne gibi kurallarımız var?

-Benim sınıfının kurallarını senelerdir. Öğrenciler belirler, neye ihtiyaçları varsa o kuralları onlar belirler ama şimdi otorite olarak da ben onları. Fark ettirme görevine sahibim, ihtiyaçlarının fark ettin mi? Sorularla ya da farkındalıklarını arttırarak olaylara dikkatlerini çekerek ne yapıyoruz diyorum ki işte şu anda beni duyuyor musun? Atıyorum, duyuyor musunuz, duymuyoruz, neden duymuyor olabilirsiniz? Çünkü parmaksız konuşuyoruz. Peki bunun bir daha yaşanmaması için ne yapabiliriz işte sınıfımızda parmaksız konuşmayalım. Hemen işte pano onu yazıp kasıyoruz. Sınıfının kuralları diye kendimizce sınıfça oluşturduğumuz kurallar ama ben onları yönlendiriyor muyum? Evet, yönlendiriyorum. Böyle.

+Sınıf yönetimi peki sizin için ne ifade ediyor?

-İşte yönetim dediğim aslında hep aynı noktaya geliyoruz. Birbirlerine zarar vermeyecek, fiziksel ruhsal, birbirlerinin eğitim öğretim haklarının ellerinden almayacak şekilde getirmeye 0 yönetimi deniyor. Tamam.

+Öğrencinin sınıfta mutlu olup olmadığını nasıl anlarsınız?

-Yani nasıl anlarım? bir kere kendini ifade edebiliyor mu? Yani kendini rahatça bana ya da arkadaşlarına ifade edebiliyor mu? Birinci herhalde bakacağım şey olabilir. E. Oyunlara katılıyor mu? Derse katılıyor mu? Ne bileyim yani teneffüslerde gözlemliyorum. Hani kenarda duruyor mu, sessiz mi? Söz hakkı alıyor mu? Fikir beyan ediyor mu gibi herhalde bunlar olunca mutlu gibi düşünürüm.

+Mutsuzluğu süren bir öğrenci ile karşılaştığınızda ne yapıyorsunuz, neler yapıyorsunuz?

-Yani mutsuz uzun süren derken çok taze bir şeyden bahsedeyim. Mesela bir tane öğrencimi normal deki enerjisinin düştüğünü daha sessizleştirdi işte söz hakkı verdiğinde daha iç içe dönük ses tonuyla konuştuğunu fark ettiğinde öncelikle onunla sohbet etmeye çalışıyorum. Nasılsın, ne yapıyorsun, ne ediyorsun? bir şey çıkaramazsın. Eğer ki çıkaramadım, ebeveyni ile görüşüyorum. Ailede bir değişiklik var mı yani okul dışında. Çünkü okulda benim gözlemlediğim bir şey yok. Farklı bir durum yok, değişen bir koşul yok, evde var mı diye ceza mesela çıkar o zaman işte evde anne baba arasında bir gerginlik vardır ya da eve üçüncü bir birey gelmiştir ya da anneanne, babaanne de çok fazla zaman geçirmiştir anneden babadan hani mutlaka bir sebep çıkıyor. Ve o zaman veli ile işbirliğine giriyor. Okuldan çıkıyorsa diyelim mutsuzluk sebebi şöyle, mesela şiddetinden korktukları bir öğrenci var diyelim diğer sınıflardan bunun önce bunu bana rahatça söylüyorlar. Çok rahat söylüyorlar. Öğretmenin en güvendikleri kişi. E gidiyoruz. Çocukları karşılaştırıyorum. Öncelikle sen isteğini ona söyle, sen kendini açıkla gibi ve uyarıyorum. Diğer çocuğu eğer hakikaten benim öğrencimin kısıtladığını fark ediyorsam kabul ediyorsam. Onu uyarıyorum. Sınıf öğretmeni ile iletişime geçiyorum. Çözemediğimiz durumda rehber öğretmenle iletişime geçiyorum. Rehber öğretmenine de çözemediği durumlarda aileyi çağırıyoruz. Aile ile işbirliği yapıyoruz. Ensonu bunların hepsi yapıldı diyelim. Sonunda sonunda kendi. Diyelim ki değişmiyor, koşul değişmiyor ve mutsuzluk devam ediyor. Öğrencim de bu defa öğrenci mi? Kendini koruma yöntemlerini anlatmaya çalışıyorum yani? Değiştiremiyorsan e nasıl kendimiz koruyabiliriz bunu konuşuyoruz, ders konusu yapıyoruz bunu. Mesela farklı olaylar üzerinden ipuçlarıyla ne yapabiliriz? Kendi aralarında aslında buluyorlar. Yavaş yavaş ya da doğru yanlış bir yöntemle buldukları bilmiyorum deneyelim diyoruz. Hadi bunu deneyelim bakalım ne olacak? Şunu deneyelim ne olacak? Onlara ben yap şunu yap, bunu yap diye demiyorum. Hiç hoşlanmadığım bir şey bu. Çok uzun sürüyor ama bunun çözümü günlerimizi veriyorsunuz. Derslerinizi veriyorsunuz. Akademik derslerden bir takım. Şeylerimiz oluyor, kayıplarımız oluyor ama aksi durumda üstünü örttüm de daha sonra bitmeyen bir şey yaşıyorum biliyorum. Yani dördüncü sınıfa kadar ben onlarla aynı dertlerle yaşayacağım ama ben çözersem. Eğer onlara bir yol bul durursa veya yavaş yavaş kendi yollarını buluyorlar ve sonra beni çok. Sıkboğaz etmiyorlar bilmiyorum.

+Eğitimde aile katılımına gerek var mı sizce?

-var tabiki. Ailesiz olmaz katıyorsunuz aile eğitimi. Yani eğitimden kastımız akademik eğitim değildir. Umarım akademik eğitim ise ben akademik eğitimde yani defter, kalem, kitap, kullanılan eğitimde aileyi katmanın gereğini. Düşünmüyorum. Çünkü zaten zaten ön görmediğim hoşlanmadığım 4 duvar arasında masa başında saatlerce bunu yapıyorlar zaten çocuk. Ancak. E okul dışında benim erişemediği noktalarda ki eğitimlerini ailelerinin desteklemelerini istiyorum. Kitapta gördükleri bir Galata kulesi'nden se alıp götürülen bir Galata kulesi'ni yeğliyorum. Hafta sonları onlara birtakım görevler veriyorum. Mesela atıyorum 2 hafta önce biri yoğurdun mayalanmasını izlemeleri için bir görev verdim. Ailenin buna desteği olmak durumunda. Yani ailesiz yapamaz

atıyorum. Atatürk panosu hazırlayınız. Ailenin de hem okulda yapılanlardan haberdar olması. Hemde çocuğuyla vakit geçirmesi. Hemde eğitimini dışarıdan desteklemesi için onlara paslı yorum. Bu bir ikincisi de davranışsal olarak aile ile iletişim kuruyoruz. Çünkü aile evde rutinlerini oluşturmamıza, çocukları okulda oluşturmak çok zor. Yani ben okulda derli toplu olur, bir yere kadar öğretebilir verebilirim. Kim işbirliği içerisinde hem aileyle. Hem ben yaparsam daha rahat işler diye konuşuyoruz.

+İdeal okul yönetimi sizce nasıl olmuş?

-Çok bilmediğim bir konuda yorum ve bana şey yaparlar ya ne verirlerse onunla ben yemek pişiriyorum. Böyle bir yapım vardı. Çok iyi bir şey değil belki ama

+yönetimde sizi neler mutlu eder, rahatsız eder

-ha mutsuz eder. bir kere fikirlerimin dinlenilmesi çok mutsuz eder. Değerlendirilmesi dinlemekten öte değerlendirmek, dinlemek başka. Evet dinlemek güzel ama değerlendirilmesi olumlu ya da olumsuz değerlendirilmesi isterim. O yapılmadığını da mutsuz olurum. Ayrımcılık beni çok mutsuz eder. İletişimsizlik nüfus eder, onları biliyorum. Evet. Bunların tersi olursa ideal olan heralde benim için

+ şu andaki okul yönetimi hakkında ne düşünüyorsunuz? Peki motive misiniz okulda?

-Hayır.

+bir önceki yönetim.

-Peki hayır. Ondan önceki hayır

+okuldaki yönetim şekilleriyle ilgili aslında olumsuz duygularımız var.

-Evet.

+Peki hayatında olumlu bir deneyim oldu mu?

-evet. Evet ya şimdi öyle hepsine hayır hayır diyen de böyle olmak istemedim. Daha idealist leri var. Tabiki olmaz olur mu? Ama çok az neden sistemin ona müsaade etmesi gerekiyor. Sistem çok dar bana müsaade etmediği gibi idare eder, müsaade etmiyor bazı konularda. Ama bir müdürüm oldu. Çok idealist fikirleri değerlendiren, farklı yollar arayan, farklı sistemleri deneyen denememiz için teşvik eden destek olan bir müdürüm oldu. Bebek çok da mutlu yıllar geçirdim.

+Onun orada ne kadar süre çalıştınız?

-3 yıl diyelim sonrasında başka bir yere geçtim. Daha fazla olduğu geldiniz. Okul galiba? Evet.

+Eğitimde değer yargılarınız var mı? Olmazsa olmaz dediğimiz şeyler.

-Vardır mutlaka ama hani böyle sorunca? Yani. Olmazsa olmaz mesela ben çocuğu dinlemezsem olmaz gibi geliyor ve bu çok yorucu. Ama yani çocukları dinlemek hem çıkmak istiyorum olmaz çünkü bir eğitimcinin. Çocuğu dinlemesi gerekiyor. Her şartta her koşulda ama buna. Zihinsel olarak bedensel olarak yetişemiyorum çünkü aynı zamanda yapmamız gereken başka bir işler de var ve tek başınasın yani her koldan tek başına sınıfı da siz düzenliyorsunuz. Panoyu da siz düzenliyorsunuz. Diye siz yazın hazırlıyorsunuz. Bula bula bula sayarsın. Çok şey var. Yani çok üzer. Yapmamız gereken

çok fazla iş olduğunda, asıl aslında ideal. Dedğim noktayı ben kendimi gerçekleştiremiyorum ama bence bence çocuğu. E rehber olan kişi ile. Çok rahat iletişim kurabiliyor olması, her şeyin ona rahatça anlatabiliyor olması gerekiyor. Bu kapıların rehber tarafından kapanmaması gerekir. Biz kapatıyoruz. Yani dediğim gibi hani bir dinliyorum 2 dinliyorum, üçüncü gücüm yok. Yani 24 ünü birden sık sık dinleyemiyorum ama anlatmak istedikleri çok şey var. Bence çok önemli. O

+nasıl hissediyorsunuz? bir değer yargınız yaşayamıyoruz.

-Evet, kötü hissediyorum, çok kötü hissediyorum. Hatta sonlara doğru çok özür dilerim diyorum, çok özür dilerim. Şu anda şunu yapmam lazım ama o sırada gerçekten ciddi bir vicdan azabı yaşıyorum çocuğa ne hissettiriyor o sırada diyorum senin anlattığın şey önemsiz, sen önemsiz sin seni dinlemek istemiyorum bu verdiğim alt mesajlar o kadar kötü ki. Onları düşününce daha kötü oluyorum.

+Nasıl bu duyguyla başa çıkarız? Peki?

-İşte hep vicdan azabı bir dinliyorum diyelimki ya da bir sonraki dersin mesela. Diyelim ki bir öğrenci ve çok kızdım. Neden? Çünkü sürekli sürekli sürekli sürekli resim yapıyorum. Yapılan resim yapıyor diyelim ve derste işte her durumda ders takıyor. bir uyardım, 2 uyardım olayım. Dayanamayıp elinden aldım o kağıdı. O kadar büyük bir vicdan azabı yaşıyorum, sen anlat. Bu kadar büyük bir laf yapıyor. Akşam çıkarken kulağına şeyde servise binerken kulağına eğilip mesela bana bu akşam bir tane resim yaparmısın. Sınıfta yaptığım resimler evet çok güzel ama sınıfın dışında bana resim yaparmısın deyip onun getirdiği resmi mesela arkamdaki. Cem astım ertesi gün gibi hani kendimce telafi etmeye çalışıyorum onu hani? Kırdığım bir yerini onarmaya çalışıyorum ama. Oluyor mu olmuyor ama onlar bu konuda çok sevinirim yapsan olur. İşte orada benim vermem gereken akademik bilgiler var. Onları veremem. Yani sistemin iç farkındayız. Anladım. Maalesef

+eğitim nasıl tanımlıyorsunuz?

-Mevcut eğitimi ideal eğitimi. Mevcut eğitim aslında işte her çocuğa aynı yaklaşımı gösterip aynı sonuçları beklediğimiz maalesef. Biz sistem şu andaki ama ideal olan öyle değil ama bizim benim gücüm ona yetmiyor. Ideal olan ihtiyacı, her çocuğun ihtiyacına her çocuğun yeterliliğini, her çocuğun. Kültürüne, ailesine, çevresine, ilgi alanına aya çok geniş bir şey olmaz. Keşifte bulunup yani onun için ciddi bir ekip gerekir. Üzerine gitmek, boyalı çizmesine yardımcı olmak,

+eğitimde fırsat eşitliği var mı sizce?

-Hayır, hiç neden yok sizce türkiye'de yok bilmiyorum. Başka ülkelerde nasıl yok? Birincil olarak ekonomik dağılım onun en büyük sebebi budur. Biz aynı öğretmenler ne yapayım? Ben bu bu okuldaki öğretmenlerin de diğer okuldaki öğretmenlerim. Aynı değil çünkü, çünkü şey mevcut durumu aynı değil. Öğrenci potansiyeli aynı değil. Çünkü onların geliş geçmişleri aynı değil. Aile işte kültürel birikim olmadığı için fırsat eşitliği de mümkün değil.

+Yani devlet okulları arasında sizce ayrım var mı var peki bu neden kaynaklanıyor olabilir?

-Yine ekonomik neden? Yani ekonomik anlamda beslenen oku. Daha rahat alternatifler üretebiliyor, işte bizim okulumuz gibi işte kurslar işte bir takım yetenek. Dallarına yönelik eğitimler yada ne bileyim en ufak bir şey yani ben sınıfta etkinlik yapacağım, renkli kağıtların var. Yapışkanlar, mm varma kaslarım var. Bunlar olmadığında fırsat eşitliğinden bahsedemeyiz.

+Veli memnuniyeti hakkında ne düşünüyorsunuz?

-Ay. Yani veli de normalde veliyi memnun etmek zorunda değiliz deriz. Yani kavram nahoş işbirliği diyelim, memnun etmek değildi. O da beni yani veli de beni bende öğrenci herkes birbirini memnun etmek üzerine mi dönsün sistem buna hoş bir şey ama işbirliği içerisinde hedefimiz çocuk olarak hareket etmek zorundayız. Memnun olalım olmayalım yani ne ben veliden memnun olmak zorundayım. Nevi benden memnun olmak zorunda. Yani çocuk odamız da ne varsa onun üzerinde ne yapabiliriz diye yol almak durumunda.

+Buradaki veli profili nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Yani 5 parmağın beşi bir olmadığı gibi. Hani burada da genel bir durum söz konusu değil. Ama buradaki demeyeyim. Şöyle söyleyeyim, yıl yani içinde bulunduğumuz dönem gereği. Büyük şehirlerdeki ler genelde yani Anadolu dan bahsetmiyorum. Bilmiyorum hep çok okuyan ya da işte bir takım videolarla kendilerini geliştirmeye çalışan ve birçok şeylerin bu internet vasıtasıyla haberdar olan. Bireyler ve tabiki. Bu durumda da bunun avantajlı tarafları var. Dezavantajlı tarafları avantajlı tarafları daha bilinçli yaklaşmaya çalışıyorlar. Çocuklarına daha hazır oluyor. Öğrenciler evet, ama dezavantajlı tarafı da çok şey bildiklerini düşünüp gerçekten bu işin eğitimini almış birilerine de biraz haksızlık edebiliyorlar.

+Okulumuzda. Yani öğretmenler arasında dayanışma gözlemliyor musunuz?

-Yok. Egosal her şeye her yer. Şirket tamamen hayır, tamamen değil aslında. Bu tür durumlar. İyileştirici adımlar atılabilir, bunu yapacak kişi. Atıyorum millet. Ben her okulda bunu böyle olduğunu düşünüyorum. Çünkü öğretmen. Lık bir şey. Lider. Yavaş yavaş yıllarca sana bir liderlik enjekte ediliyor ister istemez. Yani sen kendi kümesinin prosusun. Şimdi herkes kendini böyle hissederken. Egoların hani sönük olması çok zor. Ama bunun için Milli Eğitim. Atıyorum bir leyin bunu bütünsel olarak görüp yapamadığımda okul yönetiminin bununla ilgili etkinlikler, eğitimlerle desteklediğimiz o kadar güzel işbirlikleri o kadar güzel. Paylaşımlar çıkar ki ortaya böyle kimsenin umurunda değil öyle bir şey yani herkes sınıfına girsin çıksın. Oysa ki çok daha verimli olur. Böyle şeyler yapılmıyor.

+Aynı kurumda çalışan öğretmenlerin çocuğa eğitime bakış açıları. İdeolojilerin sizce aynı anda ya da benzerlikler. Nasıl aynı okulda aynı kurumda çalışan öğretmenlerin çocuğa eğitime bakış açıları ideolojileri arasında benzerlikler olmalı. Sizce aynı olmalı mı ya da faydası olur mu?

-Yani çocuğun kafası karışmaz. Ama işte renkte her zaman güzeldir bilmiyorum cevap veremeyeceğim ama çok emin değilim. Aksi durumda çocuğun kafası karışabilir. Farklı bir2 yaklaşım, 3 yaklaşım onun kafasını karıştırabilir ama daha farklı şeyler hayatta var. Hani onu da görüp kabul edip seçimi de yapabilir bilmiyorum. Bu da iyide olacaktır.

+Sizin meslekte neler motive eder?

-Ya mesela çok böyle azimli bir öğrencimin bir soruyu yapıyor olması beni ancak mutlu ediyor. Yapmadığı bir soruyu böyle azimle uğraşır, uğraşır sonunda yapmasını benim gözlerimi dolduruyor. Onu soruyorum. En büyük motivasyonunun. Ya da işte böyle dibime sokulup bana sarılması teşekkür etmesi ya da gözünün içine bakması bulunuyor. Tiş mutlu mutluluk yeter mi? Neden yetmiyor? Bu işte. Ayrımcılığı gördüğünüz anda bunlar size duyurmaya başlıyor, yetersiz kalıyor. Keşke kalmasa ne bileyim kötü bir insanlık şeyi. Duygusu kalmıyor. Yani gözlemlediğinde bir ayrımcılık meslektaşlarım arasında. O benim motivasyonum çok düşürüyor. Ama

+bunu hiç yaşadınız mı, hissettin mi?

-Hep vardır, her yerde vardır, insanın olduğu her yerde. Doğruları kişiden kişiye göre değişen. Durumlar vardır. Benim doğruyla uyuşmadığı anlar elbet 2 oluyor.

+Öğrencilerin nasıl tarif edersiniz? Değişkenlik gösteriyor mu?

-Öğrenciler öğrenci hitap şekliniz. Tane boyu sürebiliyor. Bazen birine cim ekleyebilirim, bazen birine eklemeye bilirim. Ama seç seçilerek yapılmış bir durum değil. Yani hep aynı çocuğa değil boğazımdan çıkış şekli. Ama e yaklaşım diyorsan farklı yaklaşıyor musun diyorsan? Evet yaklaşıyor. Neden? Her çocuk aynı olmadığı gibi her türlü. Öğrenme stilleri ya da davranışı fark etmesidir. Yanlış doğruyu fark etmesiyle birbirinden farklı birine sadece bir cümle ile ifade ettiğinizde algılarken onu kendi süzgecinden alırken değerlendirirken öbürüne bağıra bağıra söyle, sen de onun bırak süzgeci ne almayı kulağından almıyor, böyle biliyor. O yüzden davranışlar çocuklara göre. Değişiyor. Ama bunun temeli. 40 yani kalıcı. Kişisel psikolojik izler bırakmak ya o hangi çocuk da onun etki edeceği, hangi çocuk etmeyeceğini yani az çok biliyor. Sen onlarla geçirdiğimiz süreçten dolayı.

+ Velilere karşı kurallarınız var mı hocam belirlediğiniz sınırlarınız.

-Yani var diyelim. Evet.

+Önemli midir? Sınırlar

-önemli ama ben yapamıyorum galiba. Başaramıyorum.

+Bu rahatsız ediyor musun?

-Evet. Çünkü yoruyor. Sınırsız bir iletişim yorum

+niye yapamadığınızı düşünüyorsunuz?

-Yani çok empati kuruyorum. Bu empatileri sonucunda da aslında ben kendimden verici dal davrandığımı fark ediyorum. Yani mesela diyorum ki işte evet başka gelemmez okula diyorum. Bu kadını nasıl gelsin? Okula tamam diyorum. Hadi siz arayın ne zaman arasın ya telefonumu vereceğim veli o benim dinlenme satın ya da ev hayatındaki bir süreci vereceğim. Veliye oda benim ailemle geçireceğim süreç diyor ki gelmesine gerek yok, işi işi var, gücü var. Hani çalışıyor? Herkes bunu başaramıyor, gelemiyor. Tamam arayın beni bu defa da bu aramalar benim hayatımı kısıtlamaya başlıyor. Durduramıyorum da hani o empatiden hep aslında temeli öyle başlıyor. Ediyorum ki geleceğim diyor. Söylüyorum diyorum ki, şu kadar süreç içerisinde sizinle görüşebilirim. Saat birbir den bir2 ye kadar sizinle görüşebilirim. Asla bir2 de bitmiyor. Çünkü anlatacak şeyleri soracak şeyleri var ve uzuyor. Aslında ben kendimden vermiş.

+bir çatışma yaşıyor musunuz?

- Evet. Bu da üzücü oluyor. Teşekkür ederim cevapla. İnşallah işine yarar teşekkür ederim.

Fatma

+Hocam branşınız nedir?

+ Meslekte kaçınıcı yılınız

-25. Bitti galiba.

+Önce hangi illerde ilçelerde çalıştınız?

- Bingöl karlıova, istanbul gazi mahallesi Beşiktaş

+burayı tercih etmeniz özel bir sebebi var mı,

-yok mudur? 93. bir okul olması pek tercih modu. Çalışma saatlerinden dolayı.

+Bu mesleği tercih etmenizde bir sebep var mı? Özel bir neden

- yok? Hatta çok tesadüf de değişti. Detaylı anlatmayım ama. Başka bir meslekte çalışmış de okuyup bambaşka bir yerde çalışıyorum. Şuanda çalıştığım da var anladım ki ben bunun için varmış. Ben Ziraat mühendisliği normal.

+Sınıf öğretmenliğine geçiş yaptınız. Peki onu keşfetmek süreciniz nasıl oldu? Yani? Çünkü çok farklı iki alan.

-Yani burada çalışmıcam diyordum. Çok ilginç. Hayat öyle bir kapı açtı deyim. Çocuğa dikkat bir karar olmuş çok öyle oldu. Alımlar olmuştu dedim. Ben bunu istiyorum. Yani şey, kader aslında bu benimkisi biraz öyle oldu. Evet ben buraya etmişim dedim. Daha sonra geçişler tekrar olabilirdi falan ama hiç hayatında

+tercihinden dolayı herhangi bir olumsuz bir durum yaşamadınız yani.

-Yani bir sürü olumsuz olan yaşamış olabilirim ama tercihim değişirmez fazla. Asla değiştirmedim.

+Ailede başka öğretmen olan bireyler var mı?

-Amcamlar kuzenim var. Eniştem vardı.

+Onların branşları nedir?

-Edebiyat ile matematik öğretmeni.

+ Peki sizin bu mesleği önemini de onların bir eğitimi eğitim seçmeniz, daha doğrusu katkısı etkisi olmuş mudur?

- Yok. Anladım,

+sizin için çocuk nedir? Nasıl tanımlarsınız çocuğu?

-Çok güzel. bir soru bu. Her an sürprizlerle olan. Mucize gibi bir şey yok öyle.

+Peki onu tanımlayan sıfatlar nedir sizce? Hangi sıfatları kullanırsınız tanımlamak için?

- Neşe saflık. Mutlu olduk. Gibi

+sizin çocukluğunuz nasıl geçti?

-Zor çocukluk. Hasta olan bir çocuktum ben.

+Kardeşleriniz var mıydı?

-Abi ile bir. Erkek kardeşim var, ortanca ipek kızım normalde şımarık olmam gereken ama işte sürekli hasta olan bir çocuk olduğum için zor bir çocuktum.

+İlk okul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz?

-Evet. bir sınıf öğretmenimi dünyanın tatlıymış olan çok hatırlayamıyorum ama onunla çok neşeli zamanlar geçirdiğimi hatırlıyorum. Zaman olarak neşeli tamam ama ondan sonraki öğretmenimi çok sert olduğunu hatırlıyorum. Sert bir kadındı. Ama, hani bizi çok iyi hazırlamış? Tabi onun çok zoruna fark ediyorsun. Birçok donanım da hazırlamış bize ama duygusal bir bağ kurmamız. Eksikliğini hissettim. Evet, ben duygusal bağın önemli olduğunu düşünüyorum ilkokulda. Çünkü dışarı atılan ilk adımla bir destek görmek istiyorsunuz diye düşünüyorum.

+Görüşüyor musunuz ilkokul öğretmeni

- yok.

+Okulu nasıl tanımlarsınız, sizin için ne ifade ediyor?

-Okul benim böyle gününü dolduran. Hobi gibi ama tabi bu sınıf için geçerli. bir okul olarak değil de sınıfım için geçerli galiba. Ama benim böyle hobim. Sana ayırdık ama, değil mi? Peki bütün düşünersek. Bugün gerçekleştiği yer diye düşünüyorum galiba?

+Otoriteyi nasıl tanımlarsınız peki?

-Sıkıcı. Diye tanımlarım. Gerekli gerekli bazı yerlerde gerekli ama düşünsel olarak hani böyle insanı kısıtlayan bir duruma getirdi, yoksa seni sıkıcı. Yaratıcılığı öldürüyor gibi

+otoriter birisi misiniz?

-Öyleyim. Diyorsunuz bu konuda yani

+otoriter kişinin içinde hangi özellikler var?

-Kuralcı aslında işte o kurallar bir bütün oluşturması gerektiğini düşünürüm. Çünkü belli bir bütün oluşmazsa verimlilik çıkmıyor. Hani otoriteyi birazcık daha böyle işler iş olarak kullanıyorum. Onun haricinde. Esnek olabiliyorum esnekliği otoriteye karıştıra bildiğimi düşünüyorum.

+Eğitimde güç kullanımına inanıyor musunuz? Fiziksel olabilir, psikolojik olabilir, sözlü olabilir.

-Şimdi buradaki tanımlama çok önemli. Bazen duygusal şeyler yapıyoruz. Çocuktaki yaratabilmek için duygu empati sini, hani ona güç diye tanımlarsak bunu yerine koyma. Hani bir arkadaşını duygusunu hissetmesini sağlamak için bazı duygusal ifadeler kullanılmalı. Çünkü çocuk daha çok yaşayarak öğreniyor. Çünkü işte bak ağlıyor. Sanal da olsa ağladığını ne hissedersin? Gibi bir şey yani güç ise duygusal gülse bunu kullanıyorum.

+bir güç kullanımı sizce sağlıklı mı? Eğitimde gerekli midir ceza gibi.

-Kısa süre ini. Evet kısa sürdü. Sürede dönüş olabildiğin karşı tarafta bir şeyler kazandığını inandın. Ön cezalar tabi yine fiziksel değil. Ama olmalı, çünkü çocuk sınırlarını ve çevresini öğrenmek istiyor. Ne yapıp ne yapamayacağını artmasını istiyor. Toplumsal birliktelik oluşturmaları gerekiyor. Özgür olmadığımızı, bireyin başka bir bireyin haklarına girmemesi gerektiğini öğrenmesi gerekiyor.

+Her çocukta her ceza uygulanabilir mi sizce? Çok değişkenlik gösterir mi

- gösterir.

+Disiplin nasıl tanımlarsınız? Nispetinde anlayışınız nasıl?

-Disiplin bence o da diğer güç gibi olumlu kullanılırsa iyi bir ders çalışma. Veya işte bir oyun içerisindeki kurallara uyma. Hani bu bir disiplin olarak tanımlanırsa olmalı, her şeyin fazlası gibi ya da açıklanmayan, disiplin, yanlış gibi. Açıklanan uygulanan doğru uygulanan disiplin de önemlidir.

+ Disiplinli Birisi misiniz, kendinizi nasıl tanımlarsınız?

- Öyleyim galiba ama kendi takımına görüyor. Genel tanıma göre değil ama kendini tanıma göre öyle olduğunu düşünüyorum. Kuralcılığına yanına ekleniyor galiba, hepsi beraber.

+Sınıfta kurallarınız var mı? Ne gibi kurallarımız var mesela?

-İşte parmak kaldırmadan konuşma, sınıf içerisinde dolaşmamam. Aşkın kurallarım var, bak bir anda bunları hatırladım sadece.

+Kuralları siz mi belirliyorsunuz? Önceden her sene standart kurallarını vardır. Yoksa değişkenlik gösterir mi?

-Olaylara göre değişebilir ama genel olarak bir kurallar bellidir diyorum. Hani toplumsal uyum için? Bunları eklem yapabiliyorum. Şartlarına göre olumsuz ya da olumlu dönüşler alıyorsunuz kuralları ile ilgili. Velilerden çocuk oluyorum. Genelde olumlu dönüşler alıyorum. Olumsuz olursa onu konuşuyoruz, ekleyelim mi çıkaralım mı? Şeklinde konuşuyoruz.

+Sınıf yönetimi hakkında ne düşünüyorsunuz? Ne gibi metotlar kullanırsınız?

-Sınıf yönetimi. Her sınıfın başka bir rengi var. Hani çocuklar renk renk zaten belki tanımlama renkle katmalıyız. Çocukları ona göre değiştiriyor. Yani karşınızdaki çocuğun bazen çocuklar grubu. Hani bazen çok hareketli olabiliyor. Ona göre sizde ders anlatımı biraz daha böyle sakın anlatıyorsunuz ya daha aktif dersleri yönlerine biliyorsunuz, enerjisini atsın diye. Yönetimde bunlar geçerli midir bilemiyorum ama veya çocuklar daha sakinlerinin uyumludur. Orada çok gerek duymuyorsunuz, daha serbest alanlar yaratıyorsunuz, konuşuyorduk, oluşturabiliyorsunuz, çocukları öne çıkarabiliyorsunuz. Hıh.

+Sınıf yönetimi eklemek istediğiniz başka bir şey var mı? Aklınıza gelen

-ihtiyaçlarına göre onu değiştiriyorsunuz. Daha çocuğu çocuğu ile alabiliyorsunuz veya siz önce çıkabiliyorsunuz. Yönetimde çocukları görevlendirme biliyorsunuz onları öne

çıkartıp şeyler yaptırabiliyorsunuz artı birde ben bir derse arkadan anlatmayı çok severim. Aslında öne koymayı severim ama çocuk yapısına göre değişiyor. Sınıfın yapısına göre değişiyor.

+Bu yapıyı ne kadar sürede anlayıp yöntemi belirliyorsunuz?

-Aslında ilk 155 bine biliyorsunuz. Netleşiyor

+ çocukların davranışlarında bir değişiklik gördüğünüzde sizde bu değişim oluyor mu? Kurallarda yöntemde metotta.

- O da ona göre değişkenlik gösteriyor.

+bir öğrencinin sınıfta mutlu olup olmadığını nasıl anlarsınız?

-Gözlerinin içine bakıyorum, ıstık saçıyor sa. Oradan anlıyorum galiba

+mutsuzluğu varsa bu konuda peki nasıl bir akşam alıyorsunuz, neler yapıyorsunuz?

-Orada ilk önce ailede bir görüşüyoruz, rehberlikten yardım alıyoruz. Ona göre biliyorlar,

+sizi nasıl etkiliyor bu süreç?

-Bu onunla birlikte benimde süren bir mutsuzluğum oluyor onunla beraber ama bunun tabi olana kadar ax ettirmeye çalışıyoruz. Biraz rol giriyor devreye ama bu içsel olarak sizin taşıdığınız bir şey oluyor.

+Sınıf içi iletişim sizin için ne ifade eder? Veliyle.

-Samimi olmak. Samimi isek her şeyi hallederiz söylemi kurmak lazım

+olduğunuza inanıyor musunuz bu konuda?

-inanıyorum evet.

+Velilerde bir samimiyetsizlik gördüğünüz durumlarda. Peki tepkiniz hisleriniz ne oluyor?

-Devam ediyorum, ben kendi samimi tarzını ama biraz kızgınlık oluşuyor. Heralde ister istemez evde oy niye öyle gibi bir tepki oluşuyor bizde. Çünkü burada odak çocuk noktası neyi ifade edemedik, neyi anlamı anlatamadım gibi bir şey oluşuyor. Bende neresini anlatamamış olabilirim. Nerede nasıl bilmiyorum izlemedim. Karşı taraf daha sonra devam ediyorsunuz. Neden duvarın çıkamıyoruz? Neden o duvardan çıkan yok? O savunma mekanizmasından onu düşünmeye başlıyorum. Çok stresli bir dönem oluyor.

+Aile katılım sizce gereklimi eğitimde.

-Derecesi çok önemli galiba bunu mesela öğretmenle işbirliği halinde gidiyorsa sizin önerinin yönergelerimize uyuyabiliyor sa evet ama tam tersi durumların yaşadığımız için buna biraz tepkiliyim galiba? Aile katılımı bir eğitim olması lazım. Anneye bu doğru anlatıla bilmeli. O bizden çıkıyor.

+ Bize bir örnek verebilir misiniz? Nasıl bir durum yaşadınız mesela?

-Messina samimi olmuyor sizin yönergelerinizi uymuyor olduğunu düşünüyormuş gibi size anlatıyor ama dönüt alamıyorsunuz ya orada gizlemeyi izlemeyi tercih ediyor. Aile saklanmayı görmezden gelmeyi, sorunun olmadığını düşünen bir savunma sistemi

oluşturuyor işte. Onu yıkamadım. Zaman hiçbir yolu almıyorsunuz. E çabalarınızı bir. Dönüt alamıyorsunuz, şimdi gizli gizlenmeyi tercih ediyorum. İşte orada. bir tersi bir durum olmuş oluyor ki, onun hiçbir zaman şeyini almadım. Olumlu bir sonucu anladım.

+Peki nasıl sonuçlanıyor genelde bu tür durumlar?

-Sonunda çok büyüyor ve bizden sonraki sorunların bir günde eminim. Yani bu ortaokulda da devam ediyor. Hayatı boyunca da devam eden sorunlar yumağına dönüşüyor ve beni orada ona yardımcı olamamış oluyorum. Onu duygusunu yaşıyorum. Çok kötü, o kadar kötü ki. Her olayda her yeni bir olayla onu canlandırılıyorsunuz. Bu da ona mı benzeyecek gibi bir stres içine giriyorsunuz çünkü bir hani ben kaybettim onun gibi bir şey oluyor. Hani tabiki nereden başlanırsa nereden çözüm başlanırsa oradan çözümdür. Hani ortaokul olsun? Lise olsun ama siz dönüp. Neleri nerede yanlış yaptım gibi bir şeyleri dönüyorsunuz. Evet, bunlar bunlar yapıldı ama olmadı ulaşamadım. Hani sınıfımızda yaşayacağınız küçük problemde kafanıza geliyor, geliyor. Burada da öyle bir şey olacak mı acaba? Diye bir stres yaşıyorsunuz. Ben edemiyorum heralde.

+Hayatınızda sizi iş saatleri dışında etkiliyor mu?

-Uykusuz bırakılmayı enerjimi aşağıya çeker. Olumsuz o kadar çok etkisi oluyor ki ben tabi şahsıma konuşuyorum gibi görünse de bence bütün öğretmenlerin öyle. Yani o eve yorgun ve evde de hala bunu düşünüyor olarak gittiğini ben eminim.

+ Özel hayatınızda böyle birisi misiniz?

-Özel hayatında da böyle bir şey evet, evet öyleyiz hayatında da böyle bilin.

+Sizin için öğrenci ne anlam ifade ediyor? Çocukluktan ayrı düşünürsek. Öğrenci tanımınız nedir?

-Ümran civan bazen bir suya benzetiyorum. Hakan coşkun. bir su verimli olabilecek alanlara gitmesi lazım veya işte bir çiçek ders eklediğinde olan bir yerde büyümesi lazım. Sanki öyle çocuk bence bu ya su ya da çiçek olabilir.

+İdeal bir okul yönetimi sizce nasıl olmalı?

-Öğretmenin yanında olan tabiki hani ona böyle alanlar açalım ama dinlenme alanları da açan sadece iş alanları değil, hani onu rahatlatmaya yönelik yanımda olan, destekleyen daha iyi olmak. Peki? Öğretmenin yanında olan bir idare zaten öğrencinin yanındadır diye düşünüyorum ben. Hani sorunlarını çünkü birebir çözecek kişi öğretmenidir. O zaman bence problemi çözülmüş olur gibi geliyor bana.

Şu an çalıştığınız kurumda kaç yıldır çalışmaktayız?

Hıhı.

Peki kaç farklı idare gördünüz? Çinceyi daha iyi değil mi? Peki bunları değerlendirirseniz neler söyleyebilirsiniz?

İlişkisel olarak bakış açısı, ideoloji olarak. İdeolojik olarak girmiyorum. İlişki olarak iyi. Ben kendi mesela kısıtlanmış hissetmiyorum. Diğer neydi? Eğitime bakış çocuğa bakış öğretmene bakış açısı. Küçük şeyler değişebilir ama genel olarak iyi iyi sıkıştırılmış, doğrulanmış hissetmediğimi göre. Çözüm odaklı hissettiğine göre

Eğitimde değer yargılarımız var mı?

Olmazsa olmaz dediniz. Olmazsa olmazım bilmiyorum. Güler misin? Neşeli bir sınıf. Bunlar olmazsa olmaz. Çocuk çocuğun mutluluğu

Sınıfımız için bunu söyleyebilir misiniz peki?

Söyleyebilirim. Evet söyleyebilirim.

Sizin meslekte neler motive edin hocam? bir motivasyon kaynağımız var mıydı?

Valla çocuklarla attığım kahkahalar beni motivasyonum. Aslında. Eğlendiğimi ders vermesine, onların bir parmak kaldırarak ben ben ben diye işte çıldırma o bir motivasyondur.

Peki sizin motivasyonunuzu düşüren nedir? Ya da böyle bir durum var mı?

Özel hayatımızın dışında mı?

Sınıf meslekte yani?

Ulaşmadığın çocuklar olabilir. Motivasyonunu düşürecek olan olabilir. Dur.

Eğitim nasıl tanımlarsınız?

Demin dediğim suya yol veren araç ya da dediğim çiçeği besleyen araç. Doğru ortamları yetiştirmek için bir araç araştırıyorum.

Eğitimde fırsat eşitliğine inanıyor musunuz?

Eğitimde fırsat eşitliği. Evet. Tabii destan anlayacağız bunu.

Benzer şartlara ve benzer eğitim kalitesine ulaşabiliyor mu çocuklar?

Tabiki hayır ama buna inanıyorum, öyle olmalı. Olmadı ama tabiki gerçek var.

Bu farkında devlet okulları arasında gözlemliyor musunuz? Peki sizce bunun nedeni ne olabilir? Devlet okulu önerisinde.

Bölgesel şartlar koşullar bile olsa ki ben Bingöl karlıova köyünde okudu. Sonuç olarak bir öğretmenlik yapmışım. Şimdi orada imkanlarıyla buranın kendilerine değil. Zaten devlet okullarında böyle biriyle. Ne kadar sağlayabilir? Hepsini aynı eşitlikte sağlanması gerekiyor.

Velilerin bu bölgedeki okulu tercih etme sebebi sizce ne olabilir ya da neler olabilir?

Ek Etütlerinin olur. Bahçe.

Öğretmen tercihleri oluyor mu? Peki bölgedeki illerin?

A bilmiyorum.

Peki veli memnuniyeti hakkında neler düşünüyorsunuz?

Belli bir niyeti. Neyse istediklerine bağlı bir değişiyorum. Çünkü bazı verilen yaparsanız yapın, memnun olmayacak tarzı ne istediğini tam bilmiyordur. aile istediğini bildirirse memnun olmaması için sebep görmüyorum. Yani anlatıla bilir belki ona, yani ilkokul çocuğundan bunlar beklenir, bunlar vardır. Hani bunların dışındaki şeyler artık sizin

kişisel istekleriniz doğru mu anlatabiliyor bilmiyorum ama burada bence beni memnun etti. Kendisine ait bir şekilde değişiyor.

Bölgedeki verilerin peki beklenti seviyeleri nasıl sizce?

Bu da değişken çünkü biz karışıklı bölgesi aslında dışarıdan gelen çok işte çocuğun akademik başarısı çok iyi olsun diyen de var. Çocuğun sosyal becerileri gelişsin diyen de var. İşte çocuğun. Bunun daha az bir sınıfta daha rahat çalışacağına inanıyorum diyeni de var. Bütün bu beklentiler güzel, doğru beklentiler yani hep sini karşılayabilir böyle bir okul zaten. 39bir okul sisteminde ben çok inanıyorum, bu karşılanabilir.

Çalıştığımız kurumlar arasında en çok aklınızda kalan bir okul ya da bölge oldu mu?

Olumlu olumsuz yani ikisi de olabilir. Aslında hayatınızı bile değiştiriyor. Hani böyle bakışınızı her şeyi değiştiren tabiki oldu.

Çalıştığınız bölgeydi ve nasıl şekilde değiştirdi?

Şunu çok iyi gördüm. Karlıova bambaşka bir yaşam. Çocuklara bakışım o kadar. Ğ. Ah değişti, belki çocuk dünyasından bakmayı öğrendim. Yani hani onların gözünden dünyaya bakmayı öğrendim? İstanbul gazi mahallesi oranı çok biraz daha farklı. En güvenlisi yok. Çocuk dünyasının içerisinde bir dalış yaptım. Hani bakmayı bırakın içinde yüzüyor. Ne yalan oldu, değil mi? Abi çok şey var, bedensel ve duygusal benden aldığı şeyler de vardı. Yok.

Bu meslekte sizi etkiliyor mu?

Bence olumlu etkiliyor. Çok da olumlu etkiliyor. Sadece olumsuzluklar konusunda biraz esnemeye gibi bir yardım almak gerekiyor.

Aynı okulda çalışan öğretmenlerin eğitime çocuğa bakış açıları ile Aynı olmalı mı?

Farklılıklar güzeldir, renk. Ama çocuk odaklı insan söylüyorum. Tablo yapacağız. Sıklık tablosu o kadar çok renk çıktı. Sıklık tablosu oluşturalım. Yani hepsi birbirine girdi. Çok hoşuma gitti,

farklılıklar kaos yaratır mı bir kurumda. -Hayır. Hayır,

çalıştığınız kurumdaki öğretmenlerin nasıl değerlendiriyorsunuz? İlişkileri buradaki ilişkisel. Sosyal ilişkilerinizi. Sizi memnun eden tatmin eden bir. Öğretmenler grubuyla mı çalışıyorsunuz?

Evet. Evet. Şartlar gereği tabi istanbul'un şartları gereği daha çok insanlar burada bireysel ama ben bu okulda yine de bir olaya empati yakalıyorum.

Öğretmenler odasında dayanışma hissediyor musunuz?

Ara ara böyle küçük bir de şeyler olabiliyor. Hani böyle öne çıkma gibi hissediyorum ama yıkıcı değil. Hani böyle yıkıcı değil.

Öğrenciler ile iletişimini peki nasıl değerlendiriyorsunuz? Nasıl bakıyorsunuz ya da iletişim şekliniz nasıl

gülümseme, Bence en büyük iletişimi bunun çok net ve şimdi anladım. Şunu anlamış olabilirim. Şöyle dedi, bana tanıştık ilk defa görev yüzünü görmedim, asker var. Bizi

görebilir miyim? Dedi. Bana indirdim baktı, tamam mı? Dedim tamam dedi. Bence. Bu hissettiniz kendinizi. Çok iyi hissettim ben zaten belki çok iyi hissettiğim şeyler yüzünden ona ifade etmiş olabilirim. Ama ben hep gözler değilim. Ama tebessüm müş'u asıl yani. Çünkü ben ona gülümsediğinde kendini çok iyi hissetti.

Öğrencilerin nasıl hitap ediyorsunuz? Değişkenlik gösteriyor mu?

A evet. Şimdi birçok birisiydi oldu. Ben isimlendiriyoruz. Şarjı konuları galiba isimlerine uygun kısaltmalar yapıyorum ama genelde ne kullanmak istediğini soruyorum. 22 isimlerle çok karşıma çıkıyor. Hangisini kullanmak istersin gibi. Onların sevdikleri oluyor. Ben birazcık onları kısaltıyor. Hoşuna gitmişse devam ediyoruz ve kendimizi ait bir git oluşturunuz. Ama evladım oğlum şuan diyormuyuz, bahsediyoruz galiba diyorum. Çok doğrumu bilemem valla bilmiyorum yani. Kitap şekiller ile ilgili herhangi bir dönüş aldınız mı? Olum ya da olumsuz yok. Çünkü çocuklarla birisi olarak yaptığım için o böyle istiyor dediğimde onlar da çocuklarına karşı yani tamam hani ama hiç almadım. bir tanesinde aldın mı diye düşünüyorum o yüzden. Çünkü ben feriha ediyorum Zeynep diyor. Osmaniye'de ediyorsun diye bir şey demedi. Hatırlayalım ki isimler çok karışıyor durumu.

Veliler tarafından sorgulandığını hissettiniz mi hiç meslekte.

Tabii. Tabii kızgınlık yaratıyor ilk başta sanki. Ama sonra çıkıyorsunuz. O. Bu duygu herkeste oluyor mu? Onu bilemiyorum ama. Neden öyle düşünüyorsun diye bir şey oluyor sizde. Sonra geçiyor ama en çok ona takılıp kalmıyorsunuz. Olumsuz duygulara çok takılıp kalmamak lazım. Her halde meslekte öğrendiğim şeylerden biri bu velilerden gelen olumsuz duyguları çok takılıp kalmazsınız. Siz hayatınızda hiç bir etkisi olmuyor.

Teşekkür ederim. Cevaplarınız için

teşekkür ederim. Çok keyifliydi.

Hakan

Branşınız nedir hocam

ingilizce

Meslekte kaçınıcı yılınız

20.

Daha önce hangi illerde ilçelerde görev yaptınız

batman'da bir buçuk sene kaldım ilk bakımından sonra istanbul'a geldim. Birde askerlik içinde asker öğretmen olarak ağırdı, bir sene kaldı.

Tercih etme nedeniniz nedir?

Sevdiğimiz bir meslek diye düşündüm gençliğinde böyle. Baktım bir meslektir. Tabii işin içine girince.

Neydi? İlgili hayal kırıklıkları oldu

mesleki tatmin dediğimiz şey biraz oldu hem ekonomik açıdan. Özellikle istanbul'da. Öyle bir sıkıntı oldu. Öyle.

Ailenizle öğretmen olan başka bireyler var mı? Onların yakınlığı nedir size?

3 tane Kız kardeşim.

sizin için çocuk nedir Nasıl tanımlarsınız?

Ben ikiye ayırıyorum, kendi çocuğum olduktan sonraki süreç. Ondan önceki süreç ben genelde yetişkinlere ders anlatıyordum da çocuğum olduktan sonra. Çalışmaya başladım. Normalde çok tahmin etmiyorum. Küçük çocukların seslerine çığlıklarından varmalarını. Onları adaptasyon sıkıntısı yaşamadım. Çünkü alışık olduğum bir şeye dönüştü. İşte o yüzden hani çocuk dediğimiz şey 2 periyottan oluşuyor. Biri dediğim gibi kendi çocuğumdan önce ve sonra eskiden tahammülsüz iken şimdi artık çocuk demek benim için daha tolere edilebilir, anlaşılabilir algılanabilir. bir nesneye dönüştü.

Peki tanımlarsanız çocukluğum ne gibi sıfatlar kullanırsınız? Neye benzetiyorsunuz ya da metafor kullanır mısınız?

Harmanlanması gereken bir ne diyelim bir hamur olarak görün işte o hamur sanatçının elinde. Sanatçı evinde alınacak bir nesne olarak düşünüyorum. Bilmediğiniz. Bu süreç

Okulu nasıl tanımlarsınız

Valla değişkenlik gösteriyor. Okuldan okula fark ediyor. Okulda katı bir disiplin varsa benim için tahammül edilemez. bir yerdir ama daha esnek, daha böyle güler yüzlü, yeni, daha böyle insan odaklı bir yerse. Güzel bir yerde vakit geçirebilecekleri ve şehirlerde çocuklar için. Çok ideal bir yer.

İlkokul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz?

Çok değerli biriydi zaten. Ben kendisine 24 kasım'da bir yazı yazmıştım. Onu çok duygulandım paylaşfacebook'ta böyle işte benim böyle bir öğrencim böyle bir yazı yazmış bana diye. Biraz. Köyde okudum. Zamanlarda elektrik falan yoktu. Kendisi de manisa'dan gelmişti. Gençli bir kırsal lıkla kırsal. Taşındıkları ilk kez karşılaşmıştı. Onunla ilgili bir yazı yazmıştım. Çok duygulanmıştım. Çok tarif etmişim. Onu kendi duygularıyla onu bile karşılaştırmıştır. İnanılmaz bir öğretmen. Eğitici öğretici insani bizzat kendisi şahin, şu anda 4-5 tane kitabı var. Kendisi de benim gibi duyar. Hala görüşürüz.

Otorite sizin için ne ifade ediyor?

Baskıyı, şiddeti, otorite demek, disiplin. İnsan şey kişiyi kendi özünden ayırıştıran, uzaklaştıran bir şey olarak görüyorlar.

Eğitimde otorite sizce gerekli mi

Şöyle katı bir otoriteden ziyade kurallı bir otorite den bahset. O anlamıyla gerekli. Eğitimde güç kullanıldığını düşünüyor musunuz?

Belli yerlerde kullanılıyor. Ben kendim şimdi ağrı'da gördüm. Bakma da gördük. Müdür çok rahat kullanıyor. Hatta öğretmenleri de pasiflik ve suçluyu kendisi kendisine zaten böyle ufak tefek tartışmalarımız olmuştu. Bazen bazı parçaları öğretmenler, işte öğrenciler ilgi yaşadığı sıkıntıları anlatınca tanış ediyor. Bence sıkıntı yaşamıyorum. Çünkü belirleyen niye sıkıntı yaşamadığını belirlemek mümkündür. Giriyordum zaten. Öyle bir gördüğüm en güzel şahit olduklarını oldu. Kendi gençliğinde zaten sıradan bir

şirket sıradan sırada anlaşılmıştı. Hem okulda hem sokakta yadırganmadı. Sonra okuyunca biraz daha büyük şeylere gelince üniversitede falan onunla ilgili dersler falan görünce çok travma tik bir şey olduğunu gördük. Yani şiddetin insanın hayatında iz bıraktığını gördüm.

Sizin için disiplin nedir?

Şimdi ben yine de dediğim gibi önceki anlamıyla daha önce niye? Literatür ile karşılaşmadan önce disiplini bildiğim işi kuralların bir şekilde uygulanması olarak görüyordu. Ama ben literatürde karşılığı dizisini daha farklı bir açılım olduğunu her yerde bir disiplin mekanizması falan filan

Disiplin tanımınız anlayışınız nedir

ayırıyorsunuz şey demiştim. Bende disiplin. bir düzene sokma bir kurallar bütünü işlenmesi olarak tanımlamıştı. Fakat daha sonra bunun yani çok öyle olmadığını gördüm. Disiplin demek yani içerisinde şiddeti barındıran içerisinde belli bir hiyerarşi barındıran bir. Sistem olduğunu gördüm, okulda da bu böyleydi. Böyle devam etmeniz halinde görüyorum, yani o şekilde.

Sınıfımızda peki bir disiplin anlayışınız var mı

bilemiyoruz. Yani şöyle sadece basit. Yöntemlere başvuruyor işte. Çok sıkıntı yaratıp dersi bölen öğrenci en azından bir 5 dakika yer değişikliği ya da duvar kenarına alma ama hastane uzağa gönderme öyle.

Sınıf kurallarımız var mı?

Çok fazla takmıyorum sınırları. Çünkü geçici olduğum için kendime 2 saatlik bir öğretmen olarak gördüğüm için kendimi kendi başıma mesela kurallar dilerim nedir işte bir kitabını, defterini masada hazır olması. Ders işlerken herhangi bir bölünme ya da dersi sabote etmeye yönelik şeyleri engelleme. Bu başka da çok az öyle. Bağırıp çağırıp yapma diye bir şey yok. Yani çok nadiren yönetimi.

Sınıf yönetimi sizin için önemli mi

Tabiki kaos olur yoksa isimleri bilgisi olmazsa kaos olur. Yani düzeni oluşturmanız lazım. Kendinize hissettirmeniz lazım. Öğretmen olarak yani orada bulunduğunuzu hissettirmen lazım.

Sağllamak için ne gibi metotları var? Hemen mesela şey teknik olarak ekrana mesela onları yönlendirme onlara söz hakkı verme, ondan sonra tahta ya gidip soruları tahtada çözümlü kitabı yansıtarak kitap üzerinde kitabı kendim masalarını görecekt hem de ekranda görerek onları derse katma. Ya da pekiştirme belli noktalarda aferin yanlış yapmasına rağmen yapamıyorum işte onların pekiştirme çocuğu motive ediyor. Kendisi iyi olmasa bile derste yalandan söyleyeceğiniz bir aferin çok iyi. Bugün iyiydin lafı onu hemen o şey sokuyor dersin işleyişini sokuyor.

Öğrenci sınıfta mutlu olmadığını sanıyorsunuz,

çok belli ettiriyor kendini. Geçen sene zaten öyle bir olay olmuştu ben. Derste sürekli katılan aktif olan bir öğrencim vardı. Son bir ay katılmadığını gözlerini gördüm. Ben hemen sormuştum böyle böyle diye ipek niye derse katılmaya gidiyor hocam bizi fark etmişsiniz. Teşekkür ederim. Babasıyla sorun yaşıyordu. O yüzden dedi. Ona çok

yansıyor herhalde dedi. Çok belli ediyor, çocuk var ya tanıyorsunuz zaten hareket edebiliyorsunuz.

Sınıf içindeki iletişim sizin için ne ifade ediyor

İletişim dediğin şey karşılıklı şey beni anlamışlar mı? Ben onları anlayabiliyorum. Onların seviyesine biliyorum.

Bu durum iletişimin nasıl değerlendiriyorsunuz?

İletişim. Değil, sonuçta gelince düşünüyorum. Ben çok kötü bir şey alamadım zaten gibi olumsuz bir düşünce gelmedi şu ana kadar. Ulaşamadım, tabiki oluyor, tabiki oluyor, anlamadım da görüyorsunuz ama toptancı bir eğitim anlayışında olduğu için mecburen onları yok saymaktan geçiyor mu yoksa ilerleyemezsin. Yani sürekli yerinizde sayarsınız. Çünkü onlar odaklandığınızda bu sefer seni geride kalır. Müfredatı yetiştirmemiz siniz. Yani onların en azından. Olmuş diye kabul ediyoruz.

Problemlemlı öğrencileri için nasıl bir aksiyon alıyorsunuz?

Yani onları çok fazla nitelemiyorum problemleri nitelendiriyorum. Sınıfta zaten çocuklar kendilerini onların ümit ediyorlar. Böyle öğrencilerin iyi biliyorlar. Sürekli onlarla ilgili şikayetler dile getiriliyor. Mümkün mertebe uzak durmaya çalışıyorum. Tam tersi o öğrencilerin o hareketleri hak etmediğini, onların abarttığını falan söylemeye çalışıyorum ki onların aslında anormal değil. Normal kişiler olduğunu, kendilerinin böyle bir abartıya gittiğini söyleyerek onları daha da öteye çalışıyor.

Peki eğitimde aile katılımı sizce önemli mi?

Yani nasıl katılmıyorum desteklemesini ona

ne kadar davet ediyorsunuz? Etkinliklerimizde ne kadar dahil ediyorsunuz?

Veriyorum bilgilendirme veriyorum, bazen de değerlendirme testleri gönderiyorum onları. Onlarla beraber yapanlar oluyor, beraber çalışan veliler oluyor. Hiç ilgilenmeyen verilerde oluyor. Hatta bazen tepki aldığımız vergilerle oluyor. Çünkü mesela bu aile family members diye. Ödev vermişim, bazıları yapmamıştır. Sorduğumda annem babam ayrı, annem kızdı. Babanın fotoğrafını koymak istemedi diye. O taraftan kimseyi koymak istemedim diye ondan vazgeçtim, yapmadım.

Size aile katılımı da nasıl

çok ilgililer ilgili oldukları çok belli. Daha iyi. Ben daha önce istemcisinde iken çok böyle biriyle karşılaşmadım. Çok nadiren o da belirli. Çalışkan ilgili kişiler okula ilişkin gelip giderlerdi ama. İlkokul tam tersi bütün veliler bilgi. Herkes kendi çocuğunu süper zahid ahize ki mükemmel bir insan olarak gördüğü için. Onu yetiştirme gayreti içerisinde

böyle görmelerini sağlıklı buluyor musunuz. Çok sağlıklı değil aslında şöyle bir problem var, insanlara böyle gerçeği yüzüne söylemek. Onlara büyük hayal kırıklığını. Sevk edebilir, çünkü sonuçta ortada duran şey kendi eserleri kendilerinin yansıması. Çocuğa süreceğiz. En ufak kötü bir şey kötü, bir izlenim kötü, bir değerlendirme kendilerine. Söyleyeceği için acı bir mutsuzluk, hatta bazen depresyona karşı tarafı suçlayıcı bir tarzda dönüşebilir. O yüzden dikkatli olmakta fayda oluyor genelde.

Okul yönetimi sizce nasıl olmalı?

Bana göre ortaklaşma yani biraz demokratikleşme diye. Öğretmenler kurulu kararıyla her şeyin yerine getirilmesi taraftarıyım. Böyle katı disiplinler, otoriter dışarıdan gelen talimatları uygulayan. Ve bunun konjonktürel olarak değiştiren. bir sisteme sahip olmak üzücü tabi. Yani bundan bir0 yıl önceki yaşadığımız eğitimdeki endokrin el. Dayatmalarla, şu anki devlet bunlar arasındaki farkı karşılaştırdığınızda ne demek istediğimi anlarsınız zaten.

Çalıştığınız kurumdaki yönetimi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Valla şuanda bir muammen bir soru işareti olarak görüyorum. Yani yaklaşma, uzaklaşma, psikoloji öyle bir şey vardı. Bazen çok iyi diye değerlendiriyorsunuz, bazen de acaba niye böyle oldu? Diye soru işaretleri geçen şeyiniz oluyor ama daha önce Osman hoca bile. Daha demokratik, daha katılımcı gibi bi sistem gördüğümüz için belki onun da bir şeyini görüyoruz. Belki yavaş yavaş anlamaya, tanımaya ile zamanla. Bu şey oluyor hani böyle bir kültür oluşur diye bekliyorsun.

Eğitimde daha yargılarımız var mı? Olmazsa olmazlarınız

var. bir diğer yaygın mesela iyi bir insan ahlaklı olması. Yalan öylemesi özellikle çocukları yalan söylemeye teşvik etmeye çalışıyorum. Doğru söylemeye doğru üzerinden devam etme yalanın için. Çare olmamalı gibi şeyleri sürekli tekrar ediyorum. Benim için çok değerli bir şey yani.

Eğitim nasıl anlıyorsunuz hocam?

Yani eğitim. Şöyle tanımlıyorum. Olmazsa eksikliği hissedilir olursayın eksikliği hissedilir. Şöyle ne verdiğiniz ile ilgili eğitimler gidip de bir insana militarizmi, ondan sonra şiddeti kadına karşı yine şiddet veya ayrımcı dili, ondan sonra eril olan söylemleri dikte ederseniz ondan sonra hümanizmi insan. Onurunu kişiliğini. Bundan sonra evrensel ilkeleri öğretmensiniz. Biliyorsunuz yani onun adı artık eğitim olmuyor artık ona biz dediğimiz gibi en doktriner. Dayatma ya da encoding dediğimiz. Kafayı kazıtmak not etme diye tanımlayabilirim abi eğitim dediğimiz burada ben ikincisini taraftarıyım. Daha. İnsani değerleri ön planda olduğu insanlara iyi insan ahlak öğretilerinin öğretildiği, yaşatıldığı. bir sistem olarak tasarlıyorum kafamda.

Eğitim sorunlarını okulları arasında değiştiğini düşünüyor musunuz? Peki ya da metodlarımızın

tabiki değişiyor Bağcılar 2 ilkokula bebek ilkokulu'ndaki yaklaşımın aynı olduğunu iddia edemezsiniz. Bu veli profili ile ilgili ilgisizlik ile ilgili olabilir. Nüfus ediyor. Ben fazla bir nüfus varsa insanların kendi. Çocuklarda çok fazla önem vermeyebilir ama burada tek çocuğu vardır ama ta kağıthane'den bu da çözüm taşıyabiliyor. Niye? İşte burada bir ilgi daha fazla bir. Özen gösterdiğini düşünüyorum. Tabiki bir farklılık var okullar arasında.

Eğitimde fırsat eşitliğine inanıyor musunuz? Kesinlikle inanmıyorum. Öyle bir fırsat eşitliği yok. Şöyle bazen. Meritokrasi ile yani bir sınav bilmem nerede yok insanların bunlara ulaşabilir diye bir imkan var ama buna herkes ulaşamıyor kendi. Çocukluğumdan biliyorum. Bizim köyde mesela kafası çok daha basit. Çok daha zeki olan çocuklar ailelerine yardım etmeye ya da ailelerinin ekonomik hocalarının el vermemesi. Veya evde işte ona ihtiyaç duymaları sebebiyle çocuğu tutmadılar yani. Benim böyle bir şansım oldu. Onların böyle bir şansı olmadı. Şimdi fırsat eşitliği ile sağlanabilir. Bunlar bunlar için en fazla söyleyecek bir şey yatılı okul yatılı okulda sunulan imkan çocuk için tamam okey.

Peki aile geride kalanlar hayvana bakan tarlada çalışacak, o ailenin geçimi sağlayacak. bir yetişkin olarak görülüyordu. Sonuçta onların mesela kaldılar.

Sizi arkadaşınızdan ayıran nedir peki?

Çocuk kim yani farklılık mı? Tabi ben benim babam mesela orada gelirinin olması kardeş sayının fazla olması benim görevimi yapabilecek ikame edebilecek kişilerin olması. Mesela okumanın kardeşim abim vardı. Onlar bu işleri yapıyordu. Babam düzeni geliri vardı. Dolayısıyla hani Diyarbakır da bir evimizin olması artı bir evimizin olması orada okumamı sağladı. Yani babam 2 evli olduğu için o zaman. Diyarbakır'da bir ev olmalı avantajıyla okula gitme ihtimaliniz daha yüksektir. Tabii.

Veli memnuniyeti sizce ne demek?

Yani çok. Gerçi şey değil, ne diyelim? Değişken bize cevap verilebilir, şimdi neden memnun olur? Öyle şey çocuğunu çok. Öderseniz iyi dersiniz mükemmel şunu yani yalan hikayeler uydurur sanız beni memnun olur ama en ufak olumsuz yorumda veri cephe alırsın bu böyledir.

Veli memnun etme çabası var mı peki ?ben böyle bir idealim yok. Veli memnun etme gibi bir halim yok. Ben öğrencimi memnun etmeye çalışırım. Veri ile herhangi bir kişinin olamaz yani ben. Çünkü hediye bilmiyorum sonuçta.

Çalıştığımız kurumlar arasında en çok aklımızda kalan bölge ya da bölgeler oldu

En çok kaldı kalan bölge. Batman ol ilk başladığım yaş oldu. Hem çocukların saygı, saygı seviyeleri. Hem de yoksul olmaları. Birde nasıl diyim oradaki? Size yaklaşımları falan bayağı bir etkiledi. Yani oradaki öğrencilerin yaklaşımları yani öğretmenden çok bir kurtarıcı olarak. Görülmüş olmanız biraz insanı etkiliyor. Öyle etkilendim. Yani orada bir buçuk yıl. Daha çok daha çok sahiplenmeye çalışıyoruz. bir yandan da çaresiz kalıyorsunuz. Çözüm üretemediğini bir şeyler yaşıyoruz mesela. Köyden 3-4 kişi ev tutmuşlardı. Sabah birisi okulda bayıldı, hastaneye götürdüler. Götürmüştü. Kan şekerinde bakmışlar. Kan şekeri düşük çıkmış sonra. Herhangi bir kan tahlillerinde bir şey çıkmayınca çocuğa sormuşlar, sen ne yaptın falan ikibinli demiş bir şey yemedim demiş. Sabah kahvaltı yapmadım demiş. Sebep niye olmadı diye. Karma yanımtı çamur olmuştu. Köy yolu kapanmış. Normalde köy anne babaları bunlara şehri haftalık erzak gönderiyormuş. O biraz gecikmiş bir kaç gün? Kahvaltıya dememişler. Mesela derinden etkiledi bizleri. Hatta kendi aramızda öğretmenler olarak konuşunca bunu. Ya böyle öğrencilerimiz var. Hani bunlar ilgili ne yapabiliriz diye. En çok sistem eleştirisi yapan arkadaşlarımızdan birkaç kişi işte para toplarım deyince karşı çıkıp hocam bu bizim senin benim sadaka mı olacak? bir şey değil bu bir sistem sorunudur deyip işi hemen üzerinden atınca daha çok üzül müştüm ben. Maalesef böyle travma tik şeyler yaşanmış işlerimiz var yani.

Siz herhangi bir şey yaptınız mı bu konuyla ilgili?

Orda biraz da hani para topladık? bir2 kez sonra oradan ayrılınca da çok fazla bir şeyimiz kalmadı. Oluyor böyle travma tik şeyler oluyor. Var. Anlamadım. Yani orada böyle bir şey herhalde öğretilen bilgi ile ilgili bir sıkıntı var. Orada öğretilen bilgi büyüklere saygı işte. Belki de şey yanı bir. Mesih. bir nesil gelecek? O mesih gelecek ve onlar bizi kurtaracak gibi bir fikir ya sahiptir. Yani belki öyle bir şey öğretmenleriyle gördükleri içindir. Yani o bilmesi. bir matematik sorusu öğrettikleri zaman belki üniversite sınavını

kazanacak, oradan kurtulacak veya. bir vizyon verecek mesela benim için ilkokul öğretmenim mesih gibi geldi bana. Çünkü vizyonumuz yüzde sekseni onun ürettiği o vizyonla şekillendi

Oradaki çocukların mesihe ihtiyacı var, buradakilerin yok diyebilir miyim?

Bu da var şöyle buradaki. Mesih ihtiyacını giderebilecek bir sürü mekanizma olabilir. Nedir mesela büyükşehirde olmayan sokaktaki bir adamla karşılaşabilir, bir iş aş. Olayına çok rahat ulaşabilir. Yani bir hikaye de eklenebilir. Mesela bir tane yaşlı yardım ettiği için diyelim tam bir zengin şöförü olabilir, bir anda ailesini kurtaran bir sürü hikaye maruz kalabilir ama orada kendi başına daha çok kendi etrafındaki o. Travmalara maruz kalıyor. Yani mesela kendi köyünde yoksul sa köylü daha çok eziyor. Yani öyle dışarıdan gözüktüğü gibi değil. Yani böyle bir. Yok, işte imece yok, yardımlaşma, bilmem ne falan filan evet, yani yapılır ama o da minnetle hatta yüzüne. Vurularak yapılır, yarın o adam diyelim ki biraz parası olan zengin oluyorlar, onun lafını ederim. Daha düne kadar bizim işte çorbamızı içerdin bilmem ne diye laf söylerler. Hani böyle taşlarının böyle bir şeyi var? Böyle bir ikilemi var. Çok masum gibi gösteriliyor ama kendi içinde barındırdığı inanılmaz olumsuzluklar, eşitsizlikler var. Burada da var burada görünüyor, görünmez kılınıyor ama o şeye ulaşım ağları daha açık. Yani oradan kurtulma alanınız daha fazla. Bu ikilemden ya da yok sayabilirsiniz mesela ama taşrada onu yok sayar mısınız? Ona maruz kalıyoruz sürekli.

Buradaki velilerin ya da sizin maruz kaldığınız yok Sayamadığımız gerçekler var mı?

Ben çok görmedim böyle bir. Öyle bir gerçek çok fazla gelmedi. Belki de beni olmadığım içindir. Hikayeleri çok maruz kalmıyorum ama. Lisedeyken görüyordum. Sesli rehberlik saatimiz vardı. Elleri anlatımları bir kez disiplin kurulu daydım. Ben bir öğrenciye disiplin cezası verecekti klisede. Annesi gelmişti dedi ki hocam dedi yalvarıyorum sesli 500 araştırma vermeyin dedi. Uyuşturucu gibi bir şey bir şey var mı? bir şey yani bir suçla ilgili 5 gün uzaklaştırma verilecektir. Ne oldu, niye öyle diyorsunuz hocam diye okulda olması benim için dedi. Güvencedir dedi. Çocukları sokakta risk dedi. Sebeple babası hapiste amcasının ile beraber kalıyorlar. Mış amcasıyla buna uyuşturucu satmaya çalışıyormuş çocuğa. bir de kadına da şey diyormuş. Hani sen seninle seni bekliyoruz. Sen buna mecbursun çocuğuna bakıyorum sen hakkın yok. Bu benim yeni istediğimi yaparım hocam diye inanır mısınız? Dedi. Pisliğini dedi. Onun ortasında yapıyor. Ve diyor ki bunu temizlemek zorundasın. Bing test etmek için yapmazsam evden atmak için yapıyor bunu dedi. Ben bunlara maruz kalıyorum dedi. Lütfen çocuğumu bana bir şey yapmayın. Yani artık oradaydık. Biz ne ile uğraşıyoruz, nedip neymiş bizim? Ismi bırakın, rahat edilmemiz lazım. Bu çocuğu diye böyle hikayelerimiz oluyor zaten ama ben burada çok fazla karşılaşmıyorum. Çünkü ben 2 saat girdiğim için hani veli ancak anlatırsa belki benim dahili derse öyle hikayelere girebiliyorum ama onun dışında girmiyorum.

Aynı kurumda çalıştığımız öğretmenlerin eğitime çocuğa bakış açıları sizce aynı olmalı mı

Yani şöyle ben. Daha taşra eğitimi almış öğretmenlerin taşları gibi davrandığını hissediyorum. Kendimi çok geliştirmediklerini, çok nadiren birkaç örnekle hariç daha büyük şehirde böyle öğretmenlik okumuş öğretmenlik. İç ilişki olmuş öğretmenlerin daha açık. Zihin olduklarına şahit oldum. Hani lisede ilk okulda?

bir kaosa neden olur mu?

Bu farklılıkların çok acımasızca, sadece kendi yetiştirdiği çocuklarının vizyonlarına bir etkisi olabilir. Yani köyde taşları okumuş bir. Öğretmenin bir taşıyabileceği en fazla şey taşıladı. Yine köydür yani ama bir şeylerin. bir taş yapıda vereceği eğitim ona en azından ufkunu şehre göre ayrılabilir. Ölçekli olduğunu düşünüyorum.

Devlet okullarında öğretmen Seçimleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

Dediğim gibi hani? Her şeyi ideoloji ile başladığı için ülkemizde maalesef. Aranırken aslında iyi bir öğretmen iyi bir insan iyi bir ahlaklı, bir insan olarak aranmaz. Şucu bucu mu diye aranıyor mesela şu fikirde mi? Bu fikir demeyen bizden mi oyunlarını sizlerle buradan böyle yapıldığı zaman da siz çok fazla bir şey beklemiyorum.

Sizin meslekte neler motive eder?

Beni bir öğrencinin başarısını, sevgisini. Güzel bir zar söylemesi, beğenmesi bunları motive eden şeyler. Arkamdan. Olmadık şeylerin söylenmesi iftiralar bunlar mesela düşürür iyi. Mesela okul idarelerini abuk subuk görevlendirmeleri sizden farklı farklı beklentilere girmesine, motivasyonu düşüren şeyler.

Bu konuda herhangi bir yaptırım olur mu?

Çok olmadı. Pasif göreve çekiliyorum. Karşımda oyuncusu bir örnekle karşımda daha dikkatli davranıyorum. Daha hani seçici oluyorum daha hem sözcükler hem davranışlar bakımından geriye çekiliyor. Çünkü muamma lara karşı insan kendini korumaya çalışıyor. Çok kötü gelmek istemiyorsanız, aidiyet duygunuzu nazi diyor. Okula ait duygunuz oluşur. Genelde bir aile gibi davranıyorsunuz. Normalde sonra o geri gelir. Geriye doğru gidince kopuyorsunuz yani?

Bu okuldaki aidiyet duygunuz nasıl Peki

güzeldi, gayet güzeldi. Eski okuluma göre çok daha iyi. Çünkü kalabalık okullara göre butik okulları da böyle bir sistematiği olması hoşuma gitmişti. Ama bilmiyorum. Hani böyle? Yani bu yönetim değişikliklerinde insanlar çok biraz alıyor. Yavaş yavaş bir yokluyorum. Hani eğer bu. Dediğim gibi yönetim değişikliği kendi bişeylerini dağıtacak şekilde. İlkelerinde artacak şekilde devam ederse mutlu olabileceğim üyeleri aramaya çıkarmış ekranı.

Bu başka yerlere geçebilme özgürlüğü beklemesi hissettiriyor.

Kendinizi çok iyi bir şey yani tayini isteyebiliyor. Ayrılabilmesi çok güzel. bir şey var. Ama ben şimdi istemiyorum yani ben şunu da isterdim keşke. Okulda öğretmenlerinin seçilseydi. Ben burda isterdim.

Peki nitelikler incelikleriniz nasıl olacaktı sizce nasıl bir arama kriteri olurdu?

Hani şöyle bir kez mesela huzur veren birinci öncelik psikolojik. Test yaptım. Psikolojik testlerin geçmeyin. Öğretmenler ben zaten başlamadım çünkü niye? Her şeyden almıyorum, her şeye olumsuz bakan dediğim dedik. Başka bir şeye açık olmayan öğretmenler ben çalışmazdım. Dinlemeyi becerebilen karşıdakine en azından söz aklıma geliyor. Kişilerle çalışmak isterdim.

Öğrencilerinize peki nasıl hitap ediyorsunuz?

Sınıfınızda ben genelde ismiyle hitap ederim.

Özel bir nedeni var mı?

Hiçbir nedeni yok. Sadece ismiyle hitap ettiğinde dikkate aldıklarını düşünüyorlar ve en azından seviniyorlar. Öğretmen ismini biliyor diye.

Teşekkür ederim. Cevaplar için vaktinizi aldım hocam.

İnşallah faydamız dokunmuş.

Hocam bu okulu niye tercih ettiniz?

Tamamen kendi çocuklarım için tercih ettim. Öyle beraber gidip gelmek için herhangi bir öğretmen aramıştı. İyi bir öğretmen bulunca çocukları buraya gönderdim. İngilizce öğretmeni emekli olunca tesadüf oldu. Yani öyle bir özel istekle gelmedi.

Tamamen çocuklarınız için geldiniz yani

tamamen öyle bir özel aracıyla gelmedi.

İnci

Branşınız nedir?

Sınıf Öğretmeni

Meslekte kaçınıcı yılınız

36

daha önce hangi iller ya da ilçeler de görev yaptınız?

Kahramanmaraş'ta. Ya ilk önce yaptım, o da bir yıl daha sonra hep istanbul.

Bu mesleği tercih etme nedeniniz nedir?

Bu mesleği hiç tercih etmek istememiştim. Aslında avukat olmak istemiştim ama mesleğin içerisine girdiğimde meğer ruhumun mesleği öğretmenlik mi şunu anladım. Çocukları çok seviyorum, insanı çok seviyorum. Ailenizle öğretmen olan başka bireyler var mı? Var. 3 tane. Ablalarım. Onların branşını onlar da sınıf öğretmeni.

Sizin için çocuk ne demek?

Benim için çocuk gelecek demek her şey demek hayatın anlamı demek. Neşesi demek, üzüntüsü demek derdi demek her şey demek.

Çocukluğu tanımlayan sıfatlar sizce nelerdir? Neye benzetirsin çocukluğu?

Çırcır kalbi benzetiyorum. bir tohumu benzetiyordu. Güneş'e benzetiyorum. Her şey.

Okul tanımınız nedir okul?

Yuva gibi her ne kadar hep aynı herkes bunu söylese de benim için gerçekten aile, aile yuva. Bütün üzüntülerini ve mutluluklarını birlikte yaşadığı bir yer olarak görüyorum.

İlk okul öğretmeninizi hatırlıyor musun?

Hatırlıyorum. İlkokul öğretmenim ablamın öğretmeni idi. Geriye dönüp baktığımda bir erkek olmasına rağmen harikulade bir öğretmendi. Yakın zamana kadar hep görürdüm. Onu memlekette görüyorum. Çok değerli, çok disiplinli. Örnek bir insandı baba örnek bir babaydı. Örnek bir eşti. Şimdi tabi çocukken anlayamıyorsunuz böyle şeyleri ama geriye dönük hem bu meslekte hem bir birey olunca harika bir insan olduğunu gördüm ben. Eğer çok iyi bir öğretmenin varmış, zaten seviyordum ama şimdi farklı değerlendiriyorum.

Sizin için otorite neyi ifade ediyor?

Ben otoriteye karşıyım, insanların sevgi ile disiplinli olmasını isterim. Yani eğer bir iş olacaksa ben yönetici karşındaki işçi olmaması gerekir, işi paylaşacağız, birlikte yapacağız. Yani benim anlayışımı. Otoriteden otorite onaylamıyorum.

Yani nasıl anlatırsınız?

Otorite benim için baskı olarak düşünüyorum. Yani karşı tarafa baskı yapıyorsun ama bir yerden sonra da otoriteyi o mesela karşı taraf olumsuz biri yaptı. Bana değil mi? Ona baskı yapmadan yapmak istemiyorum ama kurallar ve kanunlar çerçevesinde onu yapması gerektiğini bilmesi sözlü olarak otoritesi eğer bu öyle olur.

Bu güç ne demek? Eğitimde güç kullanımı var mı sizce?

Ben kendi dünyam da ki yani benim öğretmenim de kişisel olarak eğitimde güçlü olarak görmem. Ben bana göre güç birlikteliktir. Beraber yani ben bu okulda bir müdür yardımcısıyım veya öğretmenim. Veya personel genel idarede birlikte çalışmazsa bir tarafımız eksik kalır. Öğretmen, öğrenci, veli, hepimiz birlikte eksik kalır, biraz daha güç. Kaşe yaparak belki kabul ederiz. İşte anlattım. Götür güç 3 de aynı şekilde. Birlik olmak, beraber olmak,

olumsuz anlamda bir güç kullanımı olduğunu düşünmüyorsunuz. Eğitimde

a onu bilemiyorum, ben kullanmıyorum yani onu bilemiyorum onu karşılıklı bir memnuniyet varsa mesela bazen insanlar sevgi sevgiyi de güç olarak kullanırlar. Ben karşımdakini seviyorum, ona fırsatlar tanımışım. Ona demişim ki sana aslında bu hakkın değil ama ben seni sevdiğim için kendi bedenimden, duygusundan, yani duygum da bedenimden dedi. Sana fedakarlık yapıp vermişim. Peki sen o zaman niye onu kullanıyorsun? Güç olarak kullanırsın, nasıl olsa beni seviyor. Karşımdaki bu öğretmen olur, bu anne olur, bu arkadaş olur, bu eş olur, her şey olur. Onu o da kullanıyor. Maalesef bir şahıs sadece kıyafet değişiyor, biri öğretmen, biri eş, biri çocuk. Diğer çocuklarımız her zaman bize ufacık oldukları halde hani az önce dedim ya ben tecrübe var bende onlarda hiç tecrübe olmadığı halde anneyi babayı parmağında oynatıyorlar. O zaman neyi kullanıyorlar? Sevgiyi annenin onun sevgisini onu korumak için nelere aslında annelerin göğüs dedikleri? İşte bunlar öyle.

Disiplin anlayışınız nedir peki?

Ben disiplini. Çok önemserim. Tıpkı her gün sabah işte okullar disipline eder. Tamamı yaşam insanı istese de istemese de bazı şeylerde disipline eder. Disipline çok dikkat etmek lazım. Çocuk yetiştirirken ama sadece tek taraflı değil ailede anne, baba, öğretmenin disiplin ama. Sert disipline karşıyım. Çizgilerimiz net olmalı diyoruz ama bazen her çocuk ayrı. bir çocuktur, bir bakarsınız. bir bakarsınız çocuk. Evde katı bir disiplin almış.

Senin verdiği yumuşak disiplin o disiplinde dengesini bozar. Benim torunum olabilirsiniz. Çocuğun olabilir, ne günahı var? Evet.

Sınıfta kurallar olmalı mı?

Kesinlikle kuralları olmalı.

Ne gibi mesela?

Neydi yönden istiyorsun? Ders yön vermeye davranış yönünden öğretmenlik yaptığım zamanlardaki kurallarınız neydi mesela?

Mesela ben öğretmenlere öğretmenlik yaptığımız dönemdi hiç yüksek sesle konuşmazdı ama çocuğu dinlerdin, en büyük kural çocuğu dinleyeceksin. Nereden başlıyor, sınıfta mı? Büyük bir ihtimalle ailede başlıyor. Peki yapılacak bir şey yok, ailede başladı, sınıfa girdi, çocuk senin kuralların la ailenin kuralları tamamen siyahlabeyaz olduğunu düşün. Öyle olduğunda düşün örtüştüğü zamanlar ama genelde servis sınıftan 23 kişi kesinlikle örtüşmez. Farklı kurallar olur olur ve sen ısrar etmeyeceksin. Benim kuralım benim kuralım benim kuralım. Eğer ki sen bir demir gibi demiri nasıl ezer sen şey yaparsın. Aile ile barışık olmazsan maalesef maalesef zaman kaybı oluyor eğitimde ama aile ile  ğretmen. Barışık aynı kurallara çizgide buluşmaz larsa çocuk arafta kalıyor. Biz hep deriz ya işte  ğretmen anne gibi bir  ğretmen baba gibidir. Dememizin sebebi bu. Zaten annenin babanın rolünü devam ettiriyor ama  ğretmen de çaresiz anne babanın rolü nasıl devam ettirsin? Onun tamamen tez düşünen bir ailenin çocuğu ama şunu bilin ki, ben benim sınıfımda ben çocuğumu okutmuş bir anneyim. Sınıfta sınıfta çocuğumun  ğretmeni. Evde annesiyle 30 yıl sonra soruyorum, çocuğuma ben eksiklik yaptın mı diye sınıf yönetimi deyince ne anlıyorsunuz?

Sınıf yönetimi deyince. Hayatın yönetimi aynı şeyi ne fark eder? Sınıf yönetimi sınıfta modu, sınıf yönetimi, yani o sınıfta öğrencileri, öğrencilere, bilgiyi, beceri, eğitimi  ğretimi. Dengeli verebilmek zamanı doğru kullanmak, çocukları geleceğe hazırlamakta. Hangi yöntemleri kullanacaksan yönetim bu. Başka bir şey daha çok gelişti yani kısaca anlatacağım. Bu duygularımı tamamı bu

bir öğrencinin sınıfta mutlu olup olmadığını nasıl anlarsınız?

Vallahi ben mesela tabii gençken. Nasıldı mesela gençken? İlk zamanlar fark edemiyordum ama çocukları çok sevdiğim için yakın yakında merhaba diyorsun, günaydın diyorsun. Sana veriş ses tonundan seninle paylaşımından öyle anlıyordum ama şimdi gözüne baktığımda mutsuz olduğunu veya mutlu olduğunu anlıyorum. Buna tecrübe diyebiliriz. Yani tabi canım tecrübe. Sınıf içi iletişim sizin için ne ifade ediyor? Çocuğu anlama iletişim eğer çocuğu iletişim kuramaz sam çocuklar  ğretemem ki öğrenmenin öğretmenin birinci adımı iletişim kuramaz sak olmaz.

İletişim ne demek, nasıl olmalı?

Valla ben idareciliği düzgün yapan bir insan değilim bana yani ben kendimi burada şu an idareci nasıl konumlu yorum? Köprüde bilet kesen gibi bir geçiyorum karşıya geçirirken işte  ğrenci öğrenciye merhaba demeden öğretmenin bir derdi varsa onu çözmeden ona destek olmadan. Zamanın geçmesi benim boş geçmiş gibi görünür. Yani eğitimine kattım. Onu düşünürüm ben. Başka idare nasıl idare ben mesela arkadaşa geçenlerde dedi ki ona

ben senin yöneticisi değilim. Ben senin çalışma arkadaşım, sen davranışları düzgün yapmalısın, hareketlerini düzgün yapmasın. Yani çocukla biz görevimizi yapıldı. 657 ben onun amiri değilim ki ben onun çalışma arkadaşım söyle bir tanem canım idareci, idareci yönetici değil arkadaş, çalışma arkadaş birlikte çalışma arkadaş. Hepsiyle öğretmeniyle, personeliyle o. Ben onun arkadaşım, ben onun haklarını koruyorum. Oda benim hakkını koruyacak. Arada bir tane acı biber olursa beni ona zehirlemeye cek düşünün. Yemeği bir acı be ben onu söyle. Benim annemin bir sözü vardır der ki annem biz 5 kız 2 erkeğiz, 5 kız 2 erkek. Bizim bir akrabamız var, onun bir kızı vardı demiş. Kadına ne kadar şanslısın? bir kızın var. Hani onu kontrol etmek işte ahlak değerlerine göre yetiştirmek. Şey yapmak çok kolay demeye getirmiş annem. Ödemiş kendimi hadi bir tencereye bir tane acı biber koy bakalım ne olur ne olur. Bütün yemek zehir olur. O birtane ile başlar zaten acı biberler okulda da bir acı biber sınıfta da bir acı biber. Eğer o acı biberi yönlendirmez sen tatlandırma san bir tane acı biber sen kahvaltını.

Eğitim tanımınız nedir?

Eğitim o kadar geniş bir tanımla var ki aslında çok da kolay zannediyorlar. Eğitim yaşamak yaşarken nelere ihtiyacın varsa? Bedenen ruhen bütün bu eksiklikleri tamamlayacak bir sistem. Ayakta durabilme. Geleceğe hazırlama geçmişi unutmama ama hep bunlar. Hepsi eğitim içerisinde olması gereken şeyler aile. Hayaller. Eğitimde her şey var.

Aile ve öğrenci ilişkisinin sınıfı etkisi hakkında ne düşünüyorsunuz? Ne kadar etkiliyor?

Sınıf ortamında öğretmenin yada okulu. Şimdi bi aile. Mesela ben şunu bakıyorum. Daha doğrusu bu okulda şu an düşündüm, görüyorum, bir bakıyorum sınıfta 20. Her sınıfta 23:23 öğrenci var bu öğrencileri. Hepsi farklı farklı ailelerde. Mesela ben o sınıfın öğretmeni olsam diyorum. Sanki o karşıdaki öğretmeni yapmayı yaptı. Eksiklikleri ve yanlışlıkları veya neyse anlatırsın. Veremedikleri yapmayacaksın gibi zannediyorsun değil mi? Hayır, yapıyorsun biri. bir şey yapıyor bunu ne diyeyim sınıfa? Aynısını yapıyorsun, sadece başka çocuğa, çünkü seni yetiştirilmiş yani sen bir birey kendi daha çocukken yetiştirildim. Çizgiden farklı bir çocuk. D 2 ay sen onu biçersin diyorlar ya ben hakikaten bakıyorum ben mesela çocuğumu yetiştirirken ne yapmışım? Bazen diyorum ki. Sanki çocuk doğurdum, çocuğu ben görüyorum. Kendimi de annem gibi görüyorum. İnancıyla böyle bir şey. Aileyle ailenin çok etkisi var. Sınıfa da etkisi var, sana da etkisi var. Çatıştığını aileyi bir bak senin daha önce zaten aynı şeyi çalışmışsın sen. Kız mısın? Seni kızdırmış, o konu zaten. Sadece o kızdığım konu, seni o şimdiki hayatında canlandırıyor aslında belki o karşıdaki sana farkında bile değil. Mahsum sana o nun sana neyi hatırlattığını bilmiyor. İstanbul dediğinde böyle çocuğa bize. Boğaz gelir aklımıza işte şey gibi kimi nedir? Fakirlik gelir yollarda demir kağıt topladığı gelir bilmem neye gelir? Aile çok önemli. Her şey ailede başlar. O kadar çok eksik büyümüşüz ki eksik yetiştirmişiz. Nehir. Ben şimdi bakıyorum çocuğuma şimdiki çocuklara baktığımızda hani dedim ya ne kadar çok eksi 10 tane onlar biliyorlar ama tecrübe istemiyorum. Mutluluk istiyorum tecrübe niye olsun ki? Yetiştirirken bana niye biri söylememiş mesela ben anneme bazen annem benim rahmetli oldu mesela bazen diyorum bu annem niye bana annem çok saf çok iyi niyetliydi benim. Niye bana diyorum kurnazlığı beceri pratik becerileri öğretmemiş kız şey yapıyorum bak çocuk öyle. Çünkü ben bu ülkede kurnazlık yaparsam güçlü olurum. Eğer otorite yaparsan karşıdaki benzinden yani mesela karşıyım, öğretmenim beni dinlemesini öğretmen benim dediğimi doğru kabul ederse dinlesin ya. Kabul etmezse dinlemesin. Söylesin nedenini söylesin. bir dinlemek ne

demek? Ya birbirimizi dinleyeceğiz. Ama nedenini ama kendince. Hani test keser gibi hep kendine yontma sın biraz desin ki ya bu ince öğretmenim ne yapıyor? Ben ne yapıyorum ona bakıyorum. Şimdi o bunu tecrübe edecek yıllar sonra ah inci öğretmenim ne kadar iyi bir insandı veya ne kadar kötü bir insan da diyecek. Peki ince öğretmeni en güzel yıllarında üzdüğü dakikayı geri verebilecek mi? Veremeyecek. Böyle.

Veli memnuniyeti sizce ne demek?

Valla veli veli memnuniyeti öğretmenim emniyette olacak. Veli memnuniyeti olacak bir belediye ben bu sene kayıta birinci sınıflar ilk defa kaydını yaptım. Yıllarca yaptığım halde öğretmenle özdeyişi özlediklerini. Veli memnuniyeti nedir? Öğretmenine birbirlerini kabul etmesi demektir. Ben sınıf ama giriyorum ama hep soruyorum, nasıl öğretmen iz le ilgili bir memnun çok memnunum ama bir tanesi hayır dedi. Ne o ne o karşılıklı memnun değildi. Şimdi ben ne yapayım öğretmeni bu suçlayın, veli mi suçlayın? Ben ne yapıyorum biliyor musun? Ne öğretmeni suçluyorum? Ne veli susuyorum ben çocuğu korumak için elinden geleni yapıyor. Veli memnuniyeti veli okulda mı? Evde çocuğunun yaptığı davranışları evde görüyor. Çocuğunuz kuruyorsunuz. Çocuğu nasıl koruyacaksınız işte öğretmen ediyorum. Öğretmenim bak bu Mahsun. Bak burada annesi yok, babası yok, milli den memnun değiliz ama çocuk okulda. Biz bu çocuğu ne yapabiliriz? Nasıl bu toplumun içinde dahil edebiliriz onu düşünüyorum. Ne yapabiliriz? Rehber öğretmen ben psikiyatri eğitimi almadım ki. Ben bir sınıf öğretmeniyim ama sınıf öğretmenliği her yönüyle birbirlerine destek olan şeydir. Davranış her yönüyle geliştirir, kendini geliştirmek zorunda bırakır. Sınıfa giren öğretmen mecburen yaşayarak deneyerek yanılarak ağlayarak düşerek kalkarak öğreniyor.

Çalıştığınız kurumlar arasında en çok aklımı hangi bölgede kaldı?

Yani hepsini aynı şekilde seviyorum. Eskiden mesela alibeyköy ün bir yerinde çalışmışım o kadar tabii gençliğin hayal şeyler hatırası mesela 22 yaşındaydım orada çalışırken 23 hatta tabii şeyde mesela oradaki şeyleri bile mahsum alımla buradaki mahsum kalmadı, aynı değil 36 yıl sonra. Beni insanlar yaptıkları hatalarla herkesin masumiyetini öldürüyorlar. bir insanın mahrumiyetine öldürmeyeceksin. Eskiden mesela ben hiç unutmam çocukları sanki ben doğurmuşum gibi hissediyordum şimdi. Torunlarım ılık gibi hissediyorum. Öğretmenleri çocukların kendi çocuklarıymış gibi hissediyorum. Şey değil, yani aklımda kalıyor. Her yeni gittiğim yerde onlar benim çocuklarım. Yani geneli genel düşünce şimdi okula geldim. Geçen sene geldim, 30/6 da geldi. Hiç kimseyi tanıımıyordum. Hatta senin de tanıımıyordum. Ama. Seni kendi çocuğum gibi görüyorum. Kendi kızım gibi görüyorum.

Yani buraya geldiğimde hep burada çalıştım. Hayatımda bir şeyi tek başına hiç verim nehir haberin olsun. Ne bir yemek yedim tek başına. Ne bir çay içtim bak. 22 yıldır da müdür yardımcısıyım. Hayatımda kapıyı kapatıp kendi özel hayatım olmadı hiç yani kapıyı kapayın da dinleyim kafa mı diye hiç olmadı. Acaba ne var eksik ne ihtiyacı var diye. Yapacak bir şey yok.

Aynı okulda çalışan öğretmenler arasında fikir benzerlikleri ya da bakış açıları aynı olmalı mı? Öğrenciye karşı okula karşı

Aynı okulda çalışan öğrencilerle aynı çocuklara aynı bakmaya bilir. Zaten düşünsene doğada bile her şeye farklı farklı her şeyin rengi, iriliği, küçüklüğü şeyler. Öğretmen,

öğrenci bir öğrenci, 2 öğretmen, yani sadece sen senin sınıfında bir öğrenci var. Ben sen müdür aynı bakmaya biliriz. Ama doğru tektir nehir? Doğruyu üçümüzde aynı çizgide bulabiliriz. Güzellikleri takdir edebiliriz. Benim bir güzelliğin bir konuda, bir güzelliğin varsa 4 dörtlük değilim ki ben senin başka konu da güzelliğin var. Mesela okul müdürünün başka konu da güzelliği var. Biz o güzellikleri fark edebilmemiz eksikleri tamamlamamız gerekir birbirimizin. Yapamıyoruz, karakterimiz değil. Ben çocuğu çok seviyorum. Ama öbürü çocuğu çok seviyor ama gösteremiyor. Farklı bakabilir ama doğrumuz tek olmalı. Davranışımız tek olmalı.

+Farklı bakıldığı zaman doğruya ulaşmak zor olmuyor mu?

-İşte bakışlarımızı değiştirmemiz lazım. Birbirimize destek olmamız lazım. Otoriteyle değil ama. Sevgiyle. Sana desem ki nehir şunu yap senin hayatta ona müsaade etmez, yapmazsın. Bizzat daha tam tersini yaparsın ama desem ki nehir im ya ben yapamadım. Nasıl yapalım gel seninle yapalım sen bütün gücünü gösterirsin. Ben senin açısından seni görme açısını veya müdüre müdürüm mesela müdür bey ben bakıyorum geldi, ağustosta geldi baktım. Ne olabilir şu şu şu. Mesela ben müdürü için diyorum ki, evet. Benim ben demiyorum ama senden büyüğüm senden yaşlıyım. Daha çok tecrübem var. Ahmet bey ben seninle birlikteyim. Birlikte sana destek vereceğim. Ne yapabilir ama neden biliyor musun? Bardağın yarısı boş demiyorum, yarısı dolu diyorum. Diğer yarısını birlikte dolduracağız. Öyle dersene baba ben şöyle yapıyorum, böyle yapıyorum. Kimse kimseyle anlaşılamaz yavrum bunu böylece bilelim. Hepimiz evde de. Eşitledi. Kayınvalidesi ile yaşayan bir insanım ya her gün görüyorum. Kadıncağızın bana yaptığı işkenceyi ama ona bir ayar kalktığında yürürken mutfığa giderken arkaya bakıyor. Bakıyorum çok yaşlı. Kimi yaşam şansı olduğu belli. Belki ben yarın öleceğim ama acıyorum diyorum ki bu kadın bu hayatı o çok zorluklarla kazandığı incinsen hoş gör. Anlayış göster.

Eğitimde fırsat eşitliğine inanıyor musunuz? Var mı?

Yok nehir fırsat eğitimde ekonomi düzgün olmazsa hayatta hiçbir şey olmaz. Hiç bir fırsata yetişmiş. Fakat şunu ben inanıyorum. Devletçiliği savunuyorum. Laikliği sanıyorum halıcılığı, sanıyorum devrimciliği, sanıyorum bütün bu Atatürk ilkelerinden hiçbir zaman ödün vermedim. Atatürk sevgimden ve Atatürk ilkelerinden hiçbir zaman ödün vermedim. Mümkün olduğunca eğitim eşitliğini de dikkat etmeye çalışıyorum. Yani kendimce ne yapabilirsem gel kez kendi işim ben burasını temiz tutarsan bu oda temiz olur derken başlıyorum. Kapının önüne temizleme derken yere çöpe atan atıyorum. Çöpe atmamalı sın. Diye ancak öyle.

Meslekte sizi neler motive eder?

Öğrencinin mutluluğu öğretmenin mutluluğu mutsuz bir öğretmeni görünce hiç hoşlanmıyorum. Mutsuz bir öğrenci görünce hiç hoşlanmıyorum. Her gün bu okulda bir0 tane bak 280 93 tane 298 tane öğrenci var burada. Sadece onu öğrenci bana bu kapıda benim varlığımı olmadığım gün gidip öğretmenine ince öğretmenim. Nerede soran ben onun hangi sınıfta olduğunu bile bilmiyorum. Öğretmenin kim olduğunu bile bilmiyorum. Sormuyorum çünkü 10 kişi bana asla günaydın demeden gitmiyor. 01r:100 kişide güven vermişim, yaramazlar da bana geliyor derdini söylüyor etti 20. 01:10 kişiyi de ben dışarıda sıvasa. Nasılsın desem bilmem ne desem etti 30. Bak şimdi ben bir öğrenci 298 kişi de 30 kişiye. Şey yapıyorum, bu ne demektir? bir sınıf demektir. E bir sınıfı öyleyse bir öğretmen bir sınıfa destek olabilir. Yapabilir burada daha öncesi 25 yıl öncesi öğretmendim. Ben 53 öğrencim vardı 53. Ve hiçbir zaman yüksek sesle konuşmazdım.

Hayır derdim kaşına gözüne hayır. Böyle olmasa çok iyi olur. O çocuklarla beraber eğitiliyor dum bende ediyordum. Öğretmenlik öyle bir şey ben biliyorum demeyeceksin aldım öğrencilere götürün postaneye. Orada telgraf çeşitleri mektubu, telgrafi hepsini aldım. Götürdüm. Tekrar her şeyden birer tane örnek aldık ki sınıfta pekiştireceğiz tekrar keremcan diye bir öğrencim vardı. Telgraf çeşitlerini anlatıyor işte Yıldırım telgraf acele telgraf normal telgraf anlatıyoruz o ara keremcan dedi ki öğretmenim bir telgraf çeşitli daha var. Ben öğretmendirim, ben de bilmiyorum ama ben çocuğu çok önem serdim. Çocuktan bilgi aldım dedi ki. Keremcan dedim, nereden biliyorsun sen bunu telgrafi dedim. Öğretmenliği, pratikliği de bu nereden öğretmenim? Hani postaneden aldık ya biz o kağıtları okumuş okumayı çok seven bir çocuktan okumuş onun arkasında yazıyordu, bak benim götürdüm gezmeye götürdüğünü bilgi alsın diye çocuk almış bana eksik olan bilgiyi bile tamamladı. Böyle çocuk demeyip geçmeyeceksiniz, çocuk bile senin bilgin. Tamamlar.

Öğrencilere nasıl hitap edersiniz? Değişkenlik gösteriyor mu?

Genelde yavrum. Yahudi yi takip ediyorum, düşünüyorum bakıyorum ismiyle hitap ederim yavrum diye hitap ederim. Çünkü şimdiki çocuklar öyle ilginç ki yavrum dediğinde yavrumu canımı bilmem neyi çok fazla kullandıkları için şey yapıyorlar ama ben tabi değiştiremiyorum. İsimlerini hesapladı şey yaptıysan ismiyle hitap ederim. Büyük mesela dikkat ederim. Büyük çocuklar işte 234 falan diye ama öyle güzel çocuğum gel güzel kızım gel güzel oğlum diye. Kendisini mutlu edecek, onu üzmeyecek. Hadi gel demek yerine hadi güzel bir tanem gel bakalım. Kara yüzünün derim. Mesela gözleri çok güzeldir. Asıl mesele öyle derim. Bazen var burada mesela şimdi az önceki varya şikayete gelen o beni allah'ım aslan parçası diyorum. Allah ne güzel çocuk doğurmuş lar ya rabbim. O hisseder o sevgi?

Son olarak bir şey soracağım e mahrumiyeti öldürdüler, yok oldu dediniz. +Ne hissediyorsunuz? Peki 22 yıl önceki ya da 22 yaşında gittiğiniz okulda hissettiğiniz duygularla bugünküler farklı sanırım

Çünkü neden? Şimdi saçma sapan şeyler vardı. Masumiyeti öldürdüler demek ki şu yalnız kendini korumaya almak zorundasın yaşadığı sıkıntılar var. Benim toplantıya bilin bakalım eski okulunda bakkal verdiğim vardı. Kendisi parayı elden almazdım nah madem diye. Ondan sonra toplantıya kendisi gelirdi. Bende çocuğumu okuttum için dedim ki, bir daha sen gel ben senin bakkalına gelmeyeceğim ya da sen eşini göndereceksin çocukla ilgili. Toplantıya. Eşim de mesela daha profesyonel davranıyorsun, bu tür gelecek riskleri. Dikkat ediyorsun. Oyunlara yani yapılan yanlışlıklar oyun dedim o yani sana yapılan yanlışları ben hoşlanmıyorum mesela. Yalan söylemekten hoşlanmıyorum ama çocuğuna yalan söyleyen bir söyleten bir veliye olursa ne yapıyorum ona daha dikkatli davranıyorum. Yani bu söylemek istediğim o masumiyeti. Eşim de ben mahrumiyeti okulunda, evimde her şeyde ediyorum işte kayıinvalidemi sonsuz saygı ve sevgi sunarken bir bakıyorsun ki seni eleştirmiş, bir başka yerde gençken önemsemiyor musun? Ama daha sonra duyduğunda diyorsun ki şimdi mesela acımasızım. Daha dikkatli davranıyorum. Araya mesafe koyuyorsun bak ne güzel ben aslında ona anne demek istiyorum. Ama kayıinvalidi diyorum mesela Refik annene söyler misin diyorum. Aslında onu demiyorum. Neden? Çünkü sürekli eksik bak bir insan da eksi aramayacaksın. bir insanın artılarından tutacaksın. Sürekli eksik sürekli 2 dakikada sen bende bir00 tane eksik bulursun. 2 dakikada ben sende bir00 tane eksik bulurum. O çok mutlu eder bizi. Eleştirerek değil, onun yanına giderek evet seni

seviyorum ama yanlış bu. Benim için değil, senin için de yanlış olduğunu kabul edersen, doğru yolu buluruz, onun haricinde bulamayız. Teşekkür ederim.

Mustafa

Hocam branşınız nedir?

Sınıf öğretmeniyim.

Meslekte kaçınıcı yılınız?

24

hangi illerde ilçelerde görev aldınız?

Sadece istanbul'da daha önce Bağcılar ilçesinde çalıştım.

Peki bu mesleği tercih etme sebebiniz nedir?

Çocukluğumdan beri hayalimdi. Çok sevdiğim öğretmenlerim vardı. O yüzden seçtim.

Evet tabiki

İlk okul öğretmeninizden bahseder misiniz? Ondan nasıl birisiydi?

2 taneydi aslında birisi erkek birisi baya ikisinin de kendine göre farklı özellikleri vardı ama ikisini de çok seviyordum. Birisi annem birisi babam gibi görürdüm sürekli. Çok iyi davranıyorlardı bize annemden, babamdan hiçbir zaman ayırt etmedim. Onu her türlü derdimiz de sorunumuzda bize yardımcı oluyorlardı. Büyük bir. Sevgi duyuyorum onlara.

Neredeydi, okulunuz hangi şehirde tokat, tokat'ta?

merkez de ama küçük bir okuldur mahalle okulu. Sınıf sayısı azdı çok fazla değildi. Öğrenci sayısı da çok fazla değildi. bir aile ortamı gibi bir okuldur.

Otorite Ne ifade ediyor? Benim için otorite, sevgiyi ifade etti. Yani sevgi olursa otorite olur.

Çocuk senin için ne ifade eder çocuk? I nasıl tanımlarsınız?

Çocuk işlenmemiş bir plaka gibidir. İstedığınız gibi işleyebilirsiniz ama sevgi ile işlenirse daha çok bir şeyler ortaya çıkıyor. Çocuk sevgi ile işlenmelidir tamamen.

Peki çocukluğu tanımlayan sıfatlar sizce neler olabilir

Özgürlük Doğallık. Kendi gibi davranmak. Bunlar aklıma geliyor ilk etapta.

Okul sizin için ne demek?

Okul benim için aile gibi. Etmenler diğer ailenin üyeleri, çocuklar, küçük bireyler benim için aile bir okul ben okula aile olarak görürüm.

Sevgi dediğiniz otoriter biri misiniz?

Ben otoriteyi sevgiyle kullanırım. Yani otorite benim için sevgidir. Çocuk beni sevdiği için bana saygı duyar ve sevgi ile her şeyi ben yaptırmaya çalışırım. Benim hayat felsefem olur zaten.

Eğitimde güç kullanım var mı Biliyor musunuz böyle bir kullanım var mı?

Gözlemlediğiniz hayır kullanılıyor ama işe yaramıyor. Biz baskı ysa kullananlar var ama hiçbir işe yaramadı. bir hiç olarak geçiyor. Hiçbir işe yaramıyor çocuk. Çünkü hani o an belki işe yarıyormuş gibi duruyor kısa vadede ama uzun vadede hiçbir işe yaramıyor. Ben bunu eski öğrencilerinden gözlemleyerek görebiliyorum. Ama sevgiyle büyüyen bir çocuk birçok şeyi başarabiliyor.

Hocam disiplin anlayışınız nedir

disiplin anlayışı bana göre disiplin, saygı yani büyüklere saygılı olması. Bence disiplin tamamen o şekilde

kurallarınız var mı?

Bariz kuralların dışında ana kurallarım yok. Çocuklar genelde serbesttir. Benim sınıfımda. Baris kurallar mesela ders esnasında öğretmenini dinlemek ders esnasında izinsiz ayağa kalkmamak gibi şeyler ama çocukların serbest zamanlarında kesinlikle bir kural yok. Herkes istediği gibi ayağa kalkabiliyor. İsteddiği gibi arkadaşlarıyla bir şeyler alışveriş yapabiliyor. Bana gelip yanına bir şeyi sorabiliyor. Serbest zamanda kural yok fazla. Çünkü o serbest zamanlarda çocuklar birbirlerini daha iyi tanıyorlar, özgürleştiriyor.

Sınıf yönetimi hakkında ne düşünüyorsunuz. Bu konuyla ilgili metotların, yöntemleriniz var mı?

Ben ve sınıf yönetimi işte bariz kurallar dışında genellikle her şeyi sevgiyle yapmaya çalışıyorum. Mesela bir çocuğa hiçbir zaman. Kızmam yani şu şekilde kızmam ona daha sevgi gösterdiği zaman çocuk onu anlıyor. Yanlış yaptığını daha doğrusu yaptıkça daha çok sevgi gösteriyor ve doğruyu buluyor. Bu şekilde benim sınıf yönetimi o şekilde. Bunun dışında sevgili kullanmak dışında, daha doğrusu bunun dışında metodun fazla yok. Yani bilinen öğretmenlik metotları dışında fazla metodun yok ama benim baya etkili oluyor. Ben gözlemliyorum bunu.

öğrencinin mutlu olup olmadığını nasıl anlıyorsunuz?

Yüzüne bakınca anlaşılıyor zaten. Mutlu çocuk gayet net bir şekilde ben yüzüne baktığım zaman bir çocuğun mutlu mu, mutsuz mu olduğunu çok iyi anlayabiliyorum. Çocuklar zaten daha iyi tanıyoruz artık genelde benim sınıftaki öğrenciler mutlu olduğuna inanıyorum. Mutsuz olduğu zamanlarda zaten ona çaktırmadan sorular soruyordum. Mutsuzluğun kaynağını öğrenmeye çalışıyorum. Büyük bir sebep de ailesel mutsuzluk kaynaklanıyor, onlarda bir şekilde çözmeye çalışıyoruz.

nasıl aksiyonlar alıyorsunuz.

Önce ailesiyle görüşüyorum. Sorunun kaynağını öğreniyorum. Daha sonra çocukla onunla uygun bir şekilde konuşuyorum.

Varsa aldığımız durumlar ya da yardım almanız gereken durumlar oldu mu? Konuşmak dışında

benim hani? Normal sorunlu öğrencilerin dışında hiç yardım almadım. Sadece gerçekten tedaviye ihtiyacı olan öğrencilerin vardı. Onlar konusunda yardım aldım. Dışarıdan

dışarıdan destek aldığımız öğrencilerimiz oldu. Mesela otistik bir öğrencim vardı. Davranış bozukluğu olan öğrencim vardı. Onunla konusunda yardım almıştım.

Sınıf içi iletişim. Peki bu sizin için önemli mi ya da ne gibi metotlarını var?

Bununla ilgili çok önemli. Ben çocuklara mesela hep doğal davranırım beni zaten hiç öğretmen olarak görmezler. beni öğretmenden daha çok çocuklar yani daha farklı bir sevgiyle daha farklı bakıyorlar. Onun için faydalı yani benim için bilmiyorum. İyi yani.

Öğretmen olarak görmüyorlar. Peki tam olarak sizce ne olarak görüyorlar?

Size yol gösterici gibi daha böyle daha hani ikinci anne, baba gibi görüyorlar beni daha çok.

Peki bu konuda siz kendinizi nasıl hissediyorsunuz?

Anne baba olarak görmek yok. Ben çok mutluyum. Şu şekilde anne o sevgi olarak anne baba gibi öğretmen olduğunu biliyorlar ama anne baba sevgisi gibi görüyorlar. Beni yine ayırt etmiyorlar yani. Yani sevgi olarak onların ayırt ettiklerini hiç düşünmüyorum.

Eğitimde aile katılımı sizin için önemli mi? Buna yer verir misiniz?

Eğitimde aile katılımı önemli ama. bir yere kadar yani çok fazla anne baba müdahil olmamalı. Öğretmene çocuğa çok fazla müdahale olmamalı. Çünkü biz sınıfta gerekli eğitimi veriyoruz. Sadece ödev konusunda biraz yardımcı olabilirler. Bunun dışında fazla bir şeye karışmaları gerekiyor. Yani çok fazla. Toplantılarda konuşuyorum, sadece ödevler konusunda yardımcı olmanız gerektiğini onu da her zaman değil, sadece ilk zamanlarda. Onun dışında çocuğun genellikle kendi başına öğrenmesi gerektiğini, bilmedikleri şeyleri size veya bana öğretmenine sormaları gerektiğini söylüyorum. O şekilde.

Okul yönetimi sizce nasıl olmalı? İdeal bir okul yönetim anlayışımız var mı?

İdeal bir okul yönetimi nasıl olmalı?

Yani beklentileriniz olabilir bu? İdeoloji olabilir.

İdeal bir okul yönetimi nasıl olmalı? Şimdi ben normal yapı olarak herkesle anlaşabilen bir insanın hiçbir zaman kimseyle fazla sorun yaşamama. bir idare öğretmeni koruyucu olmalı öncelikle. Çünkü bazen verilerle sorun yaşayabiliyoruz. Yani ben olmasam bile diğer arkadaşlar bu konuda öğretmen yanlısı bir ideali olması gerekiyor. Öğretmen yanında olması gerekiyor. Idarenin sürekli tabi her zaman değil. Çünkü bazen öğretmenler de hata olabiliyor az'da olsa ama genellikle öğretmeni koruyucu bir idare olması gerekiyor. Idarecilerin zaten öğretmen kökenli olduğu için öğretmenlere daha iyi anlayan onların. Sorunlarını bilen kişiler olduğuna inanıyorum. Bunun için idarelerin fazla öğretmenlere sorun çıkacağını düşünmüyorum ama. Günümüzde daha çok siyasi nedenlerden dolayı bazı müdürlerin öğretmenler üzerinde baskı uyguladıklarını düşünüyorum. Özellikle böyle bir göze girme. H. Görevde yükselme gibi isteklerinden dolayı daha çok şikilci davrandıklarını düşünüyorum. Bunların yanlış olduğunu düşünüyorum bu kadar.

Peki şu andaki okul yönetimi ile ilgili ne söyleyebilirsiniz?Yani sizi motive eden bir yönetim memnun musunuz? Okulda mutlu musunuz?

Şuan okulda mutluyum zaten yönetim çok yeni, eski yönetimde çok iyiydi. Şuan bir sorunum yok. Şuan zaten daha tam birbirimizi tanıyamadık ama şimdilik bir sorun gözüküyor gibi yapıcı bir müdür gibi gözüküyor. Idare şimdilik bir sorun yok inşallah böyle devam eder.

Eğitimde değer yargılarımız var mı? Olmazsa olmazlarını.

Saygı yani çocukların kesinlikle öğretmenlere saygısı olması gerekiyor. Bu benim olmazsa olmazım. Ben çocuklar mesela ben çocukları genellikle şımarık çocuklar yetiştirir. Yani bunu velilere de söylerim. Çünkü çocuklar için varması gerekiyor ama şımarıklıkla terbiyesizliği kesinlikle karıştırmaya çalışır. Bunları öğretmeye çalışırım. Artıkla terbiyesizliğin farklı şeyler olduğunu, özellikle büyüklerle saygı, arkadaşlarına saygı konusunda. Bunları öğretmeye çalışıyorum. Mesela ben başka bir sınıfa gittiğim zaman kendi sınıfının dışında bir sınıfta gittiğim zaman mesela arasında kaldığım zaman çok zorlanıyorum. Çünkü onlar benim gibi bir öğretmen ya benim farklı yöntemlerim var. Bana alışık olmadıkları için birden bire çok fazla yaramazlık yapıyorlar. Bu benim istediğim bir şey değil ben çünkü onları yavaş yavaş yaramazlığı alıştırdım. Yeterince yaramazlık yaptıktan sonra çocuk zaten kendini buluyor ve artık o yaramazlık yapma isteği. Zaten kalkıyor. Yani çocuğun istediği gibi davranması. Yani birçoğu için yaramazlık değil, benim için, benim için değil. Benim için çocuğun kendini tanımasıdır. Ben çocukların kendini tanımasına izin verir. Yani istediği gibi davranmasına izin verelim. Ama bu yaptığı yaramazlığı ben bunları yaramazlık olarak tanımlıyorum. Daha sonra terbiye sınırlarını aşmaya başladı. Zaman uygun bir şekilde uyarmaya çalışıyorum. Yaptığının yaramazlık olmadığını, kişiyi rahatsız etmeye başladığını şekilde uyarmaya çalışıyorum. Gelen çocuklar.

Peki sınıfını bunu nasıl uyguluyor kendisine hayatına

zaten Hani ailesinde çok fazla baskı, daha kuralcı baskı değil, kuralcı olan çocuklar çok net belli oluyor. Onlarda yavaş yavaş alışıyorlar ona yani farklı ortam bir anda böyle adapte olamıyorlar, farklı geliyor. Onların her şeyi değişik gibi bu nasıl sınıf, nasıl öğretmen falan gibi ama yavaş yavaş onları alıyorlar ve daha mutlu oluyorlar bence. Çünkü çocuklara çok fazla kural koymak bence hiç bir işe yaramıyor. Onları sadece geriye götürüyor. Nasıl bir zarar verdiğini düşünüyorsun? Kendini tanıyamıyor, çocuk yeteneklerini keşfediyor. Çocuğu sürekli geriye götürüyor çocuk. Çünkü yaramazlık yaptıkça kendini tanıyor, kendini buluyor. Yaptığı bir yaramazlık tabi yeteneğinin belki keşfini yapıyor. Ben bunları gözlemledim için çocuklara genellikle rahat bırakıyorum. Kendi hallerine bırakıyorum. Ben çok mutlu bir çocukluk geçirdim. Bizim bahçeli evlerimiz var. Böyle site şeklinde biz sürekli dışarıydık. bir5 çocuk sürekli oyunlar oynardık. Dışarıda sabahtan akşama kadar dışarıydık. Hiç içeri girmezdik. Yemek bile yemek için gelmezdik. Elimizde ekmeklerle ulaşırdık. Falan sürekli kendimizi farklı oyunlar bulurduk. O ağaçlarda işte uçurum gibi yerler vardır. Oralarda değişik yerlerde çok güzel bir çocukluk geçirmiştik. Ben çok mutluydum yani çocukken.

Eğilimi nasıl tanımlarsınız?

Eğitim eğitim, çocuğun kendisi. Bunu kendisini bulması benim için. Yani çocuğun kendini bulduğu zaman eğitimin tamamlanmış oluyor ya zaten önemli olan insanın bu dünyada kendini bulması amacının ne olduğunu, ne için dünyaya geldiğini yeteneklerini keşfetmesi. Yani eğitim benim için birinin kendini bulması tek kelimeyle yani.

Peki veli memnuniyet sizce nedir? Bu kavrama inanıyormusunuz?

Katılıyorum. Ben bu kavrama inanıyorum verileri de inandırmaya çalışıyorum. Çünkü onların hepsi ben bunu toplantıda dile getiriyorum. Hepsi her anne baba kendine benzer bireyler yetiştirmeye çalışıyor ama onların hepsinin farklı olduğunu anlatmaya çalışıyorum. Hiçbirinin kendileri olmadığını, hiç birinin kendi çocuklarını çocukları gibi olmayacağını, hepsinin farklı bir birey olduğunu, hepsinin kendi özel yetenekleri olduğunu tabii benzerlik olabilir. Anne baba arasında ama yinede. bir birey olduğunu kesinlikle çocuklara sınır koymaları gerektiğini. Özellikle meslek konularında veya gidecekleri kurslar konularında sürekli farklı şeylerden etmelerini farklı kurslara göndermeleri, farklı etkinliklere götürmelerini ve seçecekleri mesleklere fazla karışmalarını bunları söylüyorum sürekli toplantılarda. Veliler genellikle ikna oluyorlar. Ben öyle gözlemledim?

Bölgede ki veli profile nasıl Sizce nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bölgedeki veli profili bence normal bir Anadolu şehrindeki veli profili ile aynı. Yani herhangi bir Anadolu şehrindeki profile aynı. Bundan önce ki dönemde benim bu okula ilk geldiğim dönemlerde biraz daha farklıydı. Şimdi daha farklı, normal herhangi bir Anadolu şehri ile aynı veli profili var bence. Geldiğimiz zaman geldiğimde ki veliler biraz daha yüksek profil, yüksek profil derken daha fazla üniversite mezunu. Benim her sınıfımda mesela o zaman 37 öğrenci vardı. 35 tanesinin annesi babası, 2 de yani üniversite mezunu insanlar da. Ama o zaman da şöyle bir problem vardı, sınıfın yüzde yirmisi. Boşanmış ailelerde yani çok fazla vardı. Geldiğim zaman da mesela o problemleri yaşamıştık ama onları da çözmüştük zamanlar. İçerisinde

aklınızda en çok kalan bir bölge okul var mı?

Ya tabiki Bağcılar daha özeldi benim için. Çünkü orada çok farklı, daha farklı bir profil vardı. Orda doğu'dan daha fazla insanlar vardı. Annesi babası Türkçe bilmeyen bir sürü çocuk vardı. Çok kalabalıktı. Yani daha sosyal açıdan. Fazla gelişmemiş mi diyeyim. Artık öyle aileler vardı, kalabalık vardı. Aile içinde kalabalıktı, okul kalabalıktı. Maddi durumları iyi değildi. O zamanlar biraz daha unutamıyorum. O günleri daha zorlayıcıydı. bir öğretmen olarak orada kendimi daha yetersiz hissediyordum. Çünkü 65 tane öğrenci vardı. Hepsi ile ilgilenen, ilgilenemiyorum ve çocuklar oradaki çocuklar daha fazla baskı altında kalmış çocuklarda bunu hissedebiliyorsunuz. Onları hani böyle biraz daha sosyal eleştirmek? Biraz daha böyle insani şartlara sokabilmek daha zordu. Benim için orada zorlanmıştım. Burada buralarda biraz daha kolay bu işler.

Eğitimde fırsat eşitliğine inanıyor musunuz?- Tabiki yani eğitimde fırsat eşitliği tabii ki inanıyorum, inanmayan öğretmen olmaz herhalde zaten bence.

Türkiye'de bu mümkün mü var? Hayır, yani türkiye'de özellikle doğu kesimlerinde fazla uygulandığını düşünmüyorum ama diğer Anadolu şehirlerinde istanbul'da saymıyorum. Diğer Anadolu şehirlerinde uygulandığını düşünüyorum. Çünkü Anadolu insanı biraz daha bilinçli. Bana göre bu konuda bilinçli olduğunu düşünüyorum. Kendi mesela tokat düşünüyorum ama bu şehir olarak daha bilinçli olduklarını düşünüyorum. Ya ama istanbul'da tabi kenar semtlerde hala uygulanmadığı yerler olduğunu düşünüyorum. Kaynaklanıyor, tamamen kültürle alakalı. Yani anne ailelerin büyüme şartları, çocuklarla alakası yok. Tamamen ailelerden kaynaklanıyor. Ailelerin büyüme şartlarından dolayı

yani özellikle kız çocuklarını okula göndermeme bu tamamen kültürel bir şey kültürle alakalı yani. Biraz.

meslekte sizi neler motive ediyor?

Beni çocuklarımı okula severek geliyorum. Çocuklara göreceğim için çocukları çok severim çünkü. Çocuklar beni motive ediyor, yani onları her gün görmek. Çünkü ben mesela bir ortaokul veya lise öğretmenliğini bu kadar sevmezdim herhalde. Ama ilkökul öğretmenliği çok farklı çünkü çok saflar, temizler içlerinden geldiği gibi davranıyorlar ve her gün yeni bir şey yaşıyoruz. Sınıfta her gün yeni bir şey olduğu için ben çok mutlu severek geliyorum. Okula bugün ne olacak acaba diye motivasyonumuzu. Olabilir, motivasyon bazen veriler düşürebiliyor. Olmadık şeyler istekler oluyor. Bazen olmadık şikayetler falan atıyorum işte çocuk buna vurmuş gibi falan saçma sapan şeyler veya işte diğer çocuklarla kıyaslama. Kendi çocuğunu veya diğer sınıflarla veya başka öğretmen ile kıyaslama. Bunlar biraz insanın canını sıkıyor ama onu düzgün şekilde anlattığı zaman o da anlıyor. Yani sonra normale dönüyorsun ama bunlar kısa şeyler. Yani direk böyle bugünde hiç okula gitmek istemiyorum demeyecek diyeceğim hiç bir şeye öyle bir şey olmuyor yani. O kadar büyük bir şey olmuyor,

meslek hayatınızda oldu mu? Meslek hayatımda okula gitmenizi engelleyecek ya da bunu hissettiğiniz

hiç hiç hiç olmadı, hiç yaşamadım. Hep severek gittim. Okula her zaman böyle çok zorlu öğrencilerim olduğu zamanlarda bile severek gittim. Mesela otistik bir öğrencim vardı. bir sene boyunca çok zorlu bir öğrenciydi ama yinede severek gidiyordum. Sınıfa o da çok alışmıştı. Sınıfa zaten zamanla sonra bir tane zeynep'in var diye şöyle onu da bir engeli vardı, büyüyordu, yürüyemiyordu onu sürekli kucağımda taşıdım falan teneffüslerde. O bacılar daydı o Zeynep sonra rahmetli oldu zaten o işte. Bu gibi olaylarda bile ben severek gidiyorum çünkü çok seviyordum.

Gözlemlediğim zaman çocuklara dokunma konusunda hiçbir engel hissetmiyorsunuz. Bunun özel bir sebebi var mı?

Özel bir sebebi ya ben aşı aşı olmam bana bir rahatlık veriyor. Bide hani çocuk mesela gelip tuttuğu zaman elimi ben istemiyorum çocuğu yapma tutma diyemiyorum oda tutuyor yani veya sarılıyor tutma diyemiyorum yani söyleyemiyorum çocuğa önce tamam tamam diyor pandemi var zamanlar diyordum, savunma yapan dedim ama sonra tekrar söylüyorlar bende bir şey diyemiyorum yani öyle. Evet.

Öğrencilerin nasıl hitap ediyorsunuz

isimleriyle ben hiçbir zaman bir öğrencimiz, oğlum, kızım canım cicim dediğimi hatırlamıyorum ismini söylerim. Yok yani ben insanlara da hep öyle derim. İnsanlarda hep ismiyle hitap etmeyi severim. Yani ben kimseye hiçbir zaman hani canım cicim falan demedim. Yani demem hiç böyle bana garip geliyor. Böyle şeyler

neden garip geliyor

bilmiyorum. Yani hiç alışkın değilim, hiç garip geliyor bana öyle konuşmalar ben insanlara ismiyle hitap etmeyi seviyorum.

Teşekkür ederim hocam

tamam bitti mi?

Ben teşekkür ederim, sağ olun teşekkür ederim.

Hocam bu okulun iyi tercih ettiniz, niye yazmışsınız? Tercihlerde

bu okul aslında ben hiç istemedim. Mecburiyetten geldi. Norm kadroya düşmüştüm, burada açık varmış. Onun için geldim. Eski okulum ben daha çok seviyordum. Orada daha çok mutluydum,

Buraya nereden gelmiştiniz. Oradaki öğretmen arkadaşların ortamı daha iyi, daha mutluydu. Çok güzel bir aile ortamımız vardı. Ben mecburiyetten geldim. Yani isteyerek gelmedim buraya.

Evet, norm fazlası dönmek için bir çabanız oldu mu? Orası takip ettiniz mi peki?Peki şuan burada kalıcı mısınız?

Evet alıştım artık düşünmüyorum şu anda.

Necla

Branşınız nedir hocam?

Sınıf öğretmeni

meslekte kaçınıcı yılınız

21

daha önce hangi illerde, ilçelerde görev yaptınız?

Bursa izmit? Ve daha sonra burası

neden bu okulu tercih ettiniz

Güzel olması, çevrenin kaliteyle olması muhit lee ve yorucu olmaması.

Öğrencilerinizle olan iletişiminizi nasıl değerlendiren

öğrencilerimle saygı saygılı, belirli kurallar çerçevesinde bir ilişki kurmaya çalışıyorum. Yani çok bağırın biri değilim. Ben kızıp bağırmasına da zaten karşı biriyim. Yani neden bağırdım, neden enerji tüketim? Buna ben aile ile konuşurum, çocukla konuşuyorum, o şekilde hallederim. Yani bağırarak, kızmak iletişimi çok ciddi oranda engelliyor, iletişime ket vuruyor ya da ben böyle düşünüyorum. Hani iletişim dediğiniz şey çünkü her şey şimdi çocuğuma evde bağırarak bir şey söylediğimde kızarak. bir şey söylediğimde yapmıyor ama şu da var. Şunu da gördüm, ben yılları içerisinde evde çocuğuna bağırıyorsa. Çocuk seni sınıfta ne yaparsan yap bak ne yaparsan yap seni dinlemiyor o çocuğa ben şimdi bağırısam da var masamda zaten dinlemiyor. Bizim okulumuzda sen görürsün yani görürsün, çok bağırın, yüksek sesle konuşan yok yani. Çünkü dediğim gibi burada çocuklar her şeyi anlatıyor, konuşuyor. Buradaki çocuklara çok bağırın olmuyor, evde varmadığı için ben bir öğretmen olarak bunu yaptığı zaman çok yadırgamıyorum. O yüzden biz de o tarz iletişimsel problemler pek yaşamıyoruz. Biz olabildiğince her şeyi zaten birliği aktarıyoruz. Müdür bey iletişimimiz çok önemli. Bu da çocuğa yansıyor. Yani benim iletişimim sakın dir. Ben kendime böyle değerlendiriyorum.

Öğrencilerinizi nasıl hitap edersiniz, değişkenlik gösterir mı?

Öğrencileri genelde isimleriyle hitap ediyorum. Öyle canım demem kullanmam. Yani bunu mesela bunu mesafe korurum. Ben mesafeyi hep korurum zaten isimleriyle hitap ediyorum.

Onun dışında değişkenlik gösterir mi?

Kastım tam olarak nedir?

Değişiklikten kastım şu yani öğrenciden öğrenciye bir değişiklik gösteriyor mu demek istedim

yok yani öyle bir değişkenlik durumu yok. Yani kişiden kişiye değişmiyor çünkü beni. Çünkü bunu yapmamak lazım diye düşünüyorum. Çünkü bu çocuklar arasında ayırım a girer. Çocuk arasında ayırım yapmak da çok rahat anlaşılır hissedilir yani bu da bir kaos yaratır ki hiç doğru bir şey olmaz. Yani hiç gerek yok böyle bir şey olabildiğince. Dediğim gibi isimle hitap ediyorum. Yani farklılaşmaları, ayrışmaları ortadan kaldıralım diye.

Hocam sizin için çocuk nedir?

Sen de çok iyi bilirsin ki oyununu hiç bir şey yapmıyorlar. Yapmak istemiyorlar ya da her şeyi oyunlaştıramıyoruz, bizim böyle bir yeterliliği miz olmadığından yani sınıf öğretmeni sonuçta ama bu eğitimi sizin kadar almadık. Öğleden bahçe etkinlikleri olsun işte bazı salonlarımız iu sorunlarımız kullanıyoruz. Onlar dışında çok çok da fazla bir şey yapamıyoruz gibi. Çünkü sınıf ortamında çok da mümkün olmuyor bunlar.

Sizce çocukluğu ne gibi sıfatlar tanımlar?

Oyun diyebilirim, gülmek diyebilirim. Tabi hepsi için geçerli değil mi? Masumiyet gerek geliyor aklıma. Kalıyor, onunda farkındayım. Yani ilkokul sonunda bile bir çocuk ilkokul birinci sınıftan farklı olabiliyor. Ama ana sınıfına geçtiğinde genelde bir masumiyet oluyor. Yani duygusal anlar. Yani hassaslar bunu söyleyebilirim. Onun dışında çok alıngan olduklarını düşünüyorum. Ben komikler diye esprili buluyorum. Ben onları aklıma. gelenler bunlar

hocam okul tanımınız nedir?

Okul bence bir yuvadır. Sağlam temelleri olan huzurlu önemli bir yuvadır. Kuralları olan bir eğitim vardır. Sonuçta elimizde kurallar yok mu? Okulda kuralları olur ama kurar kuralların olduğu eğitime. Olduğu bir yuvadır,

ilk okul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz?

Valla çok hatırlamıyorum. Yani adını hatırlamıyorum ama daha çok aklımda kalanlar davranışları ile çok kuralcı bir erkek benim ilkokul öğretmenim gerçekten kuralcı ve disiplinli otoriter. Ben böyle bir de çok güldüğümü hatırlamıyorum. Mesela çok tahtaya kaldırdı yani şimdi sen sorunca tabi düşünüyorum. En son ne zaman düşünmüştüm bilmiyorum ama çok kuralı vardı. Cad cetveli çok kullanırdı, ceza vardı mesela bak cezalar vardı ben bunu hatırlamıyorum zaten belki de benim başlangıçta öğretmenliği. Tercih etme nedeni budur.

Sizin için otorite ne ifade ediyor?

Otorite benim için aslında bir bilgidir. Yani bilen kişi bence otoriter kişidir. Yöneten kişi otoriter kişidir, öylede olması gerekiyor. Yani bir öğretmenin şimdi otoriter olmamasını

bekleyemezsin. bir okul idaresinin otoriter olmasını bekleyemezsin, bir müdürün herhangi bir işletmede çalışan bir müdürün otoriter olmasını bekleyemezsin. Yani otorite benim için aslında iyi bir yönetim demektir.

Sizin için gücü ne demek

bir kere zaten günümüzde parayı temsil ediyor. Yani kastettiğim bu yani eğitimde mi kastediyorsun? Genel bir soru mu? Bu eğitimde güçlü ne demek onu soruyorum. Hocam içinde gücü barındıran kişi bence sözünü dinleten kişidir. Yani buda iyi niye idareci iyi? bir öğretmenlikten geçer çünkü başlangıcı hepsinin hepsinin öğretmendir. Yani herkes ile ilişkisi iyidir o yüzden çünkü herkes onu dinler, yönetebilen yönetebilen kişidir diye düşünüyorum. Bu da çok kolay bir. Meziyet değil, bunun için öğretmenlikte yetmez. Bunun için karakter lazım. Sağlam bir karakterin olacak. Güçlü bir karakterin olacak ki gücünü ya da kendini dinletecek sin ve gücünde olacaksın.

Sizin için disiplin nedir? Disiplin anlayışınızı biraz anlatır mısınız?

Benim için disiplin olmazsa olmazdır. Yani kesinlikle sınıfı için sınıf içinde eğitim ortamında olması gerekiyor. Kuralları kurallar bütünüdür diyebilirim. Disiplin için kuralların olmadığı yerde zaten 25:30 öğrenci ile nasıl çalışacağız değil mi? Ama bu kuralların tabiki nasıl alındığını da çok önemli. Yani şimdi ben sınıf. Atmosferine kapasitesine bakmadan bir kural bütünlüğünü sağlayamaz ama önce önce hepimiz hepimiz geçmesi gerekiyor diye düşünüyorum. Bunların hepsi eğitim anlayışının içerisinde saygı, saygı var. Otorite figürü olarak öğretmen öğretmeni görmesi var. Çocuklar bunu gerçekten görmeye biliyor. Bu bölgede değişiyor. Yani rahat davranınca biliyorlar. Çünkü ben velilerinin açıkçası bir biz otoriter bir duruş sergilemez sec. Rahat olduklarını senli Benli konuştuklarını biliyorum. O yüzden benim için disiplin, otorite duruşundan kural kurallardan geçiyor.

Sınıfta kurallar Var mı?

Sınıfta kurallar var. Kuralları olmazsa olmazlardandır. Sınıf bütünlüğü için benim sınıfı daha iyi idare edebilmem için çok önemli. Çünkü çocukların akademik başarısını 20 öğrenci üzerinden sınıf itibari ile takip ediyoruz ve idare de bu konuda çok iddialı. Zaten bana gelen belirlen genelde çok iddialı veriler oluyor. Karşılıklı aslında birbirimizi bu anlamda besliyoruz diye düşünüyorum. Günlük verdiğim önemli ödevlerinin kontrolü zamanında gelmesi çok önemli. Okulunda bizden bekledikleri var. Ne gibi müfredatın yetişmesi gibi okuma bayramlarının yapardık. Eskiden pandemi araya girince biraz sekteye uğradı ama kişi ne kadar sürede ne zaman okumaya başladı bu onu da düşünüyorum. O yüzden de heceleme, ses çalışmaları ve bu çalışmaları. Ses çalışmasıdır. Bu çalışmaların evde takibi. Bunlar çok önemli şeyler. Bunlara dikkat ediyorum. Ben çocuğum vaktinde sınıfa girmesi, sorumluluk sahibi olması ve bu bir sınıfta öğrenmesi sınıf düzeni için çok önemli. Sınıf düzenli düzenli olursa bende rahat çalışırım, daha iyi işimi yaparım ve ben daha iyisini yaparsam zaten birlerde memnun olurlar. Çocuklar da başarılı olurlar.

Sınıf yönetimi deyince ne anlıyorsunuz hocam?

Bu da benzer bir şey aslında. Yani sınıfın yönetimini, yönetimi, öğretmenin tekelinde olmuyor. Yalnız ben buna çok inanıyorum. Ne inanmıyorum çünkü bilinen bir sorun yaşadığında burada idare devreye girmek zorunda kalıyor. Ya da bizim okulumuzdaki diğer faaliyetler işte kantin olsun. Spor salonu olsun. Bunlarla yine okulun devreye

girmesi lazım. Idarenin idare edebilmesi lazım. O yüzden sınıf öğretmeni önemli. Ben eskiden önce ben eskiden sadece öğretmen bazı düşünürdüm ama artık öyle düşünmüyorum. Kuralları disiplini hoş görüyorum. Karşılıklı anlayışla aynı beklentilerde olmak, aynı beklentilerle olmaktan geçer. Bence bunlar sınıf yönetimi için önemli şeyler. Yani benim için bunlar aslında.

bir öğrencinin sınıfta mutlu olup olmadığını nasıl anlarsınız? Yani öğrencinin sınıfta mutlu olması neye bağlı?

Sadece sınıfa bağlı değil, sadece öğretmene de bağlı değil. Evde de bu çocuğun nasıl bir aile ortamı var? Bunu da düşünmek bilmek lazım ve rehberlik servisini de çok iyi. Çok servise rehberlik servisine de turist düşüyor diye düşünüyorum. O zaman tabi rehberlik servisinde yönlendirmeden kendi içimizde halletmeye çalışıyoruz ama yine çocuk mutlu mu değil mi? Bunu anlamak çok kolay. bir şey değil. Bu arada bahçe saatlerinde mutlu çocuklar, beden derslerinde mutlu çocuklar, müzik derslerinde mutlular. Onun dışındaki etkinliklerde zaten çok mutlu olmalarını beklemiyorum. Ben açıkçası, çünkü derste sıkıntılar. Sıkıntılar yapmak. Ben açıkçası, çünkü derste. Sıkıntı sıkıntı yaşıyorlar, yapmak durumunda oluyorlar. Ödevlerini sorumluluklarını sonuçta yani mutlu olduklarını anlamak dediğim gibi çok ailenin gözlem diyebileceği bir şey. Çünkü ev ortamında bir çocuk ancak böyle anlaşılır. Peki

hocam siz sınıfta mutlu musunuz? Ya da okul ortamında kendinizi nasıl hissediyorsunuz?

Yani işimize karışır mı alsam, mutluyum galiba en son biri müdahalesi yaşadım herhalde benim için bağımsız çalışmak önemliymiş. Bütün günümü 7 ve modum düştü. Toplantı üstüne toplantı yaptık. Sonuç anlaşılmamak. +Sınıf içi iletişim sizin için ne ifade ediyor?

İletişim öğretmenin öğrenciyi, öğrencinin öğretmeni bence çok iyi anlamasından geçiyor. Yani bir öğretmen çocuğu anlıyorsa dilini anlıyorsa annesini babasından da kültürünü tarzını biliyorsa ona göre iletişim kuruyorsa bence bu her şeyin yolunda gittiğini gösterir. Ama bazı belirlenimler oluyor ki anlaşılmıyoruz, aynı dili konuşmıyoruz. Bu durumda ben çocuk. Ben çocuk adama ulaşamıyorum çünkü çocuğa bir yönergede bulunduğu yerde yerine getirmiyor. Bu da iletişimimizden kaynaklanıyor. Yani tamamen benim belim ile nasıl iletişim kurdum ile alakalı bir şey. O yüzden ben en başından itibaren sınıf içindeki iletişime biriyle sağlamaya çalışıyorum. Belli beni anlıyorsa çocuklarda anlıyor zaten. Yani bu da başarıyı getiriyor.

Sizce eğitimde aile katılımı önemli ve gerekli midir.

Tabii ki çok önemli tabiki çok gerekli.

Neden gerekli?

Çünkü aile olmazsa çocuk olmaz zaten. Yani çocuğu var eden aile dir. Çünkü şimdi çocuk bize 7 yaşında geliyorsa 7 yıl boyunca çocuk ne yaptı, nasıl bir başarıya imza attı, hangi kazanımları var, hangi hedeflerine ulaşmış? Ben şimdi bu çocuğu alıp da a noktasından z noktasına getiremem. Neden getiremem çünkü çocuk a noktasında bana geldiyse hedefimizde ise. Nasıl olacak? Neyse bu olacak bir şey değil. O yüzden bu yolculuk ailede başlar. Bizde genellikle muhit ten dolayı zaten gelişmişlik seviyesi maddi manevi diyebilirim. Yüksek aileler geliyor genellikle ama bu demek değildir ki. Tabi hepsinin başlangıç seviyesi aynı böyle bir şey olmaya da bilir. Biz olabildiğince diğer çocuklarla bir şekilde bu yola sokmaya çalışıyoruz. Yani aile katılımı çok önemli. Bu

eğitimde başka bir konuda olsun. Bence her konuda ailenin süreci. Bence her konuda ailenin süreci içinde yer alması lazım. Zaten buradaki ailelerde ufacık bir konuda bile bize soruyorlar, yani danışmanın anlamı değil yalnız bu. Bu bunun altını çizelim ki çünkü. Ben bu okulda birinin danış tanıştığını pek görmedim. Geneldeki bilgilendirme yapıyorlar ya da bu olmuş sınıfta bugün siz ne yaptınız işteali bunu söyledi ama siz böyle mi yaptınız? Neden böyle yaptınız? Gibi genelde sorularla karşılaşılıyor açıkçası. Ama buda çocuğu ile birlikte ilgilenme şekli diye düşünüyorum ben burada.

Öğretmen için öğrenci ne anlam ifade etmedi? Öğrenci ne anlam da ifade eder?

Güzel bir soru ama zor bir soru çok göreceli bir sorun yani. Ben şimdi bu soruyu kendince bireysel olarak nasıl cevap cevaplayayım diye düşünüyorum. Bu bölge için konuşabilirim çünkü bu bölgede ben çocuğu aileden hiç bağımsız tutamıyorum. Yani ben bir şeyi çocuğa söylediğimiz zaman direk aynı gün aileye ulaşıyor. Çocuklar burada her şey her hallerini anlatıyor, her şeyi, ailelerini anlatıyorlar. Tahmin edebileceğiniz gibi değil. O yüzden ben öğrencileri sınıfında birer. Veli nin kopyası gibi görüyorum benim için açıkçası bunu ifade ediyor ama burada böyle. Ben daha önce çalıştığım okullarda böyle hissettim, hissetmiyordum. Yani birisi gelse birisi gelse ki daha önce buraya gelen bir arkadaş vardı. Uyum sağlayamayanlar mesela onun için çok farklı oldu, o yapamadı yani. Çünkü sürekli birinin gözü üstünde oldu sürekli. Ama yani her defasında çocuklar onun yaptığı her şeyi anlatmışlar falan çok hoş olmadı ama benim için de bu böyle. Bende böyle görüyorum ama ben daha bir uyum sağlar durumdayım. Yani uyumsuzluk yaşamıyorum.

Okul yönetimi sizce nasıl olmalı?

Okul yönetimi ve öğretmenin yanında olmalı. Çünkü öğretmenin saygınlığı, saygı duyulması ona çok önemli. bir şey okul yönetimi idare desteklemediği sürece zaten hep sıkıntılar çıkıyor. Yani biz hep arkamızda bir destekçi istiyoruz. Çünkü buradaki veli grubu gerçekten her işin içinde olmaya çalışıyor dedim. Bu arada bunu destekliyorum. Sadece birilerinin bu kadar çok her şeyin içinde olması açıkçası bizi bazı noktalarda görebiliyor. Bazı noktalarda tartışa biliyorsun ki her sınıfın bir grubu farklı. Beklentiler içinde benim beklentilerimi de var. Okul beklentileri de var hal böyle olunca. Bazı problemler yaşayabiliyoruz. O yüzden bence deneyimlere dayanarak söylüyorum. Okul yönetiminin öğretmene nerede tuttuğu çok önemli. Yani öğrenci her zaman doğru şekilde değerlendiremez, değişir. Yani bizim okulumuz için konuşacak konuşursak çocuk merkezli bir çocuk merkezli bir okul çocuk merkezde olması tabiki çok güzel bir şey ama saygı duyulan bir öğretmenle çalışan çocuklar da açıkçası daha başarılı oluyorlar.

Hocam eğitime değer yargılarımız var mı?

-En önemlisi, kurallar, disiplin. Bunlar benim olmazsa olmazlarım. Çünkü bunlar dediğim gibi başarıyı getirir. Onun dışında saygı değeri, sergide her biri olmak, saygı duyması öğretmene çocuk tarafından çok önemli. Yani otorite, otorite, figürü olarak görünmem çok önemli. Bana saygı duyulması lazım ki başarılı olalım hep birlikte. Yani net olarak da ben develi'de bunu hissetsin. Türkiyeli hissettiği zaman zaten gerçekten çocuk başarılı demektir. Tarafını memnun etmek her zaman kolay olmuyor ama çocuklarla birlikte ortak çalıştığımız da ailede işin içine girdiğinde zaten bence benim değer yargılarımı ulaşmış oluyoruz. Diye düşünüyorum ama en önemli değer yardım diye yardım düşünüyorum. Kurallar yani bunlar çok önemli çünkü otoriter bir figür sen kültür sen saygıyı da hissediyorsun. Zaten saygıyı yeterince de açıkçası motivasyonunu da kalmıyor.

Eğitim nedir?

Eğitim kurumunu yapmak bence zor yani açıkçası hiç düşünmedim desem inanır mısınız? Hep öğretilen şeyler üzerinden gidiyoruz ama biz kendi tanımamızı hiç düşünmüyoruz burada biz. Özeleştirir bir özeleştirir yapayım, belki araştırmaya faydası olur mu, olmaz mı bilmiyorum. Hani ama özel eleştirir yapmak da çok önemli diye düşünüyorum. Yani aslında eğitim ailede başlar, hep söylenir, gerçekten de öyle. Çünkü ben bu okulu bunu hissettiğim bir okuldaki ailenin bakış açısı her kişi her işin içinde olmaya çalışmaları galiba. Öğretmenin işini biraz kolaylaştırıyor ama bunun zorlukları da var yok değil. Neyse konuyu gayet dağıtmayalım. Ben şöyle diyebilirim, yani eğitim bence davranış değişiklikleri, sağlıklı davranan sağlıklı hareketlerde bulunan iyi bir insan olabilen kişilere öğretilen şeyler. Yani bunları öğretebilmek çok önemli. Bunu yönergelerle çocukları verebilmek çok önemli. Sağlıklı birey nasıl yetişir işte bunun üzerine bir şeyler yapabiliyoruz. Tabiki öğretime son. Tabii ki öğretimi sormuyorsun değil mi? Sadece eğitimi sordum işte onu cevaplamaya çalışıyorum. Bilmiyorum yeterli oldu mu?

Aile ve öğrenci etkisinin sınırlı etkisi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Şimdi bu soruya şöyle, bir cevap verebilirim aslında bunu da hiç düşünmemiştim bu arada yani soruların gerçekten çok güzel. Hele ki şu aile ile öğrenci arasındaki ilişki sağlıklı sabunu da sınıfta öğrencinin akademik başarısı olarak davranışlar olarak yansıyor. Yani bir çocuk düşünün gerçekten çok problemler davranışlar sergiliyor o zaman. Bu çocuğun şimdi ailesine, ailesi, ailesi ilişkisine bakmak bakmaya gerek var mı diye düşünüyorum. Bence yok. Bunu rehberlik servisi hallediyor. Aslında yönlendiriyoruz ama tabiki ilk noktada biz bir yönlendirmiyor, bir gözlemliyoruz. Anne ile konuşuyorum, baba ile konuşuyorum ama benim de yapabileceğim şeyler var, sınırlı yani şimdi 25 öğrencinin. D bütün hepsinin sorunları ile ilgili baba ile konuşmazsın ama yapamıyor yapıyoruz. Yani ben birebir bütün verilerim ile çocuk hakkında konuşmaya çalışıyorum. Açıkçası bu duyarlılıkla karşılıklı bir şey aslında bu yani birbirimizi besliyoruz. Bu noktada iyi bir ilişki olduğu zaman çocuklu aile arasındaki ilişki beni de motive ediyor açıkçası. Yani bende çok rahat ilerliyorum. Ne yapıyorum müfredatına rahat uyguluyorum, bir şey talep edeceğim zaman rahat talep ediyorum falan bunlar bana yansıyor.

Yani veli memnuniyet sizce ne demek?

Yani şöyle ben benim veli diye bir şey olduğuna inanmıyorum, inanmıyorum, bizim inanmıyorum inanmıyorum. Bizim işimiz veli memnun etmek değil. Sonuçta bir de veliler memnun. Olabilir neyin? Evet yani şöyle ben beni memnuniyeti diye bir şey olduğuna inanmıyorum. Inanamıyorum. Bizim işimiz belli, memnun etmek değil sonuçta bir de belirler. Memnun hani olabilir her belliydi, memnun edemezsin. Çocuk memnun olunca benide memnun oluyor tabiki yani ben böyle düşünüyorum ve çocukların memnuniyeti çok önemli. Hani buradan konuşabiliriz ki belki böyle bir kavram varsa ben bilmiyorum hani diye düşünüyorum beni memnuniyeti ya da. Veli memnuniyeti olduğunu düşünmüyorum açıkçası.

Aynı okulda çalışan öğretmenler arasındaki fikir benzerlikleri ya da eğitimi öğrenciye bakış açıları aynı olmalı mı?

Şimdi bizim okulumuz için konuşayım. Ben bizim okulumuzda şöyle bir şeyler oluyor. Yani benzer durumlar, etkinlikler gibi işte kulüpler olur, özel günler olur, belirli gün ve

haftalar olur. Yani bu zamanlarda bizim yapabilir, yaptıracağımız etkinliklerin ya da çeşitliliğin çok olmasa hangi gün, hangi ne günler yaptırabilir, yaptırabilir, yapacağımızı bilmemiz. Vs çok önemli bir şey. Çünkü aynı okulda çalışan öğretmenlerin yani bizlerin eğitime bakış açısı aynı olmayabilir. Belki sınıfında herkesin uygulaması farklı sonuçta ama öğrenci ile kurduğu diyalogun çok önemli olduğunu düşünüyorum. bir sınıfta şimdi ceza varsa çocuğa şiddet varsa bir sınıfta yoksa o yoksa okulda niye kaos çıkar? Bu durumda öğretmen ayrımcılığına gidiyor. Yani ben bu bunu daha önce gördüm. Bu okulda da yaşadım. Daha önce okullarda da yaşadım. Öğretmen seçen belirler var yani bunları görüyoruz. Kas ne anlar var idarenin bunlara izin vermemesi lazım. Yani yönetim çok önemli. Burada belirli memnun etmek burada veliyi memnun etmek demiştik ya mesela bir demin. Bu noktada biz birliği memnun etmeye çalışırsak yine birşey bir karışıklık çıkar. Öğretmen burada saygınlığını yitirir. Çünkü saygı çok önemli. bir şey. O yüzden hepimizin aynı görüşte olmasa çok önemli.

Eğitimde fırsat eşitliğine inanıyor musun yani?

Çok komik, komik geliyor bana bunu çok komik geliyor bana biliyor musunuz artık bu zamanda yani şimdi özel okullar bu yaştayken devlet okullarında farklılık varken. Şimdi eğitimde fırsat eşitliğinden bahsetmek mümkün mü? Yani ben eğitimde fırsat eşitliğine inanmıyorum, inanmak isterdim. Yani olsa evet abi güzel olurdu ama yok böyle bir şey. Yani bunun olması da zaten en başına sistemin en başına kuruluşuna gitmek lazım. Ya niye özel okullar çıktı? Bu soruyu sormak lazım. Oradaki öğretmenler de mutlu mu? bir de o var tabi şimdi oraya hep üst seviyede çocuklar gidiyor deniyor yani gerçekten öyle mi onu da bilmiyoruz. Yani iç yüzünü bilmiyoruz. Orada çalışan öğretmenlerle çalıştırabilir misin? Bunun bel belki anlamak, tartışmak, araştırmak için. Araştırmak lazım. Ben eşitliğin olduğuna inanmıyorum zaten bence hiçbir konuda eşit değiliz olduğunu düşünmüyorum. Daha fazla uzatmayalım.

Meslekte neler motive eder?

Bana aslında az önceki sorulardan hangisi birinde söylemiştim? Benim meslekte başarı mutlu eder. Benim sınıfın başarısı benim başarıım, bu beni mutlu eder. Ben sabah sınıfına girdim diye çocuklarını bana gerçekten dinleyen gözlerle bakmasını istiyorum. Ha diyeceksiniz ki çok ideal öğretmen cevabı olabilir ama gerçekten ben bunun bir insan. Bu okula getirdiğini düşünüyorum. Yani benim düzenim olacak. Benim istediklerimi çocuklarının tarafından velilere çocuklarının tarafından birliği tarafından okul tarafından bana temin edilecek. Yani şartlar çok önemli. Bu arada ben çok çok kötü okullarda çalıştım ama şu yüzyılda açıkçası bir internetin olmayışını birbilgisayarın olmayışını, akıllı tahtanın olma işini hazmedememiş. Yani bunları şimdi olmadı. Bunlar şimdi olmadı bir okulda olan. bir okulda.

Nuran

Evet, hocam branşınız nedir?

Rehberlik

Meslekte kaçınıcı yılınız?

20 yi geçti.

Daha önce hangi illerde ilçelerde çalıştınız

ama orada çalıştım. Ondan sonra beşiktaş'ta

bu okulu tercih etme nedeniniz nedir?

A okul bir şey tesadüfen çıktı okul bana. İşte ilk kararnameler gelmiş il Milli Eğitim müdürlüğüne ben o arada şeydi. Şu anda nasıl bilmiyorum ama adrese dayalı veriliyordu, dahiler yapılıyordu. Bende istanbulda yer ararken bir anda işte bu okula tayini çıktığını öğrendim. 3 tane kararname ile gitmiş bizim okulda işte Fikret rehber öğretmen yokmuş, okul müdürü, öğretmenler isteğiyle zaten. Rehber öğretmen istiyor istiyoruz denmiş. Okul müdürü ile gitmiş ve o anda kararnamelerde işte hadi tam şeyde olmuş. Yani o anda gerçekleşen bir durum sonra bana haber geldi. Beşiktaş ilçesinde göreve çık diye öyle başladık. Öyle bir okuldasınız, 15 16 yılı geçti tabi köyden geçti.

Ailenizle öğretmen olan başka bireyler var mı?

Var.

Onların branşı nedir?

Sınıf öğretmeni var, ondan sonra şey var, yabancı dil öğretmenleri var. Branş, öğretmenleri beden eğitimi öğretmeni var. Epey var

size yakınlıkları nedir?

Yeğenlerim var, kuzenlerim var ve hatta bir şey söyleyeyim mi? Benim annemin abisi yani şu anda yaşıyor olsaydı 95 yaşında falan olurdu. Ailenin benim bildiğim ilk eğitimcilerin dan ve o dönemin eğitimcisi bayağı bir şey. Sözü geçen popüler olan ailede saygı duyulan bir kişi ve annem sürekli olarak eğitime çok şey yapardı. Eğitimcilere çok önem verirdi, çok özen gösterirler dedi. Ailecek onun etkisinin çok büyük olduğunu düşünüyorum. Yani o dönemin öğretmeni şimdi ne diyeyim yani? Bayağı bir büyük yöneticisi şeyi itibarı gören biriydi ve bayağı ümit devam etti.

Sizin için çocuk nedir?

Çocuk şey. Çocuk nedir? Hiç düşünmeden bu şekilde ben ya. Hani bizim şeyde aslında çok hassas davranmamız. Çok dikkatli davranmamız, onun varlığına saygı göstermemiz gereken birey diye düşünüyorum. Hani çok karar verirken çok hassas üzerinde durarak karar vermemiz gereken bir birey. Çünkü hani şey gibi otur dersem oturur kalk dersin kalkar. Onun için verdiğimiz kararlarda çok özen göstermemiz. Onun varlığına değer vermemiz, spontan davranması için cesaretlendirme miz gereken bir birey olarak düşünüyorum,

Çocuğu hangi sıfatlarla tanımlarsınız.

Çocuğu hangi sıfatlarla tanımlayabilirim? Sempatik, sevecen, içten doğal, dürüst ve bozulmamış. Bu şekilde tanımlayabilirim.

Okulu nasıl tanımlarsınız? Okulu yani şöyle eğitimin ailede verilip belirli bir seviyeye getirip okuldan okulun eğitimi tamamlayabileceğiniz okulda akademik olarak yararlanabileceği bir kurum olarak düşünebilirim.

İlkokul öğretmenimiz hatırlıyor musunuz?

Hatırlarım hatırlarım.

Nasıl biriydi?

Kızları çok severdi. Çünkü 5 tane kızı olduğunu hatırlıyorum. Çünkü ben okula nasıldı ya okula başladığımda? Ha üçüncü sınıf ikinci sınıf öğretmenim bu tabii. İşte kızların yanına bir şey olmuş sonradan geldi. Ben okula başladıktan sonra geldi arkadaşlarım söylemişti. Kızlara çok seviyor falan diye biz çok şanslıyız gibi onu hatırlıyorum. Sonra sınıfta şeydim. Çalışkan gruplarının grubu içinde ya çalışkan dediğiniz zaten o dönemde bir ya da 2 kişi olurdu. Sınıfta başarılı olabilecek işte bir rakibim vardı, çok yakın bir arkadaşım aynı zamanda the rakitic birbirinize. Öyle desteklerdi, bizi desteklerdi. Hani motive ederdi. Kuralları hiç hatırlayamıyorum. Kuralları ya şey derse ilgi gösterilen gösteren çocuk onaylanır the bize göre kural oydu. Yani nedir bu işte sınıfta öğretmeni dinlersin derse katılırsın ödevini yaparsın buydu galiba ya kurallarımız buydu galiba

nasıl bir çocukluk geçirdiniz?

Ya, şey. Güzel ve ben bir şey söyleyeyim. Hocam şeyi hatırlıyorum. O ilkokul çocukluk dönemi çok iyi hatırlıyorum. Hatta çocuklarımı da hala anlatırım. Bursa'da geçti benim çocukluğum. bir mahalle ortamında ve sürekli olarak sokakta oynayarak gün boyu sokakta oynayarak geçirdik ve çok güzel oyunlarımız vardı. Şu anda hatırlamaya çalışıyorum ve şimdiki çocuklarda büyük eksiklik olarak görüyorum ben bunu. Özellikle istanbul da dar evlerde yaşıyorlar. Beraber oynayacakları oyunları bilmiyorlar ve çocukların oyun anlayışı şey birbirlerine vurarak kura koşmak olarak biliyorlar. Başka türlü oyun bilmiyorlar. Dolayısıyla çok da mutlu olmuyorlar. Aslında birlikte geçirecekleri zamanlarda keşfetmiş değiller ama biz oynardık. Bizim mahalle arkadaşlarımız vardı. Deli gibi birbirimizi bulurduk ve grup oyunları oynardık. Tek başımıza takıldığım hiç hatırlamıyorum ben. bir sürü oyunlar vardı, onları oynardık. Ne bileyim şöyle elma şekerciler geçerli elma şeker alırdık. Horozşekeri şeyler vardı sonra. Benim dönemim çocukla hala hep şey olarak hatırlanır ya böyle bir nerde o günler o günler gibi falan o dönemin şey çocuklarım ben. Güzeldi renkliydi. Şeyi hatırlıyorum, yani eğlendiğimi hatırlıyorum. Güzel geçtiğini düşünüyorum.

Sizin için otorite ne ifade eder

Ya otorite ben ben otorite ile büyüdüm. Benim annem. Son saniyeye kadar son dakikaya kadar şey yapardı. Sabah kaldırırken şey yanıma gelirdi. Mesela artık geç oldu. Uyanmam gerekecek falan yatağın yanına oturdu. Sessizce uyanmamı beklerdim veya sabah kalkıp işte sabah ezanında namaza kalktığın zaman ışığı o şunu düğmeler varya onu hafifçe açar kapatırdı ki kızım uyanmasın. Babam da orada görmedik biz ama şeyi bilirdik ya saygı gösterilmesi gerektiğini bilirdik. Eh işte kötü söz söylememiz gerektiğini nasıl bilirdik, bunu bilmiyorum ama bilirdik. Yüksek sesle hiçbir zaman konuşmadı. Benimle ne annem, ne babam ve şey. Benim çocuklarım oldu. Hala ben okuldan gittiğim zaman annem kızım okuldan geldin diye karşılardı. Öğretmen meslekte bilmem kaçınıcı yılı, kaçınıcı yılı falan konuşuyoruz ya kapıyı açardı abi kız kızım derdi kızım okuldan gelmiş kucaklarını açarak karşıladı beni. Baban da aynı şekildeydi. Mesela üniversiteyi dışarıda okudum, görevi dışarı gitti falan eve geldiğim zaman oturduğumda arkama yastık getirdi. Arkan arkan ayaz, rahat yaslan almıyorsun sen işte üniversiteyi bitirmişim. Öğretmenim epey bir yıldır diyorum ve son dakikaya kadar annem yatarken süt getirirdi bana kızım acıkmış yıldır diye. Hani yüksek ses olmadı ve bana yüksek sesle bir şey gelir. Çok onur kırıcı gelir, bağırarak bir şey otorite ile bir şey yaptırmak onur kırıcı geldi, çok

zedelenir. Çok incelerim. Ben hani bana söyle bunu şeyinde yaşadım. Zorluklarımı da yaşadım. Çünkü genelde söylenen bir şey ben üzerime alındım. Bana söyleniyor gibi yüzüm kızarır. Hala bir başkasına eleştirildiği zaman yüzüm kızarır, hiç eleştirmedim. Şimdi siz söyleyince aklıma aklıma geliyor. Ben eleştirmedim ve biz hiç birimiz kardeşlerimizin hiçbiri. Bu şekilde bir duruma maruz kalmadı. Ve şu anda da bizim ilişkilerimiz hep şey hep bir biri diğerinin annesi yemiş gibi davranır. Koruyucu kollayıcı bir şeyimiz vardır, tutumumuz vardır. Ben bazen seminerlerde falan anlatıyorum işte kardeşim çok kardeşiz biz. Bu kadar kardeşin arasında çatışma olur, kıskançlık olur, bir şey olur falan bizim şey farklıdır. Birisi güzel birşey yaşadığı zaman onunla ilgili mutlu oluruz işte kendiniz. Ne bileyim tatile gitmek istemeyiz ama diğer kardeşimizin tatile gitmesi için elimizden geleni yaparız gibi hala da öyle devam ediyoruz ve enteresan bu çocuklarımıza da yansımış durumda yerlerinde böyle bir sevgi böcekleri gibi falan şehirdeyiz etmişlerdi. Hatta bir seminerde anlattı büyük bir örnek bir vaka durumunda örnekler veriyorduk, italyan ailelerine benzettiler bizim aile yani kalabalık bir araya geldiğimiz zaman şey yapılır. Kendimizi tl alırız, espriler yapılır, güzel vakit geçiririz ve yaşamadım. Otoriteyi yaşamadım ama bir yerde biraz gerekiyor sanırım ya. Çünkü şey bir durum yaşadığınız zaman hoc alıyorsunuz kaç yaşınızda olursanız olun. Sert bir ifade yüksek bir ses duyulduğu zaman kendimi kötü hissediyorum ben. Ve şöyle düşünüyorum, benim kızımın şey sözü var, yedinci sınıfa gidiyor. Geçen sene bir eğitim aldım orada hatta süpervizyon şeyinde en son madde olarak yazdım ama anne dedi insanlar. Bağırarak için kızmak için işte o deniz otoriter davranmak için bunu bir enerji var. Bunun için bir enerji harcıyorlar. Bu enerjiyi iyi ilaç kurmak için de harcayabilir. Neden bu enerjiyi bunun için harcıyorlar ki? Diye bir söz söyleyip vermişti. Ben sunumun en sonunda da bunu yazı vermiştim. Böyle bir. Durum

bu mesleği tercih etmenizin bir sebebi var mı?

Özellikle de ya sebebi yok benim. Şeyde beden eğitimi öğretmenim yaptığı tercihlerimizi. Ooo ne yazdıysa onu yazdık sonra biz gittik fakülteye ve birçoğu da bilmiyordu zaten hani bölümü bilmiyor. Neden geldiğimizi bilmiyor falan sonra süreç içerisinde biz olayı kavradık ama tamda bana göre olduğunu anladım. Kişilik özelliklerine uygun bir meslekmiş ben mesela ticaretle uğraşamaz mışım batarmış. Çünkü şey yaparken. Gelirken cebimde şu geçen giderken fark ettim işte taksi parası bilmem ne cebime koyuyorum. Tam giderken birisi yaşlı birini görüyorum. Ona biraz ona biraz sonra bir bakıyorum. Hiç bir tane şey kalmamış, boz'un kalmış ve taksi seferlik verdikten bozuk para harcıyorum. Yani şey uygun değilmiş, ticareti yapamaz mışım. Sonra fazla hırs gerektirecek işleri yapamaz mıyım? bir başkasının önüne geçip şunu şunu yapayım gibi yapamaz mıyım, bana göre bulmuş ya.

Eğitim ve güç kullanımına inanıyor musunuz ya da katılıyor musun? Asıl güç fiziksel, psikolojik sözlü güç

hayır hayır, hayır asla ve hatta şeyi de çok tersi buluyorum. Ben kafamda oturtamadım. Hala sınıfa girdiğiniz zaman yüksek sesle beni dinle sus beni dinle. Bu şekilde dinlemeye çalışmak ama bunu şey bulmuyorum. Buradaki sorunun kaynağını. Öğrenci değil de ailede çocuklar şeyi bilmiyorlar, dinleme dinlememişler, dinlemedikleri için de dinlemeyi ne demek olduğunu bilmiyorlar. Sınıfta dikkatimi çekiyor, sınıfları dolanırken. Belki 01:10 kez 15 kez belki daha da fazla işte lütfen elindekini bırakıp şey yaparmısın. Hani bakarmısın? Tıg yaşayana kadar birçok birçok birçok kez söylemem gerek. Çünkü çocuk bunu bilmiyor dilemesi gerektiğini bilmiyor. Dinleme nasıl olur bunu bilmiyor. Öğretmen

sınıfa girdiği zaman bunun yüksek sesli yapabileceğini düşünüyor ve dolayısıyla bu kısır döngü devam edip duruyor. bir yerde kırılıyor ve bu ben kendimi bildim bileli sistem bu şekilde devam ediyor. Ama o hazır vaziyette gelse çocuk sınıfa birisi konuşurken onu dinleyen nasıl dinlemem gerekir? Yüzüne bakarak dinlemem cephe mi ona dönerek yüzde değil gösteride temasa değil, cephe ve ona dönerek ona bakmam gerekir. Onu anlamaya çalışmam gerekir. Ondan sonra düşüncem neyse olumlu veya olumsuz. Ondan sonra bunu söylemem gerekir. Çok basit bir döngü bu aslında basit diyeceğiz ama bu konuda hala oturmamış bizim toplumsal bir şey diye düşünüyorum. Hala bu alışkanlık oturmamış ve maalesef insanlar birbirlerine. Dil etmeye çalışırken bağırarak yüksek ses tonunu kullanarak bunu yapmaya çalışıyorlar.

Var mı sizce bir güç kullanımı?

Tabi kullanım güç kullanımı. Şey aslında hani? O anda evet çocuk sessiz kalıyor mu acaba dinliyormu? Dinleme ayrı bir şey alacaksınız iletiyi, ona onu anlayacaksınız. Cevap verme durumunda olacaksınız. bir sürü bir sürü birşey gerektiren bir durum ama sessiz kalmak acaba dinlemek mi sessiz kalmak sağlanabilir? Korkutabilir seniz yüksek ses uygulayabilirsiniz ama. Dinleme ortamı yaratılıyor mu?

disiplin ne ifade ediyor sizin için?

Ya disiplin insanın olması gereken aslında kendi kontrolü kendini yapabilmesi bir başkasına ihtiyaç duymadan ve gelişim düzeyine uygun. Kaç yaşınızda olursanız olun bu düzeye uygun kendinizi kontrol edebilme beceriniz. bir başkasına ihtiyaç duyduğunuz zaman zaten şey olmaktan çıkar. bir sorun olmaktan çıkar, baskıya girer diye düşünüyor.

Sınıf ortamında disiplin Anlayışı nasıl olmalı?

Kere, hani biraz önce söyledim ya çocuk dinlemesini bilerek sınıfa gelmedi. Bu ailede kazandırılır. Okulda bunu kazandırmak çok zor. Çünkü bunu evde deneyimlemesi gerekir. Yani evde ve şey aile sahnesinde çocuğu da değil eşler eğer veya çocuğa bakım veren kişiler diyelim, birbirini dinliyor ise birbirini anlıyor ise aralarda teşekkürler ve özür dileme ler varsa çoğunlukla da teşekkürler varsa. Ve çocuk da eğer dinleniyorsa, bu ortama alışmış sa bu davranışı zaten kazanarak sınıfa girmiştir. Dolayısıyla sınıftada. Okul ortamında da gene öğretmenin katkısıyla bu davranış daha da güçlenecektir diye düşünüyorum. Olmadığını anlarsın. Ama şey, bununla ilgili aşağıda, niye hocam okulun girişinde şey var? Tefik Fikret ilkokulu nun vizyonu o benim sözümü. Şöyle çocukların. Koşarak okuldan çıktıkları değil, koşarak okullara okula girdikleri yer haline getirilmeli. Buradan anlarım ben şimdi hani zil çaldığı zaman eve giderken bir hurra durumumuz vardır. Çocuklar birbirlerini ite kaka şey yapmaya çalışıyorlar. Buradan kurtulmaya çalışırlar fakat girerken gözlemliyoruz. Aynı heyecanla, aynı coşkuyla okula girmiyorlar. Aynı coşkuyla okula girdikleri takdirde ben evet bu çocuklar burada mutlu diyebilir.

Eğitimde aile katılımı sizce gerekli mi

aile katılımı ya o son dönemlerde sınırlar biraz aşıldı diye düşünüyorum. İşbirliği önemli. Aile ile ilgili işbirliği önemli ile. Fakat aile eğer şey görev sınırlar aşılmamalıdır. Herkesin göreviniz, ailenin yapabilecekleri şeyler, durumlar belli. Ailenin okulun belli okul işlerine karıştırıldığı takdirde bu işbirliği olmaz. Sadece ne olabilir? Çocukla ilgili gözlemlerini aile ile paylaşır. Aile gözlemlerini okul ile paylaşır. Bu şekilde bir paylaşım olabilir ama görevini yer öğretmen gibi davranma, idareci gibi davranma gibi rol üstlenir. Size veya bu şekilde iş birliğini yaptığını zanneder se aile ozaman tabi istenen bir durum olmaz.

Okul yönetimi sizce nasıl olmalı?

Okul yönetimi. Şey olmadı ya. Motive edici olmalı görevlileri motive edici olmalı. Yapılan olumlu davranışlar takdir edilmeli. Ondan sonra belki yolunda gitmeyen durumlar paylaşabilmeniz paylaşılan bilmeli. Hani biraz önce söyledim, aile ilişkilerinin teşekkürlerini çok fazla dönüyor olması gerekir diye düşünüyorum. Çünkü kaç yıllık eğitimci olursanız olun veya kaç yaşınızda olursanız olun onay görmek gereksinimdir. Yeme içme gibi bu onayın yeteri kadar veriliyor olması gerekir. Diye düşünüyorum.

Çalıştığınız kurumda öğretmenler sizi mutlu motive ler nasıl hissediyor?

Ya mutlular çünkü bu okulun ayrı bir şey var, ruhu var diye düşünüyorum. Gelen bu ruha adapte oluyor. Hani böyle bir şey kuruldu? bir kere şey. Rehberlik servisinin çok iyi dengede tuttuğunu düşünüyorum. Okul normal hayatımda da yapamam zaten bahçeden okul bahçesinden içeri girdikten sonra kişisel hiçbir şey içselleştirmek gerekiyor. Yani okullardaki rehberlik servisinin çok ciddi bir denge oluşturduğunu düşünüyorum. Okul ruhunun oluşturma açısından. Yani kişiselleştirme dan çünkü. Allah anlamaya çalışarak ve şey yapmadan çözüm odaklı yaklaşarak sorunları üzerine gitmeden daha da paylaşımcı olarak şey yapılır. O dengeyi kurduğu zaman bu etkili bir güç diye düşünüyorum.

Eğitimde değer yargılarınız var mı Olmazsa olmazlarınız.

Tabiki tabiki bikere gizlilik çok önemli. Anlamak çok önemli. Değer vermek çok önemlidir. Ne olursa olsun karşınızdaki kişinin ne olursa olsun hangi ruh halinde olursa olsun kabullenmek çok önemli. Kapsayıcı bir tutum belirlemek. Takınmak çok çok önemli. Dürüst olmak önemli.

Eğitim nasıl anlarsınız?

Eğitim. Davut bireydeki oluşturulan davranış değişikliği diye tanımlayabilirim.

Ne ölçüde yapılabilir sizce eğitim ortamlarında?

Ya yolunda gitmeyen bazı şeyler var diye düşünüyorum. Hani hep bir şey. Hep bir alışkın alışkın alışık olduğumuz bir durum zaman değişti, çağ değişti, gereksinimler değişti ve biz sistemimizde de bazı değişikliklerin yapılması gerektiğini düşünüyorum. Bizim şu andaki sistemimiz çocuklara yetmiyor, zamanı çocuklarını yetmiyor. Yani işte en basiti teknolojiden uzak durun. Teknoloji bağımlılığı vs. Konuşurken o çocukların elinden işte bilgisayarı, tableti vs aldığımız zaman o ile ne koyacağımızı söylemiyoruz. Çocuklara. Ne ile vakit geçirecekler veya ne kadar doğru olur? Teknolojiden biz bu çocukları ne kadar ne kadar uzak tutabiliriz? Çünkü zaman bunu gerektiriyor. Artık çocuklar biliyorlar. Her şeyin parmakların ucu kadar yakın ucunda olduğunu biliyorlar. Dolayısıyla bunu verirken teknoloji bağımlılığına. Bu örnekten gidersek verirken bunun yerine alternatif neler koyacağımızı bir altyapısı yok. Ne vereceğiz bu çocuklara nasıl zamanlarını geçirecekler ya da bu teknolojiyi kendi yararlarına nasıl kullanabilirler, nasıl değerlendirilebilir? Sadece bağımlılık üzerinde durup işte ne kadar saat uzakta tırsak tutarsak kendimizi o kadar başarılı görebiliyoruz. Ama bir alternatif çocuklara sunuyoruz.

Veli memnuniyeti hakkında ne düşünüyorsun?

Ya veli genel olarak mı? Genel olarak şey beni çok fazla. Hani başta da söyledik ki okula ile işbirliğini biraz yanlış anladın. Beni çok fazla müdahale etme gereği duyuyor veya hakkı duyuyor. Sınıf içi şeye kadar uygulamalara kadar kendini katılma, kendinde katılma

hakkı görüyor. Burada biraz sınırların biraz daha netleşmesi gerekir diye düşünüyorum. Yani herkesin kendi işini yapıyor olması. Herkesin her konuda bilgi sahibi olma zorunluluğunun olmadığını. Belki bir daha hatırlatmak bir daha farklı yöntemlerle bunu veriyi anlatmak gerekir diye düşünüyorum. Kim koyabilir sizce? Okul okul idaresi koyabilir, öğretmen koyabilir. Ama bu sınırların net bir şekilde çizilmesi gerekir.

Çalıştığınız kurumlar arasında en çok aklınızda kalan bir bölge var mı?

Yok, genellikle hepsi aynı benim için okul aynı girdiğim her okula artık şey gibi hissediyorum. Zaten evim gibi hissediyorum. Gördüğüm her çocuğu öğrenciymiş gibi. Hani benim okulumun öğrencisi veya benim bölgem in öğrencisi olarak değil, otobüsle bile görsen bir öğrenci sahiplenme gereği hissediyorum. Gerçi biraz abartılı oluyor ama bu içimden gelen bir durum. Ve öğretmeni olan saygının eğitim öğretime saygı aslında olması gerektiğini, her veli görüşmemde bunu ısrarla söylüyorum, olabilir. Öğretmenle ilgili olumsuz bir takım düşüncelerimiz olabilir ama. Bunu asla öğrenciye yansıtılmaması gerektiğini, her ne olursa olsun sizin öğretmeni gösterdiğiniz saygının aslında eğitim öğretime gösterdiğiniz saygıdır diye sürekli olarak her görüşmemde bunu belli anlatmaya çalışır.

Bu bölgedeki veli profilini Nasıl değerlendiriyorsunuz? Bizim okul olarak. Bölgedeki. Bölge aslında biliyorsun niye hocam şey, sen çok da semt okulu değil. Çok farklı bölgelerden gelen öğrencilerimiz var. Çok renkli bir profilimiz var aslında. Bence çok birbirine benzer tutumlar göremiyorum. Hemen hemen bir çok ilçeden gelen öğrencimiz var. Farklı aile yapılarına sahip öğrencimiz var. Onun için çok, yani birbirine benzeyen ortak bir şey yok. bir değerlendirme yapamayacağım bu konuda.

Eğitimde fırsat eşitliğine inanıyor musun?

Fırsat eşitliği şu anda uygulanıyor mu? Şeklinde mi yani inancınız var mı? Yok, yok, yok, yok yok şu anda mümkün değil. Çünkü bunun olabilmesi için bir kere şey hani, özel okul, devlet okulu gibi bir şeyin olmaması gerekir. Veya imkanların eşit derecede her öğrencinin yararlanması gerekir. Yani bir öğrenci giyinme, beslenme gibi sorunları ile sorunlarıyla uğraşır iken okula gelmesi bir başka yerde bunu hiç bir sorun olmamasına fırsat eşitliği tabiki olmaz. Bunu bir şekilde derdik dengelenmesi gerekir diye düşünüyorum.

Devlet okulları arasında Fırsat eşitliği var mı?

Ya bu biraz şey ile ailelerin ekonomik durumu ile ilgili diye düşünüyorum ama bunu nasıl karşılanabilir? Şimdi ihtiyaçlar belki karşılanabilir. Hani çocuğun? Beslenme ile ilgili sorunun hiçbir şekilde olmaması gerekir. Bunu bir şekilde aile karşılamıyorsa, işte okulun veya devletin her neyse karşılıyor olması gerekir veya. Giyinme ile ilgili temel ihtiyaçları ile ilgili bir öğrencinin kafası meşgul olmaması gerekir. Öğrenci öğrenme ile alakalı alakadar olmalı diye düşünüyorum veya işte okuldan sonra gidip çalışıp bizim ilçemizde yok. Fakat diğer ilçelerde çok fazla çalışan çocuklar çalıştırılan çocuklar, ilkokul öğrencilere, dolayısıyla bu öğrencileri. Akademik anlamda da çok fazla diğer öğrencilerle aynı derecede zaten eşit derecede tutulamaz.

Sizin meslekte neden motive eder?

Ama beni ne mutlu eder biliyor musunuz nehir hocam? Dokunduğum hissettiğim zaman bir katkı sağladığım zaman minnacık da olsa bir farkındalık sağladığın zaman bu beni

motive eder veya kendilerini iyi hissettiklerini söyledikleri zaman öğrenciler, veliler ve her kimle görüştüğü sen bu beni mutlu eder. Beni beslediğim kanal bunlardır ve insanın bunu keşfetmesi gerekir diye düşünüyorum. Hani zaman zaman sizlerle konuşuyoruz, iyi bir şey yaptığınız zaman şey hissedersiniz. Keşke biraz daha fazla yapayım diye. Bu beslenme kanalını seçtiğiniz zaman aslında iç huzuru da yakalamış oluyorsunuz ama diğer türlü işte olumsuz bir davranan bir insan veya kötü söz söyledi veya herhangi bir olumsuz bir şey yaptı. Keşke daha fazlasını yapsaydım o daha fazlasını hak ediyor gibi. O da bu beslenme kanalına seçmiştir. Fakat bunun iç huzura çokta faydası olmaz. Onun için hani o beslendiğiniz kanal iyi seçmek çok önemli diye düşünüyorum. Peki yani 300 yorumunuz çok iyi, çok iyi. Ben şeyi çok beğenirim, kendimi çok sevinirim. Bunları keşfetmek beni mutlu ediyor. Karşılık beklememek beni mutlu ediyor. Çünkü karşılık beklediğiniz zaman hayal kırıklığına uğraya biliyorsunuz. O anlamda kendimi iyi hissediyorum. bir şeyler yapmak beni mutlu ediyor, insanlar adına insanları mutlu ettik. Ettiğim bir durum yakaladığım zaman bu beni mutlu ediyor. İyi olduğumu düşünüyorum.

Velilerle profil yani profilde çalışmak ya da onlarla iletişiminiz nasıl? Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz ya? Motivasyonumuzu etkilediği zamanlar oluyor mu?

Ya etkiliyor olumsuz bir durum yaşadım mı? Belki bir ya da 2 kez mi yaşamışsınız? Hani tıkanıp nokta eyvah ne yapacağım dediğim nokta olmuştur. Ama genellikle kaliteli geçtiğini düşünüyorum.

Öğrencilere hitap şekliniz nasıl değişkenlik gösteriyor?

Öğrencilere genellikle öğrenci ya da gençlere özellikle son dönemlerde şey demeye başladım. Yavrum evladım şeklinde demeye başladım. Çocuğun demeye başladım. İsmiyle hitap ederim ama çok fazla her öğrencinin ismini aklımda hatırlamam mümkün olmadığı için. Evladım çocuğum yavrum diyorum ya? Son zamanlarda herhalde biraz yaş ilerledikçe artık liseli çocuklara da artık onlara da yavrum evladım demeye başladı. Etkiledi sanırım. Kişisel tercihiniz daha kişisel kişisel tercih. Ben teşekkür ediyorum.

Nergis

Branşınız nedir?

Ben biyoloji mezunuyum aslında bir yolum ama burada ilköğretim öğretmeni olarak görev yapıyorum. Sınıf öğretmeniyim.

Meslekte kaçınıcı yılınız

26,27 oldu.

Daha önce hangi illerde ya da ilçelerde çalıştınız?

Karabük'te yenice ilçesinde çalıştım. Sivas'ın ulaş ilçesinde istanbul'da, Cumhuriyet, köyde. Ve sarıyer'de şimdi de Beşiktaş ta

bu mesleği tercih etme nedeniniz nedir?

Yani buna samimiyetle mi cevap vermek gerekiyor, yoksa

siz nasıl rahat edeceksiniz?

Mesleği tercih etmedim. Meslek beni tercih etti. Yani biyolog olarak herhangi bir işe giremeyince o zaman da işte herkese açıldığı gibi öğretmenlik açıldığında başvurumu yaptım. İlkokul öğretmeni olarak atandım.

Ailemizde öğretmen olan başka bireyler var mı?

Halam var.

Ne öğretmenin branşı nedir

ilkokul öğretmeni?

sizin için çocuk nedir?

Benim için çocuk her biri farklı bir dünyadır. Birbirine benzemeyen, tamamen kendi özellikleri olan, kendi iç dünyası olan, kendi renkleri olan kendi tercihleri, kendi içinde yaşantıları olan tamamen farklı bir dünyadır. Her biri ayrı ayrı.

Çocukluğu tanımlamak isteseniz hangi sıfatları kullanırsınız?

Çocukları tanımak tanımladığınızda. E yani masumluk zaten herkesin aklına gelebilecek ilk şeydir. Gelişmeye açık olan yani şöyle yola çıkmış, bir yoldur henüz yeni çıkmış bir yoldur. Ve çocukların çok zeki akıllı olduğunu düşünüyorum. Kendi içlerinde şimdi şöyle, hani onların düşündüğü, baktığı şekilde yetişkinler bakmayı unutmuş oluyorlar. Onların hayata bakışları tanımlamaları, ilişkilendirmeleri, yetişkinler inkinden çok daha farklıdır. Bizler büyüdükçe bunları kaybediyoruz. Aslında zamanında bizim de sahip olduğumuz fakat daha sonra kaybettiğimiz. Duygular, düşünceler.

Okul tanımınız nedir?

Okul tanım hayatı, daha doğrusu öğrencilerin. İlerideki yaşantısını disiplin altına alan işte mesai. Mesai mefhumunu geliştiren çalışma disiplini kazandıran düzenli olma zamanı kullanmayı öğreten bir kurumdur.

İlkokullar öğretmeninizi hatırlıyor musunuz?

İlkokul öğretmenimi hatırlıyorum Evet

biraz bahseder misiniz?

Nasıl bir ilkokulda birkaç tane öğretmenimiz oldu ilk benimde 5 yaşında başlamıştım. Okula o zaman ilk öğretmenim çok uzun boylu bir kadındı yani benim üzerinde başka da bir çok fazla etkisi olmadı ondan sonraki. Gelen öğretmeni gayet iyi hatırlıyorum ama onu da bende bıraktığı bir iz yok. Fakat daha sonra gelen halim çınar diye bir öğretmenimiz vardı. Onun üzerimdeki etkisi çok büyük oldu. Hayata bakışımı değiştirdi, geliştirdi daha o zaman ve ben o zaman şunu gördüm, şimdi geriye bakıp düşündüğümde bir çocuğun hayatına ilk okuldayken yön verilebiliyor. Hayata nasıl bakacağını öğreten pencereler açılabilir. Yani çocuğun anlamadığını. Düşünerek veya kavram heyecanı düşünerek birçok şeyi basitleştirerek konuşmak yerine bütün açıklığıyla ve bir yetişkin ile konuşur gibi fikirleri paylaşmak, düşünceleri söylemenin ne kadar önemli olduğunu ben onu da gördüm.

Otorite nedir sizin için?

Otorite aslında çok yönlü bir kavram, bence otorite neye göre otorite? Eğitim ortamında eğitim ortamında mesela sınıf ortamında düşünürsem çocukların. Gerektiğinde susup dinlemeyi öğren dikleri gerektiğini, ne zaman geleceklerini park ettikleri evleneceklerine zaman bile bildikleri bunun ayrımını yapabildikleri bir sistem sistematik biçimde yerleşmiş bir davranış biçimi. Sesli olarak görüyor musunuz? Bu anlamda evet, hani baskı, baskı değil, korkutma değil, sindirme değil. Diğer şekliyle evet ve çocuğun kendi yeteneklerini ve neler yapabileceğini keşfetmesini sağlamaktır. Bence otorite çocuğun kendi içinde var olanı dışarıya taşınmasını, kendini keşfetmesini sağlayan bir yöntemdir ve evet, bu şekilde bu anlamda otoriter. Otorite sizin için güç kullanımı olarak geçiyor mu yoksa geçmeli mi?

eğitimde kullanılan güçler yani bir baskı zorlamanın dışında fiziksel güç ya da psikolojik bir güç olarak da düşünebilir misiniz? Otoriteyi yoksa bundan bağımsız mı görüyorsunuz?

Ondan bağımsız görüyorum. Ondan kesinlikle bağımsız psikolojik olarak da şöyle olabilir, çocuğun. Yine kendini tanımasını sağlaması. Ondan sonra mesela atıyorum işte alay edilme ile başa çıkmasını öğrenmesi, bunu yapabilmesinin yapabilmeyi sağlaması. Bu şekilde psikolojik otorite bu şekilde olur. Hani dediğim gibi korkutma sindirme çocuğu işte elde eteğini çekme ya da işte benim istediğim kalıplara girmesini sağlamak anlamında değil. Ben o şekilde görmüyorum.

Disiplin nedir?

Disiplin. Mesela disiplin şeydir, otoritenin nasıl söyleyeyim? Otoritenin hani başlangıcı gibi giriş kısmı gibi düşünülebilir. Mesela işte toplumla birlikte yaşamayı öğrenmenin kurallarını içerdiğini düşünüyorum. Mesela bir yere giderken sıra olma, bu da birlikte yaşamayı kolaylaştıran davranışlar, bütünü sıra olma işte birbirinin haklarına saygı gösterme, işte konuşanı dinleme işte yönergeleri uygulama öğretmenin verdiği yönergeleri uygulama işte bir arkadaşı görev aldığında onun verdiği. Yönergeler uygulamam ders kitabındaki başlıkları okuduğunda ondan yapılmasını isteneni anlama ve oradaki yönergeleri uygulama bence disiplin budur.

Sınıf kurallarımız var mı?

Sınıfta kurallarımız var tabii kurallarımız var sınıfta. Bütün sınıflarda olan kurallar var. Ders anlatıldığında ders iş zaten ben çok ders anlatmam çocuklara ben rehberlik ederim. Gerisini çocuklar kendileri halleder. Biri konuşurken arkadaşlarını dinlemeleri ondan sonra bitiren kendi çalışmasını bitiren, arkadaki oyun alanına ped alanına geçip orada istediği hikayeyi okuması veya sessizce oradaki zeka oyunları ile oynaması bu kurallardan birisidir. Zaten diğerlerinin çok da saymaya gerek olmadığını küfretme bilmem ne işte. bir kavga etme onları saymak istemiyorum. Zaten çok genel olandır işte yok işte konuşma filan, onları saymak istemiyorum. Ama sınıftaki en belirgin kurallar bunlardır zaten kuralları da çocuklarla beraber belirleriz. Onların kendilerini daha iyi tanıyorlar. Çünkü davranışlarda bulunduğunuz bölgedeki o hem sosyal altyapıya bağlı olarak da değişiklik gösterebiliyor işte. Bazı toplumlarda işte küfür çok ön planda iken işte tek çocukla ailelerin yoğunluklu olarak yaşadığı yerlerdeki çocuklardaki davranışlar aynı değil, çok farklılık gösterebiliyor, hem onların ekonomik gelirlerine bağlı olarak işte ailelerin eğitim durumlarına bağlı olarak farklılık gösterebiliyor. O yüzden de sınıf kurallarını öğrencilerle birlikte seçmek en doğrusu.

Bölgenin sosyokültürel Yapısını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Peki? Bölgenin sosyokültürel mı? Diğer yerlere göre daha üst düzeyde. Çalıştığım diğer yerlere göre daha üst düzeyde sınıfa yansıyor mu yada kurallarımıza ortam yansıyor. Şöyle ki, çocuklar daha kolay öğreniyorlar. Çünkü ailelerin desteğini daha rahat alabiliyorsunuz. Aileler ile daha kolay iletişim kurabiliyorsunuz. Şimdi eğitimi daha böyle düşük. Eğitimdeki insanlarla ilişki kurmak onlara istediklerini anlatmak anlata bilerseniz bile karşıdaki ne kadar iyi niyetli ve yardımcı olmaya çalışsa bile. Sizin istediklerinizi karşılayabiliyor veya işte okuryazarlığı yoksa annenin veya babanın çocuğuna evde çok fazla yardım etme şansı yok. Eşimi zeka da aynı kalıtsal, şimdi belli bir eğitimi almış insanlar belli bir zekaya da sahip oluyorlar. O da çocuğa yansıyor tabi onlarla beraber yürümek daha kolay.

Sınıf yönetimi hakkında Ne düşünüyorsunuz, nasıl olmalı sizce?

Ne açıdan

sizin belirlediğiniz bir sınıf üretimi tarzınız metotlarını var mı, metodları var. Şöyle ki. Sınıfta ben ders anlatmam. Sadece o konuyla ilgili çok bilinmesi gereken başlıkları çocuklara veririm. Onun altına beraber doldururuz görsel. Materyallerden çok fazla yararlanırsınız. Dersle ilgili videolar gerekirse kendimiz hazırlarız. Ben kendim hazırlıyorum zaten işte mesela. Miknatıslı geçen sistemin atlarla ilgili bir şey vardı, konu vardı. 6 sayfa anlatmış 6 sayfalık. 6 sayfalık konuyu bir buçuk dakikalık bir videoya çektiğim zaman çocuğun hem zamandan kaybı olmadı hemde ezberleme zahmetinden kurtuldu. Ezberle okuduğum zaman orada bir sürü hikaye kısmı var. Hangisi çocuk oradaki asıl alması gereken hikayeyi birbirinden ayırt etmesi çok güç. O yüzden de ezberleme yoluna gidiyor. Kelime kelime onun önüne geçmek için sadece böyle nokta atışı, mikro bilgiler, trajedi aracı, minik minik bilgiler asıl bilmesi gerekenler. Bunları vermek içindi, işte animasyonları hazırlıyorum. Videolar hazırlıyorum. Çocuk bunlar ile çok kolay öğreniyor ve. Zeka oyunlarına işte kodlamaya veya bu tip etkinlikleri zaman ayırmak gerektiğini düşünüyorum.

Sınıfınızda mutlu olup olmadığını nasıl anlarsınız?

Öğrencinin sınıfında mutlu olup olmadığını anlamanın çok değişik yolları var. Şimdi çocukların bazılarının sevgili dokunmaktır. Çocuk sınıfta mutluydu bana dokunmaktan, sarılmaktan çekinmiyor. Arkadaşlarıyla daha iyi iletişim içerisinde oluyor ve sahibi olmuyor. Çocuk okul isteyerek geliyor severek geliyor vaktinden önce gelmek istiyor. Okulun tatil olduğu zamanlarda kendini. İyi hissetmiyor. bir an önce okul açılsın, okula gideyim istiyor. Ve ailesine değiştirilmesi aslında sevdiği arkadaşlar çoğunluktaysa ki öyle olmasını da ben istiyorum. Hic herhangi bir şekilde birbirlerini ayırmalarını istemiyorum. Ben onlara eşit davranıyorum ve onların o yüzden de mesela sürekli işte oturma yerlerini değiştirmek, ondan sonra grup çalışmaları yapmak her seferinde gruptaki bireyleri değiştirmek, bu şekilde aralarındaki iletişim. Artıyor, birbirlerini daha iyi anlıyorlar ve mesela sınıfta bir oturma düzenimiz vardır. Bu şöyle sürekli değişiklik gösterir, hani uzun boylu olmak, sınıftaki Muhafız kaderi olsun istemiyorum hiçbir öğrencinin. Çünkü bende ilk okulda şey dedi. Lanet gibi bir şeydi, uzun boylu olmak hep en arkada oturursunuz, asla oradan kurtulamazsınız. O yüzden şimdi mesela her pazartesi bir ön sıraya gelerek çocuklar sürekli yer değiştiriyor, bir hareket var. Böylece herkes önde oturuyor, arkada oturuyor. Arkada oturan işte niye rahatsız oluyor?

Herkes bunu deneyimlemiş oluyor. Bu da çocukları sınıfta mutlu edici bir şey eşit davranıldığını bilmek, ondan sonra işte ödüllendirme, ödüllendirme. Bazen işte maddeye bağlı olabiliyor çoğu zaman. Bu işte aferin ile işte veya ne bileyim işte defterini özel çiçeğim deyip bir çiçek yaparsınız. Onu boyar onları sayıyor çocuklar. Çünkü bir yıldız yaparsınız veya imza atarsınız. Çocuklar onları sayarlar. Hiç denk geldiniz mi öyle bir şey sayıyorlar. Bu ne kadar onlar için ne kadar kıymetli? bir şeydir çocukları mutlu etmek çok zor değil. Demek ki bir yıldızla bir imza ile bir çiçekli son derece mutlu olabiliyorlar.

Sınıf içi iletişim sizin için ne ifade ediyor?

Sınıf içi iletişim. Söyle ne söylediğini, ne amaçla söylediğini karşıdaki anlayabiliyor sa doğru ifade edebiliyorsa o zaman istendik. Davranışlar da geliştirebiliyor musun? Siz doğru anlata biliyorsanız. Bunu çocuklara da bir süre sonra yansıdığını görüyorsunuz ve onların da birbirine doğru anlatmasını sağladığınızda genellikle ne oluyor? Çocuklar arasındaki kopukluk ortadan kalkıyor, kavga azalıyor. Çocuklar arasındaki kavga azaldığı zaman aileler arasındaki gerginlik de azalıyor. Ve grup çalışmalarında çok iyi sonuçlar elde edebiliyorsunuz ve çocuklar kendi güçlerini keşfediyorlar. İnanılmaz yetenekliler inanılmaz güçlüler. Herkes hayrete düşürecek işler ortaya koyabiliyorlar. Yeter ki doğru yönlendirirler, doğru rehberlik ederiz.

Aile katılımına eğitime önem veriyor musunuz?

Şimdi oda sınıfa göre seneye göre değişiyor. Mesela birinci sınıfta ailenin eğitime katılmasını ben çok istemiyorum. O yüzden ödev vermiyorum. Evde ailelerin çalıştırmasını istemiyorum. O beni geriye atıyor. Çünkü onlar kendi çocukluklarından kalan eğitim sisteminden başkasını bilmiyorlar. Halbuki sürekli değişiyor eğitim sistemi. İşte harf ses birinci sınıf olduğu için şimdi öyle. O yüzden diyorum onlar o zaman çocuğun kafası karışıyor çocuk anneyi babayı o zaman reddediyor. Onların öğretmesini reddediyor. Onu istemiyorum. Ben ben çok fazla ev ödevi vermem bunu sınıf içerisinde halletti, hallediyorum. Hani buranın etli olmazsa bu işimi kolaylaştırıyor. O zaman çocuklarla çok daha kolay yol alıyorum. Bu ailenin de işine geliyor. Sevgiye zaman kalıyor. Aralarında zaten çok 9 saat buradan eve gidene kadar saat 06 buçuk oluyor. Bazılarının 7 oluyor ya gittiği zaman bir yemek ondan sonra uyku saati gelecek zaten hiç değilse anne babayla böyle nitelikli vakit geçirebilecekleri bir zaman aralığı kalıyor. Bence bu daha kıymetli.

Öğrencinin bir tanımı var mı? Öğrenciyim, nasıl tanımlarsınızçocuktan bağımsız olarak?

Çocuk tanımının dışında öğrenciyi tanımak isterseniz sizin için bir öğretmen için öğrencilerinin evet

evet, aynen öyle. Öğrenci ileride çeşitli mesleklere yönlendirebilecek. Mikro mikro çipler deyim yani ne deniyor ona? Prototipler, onlar minik prototipler olarak görüyorum onları. Onlar işte yeteneklerine göre sahip oldukları zekaya göre farklı farklı işleyerek yönlendirmek gerektiğini düşünüyorum. Çocuk her biri bir dünya ama duygusal açıdan filan ama öğrenci olarak düşündüğünüz zaman dediğim gibi onların her birini birer böyle küçük minik prototipler ve onları sahip oldukları yeteneklere göre zekaya göre işleyerek ileride yapabileceklerinin en iyisini yapacak şekilde programlanması gerektiğini düşünüyorum.

Her öğrencide potansiyel var mıdır sizce?

Her öğrencide potansiyel var mıdır? Şöyle hepsinin iq su yüksek olacak diye bir koşul yok. Bazı spor alanında çok yetenekli olabiliyor. Onun matematikten de işte ikisini ve y nin değerini bulma zorunluluğu yok bence ama hani belli bir eğitim alabilmesi için de belli öğretileri farkında olması ve başarması gerekiyor. Onlar minimum tutulup onun işte yeteneklerin olduğu tarafa yönlendirilmesi eğitimin o şekilde devam ettirmesi sağlanabilir. Kimisini 2 usu yüksektir. Hani bizde çok popüler değildir. Çok rağbet görmediği ama aslında dünyaya yön verenler de 2 yol vardır. Çünkü siyasetçiler onlardan çıkar, öyle değil mi? O işte şeyleri? Gazeteciler, televizyon programı yapımcıları onlardan çıkar. Yani aslında insanlığa yön veren onlardır. Çok popüler olmasa bile aslında 2 o iq su yüksek olanlar da doğru yönlendirmek gerekiyor. Onlar bizim eğitim sistemimizde biraz böyle baskılanır, altta kalıyor, itiliyor işte daha iyi problem çözen 2 tane daha fazla daha hızlı problem çözen daha zeki sayılıyor onlar. Ön plana çıkarılıyor, onlara daha çok paye veriliyor, ödüllendiriliyor, parlatıyor, kötülüyor ama diğer taraftan diğerlerinin hak ettiği değeri görmesi gerek.

Okul yönetimi sizce nasıl olmalı?

Okul yönetimi baskıcı olmamalı. Öğretmenler üzerinde çok katı kurallarla olmaması gerekir. Özellikle ilköğretim öğretmenlerinde bunun daha esnek olması gerekir. Çünkü çocuk sıkıldı. çocuğu ben dışarıya çıkararak bilmeliyim. Dışarıda 5 dakika oynatıp geri alabilmeyi bizim okulumuzda şu anda böyle bir baskı var mı? Yok ama öğretmenim bunu da bilmesi gerekiyor. Yani bu konudan emin olacak ki daha rahat hareket etsin. Ondan sonra işte mesela nöbetler nöbet çok yorucu bir şey. Özellikle bak birinci sınıflarda ben teneffüslerde genellikle çocuklara işte okuma yaptırmak için onlara bir adım ileriye götürmek için kullanmak isterim. Nöbet olduğu günlerde bunu yapma imkanınız yok. Sonra branş öğretmenlerinin olması çok çok önemli. Resimde müzikte bedende. Ve her bir çocuğun her bir insanın. Mutlaka bir enstrüman çalabilme sini isterim. Bunun çok gerekli olduğunu düşünüyorum ve biz bir spor dalında da iyi kötü bir uzmanlığının olması gerekir bilmeli. Yani işte atıyorum. Ben iyi pinpon oynuyorsam sizde hani benden daha iyi voleybol oynayabilmek misiniz? Onun kurallarına hakim olmalısınız. Her çocuk bunu mutlaka yapmalı. Bizde bu çok büyük bir eksiklik. Branş öğretmenleri ilköğretilerden çekilmesi çok büyük bir hata. Büyük bir yanlış.

Eğitimde değer yargılarımız var mı? Olmazsa olmazlarımız var mı eğitimde?

Eğitimde olmazsa olmazlarımız teknoloji mutlaka olmalı. Teknolojide sürekli yakalamak gerekir. Teknolojik açıdan donanımlı sınıflarda çalışmak lazım. Şimdi bunu ben bireysel olarak kendi çabalarımla sağlamaya çalışıyorum. Bize sağlanan olanaklar çok kısıtlı, yetersiz çok fazla. Hani sağlananlar teknolojik olarak eskimiş miadını doldurmuş. Çünkü teknoloji gerçekten çok hızlı eskiyor. Ona yetişebilmek için, çünkü artık bu zamanın çocuğu bunlar farklı bizlerden farklı. Bizim annelerimizlerden, babamızdan farklı. Bunlar bir takım genetik kodlarla donanmış vaziyette geliyorlar. Bu çocuğun elindeki şeyi vardı. Yeni zaman telefonu verdiği zaman veya bir televizyon kumandasını verdiğiniz zaman onun bir sürü tuşlarına bastıkça ekranın değiştiğini çok hızlı fark ediyor. Şimdi çok düzgün yazı yazdırmaya çalışmak çocuğu çok anlamsız geliyor bana. Hayatımızı.

Başka eklemek istediğiniz bir şey var mı hocam buraya?

Yazıdan bahsediyorum, heralde tam yazı yazdırmak. Çünkü artık kendinizi düşünerek mektup yazıyorsunuz. Ondan sonra dilekçenizi internet şeyden bilgisayar üzerinden

yazıyorsunuz. Çıktı alıyorsunuz. Şu an çocuklara doğru yazmanın kuralı yazmanın kuralları verildikten sonra yazı üzerinde çok fazla durulup ödevler edilmemesi gerekiyor. Bunun yerine işte daha böyle hızlı çalışabilecek kitaplar, etkinlikler onlar üzerinde durumları.

Eğitim tanımınız nedir?

Etüt tarzı. Eğitimi aslında bunun cevabı da yukarıdakilere açıklarken aslında verdi. Bu arada herkesin her çocuğun yetenekleri farklıdır zeka rengi farklıdır. Bunlara uygun o kişiden alınabilecek verimi en üst düzeyde. Hangi alanda alabiliyorsanız o alanda yetiştirmek, geliştirmektir.

Aile ve öğrenci ilişkisinin sınıfa etkisi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Boşanmış ailelerin çocukları mesela çok sorunlu oluyorlar. Mutlu aileler dikkat çocuklar daha verimli oluyorlar, iletişimleri daha kuvvetli, diğer insanlara karşı arkadaşlarına karşı daha anlayışlı paylaşımcı yardımcı oluyorlar. Mutlu huzurlu bir aileden gelmiyorsa aile parçalanmış sa o çocuk da kendisini tanımlayamadığı sizin anlayamadığınız bir sürü huzursuzluk, yaramazlık, uyumsuzluk gözleniyor.

Veli memnuniyeti sizce ne demek ya da böyle bir şey olduğuna inanıyor musun?

Veli memnuniyeti. Bu da biraz saçma. Hani ne bileyim? Biz bir ürün değiliz ki veli bizden niye memnun olsun? Bunu anlamak biraz güç geliyor. Hani velinin sizden çok memnunum demezse böyle bir az böyle. Hani kendimi aşağılanmış gibi hissediyorum yani ben işimi yapıyorum orada veli benden niye memnun olsun ki burada da aynı şeyi yapacağım, başka bir köyde olsa aynı şeyi yapacağım başka bir yerde yani ben buraya veliyi memnun etmeye değil, öğrenci yetiştirmeyi geldim. Hani veli nin bu konudaki algısını değiştirmesi gerekiyor. Ben belinden ne kadar memnunum? O bir şey çok tuhaf, bir tanımlama bence hoşuma da gitmiyor. Ondan çok rahatsızım. Ben velilerin algısı canıye bu yönde. Belirli burada bir jenerasyon var. Öğretmene olan saygı da büyük bir jenerasyon oldu. Artık hak ettiğimiz saygıyı görmediğimizi düşünüyorum. İşimizin ne kadar önemli ve zor olduğunun anlaşılmadığını düşünüyorum. Sadece ben değil herkes öyle düşünüyor zaten. Hani burada artık hani öğretmenden ziyade dışarıda çocuğun özel bakıcısı yapmışız gibi bir algı yaratıldı işte çocuğun burnunu silmekten sorumlusunuz. Bacını bağlanmaktan sorumlu muşsunuz gibi al bizim asıl işimiz o değil ki. O yüzden yani velinin memnun olması gibi bir durum bence söz konusu olmamalı. Onu kesinlikle kabul etmiyorum.

Çalıştığımız kurumlar arasında aklınızda en çok kalan okul ya da bölge hangisi oldu?

Hepside hepsinin çok fazla izleri var. Farklı farklı her birinin yatılı bölge de çalıştım. Mesela 5 yıl hiç bir yerle kıyaslanamayacak izler bıraktı bana. Hani hangi açıdan soruyorsunuz? Tema sonu anlamında olumlu duygular bugüne taşıdığınız ya da olumsuz da olabilir yani o yüzden soruyorum, olumlu olumsuz mu? Çok farklı? Mesela o şeyde yatılı bölgede çalışırken o çocuklarla olan iletişimi de çok farklı. Onlar olan yaşantınız çok farklı. Çünkü o çocukların yaşantıları çok farklı. Orada kendi köyünün dışında hiçbir yer görmemiş çocuklar geliyor ya bütün dünyası ora hiç böyle trafik lambası görmemiş halde o çocuğa trafik kurallarını anlatıyorsunuz. Veya işte aylarca annesini, babasını görmüyor. O çocuğun işte büyük çamaşırı ihtiyacı oluyor. Onu siz karşılanmak zorunda hissediyorsunuz. Kendinizi böyle bir sorumluluk altında hissediyorsunuz. Oranın o yönü çok farklıydı, ilk görev yaptığım yerde daha farklı ama şunu söyleyebilirim, hep böyle

ormanların içerisinde görev yaptı. bir yerde nereden başlarsanız öyle devam eder diyorlar ya hep ormanların oldu. Şuan üniversite Beşiktaş, deniz kenarı odayı.

Okulda çalışan öğretmenlerin eğitime bakış açıları aynı olmalı sizce.

Olmalı mı? Çok olmasına gerek yok. Yani ne kadar farklı olursa zenginlikte o kadar farklı olur. Ya sonuçta herkesin bir fabrikadan çıkmış ürünler değiliz. Farklı olmalı ki zenginleştirdik. Geliştirmişsin eğitim algısı, eğitimdeki doğrular tek değildir. O zaman kesinlikle değildir. Neden tek olsun?

Eğitimde fırsat eşitliğine bilmiyor musunuz?

Hayır, öyle bir şey yok olamıyor. Yani olmasını çok isteriz olamıyor. Nasıl olacak ki? Dediğim gibi o yatılı okuldaki öğrenciye tanıyabileceğiniz bakın onlara tanınan imkânlar inanın bana bak, kaç yıl oldu? Ben orada 97 de gittim oraya kaç yıl olmuş oluyor? Düşün 5 yıl çalıştım orada o zaman oradaki öğrencilere sağlanan teknolojik imkan bugün beşiktaş'taki öğrencilere sağlanmıyor. Ama o çocuklar onundan faydalana bildin mi faydalanamadı niye? Çünkü altyapısı yok çocuğun. Siz nasıl materyal olarak o eşitli sağlansa bile. Çocuğun kültürel yapısı, yaşayış tarzı, ailelerin eğitimi. Bulundukları ortam ne bileyim dilleri, dinleri, ırkları her şey birbirinden farklı olduğu için. Sizin onlara sağladığımız imkanları eşit olarak kullanamıyorlar. Nasıl kullanacaklarını bilemiyorlar.

Sizin meslekte neler motive eder?

Beni meslekte. bir kere öğrenci sayısının az olması lazım. Sınıflarda büyük bir sınıf olmasını isterim. Dediğim gibi teknolojik açıdan donanmış bir sınıf. Ve branş öğretmenleri yani bütün yük benim üstüme kalmamalı. Her şeyi ben öğretmen miyim? Çünkü onu da yapamazsınız. Meselâ tamam benim zamanında bir şey var. Hani sporcu bir geçmişim de var, nasıl dizilecek, nasıl sağdan sayılacak onları öğretebilirim belki ama bu benim işim değil, oraya konsantre olmalıyım. Ben bir beden eğitiminin verdiği o disiplini ve öğretiyi ben sunam çocuklara mesela müzik alanında ben çocuklara herhangi bir enstrüman çalmayı öğretemem ama çocukların başlarında donanması gerekir. Bu tip konforları olması gerekiyor öğretmeni hayatında. Diğer taraftan da maddi açıdan da öğretmen kendini rahat hissetmeli, özgür hissetmeli.

Şuan peki motivasyonumuzu nasıl ?

Motivasyonum iyi bütün bunlar sağlamıştı ama iyi değil. Bu benim kendi kendimizi zorlamamız dan ve yaptığımız işi en iyi şekilde yapma çabasından mükemmelliyetçi. Belen komik bir yapım olduğundan yaptığım işi en iyi yapmalıyım. Bana sağlanan imkanları yeterli mi? Kesinlikle yeterli değil ama çocukları seviyorum. Şimdi de birinci sınıfta geldiği zaman onun heyecanı daha bir başka oluyor. Hepsi böyle işte öğrenmeye aç. bir sevgi pıtırıkları öyle her şekilde devam ediyoruz.

Öğretmenlerle idarenin iletişiminiz nasıl değerlendiriyorsunuz?

Hiçbir sorun yok. Gayet iyi olduğunu düşünüyorum.

Peki bu sorunların çıkış nedenleri sizce birey kaynaklarına yoksa okul bazında mı oluyor?

Yönetimle ilgili oluyor. Yani buradaki asıl kaynağı ne olarak görüyorsunuz? Okul yönetiminin okul yönetiminden başlar her şey eğer okul yönetimi adil davranıyorsa, yani tam sevgide adalet olmayabilir, haklarda adalet olmayabilir ama en azından bunun

hissettirilmesi gerekir. Yapılıyorsa böyle bir ayırım bunun. Öyle yani idare eden başlıyor. Her şeyi idare böyle öğretmenler arasında eşit tutum sergilerse ondan sonra gereksiz gereksiz. Baskılar yapmazsa gerekli gereksiz görevler yükleme zse bir sıkıntı olmaz. Şimdi bir kısmına koruyucu davranırken, bir kısmına çok fazla görev yüklerse veya bir kısmına gösterdiği anlayışı diğer bir kısmı göstermezse o zaman kişiler arasında çalışanlar arasında bir tatsızlık yaşanmaya başlayacaktır. Ondan sonrada oradaki huzursuzluk artık ayyuka çıkar. Öğrencilerle değerlendiriyorsunuz. Ben çok iyi olduğunu düşünüyorum. Onlar da çok iyi anladığımı düşünüyorum. Psikolojik yönden çok iyi kavradığını fark ettim ve desteklediğimi düşünüyorum. Eğitim olarak da onlara verebileceğim en iyi eğitimi veriyorum. E bilgisayar kullanımı çünkü belli bir süreden sonra bilgisayar programlarının birçoğunu kullanmasını öğretiyorum. bir sürü program kullanıyorlar çünkü orta okula gittiklerinde ödev verilecek. O ödevleri işte nasıl yükleyecekler? Slaytlar nasıl hazırlayacaklar? Onların eğitimini veriyorum. Bu her aldığım sınıfta bir temamız vardır. Her senenin bir teması vardır. Mesela işte birinci sınıfta gezi ise o seni hep gezeriz, ikinci sınıfta sergi olur, ser geçeriz. Üçüncü sınıfta projedir. Proje yaparız sene boyunca. Dördüncü sınıfta işte atıyorum, aklıma gelmedi. Yurt şehir dışı geziler de şehir dışındaki gezilerle gideriz. Her senenin bir teması vardır.

Son sorum öğrencilerinize nasıl hitap ediyorsunuz?

Öğrencilerimi isimleriyle hitap ediyorum. Bazen soyisimlerini de kullanıyorum. Onur etmek için isimlerini söyledikten sonra bazen canım tatlım gibi şeylerde söylüyorum. Mesela çok farklı bir şey yapmıştır. Çok takdir edilmesi gereken bir şeydir o orada bir farkındalık ister bekler. O zaman onu ödüllendirir im o şekilde. Teşekkür ederim hocam. Vaktinizi aldım, çok sağ olun.

Namık

Evet, hocam branşınız nedir?

Sınıf Öğretmenliği

Meslekte kaçınıcı yılınız

30.

Daha önce hangi illerde, ilçelerde görev yaptınız?

Maraş, Mersin. İstanbul.

Bu mesleği tercih etme nedeniniz nedir?

Öyle bir şeye sebep yok. O zamanlar puanınıza göre değil. Önce tercih yapıp sonra puanımızı öğreniyorduk. Değişik meslek gruplarından sıralama yaptık. Puanımız burayı tuttu. Şimdiki sistem olsaydı daha farklı olabilirdi.

Neyi tercih ederdiniz o zaman?

Daha çok benim tercihim işletme tarzı. Serbest meslek bir evin yanı.

Ailenizle öğretmeni olan başka bireyler var mı?

Var. Hemen hemen öğretmen aile sayılırız.

Peki onları branşları nedir?

İkisinden de var branş öğretmeni olarak da var. Sınıf öğretmeni olarak da var.

Sizin için çocuk ne demek?

Çocuk. Ben demek geleceğimiz demek.

Peki onu tanımlayan sıfatlar nelerdir sizce?

Kendimde. Veya kendimi onda görmek? bir nevi çocuk için pek hoş olmayabilir ama. Bu genel yapı mıdır? Bunları bastırmaya çalışsak da çocuğumuzda olmak istediğimiz şeyleri ona las etmemiz. Bu çocuk için hoş bir şey değil ama bunu engellemeye çalışsakta içimizde var.

Okulu nasıl tanımlarsınız peki?

Okul hakkında akademik olarak düşünülse de okul bir yaşam yeridir. Gerek çocukluk döneminde gerek gençlik döneminde. Gerekse biraz daha olgunluk dediğimiz üniversite, lisans veya lisansüstü döneminde bir yaşam yeridir. Okuldaki yaşamımızı biz. Belki yanlış bir kelime ama standartlara daha doğrusu standart değil de doğrulara uygun yapabilirsek okul mükemmeldir.

İlk okul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz?

Evet

Biraz bahseder misiniz?

Nasıl birisiydi? Yani. O da benim gibi ben ilk okula başladığım zaman. Oda 25. bir000 yıllık civarındaydı. Bayandı anaç bir öğretmendi, yani o şekilde tanımlayabiliriz. Peki ceza uygulamaları var mıydı? Ceza evet elbette. Çünkü ceza olmalı. Ödül kadar ceza da önemlidir.

Otorite sizin için ne ifade ediyor?

Otorite. Şu vardır, senin planladığını yapabilme dir. Bunu bir ders işlem olarak da düşünebilirsin veya bir çalışma olarak da düşünebilirsin. Senin planladığın yapmak istediğini. O ortamda. Yapabilmektir. Yani otoriter ve katı disiplin değildir. Benim anlayışında. Otoriter olmak, disiplinli olmak değildir. Yani planladığın çalışmayı yapabilmektir, bağlıdır.

Her planladığınız yapabiliyor musunuz?

Bazen şartları oluşturmak senin performansına bağlı. Karşıdaki kurumun performansına bağlı, ne bileyim, hatta bu iklime bile bağlı. Bazen yapmak istediğim. Kötü iklim şartları, insanları negatif etkilediği de olabiliyor. Yani negatif bir ortamda. Senin performansın düşebilir, öğrencinin performansı düşebilir. Onun için de bunu kesin. bir kalıba sokmak yanlıştır ama o iklimi. Genelde biz öğretmen aldığımız için sınıfta bir şekilde oluşturmaya çalışıyoruz.

Kendinize otoriter bir öğretmen diyebilir misiniz?

Evet. Disiplinli değil. Onu söyleyeyim, otorite ile disiplini karıştırıyorlar. Veya ben farklı yorumluyorum. Sizin için güç ne demek? Ama eğitimdeki gücü soruyorum, kullanımının güç bilgi ve mesleki beceri.

Peki sizce bu güç alanları eğitimde ne kadar kullanılıyor?

Şimdi bunların bilgi. Kazanır, bu şekilde kazandılar. Bunu biri sana öğretir. Bilgiyi öğrenebilirsin. Beceri sen görev yaptıkça o alanda çalıştıkça gelişen bir şey. Yani ben diplomayı aldım. Sınıfa girdim, ben öğretmenim. Demek oldukça zor bir şeydir. Çünkü öğretmenlik. Özellikle ben sınıf öğretmenliği için değerlendirirsen. Bugün bir ilkokuldaki her. Öğrenciye bugün bir lise mezunu biri ortaokul mezunu hitap edebilir bilgi yönünden. Ama o bilgiyi aktarmak öğretmen öğrenciden daha güçlüdür diyebilir miyiz? Bilgi açısından bakarsak evet.

Disiplin nedir? Peki sizin için 2 farklı dediniz, ikisi farklı disiplin.

Kurallara. Katı bir şekilde uymaktır. Neyse, peki otorite? Herhangi bir yapacağım çalışmada. İlgiyi senin üzerine toplaya bilmektir.

Sizin belirlediğiniz kurallar otorite de geçerli değil mi peki?

Belirlediğin kural. O yapacağım çalışmanın kuralları dahilindedir ama bunu siz belirliyorsunuz. Bunu ben belirledim ama disiplinde ben belirleme ne var bunda belirli kuralları vardır. Ders nasıl dinlenir? Yazmıştır yazar, birçok kişi yazar ama hayır diye giderse öğrenci şekilde oturmalı, öyle yazmalı. Hayır, benim yaptığım çalışmada öğrencinin o şekilde oturmasına gerek kalmayabilir. O şekilde yazma yapmasına, okuma yapmasına gerek kalmayabilir. Yani benim otorite. Kişinin. Aktarıcı nın daha doğrusu aktarıcı nın çalışmasındaki normlara göre değişir.

Oradaki normlarında öğretmen belirliyor

elbette yani orada aktarıcı diyelim, öğretmen de demiyorum. Bu sadece meslek grubu olarak eğitim olarak sadece öğretmen üzerinde cevaplamak istiyorsan evet öğretmen.

Sınıfınızda kurallar var mı?

Peki elbette

ne gibi kurallarınız var

şimdi bir genel kurallar vardır. Zil çaldığı zaman ne yapılır? Teneffüste ne yapılır? Öğretmen. Varken nasıl davranılır? Öğretmen yokken nasıl davranır bunların birçoğu? Yazılı kurallar değildir ama bunlar da yine öğretmenin kişisel yapısıyla ilgilidir biraz daha. Bazı öğretmen vardır. Sınıfa girince karşısında robot gibi dizilmiş oturanın sever bazıları sınıfa girince eteğini pantolonunun cekedini çekiştiren öğrenci ister. Bu değişebilir yani benim. Çok disiplinli dediğim bir sınıfa siz girdiğiniz zaman ders anlatmaya bilirsiniz. Size çok farklı gelebilir. Bunu da zaten. Konumuzun dışına çıkar mı bilmiyorum ama bunu da zaten en fazla zorlananlar. Biz ilkokuldan sonra dır. 34 sene boyunca ilkokul öğretmenine alışmış, hep onun gülüşüne, onun kızmasına. Onun davranışına alışmış bir kişinin daha sonra ortaokula gittiği zaman branş öğretmenleri oldukça bu konuda. Zorlanırlar, oradaışte öğretmenenden. Ziyade bazı sınıf kuralları disiplinlere daha belirgin olmalıdır. Öğretmen sınıfında ona göre kendini yönlendirmeli,

net kurallarımız var mı? Peki katı kurallarınız?

Esnemeye bunlar genelde davranışlarda öğrenci davranışlarında bazı kurallarına katıyım dır. Başarabilir misin? Nihayetinde bu da çok zordur. Karşıdaki nihayetinde çocuktur başarmak zordur ama bu kurallar bizim şey. Basit kurallar, basit davranış kurallarıdır,

itme, çekme, koşma gibi bunlara katı deriz ama. Çocuğun doğasında olan şeylerdir. Bunların sadece birbirine zarar vermeme açısından kontrol altına almaya çalışırız.

Sadece sınıf yönetimi. Peki ne anlıyorsunuz sizin için ne demek istedik yönetimi?

Şimdi sınıf yönetiminde genel bakarsak. Farklıdır. Şimdi öğretmen bazında inersek? Durum daha farklıdır.

İkisini de sorsam

şimdi ikisinde sorarsan sınıf yönetiminde. Sınıfın bir kültürünün oluşması vardır. Öğretmen ders anlatırken nasıl davranmalı söz isterken nasıl davranmalı? Şimdi bunlar genelde öğretmeni. Aktarıcı öğretmenin bilgi vermesini de ders anlatmasını da etkilidir. Biraz da onun kişiliği ile ilgilidir. Ders anlatırken öğrencisinin nasıl davranmasını istemesi ile ilgilidir. Zaten biraz önce değindiğim konu da odur. bir başka öğretmen geldiği zaman zorlanmaları sebebi de odur zaten. bir de sınıf kültüründe arkadaşlık, arkadaşlık, arkadaşlara davranma. Bu ilkokullarda. Yerleştirmeye çalışıyoruz ama genel sosyal farklılıklar gerek aile yapıları. Bu sınıf kültüründe veya sınıf yönetiminde. bir ortak nokta bulunmaya çalışılıyor. Aslında bunun için her sınıfı her öğretmen çok farklıdır. Yani buna belirli kurallar bütün sınıflarında şu kurallara, bazı şey davranışlardan bahsetmiyorum. Onlar elbette olmalıdır ama diğer yönden. Her sınıf kendine özgüdür. Özellikle sınıf öğretmenliğinde ilkokullarda.

Peki siz sınıfı nasıl yönetiyorsunuz ya da buna yönetim der misin?

Biz ben sınıfı yönetirken elbette bu bir yönetimdir. E. O günkü planımız o haftaki veya o ayki veya o yıl fark etmez. Onu anlatırken aktarıken. Öğrenci benimle beraber hareket atmayın. İlk bilgi ilk bilgide, evet biraz sessizlik isterim, biraz daha katıyım dır hatta. İlk bilgiyi verirken. Ana. Bilgiyi veririm. Fakat bunun sonunda sonrasında ise öğrencilerimle konuşmasını isterim. Benimle beraber hatta bazen öğrenci işim artırım. Şimdi az önce otorite disiplin dedik. Bazen öğrenciye şımartın bazen tüm sınıfı şımartın o konuya o konuya girebilmesi için. Atıyorum bir. Fen bilgisi dersinde itme çekme kuvveti veya sallanma kuvveti. O anda ne bileyim derse kendini verememiş veya anlamamış. Onu ders almak için çıkarım tahtaya geri gelir, iter düşünürüm. Yeri gelir çekerim. Hatta bu kuvvetin şiddetini anlatacağım diye yeri gelir öyle bir çekerim ki benim üzerime düşüyor. Bende düşerim. Yani o çocuğu bir şekilde. Bu aynı zamanda tüm sınıfı da olabilir dersin içine katmaya çalışırım. Şimdi az önce konuştum. Şimdi diyeceksin ki Nusret öğretmenim otorite nerede kaldı? Disiplin nerede kaldı? Bunlar işte dersin işleyişine göre birbiriyle bağlantılı olduğu az öncekiler de değişir.

Öğrencinin sınıfta mutlu olup olmadığını nasıl anlıyorsunuz?

Şimdi. Aslında ben ilk okulda pek öğrenci de demek istemiyorum. Yani onlar gözümde benim öğrenciydi, çocuk, çocuk. Benim gözümde onlar çocuk çünkü. 66 buçuk yaşında geliyor. 9 an yaşlarında. Duygularını saklayabilecek yaşa geldikleri zaman zaten bizim elimizden gidiyorlar. Onun için çocuk d. Otururken belli olur, seninle konuşurken belli olur. Şu vardır, eğer sen çocukla iletişim kurabildiği sen. Çocuk zaten gelir sarılır sana. Yani üzüntüsünü belli eder. Sevincinde gelir server sevincinde öyle belli eder. Veya yerinde duramaz. Yani bunun için çocukta kolaydır. Bizim ilk okulda bu çocukların durumları daha nettir, daha temizdir.

bir durumda ne yapıyorsunuz?

bir öğretmen olarak? Genelde bu mutsuzluk. Süren mutsuzluklar aileden kaynaklı mı topluluklardır? Onlar da işin açıkçası çokta. Fazla bir şey yapamıyoruz yani ailenin içine girmek. Bizim işimiz değil ama bizim işimizi etkileyen bir durum. Ondan mümkün merteye aile ile konuşup durumlarını çocuğa ax etmemeyi yansıtmayı. Salık veriyoruz. Başka bu konuda çok fazla bir şey değil ama sınıfta genelde ortamı. Unutturmaya çalışıyoruz. Çocuk genelde zaten ona geldiği zaman ilk saatleri yapar. Çocuk da unuttur mu zaten? Biz bazı şeyleri. Karşımızdaki bir yetişkin mi diye düşünüp biraz biz uzatıyoruz olayı aslında çocuğun 3 dakikadır 2 dakikadır. Unuttur. Sanat devam eder ama biz bazen karşımızdakini işte. Standart normlar da düşünüyoruz. Bunu 6 yaşındaki çocuğa da uyguluyoruz. 30 yaşındaki yetişkinlerde aynısını uyguluyoruz. Vay, bunun şu problemi var, bunun bu problemi var. Sen bunu zaten daima dile getirirsen o çocuk zaten unutmaz. Bazı şeylerin çocuk farkında değildir. Bilmez. Bazı şeylerin doğrusunu öğreneceğiz derken, çocukları o farkındalığı biz yaratıyoruz, farkına varmadan. Ben bu konuda rehber öğretmenlerle çok çalışırım mesela. Senin bu bana anlattığın konuyu benim sınıfıma anlattığın konuyu benim çocuklarım zaten bilmiyordum. Ama şimdi biliyorlar. Ve bildikleri içinde. bir önceki davranışlarını değerlendiriyorlar. Ve buna göre de şikayeti artıyor, memnuniyeti artıyor. Şunu atıyor, bunu artıyor. Biz bazı şeyleri çocuklara. Aman başına gelmeden öğretelim. Evet, bazı şeyleri başına gelmeden öğretelim. Trafik kuralları gibi. Ama bazı. Şeyleri da çocukların olduğu gibi anlatmak lazım. bir gün mesela bir

örnek verebilir misiniz?

Ya bunlarda günümüzden çok şey cinsel istismar. Ee ne bileyim. Son zamanların yine moda tabiri özel bölgeme dokundu. Bugün 7 yaşındaki bir çocuğun özel bölgesi yoktur. Akranları içinde. Sen bugün 7 yaşındaki çocuğu bir3:bir4:bir5 yaş. Artık ergen döneme geçmek üzere çocukların içine katarsan, evet. Orada vardır, orada problemdir ama. Buradaki yaş grubu hep aynı. Bizim yaş grubumuz kendi okulumuza ele alırsak veya tüm ilkokullarda 6 ile bir0 yaş arası hayatları çevreleri dışarıda bir hayatları çocuk dışarıdaki hayatına acaba okuldaki hayatı. Tutabilir mi? Bizim. Çocuklarla veya bizde yaparak yaşayarak bir şeyi sevgiyi anlatmanın en güzel yolu dokunmaktır. Sözlerden çok daha önemlidir benim için. Onun için çocuklar neden bazı arkadaşlarıyla beraber olmak ister? Aynı sırada oturmak ister. Çünkü onunla bir teması vardır. Şimdi sen bu konuyu ortaya getirdiğin zaman aynı sırada oturan aynı sıraya girmiş. Aynı sırada yemek yiyelim. Beraber oynayan bir çocuğun. Sen bunu çocuğa öğrettiğin zaman anlattığın zaman? Her zaman kucaklaştı, şakalaştı, itti kavga ettiği arkadaşları sırada dokunduğu an özel bölgeme dokundu deyip gelip şikayet edip o çocuktan kopabiliyor. Bunu. O çizgiyi çok iyi ayarlamak lazım.

Kendini korumaları gerektiğini ve tehdiye karşı ya da herhangi birinin tehdit olabileceğine karşı nasıl öğretebiliriz?

Yani bunları anlatırken örneklerimizi. Kendi akran grubu dışında. Genelde tanımadığı kişiler. Veya tanıdığı kişiler dahi olsa. Bunların ne bileyim büyüklerin? Yani aynı hareketi birkaç sefer yapıyor mu? Sana yanlışlıkla mı yaptı veya sevecen mi yaptı? Yani onu uzmanlar biraz daha üzerinde çalışmalar bunu genel olarak anlatılmalı bu. Anladım. Şunu da söyleyeyim, bizim için de çok büyük sıkıntı. Yani ilkokul öğrencisi ve ilkokul öğretmeni. Bak yüz yüze derse geçtik artık. Nedir temas? Ve bir çok öğretmenimiz. Bu olaylar çıkmaya başladıktan sonra. Çocukları kendileri yaklaştırmıyor var. Kız erkek diye ayırmıyorum da bak artık çocukları kendilerini yaklaştırmıyor var. O çocuğun sabah

mutsuz gelmiş sana sarılmak istiyor, yapamıyorsun. Aile ne der. Veya böyle yüklenmiş bir çocuğa. Gelip sana sarıldığı zaman arkadaşı aa ne yapıyor? Bu çizgiyi ayarlayamıyorum ve dozu kaçırıyoruz bence.

İletişim sizin için ne ifade ediyor sınıfta peki?

Dokunmanın ötesinde. Şu var, iletişim derken dokunma değil, senin sınıfta yürümede masada oturmanın da çocuğa bakmanın da bir iletişimdir. Zaten o iletişimin yoksa sınıfa girme. Yani o işi yapma ben öğretmenliği severek isteyerek ben bayılıyorum. Çok harika. Ben öğretmen olacağım diye seçmedim. Ama. İletişim. bir başrol benimdir. Ama otorite değil. Açma konuyu açma, anlatma davrandılar ama en az benim kadar. Çocuğun da söz hakkı vardır,

iletişim onlarda başlatabilir

tabiki. Benim kadar onların da söz hakkı vardır. Bazen olur ya bu çok farklı bir ortam oraya, yani içine girmek lazım. Senin oturmuşsun dur. Matematikte toplamayı anlatırken hiç alakası olmayan çocuk kalkar annesini şikayet eder. Şimdi. Sen zaten çocuğu tanımalısın. Orada çocuğu susturmak da vardır. Şimdi konumuz bu değil otur. Bu da bir iletişim. İkincisi. Şimdi sırası mı? Niye açtın bu konuyu? Dersimiz bumu bu da bir iletişim. Hm. Şunu bir anlayın, daha sonra seninle bir konuşalım bunu. İletişimler. Çocuk bu davranışları hangisini alabiliyor? Bunu bilmelisin iletişim kurmak için. Bazı evet. Hatta çocuktan çocuğa değişir. Bazı çocuğa bir bakış yeter. Basına belki sert kızman gerekir. Basına da işte kibar davranman gerekir. Bu çocuk ben o çocuğu tanıman lazım. İlkokul öğretmenin birinci şeyi budur. Zaten o çocuğu tanımak lazım.

Peki bu metotları hangi çocuk tipine göre veriyorsunuz?

Tanıdıktan sonra çocuğu tanıyorsun.

Mesela dinlediğiniz öğrencinin nasıl bir hikayesi var?

Ne diyeyim? Nasıl tam anlamadım?

3 tane örnek cümle kurdum.

Çoğaltılabilir.

Bu birisinde konuşalım dediniz. Diğerinde dediniz ki işte şu an sırası değil dersiniz edebilmesi ya bu 2 farklı cümleyi 2 farklı çocuğa 2 farklı hikaye mi?

Farklı hikaye elbette şimdi o soruyu soran çocuk afacan. Senin anlattığın konuyu zaten birinci anlatışın daha çekerken anlamış. Anıl savaş tarzı farklıdır, bilirsin. bir tanesi vardır sıkılmış. Konuyu dağıtmak istiyor. Onu bilirsin yüzünden bilirsin, gözünde bilirsin. Bana göre davranışın değişir. bir tanesi sıkılmış bu konuyu anlatma diyor. Aslında onu sorarken. Öbürü de diyor ki, ben bunu biliyorum zaten başka bir şey konuşacağım. Artık bu farklıdır. Çocukları tanımak onun için çok önemlidir.

Aile katılımı peki ona ne kadar yer veriyorsunuz eğitimde?

Ben aile benim hep sınıfın içindedir. Yani dersimde olması da sınıfının. İçindedir, ne kadar içinde tamamen içinde. Abu şey olarak değil, vücut olarak değil. Tamamen içinde. Benim ne yapmak istediğimi? Bu derste neyi amaçladığımı, çocukların ne olduğunu. Birinci sınıfta şu an ne olacağını, bir sene sonra ikinci sınıfta ne olacağını, üçüncü sınıfta

ne olacağını, aile bunun hepsini bilir. Çünkü. Eğitimde ben sürekli inanırım, benim davrandığım gibi. Anne davranıyorsa unuttur. Veya ikilemde kalır.

Peki davranabiliyor mu? İçine soktuğunuz da dahil ettiğimizde aile

şimdi onun bir zaman göz diyorsun. Bazen. Çocuktaki farklılıkları biliyorsun o zaman da bireysel iletişime geçiyorsun. Yerine göre aileye sen dur diyorsun, yerine göre böyle. Bu tarzda devam etti, bunlar konuşuyorsun.

Raşit

Branşınız nedir hocam?

Sınıf öğretmenliği?

Daha önce hangi illerde ya da ilçelerde görev yaptığınız?

İlçe Erzincan refahiye ilçesinde başladı. 98'e kadar daha sonradan istanbul şişli 98. Biride. 2021 de de beşiktaş'a geldim.

Bu mesleği tercih etme nedeniniz nedir?

Çocukları sevmek.

Ailenizi de öğretmen olan başka bireyler var mı?

Var ablam öğretmen abim öğretmen. Ablam ressam resim. Abim sınıf öğretmeni.

Sizin için çocuğun tanımı nedir?

Gelecek.

Çocukluğu tanımlayan sıfatlar sizce nelerdir?

Masumiyet.

Onun haricinde ne olabilir?

Masumiyet ten başka çocukluk yani. Hayat kaynağı her şeyi böyle hiçbir şeyi düşünmeden yapmak. Her şeyin en temizi diyelim, daha doğrusu.

Okul tanımınız nedir?

Çocuğu geleceğe hazırlayan ya da hayata hazırlayan ailenin haricinde hayatı tanınmasını sağlayan. Öğrendikçe mutlu oldu. İkinci evi.

İlk okul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz?

Hatırlıyorum,

Bahseder misin? Nasıl birisiydi?

Benim ilkokul öğretmenim Hasan Bey de ilk okul öğretmenim nasıldı, biraz sert mi mizaca sahip ama özünde o da çocukları seven. Gayet güzel bizi eğitmeye çalışan. Özellikle onun en büyük huyu şeyde temizlik konusunda biraz hassasdı. Temizliğe daha çok dikkat ederdi, bir de matematik. Uğraşan öğrenciler daha çok severdi.

Otorite neyi ifade ediyor?

Otorite benim için ne itaat ediyor, gücü ifade ediyor. 3. Kendi alanında hakim olmak her şeye.

Peki mümkün müdür böyle bir şey?

Böyle bir şey nasıl mümkündür? Böyle bir şey kendi alanında kendini yetiştirir sen. I sadece kanunlarla, yönetmeliklerle değil de insani ilişkilerle, yani sadece. Yönettiğiniz ya da güçlü olduğunuzu hissetmeniz için sizin orada yaşadığınız yerin örf adetlerini de bilmeniz lazım. Her şey yazılı değildir. Hem yazılı kuralları, hem. Ve yaşam tarzları ile beraber örf adetleri bilerseniz, bence güçlü bir kişiliğe sahip olursunuz, otoritenin sağlam olur.

Eğitimde güç kullanımına inanıyor musunuz? Ya da güç kullanımı var mı?

Güçten kastınız fiziksel güç mü?

Psikolojik veya fiziksel olarak?

Yok, eğitimde ben hani güçten kastım şey yani güçlü duruş anlamında söylemiştim. Fiziksel ve kesinlikle ben karşıyım. Yani hiçbir şekilde eğitimde olsun, başkaları olsun kendinizden hakim olduğunuz bir yerde küçük gövde gösterisi anlamında yapmak hoş bir şey değildir. Güçlü duruş alttakinin yani benim güçten kastım şey, sizin çalıştığınız kurumda mesela bizim okuldan bahsederek okuldaki öğrencilerimiz ya da öğretmenleriniz sizi duruşunuzla güçlü hissetmek, yani kendini dayanacağı bir yer olarak hissetmesi anlamındadır. Yoksa fiziksel şiddet kesinlikle ya da güç gösterisi farklı olmaz.

Disiplin anlayışınız nedir hocam?

Disiplin anlayışı nedir? İnsanlar toplum içerisinde yaşadıkları için her yaşadıkları topluluğa uymak zorundadırlar. Yani onların kurallarına özgürlük ya da şey başkasının hakkını ya da başkasının yaşam tarzına müdahale edildiği zaman özgürlüklerin çıktığı için yani disiplinli olmak her zaman için iyidir. Ya disiplinli olduğu zaman ne yapar? İnsanlar hem kendiniz mutlu olursunuz. Hemde diğer yaşayan insanların hakkına girmemiş olursunuz diye düşünüyorum ben.

Okulda disiplini oturtmak sizce nasıl mümkün?

Okulda disiplini oturtmak şöyle okulun belli, bir kuralları var. Önce tabiki okuldaki kurallar kimle başlıyor? Bu da disiplini sağlamanın en güzel yollarından bir tanesi. Öğretmen arkadaşlar ne yapacaklar? Sınıflarında öğrencilere okulun kurallarını birincisi benim sürekli temas edecekler. İkincisi toplu yaşadıkları için öğrenciler. Bu kurallara öğrenecekler. Önce sınıf içi kuralları sonrasında okul kuralları öğrenecekler ama okulda tüm çalışanlar, okul müdürü de dahil müdür yardımcısı da bütün hizmetleri de dahil. Okul kurallarına uygun hareket ederlerse bence disiplin sağlanır. Yani ferdi hareket etmedikleri sürece. Sağlanır diye düşünüyorum.

Sınıf yönetimi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Sınıf yönetimi başlı başına bir olay. Çünkü bende sınıf öğretmeni kökenliyim. Yani 5 yılda bir öğretmenlik yaptım. Daha soruların idarecilik geçtim. Eğer size sınıfta çocuk seversen, bir de çocuğun algılayıcı düzeye anlattığınız konuları indirerseniz. Sınıf yönetimi kolay olur. Çünkü insanlar bir konuda fikir alışverişi yapmak ya da bir şeyi öğretmek için ne yaparlar? Bilgi düzeyleri ile beraber hareket ederler ama anlattığınızda

hangi konuyu anlatırsanız anlatın o çocukların seviyesine inerseniz bence sınıf yönetimini kolay olur. I çocukların bir de sınıf yönetiminde neye dikkat etmek gerekir dikkatlerinin ya da. Algıların süresine dikkat etmek gerekir. Yani çocuğun algısı 5 ya da 10 dakikayı sessiz yanı 40 dakikanın tamamında ders yapmaya kalkarsanız ya da konu anlatmaya kalkarsanız bence otoritelerini birazcık sarsılır. Öbür türlü buna riayet ederseniz daha dikkatli olursunuz diye düşünüyorum.

bir öğrencinin okuldan mutlu olduğunuzu nasıl anlarsınız?

bir öğrencinin okulda mutlu olup olmadığını, en güzel yüzünden anlarsın. Ben onu söyleyeyim. Yani bir öğrenci eğer teneffüse çıktığında koşup oynayıp gülüyorsa sınıfa girdiğinde öğretmen gelmeden önce defterini ya da kalemını çıkartıyorsa yerinde durup öğretmeni bekliyorsa demek ki o dersten ya da okuldan mutludur. Eve gittiğinde sabah kalkarken karnım ağrıyor ya da farklı bir şikayetlerde bulunmuyorsa okula gitmemek için bence okul onu mutlu eden yerdir.

Okuldaki iletişim sizin için ne ifade ediyor, nasıl olmalı sizce okul içerisindeki iletişim?

Okul içerisindeki iletişim şöyle olmalı, önce çalışanlarla başlamalı. Okulda bütün çalışanlar, öğretmenler, idareciler ve yardımcı personellerin tamamı. Her ne olursa olsun bütün dertlerini okulun kapısından içeri girdikten sonra bırakmak zorundalar. Okul içerisindeki herkese arkadaşı ya da çalışma mesai arkadaşı gibi görürse. Ve dışarıdaki dertlerini okula yansıtmazsa bence okul içerisindeki iletişim her zaman için güçlü olur diye düşünüyorum.

Eğitimde aile katılımına inanıyor musunuz?

Eğitimde aile katılımı inanıyorum. Tabiki inanıyorum. Yani ailesi hiçbir şey olmaz. Yani aile olmadan eğitimi siz ne kadar verirsiniz verin. Bu neye benzer, nasıl diyim yani nasıl gibi yemek ya da bir şey yaparken? Bütün malzemeleriniz var. Tencereniz tabanımız da var ama ocağımız da var ama şöyle birşey onu yapan. Ya da yaptıktan sonra bunun sunumunda paylaştığınız zaman o sofraya güzel oluyorsa eğitimde aynı şekilde yani okulda sadece çocuğu değil aileyi de eğitmemiz gerekiyor. Ailenin de bize eğitimde destek olması gerekiyor. Yani buradaki söylenenler ile. Aile içerisindeki yapılanlar birbiriyle çatışması lazım. Yoksa çocuk zihninde hangisi doğru, hangisi yanlış diye seçim yapmak zorunda kalır o yüzden de. Mutlu olmaz sonrasında.

İdeal okulu eğitimi var mı sizce? İdeal bir. Okul yönetimi var mı, nasıl olmalı?

İdeal okul yönetimi katılımcı olmak zorunda. Ben bazı çoğu gittiğim okulda henüz daha buraya yeni geldim. İdeal okulu yönetiminde okul meclislerini kullanması gerekir. bir idarecinin yani okul meclisi değil sadece öğretmenler kurulunda öğretmenlerin görüşünü almak değil, onun yanı sıra öğrencilerin de görüşünü almak gerekir. Diğer gittiğim okullarda vardır. Her sınıftan bu okulda da kuracağız. Daha sonra da her sınıftan birer temsilci seçeceğiz. Bu temsilciler aynen meclis gibi ayda bir toplanacaklar. Kendi içlerinde başkanı başkan yardımcısını da seçecekler. Böylelikle her sınıfın derdini siz dinlemiş olacaksınız. Bu dertleri dinledikten sonra yapılabiliyorlar ya da çocukların istediklerini kendi istekleriyle yapıldığını gördükçe daha bir mutlu okula gelir ama. Bizim ülkemizin geneline baktığınızda yönetim ya da okul hayatı anlamında hani tam düzgün olarak işler mi dersiniz işlemiyor maalesef ama işleyen okullar var mı var yani başarılı olan okullara baktığınız zaman. Başarılı olan okullarda okul yönetimi konusunda. Çocuklar mutlu olduğu zaman çok şey ürettiği zaman ortaya çıkar. Yani çocuğa artık yeni

eğitim sisteminde şu yok. Yani sadece söylediğinizin yapmayacak, kendi de bir şeyler üretilip de katkı sağladığı zaman bu fiziksel de olabilir. Okulun genelinde olabilir. Kendi bir şeyler ürettiği zaman daha mutlu olur. Böylelikle ideal bir okul. Haline gelir etrafını okulun böyle duvarlarla kapatmak, etrafın okulun işte kimse görmesin diye saclarla kapatmak doğru bir şey değildir. Hatta şimdi yeni yapılan bazı. Uygulamalar var. Kimisi işte yeşil örtülerle kapatıyor. Ne etrafın ama dışarıdan okulun içinin görülmesi lazım içeride ne dışarıda görmesi lazım. Çünkü burada hapishane eğitimi yapmıyoruz. İdeal okulu dediğiniz zaman böyle etrafı çevresi ile beraber örnek oldu. Yani diğer komşularımız bile öğretmenine baktığı zaman görececek çocukların neler yaptığını ilaveli olmasına rağmen gerek yok. Onlar da görececek. Böylece iletişimde bir sıkıntı olmayacak. Yani okul duvarlarla kaplı böyle bir yer olmaktan çıkarsa bence ideal bir okul olur diye düşünüyorum.

Eğitimde değer yargılarınız var mı? Olmazsa olmazlarınız var mı?

Olmazsa olmazlarından bir tanesi benim her zaman söylüyorum olmazsa olmazım da bir. Ben burada oturduğu makamda öğrenci için oturuyorum. Benim önceliğim her zaman için öğrencidir. Bunu size de söylemişimdir. Öğretmen olarak kurullarda da söylerim. Benim birinci önceliğim öğrenciler öğrencinin mutluluğudur, ikinci olarak da çalışanlarıdır. Velilerin ondan sonra geliyorlar mutluluk anlamında ama çocuğu beni mutlu ettiği zaman ailesini de öğretmen de mutlu edebileceğini düşünen birisiyim. Önceliklerim arasında her zaman çocuk vardır benim. Yetiştirdiğimiz çocuklar da eğer onlara dokunabiliyor sam onlara faydalı olabiliyorsam ben kendimi çok mutlu hissediyorum. Önceliğin benim her zaman için öğrenci.

Eğitim tanımınız nedir?

Eğitim tanımı nedir? Eğitim çok farklı, bir kavram, çok geniş bir kavram yani eğitim her alanda var. Ha bizim okuldaki eğitim anlamında baktığımız zaman eğer biz çocuğu ilkokulu biz. araştırmacı. Kendi kendine bir şeyler bulabilen, kendi hayatını toplum içerisinde sürdürülebilir olarak eğer faydalı olarak yapabiliyorsa bilgi daha sonradan geliyor. Yani oturmasını, kalkmasını, topluca yaşamasını, yemek yemesini. Yemek yemesini ya da ne diyeyim ben size beraber koşmasını yani bunların hepsinin içerisinde eğitim var zaten bizim ilkokulun temeli nedir? Davranışı üzerine dir yani davranış olarak eğitime biz yerleştir biliyorsak başka bir amacımız yok. Yani diğer okullardan biraz farklıyız.

Veli memnuniyeti sizce ne demektir?

Veli memnuniyeti eskiden bir şey de vardı, bizde toplam kalite diye bir şey vardı. Orada müşteri memnuniyeti diktayi geçmişlerdi. O zaman çok kızırıyordum. Yani veli müşteri değildir, çocukla ürün değildir diye düşünüyorduk. Veli memnuniyeti dediğiniz zaman şudur, eğer buradan eğer okuldan çocuğunuz daha doğrusu velilinizin öğrencisi mutlu gidiyor. Sever biraz önce de bahsettiğim gibi. Sabah okula gelmemek için bahaneler uyduruyor sa akşam gittiğinde düzgün bir şekilde derslerini yapıyor. Ailesi ile de sohbet edebiliyorsa bence veli çok mutludur. Çünkü öğret çocuğunu mutlu olduğunu gören bir anne baba her zaman için mutludur. Yani mutlu olmadığı zaman zaten okulla ilgili çatışmalar başlar. Gittiğimiz okullarda baktığımızda bunu nereden görebiliriz? En rahat. yaptığınız herhangi bir törenlerde ya da okula geldiğinde size gülümseyerek günaydın diyorsa ya da geldiğinde size merhaba diyebiliyorsa demek ki siz düzgün bir şeyler yapıyorsunuz. O velide mutlu demektir.

Çalıştığınız kurumlar arasında en çok aklınızda kalan bölge ya da okul hangisi oldu? - Çalıştığım kurumlar arasında en uzun süre nişantaşı'nda Nilüfer hatun ilköğretim okulu ydu. O zaman ilkokul ortaokul da orada kaldım 8 yıl. En fazla paylaşımım ya da. İş anlamında çevresel anlamda öğrenci anlamında en fazla Nilüfer hatun kaldı. Sebebi deney. Çünkü birden sekize kadar eğitim vardı. Birde okul öncesi vardı. 9 yıl yani bir çocuğun 9 yıl içinde. Anaokulundan başlayıp o zamanki tabirle orta okulda, yani sekizinci sınıftan mezun olup gittiğinde ki o büyüme evrelerine size bakış açıları ilk geldiği, gündeki yaptığı davranışlarla son geldi. Çıktığı gün deki yaptığı davranışlar arasındaki farkı 9 yıl içerisinde görmek. O zaman beni mutlu etmişti. Yani en çok aklımda kalan okullardan biri oldu. Birde uzun süre çalıştığım için.

Aynı okulda çalışan öğretmenlerin arasında eğitime ya da öğrenciye bakış açıları fikirleri aynı olmalı mı sizce?

Hayır, şimdi aynı olursa zaten şey olur. Yani aynı olması demek. Herkesin fikirleri ya da bakış açıları aynı olması demek. Tekdüzen bir toplum gibi olur. Tabiki fikirlere ayrılabilir. Öğretmenlerin eğitime bakış açılarının aynı olması lazım. Yani fikirler farklı olur ama bakış açısı aynı. Bakış açısı derken neden hepsi çocuğu? Yetiştirmek üzerinedir. Yani orada fikir farklı ama bence eğitime bakış açısı aynı olması lazım. Yani farklı bir eğitime bakış açısı olmaz. Çünkü bizde milli eğitimin temel değerleri vardır. Milli Eğitim temel değerlerinden hiçbir zaman bakış açısı olarak vazgeçmemesi gerekir. Çünkü bizim buradaki oturma amacımız da şudur, yani idareci ne demektir? Burada idareci şudur, devletin kanun ve yönetmelikleri vardır. bir öğrencilerin haklarını savunacaksınız, ikinci anlamda da ne yapacaksınız? Burada eğitim için kurulan. Konulan her şeyi bizim eleştirme hakkımız yoktur. Biz onu uygulamak üzere buradayız. O yüzden onun eğitime bakış açımız aynı olmak zorunda ama fikirlerimiz farklı olabilir, yöntemlerimiz farklı olabilir. Amacımızın aynı olması gerekiyor. Farklı amaçları adı altında olmaz. bir okulda farklı eğitim amacı olmaz. Eğitim amacı tektir.

Eğitime bakış açısı farklı olan öğretmenlerle çalıştınız mı? Bir İdareci olarak?

-eğitime bakış açısı farklı derken.

Tavırları, tarzları Çocuğa bakış açıları farklı. Farklı zihniyetteki öğretmenlerle çalıştınız mı?

Eğer çocuğa bakış açısı birbirinden farklı, her çocuğun mutluluğunu ya da farklı bir şey değilse öğretmenle çalışmayı düşünmem. Yani çocuğu bir kere hani o soruyu tam anlayamadım? Yani farklı eğitim, eğitime bakış açısı derken.

Çalıştığınız kurumlar İçerisinde öğretmenler arasındaki fikir farklılıklarını gördüğünüz çok ters olan?

-fikir farklılığı çıkan öğretmen arkadaşlar çıktı. Zaman zaman ama bu fikir farklılıkları birbirlerine çatışmaya dönüyorsa kurum içerisinde bu sıkıntılı bir durum demektir. Ama eğitime farklı bakış açısı yöntemleri biraz öncede yöntemler farklı olabilir ama bakış açısı farklı olması sıkıntılı bir ortamdır. Yani böyle bir ortamda daha önceden bulunmadım.

Meslekte siz neler motive eder?

Meslek te beni neler motive eder meslekte gittiğim yerlerde eğer düzgün fiziksel anlamda bir şeylere düzeltbiliyorsam. Çocuğum ve personelin yanı çalışanlarının tamamı mutlu

edebiliyorsam bu beni çok motive eder. Yani bir yaptığım şeyin. herhangi bir yerde öğrenci ya da öğretmen tarafından mutlu olduğunu hissetmek beni devamlı motive etmiştir. Daha güzel şeyler yapmak için çaba gösterir.

Peki şu andaki motivasyonumuzu nasıl?

şu andaki motivasyonu gayet iyi, neden iyi söyle? Yeni bir kuruma geldim burası Beşiktaş ilçesinde benim için yeni kurumda benim için yeni. Burada yapabileceğim güzel şeylerin kafamda tasarlamak ya da planlamak beni mutlu ediyor. Mutlu ettiği için de daha çok motive olarak geliyorum. Her gün sabah işe acaba bugün ne yapacağım, neler yapabilirim yada yaptığım şeye başlamak bile ya da başlamak için zamanımın olması bile beni motive ediyor.

Peki meslekte size en çok kaygılandıran şey nedir?

Meslekte en çok kaygılandıran şey bütün. Okullardaki eğitimin aynı düzeyde ve aynı seviyede olmaması. Mesela beni kaygılandırıyor ya da şartları kaygılandırıyor söylediğim. Yani istanbulda bile a ya da b ilçesi arasındaki farklılıklara baktığınız zaman. Orada bile 2 okulun imkanları arasında farklılıklar çıkıyor. Bu fiziksel anlamda da olabiliyor. Maddi anlamda da olabiliyor. Bu mesela beni kaygılandırıyor. 2 öğrenci ikisi de tertemiz öğrenciler ama birinin eğitim aldığı kurumlar diğerine eğitim aldığı kurum arasındaki fark olması beni kaygılandırıyor.

Eğitimde fırsat Eşitliğine inanıyor musunuz?

inanıyorum Ya fırsat eşitliği kesinlikle olması gerekir.

Peki var mı sizce Türkiye?

Var. Yani bunu eğer uygulanıyorsa bir öğretmen ya da yönetici yanlış yapıyor demektir. Şöyle birşey okulun imkanları olmayabilir. Ama her zaman için uygulayan ya da oradaki yönetici ya da öğretmenin o fırsat eşitliğinin kesinlikle kullanması gerekir. Yani fırsat eşitliği olmadan olmaz çünkü herkesin. Bütün öğrencilerin eğitim alma hakkı vardır ve fırsat eşitliği de ilkesi tamamıyla doğrudur yani.

Uygulanmadığı için yok o zaman?

Ben uygulanıp uygulanmaması konusunda şöyle, deyim, yani fırsat eşitliğini kimsenin uygulamadığı da düşünmüyorum.

İlçeler arasında farklılıklar var dediniz?

ilçeler arasındaki farklılıklar var. Dediğim o değil ilçeler arasındaki farklar şöyle beni kaygılandıran dediğim şu, ilçeler arasındaki farklılıklar olabilir. Eğitim anlamında mı eğitim anlamında demiştim. Fiziksel olarak farklı olabilir ama orada yinede o imkanlar içerisinde her öğrencinin eğitimde fırsat eşitliği her zaman için vardır. Yani biz burada öğretmen ya da yönetici olduğumuz zaman şöyle birşey, biz gittiğimiz kurumlarda biz bu mesleği isteyerek ve bilerek yapıyoruz. O yüzden girdik. Çocuk bizim eğitim alanımız çocuk olduğu için de biz elimizdeki şartlar neyse onu en iyisini getirmek zorundayız. Biz sızlanıp işte materyalin yok. Farklı bir şeyim yok diye bir öğretmen olarak ya da idareci olarak bunu yapmanız çok yanlış. bir davranış. Biz elimizdeki olanı daha da artırıp. Yapmak zorundayız.

Son bir soru daha var. Sınıf öğretmenliği branşından idareciliğe neden geçtiniz? Neden geçmek istediniz?

Idareciliği geçmeyen benim şöyle oldu, ben idareci ilk başta istemedim. İlk sesle geldiğimde benim o zamanki ilçe Milli Eğitim müdürümüz sar etmişti. Okulumuzda açık vardı ve idareci anlamında da kimse başlamamıştı. 99 yılında. İl ilçe Milli Eğitim müdürünün sarı ile başladım. Daha sonradan da 111. bir ya da 2 yıl geçtikten sonra şöyle idareci olarak yaptığım şeylerden de çocuk mutlu olduğunu gördüğüm için devam ettim. Eğer ki ben yaptığım işlerde öğrencilerin mutlu olduğunu ya da bir şeyleri başarma adımı görmüş olsaydım idarecilik de yapmazdım. Yani öğretmenlikte de güzel günlerim geçti. Idarecilere de idarecilik anlamında da düzgün şeyler yaptığımı inandığım için devam ediyorum.

Selçuk

Hocam branşınız nedir?

Sınıf öğretmenliği

meslekte kaçınıcı yılınız?

30 biri çalışıyorum 31 in içindeyim.

Daha önce hangi illerde ilçelerde çalıştınız?

ilk görev yerim ordu ünye. Köyde dağköy karakışla ilkokulu. Ardından Sivas Suşehri serpinti ilkokulu daha sonra istanbul'a geldim. Istanbul, gülbağ Selim sırrı tarcan ilkokulu ardından Nişantaşı Nilüfer hatun ilkokulu. Ardından tekrar norm fazlası olup gülbağ Selim sırrı tarcan ilkokuluna geldim. Daha sonra da orada 4 yıl çalıştıktan sonra Tevfik Fikret ilkokulu'na geldim. Burada dördüncü yılım.

Burayı tercih etmemenizin Özel bir sebebi var mı?

Ya buraya evet saygın bir başarılı bir okul olduğu için burayı tercih ettim. Dolayısıyla da istediğimde çıktı ve geldim. Dördüncü çalışıyorum.

Bu mesleği tercih etme nedeniniz nedir?

Bu mesleği tercih etmem. Sebebi öğretmen lisesinde okudum.bunun için öğretmenliği kendime bir ideal olarak bir yani bir meslek olarak gördüm. Gerçekten de belki insanla uğraşılın ve Doktorluktan sonar diyebiliriz. Hatta doktorluktan daha önde gelen bir meslek söyleyebiliriz. Çünkü her türlü meslek erbabı öğretmenin elinden geçiyor. Eğer bugün depolu nesil yetişiyorsa bunun bir sebebi de bir sadece bir sebebi olarak söyleyebiliriz Sistemi de dahil edebiliriz Buna başka sebepler de olabilir. Ailenin sosyal, ekonomik, kültürel yapısı gibi söyleyebiliriz. Bunu daha iyi detayında söylenebilir.

Aileniz de öğretmen olan başka bireyler var mı?Öğretmen olan üniversite yardımcı ol, yardımcı doçent olan var istanbul Teknik Üniversitesi orada derse giriyordu. Daha sonra tübitak a geçti. Orada da bazı zamanlarda yani ders veriyor. Orada tübitak'ta çalışıyor şuanda

yakınlığınız nedir?

Umur benim kardeşim.

Hocam sizin için çocuk ne demek?

Çocuk bana göre gelecek demek yani atatürk'ün de dediği gibi bu geleceğimizi emanet edeceğimiz bugünün küçükleri yarının büyükleri çocuk. Eğer iyi yetiştirilmesi, geleceğimiz karanlık demektir.

Hangi sıfatlarla tanımlarsınız, neye benzetirsin çocuğu?

Çocuk. Neye benzettiriz. Çocuk bir kere bir ışık görmek gelecekten. Bize bizi aydınlatan bir ışık demek, bir ışık olarak tanımlayabiliriz. bir güneş olarak tanımlayabiliriz. Yani geleceği aydınlatan bir güneş olarak görebiliriz. Buna

okul tanımınız nedir sizce?

Aslında okul günümüzde. Hayatı öğreten hayata hazırlayan. İlk amacı okulun okuma yazmayı öğretmek ama bunun ötesinde bir amacı var. Hayat öğretmek hayata hazırlamak, geleceğe hazırlamak olarak görüyorum ben. Ama şu da olmalı, okul çocukların sevinçle mutlulukla geleceği bir yere dönüştürülmeli. Bu eksiklik büyük ölçüde var. Bu sağlanmadığı müddetçe tabiki kimi öğrencilerimiz okula gitmek istemiyorum gibi cümleler ile karşılaşabiliriz. Onun içinde eğitim ortamının çok cazip olması ve öğrenciyi çekici mutlulukla koş a koş a geleceğe şekilde olması gerekir.

ilk okul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz?

Evet,

nasıl birisiydi?

İlkokul öğretmeninin çok iyi hatırlıyorum. bir bayan öğretmendi, çok merhametli biriydi. Yani bir köy köy ilkokulunda okudum. Ben birleştirilmiş sınıf 4-5 bir arada 13 kişiydik. Şükran gülbeyaz diye bir öğretmenimiz vardı. İsmi dahi kendisine hatırlıyorum, halen yaşıyor. Giresun'un bir köyünde yaşıyorum. Yani çok iyi. Merhametli çok iyi yaklaşan mesela o zamanlarda öğrenci dövmek serbest. Örneğin benim için onun öğrencisi dövdüğünü hiç görmedim. Yani hatta kulağını çektiğini saçını çektiğini çok merhametlidir. Emin aydın bir öğretmendi ve bize çok şey kazandırdı yani. Merhametli yaklaşımı da bizzat öğretmenimden öğrendim. Kendi öğretmenimden öğrendim. Söyleyebilirim, mesela güzel yazdı, güzel yazı yazardı ve güzel bir öğrendiğin yazısı için biraz öğretmende yaz bozuk demektir. Güzel yazı yazmayı ondan öğrendim açıkçası herşeyide. Evet hayatı da öğrendik. Tabii ki hayatımda en azından ondan bazı izler taşıdığını ve ilkokul öğretmeni genellikle unutulmaz. Yani hayatın ayrı bir yerindedir. Pek çok öğretmen gelir geçer hayatta. Öğrenim hayatında ama ilkokul öğretmenin yeri başka

nasıl bir çocukluk geçirdin hocam?

Ben çocukluk olarak önce köy ilkokulunda okudum. I. O zaman köy okuluna işte ortalama 80 100 öğrenci vardı. Biraz kalabalıktı. Daha sonra bu sayılar azaldı, kapandı, taşımali eğitime geçti. Ardından devlet parasız yatılı. Daha büyük, daha kalabalık bir okul Samsun ladik'te oraya gittim, orayı kazandım. Devlet parasız yatılı kazanan orada biraz dar bir çevreden köyden işte şehre gelip orada çok geniş bir ortama girmek biraz borcalattı diye biliriz ama zamanla alıştım, oraya da uyum sağladık. 6 sene orda okudum ardından işte yediyi okuduk Giresun. Çocukluk hayatım hayatınla biraz mücadele çok böyle ne diyebiliriz? Yani her şeyin bize sunulduğu bir ortam değil de biz daha ziyade tırnaklarımızla

kazıyarak geldik diyebiliriz. O şekilde yani hayatı öğrendim. Çok iyi öğrendim hayatım şunu diyebilirim.

Otorite size neyi ifade ediyor, otoriteyi nasıl tanımlarsınız?

Otorite belli kuralların disiplinler arası kurumların bir araya geldiği bir kavramdır. Bana göre gerekli midir? Evet, eğitimde de gereklidir. Özellikle sınıf disiplini çok gereklidir. Çünkü bu olmazsa eğitimden de istenilen başarıya ulaşamayız. Evet

siz otoriter bir öğretmen misiniz?

Evet.

Peki otoriter birisi misiniz özel hayatınızda?

Özel hayatımda zaten yalnız yaşıyorum. Başka kimseye karşı birlikte kullanacağım bir durum yok. Kendime karşı oturacak kullanıyorum diyebilirim. Ama disipline çok inanırım yani bir eğitimci olarak disiplin, kurallar, ülkeler olmasa hem bir sene böyle. Daha düzenli sağlayamazsınız. Bu eğitimde ağır aksak devam eder. Kesinlikle böyle.

Disiplinsiniz o zaman?

Evet.

Peki kurallarımız var mı sınıfta?

Sınıfta kuralları koyarım, harf yerine uygularım.

Ne gibi kurallar belirliyorsunuz?

Mesela bu kurallar mesela bunları belirlediğimiz kurallar. Bazen yazılı, bazen sözlü kurallar var. Biliyorsun ama bu kuralların hiçbirisi hediye etti. Kanun ya da yönetmelik dışında herhangi bir şeye gitmeyen kurallar ne gibi mesela bilinen kurallar bunlar. Yani bir toplumda uyulacak kurallar, işlerin içinde uyulacak kurallar şeklinde yani geniş ve detaylı söylenebilir bunlar. Bu şekilde okul ve sınıf kuralları. Bunun dışında ayrıca kendi icat ettiğimiz çok çocuğun işte moral yapısını ya da psikolojisini etkileyecek şeyler çok aşırı çok aşırı da kuralcı değilim ama işi dozajında bırakmak en önemlisi bana göre o şekilde. Yani zaman zaman da diyelim ki verdiğimiz kuralları uyguladığımızda veya sosyal cezalar verdiğimizde bu sosyal insanlar yani yaptığı işin telafi etme şeklinde genelde o şekilde bakıyorum. Zaman zaman da çocuğa yani affedici göstermek için af ettiğim zamanlarda oluyor. Yani gözlemliyorum, takip ediyorum. Daha sonra tekrar takibe başlıyorum ettikten sonra devam ediyor mu davranmış. Atıyorum cevap laf etmişim ama sen devam ediyorsun. Bunu bir daha senin için böyle bir af kullanmayacağım mekanizmasını şeklinde söylüyorum. Bu şekilde

Eğitim de güç kullanımına inanıyormusunuz? Güç Kullanımı gerekli midir?

Güç kullanmak, eğitimde yani şiddet boyutuna giriyor. O inanmıyorum. Ona eğer kullanılırsa bu yanlış olur. Zaten psikolojik ruhsal olarak karşısında bireyi etkiler, ona inanmıyorum. Kesinlikle yani sosyal telafi edici şeyleri yapmak lazım. Çözüm mesela bir masanın üstünü çizmişsin onu temizlemesi gerekir. Yani kesinlikle bir ıslak mendille veya başka bir şeyle ya da kâğıt atmamış. Sınıfta bile gördüğü bir çöpü alması lazım. Yaşadığı ortamı temiz tutması için bir arkadaşın örneğin bir gün. İşte yeni oldu. Bu matematik defterini tamamen bir sayfası böyle karalamış boyamıştı. bir öğrenci başka bir

öğrencinin 2 sayfa toplam matematik. 2 tenefüs boyunca bu defterin madem dedim, sen karaladım sen ne yaptın bu işi? O zaman sorumluluğunda alıyorsun. Bu defter alıyorsun, aynen arkadaşının defterini aynı konuları yazıyorsun ben nitekim de yazdı oturdu diye hiç itiraz etmeden yani bu gibi telafi edici yaptığının karşılığının olduğunu bilmesi lazım. Bu şekilde

öğrencilerin bağırmanın güç kullanımı olduğunu düşünüyor musunuz psikolojik olarak.

Bağırman bağırmadan devam etmek mümkün mü? O tartışmalı bir konu yani. Şimdi güç kullanımı bağırmanın şekle göre değişir. Hakaret boyutunda ya da rencide edici. Boyutta ya da ne diyeyim? Psikolojisini bozacak şekilde davranışlarda bağırıyorsa hayır onu ama zaman zaman da ses tonunu biraz sevdirecek şekilde çok aşırı derecede değilde varmak iyi bir şey değil. Kesinlikle kendi insanın kendi sağlığına. Ses telleri bademcikler yine de bazen zararları var ama pek bizim öğrencilerimiz çok hareketli adresi. Çok mümkün olmuyor açıkçası bunu başaramıyorum. Ben bunu çok istiyorum aslında. Yani deniyorum da bugün diyorum ki var mı? Onun gibi bir öğrenci var, başka aynı hareketli öğrenciler sadece bu değil 34 tane daha var. Bunlar kontrol etmek yani, çünkü verdiğiniz yönerge yi yada uyarıyı. Çok alçak ses tonuyla söylediğiniz almayı çocuk ya da öyle alışmış öncesi demek ki ailede öyle bir durum var, biraz sesini yükselttiğini o zaman. Duruyor başka türlü durmuyor. Yani. Bu şekilde

diğer öğrenciler nasıl etkileniyorlar varlığınızda?

Diğer öncelerde aslında tabiki öyle bir ortam değil, olumsuz hep gelince kesin. Yani onu görebiliyorsunuz. Mesela irkilmesinden. Çocuk demek ki bundan etkileniyor demektir.

Öğrencinin sınıfta mutlu olup olmadığını nasıl anlarsınız?

Jest yerlerinden beden dilinden anlayabiliriz. Yani baktığınız zaman bir insanın yüz ifadesinden. Gülümseyişi şeklinden gülümsüyorum diyor mu? Yani dalganın dalgın bakıyor bunlardan anlayabiliriz.

Eğitimde aile katılımı sizce gerekli mi? Aile katılımı gerekli midir sizce eğitimde?

tabiki Okul, öğretmen ve aile bu üçgendir. eğitim de bunlardan biri eksik olursa topallıyor eğitim yani.

ne açıdan dahil ediyorsunuz etkinliklere aileleri sınıfınıza?

sınıfa aile ne açıdan da şey yapıyoruz. Şimdi aile ile ilgili. Tabiki her işe ailenin yarısı direktif vermesi ya da sizi bir şey dikte etmesi ya da akıl vermesi şeklinde değil. Bunları kabul etmiyorum. Böyle yapmak isteyenler de var. Kesinlikle bunun yolunun da açmam. Nasıl mesela öğrenci ile eğitim öğretimde işbirliği şeklinde varsa eksiklikleri onu paylaşmak varsa yanlış yaptıkları yanlış ilerledikleri bir yol varsa onu düzeltmek şeklinde olabilir. Ya öneriler olabilir her zaman bunu söylüyorum, önerilere açığız, eleştirilere de açığız ama yıkıcı eleştiriye değil, kötü niyetli bazı insanlar da olabilir. Bu da yıkıcı eleştiriye başvuruyor. O da insan için iyi bir şey değil yani bir eğitmen için.

Öğrenci ve aile ilişkisinin sınıfa etkisi hakkında ne düşünüyorsunuz? Peki ne kadar etkiliyor sizi sınıfı?

Öğrenci aile ilişkisi tabiki çok etkiler çünkü çocuğun ilk davranışlar aile şekillenir. Dolayısıyla çocuk ailede kötü bir. Aile, çocuk ilişkisi varsa bu sınıfa da yansıyor. Diyelim

ki çocuk ailede mesela şiddet görüyorsa bunlar var, tespitler var. Bu konuda aynı şekilde burada da o şeyini durumunu devam ettiriyor. Yani o da burada aynı şekilde şiddet kullanıyor arkadaşlarına karşı. Örneğin birbirimizin ifade ettiği. İşte vurarak oynuyor. Yani babayla o çocuk vurarım. Burada da aynı çocuk gün boyu böyle vurarak oynuyor. Demek ki bu aileden gelen bir şey var. Yani her türlü olumsuz davranırsanız bir temeline indiğimizde ailede bir eksiklik var. Bu konuda bir durum var. İyiye de aile gerçekten orada çok iyi yansıyor. Kötüyse de kötü şekilde yansıyor ya da kötü muamele görüyorsa çocuk her türlü kötü muamele olabilir. Mesela diyelim ki bir öğrencimizin annesi. Yani ismini söylemeyeyim. Şey. Eşya fırlatıyor, çocuğu çocuğu olabilir mesela örnek. Şimdi bu çocuk şiddete eğilimli olur mu, olmaz mı olur? Her şey ailede başlıyor, okulda devam ediyor. Okul tamamen yüzde 100 öğrencinin davranışını değiştir diye bir şey yok. Okul pekiştirir, tabiki olumlu davranışları gösterir ama bir alışkanlıkları yerleşmiş davranışları varsa bu kökünden değiştirmek çok zor. İyileştirilebilir, eğitimi etkilemeyecek düzeye boyuta getirilebilir yani ancak okulun yapacağı onlardır.

Veli memnuniyeti hakkında ne düşünüyorsunuz?

Hocam evet aslında derin memnuniyeti önemlidir. Tabiki bir hizmet alan var, hizmet veren var, hizmet alan konumunda hizmet veren konumunda. Hizmet alan ne kadar memnun? Sizde yaptığınız işlerin tabiki memnun olursunuz. Yani demek ki yaptığımız hiçbir şey kabul görüyor, verimliliği var, başarılı olduğunu kabullenmiyor diye düşünebilirsiniz. Evet, veli memnuniyeti önemli her zaman için.

Buradaki veli profili nasıl değerlendiriyorsunuz?

Veli profili biraz Ne diyeyim? Biraz sınırlarını çok. Geçirilmediği. İçerisi var, burada kültürü var. Birazda her şeyi ben bilirim, yani böyle size bazı şeylere göre dikte ettiren bir veri topluluğu var. Hepsi değil ama genelde çoğunlukla öyle yani bir insan. Eğitim gördüğü ya da çalıştığı alanla ilgili bu alanın çok iyi bilebilir. Bunun dışında bazı konularda fikir sahibi olabilir ama bizim velilerimiz yerine göre psikolog yerine göre öğretmen yerine göre doktor bakıyorsunuz. Yani bazen sizi hiçbir şey sayabilirim bu şekilde yani burada kültürümüzü kültürlü. Ama bunu yani kültürlü olmayı ya da bilinçli olmayı çok değişik şekilde yorumlanıyor burada. Yani insanın işine karışma ya da ona yaptığı işi öğretmen şeklinde ya da dikte ettirme şeklinde ya da ayar verme mesela hiç unutmam. Üçüncü sınıfa geçtim, ilk geldiğimde bir veli birkaç gün sonra geldi, ayar vermeye kalktı dedim. Tamam, hadi bakalım sen bana bir ayar veriyor kadar koştuk gittik. Normal konuştuk tabii ki. Evet böyle yani. Kendi istediği şeye getirmek için yani size bir ayar verme ayar, çekme gibi hiç de hoş olmayan çirkin tavrı girebilenlerde var. Veya mesela çocuğun durumunu kabul etmeyen çocuğun durumu adresi tamam görüyorsun zaten sen onu evde yaşıyorsun ama bir türlü kabul etmiyor. Onun çocuğu ona göre agresif değil. Sorunu kabul etmezsen sorunu nasıl çözeceksiniz?

Ne yapıyorsunuz peki bu durumlarda?

Durumlarda bu tarz durumlarda anlatıyorum zaten. Rehberlik Servisimizde var, ondan da yardım alıyoruz. Biz bildiğimiz doğruları anlatıyoruz. Bu sonuçta kabul ediyor, etmiyor ama genelde o tipte olanlar belli. bir saplantılı düşünceye sahip olanlar. Sonuna kadar savunuyor, yani onu tam olarak kabul etmiyor. Sorun.

Eğitimde değer yargılarınız var mı? Hocam olmazsa olmaz dediğimiz şeyler?

Değer yargılarımız, evet, tabiki değer yargılarımız var yani

Ne gibi değer yargılarınız var?

çünkü. Nasıl doğru yanlışa değer yargısıdır. bir yani bir şey doğru. Yani etik kurallar var, etik davranış var. Yani hem çalışan için var öğretmen için hem aslında öğrenciler için var mesela. Değerlerimiz var, hoşgörü, sevgi, saygı, barış içinde yaşamak. Gibi sıralayacağız. Bunlar yani çocuklarda da yerleşmesi gereken ya da merhamet. O agresif olan ya da birbirine şiddet kullandıkları bir acıma duygusu, merhamet aşılınmış olsa birbirine o denli şiddetli uygulamalar aslında merhamet çok önemli. Yani orada çok önemli olduğunu da görüyorum. Yani örnekleriyle aslında bu değerler eğitiminde varya orada o konuları işlemek lazım. Yani zaman zaman işliyoruz. Bazı örnekler alıyoruz. Bunun biraz da oyunlaştırabiliriz. Bununla ilgili küçük oyunlar şeklinde de olabiliyor. Aslında eğitimde çok önemli olan bir şey değerler eğitimi yani değerlere bir önem vermemiz gerekiyor.

Eğitim tanımınız nedir?Sizce eğitim nedir?

Eğitim biliyorsun. Eğitim bir süreçtir. Yani bir tek tükenmek bilmeyen anne karnında başlayıp aslında beşikten mezara kadar deniliyor ya daha öncesinde başlıyor. Yani. Eğitim genel bir tanıımı var bu tanımın dışında. Birey istendik davranış kazandırmak istendik verdiler bir davranış kadar kısaca söyleyebiliriz. Demek ki burada istenmedik davranış gösteriyorsa çocuk. Eğitimde bir eksik var tamamen öğrenciye veliye bulamazsınız. Yani okullarında bulunan bir eksikliği var. Belki bizim üreticilerinin de bizlerin de eksikimiz olabilir. Biz 4 dörtlük bir eğitimci değiliz. Yani kendimizi zaman zaman yeni değil. Ne yapmamız lazım? İşte olumsuz davranışlarının sebeplerini araştırmak lazım. Yani istendik yönde davranış göstermiyorsa bu davranış süreci eğitimde bir süreçtir. Süregelen bir süreçti. O açıdan baktığımızda mutlaka bunu ne yapmamız lazım? Çocukların davranışlarını davranış ölçeği diye bir şey var. Yani bunu kullanabiliriz. Yani o konuda da önemli işte eğitimi sadece öğretme değildir. bir davranış kazandırma dır, eğitme dir. Yani çocuğu etkilemeden etmeye kalkanlar zaten boşuna çaba gösterirler. Emek harcadılar yani davranışlarını etkilemede iyi bir insan iyi bir vatandaş, hoşgörülü bir kişi olarak ya da merhamet duygusuna sahip. Yani iyi bir insan olarak yani bu iyi bir insan olmak. Evrensel bir şeydir yani kesinlikle yani şu izin ya da bizimle yetiştirmek değil amaç orada yani ben anlatayım bu.

İdeal okul yönetim sizce nasıl olmalı?

İdeal okulu yani geçen bir şey okumuştum. Amerika dan bir örnek vereceğim, ben gerçi Amerikan sistemini pek beğenmem amerikaya da pek hoş görüyle bakmam. Çünkü dünyada yaptıkları ortada orada. Okul müdürlerinin seçimi ile ilgili bu okul müdürler bir yıllığına seçiliyormuş. bir liderlik şey sağlayacak diploması olacak. Daha sonra bir yıl sonra tekrar değerlendiriliyor. Eğer hak ediyorsa devam ediyor. Bu şekilde işliyor. Aslında okul Müdürlerini çalışanların seçmesi aynı şekilde bir liderlik kesin olması lazım. Bence bir liderlik eğitimi koyulması gerekir yani çünkü çoğu okul müdürü halkla ilişkilerde çalışanla ilişkileri bilmiyorum. Ne yazık ki onun duygularını anlamıyor. Yani tamamen kendi dediğini dikte etmeye çalışıyor. Uygulamaya çalışıyor, ona göre doğru o belki öyle görüyor yani belki o çalıştığı yerlerde de o şekilde. bir müdürle çalışmıştır. Ondan etkilenme de söz konusudur. Çünkü biliyorum bunu çok yakından biliyorum. O tarzda bir şeyler genelde bu mutfakta yetiştirme deniyor. O orada liderlik eğitimi almamış. bir müdürün yanında müdür yardımcısı olmuş diyelim devam etmiş, daha sonra müdür olmuş. Onun düşüncelerini ya da yönetim tarzını katmış, o yolda ilerleyelim yanlış yani

her konuda okuldayım diye alınan ya da öğretmenlerle ilgili alınan kararlarda mutlaka çalışanların. Desteğini ve görüşünün alınması gerekir. Yani yani bir ekip olarak düşünmeli. Yani ekibin bir parçası yok. Lideri müdür se diğer tamamlayıcı parçalar bir puzzle gibi düşünürsek öğretmenlerdir aslında bunlardan eksik olursa veya tamamen bu parçalar kendisi koymaya çalışsa o bir sağlıklı bir yönetim tarzı değil.

Okul müdürlerinin ya da Idarecilerin sizce öncelikleri neler olmalı?

Öncelikleri neler olmalı? Önce insan olmalı bence önce insan insanların duygularını olduğunu bilmeden okul müdürü idare tamamen bir şey ifade ettiğinizde sizi dinlemiyorsa aynı kendi bildiğini yapıyorsa bu iyi bir yönetim tarzı değil. Bizim burada okulumuzda yani bir şey ifade ettiğinizde. Sizin bu görüşünüze ilgili olarak dikkate almadığını çok net görebiliyorsunuz. Burada yaşıyorsunuz, zaten yaşarım, yaşanmış olaylardan da bu mevcut. Yani ben her şeyi bilirim demek doğru değil idareye göre. Yani şimdi burada bu mesleğe yıllarını vermiş, 20 yılın üzerinde eğitimciler var. Yılda önemli çalışan olarak eğer bir şeyi incelenmedi. Nedir yani bu okul kültüründen zarar verir mi? Bu acaba ileride çözüm odaklı ilerler. Sorun odaklı ilerler ya da kronik bir soruna dönüşür. Yani bir eğitimci daha iyi, bir iş için yani bir sınıf öğretmeni işin mutfağındadır. Dolayısıyla karşılaşacak. Daha önceden sorunlar daha önceden sezebilir yani onca yıl bu mesleği yaptığını göre. Dikkate alınmalıdır her zaman için yani ama şöyle olur saçma sapan bir şey söyler. Dikkate her şey alınacak diye de bir şey yok. Yani çok akla hayale gelmedik ya da kanunlara, yönetmeliklere uymayan bir şey talep esnekliği bulunursa bunlar reddetme hakkı var tabii ki. Yani her şeyi kabul edecek bir şey yok.

Sizi meslekte neler motive eder?

Meslekte benim moral değerler daha çok motive eder. Yani özellikle moral değerler bu çok önemli. Başka. En önemlisi, o benim için başka bir şey yani. Moralim yüksek olursa sıra daha iyi verim ayağım geri gitmez yani şimdi moraliniz olmadığı durumda ne yapıyorsunuz? Daha iyi işte kendin kendi işte psikolojinin bozuk, huzurunuz olmayan bir şekilde gidiyorsunuz. Bu sefer de o sizin 100 ve beden beden dilinizi mimiklerinizde çocuklar sizin moraliniz olduğunu zaten. Anlıyorsan, çok temizle baktığımızda moral değerler çok önemli. Bence öğretmen için en önemli şeylerden bir tanesi.

Motivasyonunuzu neler düşürür?

Motivasyonu mesela verinin gel diyelim ki sizinle tartışması düşürür. bir idarenin sizi dinlememesi düşürür. Öğrencinin çok saygısızca ya da. Mesela size karşı gelen bir tutumu veya. İşte. bir öğrenciye yakışmayacak, öğretmene söylenecek sözler söylemesi de morali düşüren şeylerden olur ve yönetimin sizinle ilgili aldığı kararların sizin tamamen aleyhimize olması, huzurunuzu bozması bunlar düşürür.

Aynı okulda çalışan öğretmenlerin sizce fikir benzerlikleri olmalı mı, eğitime, çocuğa bakış açıları aynı olmalı mı?

Aynı çocuğu aynı olması. Şart değil yani herkesin bir eğitim felsefesi bildiğim bir şey var. Yaklaşım farklı olur ama yaklaşık olarak aynı şeye hizmet eder. Yani bu yani. Aynı olmak diye bir şey yok. Yani bir elin 5 parmağı bir mi farklı boyutlarda farklı hizalarda. Dolayısıyla öğretmenlerin de zaten konuştuğumuzda herkes meseleye farklı açıdan baktığını görüyoruz yani. Öteki zaten tekdüzelik monotonluk olur. Yani herkes aynı şekilde düşünürse orada bir şey olmaz. Çeşitlilikte olmaz. Yani öteki bakımından

çeşitlilik ve zenginlik kültürel bir zenginliktir. Aynı zamanda bir evlerde o şekilde yetişti zamanda kültürel bir zenginlik ortaya çıkar.

Peki bu kurumda öğretmenler arasında dayanışma görüyor musunuz? Nasıl değerlendirdiğini açıklarmısınız?

Mesela sosyal faaliyetleri ve diğer açıdan mı?

Genel olarak

Yani iletişiminiz ilişkilerinin kötü değil iyi ancak dayanışma açısından hem dayanışma sadece diyelim ki evlenene altına almak efendim ya da bir müdürün sonra hediye almak şeklinde miydi? Tamamen öyle değil. O da bir dayanışmadır ama her konuda dayanışmadır. Diyelim ki bir öğretmen norm fazlası oluyorsa diğer öğretmenler de buna en azından sözlü olarak bunun salmıyorlarsa yani norm fazlası olduğunun yanlış olduğunu ve okul idaresinin. Bu konuda yanlışlar yaptığını da bu konu ile ilgili okul müdürüne gidip konuşmuyorsa bunu olağan karşılayıp hatta keyif alıyorlarsa demek ki o kadar bir dayanışma yok demektir. Eğer bir kişinin başına bir şey geldiğinde diyelim ki bir haksızlığa uğradığında eğer kimsenin sesi çıkmıyorsa yine dayanışma yok demektir. Sadece bir para toplayıp bir şey hediye almak. Tamam o da bir dayanışma örneği ama genelde bizim mesleğimiz birbirinden kopuk. Yani insanlar ben öyle gördüm yaşadım mesela. Nur tarafından norm fazlası oldum. 2 kişi sadece sözlü olarak biz engelleyecek bir durumları yok diyen ben norm fazlası olmuşsun benim okulda bırakacak bir durum yok. Öğretmenlik yetkisi de yok yani en azından insanı onure eder bir-2 cümleyle yani bu haksızlık bunu böyle yapmayın demek veya sizin yaptığınız doğru bir şey değildir. bir öğretmen mağdur etme gibi bir şey değil, siz idareci olabilirsiniz ama yarın da buradan bir şey olduğunuzda size bu kötü öğretmen muamele ediniz yani hiçbir zaman. Öğretmen gözünde unutulmaz, yani öyledir. Orada 2 kişi dışında hiç kimse hatta yani gitmemizi savunanlar mesela oldu. Hiç kimsenin umurunda olmadı. 2 kişi sadece.

Nasıl hissettiniz?

kötü hissediyorsunuz. Biz de cevap verdik. Tabiki bir gerginlik ortamı olmuştu mesela. Bazı konuşmalarda bunu imalı şekilde ifade ediyorlar. Cevap verdik yani. Bu da iyi bir şey değil. Başka benmi gördüm? Öğretmen camiası birbirini tutmaz, dayanışması zayıf bir düzeyde sadece o basit hediye alma boyutundan öteye geçmeyen bir

Neden sizce böyle hocam?

valla bilemiyorum, onun da sebebini bende çözemedim ama mesela asker polis mesela bu camia tutuyor. Birinin dayanışmaları çok iyi yani her konuda. A'dan z'ye yani dayanışma dediğin zaman bir konuda dayanışma olacak. Diğerini olunca a'dan z'ye olmalı. Dayanışma her zaman olmalı.

Hocam Son bir sorum daha var. Öğrencilerinize nasıl hitap ediyorsunuz?Değişkenlik gösteriyor mu?

Değişkenlik. Değişkenlik gibi yani tek düzey hitap etmiyoruz da mesela duruma göre değişiyor bazen mesela hitap ederken. Canım şeklinde ifade ediyoruz yavrum şeklinde ifade ediyoruz. Bazen işte. Aç. Değişkenlik gösterir. Yani aynı şekilde hitap etmiyorsun yavrum çocuğum diyorsun bazen boşa kızım, oğlum. Yani canlarım benim sevgili çocuklar gibi böyle ifadeler kullanıyoruz. Şu anda aklıma gelmeyen ifadeler kullanıyoruz.

Neye göre değişkenlik gösteriyor size göre mi? Onlara göre sınıfa göre mi?

Yani bu yok benim belli bir tarzım vardır. Öğretmenim hitap tarzı yani ona göre değişkenlik göstereceğini, sınıfa görüşünün diyelim ki durumuna göre değil ya da çocuk çok agresif yaramaz çocuğa da canım diyebilirsiniz. Yani orada bir tarzı toplumda yani ya size çok çektiirdin çocuğa da diye bilirsın canım yerine otur diye bilirsiniz yani. İşte öğretmen biraz daha kibar şekilde ifade ettiği durumlarda da işte çocuklar dinlermisiniz? Bakar mısınız işte ben sizi dinlemediğini görüyorum çünkü göz teması kurmuyor sunuz benimde gibi. Böyle kadere kullanıyoruz.

Tuğba

Hocam branşınız nedir?

Ben sınıf öğretmeniym,

Meslekte kaçınıcı yılınız?

24 yıl bitti 25 e giricem.

Daha önce hangi İlçelerde çalıştınız.

Ben hep istanbul'daydım. Daha önce sözleşmeli olarak bir. Kırklareli'nde ingilizce öğretmenliği yaptım. Onun haricinde 24 yıldır istanbuldayım.

Bu okul tercih etmenizın özel bir sebebi var mı?

Evime yakın olduğu için tercih etmiştim. Sadece

kaç yıldır buradasınız?

24 yıldır, 24 yıl.

Peki bu mesleği tercih etmenizın özel bir sebebi var mı?

Aslında ilk başta deyince konuştuk. Sen de öğretmenlikle ilgili ama daha sonradan ben çocukları sevdim. Yani ilkokul çocuklarıyla uğraşmak, daha eğlenceli, daha zevkli. Büyük öğrenciler büyük sınıflarda kiler daha problemlı olduğu için ilkokul öğrencileriyle ben mutluyum. Onları seviyorum.

Ailenizde öğretmen olan başka bir yer var mı?

Yok.

Sizin için çocuk ne demek?

Çocuk aslında gelecek demek, yani onun güzel şekillendirdiğini, zaman size geri dönüşleri çok güzel olacağına inanıyorum. Ben bence gelecek demek.

Peki hangi sıfatları kullanırsınız? Onu tanımlamak için neye benzetirsin?

çocuğu neye benzetiyorum? Güzel bir soru. Ö. Çocuklar yutulması gereken yani nasıl diyeyim size böyle bir çiçek gibiler ya. Yetiştirilmesi gereken siz ne verirsiniz onu alıyorlar. O kadar saf ve temizler ki sizin öğrettikleriniizle yol alıyorlar. Öyle söyleyeyim

Okulu Peki nasıl tanımlıyorsunuz? Okul ne demek sizin için?

Okul kural demek

Sadece kurallardan oluşuyor diyorsunuz.

Evet

ilk okul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz?

Hatırlıyorum tabi nurhayat bilgiç, hiç unutamadım.

Nasıl birisiydi?

Çok otoriter bir kadındı. Yıllar sonra karşılaştığımızda bizi çok sevecenlikle karşıladı. Ama otoriter olması heralde biraz daha bendede otoriterliğe şey oldu. Sebep oldu. Daha ben kuralcı mesela sınıfta kurallarım olsun isterim.

Ne gibi kurallarımız var sınıfta?

Ya sınıfta mesela bir birine saygı göstermek gibi kurallarım var. Çocukların birbirlerine saygı göstermesi büyüklerine saygı göstermesi. Ondan sonra nasıl diyim? Yani mantıklı kolyeler konuştukları zaman herhangi bir problemimiz yoktu. Gereksiz konuşmalarına mesela karşıyım yani bu şekilde

nasıl ayağa kalkmak izinsiz dışarı çıkmak vs yemek yemek gibi şeyler mi?

yok.

Otorite sizin için ne ifade ediyor?

Otorite benim için kurallara uymak anlamına geliyor bence.

Peki eğitimde güç kullanımına inanıyor musunuz? Fiziksel ya da sözlü ya da psikolojik kullanılıyor mu sizce? Eğitimde bunlar?

Psikolojik olarak kullandığın zaman aslında çocuklar daha büyük hasar veriyor. Fiziksel olarak uyguladığınızda belki 10 dakika 20 dakika ya da bir saat 02 saat bir geçerliliği var ama ben. Aslında. Bazen dayak cennetten çıkmadır da derler ya her çocuk bunu hak etmiyor tabi ama bazen sizi o kadar çileden çıkaran çocuklar vardı. Ha çocuklara desen ki şiddet uyguluyor musun? Hayır, uygulamıyorum. Kendimi çok zor tutuyorum ama hak eden çocuk var mı? Gerçekten var.

Bunu neye bağlıyorsunuz? Niye hak ediyorlar peki?

Neyi neden hak ediyorlar? Çocuk? Çünkü aileden atılarak gelmiş her dedikleri yapılarak gelmiş. Herhangi bir kural verilmemiş. Yani sınıfta işte az önce de dediğim gibi. Yemek yemeyi ona göre serbest kalkıp yatmak ona göre serbest serbest. Yani bir okul ortamı ise bazı disipline uymak gerekir. Nasıl askeriyede disipline uymadığı zaman işler yürümüyorsa burada da aslında kurallara uymadığı zaman işler sarpa sarmaya başlıyor. Ama oturduğu oturup da yani çocuğa şiddet uygulamıyorum ama en kötüsü de dediğim gibi psikolojik şiddet Çocuk bunu hiçbir zaman unutmuyor yani.

Disiplin anlayışınız nasıl? Disiplinli biri misiniz?

Bu kadar kural dedim dedim. O kadar da disiplinli bir insan değilim aslında. Çünkü çocuğa 2 bağırıp ondan sonra da gidip saçını okşayan bir tipim yani öylede olunca birazcık kendi kendime aslında ne yapıyorum? Kendi kendimi seviyor muyum? Kendi

kendime çatışıyorum yani ya? Çünkü yinede hani düşünüyorsun? Tamam, onlar birer birey ama çocuk sonuçta çocuk her şeyi yapar diyorsun ama çocuğa doğruyu ve yanlışını seni söylemem gerekir ki akıllı olan zaten çocuk doğruyu hemen kavrayıp veriyor. Biraz daha geç algılayan bir çocuk bunu belki 5 sene sonra anlayabiliyor. Öyle kendimle arada çelişki var yani?

Peki disiplinli öğrenci sizin için nasıl davranmalı, nasıl davranırsa disiplinli olur?

Mesela derse girdiğimde kitabını defterini açmış olan öğrenci disiplinli bir öğrencidir. Mesela kuralları söylediğin zaman Çocuk bu kurallara uyuyorsa işte sınıfta koşturmak gibi arkadaşının sözünü kesmemek gibi kurallara uyuyorsa bu çocuk disiplinli bir çocuktur artı çalışma bakımından da derslerini çalışma sorumluluğuna sahipse, bu çocuk disiplinli bir çocuktur bence.

Sınıf yönetimi hakkında ne düşünüyorsunuz, metotlarını var mı? Bununla ilgili kullandığınız?

Ya biz çocuklarla genelde oyun oynayarak yapıyoruz, eğleniyoruz yani öyle diyim. Kızdığım zamanlar oluyor tabi ama genelde çocuklar eğlenerek ya da onlara güler yüzlü davrandığınızda onların dilinden konuşmaya başladığınızda daha kendilerini mutlu hissettikleri için bu kuralları da aslında daha çabuk uyuyorlar, öyle değil.

Bir öğrenci sınıfta mutlu olup olmadığını nasıl anlarsınız?

Gözlerinden anlıyorsun. Birçok belki klasik bir tabir ama gerçekten bir çocuğun gözünden anlıyorsun yani

Mutsuzluğu süren bir çocukla ilgili. Peki neler yapıyorsunuz? Ya da hiç böyle bir durumla karşılaştınız mı?

Mesela şimdi atıyorum. En basit yakın zamanda bizim sınıfımıza yeni bir tane 2 tane öğrenci geldi. bir arkadaşının yanına oturdum. Çocuk o kadar mutsuz ki gözlerini böyle ağlıyor. Yani kendi ağlamasın, gözlerin içi ağlıyor, çocuklar oturdum, konuştum işte yeni bir arkadaşım geldi, ona da zaman tanıman lazım. Senin de ona yardımcı olman lazım. Çünkü o senden daha farklı bir ortama geldi çocukla konuştum çünkü ilk başta yanındaki arkadaşın istemediğim için eşyalarını falan çöpe atmaya başladı yani o derece. Ondan sonra. Konuştukça konuştukça o da normale döndü. Öteki de tabi daha yeni geldiği için o da ona alışmaya başladı. Orta yolu bulmaya çalıştım yani. Bu şekilde

Buradaki veli profili nasıl değerlendiriyorsunuz bu çevredeki?

Ya burda veli profili şey biraz karma. Yani eee. Eskiden daha çok vardır, insanların çoğu sonradan görmeydi. Yani öyle olunca da çocuklarını aşırı bir şeyim artma söz konusuydu. Kendi yapamadıkları şeyleri çocuklarının yapmasını ya da sizin yapmanızı istiyorlardı. Gittikçe daha böyle bir akli başında insanlar gelmeye başladı öyle diyeyim ben.

Veliler ile iletişiminiz nasıl?

Bu bölgede bir sıkıntım yok.

Kurallarınız var mıdır? Peki veliler ile iletişiminizde ya da veliler ile alakalı sadece onları ilgilendiren?

Sadece akşam 8 den sonra beni aramalarını söyledim, çünkü o da benimle özel hayatım var. Onun haricinde her istedikleri zaman bana ulaşabilirler. Öyle bir sıkıntımız yok onlarla

Eğitime katılımları ile ilgili gerekli mi sizce? Bir aile eğitime katılmalı?

Benim öğrettiklerimi tekrarlayıp onlar üzerine çalışmalar yaparsa bir problem yok ama kendi başına hiç bilmediği çocuğun bir konuyu öğretmeye kalktığınız zaman çocuk da çelişkiye düşüyor. Bu sefer farklı bir şey öğretiyor. Benim öğretme metodu farklı. Çocuk ikilemde kalıyor. Bu yüzden öğretmediğim şeyleri konusunda öğretmeyin diyorum ben onlara. Çünkü sabırları da yok. Hani öğreticem derken Daha çok batıyorlar işi. O yüzden o konuda onlarla konuştum. Genellikle benim öğrettiğim şeyleri ya da benim metodunu uygulayarak çocuklara devam ediyorlar.

Sınıf içi iletişimin ne kadar önemli sizce? Bu konuda neler yaparsınız?

Çocukların arkadaşlarıyla benimle mi?

çocuklarla çocukların kendi arasında?

Ya genelde ben konuşmayı tercih ediyorum. Çocuklarla birebir konuşuyoruz, sınıfça konuşuyoruz. Bazen bunu oyunlarla anlatmaya çalışıyoruz. Dramalaştırıyoruz olayı. Bu şekilde iletişim. Daha sık olmalarını sağlıyorum mesela genelde onlar birbirleriyle oynarlar. Benim sınıfım fazla bir sınıflara bulaşmazlar genelde

neden sizce?

Ya neden? Şimdi öbür sınıflarda bir problem olduğu zaman öbür arkadaşlar muhatap olmak daha zor ama kendi sınıfındaki öğrenci ya da veli ye ulaşmak daha kolay. O yüzden kendi aralarında oynamayı tercih ediyor. Gerçi öbür sınıflardan arkadaşları var, onlarla oynuyorlar. Ama hani mesela yaramaz çocuklar var okulda onlarla iletişime geçtikleri zaman kendileri sıkıntı yaşıyorlar. Bunların farkına vardıkları için kendileri de vazgeçiyorlar. Zaten bu olaydan

Yaramaz çocuk kime denir sizce?

Karşısındakini aslında zarar veren çocuk diyim.

Şiddet Eğilimi mi?

Evet Şiddet eğilimi.

Bunu da aileye mi bağlıyoruz peki yoksa kişisel mizaç önemli mi sizce?

Yetiştirilme diyelim biz ona. Çevresel sadece ailede değil.

İdeal bir okul yönetimi sizce nasıl olmalı?

İdeal okul yönetimi.

Sizin için. Nasıl olmalı?

Çocukları aslında daha çok değer veren. Çocuklarla iletişimi daha iyi olan. bir okul bence yani. Ne bileyim. Şu anda çocuklar için tamam çocukları özgür bırakıyoruz diyoruz. Ondan sonra işte oyun alanları var falan filan diyoruz ama çocuklar kendilerini gene de böyle bir baskı altında hissediyorlar.

Neden sizce? Nerden kaynaklanıyor sizce bu baskın?

Ya rahat hissetmiyorlar herhalde kendilerini. Yani istedikleri kadar. Düşünceleri söylense de yapılmadığını düşünüyorlar. Mesela bir dilek kutusu konuda o dilek kutusunun içerisinde benim öğrencilerim işte bir sürü dileklerini yazmışlar. Atmışlar bana geliyorlar diyorlar ki öğretmenim hala daha dilek kutusu açılmadı. Bunların içine gerçi istekleri de çok uçuk şeyler olabilir ama çocuk düşüncesine değer verilmediğini düşünüyor. Mesela onlara bir mantıklı olarak bir geri dönüş yapıp açıklanabilir böyle diye düşünüyorum.

Öğretmen açısından okul yönetimi sizce nasıl olmalı?

Öğretmenin motive edecek. Çalışmalar yapılmalı mesela ayda bir toplantı yapılmalı, okul içinde değil, okul dışında öğretmen arkadaşlarımız da aslında birbirleriyle daha çok kaynaşmasını sağlayacak olan aktivasyonlardır bunlar.

İhtiyaç olarak mı düşünüyorsunuz?

Bence ihtiyaç.

Siz şu anda peki okulda motive misiniz? Motivasyonunuz nasıl?

Eskiye göre daha iyi.

Eskiden neden daha azdı?

İnsanlardan kaynaklanıyor. Yani insanlar birbirlerini hakkında arkasından falan konuşurlardı. Öyle şeyler vardı. bir sıkıntılar vardı.

Şuanda mevcut öğretmenlerde mi?

Hayır, o grup gitti zaten. O yüzden böyle kendimi burada.

Peki grup dayanışması nasıl? Öğretmenler arasındaki dayanışmayı siz nasıl değerlendiriyorsunuz?

İnsanlar birbirlerine karşı saygılılar, yani kimsenin kimsenin arkasından konuştuğunu düşünmüyorum. Daha yardımseverler. Diye düşünüyorum.

Bu da iletişimi etkiliyor. Peki sınıfa nasıl motive giriyorsunuz ya da motivasyonu düşük olduğunda bunu nasıl yukarı kaldırıyorsunuz?

Güzel bir soru.

Kişisel böyle metotlarını var mıdır?

Ya aslında ben kendi kendimi motive etmeyi sevdiğim için heralde yani güzel şeyler düşünerek ne bileyim ben ya da çocuklara bakıyorum bazen onların gözlerine bakıyorum gerçekten ondan sonra bakıyorum onlar mutlu. O zaman içimde böyle bir bugün daha güzel geçebilir diye bir düşünce geliyor. Ve daha bir şevkle çocuklara sarılıyorsun o zaman yani çünkü bu sene benim işim yapacak bir şey yok. Yani değiştiremeyeceğim emekli olana kadar.

Peki aile ve öğrenci arasındaki iletişim Sınıfınıza nasıl yansıyor ya da size nasıl yansıyor? Olumlu ya da olumsuz durumlarda?

çocuklar o kadar saflar ki ailede yaşanan her şeyi gelip sizi ertesi günü anlatıyorlar. Bu bazen bir dertleşmek adına oluyor, bazen bir sevinçlerini anlatıyorlar. Ailede ne var ne yok yani siz öğreniyorsunuz çocuklardan gerçekten.

Peki bunu bilmek sizi nasıl hissettiriyor?

Ha mutluluklarını paylaşmak güzel ama bazen sıkıntılı durumlar oluyor. Çocukla konuşuyorum işte. Yapılması gereken yada işte kafasına takmaması gereken şeyleri. Eğer bakıyorum ki çocuk hala daha aynı durumda kendini kötü hissetmeye devam ediyor ya da ailedeki problem devam ediyor. Direkt aileyi arayıp konuşuyorum. Aileyle çocuğa siz niye bu kadar her şeyi çocuğa söylemek gerekiyor ya da çocuğun yanında yaşanmaması gerekiyor bazen. Onları bir hatırlatıyorum. Veliye o zaman bunlarda bir kendilerine gelmeye başlıyorlar. Çünkü mesela ben daha önceden ki sınıflarında çocuk bir geldi. Anne baba ile kavga etmiş çocuğu babası sinirlenmiş. 5 parmağının izi vardı, ertesi sabaha kalmış yani. Düşünebiliyor musun? O çocuk zaten o gün mutlu olması mümkün imkanı yok ki. Ben çocukları ne kadar konuşsam da en sonunda veli yi çağırdım. Yani sen ne yapıyorsun? Dedim. Daha bu çocuk 5 yaşında, 6 yaşında yani. O zaman işte onlar da olayın farkına vardığımız zaman kendilerine bir çeki düzen vermeye başlıyorlar.

Değişim Görmüş müydünüz?

Gördüm, gördüm.

Çocuğu etkiledi. Tabi

tabi etkilemez mi

Veli memnuniyeti Hakkında ne düşünüyorsunuz?

Okulla ilgili

yani sizinle okulla?

Sizi öğretmenim böyle bir misyonu var mıdır olmalı mı? Ya aslında. Nasıl diyeyim? Size aslında çocuklara karşı daha sevecen, daha sabırlı gördükleri zaman. Daha böyle yakın gördükleri zaman onların da size bakış açıları daha farklı olmaya başlıyor. Öbür türlü tamam ben otoriteyi severim. Kuralcı bir insanımdır. Bu hayatımda da böyle yani. Öyle çok rahat bir insan değilimdir ama zamanla sizi tanıdıklarını için. Bu dengelenmiş oluyor öyle diyeyim yani ikisi bir arada hem sevecenlik hem kural ikisini dengelediğini zaman. Veli de anlıyor ki tamam, bu öğretmenler sıkıntı yaşamam ben.

Peki veli memnuniyetsizliğini gördüğümüzde bu sizi etkiliyor mu?

Tabiki etkiliyor.

Bu durumda ne yapıyorsunuz, nasıl başa çıkıyorsunuz?

Ya valla veli ile konuşuyorsunuz yani çocuğun bir problemi varsa ya da birinin kendi bir problem varsa herkes birbirini sevmek zorunda değil dedim. Daha önceki toplantılarında da ama herkes birbirine saygı göstermek durumunda. Çok da benimle ilgili bir sıkıntın varsa benim öğretmenlerinden şikayetçi isen zaten kimse kimseyi zorla tutmuyor. Burada diyorum. Yani yüzlerine karşı açıkçası genelde kalmayı tercih ediyorlar. Böyle söyleyince.

Çalıştığımız kurumlar arasında en çok aklınızda kalan bir bölgede okul var mı?Çoğunluk burası tabi?

Evet çoğunluk burası olduğu için tabi 24 senedir buradayım.

Kıyaslama yapamıyoruz ki idarecilerin kıyaslama şansımız olsa?

Yani okul idaresi olarak kıyasladığınızda en iyi anımsadığım bir idare var mıydı hiç oldu mu?

Yani daha uzun süre çalıştığım bir idare olmuş olabilir. 10 yılı aşkın bir süre ilk geldiğim müdürle çalıştım. İnsani olarak hani idareci olarak belki çok vasıflı ya da işte çok otoriter bir insan değildi ama insani ilişkiler olarak insanları tanıma açısından iyi bir müdürdü öyle diyeyim size. Yani.

peki aynı okulda çalışan öğretmenlerin sizce eğitimi çocuğa bakış açıları aynı olmalı mı?

Herkesin farklı olmalı. Herkes aynı olamaz ki

Farklılıklar sizce kaos yaratır mı? Ya da bir kıyaslama?

Ya yaratabilir ama farklılık da çeşitliliktir. Herkesten öğreneceğiniz bir şey vardır. Belki sizin bir yanışınız var. Onun yaptığı eğitim şekli ile ondan bir şeyler öğrenebilirsiniz. Herkesin aynı olması bence hiç mantıklı değil.

Peki son sorum. öğrencilerinize iletişiminizde hitap şekliniz nasıl? Özel bir hitap şekliniz var mı? Değişkenlik gösteriyor mu?

Ya genelde çocuğum derim. Bazen tatlım derim. Bu benim halet ruhuna bağlı, genelde tatlımı kullanırım ama ya evladım da duyuyorum ama genelde tatlım derim yani.

Nasıl dönüş alıyorsunuz çocuklardan?

Mutlu oluyorlar.

Kamil

Hocam merhaba

Merhaba

nasılsınız?

Teşekkür ederim, sizler nasılsınız?

Teşekkür ederim Branşınız Nedir?

Sınıf Öğretmeniyim.

Meslekte kaçınıcı yılınız?

25 inci yıl çalışıyorum?

Peki daha önce hangi illerde ilçelerde görev yaptınız?

Amasya çalıştım, Samsun bölgesinde çalıştım. En son çocuğunun üniversiteyi kazanmasından dolayı istanbul'a geldi.

Bu mesleği neden tercih ettiniz?

Bu mesleği öğretmenlik mesleğini aslında seviyor idim. Birde garantili bir meslek diye devlette ataması atama yaptığı için onun için tercih ettim diyebiliriz.

Ailenizde başka öğretmen olan bireyler var mı?

Tabiki var. Eşim Öğretmen, Ben abimin. bir öğretmen. 3 tane. Gelinimiz var öğretmen.

Sizin için çocuk nedir?

Benim için çocuk. Gerçekte sorduğün soru zor bir soru. Yani buna cevap vermek için biraz düşünmem lazım. Şöyle bir örnek verebilirim mesela. Yani bunu ben bir şey şöyle bir örnek vermek isterim, çocuk. Hamura benzer. Yani. Ailede başlar aslında çocuğun aldığı eğitimi olsun terbiye olsun, ahlâk olsun. Yani o şekilde bize gelir ama bize geldiği zaman çocuk mayası gelmiş vaziyette gelmiş oluyor hocam diye bizim fazla bir etkimiz olmuyor. Yaptırım olarak fazla bir etkimiz olmuyor, nasıl ulaşmış oluyor? Çünkü bazı şeyler onları değiştirmek de ister istemez zorlanıyoruz.

Çocukluğu hangi sıfatlarla tanımlarsınız?

Çocuk için sıfat. Düşüneyim biraz ama. Aslında zor bir soru. Neye benzer valla hiç bir şeye benzemiyor. Küçükken sevimliler. Ama, ilkokul döneminden itibaren. Bunları tutmak o kadar zor ki yeri yurdu. Belli olmayan bir şeyler aslında. Kontrol etmekte. Dinlemekten başına buyruk ta. Bu tip insanlarla bu tür öğrenciler çok çalıştım. Valla şimdi neye benzersin bilemedim.

+Hocam çalıştığınız bölgedeki veli profili nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Hocam. Veli profiline çok memnun değilim, işin doğrusu. Ben aşağı yukarı 5 yıldır tabi beşinci yılını bitti gibi 5 yıldır buradayım. Burası öyle bir bölge ki taşradan. Göç almış, orta direk diye tabir ettiğimiz bir kesim var, hatta onun 6 daha çok yani işsiz var. Gündeliğe gidenler var. Seyyar satıcılar var. Astroloji ile çalışanlar var, hiç işsizler var. Öyle bölgede çalışıyorum. Ben mesela bir örnek vermem gerekirse benim apartmanı'ndaki merdivenler temizliğe gelen. Benim velim. Ben ona şimdi nasıl anlatacağım bu şeyi? Sıkıntı mı? Çocuğuyla ilgili problemi yani çözme şansımız yok. Zaten kendini okuma yazması yok. Okula gitmiş. Ne okula giden eşi var. Onun içinde bayağı sıkıntı yaşıyoruz, ister istemez.

Veli toplantılarını ne Sıklıkla yapıyorsunuz?

Hocam valla işin doğrusu veli toplantılarına gelen mi var ki? Ya çoğunluk gelmiyor ki bize toplantısına.

Bu sınıf içindeki iletişiminiz nasıl etkiliyor? Çocuklarla diyalogu nasıl etkiliyor? Yani ailelerin olmaması süreçte.

Vallahi sınıf içindeki. Olayı tamamen çöl etkiliyor. Velilerle irtibat kuramadığımız zaman öğrencilerin de istediğimiz verimi başarıyı sağlayamıyoruz. Çünkü verdiğimiz ödevlerden geri geliyor. Evden destek alması gerekiyor çocuğun. Anne baba bir şey yok, edersek versin. Tamamen. Ödevi ben veriyorum dese de ben vermek zorundayım. Yani benim yüküm ikiye katlanmış oluyor,

Peki yapabiliyor musunuz bunu yeterince sağlayabiliyor musunuz?

Hocam nasıl yapacağız bunu? 30 kişi, 40 kişi, 45 kişilik sınıflar. Bunu yapmamız yapıyoruz desek yalan olur.

Peki veli memnuniyeti sizce gerekli mi? Eğitimde veli memnun etmek öğretmenin görevi midir?

Valla hocam veli memnun etmekten ziyade beni memnun etmesi lazım. Devletin önce. Ben memnun muyum ki. Hocam ya öyle bir soru sordunuz ki. Yani sonra ben memnun olmam lazım ki bende velinin irtibata geçeyim. Veli memnun değil belli beni memnun etsin.

Peki şöyle sorayım size ne memnun eder?Ne olmasını istersiniz yani motivasyonunuzu ne yükseltir?

benim motivasyonumu yükseltecek tek şey var. Hele bugünkü şartlarda ben geçim geçim derdi olmamalı. Yani ben geçiyorum geçinmiyorum diye kafamda bir şey kurlmalıyım. Yani sınıfa girdiğim zaman. Ben sadece derste odaklanmalıyız, öğrenciye odaklanmalıyız. Benim beynimin bir tarafında ödeyeceğim. Faturalar bir tarafında öğrenciler olduğu zaman benim başarımlarım da ister istemez motivasyonum da istersin ve düşüyor.

Peki okuldaki diğer öğretmenlerin nasıl değerlendiriyorsunuz?Onlarda da böyle bir motivasyon düşüklüğü var mı sizce görüyor musunuz?

hocam Hepsi aynı durumda, hepsi berbat durumda. Hiç mutlu insan yok maalesef.

Hocam peki okulunuzda gruplaşmalar var mı görüyor musunuz?

Hocam okulumuzda gruplaşmalar olmaz mı? Her okulda olduğu gibi bizim okulda gruplaşmalar var. Nasıl gruplaşmalar vardı diyeceksiniz? Eskiden okullarda yani bizim ilk öğretmenlik yıllarımızda okullarda bir tane 2 tane bilemedin 3 tane grup olurdu. Şimdi grup sayıları o da şu aldı ki. Sadece ayrı öyküsü ayrı solcu sayede. Dinci sayede türbanlı sayı var, türbansız var. Birde idareye çalışan yağcı tabaka var, kesim var. Mahrem namahrem yerlerimiz var, bayanlar ayrı yerde erkekler ayrı yerde. Yani kozmopolit bir şey olduk oldu maalesef.

Peki bu okul ortamı nasıl etkiliyor? Yani eğitimi sizce nasıl etkiliyor ya da etkiliyor mu?

Ya okul ortamını tabiki etkiliyor ister istemez etkiliyor. Her şeyden önce öğretmenler içerisinde samimi diyalog olmayınca bu herşey etkiler zaten. Yani bizim her ne kadar öğrencilerimiz ile ilgili bir şeyler yapmaya çalışsak da öğretmen ile kendi arasında birbirlerine dedikodusunu yapıyor. Kuyusunu kazanlar var içimizde yani idari ye yalakalık yapmak için uğraşanlar var. Ayrıca laf götüren getirenler var. Yani çeşit çok maalesef.

idealimizde ki okul Yönetimi nasıl? Nasıl değerlendiriyorsunuz?

idealimizdeki okul yönetimi? Şu bence şöyle olmalı, ben artık çok eski öğretmenim, 25 yılımı bitirdim neredeyse. Idare eden öğretmenin arkasında durmalı. Yani bir veli ile ilgili bir sıkıntı yaşadığımız zaman idare öğretmenliği tanınmalı. Öğretmenine sahip çıkmalı maalesef bunu bugünkü şartlarda pek göremiyoruz. Yani idarede belli yerlere. Bağlanıyor, taraf tutuyor adam diyo siyasi görüşü varsa ona göre. Taraf tutuyor. Eğer sen idarenin kafasından oynuyosan seni tamamen dışarı düşünüyor, programını ona göre

yapıyor. Nöbet ona göre yapıyor yazıyor. Yani idare çok önemli. Öğretmenin motivasyonunu içinde idari çok önemli. Yani başka da bir şey diyemiyorum maalesef.

Hocam öğrencileriniz nasıl hitap edersiniz?

Öğrencilerime genelde erkeklere, oğlum, kızlara da kızım diye hitap ederim. Yani her birinin ismini zaten akılda tutmak çok zor. Hani yeni nesil öğretmen olsak belki tutabilirdi ama artık biz 25 yılda kaç tane öğrenci geldi geçti başımızdan. Onun dışında oğlum kızım diye hitap ediyorum.

Hocam nasıl bir çocukluk geçirdiniz?

Babanne hayatı bizde. Yorucuydu hocam. Kendimizi attık yurtlara. Dayak yemeyen çocuk yoktu bizim dönemimizde. dayakta yemedik desem yalan olur ha başımızda akşam adımı tabi arada sırada başımızda boşandı. Yani bizim zamanımızda kıyaslayın şimdiki çok şanslılar. Hemen psikolojileri bozuluyor, moraller bozuluyor. Hemen aile anne baba alıp doktora götürüyorlar. Biz sanki ergen olmamışız gibi bizim dönemimizde kıyasladığımız zaman. Ben şöyle düşünüyorum, bizim zamanımızda en çekirdek ailenin en az 4 tane 5 tane. 7-8 tane, 9 tane çocuk olanlar kardeş olanlar vardı. Zaten anne baba ergenlik görmemiş yaşamamış ki onu o kadar çocuğun içerisinde hangi çocuğu Ergene ergenliğe geldi, nasıl bilecek, nasıl takip edecek. Birazda bu çocuk sayısının azlığından kaynaklanıyor. Az olduğu içinde fazla yüz göz oluyor. Fazla yüz veriliyor, fazla şımartıyor diye düşünüyorum.

Hocam sizin için otorite nedir?

Hocam, otorite benim için kendini dinlemektir. Eğer öğrenci. Seni dinliyorsa seni takip ediyorsa, bence otorite. Budur diyebilirim.

Peki siz otoriter birisi misiniz sınıfta?

Otoriter olmak zorundayım zaten. Yani bulunduğum. Okulun okul itibarıyla deme öğrencilerin itibarıyla da otoriter olmazsan zaten disiplin sağlayamazsınız.

Hocam sizin için disiplin nedir?

Disiplin kurallardır hocam

kuralları yani disiplini nasıl sağlıyorsunuz peki sınıfta?

Valla disipline ben önce şunu söyleyeyim, ben biraz tatlı sert. İnsanım. Disiplin sağlamak için de bazen yeri geliyor sert davranmak zorunda kalıyorsun. Bazen yumuşak davranmak zorunda kalıyorsun ama genelde sert davranmak zorunda kalıyoruz. Çünkü disiplini sağlama o kadar zor ki. Hatta ben sınıfa girerken elinde mutlaka bir cetvelle ya da herhangi bir şeyle giriyorum ki sesi sesini duyurabilir miyim diye öğrenci dövmek anlamına değil. Ya masaya vuruyorum ya süreye vuruyorum ya tahtaya vuruyorum. Sakinliği sağlayabilmek için öğrenciler. Yeri geliyor dinlemiyor, susun diyorum, susmuyor. Yani şimdi bizim eski bizim zamanımızda kıyaslamak çok zor. Şimdi 2 çocukları zapt etmek daha da çok daha zor. Yani şımarık vaziyette zaten okula geliyorlar. Şımartılmış vaziyette. Ondan sonra disiplini bizden sağlanması bekleniyor ama bunu sağlamak da gerçekten çok zor oluyor.

Eğitimde güç kullanımına inanıyor musunuz?

Ne anlamda hocam?

Hem fizyolojik, hem psikolojik olarak bir güç kullanımı var mı? Eğitimde sizce gerekli mi?

Hocam tamamen gerekli. Yani psikolojik olarak da kullanmak zorundayız. Fizyolojik olarak da kullanmak zorundayız. Yoksa zapt edemeyen çocuklara. Yani yeri geliyor öğrenci fizyolojik olarak. sUstura biliyorsun yani dayakla daha doğrusu durabiliyosun yere geliyor. Başka bir öğrenci de gerek duymuyor. Dayak olayına psikolojik olarak baskı ile susturabiliyorsun Hayal yapmıyorum desem yalan olur, yapmak zorundayım.

Sınıf yönetiminde kullandığınız yöntem ya da metodlar var mı?

Kurallar tabi hocam yani kuralları uygulamak gereğini duyuyorum zaten ben biraz tatlı sert demiştim işte haftada bir konu anlatımı anlatıyorum. Yani bir öğrenci seçiyorum onu anlatıyorum. Yani o şekilde disiplini sağlıyoruz, sağlamaya çalışıyoruz daha doğrusu.

Yani sabit bir yönteminiz yok. Bu konuda sınıfta kullandınız.

Tamamen kurallarla ilgili sabit bir şeyim yok. Tamamen kurallara tabiyim.

hocam okulu nasıl tanımlarsınız?

Hocam şimdiki zamanı mı soruyorsun? Geçmişteki dönemi soruyoruz.

Şuanda ki fikrinizi yani şuandaki okul tanımınızı soruyorum?

hocam şuanda eğitimi. Tamamen ben ticaret hane gibi görüyorum. Okuluda okulu da aslında okulu ticarethane gibi gördüğüm gibi eğitimi de zaten pek farklı görmüyorum. Her şeyden önce bir defa öğretmen şikayet hattı var. Yani bir öğretmen modeli nasıl sağlayacak? Velilere güç yetmiyor. Öbür taraftan okullar otopark olmuş. Kayıt paraları olmuş, almış başını gitmiş ister istemez idarecileri de ticarethane gibi düşünmek zorunda. Çünkü bakanlıktan gerekli destek çıkmıyor. Öyle olunca da idare velilere gerekli şeyi nasıl derler? Gevşekliği gevşek davranıyorlar. Bizden de disiplin sağlamamız bekleniyor. Bu da olmuyor, mümkün değil.

Bu sizin motivasyonunuzu nasıl etkiliyor?

Tamamen motivasyon diye bir şey kalmıyor zaten aldığımız maaş belli. Hele hele istanbul gibi bir şehirde bu maaşlarla geçinmek. Bu kiralarına geçinmek. Birde çocuğun varsa zaten öğretmen yanmış. Ondan sonra da öğretmeninden başarı bekleyeceğiz. Eğitim çok iyi yerlere gelecek mümkün değil.

Eğitimi nasıl tanımlıyorsunuz? Şu anda sizce eğitim nasıl bir yerde nasıl görüyorsunuz?

Valla eğitimi. Zaten geçmişte kıyaslamam mümkün değil. Şu anda beni eğitimi çok başarılı görmüyorum zaten şeyden belli girdiğimiz derecelerden belli. Yani üniversite en basiti üniversitelerimiz bile ilk 500 de eskiden ilk 500 e giren üniversiteleri içinde ilk bine bile zor giriyor. Eğitimde geldiğimiz. Maalesef bu durumda.

Eğitim fırsat Eşitliği var mı sizce türkiye'de? Buna inanıyor musunuz? Her çocuğun eğitimi alabiliyor mu?

Eğitimde fırsat eşitliğine inanmıyorum. Her öğrenci aynı eğitimi maalesef alamıyor. Parası olan adamın çocuğu. İyi okullarda okuyor. Parası olmayan gariban asgari ücret ile

geçinen işsiz adamın orta direk adamın çocuğu da. Zorunlu olduğu okullara gitmek zorunda kalıyor. Orada da eğitimler maalesef berbat. Onun dışında çok güzel bir nesil gelmiyor.

Özel okullarda size eğitim veriliyormu gerçek anlamda?

Hocam özel okullarda gerçek anlamda eğitim. Oda, özel okulların kalite kalitesine bağlı. Her, özel okul çok kaliteli anlamına da gelmiyor. Yani öyle çok özel okullar var ki çok başarılı öğretmenler var. Öyle de özel okullar var ki. Asgari ücret bile vermeyen öğretmenine özel okullar var. Orada nasıl bir kalite bekleyebilirsiniz?

Eğitimde kaliteyi nasıl ölçüyoruz? Peki öğretmenim davranışlarımı okulun imkanı mı?

Öğretmenin eğitimin kalitesini ölçmek aslında hepsi birbirini tamamlıyor. Yani eğer sen öğretmenle maddi desteğe. Tabi maddi derken manevi manevi de çok önemli desteği sağlarsan öğretmen zaten başarılı olur ama ama bir öğretmene maddi destek sağlamazsan. Yani şey, geçim standartlarını elde etmesine sağlamazsa öğretmenden başarı bekleyemezsin. Ben ben biliyorum ki bizim arkadaşlarımız için de ek iş yapanlar da var. Yaşayabilmek için. Yani pazarda bile pazarlık yapan öğretmen arkadaşlarımız var. İnsan buna üzülüyor tabii istersen var.

Neriman

Hocam branşınız nedir?

Sınıf öğretmeni

meslekte kaçınıcı yılınız?

Yaklaşık 18

daha önce hangi illerde ilçelerde görev yaptınız?

Daha önce van'da çalıştım, sonra Samsun. Amasya en son istanbul ve Beşiktaş

bu mesleği tercih etme nedeniniz nedir?

Üretmeyi seviyorum paylaşmayı seviyorum. Yapımı biliyorum. bunu yapmak bana başta çok iyi gelir ve motive eder beni.

Hocam ailenizi de öğretmen olan başka bireyler var mı?

Evet var. bir kuzenim resim öğretmeni bir diğeri fen bilgisi öğretmeni.

Sizin için çocuk nedir?

Benim için çocuk kendine has yapısı ve dünyası yla harika bir. Deneyimdir diyebilirim. Ailesi için, bizim için, çevresi için, kendisi için. Deneyimler bütünüdür.

Hocam çocuklu tanımlayan sıfatlar sizce nelerdir?

Evet güzel bir soru. Benim önceliğim diyebilirim. bir beyin fırtınası, hayal gücü zenginliği ve bir diğer önemli şeyimde yaratıcılıkları.

Hocam okul tanımınız nedir?

Okul tanımım çocukları hayata hazırlamada onların kendilerini keşfetmelerinde ayakları üzerinde durmalarını da yardımcı olacak rehber kurumlar diyebilirim.

İlk okul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz?

Evet hatırlıyorum. Şöyle ki, benim hayatımda en önemli insanların ilkidir diyebilirim. Okuma sevgisi ile okuma alışkanlık alışkanlığını kazandırması ile bize bu konuda gerçekten bir Önder olmuştur.

Hocam sizin için otorite ne ifade ediyor?

Ben sınıfımda bir oturdum. Figürü olmaktan hoşlanmıyorum. Aksine otorite benim için sınıfta tek ses demektir. Ben sınıfımda çok seslilikten yanayım.

Sizin için güç ne demek?

Güçten kastımız,

fiziksel ve psikolojik ikisini de kapsayabilir.

Şimdi bazı okullarda fiziksel güç uygulanıyor. Bunu biliyoruz ama psikolojik güç ise her yerde. Güç benim için sınıfta baskın olmak demek. Ben bunu eğitim anlayışında onaylamıyorum. Sınıfta baskın bir figürden yana değilim.

Peki disiplini nasıl tanımlıyorsunuz? Biraz disiplin anlayışınızdan bahsedermisiniz?

Disiplin dediğimiz zaman genelde öğretmen merkezli oturtulur. Ancak benim disiplin anlayışında her çocuğun kendi iç disiplini önemlidir. Bunun bir diğer ayağı da aile dir. Yani çocuk her şeyden önce okul çerçevesi içerisinde toplulukta. Bu disiplini sağlayacak bilinç ve düzeyde olmalı. Dolayısıyla okullarda sizde şahit olmuşsunuzdur. Sınıflarda bir yüksek sesle konuşma yüksek sesle ders anlatma yok. Çünkü öğrenciler sınıf ortamında öğretmenlerine motive olmuş durumdadır. Dolayısıyla da öğretmenin kendini dinletme gibi bir yüksek ses anlayışı yok. Yani belirli bir. Çünkü yüksek sesle eğitim. Eğitimde veya her ortamda şiddetin bir diğer başka türüdür. O yüzden disiplin dediğimiz zaman ben öğrencilerimiz de var olan iş disiplini anlıyorum.

Hocam sınıfınızda kurallar var mı varsa bahsedebilir misiniz?

Evet, kurallarımız var ama esnekler. Çünkü çocuklar her yıl değişir. Dolayısıyla bizim kurallarımız da değişir. Aslında kuralları bir bakıma çocukların kendisi belirler.

Sınıf yönetimi denilince ne anlıyorsunuz?

Sınıf yönetimi denince verimliliği sınıfta verimliliği artırmak adına öğrencilerimle birlikte hareket etmeyi tercih ederim. Tek tip bir yöntemde uygulamam. Çocukların bu yöntem çocukların atmosferine sınıfın durumuna göre de değişebilir.

Bir öğrencinin sınıfta mutlu olup olmadığını nasıl anlarsınız?

Şöyle ki, mutluluk öğrencinin beden dilinde görülür derse katılımın da görülür. Öğretmeni ile göz kontağı da görülür. bir de arkadaşlarıyla iletişime ilk kendini ifade etmede en büyük şeydir göstergedir diyebilirim.

Sınıf içi iletişim peki o sizin için ne demek?

Sınıf içi iletişim benim için her şey demek çünkü rehberliğin benim öğrencilere rehberlee min. Temeli iletişim sağlıklı bir iletişim iyi bir rehberlik demektir. Bu da benim en büyük amacım.

Hocam eğitimde aile katılımı sizce önemli ve gerekli midir? Neden?

Evet, çok önemli eğitim de bu başka bir ayak tabiki buda eğitim öğretim sürecinde aile olmazsa olmazdır ve bir bütündür. Aile olmazsa elbette eğitimde olmaz. Ben projelerle toplantı sıklığı ile aileyi bu sürece dahil ederim. Bölgede aile katılımı zaten oldukça iyi ve ilgililer en başından beri ben bir iletişim sorunu yaşamadan süreci götürüyorum.

Peki sizce öğretmen için öğrenci ne anlam ifade etmeli?

Evet, onlar sahip oldukları potansiyelleri ortaya çıkarmaya rehberlik ettiğimiz bireylerdir. Her bireyde yani her bir öğrencim de ayrı bir potansiyel ayrı bir yaratıcılık var. Yani her bir öğrenciye farklı bir robot yapacak yaratıcılık ve hayal dünyası ile donanımlı.

Okul yönetimi sizce nasıl olmalı?

Okul yönetimi anlayışı, daha doğrusu bizim okulumuzda da idare ve sınıf diye bir ayrım ciddi bir ayrım yok. Şöyleki yönetimi önemli kararlarda bizim de fikrimizi alır ve bu bilgiler fikirler çerçevesinde de bizi bir şekilde yönetme fikirlerimizi alarak dahil eder. Dolayısıyla sağlıklı bir iletişim içerisindeyiz. İdare ve eğitimci kısmı olarak.

Hocam eğitiminde değer yargılarınız olmazsa olmazlarını var mı?

Var öncelikle yaşamın tümüne saygı, sevgi ve ortak bilinçle iletişim dili oluşturmaları benim değerlerimdir. Hayatımda da eğitimde de zaten ikisi de ayrı değil benim için. Hayatımda neler var ise önemli olan onları sınıfa yansıtır. Dayatma olarak değil ama değer kazanmalarını isterim. Bu bakış açısıyla ayrımcılık, ırkçılık, nefret olmaz sınıfta diye düşünüyorum.

Hocam eğitim tanımınız nedir?

Eğitim tanıtım öğrencileri, hayata hazırlama, bilgi ve beceri rehberliği dir. Bizler aracısız bu noktada tabii. Önemli ve yaratıcı yenilikçi araçlar olmalıyız elbette.

Aile ve öğrenci ilişkisinin sınıfı etkisi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Aile ve çocuk bütündür benim için. Zaten meslek hayatımda da paralel bir eğitim sistemim oldu hep. Aileyi anlamak, çocuğu anlamaktan geçer. Aile olmadan süreci ilerlemez ki. Her açıdan projelerle toplantı sıklığı ile ben aileyi bu sürece dahil ederim. Ama zaten bu bölgedeki aile yapısı bu konuyla çok istekli. Yani çok zorlanıyoruz biz. Dolayısıyla da güzel bir iletişimimiz var. Süreç içerisinde ailelerle.

Veli memnuniyeti sizce ne demek yani sizin için anlamı nedir?

Çok önemli. Veli memnuniyeti elbette olmalı. Memnun olmalı ki iletişim sorunları yaşanmasın. İletişim zaten iletişimin varsa memnuniyetle vardır bence.

Hocam peki çalıştığınız bölgedeki veli profili nasıl biraz ondan bahseder misiniz?

Veli profili açısından elbette genelleme değil de bilinçli ler diyebilirim. Saygılı ve özenli velilerimiz ne istediklerini bilerek, çocuklarını okulu ve okula veya kuruma emanet ediyorlar. Tabiki, bu çok güzel bir şey.

Hocam hiç şuan çalıştığınız bölge dışında farklı bir bölgede çalıştınız mı?

Istanbullu olarak mı soruyorsunuz?

Evet, İstanbul

yok, çalışmadım.

hocam çalıştığınız kurumlar arasında aklınızda en çok hangi bölge kaldı ve neden?

Aslında düşündüğünde çalıştığım kurumlar arasında belirgin bir ayrım yapamayacağım. Çünkü her bölge her çalıştığım okul ayrı bir değer taşıyordu. Benim için hepsi ayrı bir deneyimdi. Kendi adıma hepsinden güzel kazançlar elde ettim diyebilirim. O yüzden bir özel bir alana vurgu yapamayacağım.

Hocam aynı okulda çalışan öğretmenlerin arasındaki fikir benzerlikleri ya da eğitim öğrenciye bakış açıları aynı olmalı mı? Neden?

Aynı olmalı mı? Tabiki benim için hayır. Çünkü farklı sesler, farklı düşünceler, farklı yaratıcılıkları ve eğitim yaklaşımlarını da beraber getirir. Bu bir başka farklılık bizim için yeni bir alan yeni bir adım demektir. Dolayısıyla bu anlamda da bizler bilgi alışverişi yapıp kendi deneyimlerimize farklı görüşleri de katıp kendimizi zenginleştirebiliyorsunuz. O yüzden ben çeşitlilikten yanayım.

Hocam çalıştığınız okulda, okul içerisinde öğretmenler arasında gruplaşma var mı?

Gruplaşma yok. Bu kurumda aksine birlik var. Herkes herkesle konuşur. bir durum olur, bir araya gelinir aslında bir durum olmasa da bir araya gelir. Neden olsun ki? Yani biz bir araya geldiğimizde de konuştuğumuz konular bir kısmı yani hep zaten eğitimci olmamızdan kaynaklanıyor. Eğitim sistemi öğrencilere yaklaşımlarımız yani bizi zenginleştiriyor. bir araya gelmek. Çünkü sohbet konumuz genelde öğrencilerimiz eğitim yaklaşımlarımız olduğu için ayrıca keyif alıyoruz. Bu tür birlikteliklerden dolayısıyla da bunları biz bu ortamı yaratmaktan keyif alıyoruz.

Eğitimde fırsat eşitliğine inanıyor musunuz?

Eğitimde fırsat eşitliğini bizim ülkemiz için maalesef inanamıyorum. Çünkü ülkemizin sosyo ekonomik yapısı. Bilindiği üzere bu eşitlik şeyini kazandırmıyor olmasını isterim. Ama elim yani elimizden geldiğince de katkıda bulunuyoruz. Katkı sunuyoruz ama bugünkü görünen şeyde fotoğrafta maalesef bir fırsat eşitliğinden söz edemiyorum.

Hocam çocukluğunuzdan biraz bahseder misiniz?Nasıl bir çocukluk geçirdiniz?

Başa sarmam gerekiyor sanıyorum şimdi? Çocukluğumuzda evimizde kedimiz köpeğimiz bayağı bir hayvan çeşitliliği olan bir bahçemiz vardı. Okuyan bir çocuktum. Sürekli ilkokul öğretmenim. Bu konuda bize güzel bir rehberdi. Albümde çok okurdu benim ayrıca oda benim bir örnek teşkil ediyordu benim için. Kendi kitaplarımızı yetersiz geldiği zaman komşudan kitap alır. Bahçemizde ağaçların altında bir elimizde kitap, bir elimizde elma okuduğumu hatırlıyorum, keyifliydi, mutluydum diyebilirim elbette ama. Babam kız çocukları okumaz. Kafasında olduğu için biraz eğitime yaklaşımı olumsuz gibiydi ama sağ olsun öğretmenlerim bize gelir, aile ziyaretleri yaparlar ve beni babama anlatırlardı. Ne kadar iyi bir öğrenci olmam konusunda onu ikna ederlerdi. Dolayısıyla da aslında benim mesleğe yönelme birazda öğretmenlerimin aile ilişkisi iletişimi sonucunda oldu diyebilirim.

Sizin meslekte neler ya da ne motive eder?

Mesleğimde iyi olmam. Öncelikle mesleğime kendime inancım derim. Yani kendime olan. Ve işime olan saygım benim iyi olmam için motive olmam için. Gerekli olan. İş disiplini.

Öğrencilerle olan iletişiminizi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Öğrencilerle iletişimimin bana kazandırdığı mutluluğu ya da yaşattığı mutluluğu düşündüğümde. Yüksek olduğunu düşünüyorum, çünkü sınıfa girerken mutluyum. Öğrencilerimin de mutlu olduğunu görüyorum dolayısıyla. Başarılı diyebilirim.

Hocam öğrencilerinizi nasıl hitap ediyorsunuz? Değişkenlik gösteriyor mu?Öğrenciden öğrenciye?

Öğrencilere hitap şeklim değişmez isim ve soy isim kullanırım. Yıllardan beri bu böyleydi zaten. Bence isim yeterli, bir ayrıştırıcı detaydır ve özgündür her çocuk gibi diye düşünürüm.

Hocam son olarak iyi öğretmen nedir desem?

iyi öğretmen. Bu soruya cevap vermesem. Çünkü benim meslek ideolojisine aykırı. bir soru, o yüzden ben cevaplamak istemiyorum bu soruyu.

Peki ben teşekkür ederim. Katılım gösterdiğiniz için vaktinizi aldım

rica ederim katkım olduysa sevinirim.

Teşekkür ederim olmaz mı

Yücel

Branşınız nedir?

Sınıf öğretmeniyim

Meslekte kaçınıcı yılınız?

On iki

Sizin için çocuk nedir?

Çocuk zor, yani sana muhtaç, bağımlı, anlatsan da emek versen de alacak mısın belli değil. Şekli şemali sana kalan sorumluluk isteyen zor bir şey diyebilirim.

Sınıf içi iletişiminizi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bence iletişim ailede başlar, çocuk buraya zaten bir üslupla geliyor, öğretmeninle nasıl konuşacağını bilemeyen çocuklar var. Benim yöntemim resmiyetle uyarılar arasındadır. Yoksa ipin ucu kopuyor.

Aile ve öğrenci ilişkisi sınıf ortamına nasıl etki ediyor?

Çocuğun aile ile olan ilişkisi ailede kalmalı o alan özel, biz giremeyiz. İlgilendirmez de zaten bizi. Sınıftaki düzeni zor kuruyoruz bir de bu meselelerin sınıfa duruma derse

yansımasını kimse istemez. Biz de aileler sorunları olan grupta genelde şimdi söylemek gerekirse, e ben ne yapayım? İşim ne? Çok konuşuyoruz öğretmenlerle bunu ama üstümüze almamız, içine girmemiz mantıksız faydasız bence

İlkokul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz? Biraz baseder misiniz?

Çok bağıırdı, zordu baya, abimin de öğretmeni idi benim ilkokul öğretmenim. Abim çok daha çalışkandı ve beni hep kıyaslardı, abimden eve gidince çok yardım istedim, bütün işlerini yapardım yardım etsin de öğretmenin gözüne gireyim diye. Çok cezaya bırakırdı ödevi yapamayanları, notu kötü olanları. Çok yanlış bunlar tabii. Şimdilerde not yok kalma yok çok şanlılar valla. Bence not olmalı ama.”

Öğretmen için öğrenci ne anlam ifade eder?

Sorumluluk bilinci olan kişilerdir, ne yapması gerektiğini bilen, ödev, öğretmene okula saygı gösteren bireylerdir.

Çalıştığınız bölgedeki veli profile hakkında biraz bilgi verir misiniz?

İyi bir profil yok, anlayan bir kitle yok. Öyle dinlerler sonra arkandan konuşurlar gene yüzüne gülerler. Kitle bu işte. Zorlanıyoruz her türlü şartlar veli profile bu yani iç açıcı değil.

Okul tanımınız nedir?

Düzeni öğrendikleri, istedik davranış kazandıkları yerler. Değişmeleri için ya da şöyle söyleyeyim değişim noktası yarattığımız yerlerdir. Topluma kazandırılan bireylerin gittiği yerler diyebilirim.

İdeal okul yönetimi sizce nasıl olmalı?

İşini iyi yapanlara iyi kötü yapanlara ya da yapmayanlara da kötü ve net sınırları olmalı. Adam kayırmamalı. Çok gördük bunlardan maalesef gözümüz açıldı o nedenle. Aynı maaş aynı iş aynı dakika çalışıp farklı muamele görmediğin idare iyidir, idealdir. Bir de şu nöbetler vs zorluyor adalet ve ahbap çavuş ilişkisi olmayan bir idare.

Okulunuzda çalışan öğretmenler arasında gruplaşma var mı?

Gruplaşma evet var, baya var. Yanyana gelmem dediklerim var, selam almayan var hoş ben de vermiyorum da. Siyasi görüş oluyor, din oluyor, bunları da söyledik ama (gülüyor), yani oluyor da oluyor. Çekememe var, sen bir öğretmen maaşıyla nasıl jeep aldın demeler ya da kıskançlıkla tavır almalar off neler neler var.

Nasıl bir çocukluk geçirdiniz?

İlgisizlik, zorla okutulma, tehditler ah şimdikiler okusun diye gözüne bakılıyor yalan mı? Ben niye nasıl kızmayayım şimdikilere. Sonra hocam siz de çok sinirlisiniz eh ama haklıyım. Biz ne şekilde okuduk da gördüğümüz muamele değişmedi neyse hocam uzun konular.

Gökçen

Branşınız nedir hocam?

Okul öncesi öğretmeniyim.

Meslekte kaçınıcı yılınız?

On beşinci yılınız.

Çocuğu hangi sıfatlarla betimlersiniz?

Çocuklar bu pandemide iyice canavarlaştı açıkcası (gülüyor). Hiç düşünmedim aslında... Çocuk kimi zaman dediğim gibi canavar kimi zaman oyuncu kimi zaman tabiri caizse şımarık yani bana mı öyle denk geldi bilmiyorum da ne yapacağı belli olmayan bir şey aslında (gülüyor).

Sınıf yönetiminiz hakkında biraz bilgi verir misiniz? Hangi yöntem ve metotları kullanıyorsunuz?

Sınıf yönetimimde kurallarına uymalarını beklerim. Sürekli hatırlatmak yorucu ama hatırlatmakla geçiyor benim yöntemim galiba (gülüyor). Yok yani almıyorlar kural falan yok evlerde malum. Sürekli bu halde olunca da ses yükseliyor, ben kızdıkça onlar daha dikkatli oluyorlar diye ben de o sert ifademi koruyorum tabii yoksa sınıf dağılır, düzen bozulur.

Otorite nedir sizin için?

Otorite yetkili kişi gibi geliyor aklıma ama. Öğretmen sınıfında yetkin olandır, herşeyden o sorumludur aslında. Disiplin... Olmazsa olmazdır o olmasa sınıfın düzeni kalmaz, öğrenci size tanımaz, veli bile. Disiplin, kurallarınızı oturtmanızdır, kaşla gözle anlar hale gelmeleridir ama çocukta böyle veliye de sınır koymaktır bence. Sonra çok zor oluyor. Güç, psikolojik açıdan yapıyor evet artık, insanız di mi? (gülüyor).

Sınıf içi iletişiminiz nasıldır?

Sınıfta tatlı sertimdir, çocuklar bilirler beni. Sınırlar koyarım haliyle, şımarımsınlar diye. Konuşmalarına dikkat etmeleri lazım benimle de arkadaşlarıyla da. Çoğu bilmeden gelebiliyor o nedenle daha da ciddi olmak gerekiyor. İşimiz zor...

Öğrenci ve aile iletişimi sınıfa nasıl etki ediyor?

Valla ben sorunlu aile ve çocuk gördüğümde rehberlik servisine hemen telefon eden sorumluluk sahibi bir öğretmenim. Anlarım da...Ama benim işim bu değil değil mi? Sınıfta otuz kişi var, bölge olarak da görüyorsunuz pek de bilinçli aileler var diyemem, çok konuşan işimize karışan veliler de var. Hal böyle olunca ben ders öğretmen tarafta kalmak durumundayım. Birisi de sınıfa ders anlatacak.

Öğrencilerinize nasıl hitap ediyorsunuz?

Bağırarak seslenir gibi çocuklar derim herhalde. Hiç düşünmedim (gülüyor) Ama duruma göre değişiyor mu evet tabii ki ruh halime bağlı açıkcası. Sinirliyse evladım derim genelde. Onlar anlar.

Neden bu mesleği tercih ettiniz?

Şimdi ne yalan söyleyeyim kadın için garanti rahat ve yarım gün olan meslek, aile olmayı planlar her kadın. Ben aileme de zaman ayırmak istediğimden seçtim. He iyi oldu mu bu şartlarda oldu diyebilirim. Akmasa da damlıyor işte (gülüyor).

İyi öğretmen sizce nasıl olmalı?

İyi öğretmen hımm zor soru. Güzel soru. Şimdi Türkiye’ de bu imkansız. Niye imkansız profesyonel olacaksın oluyor muyuz yok. İşini yap sadece oluyor mu yok. Bizim iş tanımımız çok geniş. Herşey bizde. Yorulunca öğretmen nasıl başarılı olsun. Müfredat yetişmez, idare zorlar, veli zorlar. Hep beklenti var bizden, bir de bu bölgede veliler çok işin içinde hep karışan hep görüşme isteyen. Sorsan görüşme yapmayız biz sorsan biz onları bilgilendirmeyiz. Yani iyilik denen ne varsa yap gene kötüsün. Yapma gir sınıf açık mı yapalım? Ne yapalım?

Eğitim nedir?

İstendik davranış değişikliğidir. Nedir bunlar...(gülüyor). Ee tabii şimdi düzgün davranması yani yerinde oturması, sessiz olmayı bilmesi. Kimisi öğrenip geliyor hoş kimisi gelmiyor farklar oluyor işte. Ailede başlar kısmı çok önemli hep söylenir. Biz neyi düzeltebilirsek kar olarak bakıyoruz artık.

Eğitimdeki değer yargılarınız nedir?

Soruyu biraz düşünüyüm(gülüyor). Bilemedim tam şimdi. Değer yargısı darken? Benim kişilik olarak değerlerim mi? Onlar değil di mi? Sonra dönelim mi soruya?

Aile katılımı sizce gerekli mi?

Aile katılmasın hocam (gülüyor). Başa bela durumlar oluyor herkes çok biliyor yani. Sınır yok ki burada. Koyunca da kötü öğretmensin falan filan yoruyor ben Sınıfta tek hakimiyetle tek tabanca gitmenin iyi ve verimli olduğunu düşünüyorum. Ödevse yaptırın tamam, ama sınıfa müdahaleye giriyorlar.

Vel memnuniyeti nedir sizin için?

Onlar bizi memnun etsinler vallahi. Onca şeyden sonra hep bir tatminsizlik var velilerde burda. Hep sıkıntılılar yani.

İdeal okul yönetimi sizce nasıl olmalı?

Ne beklediğini sene başında net söyleyen, ayrımcılık yapmayan bir idare derim herhalde. Ben de idarecilik yapıyorum şuan öğretmenlik de yaptım ama iki yönüde biliyorum. Ben çalışan çalışmayan kaytaran kim biliyorum şuan, e onlar biliyor mu kendilerini hayır işte biz de o noktada devreye giriyoruz. Gireriz de. Disiplin şart, kurallar şart öğretmen öğrenci farketmiyor inanın. Neler var.

Çalıştığınız bölge dışında bir yerde çalışmak ister misiniz?

Burası iyi açıkcası yeni oturdu herşey, veliyi anlamak vs. Zorlanıyor insan her gittiği yere söze dile tavra idareye alışmak. Hiç kolay değil. Sizden gidiyor her okulda yani. Bölge değişimi ister miydin? Yani daha iyi bölgeler anlamında mı soruyorsunuz? Yok ya yapamam ben. Burda zor oturttuk.

Motivasyon kaynaklarınız nelerdir?

Sınıf düzeni, öğrenci veli tavırları beni motive eden şeyler ki bunlar herkesi motive etmez mi? Sonuçta önemli bir iş yapıyoruz bu görülmeli bence. Veli şikayet hattı konuyor önümüze aksine hocam.

Kurumunuzda öğretmenler arasında gruplaşma var mı?

Olmaz mı oluyor tabii. E çok normal ama bu kadar farklı insan ile çalışınca. Yöresi, ağzı tavrı herşeyi farklı. Çok zor ama oluyor. Yanyana gelmeyenler, mahkemelikler, velisi ortak olan farklı şubeler gibi gibi. Kadınlar ayrı erkekler ayrı da oluyor kadınlar arasında da oluyor yok sen bu projeyi yaptın yok ben yapmadımdan mesele çıkıyor. Birisi dahil diğeri değilken bile olayı bilmeyen duruma önyargılı oluyor falan.

Nasıl bir çocukluk geçirdiniz?

Var tabii ki bişeyler, nedir ilgisizlik, dört kardeş haliyle. Dikkat çekmek için neler yapardım. Neyse hocam karışık dönemler öyle böyle büyüdük.

Emir

Branşınız nedir?

Sınıf öğretmeniyim.

Meslekte kaçınıcı yılınız?

Onu devirdim diyelim. (Gülüyor)

Sınıf içi iletişiminizi nasıl değerlendiriyorsunuz?

“İletişim de demin de sordunuz ya disiplini olurum ben. Disiplini iletişimle sağlarım. Ses tonum pek düşmez, esnemem. Kurallarımı, sağlam olduğumu, esnek olmadığımı bilirler saçma sapan sorularla gelen de olmaz. Ne oluyor böyle olunca dersler de zaman boşa geçmiyor. Abuk sabuk yakın ilişkiler de öğrenciler bunu kullanırlar

Aile ve öğrenci ilişkisi sınıfınıza nasıl etki ediyor?

Sınıfta olan sınıfta kalır prensibim vardır, aile de olan da ailede kalmalı. Bilmiyorum anlatabildin mi? Bana ve sınıf kurallarına hatta okul kurallarına uyan çocuklar sorunu olsa da yansıtmıyor zaten. Biz de öyle sorunlu çocuk pek olmuyor yani ben açıkcası çok o alanı açmam, rehberlik servisinin işidir o.

Öğrencilerinize nasıl hitap edersiniz?

Aynı şekilde hitap zor, aynı değiller. Misal hep taşkınlık yapanlar var, onlara evladım, darken en önde benim sessizler tayfam vardır şimdi onlara evladım olmuyor ki (gülüyor). Değişiyor yani ama bağırarak çocuklar derim, bak buraya derim tahtadaysam değişiyor ama.

İlkokul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz? Biraz bahseder misiniz?

Sert bir adamdı, kaşları çok kalındı ve hep ailemize söylemekle tehdit ederdi onu hatırlıyorum. Uzun boylu ve çok iriydi. Ben hep öğretmenlerin uzun boylu olduğunu sanırdım (gülüyor). Ortaokulda matematik öğretmenini görünce şaşırmıştım onu hatırlıyorum. Çok güçlüydü bir de, ailelerle konuşması falan oo baya dinletirdi kendini. Ben onu öğretmenliğiyle bakamıyorum bile şuan he çok isterdim öyle olayım ama değer yok değer, öğretmene değer yok. Kazanmaya çalışıyoruz aslında zaten olmalı di mi?

Öğretmen için öğrenci ne ifade eder?

Tek bir işleri ders olan çocuklar işte (gülüyor). Başka da işleri yok ama dertleri çok. Bizim zamanımızda öğrenci saygı duyardı öğretmenine, müdürüne. Bir çekinme vardı, katılım

vardı sürece, iş alırdık öğretmenenden şimdi adam ödevini yapmıyor söyle kötü ol öğretmen de bu onların gözünde.

Bu mesleği neden tercih ettiniz?

Yani, meslek okuyunca hemen maaşa bağlıyordu size şimdiki gibi değildi. İstihdam benim öncelikli tercihimdi, e sonra piştik meslekte işte.

İyi öğretmen sizce nasıl olmalı?

İyi öğretmen herkese herşeye yetecek ki imkansız bu. Neden imkansız? Veliye, öğrenciye, idareye (gülüyor). Kolay olmayan bir şey. Robot olacak insan değil. Çok şey isteniyor bizden hep. Bu şartlarda, bu koşullarda zor yani. Sürekli dinle, ödün ver, çabala ve veli gelsin şikayet etsin hadi gel iyi öğretmen ol.

Eğitimde değer yargılarınız olmazsa olmazlarınız var mıdır? Var ise nelerdir?

Beni dinlemesi, saygılı olması, kurallara uyması gibi soruyorsunuz di mi? Bunlar eğitimde istediklerimiz de.

Sizce eğitimde aile katılımı gerekli midir?

Şimdi şöyle, sınırlar önemli aile katılacağım diye abartıyor artık üst üste sorular, sabah akşam yazışmalar. Yani bu mu katılım, valla ben çok karıştırmıyorum çünkü karışmaya dönüyor. Eğitim alan biziz bazen öyle oluyor ki akıl veriliyor e insanız sinirleniyoruz kapıları kapattığımız çok olmuştur bazılarına.

Veli profiliniz nasıl hocam?

Çoğu pazarcı zaten, portakal elma gibi çocuk konuşur sizinle. Ne diyim ki ben (gülüyor) Profil düşük yani beklentimiz yok ama karışırılar mı ooo hemde nasıl. Gel de sinirlenme, sınır koyma. Sen sınıfın dışında kal dedim diye beni şikayet etmişlerdi bunlar.

Veli memnuniyeti hakkında ne düşünüyorsunuz?

Gerek yok böyle birşeyi kim uydurmuş? Saçma değil mi sizce? Biz Sınıfta eğitimciyiz hepsi bu olmalı. Eve çoğu zaman gergin gidiyoruz biz, memnuniyet çabamın işimle ilgisi nedir?

İdeal okul yönetimi sizce nasıl olmalı?

İdare sert dilli olmalı valla hocam, net olmalı. Tatlı tatlı konuşup sonra sertleşen de değil ama dediğim. Okul çatısı altında netlik lazım kafalar karışıyor sonra baya. Yönetimse sağlamlık disiplinden geçer haksız mıyım? Bize de hatırlatmasın deniyor da e yap o zaman görevini, ben yapıyorsam sen yapmıyorsan maaşa da yansımıyorsa ben burada idareyi suçlarım.

Çalıştığınız kurum, bölge dışında bir yerde çalışmak ister misiniz?

Hocam valla zor olur, kaç yıldır burdayız. Rahatız, alıştı herkes artık bize, biliyorlar huyumuzu suyumuzu. E biz de biliyoruz yani ne gerek var okula yakın ev, yürüme mesafesi okul nimet burda.

Sizi meslekte neler motive eder hocam?

Şimdi mi önceden mi? (gülüyor) Şuan sınıfın sessiz olması, ne idare ne veli tarafından sorgulanmamak diyebilirim. Bundan 5 sene önce sorsanız farklıydı. Neden farklıydı? Görmüyorduk değersizliğini mesleğin herhalde, bilmem.

Ali

Hocam branşınız nedir?

Sınıf öğretmeniyim.

Meslekte kaçınıcı yılınız?

Yirmi olduk ya.

Çocukluğu hangi sıfatlarla betimlersiniz?

Çocuk için kısıtlayıcı diyebiliriz aslında. Bakış açın, yaptıkların her açıdan kısıtlanıyor istediğin performansta yapamıyorsun işlerini. İyice düşünüp karar vermek lazım yapmaya. Öğretmenlik açısından mı soruyorsunuz bilmiyorum ama ben genel mi cevapladım.

Sizin için otorite nedir?

Otorite, mecburiyettir bana göre size temsil eder sınıfta. Öğrenci şımarmaz, yerini bilir. Disiplin...Disiplin sınır bilmesi aslında sınırların bildirilmesi değil midir? Benim alanım belli disiplinli olursa herşeyi ona göre yapar. Güç eğitimde artık fiziksel olanı kalmadı. Eskiden vardı bizde ne zararı oldu bilmiyorum ama arıyor muyum vallahi ne yalan söyleyeyim evde daya yiyen çocuklara ben ses yükseltsem ne olacak?

Sınıf içi iletişiminizi nasıl değerlendiriyorsunuz?

İletişimde beden dilimi kullanırım, öğretmen olduğumu hissettiririm yoksa oooo hep sorunlar çıkıyor. Başta arkadaş gibi olayım dedim ama çocuklar bunu kullanırlar, istekleri bitmedi hiç. Hangi isteğe yetişelim? Duruş önemli iletişimde en önce işte sonrası kolay. İlk haftalar oturturum ama ben sınıfımı.

Öğrenci aile ilişkisi sınıfınıza nasıl etki ediyor?

Ya şöyle aileler hep problemler hep çocukları mükemmel (gülüyor). Ama sınıfta küfür var, şiddet var, ben hangi aileyi ele alayım, dersi nasıl anlatayım? Ya da benim işim hangisi? Sorumluluğum ders benim, aileye aile içi soruna not vermem ki ben değil mi? Çok sorumluluk yüklediler son zamanlarda bize ama. Adil bulmuyorum bunu.

Öğrencilerinize nasıl hitap edersiniz?

Çocuklar derim genelde ama kişiden kişiye durumdan duruma da değişir bazılarına isim söylerim arada.

İlkokul öğretmeninizi hatırlıyor musunuz? Biraz bilgi verir misiniz?

Hatırlamaz mıyım? Sesi koridordan duyulurdu (gülüyor). Çok sertti, çok kuralcı. İlkokul bitti ben rahatlamıştım onu hatırlıyorum. Bir bakışı vardı bize sınıfa girince nefesimi tutardım ki beni kaldırmamasın diye. Ellerimin terlediğini hatırlıyorum hep. Bir şey kattı mı hayır. Ama hatırlıyor muyum evet.

İyi öğretmen nasıl olmalı?

Bana denk gelmedi hocam vallaha (gülüyor). İyisi yok bunun yani neyi fazla yapsak yetmez bunlara şimdi açık konuşalım. Bir öğretmen çok idealist çok ödün veren çok görev aşığı ise dışlanır mı evet. Eee o zaman ne yapalım? Yapsak sonu yok. Sınır koymak lazım herşeye iyisi bu bizim için. Bir de kime iyi olalım? (gülüyor)

Eğitimde değer yargılarınız olmazsa olmazlarınız var mıdır? Var ise nelerdir?

Değer yargısı hımm zor soru. Şimdi değerlerimiz var ahlak, dürüstlük gibi ama bunlar eğitimde ailede olmalı benim olmazsa olmazım olsa ne olacak? Bilemedim şuan.

Veli memnuniyeti sizce nedir?

Muhattap kabul etmediğimiz zamanlar oluyor hakarete varan tavırlarından açıkcası. Şimdi kim kimi memnun etmeli? Eğitim ileriye yatırımdır yani biz bir sulama yapıyoruz ben neden o tarafı da sulayayım?

Okul tanımınız nedir?

Okul olmazsa olmazdır, yani disiplin yuvasıdır, adam etme yeridir benim için e bir de askerlik var tabii keşke kızlar da gitse askere mesela (gülüyor).

Çalıştığınız bölge dışında bir yerde çalışmak ister misiniz?

Yok ya istemem. Düzenimi kurdum zor kötek. Gelen müdüre idarecilere yeni ısındık alıştık. Şimdi öğretmen arkadaşlar da ev de burda.